

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

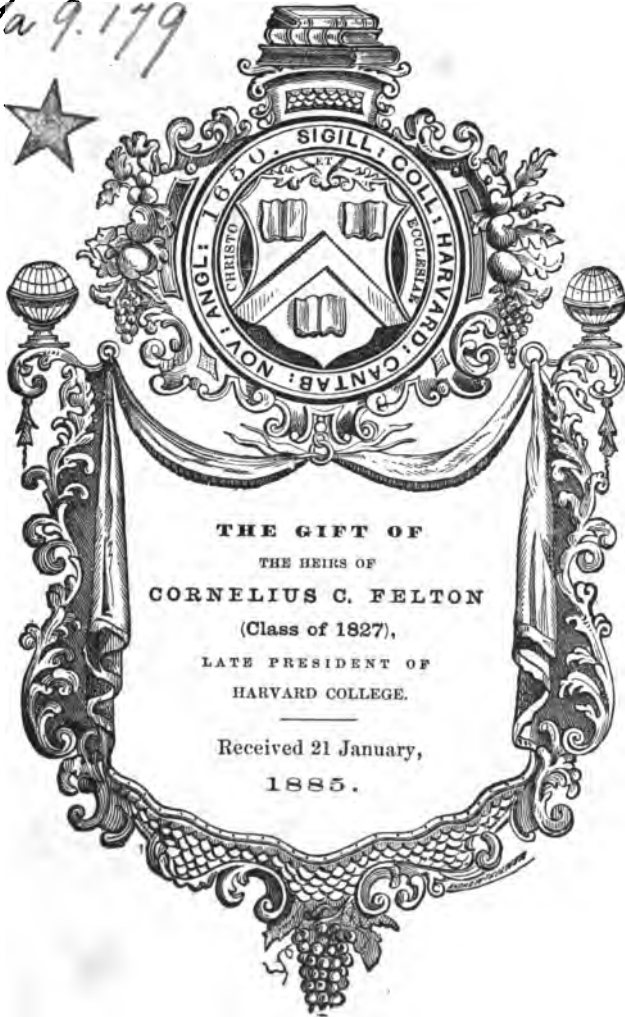
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

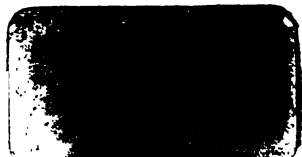

Ya 9.179

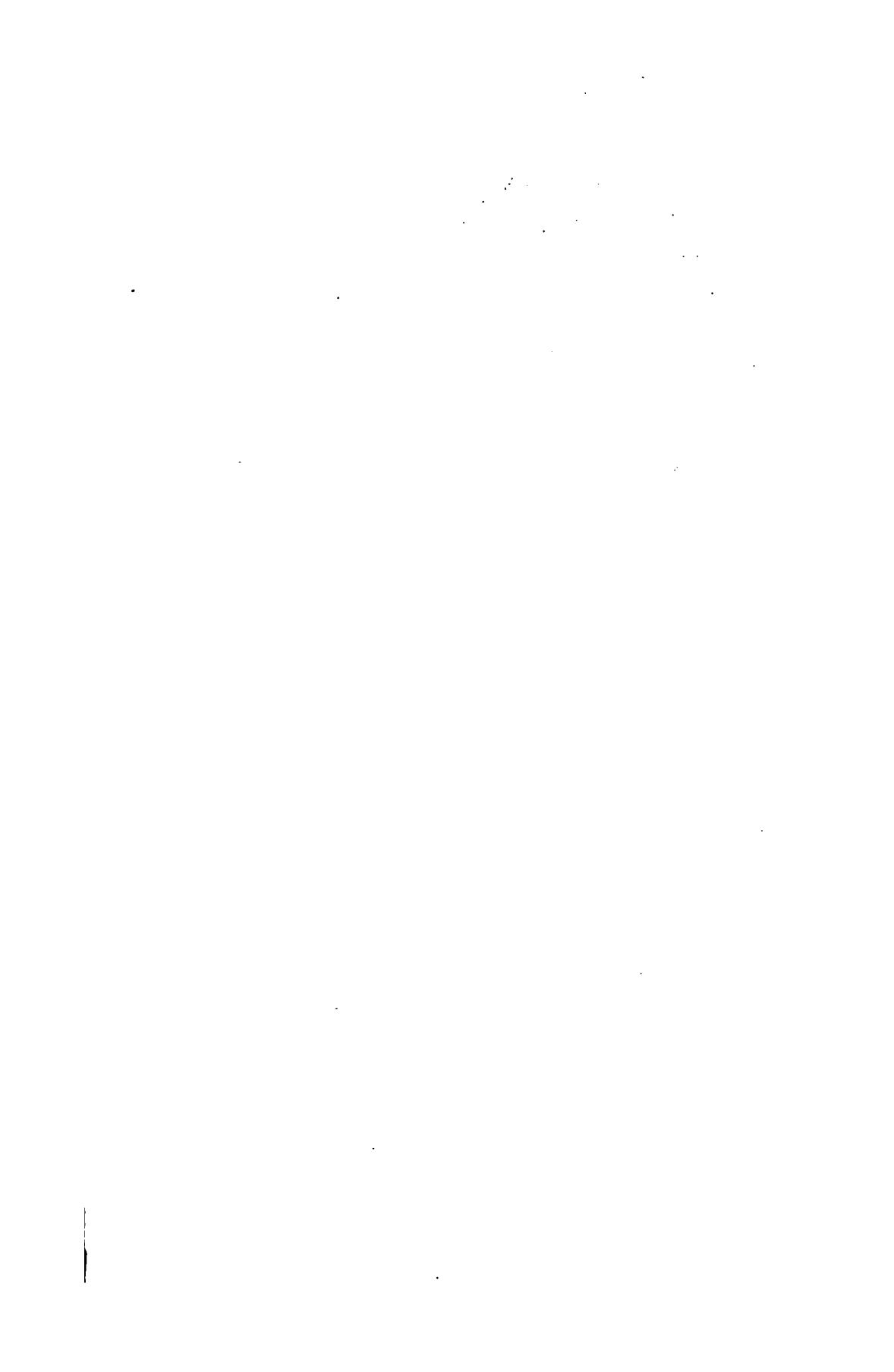
THE GIFT OF
THE HEIRS OF
CORNELIUS C. FELTON
(Class of 1827),
LATE PRESIDENT OF
HARVARD COLLEGE.

Received 21 January,
1885.

Godofredus Hermannus.

IN HYLI TRAGOEDIA

RECENSIT

GEORGIVS HEUGLIUS

VOLVMS PRIMVS

LIPSIÆ
ALVD VELD MANNVS.
A. MDCCLXXII.

AESCHYLI TRAGOEDIAE.

RECENSUIT

Johann Gottfried Jakob
GODOFREDVS HERMANNVS.

TOMVS PRIMVS.

²¹
LIPSIAE
APVD WEIDMANNOS.
A. MDCCCLII.

Ya 9. 179

1885, Jan. 21,

Gift of

The Heirs of G. C. Felton.

(I, II)

PRAEFATIO MAVRICII HAVPTII.

Godofredus Hermannus quum ingravescente in dies morbo mortem, quam summa animi tranquillitate exspectabat, appropinquare sentiret, mihi discipulo et genero suo mandavit ut Aeschyli tragoedias a se emendatas ederem, singillatim autem praecipere noluit qua ratione officium exsequerer, sed confidere se dixit me pro amore erga se meo diligenter omnia curaturum esse. Ipse paucis ante mensibus *Supplices*, quam fabulam reliquis quae exstant Aeschyli tragoediis antiquiorem esse existimabat, accuratissime retractaverat, eratque eam tragoediam cum commentariis suis evulgandam librariis traditurus, quum aegrotare coepit et augegente celeriter morbo animum ab his curis atque cogitationibus abducendum esse intellexit. Quod si licuisset ei eodem quo *Supplices* modo ceteras etiam fabulas retractare, dubitari non potest quin non solum commentarios suos in aequabilem formam redacturus, sed ipsa etiam poetae carmina novis et praeclaris inventis ad emendationis perfectionem multo propius adducturus fuisset. Neque enim senectute imminutum erat illud ingenii acumen quo obscura perspiciebat, non debilitatus erat ille contemptor humilium animus quo Aeschyleae poesis magnificentiam cogitando felicissime assequebatur. Itaque et ultimo illo vitae anno, quum *Supplices*, ut dixi, perpoliret, nonnulla in quibus antea voluntati ipse suae minus satisfecerat egregie emendavit, et quotiens accuratam fabularum Aeschylearum lectionem repeteret, correctioni earum aliquid incrementi accedere gaudebat. Atque haec ipsa inventorum accessio praecipue fecerat ut edendi

libri a plurimis expetiti tempus ex die in diem differret: nam quo saepius aliquid quod antea minus bene successisset feliciter perfecisse sibi videbatur, eo magis sperabat fore ut magnam partem eorum quae non essent certa emendatione restituta paulatim ad pristinum nitorem reduceret. Ego vero ut ea quae ipse Hermannus nondum absoluta esse putavit nullo modo perficere aut compensare potui, ita ne aequabilitatem quidem commentariorum efficere me posse existimavi. Nam etsi aperta deteriorum librorum menda omittere fortasse poteram (quamquam ne hoc quidem ubique tuto facturus esse mihi videbar), at ea quae Hermannus uberius disputavit contrahere et ad commentariorum quos in Supplices conscripsit brevitatem accommodare arrogantis atque impii hominis fuisset, ridiculi autem et absurdi, si quae Hermannus brevissime significavit et quasi adumbravit exponere meisque ratiunculis confirmare voluissem. Quae quum ita essent, et pietatis officio et utilitati lectorum ita satisfaciendum esse putavi ut diligenter componerem quae Hermannus per longam annorum seriem adnotavisset, omitterem tantum ea quae ipse aut delenda esse indicavisset aut inventis postea quae meliora essent reiecisset, mearum opinionum nihil admiscerem, denique rem ita instituerem ut hic liber, quoniam talem edere non possem qualem Hermannus edidisset, tamen non meus fieret, sed totus esset Hermanni. Quam rationem ibi quoque tenui, sicubi quid deprehendi quod mutaturum fuisse Hermannum non dubitarem. Veluti quamquam egregio plane acumine intellexisse mihi videtur qualis fere fuisset pristina forma alternorum Xerxis et chori versuum quibus Persae finiuntur, unam tamen carminis emendationem, et eam quidem, ut puto, certam et necessariam, praetermisit. Neque enim dubito quin recte primum Butlerus, deinde alii versuum 1008. et 1016. sedes ita permutandas esse censuerint ut Xerxi iubenti

δῖαινε, δῖαινε πῆμα, πρὸς δόμους δ' ἔθι

chòrus haec responderet,

δῖαινομαι γοεδνὸς ὦν,

iterumque ubi Xerxes dixit

ἔρεσσε, ἔρεσσε καὶ στέναλ' ἔμην χάριν,

chorus hanc lamentationem subiiceret,

αἰαῖ, αἰαῖ, δῦα, δῦα,

eadem responsionum aequalitate qua totum illud carmen compositum est quamque ipse Hermannus et alibi restituit et versu 1036. inserta post Xerxis haec verba, *αλακτὸς ἐς δόμους κτε*, chori eiulatione *αλατ, αλατ*. Verum quum Hermannus hanc rem in eis quae de Persis commentatus erat nusquam attigisset, etsi putavi non improbasse eum illam emendationem, sed quadam oblivione neglexisse, tamen ne hic quidem quod deesse videretur supplere volui, sed accurate secutus sum carminis illius exemplar quod Hermannus ineunte anno MDCCCXLII. sua manu exaraverat.

Codicum in quibus Aeschyli tragoediae perscriptae essent Hermannus praeter Escorialensem Supplicum et duos Augustanos, quorum alter Prometheum, alter Septem adversus Thebas continet, usus est nullis quorum alii homines docti non habuerint notitiam; sed usus est partim accuratius collatis.

Eorum librorum omnium principem locum tenere constat

M. Medicum sive rectius Laurentianum: est enim bibliothecae Laurentianae plutei XXXII. codex 9. Continet Sophoclis quae exstant tragoedias, deinde Aeschyli Persas, Agamemnonem, Choephoros, Prometheum, Eumenides, Septem adversus Thebas, Supplices, postremo Argonautica Apollonii Rhodii. Membraneus est, quadratus, scriptus saeculo decimo vel undecimo. Non multo recentior manus et scholia litteris uncialibus adscripsit et minoribus litteris post Supplices vitam Aeschyli fabularumque indicem addidit et in ipsis Aeschyli versibus multa mutavit. Ea manus in adnotationibus secunda dicitur. Postea saeculis quarto decimo et decimo quinto eundem librum aliae manus interpolaverunt; quae a secunda manu recentiorum nomine distinguuntur. Atque hunc quidem librum omnium optimum Ioannes Franzius (Oresteae p. 307. seq.) integrum etiamtum fuisse putavit quum eis schedis sive foliis quae Aeschyli fabulas continebant numerorum notae quas Arabicas dicimus adscriberentur, quod posteriore parte saeculi quinti decimi factum esse argumentis minime certis demonstrare studuit: nunc haec folia desunt, 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 26. 27. 28. 29. 30. 31. servatum autem est folium 25. hoc est, ut Niebuhrius Hermannum edocuit, inter quaterniones totius codicis *ιγ* et *ιθ* (ita enim Graecis litteris quaterniones in summo margine primae cuiusque paginae notati sunt) periit totus

quaternio *α'*, proximi autem quaternionis *ιθ'* servata sunt folia primum et octavum (quae sunt Aeschylearum fabularum 25. et 32.), perierunt quae media erant sex folia. Hanc quaternionum notationem Franzius neglexit: qui non negligeret, poterat in adscribendis illis numerorum notis Arabicis ea folia praeterire quae periisse facillima computatio ostendebat. Sublata sunt autem illa schedarum quattuordecim amissione ea omnia quae inter versus Agamemnonis 295. (*κάπειτ' Ἀτρείδων ἐς τόδε σκήπτει στέγος*) et 1026. (*πρὶν αἰματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος*) scripta erant, tum post versum 1118. (*ἤνυτόμαν τροφαίς*) reliqua huius fabulae pars et initium Choephororum, cuius fabulae hic versus, *τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ἦδ' ὀμήγυρις*, primus est in octavo illo quaternionis *ιθ'* folio. Vsus est Mediceo codice Petrus Victorius. Deinde eum anno MDCCXV. Antonius Maria Salvinius a Petro Needhamo rogatus cum exemplari Stanleiano comparavit, excerptorumque apographo Askewiano usus est Butlerus, ipsa Salvini collatione Blomfieldius. Diligentius neque tamen accuratissime Mediceum codicem cum tertia Schützi editione contulit Caspar Bencinius; quae collatio exemplari Weigeliano anno MDCCCXXVII. adiecta est. Multo accuratius Oresteam quidem excussit Ioannes Franzius. Hermannus excerpta ex hoc codice nonnulla anno MDCCCXVI. a Bartholdo Georgio Niebuhrio accepit, alia postea ab aliis, plurima ab Immanuele Bekkero. Anno autem MDCCCXVIII. Carolus Fridericus Weberus, tum iuvenis, nunc gymnasii Cassellani rector meritissima laude clarus, quum partem Italiae peragraret, Florentiae propterea aliquamdiu commoratus est ut Hermannum, praeceptorem dilectissimum, grato collati Medicei codicis munere afficeret; absolvitque collationem Persarum et Oresteae: in quo negotio admodum diligenter versatus est. Denique autumnno anni MDCCCXLVII. Tycho Mommsenus reliquas quattuor fabulas, Supplices, Prometheum, Persas, Septem adversus Thebas, rogatu Hermanni accuratissime et plane singulari diligentia contulit.

Praeter hunc codicem duo tantum exstant qui has quattuor tragoedias, Agamemnonem, Choephoros, Eumenides, Supplices, complectantur.

G. Guelferbytanus, inter Gudianos Graecos numero 88. char-

taceus, scriptus saeculo quinto decimo, collatus non satis accurate ab Askewio et a Schützio, accuratissime ab ipso Hermanno. Is codex in Prometheo, Septem adversus Thebas, Persis saepius a Mediceo discrepat: sed Oresteia et Supplices, quae fabulae ab alia quam tres illae priores manu exaratae sunt, quin ex ipso Mediceo libro in Guelferbytanum transscriptae sint non potest dubitari.

Marc. Codex bombycinus, saeculo quinto decimo scriptus, qui ex monasterio s. Marci Florentino, inter cuius codices numero 222. erat, in bibliothecam Laurentianam illatus est. In hunc quoque librum quattuor illas tragoedias ex Mediceo libro transscriptas esse summa similitudo, et quod eisdem Agamemnonis Choephororumque partibus caret, Niebuhrium docuit. Is ex initio Agamemnonis pauca excerptis, quae ab Hermanno prolata sunt.

Itaque quod Choephoros habemus, quae tragoedia in nullo praeter hos tres codice vetusto inventa est, conservato libro Mediceo deberi certum est: Agamemnonis, Eumenidum, Supplicum aliquot alii codices exstant; de quibus nunc dicendum est.

P. sive Par. L. Codex bibliothecae Parisiensis 2886. chartaceus, Iani Lascaris manu scriptus. Continet praeter Sophoclis quasdam fabulas Prometheum, Septem adversus Thebas, Persas, Eumenides, Supplices. Collatio eius libri in Needhami usum facta (quo tempore codex erat bibliothecae regiae 3521.) pervenit ad Askewium, unde a Butlero aliisque *Askewianus D.* appellatur: idem autem esse videtur qui in Berolinensibus Spanhemii schedis *Regius* vocatur. Qui hunc librum Parisinum iterum, sed non ea qua par erat diligentia excussit Godofredus Faehsius, falsus est quum quae in Sylloge lectionum anno MDCCCXIII. edita p. 158. et 164. ex Eumenidibus et Supplicibus attulit, ea tribuit codici Parisino 2782. Nonnulla inde excerptis Immanuel Bekkerus; in Eumenidibus de aliquot versuum scriptura Gulielmum Linwoodium certiore fecit Carolus Benedictus Hasius. Admodum similis est hic liber codici Mediceo. Vnde Hermanno ductus esse videbatur ex amisso illo vetusto libro ex quo Mediceus descriptus esset. Nescio tamen an probabilius suspicemur ab ipso Mediceo codice originem eius repetendam esse; a quo codice non videtur ita discrepare ut dissimilitudo non possit orta esse ex describentis

negligentia et aliquo etiam emendandi conatu: nonnulla autem quae solus habere olim videbatur, inventa sunt in margine libri Medicei. Apparet autem non tantum in Eumenidibus et Supplicibus, sed in reliquis etiam tribus fabulis magna illa quam dixi codicis huius cum Mediceo similitudo. Veluti Persarum versus 547—558. in Mediceo a manu secunda in margine adscripti sunt, omissi in Par. L. (sic enim in adnotatione scribendum erat). Notavit hunc codicem Hermannus in Supplicibus hac littera *P.* similiterque in Eumenidibus Parisinum (*Par.*) dicere satis habuit: in reliquis tribus quas continet fabulis eum hac nota *Par. L.* a ceteris Parisinis distinxit.

E. Codex Escorialensis (T. I. 15.), chartaceus, saeculi sexti decimi. Continet Nonni Dionysiaca et Aeschyli Supplices. Supplicum collationem Hermannus a Friderico Dietzio accepit. Putavit descriptas esse e Parisino codice: certe simillimae sunt exemplaribus et Parisino et Mediceo.

Aug. Codex olim Augustanus, commemoratus in Reiseri Augustanorum codicum indice p. 79. n. 9. nunc Monacensis 546. Chartaceus est, scriptus saeculo sexto decimo. Continet inde a folio 62. post hanc inscriptionem, *Αισχύλου εὐμενίδες. λείπει ἢ ἀρχή,* posteriorem partem Eumenidum inde a versu 566. qui hic est, *καὶ μαρτυρήσων ἦλθον. ἔστι γὰρ δόμων.* Collatione huius libri Franzius, ipso codice Hermannus usus est. Ne hoc quidem exemplar ex alio libro quam ex Mediceo ductum esse veri simile est.

Bess. (Ven. A.) Codex olim Bessarionis, nunc bibliothecae Venetae s. Marci 468. sive XCI. 4. Chartaceus est, et tamen in catalogo codicum illius bibliothecae Graecorum anno MDCCXL. edito pariterque a Franzio scriptus esse dicitur saeculo circiter tertio decimo. Continet Oppiani Halieutica et Cynegetica, Aeschyli Prometheum, Septem adversus Thebas, Persas, Agamemnonis versus (ut numerantur in Hermanni editione) priores 333. quorum ultimus hic est, *τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύεις:* tum Sophoclis septem tragoedias et Euripidis Hecubam, Orestem, Phoenissas, partemque Medae. Agamemnonis illam partem ex integro etiamtum libro Mediceo descriptam esse putavit Franzius, qui hoc codice, quem Venetum secundum appellavit, usus est: et

est sane magna utriusque codicis in versibus prioribus 295. similitudo; reliquis enim nunc caret Mediceus. Huius Veneti codicis collationem Parisiis a se factam Bekkerus misit Hermanno, qui in Agamemnone et Prometheo hac nota *Bess.* eum ab aliis distinxit: in Persis et Septem adversus Thebas *Ven. A.* vocavit.

Ab his libris, qui quantum continent de fabulis Orestæ et Supplicibus, id a Mediceo codice profectum esse partim certum, partim probabile est, generis a Mediceo libro diversi communione tres distant codices.

Ven. (sive *Ven. 3.* sive *Ven. B.*). Codex bibliothecæ Venetæ s. Marci 616. sive XCI. 5. membræneus, sæculi, ut dicitur, tertii decimi. Continet Sophoclis tragoedias, Aeschylî autem Prometheum, Septem adversus Thebas, Persas, Agamemnonem, Eumenides, sed has postremas duas fabulas non integras. Nam folium huius libri 109. finitur versu Agamemnonis 45. qui hic est, *στόλον ἀγγελῶν χιλιοναύταν*, proximum autem folium 110. his verbis ita scriptis incipit, *μαρτυροῖς μὲν γὰρ τοῖςδε πεπέθομαι*, qui versus est Hermannianæ editionis 1054. Itaque quæ inter hos duos versus exciderunt, periisse videntur foliorum multorum amissione et integer olim fuisse in hoc codice Agamemno. Sed Eumenides descriptæ sunt ex libro non integro. Nam post hunc versum ita scriptum, *ὅπως ἐπίστα τήνδε κύρωσον δίκην*, qui versus 571. est, statim sequitur, nullis amissis foliis, versus 636. *πέδας μὲν ἄν λύσειεν. ἔστι τοῦδ' ἄκος*. Tum hæc verba versus 782. *νικτὸς ἀτιμοπενθεῖς* statim hic excipit versus, qui 810. est, *οὐκ ἔστ' ἀτιμοὶ, μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν*. Priore loco suspiceris in eo libro ex quo Venetus codex deductus est unum periisse folium: alterius detrimenti hæc causa fuisse videtur, quod aberratum erat a strophæ fine ad eadem in fine antistrophicorum versuum verba. Collatione huius codicis ab Iacobo Morellio facta in Agamemnone usus est Blomfieldius eiusque beneficio in Eumenidibus Linwoodius. Excusserunt eum etiam Franzius et in usum Hermannî diligentissime Bekkerus. Venetum (*Ven.*) dixit Hermannus in Agamemnone et Eumenidibus, *Ven. 3.* in Prometheo, *Ven. B.* in Persis et Septem adversus Thebas.

Flor. Codex Florentinus bibliothecæ Laurentianæ plutei XXXI. 8. Chartaceus est, scriptus sæculo quarto decimo. Eas-

dem quas Venetus 616. Aeschylī tragoedias habet, eisdem versibus carentes Eumenides, sed Agamemnonem integrum. Eo codice et simul Farnesiano usus P. Victorius quae in codice Mediceo editionibusque Aldina, Robortelliana, Turnebiana Agamemnoni deerant primus supplevit. Collatione a Caspate Bencinio et Francisco Poggio facta usi sunt in Agamemnone Blomfieldius, in Eumenidibus Linwoodius. Denuo eum excussit Franzius. Hermannus eis etiam usus est quae Carolus Fridericus Weberus inde excerpterat.

Farn. Codex Farnesianus bibliothecae Neapolitanae (I. E. 5.), bombycinus, saeculo quarto decimo exeunte a Demetrio Triclinio, ut putant, scriptus. Certe Triclinii recensioem continet eiusque et Thomae Magistri scholia. Complectitur autem Aeschylea plane eadem quae Florentinus. Sed quum in codicibus Veneto et Florentino haud pauca quae in vetustiore et meliore libro Mediceo aut rectius scripta sunt, aut certe ita ut non moveant doctae interpolationis suspicionem, Byzantinorum grammaticorum commentis mutata sint, Triclinius multas alias mutationes audacius et constantiore studio intulit. Cum hoc Tricliniano libro Petrus Victorius Agamemnonem a se descriptum Gulielmi Sirleti opera collatum habuit. Denuo Agamemnonem excusserunt Petrus Elmsleius, qui quae inde excraserat in Musei critici Cantabrigiensis volumine II. edidit, Hermannique gratia Immanuel Bekkerus. Eumenidum collatione, quam ab eodem Elmsleio factam esse putat, Linwoodius usus est.

Magna est eorum librorum multitudo qui tres tantum Aeschylī fabulas, Prometheum, Septem adversus Thebas, Persas, aut partem earum complectuntur. Eorum quos novimus ne meliores quidem ad Medicei praestantiam et vetustatem accedunt, neque sperari potest fore ut ex eis qui nondum sunt pervestigati multum utilitatis capiatur. Qui autem excussi sunt ab hominibus doctis, non sunt tam accurate excussi ut in genera describi possint. Itaque ex litterarum ordine nomina eorum enumerabimus.

Arund. Codex Arundelianus sive Seldenianus bibliothecae Bodleianae, de quo dixit Gaisfordius adn. ad Hephaest. p. 242. Libro chartaceo et recenti continentur Prometheus, Septem, Persae. Vsi sunt ipso codice Stanleius et quod ad Septem adversus

Thebas attinet Burtonus et Burgessius in Pentalogia tragica, excerptis Askewii Butlerus, Gaisfordii et Porsoni Blomfieldius.

Askewiani. Codices bibliothecae Parisiensis quorum collationes Needhamus acceperat. Apographis eorum nunc in bibliothecae Academiae Cantabrigiensis servatis usi sunt Askewianis Butlerus, ipsius Needhami Blomfieldius. Horum librorum primus

Ask. A. bombycinus, saeculi XIV. illo quo in Needhami usum conferebatur tempore bibliothecae Parisiensis erat 3320. Continebat Prometheum, Septem, Persas. Blomfieldius et Wellauerus eum *Regium G.* dixerunt, quam appellationem Hermanni commentarii non imitantur, ne confundatur hic liber cum *G.* hoc est cum Guelferbytano. Sed Hermannus aliquando eundem librum *Parisinum N.* esse putavit: unde in Prometheo et priore parte Persarum huic *Par. N.* ea quoque tributa sunt quae ex *Ask. A.* Butlerus attulit. Errorem (nam haud dubie error est) inde a versu Persarum 600. et in Septem adversus Thebas distinctis illis libris evitavi. Vellem prius eum animadvertissem: verum si quid in eiusmodi re peccatum est, non nimium nocet, quum horum codicum omnium, praesertim non ita excussorum ut accurate cogniti sint, nulla sit auctoritas, sed singulorum vocabulorum bonitas aestimari et cum Medicei libri auctoritate comparari debeat. Blomfieldius in praefatione ad Septem adversus Thebas hunc codicem et *Par. B.* eundem esse dixit, idque se didicisse ab Elmsleio ipsumque monstrare editum bibliothecae regiae Parisiensis catalogum, in quo tamen catalogo non commemorantur antiqui codicum numeri.

Ask. B. chartaceus, eodem quo *Ask. A.* volumine comprehensus easdemque tres fabulas continens. Blomfieldii exemplo *Par. H.* dicitur.

Ask. C. bibliothecae Parisiensis olim 3330. easdem fabulas complexus, chartaceus, Blomfieldii exemplo *Par. K.* dictus. Quin idem sit *Par. F.* a Vauvillersio collatus dubitari vix potest. De *Ask. D.* sive *Par. L.* supra dixi p. VII.

Aug. Codex olim Augustanus, a Reisero p. 78. n. 9. commemoratus, nunc Monacensis 486. chartaceus, saeculi XV. Inest praeter alia Prometheus Aeschylis, sed hoc versu (687.) in media pagina finitus, αἰσχιστον εἶναι φημι συνθέτους λόγους. Collatus

est ab Hermanno, qui ex Lipsiensi codice eum descriptum esse intellexit. Alius codex Augustanus, a Reisero p. 81. n. 16. memoratus, nunc Monacensis 565. chartaceus, saeculi XVI. praeter Pindari Nemea et dimidiam primi Isthmii carminis partem Septem adversus Thebas continet. Cuius aliquotiens ab Hermanno mentio facta est.

Baroccianus 231. idem qui *Oxonienis*.

Cantabr. 1. et 2. Codices duo bibliothecae Academiae Cantabrigiensis (Nn. 3. 17.), uno volumine comprehensi. Olim fuerunt Richardi Meadii, qui in monte Atho eos emerat; unde Blomfieldio *M.* 1. 2. dicuntur. Vterque Prometheum, Septem, Persas continet. Chartaceus est uterque, sed prior saeculi XIII. vel XIV. alter saeculi XVI. vel XV. esse visus est Butlero. Vsi eis sunt Butlerus et Blomfieldius.

Colb. 1. Codex bibliothecae Colbertinae 4016. bombycinus, saeculi XV. Collatione in Needhami usum facta Butlerus et Blomfieldius usi sunt. Eum Hermannus eundem esse putavit ac *Par. N.* idemque Elmsleium se docuisse Blomfieldius in praef. ad Sept. adv. Th. narrat. Nec videtur dubitari posse, sed errore nescio quo aut detrimento codici postea illato explicandum esse quod in versibus Promethei 895—931. Stanl. (897—936. Herm.) nonnulla ex *Colb.* 1. afferuntur, pro quibus versibus Vauvillersius in Parisino *N.* lacunam esse dicit. Tamen quum nonnunquam, errore puto eorum qui excusserunt, alia ex *Colb.* 1. alia ex *Par. N.* afferri viderem, inde a Persarum versu 600. semper utriusque libri mentionem feci, ut fecerat saepe etiam Hermannus.

Colb. 2. Codex bibliothecae Colbertinae 6448. bombycinus, scriptus anno mundi 6807. h. e. Christi 1299. Hunc codicem quum Blomfieldius in praef. ad Sept. ab Elmsleio edoctus dixisset eundem esse atque *Par. A.* nescio quo errore factum est ut Wellauerus et passim alii hunc codicem *Colb.* 2. et *Par. B.* qui Boistallerii olim fuerat, confunderent. Collatione in usum Needhami facta usi sunt Butlerus et Blomfieldius.

Lambethanae bibliothecae codicem, chartaceum, saeculi XIV. in Persis aliquotiens commemoravit Blomfieldius.

Lips. Codex bibliothecae Lipsiensis urbicae (I. 4. 43.), olim Vffenbachii, chartaceus, saeculi XV. Folia habet quadrata 116.

Eorum 108. continent Prometheus, Septem, Persas. Quibus foliis praefixa sunt octo folia alius codicis chartacei non multo antiquioris. Eorum primum, lacerum nunc, incipit versu Promethei 159. his litteris *λησικάρδιος*, ultimum finitur versu eiusdem Promethei 391. Haec codicis particula *Lips.* 1. dicta est: a qua integer codex hac nota *Lips.* 2. discernitur, praeter hos Promethei versus simpliciter *Lips.* nominatus. Askewiana collatione usus est Butlerus, ipso libro diligentius Hermannus.

M. 1. 2. Blomfieldii iidem qui *Cantabr.* 1. 2.

Mosc. 1. Codex Moscoviensis bibliothecae Synodi 259. chartaceus, saeculi XV. vel XIV. Aeschylus Prometheus, Septem, Persas, Euripidis Hecubam et Orestem continens. Eius et alterius Moscoviensis codicis collationem Chr. Fr. Matthaei cum Schützio communicavit. Is liber in Persis, quos alter non habet, hac sola nota *Mosc.* significatur.

Mosc. 2. Eiusdem bibliothecae 392. chartaceus, saeculo XV. vel XVI. scriptus, Sophoclis Aiacem et Electram, Aeschylus Prometheus et Septem continens.

Ox. Codex Baroccianus 231. bibliothecae Bodleianae Oxoniensis, chartaceus et recens. Insunt Prometheus, Septem, Persae. Vsi eo sunt Stanleius et in Septem ad Thebas Burtonus et Burgessius, quibus *Bar.* 4. dicitur. Collatione Askewiana usus est Butlerus, Porsoniana Blomfieldius.

Par. A. Codex Parisinus 2884. olim Colbertinus, bombycinus, saeculi XIII. memoratus in Catalogo codicum mss. bibl. regiae t. II. p. 565. Continet Sophoclis Aiacem, Electram, Oedipum regem, Antigonam, Aeschylus Prometheus, Persas, Septem, Theocriti idyllia quattuordecim priora. Collatus est a Brunckio. Idem esse videtur qui *Colb.* 2.

Par. B. Codex Parisinus 2787. olim Boistallerianus, memoratus in Catal. t. II. p. 553., ubi chartaceus esse dicitur, scriptus saeculo XV. Brunckius bombycinum dicit. Continet Aeschylus Prometheus, Septem, Persas, Sophoclis Oedipum regem, Trachinias, Philoctetam, Oedipum Coloneum. Contulerunt eum Brunckius et postea Faehsius. Hermannus nonnulla inde exscripsit Bekkerus. Idem esse putatur qui *Ask. A.*

Par. C. Codex Parisinus 2789. olim Ioannis Tili, postea Col-

berti, chartaceus, saeculo XV. adscriptus in Catal. t. II. p. 553. Continet Prometheum, Septem, Persas, quas fabulas contulit Vauvillersius (*Notices et extraits des mss. de la bibl. du roi*, t. I. p. 281 seqq.) Eodem vel simili codice Turnebus usus est.

Par. D. Codex Parisinus 2790. olim Colbertinus, chartaceus, in Catal. t. II. p. 553. saeculo XV. tributus. Continet Aeschyli Prometheum, Aiacem Sophoclis et alia nonnulla. Prometheus collatus a Vauvillersio t. I. p. 300. seqq.

Par. E. Codex Parisinus 2782. A. chartaceus, ineunte saeculo XVI. scriptus, anno MDCCXL. Constantinopoli advectus, memoratus in Catal. t. II. p. 624. Insunt praeter alia multa Prometheus et Septem. Collatus est a Vauvillersio t. I. p. 307. seqq. et in Prometheo a Faehsio p. 78. seqq. Omnium Aeschyleorum codicum esse videtur vitiosissimus.

Par. F. Codex Parisinus 2788. chartaceus, qui in Catal. t. II. p. 553. sub finem saeculi XV. scriptus videri dicitur. Continet Prometheum, Septem, Persas. Collatus est a Vauvillersio t. I. p. 318. seqq. ubi per errorum saeculo XVII. adscribi videtur. Nonnulla Bekkerus exscripsit. Hunc et *Par. K.* sive *Ask. C.* eundem esse vix dubitari potest.

Quem Blomfeldius et Wellauerus *Regium G.* dixerunt, *Ask. A.* est, idem, ut videtur, qui *Par. B.*

Par. H. idem qui *Ask. B.*

Par. I. Codex Parisinus 2786. olim Tellerianus, partim chartaceus, partim bombycinus, memoratus in Catal. t. II. p. 552. Continet praeter alia Prometheum, Septem, Persas. Nonnulla exscripsit Bekkerus.

Par. K. vel *Ask. C.* idem, ut videtur, qui *Par. F.*

De *Par. L.* sive *Ask. D.* qui non pertinet ad hoc codicum genus, dictum est supra p. VII.

Par. N. Codex Parisinus 2785. olim Colbertinus, bombycinus, qui saeculi XIII. esse videri in Catal. t. II. p. 352. dicitur, Prometheum, Septem, Persas continens. Collatus est a Vauvillersio t. IV. p. 89. seqq. qui saeculo XV. scriptum dicit atque, in quo falli videtur, in membranis. Eundem videri *Colb. 1.* supra p. XII. indicatum est.

Seldenianus idem qui Arundelianus.

Taur. Excerpta ex codice Taurinensi 253. ad Septem adversus Thebas attulit Peyronus in Notitia librorum Valpergae Casulii p. 60. seq. Desinit hic codex in versu Hermannianae editionis 821. Magna est eius cum Guelferbytano similitudo.

Ven. 1. 2. Codices duo Veneti, uterque Prometheum, Septem, Persas continens. Prior bibliothecae s. Marci 370. est, membraneus, saeculi XV. Alter chartaceus, eiusdem saeculi, ex bibliotheca sanctorum Ioannis et Pauli in Marcianam translatus. Vtriusque collationem Butlerus ab Iacobo Morellio accepit. In Persis et Septem adversus Thebas casu ab Hermanno neglecti sunt hi duo codices, nullo utilitatis detrimento.

Vind. 1. 2. 3. 4. Codices Vindobonenses quattuor, quorum lectiones in Prometheo et Septem adversus Thebas a Bastio excerptas Schützius protulit.

Vit. Codex Vitebergensis, chartaceus, saeculi XIV. Continet Prometheum, Septem, Persas; sed Promethei versus priores 269. (ut ab Hermanno numerantur) perierunt. Contulit eum ipse Hermannus, et multo quidem accuratius quam Zeunius fecerat, qui de hoc codice in dissertatione anno MDCCLXXX. edita exposuit.

In Hermanni commentariis ad Oresteam et Supplices integra lectionis varietas ex codicibus affertur; tum, ut par est, in omnibus fabulis quidquid ex Mediceo libro exscriptum est; praeterea, ut deteriorum etiam codicum certe nonnulli accurate cognoscantur, quae ipse Hermannus ex codicibus a se diligentissime excussis, Guelferbytano, Lipsiensi, Vitebergensi Prometheique Augustano congesserat: ceterorum codicum commemorationem, ubi plane inutilis esse videretur, passim omisit, et multo magis eum hanc partem commentariorum suorum contracturam fuisse adnotationes ad Prometheum et Septem adversus Thebas, ex parte retractatae ab eo ante aliquot annos, satis ostendunt.

Impressorum exemplarium antiquissimum

Ald. Aldinum est, a Francisco Asulano mense Februarii anni MDXVIII. editum. Eum in Oresteia et Supplicibus codice Guelferbytano et nullo praeterea alio usum esse et alii intellexerunt et Hermannus planissime demonstravit. In reliquis fabulis maior est codicum maxime Oxoniensis et Veneti 370. similitudo.

Rob. Editio Francisci Robortelli Viniensis, quae Venetiis "apud

"Gualterium Scottum" anno MDLII. prodit: subscriptae sunt praefationi calendae Februariæ. Robortellus in Prometheo, Septem adversus Thebas, Persis aliquot, ut dicit, codicibus usus est: Oresteæ et Supplicum codicem Patavio a Mariano Savello transmissum acceperat, quem satis antiquum et in scholiorum singulari volumine a se editorum praefatione antiquissimum dicit. Is codex aut ipse Mediceus erat (nam quæ differunt, a quadam Robortelli negligentia repeti posse videntur) aut certe Mediceo simillimus. Nonnulla Robortelli partim, partim Michaelis Sophiani coniecturis mutata sunt.

Turn. Editio Adriani Turnebi Parisiis eodem anno MDLII. impressa. Is Aldino exemplari usus est et trium illarum fabularum codice ab Aimaro Ranconeto sibi commodato, quem eundem ac Parisinum C. fuisse Elmsleius et Hermannus putarunt. Oresteæ et Supplicum nullum habuit codicem et ne editionem quidem Aeschylî Robortellianam: sed habuit scholia Graeca a Robortello eodem anno MDLII. "ex officina Erasmania Vincentiî Valgrisiî" edita, quorum praefationi Robortellus idus Novembres anni MDLI. subscripsit. Ex his scholiis Turnebus nonnulla sumpsit, plura coniecturis mutavit.

Vict. Petrum Victorium codicibus usum esse Mediceo, Florentino, Farnesiano (usus est autem non diligentissime) supra diximus. Eius cura emendatas Aeschylî tragoedias Graecorumque interpretum adnotationes edidit Henricus Stephanus anno MDLVII. Additæ sunt ipsius Stephani adnotationes, in quibus et coniecturas suas protulit et saepius varias lectiones, quibus simpliciter *γράφεται* adscriptum est. Nihil fere in eis invenitur quod hodie non sit aliunde notum: vidisse autem se ait Stephanus exemplaria non pauciora quindecim, partim Venetiis, partim Florentiæ, partim Romæ, partim etiam Neapoli, sed in quorum bona parte tantum primæ tres tragoediæ haberentur, h. e. Prometheus, Septem adversus Thebas, Persæ.

Ceteras editiones enumerare nihil opus est.

Ioannis Aurati Iosephique Scaligeri coniecturas Hermannus sumpsit ex libro Spanhemiano bibliothecæ Berolinensis regiæ. Descripserat eas Ezechiel Spanhemius Windsoræ ex exemplaribus editionis Victorianæ sive Stephanianæ quæ Isaacus Vossius pos-

sidebat. De his exemplaribus, quae nunc in bibliotheca Leidensi sunt, et de similibus aliis libris quibus doctorum hominum coniecturae adscriptae sunt, dixerunt Butlerus t. VIII. p. XXIX. seqq. Blomfieldius quum alibi, tum in praefatione ad Choephoros et in Museo critico t. II. p. 488. seqq. Georgius Burgesius adn. ad Supplices p. 44. seqq. Linwoodius in praefatione ad Eumenides. Scaligeri coniecturas etiam a Valckenario exemplari Stephaniano adscriptas Hermannus possidebat.

Ioannem Auratum Hermannus multis eorum qui Aeschyli tragoedias emendare studuerunt praeferre solebat: ipse Godofredus Hermannus quanta ingenii excellentia plerisque praestiterit praeclarum haec duo volumina dabunt documentum. Singularem volumine scholia Graeca et aucta et ut genera eorum postulant disposita complectar.

Scripsi Lipsiae mense Maio anni MDCCCLII.

I K E T I Δ E Σ.

υ'

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΙΩΝ.

ΔΑΝΑΟΣ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΓΕΙΩΝ.

ΚΗΡΥΞ.

ΧΟΡΟΣ.

Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι πρὸς ῥόνως
στόλον ἡμέτερον νάϊον ἀρθέντ'
ἀπὸ προστομίων λεπτοψαμάδων
Νείλου. δῖαν δ' ἐκλείπουσαι
χθόνα σύγχορτον Συρίᾳ φεύγομεν,
οὔτιν' ἔφ' αἵματι δημηλασίαν
ψήγῃ πόλεως γνωσθεῖσαι,
ἀλλ' αὐτογενεῖ φρυξανορίᾳ,
γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ τ'
ὄνοταζόμεναι.

5

10

Δαναὸς δὲ πατὴρ καὶ βούλαρχος
καὶ στασίαρχος τάδε πεσσονομῶν
κύδισθ' ἀχέων ἐπέκραναν,
φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ' ἄλιον,
κέλσαι τ' Ἄργους γαῖαν, ὄθεν δὴ
γένος ἡμέτερον τῆς οἰστροδόνου
βοὸς ἐξ ἐπαφῆς καὶ ἐπιπνοίας
Διὸς εὐχόμενον τετέλεσται.
τίνα δ' ἂν χώραν εὐφρονα μάλλον
τῆσδ' ἀφικοίμεθα
σὶν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις
ἐριοστέπτοισι κλάδοισιν;
ὦ πόλις, ὦ γῆ καὶ λευκὸν ἕδωρ,

15

20

ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαθύτιμοι
 χθόνιοι θήκας κατέχοντες, 25
 καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ
 ὀσίων ἀνδρῶν, δέξασθ' ἱκέτην
 τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίω
 πνεύματι χώρας· ἄρσενοπληθῆ δ'
 ἔσμον ὑβριστὴν Αἰγυπτογενῆ, 30
 πρὶν πόδα χέρσῳ τῆδ' ἐν ἰσώδει
 θεῖναι ξὺν ὄχῳ ταχυήρει,
 πέμψατε πόντονδ'· ἐνθα δὲ λαίλαπι
 χειμωνοτύπῳ, βροντῆ στεροπῆ τ',
 ὄμβροφόροισιν τ' ἀνέμοις ἀγρίας 35
 ἀλὸς ἀντήσαντες ὄλοιτο,
 πρὶν ποτε λέκτρων ὧν θέμις εἴργει
 σφετεριζάμενοι πατραδελφείαν
 τήνδ' ἀκόντων ἐπιβῆναι.

νῦν δ' ἐπιτεκλωμένα 40 στρ. α'.
 Δίον πόρτιν ὑπερ-
 πόντιον τιμάορ', ἴνιν
 ἀνθονομούσας προγόνου βοός, ἐξ ἐπιπνοίας
 Ζηγὸς ἔφραψιν, ἐπωνυμία δ' ἐπε-
 κραίνετο μόρσιμος αἰὼν 45·
 εὐλόγως, Ἐπαφὸν τ' ἐγέννασεν.

ὄντ' ἐπιλεξαμένα 40 ἀντ. α'.
 νῦν ἐν ποιονόμοις
 ματρὸς ἀρχαίας τύποις τῶν
 πρόσθε πόνων μνασάμενα, γονέων ἐπιδείξω 50
 πιστὰ τεκμήρια, γαιονόμοισι δ' ἄ-
 ελπτα περ ὄντα φανεῖται.
 γνῶσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει.

εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων 50 στρ. β'.

ἔργαιος, οἶκτον οἰκτρὸν αἴων
 δοξάσει τις ἀκούειν ὅπα τᾶς Τηρεῖας
 μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου,
 κικηλάτας ἀηδόνας·

55

ἄτ' ἀπὸ γλωρῶν πετάλων ἐγρομένα
 πενθεῖ νέοικτον οἶτον ἠθέων,
 ξυτιθήσι δὲ παιδὸς μόρον, ὡς αὐτοφόνως
 ὤλετο πρὸς χειρὸς ἔθεν
 δυσμάτορος κότου τυχῶν.

ἀντ. β'.

60

τῶς καὶ ἐγὼ φιλόδουτος Ἴαονίοισι νόμοισι
 δάπτω τὰν ἀπαλὰν εἰλοθερῆ παρειὰν
 ἀπειρόδακρύν τε καρδίαν.
 γοεδνὰ δ' ἀνθεμιζομαι
 δεῖμα, μένουσα φίλους,
 τᾶςδε φηγᾶς ἀερίας ἀπὸ γᾶς
 εἴ τίς ἐστι κηδεμῶν.

σιρ. γ'.

65

ἀλλά, θεοὶ γενέται, κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες,
 ἦ καὶ μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ' αἴσαν,
 ἔβριον δ' ἐτύμως στέγοντες, εὖ
 πέλοιτ' ἂν ἔνδοικι νόμοις.
 ἔστι δὲ κακὰ πολέμου
 τειρομένοις βωμὸς ἀρῆς φηγάσιν
 ἧμα, δαιμόνων σέβας,

ἀντ. γ'.

75

ἰθείη Διὸς εὖ παναληθῶς.
 Διὸς ἕμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη.
 πάντα τοι φλεγέθει κὰν σκότῳ μελαί-
 να τε τύχα μερόπεσσι λαοῖς.

σιρ. δ'.

80

πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ,
 κορυφᾷ Διὸς εἰ κρανθῆ προᾶγμα τέλειον.

ἀντ. δ'.

δαυλοὶ γὰρ πραπίδων δάσκιοι τε τεί-
νουσι πόροι κατιδεῖν ἄφραστοι. 85

ιάπτει δ' ἐλπίδων 85 στρ. ε'.
ἄφ' ὑψιπύργων πανώλεις βροτούς,
βίαν δ' οὔτις ἐξαλύξει
τὰν ἄπονον δαιμονίον.
μῆμον ἄνω φρόνημά πως 90
αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμ-
πας ἐδράνων ἀφ' ἀγνῶν.

ιδέσθω δ' εἰς ὕβριν 85 ἀντ. ε'.
βρότειον, οἶα νεάζει, πυθμῆν
δι' ἀμὸν γάμον τεθαλῶς 95
δυσπαραβούλοισι φρεσίν,
καὶ διάνοιαν μαινόλιον
κέντρον ἔχων ἄφικτον, ἄ-
ταν δ' ἀπάτα μεταγνοῖς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

τοιαῦτα πάθεα μέλεα θροομένα δ' ἐγὰ, 100 στρ. ζ'.
λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ,
ἰῆ ἰῆ, ἰηλέμοισιν ἐμπρεπῆ,
ζῶσα γόοις με τιμῶ.
ἰλέομαι μὲν Ἀπίαν
βοῦνιν,

(καρβᾶν' αὐδάν, ὦ γᾶ, κοινεῖς)

πολλάκι δ' ἐμπίτνω 105
ξὺν λακίδι λίνοισιν ἧ
Σιδονίᾳ καλύπτρα.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

θεοῖς δ' ἐναγέα τέλεα πελομένων καλῶς 110 ἀντ. ζ'.
ἐπίδρομ', ὀπόθι θάνατος ἀπῆ.
ἰὼ ἰὼ, ἰὼ δυσάγκριτοι πόνοι,
ποῖ τόδε κῆμ' ἀπάξει;

ἰλέομαι μὲν Ἄπτιαν
βοῦνιν,

(καρβᾶν' αὐδάν, ὦ γᾶ, κοννεῖς)

πολλάκι δ' ἐμπίτνω

ξὺν λακίδι λίνουισιν ἦ

Σιδονίᾳ καλύπτρα.

115

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

πλάτα μὲν οὖν λινορραφῆς

στρ. ζ'.

τε δόμος ἄλα στέγων δοροῶς

ἀχείματόν μ' ἔπεμπε σὺν πνοαῖς,

οὐδὲ μέμφομαι· τελευ-

τᾶς δ' ἂν ἐν χρόνῳ πατήρ

120

παντάρχας παντόπτας

πρηνεμένης κτίσειεν

σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς εὐνᾶς

ἀνδρῶν, ἔ' ἔ',

ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.

125

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἀ-

ἀντ. ζ'.

γνά μ' ἐπιδέτω Διὸς κόρα,

ἔχουσα σέμν' ἐνώπι' Ἄρτεμις.

παντὶ δὲ σθένει διω-

γμοῖς ἐμοῖσιν ἀσχαλῶσ'

130

ἀδμήτας ἀδμήτα

φύσιος γενέσθω

σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς εὐνᾶς

ἀνδρῶν, ἔ' ἔ',

ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.

135

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

εἰ δὲ μή, μελανθῆς

στρ. η'.

ἠλιόκτυπον γένος

τὸν γάϊον,

τὸν πολυξενώτατον

Ζῆνα τῶν κεκμηρότων

140

ἰξόμεσθα σὺν κλάδοις
 ἀρτάναις θανοῦσαι,
 μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων.
 ὦ Ζήν, Ἰοῦς ἰψ̄ μῆνις
 μάστειρ' ἐκ θεῶν· κοινῶ δ' ἄταν
 γαμετᾶς σᾶς οὐρανότικον. 145
 χαλεποῦ γὰρ ἐκ
 πνεύματος εἶσι χειμών.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

καὶ τότε οὐ δίκαιοις
 Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις 150
 τὸν τᾶς βοῶς
 παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
 τὸς ποτ' ἔκτισεν γόνυ,
 νῦν ἔχων παλίντροπον
 ὄψιν ἐν λιταΐσιν· 155
 ἕψοθεν δ' εὐ κλύοι καλούμενος.
 ὦ Ζήν, Ἰοῦς ἰψ̄ μῆνις
 μάστειρ' ἐκ θεῶν· κοινῶ δ' ἄταν
 γαμετᾶς σᾶς οὐρανότικον.
 χαλεποῦ γὰρ ἐκ 160
 πνεύματος εἶσι χειμών.

ΔΑΝΑΟΣ.

παῖδες, φρονεῖν χερή· ξὺν φρονοῦντι δ' ἦκετε
 πιστῶ γέροντι τῷδε ναυκλήρω πατρί.
 καὶ τὰπὶ χέρσου νῦν προμηθίαν λαβὼν
 αἰνῶ φυλάξαι τᾶμ' ἔπη δελτουμένας. 165
 ὄρω κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ·
 σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι·
 ὄχλον δ' ὑπασπιστήρα καὶ δορυσσοόν
 λεύσσω ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασιν.
 τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται 170
 ὀπτῆρες εἶεν, ἀγγέλων πεπυσμένοι.
 ἀλλ' εἴτ' ἀπήμων, εἴτε καὶ τεθρηγμένος

ὤμῃ ξὺν ὀργῇ τόνδ' ἐπόρνυται στόλον,
 ἄμεινόν ἐστι παντὸς οὐνεκ', ὃ κόραι,
 πάγον προσίξειν τόνδ' ἀγωνίων θεῶν.
 κρείσων δὲ πύργου βωμός, ἄρρηκτον σάκος.
 ἀλλ' ὡς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
 ἱατηρίας, ἀγάλαματ' αἰδοίου Διός,
 σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χειρῶν εὐωνύμων,
 αἰδοῖα καὶ γοεδνά καὶ ζαχρεῖ ἔπη
 ξένους ἀμείβεσθ', ὡς ἐπήλυδας πρέπει,
 τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμάκτους φυγᾶς.
 φθογγῇ δ' ἐπέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ,
 τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μεταποσωφρόνων
 ἔτω προσώπων ὄμματος παρ' ἡσύχου.
 καὶ μὴ πρόλεσχος, μηδ' ἐφορκὸς ἐν λόγῳ
 γένη· τὸ τῆδε, κάρτ' ἐπίφθονον γυνή·
 μέμνησο δ' εἴκειν· χρεῖος εἰ ξένη φυγᾶς.
 θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας.

175

180

185

ΧΟΡΟΣ.

πάτερ, φρονούντως πρὸς φρονοῦντας ἐννέπειξ,
 φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνήσθαι σέθεν
 κεδνάς ἐφετμάς· Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.

190

ΔΑΝΑΟΣ.

ἴδοιτο δῆτα πρηνεμενοῦς ἀπ' ὄμματος.

ΧΟΡΟΣ.

θέλωμ' ἂν ἦδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.

ΔΑΝΑΟΣ.

μή νυν σχόλαζε, μηχανῆς δ' ἔστω κράτος.

195

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Ζεῦ, κόπων οἴκτειρε μὴ ἀπολωλότας.

ΔΑΝΑΟΣ.

κίνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

. . . . .

ΔΑΝΑΟΣ.

καὶ Ζητὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσχετε.

ΧΟΡΟΣ.

καλοῦμεν ἀγὰς ἡλίου σωτηρίους.

200

ΔΑΝΑΟΣ.

ἀγνόν τ' Ἀπόλλω, φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.

ΧΟΡΟΣ.

εἰδὼς ἂν αἴσαν τήνδε συγγνοίη βροτοῖς.

ΔΑΝΑΟΣ.

συγγνοῖτο δῆτα καὶ παρασταίη πρόφρων.

ΧΟΡΟΣ.

τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;

ΔΑΝΑΟΣ.

ὄρω τρίαιναν τήνδε σημεῖον θεοῦ.

205

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εὖ τ' ἔπειμψεν, εὖ τε δεξάσθω χθονί.

ΔΑΝΑΟΣ.

Ἐρμῆς δδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις.

ΧΟΡΟΣ.

ἐλευθέρους νυν ἐσθλὰ κηρυκεύτω.

ΔΑΝΑΟΣ.

πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν
σέβεσθ'· ἐν ἀγνῷ δ' ἔσμός ὡς πελειάδων

210

ἵξεσθε κίρκων τῶν δημοπτέρων φόβῳ,

ἐχθρῶς ὄμαιμον καταμαινόντων γένος.

ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἀγνεύοι φαγῶν;

πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα

ἀγνὸς γένοιτ' ἄν; οὐδὲ μὴ ἔν' Αἴδου θανάων

215

φύγη ματαίων αἰτίας, πράξας τάδε.

κάκει δικάζει τὰμπλακήμαθ', ὡς λόγος,

Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δίκας.

· · · · ·

σκοπέετε, κάμείβεσθε τόνδε τὸν τρόπον,

ὅπως ἂν ὑμῖν προῖχος εὖ νικᾷ τόδε.

220

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ποδαπὸν ὄμιλον τόνδ' ἀνελληνόστολον
 πέπλοισι βαρβάρουσι καὶ πνκάσμασιν
 χλίοντα προσφωνοῦμεν; οὐ γὰρ Ἀργολίς
 ἐσθῆς γυναικῶν, οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδος τόπων.
 ὅπως τε χώραν οὐδὲ κηρύκων ὑπο
 ἀπρόξενοί τε νόσφιν ἡγήτων μολεῖν
 225
 ἔτλητ' ἀτρέστως, τοῦτο θουμαστὸν πέλει.
 κλάδοι γε μὲν δὴ κατὰ νόμους ἀφικτόρων
 κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις·
 230
 υἴονον τόδ' Ἑλλὰς χθῶν συνήσεται στόχῳ.
 καὶ τᾶλλά πού μ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν,
 εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν.

ΧΟΡΟΣ.

εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον.
 ἐγὼ δὲ πρὸς σε πότερον ὡς ἔτην λέγω,
 ἢ τηρὸν Ἑρμοῦ ῥάβδον ἢ πόλεως ἀγόν;
 235

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πρὸς ταῖτ' ἀμείβου καὶ λέγ' εὐθαρσῆς ἐμοί.
 τοῦ γηγενοῦς γὰρ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονος
 ἱνις Πελασγός, τῆςδε γῆς ἀρχηγέτης.
 ἐμοῦ δ' ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον
 240
 γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα·
 καὶ πᾶσαν αἴαν, ἧς δι' ἄγνος ἔρχεται
 Στερυμῶν, τὸ πρὸς δύνοντος ἡλίου κρατῶ.
 ὀρίζομαι δὲ τήν τε Περραιβῶν χθόνα
 Πίνδου τε τᾶπέκεινα, Παιόνων πέλας,
 245
 ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ' ὄρος
 ἕρᾳς θαλάσσης. τῶνδε τὰπὶ τάδε κρατῶ.
 αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε
 πάλαι κέκληται φωτὸς ἱατροῦ χάριν.
 Ἀπὶς γὰρ ἑλθῶν ἐκ πέρας Ναυπακτίας,
 250
 ἱατρόμαντις, παῖς Ἀπόλλωνος, χθόνα
 τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων,

τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασιν
 χρανθεῖσ' ἀνήκε γαῖα μηνιταῖ ἄκη,
 δράκονθ' ὕμιλον, δυσμενῆ ξυνοικίαν.
 τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
 πράξας ἀμέμπτως Ἴαπιδ Ἀργεῖα χθονί,
 μνήμην ποτ' ἀντίμισθον εὔρετ' ἐν λιταῖς.
 ἔχοντες ἤδη τὰπ' ἐμοῦ τεκμήρια,
 γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω.
 μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.

255

260

ΧΟΡΟΣ.

βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος· Ἀργεῖαι γένος
 ἐξευχόμεσθα, σπέρματ' εὐτέκνου βοός.
 καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἄπιστα μυθεῖσθ', ὧ ξένοι, κλύειν ἐμοί,
 ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστιν Ἀργεῖον γένος.
 Αἰβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι
 γυναιξίν ἐστε, κοῦδαμῶς ἐγγωρίαις.
 καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν,
 Κύπριος χαρακτήρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις
 εἰκὼς πέπληγται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων·
 Ἴνδούς τ' ἀκουὼν νομάδας, ἵπποβάμοσιν
 οἶμαι καμήλοις ἀστραβιζούσας, χθόνα
 παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονομένης.
 καιτὰν ἀνάνδρους κρεοβόρους Ἀμαζόνας,
 εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, κάρτ' ἂν ἦκασα
 ὑμᾶς· διδαχθεῖς δ' ἂν τόδ' εἰδείην πλέον,
 ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σόν.

265

270

275

ΧΟΡΟΣ.

κληδοῦχον ἼΗρας φασὶ δωμαίων ποτὲ
 Ἴω γενέσθαι τῆδ' ἐν Ἀργεῖα χθονί.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἦν ὡς μάλιστα, καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ.
 μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῶ;

280

ΧΟΡΟΣ.

ἄπειπτά γ' Ἦρας ταῦτα τὰμπαλάγματα.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων νείκη τάδε;

ΧΟΡΟΣ.

βοῶν τὴν γυναῖκα ἔθνηεν Ἀργεῖα θεός.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οἰκοῦν πελάζει Ζεὺς ἐπ' εὐκράϊφ βοῦ;

285

ΧΟΡΟΣ.

φασίν, πρέποντα βουθόρφ ταύρφ δέμας.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός;

ΧΟΡΟΣ.

τὸν πάνθ' ὀρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοῦ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ποῖον πανόπτῃν οἰοβουκόλον λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανεν.

290

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί δ' ; οὐκ ἔτευξεν ἄλλο δυσπτόμφ βοῦ;

ΧΟΡΟΣ.

βοηλάτῃν μύωπα κινητήριον.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οἷστρον καλοῦσιν αὐτὸν Ἰνάχου πέλας.

ΧΟΡΟΣ.

τοιγὰρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῶ δρόμῳ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί.

295

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν Κάνωβον καπὶ Μέμφιν ἔκετο.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

. . . . .

ΧΟΡΟΣ.

καὶ Ζεὺς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιλύει γόνον.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τίς οὖν ὁ Δίος πόρις εὔχεται βοός;

ΧΟΡΟΣ.

Ἐπαφος, ἀληθῶς ἑσίων ἐπώνυμος.

300

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

. . . . .

ΧΟΡΟΣ.

Λιβύη, μεγίστης ὄνομα γῆς καρπουμένη.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τίν' οὖν εἶ' ἄλλον τῆσδε βλάστημον λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τοῦδ' ἐμοῦ πατρός.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον.

305

ΧΟΡΟΣ.

Δαναός· ἀδελφός δ' ἐστὶ πεντηκοντάπαις.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

καὶ τοῦδ' ἄνοιγε τοῦνομ' ἀφθόνῳ λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Αἴγυπτος. εἰδὼς δ' ἀμὸν ἀρχαῖον γένος
πράσσοις ἄν, ὡς Ἀργεῖον ἀντήσας στόλον.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

δοκεῖτε δὴ μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονὸς
τὰρχαῖον. ἀλλὰ πῶς πατρῶα δώματα
λιπεῖν ἔτλητε; τίς κατέσκηψεν τύχη;

310

ΧΟΡΟΣ.

ἄναξ Πελασγῶν, αἰὸλ' ἀνθρώπων κακά.
πόνου δ' ἴδοις ἄν οὐδαμοῦ ταῦτόν πετερόν·
ἐπεὶ τίς ἦνχει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγῆν
κέλσειν ἐς Ἄργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρίν,
ἔχθει μεταπτοιοῦσαν εὐναίων γάμων.

315

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί γῆς ἰκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,
λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους;

ΧΟΡΟΣ.

ὡς μὴ γένωμαι δμοῖς Αἰγύπτου γένει.

320

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πότ' ἄρα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

τίς δ' ἂν φιλῶν ἄνοιτο τοὺς κεκτημένους;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

εθένης μὲν οὕτως μῆζον ἀΐζεται βροτοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ δυστυχοῦντων γ' εὐμαρῆς ἀπαλλαγῆ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβῆς ἐγὼ πέλω;

325

ΧΟΡΟΣ.

αἰτοῦσι μὴ ἔχθρὰ παισὶν Αἰγύπτου πάλιν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

βαρέα σὺ γ' εἶπας, πόλεμον αἴρεσθαι νέον.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἢ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

εἵπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν.

ΧΟΡΟΣ.

αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ὧδ' ἔστεμμένην.

330

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πέφρικα λείσσω τὰςδ' ἔδρας κατασπίους.

ΧΟΡΟΣ.

βαρὺς γε μέντοι Ζητὸς ἰκεσίου κ'τος.

Παλαίχθονος τέκος, κλυθί μου

στρ. α'.

πρόφρονι καρδίᾳ, Πελασγῶν ἄναξ.

ἴδε με τὰν ἰκέτιν φηγάδα περὶδρομον,

335

λεκοδιώκτον ὡς δάμαλιν ἄμ πέτραις

ἠλιβάτοις, ἔν' ἀλκῆ πίσνονος μέμν-

κε φράζουσα βοτῆρι μόχθους.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ὄρῳ κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον
 νεύονθ' ὄμιλον τόνδ' ἀγωνίων θεῶν. 340
 εἴη δ' ἄνατον πράγμα τοῦτ' ἀστοξένων,
 μηδ' ἐξ ἀέλπτων κἀπρομηθήτων πόλει
 νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις.

ΧΟΡΟΣ.

ἴδοιτο δῆτ' ἄνατον φυχὰν ἀντ. α'.
 ἱεσία θέμις Διὸς κλαρίου. 345
 σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γεραιόφρων·
 ποτιτρόπαιον αἰδόμενος οὐ πενεῖ
 καλλιπότημον τύχας· ἱεροδόκα *πέλει*
 θεῶν λήματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἄγνοῦ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὔτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι 350
 ἐμῶν. τὸ κοινὸν δ' εἰ μαιίνεται πόλις,
 ξυνη μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.
 ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν πάρος,
 ἀστοῖς δὲ πᾶσι τῶνδε κοινώσας πέρι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δῆμιον, στρ. β'. 355
 πρύτανις ἄκριτος ἄν,
 κρατύνεις βωμόν, ἐστίαν χθονός,
 μονοψήφοισι νεύμασιν σέθεν,
 μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις χρέος
 πᾶν ἐπικραίνεις· ἄγος φυλάσσου. 360

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις,
 ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ·
 οὐδ' αὖ τόδ' εὐφρον, τάςδ' ἀτιμάσαι λιτάς.
 ἀμηχανῶ δὲ καὶ φόβος μ' ἔχει φρένας
 δρᾶσαι τε μὴ δρᾶσαι τε, καὶ τύχην ἐλεῖν. 365

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

τὸν ὑπόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει, ἀντ. β'.

φύλαα πολυπόων
 βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας προσήμενοι
 δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐνόμου.
 μένει τοι Ζητὸς ἱκτίου κότος 370
 δεσπαράφελκτος παθόντος οἴκτοις.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἄ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν
 νόμφ πόλεως, φάσκοντες ἐγγύτατα γένους
 εἶναι, τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;
 δεῖ τοί σε φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν, 375
 ὡς οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

μή τί πότε ὄν γενοίμαν ὑποχείριος 370
 κράτεσιν ἀρσένων. ὕπαστρον δέ τοι
 μῆχαρ ὀρίζομαι γάμον δύσφρονος
 φρυγᾶ. ξύμμαχον δ' ἐλόμενος δίκαν 380
 κρῖνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὐκ εἴκριτον τὸ κρῖμα· μή μ' αἰροῦ κριτήν.
 εἶπον δὲ καὶ πρὶν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε
 πράξαιμ' ἄν, οὐδέ περ κρατῶν· κοῦ μή ποτε 385
 εἶπη λεώς, εἴ ποῦ τι μὴ τοῖον τύχοι·
 ἐπήλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἀμφοτέροις ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ 390
 Ζεὺς ἑτερορρεπῆς, νέμων εἰκότως
 ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐνόμοις.
 τί τῶνδ' ἐξ ἴσου ῥεπομένων μεταλ-
 γεῖς τὸ δίκαιον ἔρξαι;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου
 δίκην κολυμβητῆρος ἐς βεθὸν μολεῖν
 δεδορκὸς ὕμμα, μηδ' ἄγαν φνωμένον,
 ὅπως ἄνατα ταῦτα, πρῶτα μὲν πόλει, 395

αὐτοῖσι θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς,
καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται,
μήτ' ἐν θεῶν ἔδραισιν ὧδ' ἰδρυμένας
ἐκδόντες ὑμᾶς τὸν πανώλεθρον θεὸν
βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' Ἀλάστορα, 400
ὅς οὐδ' ἐν Αἶδου τὸν θανόντ' ἔλενθεροῖ.
μῶν σοι δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

φρόντισον καὶ γενοῦ πανδίκως 400 στρ. α'.
εὐσεβῆς πρόξενος·
τὰν φυγάδα μὴ προδῶς,
τὰν ἔκαθεν ἐκβολαῖς 405
δυσθέοις ὀρμέναν·

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

μῆδ' ἴδης μ' ἐξ ἑδρᾶν πολυθέων 410 ἀντ. α'.
ῥυσιασθεῖσαν, ὧ
πᾶν κράτος ἔχων χθονός.
γνώθι δ' ὕβριν ἀνέρων
καὶ φύλαξαι κότον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

μήτι τλῆς τὰν ἰκέτιν εἰσιδεῖν 415 στρ. β'.
ἀπὸ βρετέων βίᾳ δίκας ἀγομέναν
ἱππηδὸν ἀμπύκων
πολυμίτων, πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἴσθι γάρ, παισὶ τάδε καὶ δόμοις, 420 ἀντ. β'.
ὄπότερ' ἂν κτίσης, μένει δορὶ τίνειν
ὁμοῖαν θέμιν.
τάδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

καὶ δὴ πέφρασμαι· δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται
ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν
πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη, καὶ γεγόμεφωται σκάφος
στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηρμένον.

ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφῆ.
 καὶ δώμασιν μὲν χρημάτων πορθουμένων
 γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν,
 ἄτης τε μείζω καινὸν ἐμπλήσαι γόμον·
 καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καιρία,
 γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος,
 μὴ ἀλγεῖν ἅ θυμοῦ κάρτα κινητήρια.
 ὅπως δ' ὄμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται
 δεῖ κάρτα θύειν καὶ πσεῖν χρηστήρια
 θεοῖσι πολλοῖς πολλά, πημονῆς ἄκη.
 θέλω δ' αἰδοῖς μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
 εἶναι. γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ κάρτ' ἀνοικτος τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι.
 πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἤκουσα, καὶ λέγοις ἂν· οὐ με φεύξεται.

ΧΟΡΟΣ.

ἔχω στρόβους ζῶνας τε, συλλαβὰς πέπλων. 440

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τάχ' ἂν γυναικὶ ταῦτα συμπρηπῆ πέλοι.

ΧΟΡΟΣ.

ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή,

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

λέξον τίς αὐτὴν τήνδε γηρυθείσ' ἔσει.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ μὴ τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσεις στόλω,

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων; 445

ΧΟΡΟΣ.

νέοις πίναξι βρέττα κοσμήσαι τάδε.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

αἰνιγματῶδες τοῦπος· ἀλλ' ἀπλῶς φράσον.

ΧΟΡΟΣ.

ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἤκουσα δακνιστήρα καρδίας λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

Ξυήκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.

450

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

καὶ πολλαῆ γε δυσπάλαιστα πράγματα,
κακῶν δὲ πλήθος ποταμὸς ὡς ἐπέρεχται·
ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὐπορον
τόδ' ἐσβέβηκα, κούδαμοῦ λιμὴν κακῶν.

εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος,
μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον·

455

εἰ δ' αὖθ' ὁμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν
σταθεῖς πρὸ τειχέων διὰ μάχης ἤξω τέλους,
πῶς οὐχὶ τανάλωμα γίγνεται πικρόν,
ἄνδρας γυναικῶν οὐνεχ' αἰμάξαι πέδον;

460

ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηγὸς αἰδεῖσθαι κότον
ἱκτῆρος· ὑψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.

σὺ μὲν, πάτερ γεραιῆ τῶνδε παρθένων,
ἴθ' ὡς τάχιστα, τήνδ' ἐρημώσας ἔδραν,

κλάδους τε τούτους ἄψ ἐν ἀγκάλαις λαβῶν
βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων

465

θές, ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξιος τέμαρ
πάντες πολῖται, μηδ' ἀπορριφθῆ λόγος
ἐμοῦ· κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.

καὶ γὰρ τάχ' ἂν τις οἰκτίσας, ἰδὼν τάδε,
ὑβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλου,

470

ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος.

τοῖς ἥσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.

ΔΑΝΑΟΣ.

πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστὶν ἠξιωμένα,
αἰδοῖον εὐρεθέντα πρόξενον λαβεῖν.

475

ὀπάοντας δὲ φράστοράς τ' ἐγχωρίων

ξίμπειψον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν
βωμοὺς προνάους καὶ πολυξέστους ἔδρας
εἴρωμεν, ἀσφάλεια δ' ἢ δι' ἄστεως
στείχουσι· μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.
Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος
τρέφει. φύλαξαι, μὴ θράσος τέκη φόβον.
καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὑπο.

480

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

στείχουτ' ἄν, ἄνδρες· εὐ γὰρ ὁ ξένος λέγει·
ἤγεισθε βωμοὺς ἀστικούς, θεῶν ἔδρας·
καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεῶν
ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.

485

ΧΟΡΟΣ.

τοῦτῳ μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίοι·
ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; ποῦ θράσος νέμεις ἐμοί;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

κλάδους μὲν αὐτοῦ λείπε, σημεῖον πόνου.

490

ΧΟΡΟΣ.

καὶ δὴ σφε λείπω χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὔτοι πτερωτῶν ἀρπαγαῖς σ' ἐκδώσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἢ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίσιν.

495

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

εὐφημον εἶη τοῦπος εὐφημουμένη.

ΧΟΡΟΣ.

οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἀεὶ δ' ἀνάγκτων ἐστὶ δεῖμ' ἐξαίσιον.

ΧΟΡΟΣ.

σὺ καὶ λέγων εὐφραине καὶ πράσων φρένα.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἀλλ' οὔτι θαρόν σ' ἐξερημώσει πατήρ. 500

ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους
πείσω, τὸ κοινὸν ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ.

καὶ σὸν διδάξω πατέρα ποῖα χρὴ λέγειν.
πρὸς ταῦτα μίμνε καὶ θεοὺς ἐγχωρίους

λιταῖς παραιτοῦ, τῶν σ' ἔρωσ ἔχει τυχεῖν. 505

ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι·
πειθῶ δ' ἔποιτο καὶ τύχη πρακτῆριος.

ΧΟΡΟΣ.

αναξ ἀνάκτων, μακάρων 506 στρ. α'.

μακάρτατε καὶ τελέων
τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ, 510

πιθοῦ τε καὶ γενέσθω.

ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγῆσας·

λίμνα δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ

τὰν μελανόζυγ' ἄταν.

τὸ πρὸς γεναρχᾶν ἐπιδῶν 515 ἀντ. α'.

παλαίφατον ἀμέτερον

γένος φιλίας προγόνου γυναικός,

νέωσον εὐφρον' αἶνον,

γενοῦ πολυμνήστορ, ἐφάπτορ Ἴοῦς.

δίας τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι 520

γᾶς ἀπὸ τᾶςδ' ἔνοικοι.

παλαιὸν δ' εἰς ἔγχος μετέσταν 525 στρ. β'.

ματέρος ἀνθονόμους ἐπωπάς,

λειμῶνα βούχιλον, ἔνθεν Ἴω

οἴστρω ἐρεσσομένα

φεύγει ἀμαρτίνοος,

πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα

φῦλα, διχῆ δ' ἀντίπορον
 γαῖαν ἐν αἴσῃ διατέμνουσα πόρον
 κωματίαν δρῖζει. 530

ἰάπτει δ' Ἀσιδος δι' αἴας ἀντ. β'.
 μηλοβότον Φρυγίας διαμπάξ,
 περᾶ δὲ Τεύθραντος ἄστῃ Μυσῶν
 Ἀύδια τ' ἄγ γάλα 535
 καὶ δι' ὄρων Κιλίκων,
 Παμφύλων τε διορνυμένα
 γᾶς ποταμοὺς ἀενάους
 καὶ βαθύπλουτον χθόνα, καὶ τὰν Ἀφροδί-
 τας πολύπυρον αἶαν.

ἰωνεῖται δ' ἐγκεχριμένα βέλει στρ. γ'. 540
 βουκόλου πετερόεντος
 δῖον πάμβοτον ἄλσος,
 λειμῶνα χιονόβοσκον, ὄντ' ἐπέρχεται
 τυφῶ μένος,
 ὕδωρ τὸ Νεῖλου νόσοις ἄδικτον, 545
 μαινομένα πόνοις ἀτί-
 μοις ὀδύναϊς τε κεντροδα-
 λήτισι θυιάς Ἴρας.

βροτοὶ δ', οἳ γᾶς τότε ἦσαν ἔννομοι, ἀντ. γ'.
 χλωρῶ δεῖματι θυμὸν 550
 πάλλοντ' ὄψιν ἀήθη,
 βοτὸν *κακόχαρι* δυσχερὲς μιξόμβροτον,
 τὰν μὲν βοός,
 τὰ δ' αὖ γυναικός· τέρας δ' ἐθάμβουν.
 καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλ- 555
 ξας πολύπλαγκτον ἀθλίαν
 οἰστροδόνητον Ἴώ;

ΧΟΡΟΣ.

σὺ καὶ λέγων εὐφραине καὶ πράσσω φρένα.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἀλλ' οὔτι δαρὸν σ' ἔξερημῶσει πατήρ. 500

ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγγωρίους

πέισω, τὸ κοινὸν ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ.

καὶ σὸν διδάξω πατέρα ποῖα χρῆ λέγειν.

πρὸς ταῦτα μίμνε καὶ θεοὺς ἐγγωρίους

λιταῖς παραιτοῦ, τῶν σ' ἔρωσ ἔχει τυχεῖν. 505

ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι·

πειθῶ δ' ἔποιτο καὶ τύχη πρακτῆριος.

ΧΟΡΟΣ.

αναξ ἀνάκτων, μακάρων 510 στρ. α΄.

μακάρτατε καὶ τελέων

τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ, 510

πιθοῦ τε καὶ γενέσθω.

ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εἰς στυγῆσας·

λίμνα δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ

τὰν μελανόζυγ' ἄταν.

τὸ πρὸς γεναρχῶν ἐπιδῶν 515 ἀντ. α΄.

παλαίφατον ἀμέτερον

γένος φιλίας προγόνου γυναικός,

νέωσον εὐφρον' αἴνον,

γενοῦ πολυμνήστορ, ἐφάπτορ Ἴους.

δίας τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι 520

γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι.

παλαιὸν δ' εἰς ἕγχος μετέσταν 525 στρ. β΄.

ματέρως ἀνθονόμους ἐπωπάς,

λειμῶνα βούχιλον, ἔνθεν Ἴω

οὔστρω ἐρεσσομένα

φεύγει ἀμαρτίνοος, 525

πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα

φῦλα, διχῆ δ' ἀντίπορον
γαίαν ἐν αἴσῃ διατέμνουσα πόρον
κυματίαν ὀρίζει. 530

ἰάππει δ' Ἀσιδος δι' αἴας ἀντ. β'.
μηλοβότου Φρυγίας διαμπάξ,
περᾶ δὲ Τεύθραντος ἄστν Μυσῶν
Ἀύδια τ' ἄγ γάλα 535
καὶ δι' ὄρων Κιλικῶν,
Παμφύλων τε διοργυμένα
γᾶς ποταμοὺς ἀενάους
καὶ βαθύπλουτον χθόνα, καὶ τὰν Ἀφροδί-
τας πολύπτυρον αἴαν.

ἰανεῖται δ' ἐγχεριμένα βέλει στρ. γ'. 540
βουκόλου πτερόεντος
δῖον πάμβοτον ἄλσος,
λειμῶνα χιονόβοσκον, ὄντ' ἐπέρχεται
τυφῶ μένος,
ἕδωρ τὸ Νείλου νόσοις ἄθικτον, 545
μαιομένα πόνοις ἀτί-
μοις ὀδύνας τε κεντροδα-
λήτισι θνιάς Ἑρας.

βροτοὶ δ', οἳ γᾶς τότε ἦσαν ἔννομοι, ἀντ. γ'.
χλωρῶ δείματι θνιμὸν 550
πάλλοντ' ὄψιν ἀήθη,
βοτὸν *κακόχαρι* δυσχερὲς μιζόμβροτον,
τὰν μὲν βοός,
τὰ δ' αὖ γυναικός· τέρας δ' ἐθάμβουν.
καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλ- 555
ξας πολόπλαγκτον ἀθλίαν
οἰστροδόνητον Ἴώ;

δι' αἰῶνος κρέων ἀπαύστου στρ. δ'.
 πράκτωρ τῶνδ' ἐφάνη Ζεὺς.
 δῦα δ' ἀπημάντω σθένει 560
 καὶ θείαις ἐπιπνοίαις
 παύεται, δακρύων δ' ἀπο-
 σχάζει πένθιμον αἰδῶ.
 λαβοῦσα δ' ἔγμα Δίον ἀψευδεῖ λόγῳ
 γείνατο παῖδ' ἀμεμφῆ, 565

δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον· ἀντ. δ'.
 ἐνθεν πᾶσα βοῶ χθών·
 φρυσίζοον γένος τόδε
 Ζηγρός ἐστιν ἀληθῶς·
 τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἥ- 570
 ρας νόσους ἐπιβούλους;
 Διὸς τόδ' ἔργον· καὶ τόδ' ἂν γένος λέγων
 ἐξ Ἐπάφου κυρήσαις.

τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισιν στρ. ε'.
 κελοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις; 575
 εὐτέ γε πατήρ φντουργὸς αὐτόχειρ ἄναξ
 γένους παλαιόφρων μέγας
 τέκτων, τὸ πᾶν μῆχαρ οὐριος Ζεὺς.

ὑπ' ἀρχᾶς δ' οὔτινος θοάζων, ἀντ. ε'.
 τὸ μείον κρεισόνων κρατύνειν 580
 οὔτινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω.
 πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἔπος
 σπεῦσαι τι τῶν βούλιος φέρει φρήν.

ΔΑΝΔΟΣ.

Θαρσεῖτε, παῖδες· εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων.
 δῆμον δέδοκται παντελεῆ ψηφίσματα. 585

ΧΟΡΟΣ.

ὦ χαῖρε, πρέσβυ, φίλτατ' ἀγγέλλων ἐμοί.

ἔνισπε δ' ἡμῖν ποῖ κεκύρωται τέλος,
δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὕπερ πληθύνεται.

ΔΑΝΑΟΣ.

ἔδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως,
ἀλλ' ὡστ' ἀνηβῆσαι με γηραιᾶ φρενί· 590
πανδημῖα γὰρ χερσὶ δεξιονύμοις
ἔφριξεν αἰθῆρ τόνδε κραινόντων λόγον·
ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἔλευθέρους
κάρρυσιάστους ξύν τ' ἄσυλλιά βροτῶν,
καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ 595
ἄγειν· ἐὰν δὲ προστιθῆ τὸ καρτερόν,
τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων
ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ.
τοιάτ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων
ἄναξ Πελασγῶν, ἱεσίου Διὸς κότον 600
μέγαν προφρωνῶν μήποτ' εἰσόπιν χρόνου
πόλιν παχῦναι, ξενικὸν ἀστικόν θ' ἅμα
λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸς πόλεως φανέν
ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.
τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν Ἀργεῖος λεῶς 605
ἔκραν' ἄνευ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε.
δημηγόρους δ' ἔλυσεν εὐπιθεῖς στροφᾶς
δήμος Πελασγῶν· Ζεὺς δὲ κράνειεν τέλος.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε δὴ, λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις
εὐχὰς ἀγαθὰς ἀγαθῶν ποινας· 610
Ζεὺς δ' ἐφορεῦοι ξένιος ξένιου
στόματος τιμᾶς ἐπ' ἀληθείᾳ
τέρμον' ἄμεμπτον πρὸς ἅπαντα.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

νῦν ὅτε καὶ θεοὶ Διογενεῖς κλύοιτ' εὐ-
κταῖα γένει χεούσας· στρ. α'. 615
μήποτε πυρίφατον τάνδε Πελασγίαν
τὰν ἄχορον βοᾶν κτίσαι μάχλον Ἄρη,

τὸν ἀρότοις θερίζοντα βροτούς ἐν ἄλλοις·
 οὐνεκ ᾤκτισαν ἡμᾶς,
 ψῆφον δ' εὐφρον' ἔθεντο,
 αἰδοῦνται δ' ἱκέτας Διός,
 ποιῖμναν τάνδ' ἀμέγαρτον·

620

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

οὐδὲ μετ' ἀρσένων ψῆφον ἔθεντ' ἀτιμώ-
 σαντες ἔριν γυναικῶν,
 Διον ἐπιδόμονοι πράκτορα πάνσκοπον
 δυσπολέμητον, ὅστις ἂν δόμος ἔχη σφ'
 ἐπ' ὀρόφων ἰάοντα· βαρὺς δ' ἐφίξει.
 ἄζονται γὰρ ὁμαίμους
 Ζηγὸς ἔκτορας ἀγνοῦ.
 τοιγάρτοι καθαροῖσι βω-
 μοῖς θεοὺς ἀρέσονται.

ἀντ. α'.

625

630

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

τοιγὰρ ὑποσκίων ἐκ στομάτων ποτά-
 σθω φιλότιμος εὐχά·
 μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν
 τάνδε πόλιν κενώσαι·
 μήδ' ἐπιχωρίοις *στάσις*
 πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς.
 ἦβας δ' ἀνθος ἄδρεπτον
 ἔστω, μήδ' Ἀφροδίτας
 εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄ-
 ρης κέρσειεν ἄωτον.

στρ. β'.

635

640

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

καὶ γεραροῖσι πρεσβυτοδόκοι *προβού-
 λους* θυμέλαι φλεόντων.
 τὼς πόλις εὖ νέμοιτο
 Ζῆνα μέγαν σεβόντων,
 τὸν ξένιον δ' ὑπέρτατον,
 ὃς πολὺν νόμῳ αἴσαν ὀρθοῖ.
 τίκτεσθαι δὲ φόρους γᾶς

ἀντ. β'.

645

ἄλλους εὐχόμεθ' αἰεὶ·

Ἄρτεμιν δ' ἐκάταν γυναι-
κῶν λόχους ἐφορεύειν.

650

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

μηδέ τις ἀνδροκμῆς λουγὸς ἐπελθέτω

στρ. γ'.

τάνδε πόλιν δαΐζων,

ἄχορον ἀκίθαριν δακρυγόνον Ἄρη

βοάν τ' ἔνδημον ἐξοπλίζων.

655

νοῖσων δ' ἔσμος ἀπ' ἀστῶν

Ἴζοι κρατὸς ἀτερπῆς·

εὐμενῆς δ' ὁ Λύκειος ἔ-

στω πάσα νεολαία.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

καρποτελῆ δέ τοι Ζεὺς ἐπικραινέτω

ἀντ. γ'. 660

φέρματι γᾶν πανώρφ.

πρόνομα δέ βοτὰ γᾶς πολύγωνα τελέθει,

τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων θάλοισιν.

εὐφῆμοις δ' ἐπὶ βωμοῖς

μοῦσαν θείατ' αἰδοί·

665

ἀγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερέ-

σθω σῆμα φιλοφόρμιγξ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

φυλάσσοι τ' ἀρτέμεια τιμάς,

στρ. δ'.

τὸ δῆμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει,

προμαθὶς εὐκoinόμητις ἀρχά.

670

ξένοισί τ' εὐξυμβόλους,

πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη,

δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

θεοὺς δ', οἳ γᾶν ἔχουσιν, αἰεὶ

ἀντ. δ'.

τίοισιν ἐγχωρίους πατρώαις

675

δαφνηφόροις βουθύτοισι τιμαῖς.

τὸ γὰρ τεκόντων σέβας

τρίτον τόδ' ἐν θεσμίους
 δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου.

ΔΑΝΑΟΣ.

εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάςδε σώφρονας, φίλαι· 680
 ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητ' ἀκούσασαι πατρὸς
 ἀπροσδοκίτους τοὺςδε καὶ νέους λόγους.
 ἱκεταδόκου γὰρ τῆςδ' ἀπὸ σκοπῆς ὄρῳ
 τὸ πλοῖον. εὖσημον γὰρ οὐ με λανθάνει,
 στολμοὶ τε λαιφους καὶ παραρρύσεις νεῶς, 685
 καὶ πρῶρα πρόσθεν ὄμμασιν βλέπουσ' ὁδόν,
 οἶακος ἰθυνητῆρος ὑστάτου νεῶς
 ἄγαν καλῶς κλύουσα, τῶς ἂν οὐ φίλη.
 πρέπουσι δ' ἄνδρες νῆϊοι μελαγχίμοις
 γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν· 690
 καὶ τᾶλλα πλοῖα πᾶσά θ' ἢ ἴπικουρία
 εὐπρεπτος· αὐτῇ δ' ἡγεμῶν ὑπὸ χθόνα
 στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται.
 ἀλλ' ἡσύχως χρεὶ καὶ σεσωφρονισμένως
 πρὸς πρῶγμ' ὄρώσας τῶνδε μὴ ἀμελεῖν θεῶν. 695
 ἐγὼ δ' ἀρωγούς ξυνδίκους θ' ἤξω λαβῶν.
 ἴσως γὰρ ἂν κήρυξ τις ἢ πρέσβη μόλοι,
 ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες.
 ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε· μὴ τρέσητέ νιν.
 ὅμως ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοῆ,
 ἀλκῆς λαθέσθαι τῆςδε μηδαμῶς ποτέ.
 θάρσει· χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ
 θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὡς ἀκύντεροι 696
 ἦκουσι· μήκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου.
 περιφοβὸν μ' ἔχει τάρβος ἐτητύμως,
 πολυδρόμου φυγαῖς ὄφελος εἴ τί μοι.
 παροίχομαι, πάτερ, δείματι.

στρ. α'.

705

ΔΑΝΑΟΣ.

ἔπει τέλεια ψῆφος Ἀργείων, τέκνα,
θάρασει, μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ.

710

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἔξωλές ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος,
μάχης τ' ἄπληστον· καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.
δορυπαγεῖς δ' ἔχοντες κνανώπιδας
νῆας ἔπλευσαν ὧδ' ἐπιτυχεῖ κότῳ,
πολεῖ μελαγχίμῳ σὺν στρατῷ.

ἀντ. α'.

715

ΔΑΝΑΟΣ.

πολλοὺς δέ γ' εὐρήσουσιν ἐν μεσημβρίας
θάλλει βραχίον' εὖ κατερρημένους.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

μόνην δὲ μὴ πρόλειπε· λίσσομαι, πάτερ.
γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν· οὐκ ἔνεστ' Ἀρης.
δολόφρονες δ' ἄγαν καὶ δολομήτιδες
δυσάγνοις φρεσίν, κόρακες ὄστε, βω-
μῶν ἀλέγοντες οὐδέν.

στρ. β'.

720

ΔΑΝΑΟΣ.

καλῶς ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ', ὧ τέκνα,
εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροῖατο.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

οὐ μὴ τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβῃ
δείσαντες ἡμῶν χειρ' ἀπόσχονται, πάτερ.
περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρῳ μένει
μεμαργωμένοι κυνοθρασεῖς θεῶν
οὐδέν ἐπαίοντες.

ἀντ. β'. 725

ΔΑΝΑΟΣ.

ἀλλ' ἔστι φήμη κρείσσονας λύκους κυνῶν
εἶναι· βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ σταχύν.

730

ΧΟΡΟΣ.

ἔμπας μεταίων ἀνοσίων τε κνωδάλων
ἔχοντας ὀργάς, χερὶ φυλάσσεσθαι κράτος.

ΔΑΝΑΟΣ.

οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή,
 οὐδ' ὄρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτήρια 735
 ἐς γῆν ἐνεγκεῖν· κοῦδ' ἐν ἀγκυρονχίαις
 θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραντίκα,
 ἄλλως τε καὶ μολόντες ἀλλίμενον χθόνα
 ἐς νύκτ' ἀποστείχοντος ἡλίου· φιλεῖ δ'
 ὠδίνα τίκτειν νύξ κυβερνήτη σοφῷ 740
 κὰν ἢ γαλήνη, *νήνεμος δ' εὐδῆ κλυδών.*
 οὔτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ
 καλῆ πρὶν ὄρμῳ ναῦν θρασυνθῆναι. σὺ δὲ
 φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ ἀμελεῖν θεῶν
 πράξασ' ἀρωγὴν· ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται 745
 πόλις γέρονθ', ἠβῶντα δ' εὐγλώσσω φρενί.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἰὰ γὰρ βοῦνις, ἔνδικον σέβας, 750 στρ. α'.
 τί πεισόμεσθα; ποῖ φύγωμεν Ἀπίας
 χθονός, κελαινὸν εἴ τι κεῦθός ἐστὶ πού;
 μέλας γενοίμαν καπνός 755
 νέφεσσι γειτονῶν Διός,
 τὸ πᾶν δ' ἀφάντως ἀμπετῆς εἰς ἄος, ὡς
 κόνις, ἄτερθε πτερόγων ὀλοίμαν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἀλυκτὸν δ' οὐκ ἔτ' ἂν πέλοι νόσος, 755 ἄντ. α'.
 κελαινόχρων δὲ πάλλεται πρὸ καρδίας.
 πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἶλον· οἴχομαι φόβῳ.
 θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου
 βρόχου τυχεῖν ἐν ἀρτάναις,
 πρὶν ἄνδρ' ἀπενκτὸν τῷδε χριμφθῆναι χροῖ.
 πρόπαρ θανούσας δ' Αἴδας ἀνάσοι. 760

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος, 760 στρ. β'.
 πρὸς ὃν κύφελλ' ὑδρηλὰ γίγνεται χιών,
 ἢ λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρός-

δεικτος οἰόφρων κρεμὰς
 γπιὰς πέτρα, βαθὺ
 πτώμα μαρτυροῦσά μοι,
 πρὶν δαίκτορος βίᾳ με
 καρδίας γάμου κυρήσαι.

765

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

κσίιν δ' ἔπειθ' ἔλωρα κάπιχωρίοις
 ὄρησι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν·
 τὸ γὰρ Θραεῖν ἔλευθεροῦ-
 ται φιλαιάκτων κακῶν.
 ἔλθέτω μόρος πρὸ κί-
 τας γαμηλίου τυχῶν·
 ἦ τίς ἀμφυγὰν ἔτ' ἦ πό-
 ρον τέτμω γάμου λυτῆρα;

ἀντ. β'.

770

775

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἔνζε δ' ὁμφὰν οὐράνια
 μέλη θεοῖσι λίτανα καὶ
 τέλεα δῦας πελόμενά μοι
 λίσιμα· μάχαν δ' ἔπιδε, πάτερ,
 βίαια μὴ σιέρξης ὄρων
 ὄμμασιν ἐνδίκους.
 σεβίζου δ' ἰκέτας σέθεν,
 γαῖάσχε παγκρατὲς Ζεῦ.

στρ. γ'.

780

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

γένος γὰρ Αἰγύπτειον ὕβρι
 δίσοιστον ἀρσενογενές, οὐ
 μετὰ με δρόμοισι διόμενοι
 φυγάδα μάταισι πολυθρόοις
 βίαια δίζηνται λαβεῖν.
 σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν
 ταλάντου. τί δ' ἄνευ σέθεν
 θνατοῖσι τέλειόν ἐστιν;

ἀντ. γ'. 785

790

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ὄ ὄ. * ζ,

στρ. δ'.

ὁ δὲ μάρπτις ὁ νάϊος γάϊος.

ἦέ, ἦέ.

795

τῶν πρὸ σὺ, μάρπτι, κάμνοις.

δοσιόφρονα λύσιν καββασίας ὀλω-
λυῖα βόαμα φαίνω.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ὄρῶ, ὄρῶ·

ἀντ. δ'.

τάδε φροίμι' ἐμῶν βιαίων πόνων.

800

ἦέ, ἦέ.

βαῖνε φρυγᾶ πρὸς ἀλκάν.

βλοσυρόφρονα χλιδᾶ δύσφορα ναῖ τὰ γ-
γάι', ἀναξ, προτάσσου.

ΚΗΡΥΞ.

σοῦσθε, σοῦσθ' ἐπὶ βᾶριν ὄπως ποδῶν.

στρ. ε'. 805

ΧΟΡΟΣ.

οὐκοῦν, οὐκοῦν

μεσ.

τιλμοί, τιλμοὶ καὶ στιγμοί,

πολναίμων φόνιος ἀποκοπὰ κρατός.

ΚΗΡΥΞ.

σοῦσθε, σοῦσθ' ὀλοαὶ μέγ' ἐπ' ἄμαλα.

ἀντ. ε'.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

εἶθ' ἀνὰ πολύρυτον

στρ. ζ'. 810

ἀλμιόεντα πόρον

δεσποσίῳ ξὺν ἕβρει

γομφοδέτῳ τε δόρει διώλον.

αἶμον' ἴσως σέ γ' ἐπ' ἄμαλα

ἦσει δουπίαν τὰπὶ γᾶ.

815

ΚΗΡΥΞ.

κελεύω βίᾳ μεθέσθαι σ' ἵχαρ,

φρενὸς ἀφρονά τ' ἄγαν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ιοῦ, ἰοῦ,

λεῖψ' ἔδρανα, κί' ἐς δορυ,

ἀτίετος ἀνὰ πόλιν ἀσεβῶν.

820

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

μήποτε πάλιν ἴδοιμ' ἀντ. ζ'.
 ἀλφειίβοιον ἕδωρ,
 ἔνθεν ἀεζόμενον
 ζώφτον αἶμα βροτοῖσι θάλλει.
 γείος ἔχω βαθυχάϊος 825
 βαθρείας, βαθρείας, γέρον.

ΚΗΡΥΞ.

σὺ δ' ἐν ναῖ, ναῖ βάσει τάχα
 θέλεος ἀθέλεος.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

βία, βία.
 φροῦδα πολέα βᾶθί μοι, 830
 πρόκακα πάθ' ὀλόμενε παλάμαις.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

αἰαῖ, αἰαῖ, στρ. ζ'.
 εἰ γὰρ δυσπαλάμως ὄλοιο
 δι' ἀλίφροντον ἄλσος
 κατὰ Σαρπηδόνιον χῶ- 835
 μα πολύψαμμον ἀλαθεῖς
 ἀερίαισιν αὔραις.

ΚΗΡΥΞ.

ἔντε καὶ λάκαζε καὶ κάλει θεούς·
 Αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορεῖ,
 χέουσα καὶ πικρότερον οἷζύος νόμον. 840

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

οιοῖ, οιοῖ. ἀντ. ζ'.
 λιμανθεῖς σὺ πρὸ γᾶς ὑλάσχοις
 περίκομπα βρουάων.
 ὁ δὲ βώτας, ὁ μέγας Νεῖ-
 λος ἐβρίζοντά σ' ἀποτρέ- 845
 ψειεν ἄοιστον ἕβριν.

ΚΗΡΥΞ.

βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀμφίστροφον
 AESCHYLUS I.

ὄσον τάχιστα, μηδέ τις σχολαζέτω.
ὀλκή γὰρ οὗτοι πλόκαμον οὐδ' ἀμ' ἔζεται.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

οἰοῖ πάτερ,
βρέτεος ἄρος ἄτα.
ἀμαλάδ' ἄγει μ'
ἄραχος ὡς βάδην νόαρ, νόαρ μέλαν.
ὄτοτοτοτοῖ.

στρ. 7'. 850

μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοᾶ
φοβερόν ἀπότρεπε.
ὦ βᾶ, Γᾶς παῖ, Ζεῦ.

855

ΚΗΡΥΞ.

οὗτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε.
οὐ γὰρ μ' ἔθρησαν, οὐδ' ἐγήρασαν τροφή.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

μαιμῆ πέλας

ἀντ. 7'. 860

· · · · ·
δίπους ὄφεις,
ἔχιδνα δ' ὡς μέ τις πόδ' ἐνθακοῦσ' ἔχει.
ὄτοτοτοτοῖ.

μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοᾶ
φοβερόν ἀπότρεπε.
ὦ βᾶ, Γᾶς παῖ, Ζεῦ.

865

ΚΗΡΥΞ.

εἰ μή τις ἐς ναῦν εἴσιν αἰνέσας τάδε,
λακίς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ὡὸ πόλεως ἀγοὶ πρόμοι, δάμναμαι.

στρ. 9'. 870

ΚΗΡΥΞ.

ἔλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης,
ἔπει οὐκ ἀκούετ' ὄξυ τῶν ἐμῶν λόγων.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

διωλόμεσθ'· ἄελπτ', ἄναξ, πάσχομεν.

ἀντ. 9'.

ΚΗΡΥΞ.

πολλοῖς ἄνακτας παῖδας Αἰγύπτου τάχα
ὄψεσθε· θαρσεῖτ', οὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν.

875

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὔτος, τί ποιεῖς; ἐκ τίνος φρονήματος
ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα;
ἀλλ' ἢ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
κάρβανος ὦν δ' Ἕλλησιν ἐγγλίεις ἄγαν.
καὶ πόλλ' ἁμαρτῶν οὐδὲν ὤρθωσας φρενί.

890

ΚΗΡΥΞ.

τί δ' ἠμπλάκηται τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.

ΚΗΡΥΞ.

.....

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

.....

ΚΗΡΥΞ.

πῶς δ' οὐχί, τὰπολωλόθ' εὐρίσκων ἐγώ;

885

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ποίοισιν εἰπῶν προξένους ἐγγωρίους;

ΚΗΡΥΞ.

Ἐρμῆ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

θεοῖσιν εἰπῶν τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβει;

ΚΗΡΥΞ.

τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οἱ δ' ἐνθάδ' οὐδέν, ὡς ἐγὼ σέθεν κλέω.

890

ΚΗΡΥΞ.

ἄγοιμ' ἄν, εἴ τις τάσδε μὴ ἕξαιρήσεται.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

κλαίοις ἄν, εἰ ψεύσεας, οὐ μάλ' ἐς μακράν.

ΚΗΡΥΞ.

ἤκουσα τοῦτος οὐδαμῶς φιλόξενον.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας.

ΚΗΡΥΞ.

λέγοιμ' ἂν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε.

995

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἄβονκόλητον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι.

ΚΗΡΥΞ.

ἀλλ', ὡς ἂν εἰδῶς ἐννέπω σαφέστερον,
καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς
ἕκαστα, πῶς φῶ πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεῖς
ἦκειν γυναικῶν ἀντανέψιον στόλον;

900

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί σοι λέγειν χρῆ τοῦνομ'; ἐν χρόνῳ μαθὼν
εἴσει σύ τ' αὐτὸς χοῖ ξυνέμποροι σέθεν.
ταύτας δ' ἐκούσας μὲν κατ' εὐνοίαν φρενῶν
ἄγοις ἂν, εἴπερ εὐσεβῆς πίθοι λόγος.
τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πολέως μία
ψηφός κέκρανται, μήποτ' ἐκδοῦναι βίβη
στόλον γυναικῶν. τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς
γόμφος διαμπὰξ ὡς μένειν ἀραρότως.
ταῦτ' οὐ πίναξιν ἐστὶν ἐγγεγραμμένα,
οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα,
σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου
γλώσσης· κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων.

905

910

ΚΗΡΥΞ.

εἰ σοι τόδ' ἦδύ, πόλεμον αἴρεσθαι νέον,

οὐ τοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὑπο
Ἄρης, τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῆ.
ἔλυσεν, ἀλλὰ πολλὰ γίνεται πάρος
πεσῆματ' ἀνδρῶν κάπολακτισμοὶ βίων.

915

ἤη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἀλλ' ἄρσενός τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
 εἴρησεν, οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ. 920
 ἡμεῖς δὲ πᾶσαι σὺν φίλαις ὀπάσσειν
 θράσος λαβοῦσαι στείχετ' εὐερκῆ πόλιν,
 πόργων βαθεῖα μηχανῇ κεκλημμένην.
 καὶ δώματ' ἔστι πολλὰ μὲν τὰ δῆμια,
 δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρῶ χερσί, 925
 εἰ θυμός ἐστιν εὐτύκους ναίειν δόμους
 πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δὲ τις μείζων χάρις,
 πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορρῦθμους δόμους.
 τοῦτων τὰ λῶστα καὶ τὰ θυμηδέστατα
 ἀτρεστὶ λωπίσασθε· προστάτης δ' ἐγώ, 930
 ἄστοί τε πάντες, ὧν περ ἦδε κραίνεται
 ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρούοις,
 διε Πελασγῶν· πέμπσον δὲ πρόφρων
 δεῦρ' ἡμέτερον πατέρ' εὐθαρσῆ, 935
 Δαναόν, πρόνοον καὶ βούλαρχον.
 τοῦ γὰρ προτέρα μήτις ὅπου χρῆ
 δώματα ναίειν καὶ τόπος εὐφρων.
 πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἄλλοθρόοις
 εὔτικος· εἴη δὲ τὰ λῶστα. 940

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

· · · · ·
 · · · · ·
 · · · · ·
 σὶν τ' εὐκλεία καὶ ἀμηνίτω
 βάξει λαῶν τῶν ἐγχώρων 945
 τάσσεσθε, φίλαι, δμῶϊδας οὕτως,
 ὡς ἐφ' ἐκάστη διεκλήρωσεν
 Δαναὸς θεραποντίδα φεργήν.

ΔΑΝΑΟΣ.

ὦ παῖδες, Ἀργείοισιν εὐχθεσθαι χρεών,
 θύειν τε, λείβειν θ', ὡς θεοῖς Ὀλυμπίοις, 950
 σπονδάς, ἐπεὶ σωτήρες οὐ διχορρόπως.
 καὶ μοι τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐκγενεῖς
 μάλ' οὐ πικρῶς ἤκουσαν αὐτανεψίους,
 ἐμοῦ δ' ὀπαδοὺς τούσδε καὶ δορυσσοῦς
 ἔταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας, 955
 καὶ μήτ' ἀέλπτως δορुकανεῖ μόρφ θανῶν
 λάθοιμι, χῶρα δ' ἄχθος ἀείζων πέλοι.
 τοιῶνδε τυγχάνοντας ἐν πρύμνῃ φρενὸς
 χάριν σέβασθαι τιμωτέραν θέμις.
 καὶ ταῦθ' ἄμ' ἐγγράψασθε πρὸς γεγραμμένοις 960
 πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρός,
 ἀγνώθ' ὄμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ.
 πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλώσσαν εὐτυκον φέρει
 κακὴν, τό τ' εἰπεῖν εὐπετεὺς μύσαγμά πως.
 ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμέ, 965
 ὦραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίταρπτον βροτοῖς.
 τέρειν' ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς,
 θήραις δὲ κηραίνουσί νιν βροτοί. τί μὴν;
 καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ
 καὶ νηκτὰ πάντως ἐστὶν ἀρπάζοντ' ἰδεῖν 970
 καρπώμαθ', ἃ στάζοντα κηρύσσει Κύπρις
 κᾶωρα κωλύουσα θ' ὡς μένειν ὄρφ·
 καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφους ἐπι
 πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον
 τόξενμ' ἔπεμψεν ἡμέρου νικώμενος, 975
 πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος,
 πολὺς δὲ πόντος οὐνεκ' ἠρόθη δορί,
 μηδ' αἰσχος ἡμῖν, ἠδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς
 πράξωμεν, οἴκησις δὲ καὶ διπλὴ πάρα·
 τὴν μὲν Πελασγός, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ 980
 οἰκεῖν λάτρων ἄτερθεν· εὐπετὴ τάδε·

μόνον φύλαξαι τάςδ' ἐπιστολὰς πατρός,
τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον.

ΧΟΡΟΣ.

τάλλ' εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων·
ἐμῆς δ' ὀπώρας οὐνεκ' εὖ θάρσει, πάτερ.
εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον,
ἕγρος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.

985

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἔτε μὰν ἀστυάνακτας
μάκαρας θεοὺς γανάοντες,
πολιούχους τε καὶ οἱ χεῦμ' Ἐρασίνου
περιναίονται παλαιόν.

στρ. α'.

990

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ὑποδέξασθε δ' ὀπαδοὶ
μέλος· αἶνος δὲ πόλιν τάν-
δε Πελασγῶν ἐχέτω, μηδ' ἔτι Νείλου
προχοᾶς σέβωμεν ἕμνοις,

995

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ποταμοὺς δ' οἱ διὰ χώρας
θελεμὸν πῶμα χέουσι
πολύτεκνοι λιπαροῖς χεύμασι γαίας
τόδε μειλίσσοντες οὐδας.

ἀντ. α'.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἀγνὰ
στόλον οἰκτιζομένα, μηδ'
ὑπ' ἀνάγκας γάμος ἔλθοι Κυνθέρειος.
στυγερῶν πέλοι τόδ' ἄθλον.

1000

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

Κύπριδος δ' οὐκ ἀμελεῖ θε-
σμός δδ' εὐφρων. δύναται γὰρ
Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἥρᾳ·
τίεται δ' αἰολόμητις
θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.

στρ. β'.

1005

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

μετάκοννοι δὲ φίλα ματρὶ πάρευσιν
Πόθος, ἧ τ' οὐδὲν ἄπαρνον 1010
τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ,
δέδοται δ' ἄρμονία μοῖρ' Ἀφροδίτας
ψέδνραι τρίβοι τ' ἐρώτων.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

φυγάδεσσιν δ' ἐπινοίαις ἀντ. β'.
κακά τ' ἄλγη πολέμους θ' αἰ- 1015
ματόεντας προφοβοῦμαι.
τί ποτ' ἐκπλοίαν ἐπραξαν
ταχυτόμποισι διωγμοῖς;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ὅ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν.
Διὸς οὐ παρβατός ἐστιν 1020
μεγάλα φρῆν ἀπέρατος.
μετὰ πολλῶν δὲ γάμων ἕδε τελευτὰ
προτερεῶν πέλοι γυναικῶν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Α ἢ Α.

ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξαι
γάμον Διγυπτογενῆ μοι. στρ. γ'.
1025

ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Β ἢ Α.

τὸ μὲν ἄν βέλτατον εἶη.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Α ἢ Α.

σὺ δὲ θέλγοις ἄν ἄθελκτον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Β ἢ Α.

σὺ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Α ἢ Α.

τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν ἀντ. γ'.
καθοραῶν, ὄψιν ἄβυσσον; 1030

ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Β ἢ Α.

μέτριον νῦν ἔπος εὖχου.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Α ἢ Α.

τίνα καιρὸν με διδάσκεις;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Β ἢ Α.

τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

Ζεὺς ἄναξ ἀποστεροίη γάμον δυσάνορα
 δάϊον, ὅσπερ Ἴω
 πημονᾶς ἐλύσατ' εὖ χειρὶ παι-
 ωπία καταστροφᾶν
 εὐμενεῖ βία κτίσας,

σιγ. δ'.
 1035

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

καὶ κράτος νέμοι γυναιξίν. τὸ βέλτερον κακοῦ
 καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ,
 καὶ δίκᾳ δίκας ἔπεσθαι ξὺν εὐ-
 χαῖς ἑμαῖς, λυτηρίοις
 μηχαναῖς θεοῦ πάρα.

ἀντ. δ'.
 1040

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΩΝ ΝΥΜΦΩΝ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ΙΩ Η ΙΝΑΧΟΥ.

ΕΡΜΗΣ.

ΚΡΑΤΟΣ.

Χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἤκομεν πέδον,
Σκίθην ἔς οἶμον, ἄβροτον εἰς ἐρημίαν.
Ἦφαιστε, σοὶ δὲ χρεὴ μέλειν ἐπιστολᾶς
ἃς σοι πατήρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις
ἐψηλοκρήμυοις τὸν λειωρὸν ὀχμάσαι 5
ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις.
τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας,
θνητοῖσι κλέψας ἄπασεν· τοιαῦδέ τοι
ἀμαρτίας σφεδρεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην,
ὡς ἂν διδαχθῆ τὴν Διὸς τυραννίδα 10
στέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Κράτος Βία τε, σφῶν μὲν ἐντολὴ Διὸς
ἔχει τέλος δὴ, κούδέν ἐμποδὼν ἔτι.
ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν
δῆσαι βία φάραγγι πρὸς δυσχειμέρω. 15
πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδ' ἐμοὶ τόλμαν σχεθεῖν·
ἐξωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρῦ.
τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ,
ἄκοντά σ' ἄκων δυσλῦτοις χαλκείμασιν
προσπασσαλέω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ, 20
ἔν' οὔτε φωνῆν οὔτε του μορφῆν βροτῶν
ᾔψει, σταθευτὸς δ' ἡλίου φοῖβη φλογί

χροιάς ἀμείψεις ἄνθος, ἀσμένῳ δέ σοι
 ἢ ποικιλείμων νύξ ἀποκρύψει φάος,
 πάχνην δ' ἔψαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν· 25
 ἀεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθῆδὼν κακοῦ
 τρύσει σ'· ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
 τοιαῦτ' ἐπηύρω τοῖ φιλανθρώπου τρόπου.
 θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσων χόλον
 βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης. 30
 ἀνδ' ὣν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν,
 ὄρθοστάδην, ἄυπνος, οὐ κάμπτων γόνυ.
 πολλοὺς δ' ὄδυρμους καὶ γόους ἀνωφελεῖς
 φθέγγει· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες.
 ἅπας δὲ τραχὺς, ὅστις ἂν νέον κρατῆ. 35

ΚΡΑΤΟΣ.

εἶεν· τί μέλλεις καὶ κατοικτίζει μάτην;
 τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν,
 ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἢ δ' ὁμιλία.

ΚΡΑΤΟΣ.

σύμφημ' ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων 40
 οἴοντε πῶς; οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ἀεὶ γε δὴ νηλῆς σὺ καὶ θράσους πλέως.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι· σὺ δὲ
 τὰ μηδὲν ὠφελούντα μὴ πόνει μάτην.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία. 45

ΚΡΑΤΟΣ.

τί νιν στυγεῖς; πόνων γὰρ ὡς ἀπλῶ λόγῳ
 τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὤφρην λαχεῖν.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἅπαντ' ἐπαχθῆ πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν.
ἰλείθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ πλὴν Διός.

50

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ἴγνωκα τοῖςδε, κούδεν ἀντειπεῖν ἔχω.

ΚΡΑΤΟΣ.

οἴκουν ἐπείξει δεσμὰ τῷδε περιβαλεῖν,
ὡς μὴ σ' ἐλινύοντα προσδερχθῆ πατήρ;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρεσθαι πάρα.

ΚΡΑΤΟΣ.

λαβῶν νιν ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει
ῥαισιτῆρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις.

55

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

περαίνεται δὴ κού ματᾶ τούργον τόδε.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἄφασσε μάλλον, σφίγγε, μηδαμῆ χάλα.
δεινὸς γὰρ εὐρεῖν καὶ ἀμηχάνων πόρον.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ἄραρεν ἦδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως.

60

ΚΡΑΤΟΣ.

καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα
μάθῃ σοφιστὴς ὢν Διὸς νωθέστερος.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

πλὴν τοῦδ' ἂν οὔδεις ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον
στέγων διαμπὰξ πασσάλευ' ἐρρωμένως.

65

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

αἰαὶ Προμηθεῦ, σῶν ὑπὲρ στένω πόνων.

ΚΡΑΤΟΣ.

συ δ' αὖ κατοκνεῖς τῶν Διὸς τ' ἐχθρῶν ὑπερ
στένεις; ὅπως μὴ σαντὸν οἰκτιεῖς ποτέ.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ὄρα^ς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν.

ΚΡΑΤΟΣ.

ὄρω κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων.

70

ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

δραῖν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἦ μὴν κελεύσω κάπιθωῦξω γε πρὸς.

χώρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βίε.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

καὶ δὴ πέπρακται τοῦργον οὐ μακροῦ πόνου.

75

ΚΡΑΤΟΣ.

ἐρωμένως νῦν θείνε διατόρους πέδας.

ὡς οὐπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται.

ΚΡΑΤΟΣ.

σὺ μαλθακίζου, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν

ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ πίπλησέ μοι.

80

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

στείχωμεν, ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστο^ρ ἔχει.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἐνταῦθα νῦν ὑβρίζε, καὶ θεῶν γέρα

συλῶν ἐφημέροισι προστίθει. τί σοι

οἴοίτε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλήσαι πόνων;

ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα

85

καλοῦσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ Προμηθέως,

ὅτω τρόπῳ τῆσδ' ἐκκλισθήσει τέχνης.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὦ δῖος αἰθήρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί,

ποταμῶν τε πηγαί, ποντίων τε κυμάτων

ἀνήριθμον γέλασμα, παμμητόρ τε γῆ,

90

καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ,

ἴδασθέ μ', οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.
δέχθηθ', οἷαισι αἰκίαισιν
διακαιόμενος τὸν μυριετῆ
χρόνον ἀθλεύσω. 95

τοιόνδ' ὁ νέος ταγὸς μακάρων
ἔξεθ' ἐπ' ἐμοὶ δεσμὸν ἀεικῆ.
αἰαί, τὸ παρὸν, τό τ' ἐπερχόμενον
πῆμα στενάχω, πῆ ποτε μόχθων
χρῆ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι. 100

καίτοι τί φημι; πάντα προὔξειπισταμαι
σειθρῶς τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι ποταίνιον
πῆμ' οὐδὲν ἤξει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρῆ
αἴσαν φέρειν ὡς ῥῆστα, γινώσκονθ' ὅτι
τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος. 105

ἀλλ' οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας
οἶόντε μοι τάσδ' ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα
πορῶν ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέξενγμαι τάλας·
ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς
πηγὴν κλοπαίαν, ἢ διδάσκαλος τέχνης 110
πάσης βροτοῖς πέφηνε καὶ μέγας πόρος.
τοιᾶσδε ποιναὶς ἀμπλακημάτων τίνω,
ἐπαίδριος δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὢν.
ἄ ἄ, ἔα ἔα.

τίς ἀχώ, τίς ὀδυρὰ προσέπτα μ' ἀφεγγής;
θεόουτος ἢ βρότειος ἢ κεκραμένη; 115

ἔατο τερμόνιον ἐπὶ πάγον
πόνων ἐμῶν θεωρός, ἢ τί δὴ θέλων;
ὄρατε δεσμώτην με δύσποτιμον θεόν,
τὸν Διὸς ἐχθρόν, τὸν πᾶσι θεοῖς 120
δὲ ἀπεχθείας ἐλθόνθ', ὅπόσοι
τὴν Διὸς αὐλήν εἰσοικνεῦσιν,
διὸ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.

φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω
πέλας οἰωνῶν; αἰθῆρ' ὄ' ἐλαφραῖς 125

πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσνρίζει.
 πᾶν μοι φοβερόν τὸ προσέρπον.

ΧΟΡΟΣ.

μηδὲν φοβηθῆς· φιλία γὰρ ἦδε τάξις στρ. α΄.
 πτερύγων θοαῖς ἀμίλλαις
 προσέβα τόνδε πάγον, πατρώας 130
 μόγις παρειποῦσα φρένας.
 κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὔραι·
 κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῆξεν ἄντρων
 μυχόν, ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὰν θεμερῶπιιν αἰδῶ·
 σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῶ. 135

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

αἰαῖ, αἰαῖ,
 τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα,
 τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἰλισσομένου
 χθόν' ἀκοιμήτῳ φεύματι παῖδες 140
 πατρὸς Ὠκεανοῦ, δέρχθητ', ἐσίδεσθ'
 οἷω δεσμῶ προσπορπατὸς
 τῆσδε φάραγγοσ σκοπέλοις ἐν ἄκροις
 φρουρὰν ἄζηλον ὀχῆσω.

ΧΟΡΟΣ.

λεύσσω, Προμηθεῦ· φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὅσοις ἀντ. α΄.
 ὀμίχλη προσῆξε πλήρης 145
 δακρύων, σὸν δέμασ εἰσιδούσα
 πέτραισ προσαναιόμενον
 ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαισ·
 νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ' Ὀλύμπου·
 νεοχομοῖσ δὲ δὴ νόμοισ Ζεὺσ ἀθέτωσ κρατύνει, 150
 τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν αἰστοῖ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν νέρθεν θ' Αἰδου
 τοῦ νεκροδέγμονοσ εἰσ ἀπέραντον
 Τάρταρον ἦκεν δεσμοῖσ ἀλύτοισ
 ἀγρίωσ πελάσασ, ὡσ μήτε θεὸσ 155

μήτε τις ἄλλος τοῖσδ' ἐγεγήθει.
πῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

ΧΟΡΟΣ.

τίς ὧδε τλησικάρδιος	στρ. β'.
θεῶν, ὅτω τάδ' ἐπιχαρή;	160
τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κατοῖς	
τεοῖσι δίχα γοῦν ἑνός; ὃ δ' ἐπικώτως αἰε-	
θέμενος ἀστραφῆ νόον	
δάμναται οὐρανίαν	
γένναν, οὐδὲ λή-	165
ξει, πρὶν ἂν ἦ κορέση κέαρ ἢ παλά-	
μα τινὶ τὰν δυσάλωτον ἔλη τις ἀρχάν.	

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ καίπερ κρατεραῖς	
ἐν γυιοπέδαις αἰκίζομένου	
χρείαν ἔξει μακάρων πρύτανις	170
δεῖξαι τὸν νέον βούλευμ', ὕφ' ὅτου	
σῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλάται.	
καὶ μ' οὔτε μελιγλώσσοις πειθοῦς	
ἐπαοιδαῖσιν θέλξει, στερεάς τ'	
οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας τόδ' ἐγὼ	175
καταμηνύσω, πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων	
δεσμῶν χαλάση ποινάς τε τίνειν	
τῆσδ' αἰκίας ἐθειλήση.	

ΧΟΡΟΣ.

σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς	στρ. β'.
δέουσι οὐδὲν ἐπιχαλᾷς,	180
ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς.	
ἐμὰς δὲ φρένας ἠρέθισε διάτορος φόβος·	
δέδια δ' ἀμφὶ σαῖς τύχαις,	
πᾶ ποτε τῶνδε πόνων	
χρῆ σε τέρμα κέλ-	185
σαντ' ἐσιδεῖν· ἀκίχητα γὰρ ἦθεα	

πτερόγων ριπαῖς ὑποσυρίζει.
 πᾶν μοι φοβερόν τὸ προσέρπον.

ΧΟΡΟΣ.

μηδὲν φοβηθῆς· φιλία γὰρ ἦδε τάξις στρ. α'.
 πτερόγων θοαῖς ἀμίλλαις
 προσέβα τόνδε πάγον, πατρώας 130
 μόγις παρειποῦσα φρένας.
 κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὔραι·
 κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῆξεν ἄντρων
 μυχόν, ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὰν θεμερῶπιιν αἰδῶ·
 σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῶ. 135

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

αἰᾶ, αἰᾶ,
 τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα,
 τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἰλισσομένου
 χθόν' ἀκοιμήτῳ ρεύματι παῖδες
 πατρὸς Ὠκεανοῦ, δέρχθητ', ἐσίδεσθ' 140
 οἷῳ δεσμῶ προσπορπατὸς
 τῆσδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις
 φρουρὰν ἄζηλον ὀχίσω.

ΧΟΡΟΣ.

λεύσσω, Προμηθεῦ· φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὅσοις ἀντ. α'.
 ὀμίχλη προσῆξε πλήρης 145
 δακρύων, σὸν δέμας εἰσιδούσα
 πέτραις προσκαυιόμενον
 ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις·
 νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ' Ὀλύμπου·
 νεοχομοῖς δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς ἀθέτως κρατύνει, 150
 τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν αἰστοῖ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν νέρθεν θ' Αἰδου
 τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντον
 Τάρταρον ἦκεν δεσμοῖς ἀλύτοις
 ἀγρίως πελάσας, ὡς μήτε θεὸς 155

μήτε τις ἄλλος τοῖσδ' ἐγεγήθει.
 πῶν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
 ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

ΧΟΡΟΣ.

τίς ᾧδε τλησικάρδιος	στρ. β.
θεῶν, ὅτω τάδ' ἐπιχαρῆ;	160
τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς	
τεοῖσι δίχα γοῦν ἑνός; ὃ δ' ἐπικότως αἰεὶ	
θέμενος ἀστραφῆ νόον	
δάμναται οὐρανίαν	
γένναν, οὐδὲ λή-	165
ξει, πρὶν ἂν ἦ κορέση κέαρ ἢ παλά-	
μα τινὶ τὰν δυσάλωτον ἔλη τις ἀρχάν.	

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ καίπερ κρατερᾶῖς	
ἐν γυιοπέδαις αἰκίζομένου	
χρείαν ἔξει μακάρων πρῦτανις	170
δειῖναι τὸν νέον βούλευμ', ὕφ' ὅτου	
σῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλάται.	
καί μ' οὔτε μελιγλώσσοις πειθοῦς	
ἐπαοιδᾶισιν θέλξει, στερεάς τ'	
οὔποτ' ἀπειλᾶς πτήξας τόδ' ἐγὼ	175
καταμηνύσω, πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων	
δεσμῶν χαλάσῃ ποινάς τε τίνειν	
τῆσδ' αἰκίας ἐθελήσῃ.	

ΧΟΡΟΣ.

σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς	στρ. β.
δαίαισι οὐδὲν ἐπιχαλᾷς,	180
ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς.	
ἡμᾶς δὲ φρένας ἠρέθισε διάτορος φόβος·	
δέδδια δ' ἀμφὶ σαῖς τύχαις,	
πᾶ ποτε τῶνδε πόνων	
χρῆ σε τέρμα κέλ-	185
σαντ' ἐσιδεῖν· ἀκίχητα γὰρ ἦθεα	

καὶ κέαρ ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οἶδ' ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ
τὸ δίκαιον ἔχων Ζεὺς· ἀλλ' ἔμπας
μαλακογνώμων ἔσται πόθ', ὅταν
ταύτη ραισθῆ·
τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργὴν
εἰς ἀρθμὸν ἔμοι καὶ φιλότητα
σπεύδων σπεύδοντί ποθ' ἦξει.

ΧΟΡΟΣ.

πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
ποίῳ λαβὼν σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι
οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται.
δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτει λόγῳ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀλγεινὰ μὲν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε,
ἄλγος δὲ σιγᾶν, πανταχῇ δὲ δύσποτμα.
ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου
στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο,
οἳ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἔδρας Κρόνον,
ὡς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἳ δὲ τοῦμπαλιν
σπεύδοντες, ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν,
ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῶστα βουλευῶν πιθεῖν
Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
οὐκ ἠδυνήθην· αἰμύλας δὲ μηχανὰς
ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν
ῥῶντ' ἀμοχθὶ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν·
ἔμοι δὲ μήτηρ οὐκ ἄπαξ μόνον Θέμις,
καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,
τὸ μέλλον ἧ κραίνοιτο προὔτεθεσπίκει,
ὡς οὐ κατ' ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν
χρεῖη, δόλῳ δὲ τοὺς ὑπερτέρους κρατεῖν.
τοιαῦτ' ἔμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου
οὐκ ἤξιωσαν οὐδὲ προςβλέψαι τὸ πᾶν.

κράτιστα δὴ μοι τῶν παρεστώτων τότε
 ἐφαίνεται εἶναι προσλαβόντα μητέρα
 ἐκόνθ' ἐκόντι Ζηγὶ συμπαραστατεῖν. 220

ἡμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβαθῆς
 κενθμῶν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον
 αἰτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ' ἐξ ἑμοῦ
 ὁ τῶν Θεῶν τύραννος ὠφελημένος
 κακῶσι τιμαῖς ταῖςδὲ μ' ἐξημεύσατο. 225

ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῆς τυραννίδι
 νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
 ὁ δ' οὖν ἐρωτᾷτ', αἰτίαν καθ' ἣντινα
 αἰκίζεται με, τοῦτο δὴ σαφηνῶ.

ὅπως τάχιστα τὸν πατρῶον ἐς θρόνον 230

καθέξειτ', εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα
 ἄλλοισιν ἄλλα καὶ διεστοιχίζετο
 ἀρχήν, βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπῶρων λόγον
 οὐκ ἔσχεν οὐδέν', ἀλλ' αἰστώσας γένος
 τὸ πᾶν ἔχερξεν ἄλλο φιτύσαι νέον. 35

καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἑμοῦ.

ἐγὼ δ' ἐτόλμησ'· ἐξελυσάμην βροτούς
 τοῦ μὴ διαφραισθέντας εἰς Αἶδου μολεῖν.

τῆς τοι τοιαῖςδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
 πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν. 240

θνητούς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος, τούτου τυχεῖν

οὐκ ἠξιώθην αὐτός, ἀλλὰ νηλεῶς

ὡδ' ἐρρῶθμισμαι, Ζηγὶ δυσκλεῆς θεά.

ΧΟΡΟΣ.

σιδηρόφρων τε κακὰ πέτρας εἰργασμένος,
 ὄστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ ξυνασχαλᾷ
 μόχοις· ἐγὼ γὰρ οὐτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
 ἔχερξον, εἰσιδοῦσά τ' ἠλγύνθην κέαρ. 245

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ μὴν φίλοισιν οἰκτρὸς εἰσορᾶν ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

μή ποῦ τι προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

θνητούς γε παύσας μὴ προδέρκεσθαι μόρον.

250

ΧΟΡΟΣ.

τὸ ποῖον εὐρών τῆςδε φάρμακον νόσου;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατάρκισα.

ΧΟΡΟΣ.

μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

πρὸς τοῖςδε μέντοι πῦρ ἐγὼ σφιν ἄπασα.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι;

255

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.

ΧΟΡΟΣ.

τοιούσδε δὴ σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν

αἰκίζεταί τε κούδαμῃ χαλᾶ κακῶν;

οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐκ ἄλλο γ' οὐδέν, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ.

260

ΧΟΡΟΣ.

δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὀρᾶς ὅτι

ἡμαρτες; ὡς δ' ἡμαρτες οὐτ' ἐμοὶ λέγειν

καθ' ἡδονήν, σοὶ τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν

μεθῶμεν, ἄθλου δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐλαφρὸν ὅστις πημάτων ἔξω πόδα

265

ἔχει παραινεῖν νοουθετεῖν τε τὸν κακῶς

πράσσοντ'. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἄπαντ' ἠπιστάμην.

ἐκῶν, ἐκῶν ἡμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι·

θνητοῖς δ' ἀρήγων αὐτὸς εὐρόμην πόνους.

οὐ μὴν τι ποινᾶς γ' ὑόμην τοῖσισί με

270

κάτισχαναῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,
 τεχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.
 καίτοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη,
 πέδοι δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας
 ἀκούσαθ', ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
 πείθεσθέ μοι, πείθεσθε, συμπονήσατε
 τῷ νῦν μογοῦντι. ταῦτά τοι πλανωμένη
 πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονή προσιζάνει.

275

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἀκούσαις ἐπεθάρύξας
 τοῦτο, Προμηθεῦ. καὶ νῦν ἐλαφρῶ
 ποδὶ κραιπνόνυτον θᾶκον προλιποῦσ',
 αἰθέρα θ' ἄγνόν, πόρον οἰωνῶν,
 ὀκριοέσση χθονὶ τῆδε πελωῖ·
 τοὺς σοὺς δὲ πόνους
 χρηζῶ διὰ παντὸς ἀκούσαι.

280

285

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἦκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
 διαμειψάμενος πρὸς σέ, Προμηθεῦ,
 τὸν πτερυγικῆ τόνδ' οἰωνόν
 γνώμη στομίαν ἄτερ εὐθύνων·
 ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ.
 τό τε γάρ με, δοκῶ, ξυγγενὲς οὕτως
 ἐσαναγκάζει, χωρὶς τε γένους
 οὐκ ἔστιν ὅτφ μείζονα μοῖραν
 νείμαιμ' ἢ σοί.

290

γνώσει δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
 χαριτογλωσσεῖν ἐνι μοι· φέρε γὰρ
 σήμαιν' ὃ τι χρεῖ σοι ξυμπράσσειν·
 οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς ὡς Ὀκεανοῦ
 φίλος ἔστι βεβαιότερός σοι.

295

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἔα, τί χρεῖμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
 ἦκαις ἐπόπτῃς; πῶς ἐτόλμησας, λιπῶν

300

ἐπώνυμόν τε ρεῦμα καὶ πετρηρεφῆ
 ἀντόκτιτ' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
 ἔλθεῖν ἐς αἶαν; ἧ θεωρήσων τύχας
 ἐμὰς ἀφίξει καὶ ξυνασχαλῶν κακοῖς; 305
 δέρκου θεάμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
 τὸν συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα,
 οἶαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ὄρω, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
 θέλω τὰ λῦστα, καίπερ ὄντι ποικίλω. 310
 γίνωσκεσαντὸν, καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
 νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
 εἰ δ' ὦδε τραχεῖς καὶ τεθρηγμένους λόγους
 ρίψεις, τάχ' ἂν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
 θακῶν κλύοι Ζεὺς, ὥστε σοι τὸν νῦν χόλον 315
 παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
 ἀλλ', ὦ ταλαίπωρ', ἅς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,
 ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
 ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
 τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηλόρου 320
 γλώσσης, Προμηθεῦ, τὰπίχειρα γίνονται.
 σὺ δ' οὐδέπω ταπεινός, οὐδ' εἴκεις κακοῖς,
 πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
 οὔκουν ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλω
 πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὄρων ὅτι 325
 τραχὺς μόναρχος, οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.
 καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι καὶ πειράσομαι,
 ἐὰν δύνωμαι, τῶνδ' ἄν ἐκλύσαι πόνων.
 σὺ δ' ἠσύχαζε, μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.
 ἢ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς, ὣν περισσόφρων; ὅτι 330
 γλώσση ματαίᾳ ζημία προστρέβεται;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ζηλῶ σ' ὀθούνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς,
 πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκῶς ἐμοί.

καὶ νῦν ἕασσον, μηδέ σοι μελησάτω.
 πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθήσ.
 πάτταινε δ' αὐτός, μή τι πημανθήης ὁδοῦ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

πολλῶ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφους
 ἢ σαυτόν· ἔργῳ κοῦ λόγῳ τεκμαίρομαι.
 ὀρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσης.
 αἰχῶ γάρ, αἰχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ
 δώσειν Δί', ὥστε τῶνδὲ σ' ἐκλύσαι πόνοιον.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὰ μὲν σ' ἐπαινῶ κοῦδαμῆ λήξω ποτέ·
 προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις. ἀτὰρ
 μηδὲν πόνει· μάτην γὰρ οὐδὲν ὠφελῶν
 ἐμοὶ ποήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλοις.

ἀλλ' ἡσύχαζε σαυτόν ἐκποδῶν ἔχων·
 ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ, τοῦθ' οὐνεκα
 θέλοίμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ με καὶ κασιγνήτου τύχαι
 τείρουσ' Ἄτλαντος, ὃς πρὸς ἐσπέρους τόπους
 ἔστειχε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς
 ὤμοις ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.

τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα
 ἄντρων ἰδῶν ἕκτειρα, δάϊον τέρας
 ἑκατογάρηρον πρὸς βίαν χειρούμενον

Τυφῶνα θοῦρον, πᾶσι δ' ἀντέστη θεοῖς,
 σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον·
 ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας,
 ὡς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίᾳ·
 ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζητὸς ἄγρυπνον βέλος,
 καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
 ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων
 κομπασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεῖς
 ἐφεψαλώθη κάξεβροντήθη σθένης.

καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παρᾶορον δέμας

κείται στενωποῦ πλησίον θαλασσίῳ
 ἱπόμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὑπο·
 κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἤμενος μυδροκτυπεῖ
 Ἴφαιστος, ἔνθεν ἐκραγῆσονται ποτε
 ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις 370
 τῆς καλλιάρπου Σικελίας λευροῦς γύας·
 τοιόνδε Τυφῶς ἐξαναξέσει χόλον
 θερμῆς ἀπλήστου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,
 καίπερ κερανῶ Ζηρὸς ἠνθρακωμένος.
 σὺ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἔμοῦ διδασκάλου 375
 κρηῖζεις· σεαυτὸν σῶζ' ὅπως ἐπίστασαι·
 ἐγὼ δὲ τὴν παρούσαν ἀντλήσω τύχην,
 ἔστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

οὔκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γινώσκεις ὅτι
 ψυχῆς νοσοῦσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι; 380

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἔάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσῃ κέαρ
 καὶ μὴ σφνδῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἐν τῷ προμηθεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα
 δοῦς ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

μόχθον περισσὸν κουφόνον τ' εὐηθίαν. 385

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἔα με τῆδε τῆ νόσῳ νοσεῖν, ἐπεὶ
 κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐμὸν δόκει σὺ τὰμπλάκῃμ' εἶναι τόδε.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

μὴ γάρ σε θερῆνος οὐμὸς εἰς ἔχθραν βάλη. 390

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἦ τῷ νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἔδρας;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τοῦτου φυλάσσου μὴ ποτ' ἀχθεσθῆ κέαρ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἦ σή, Προμηθεῦ, συμφορὰ διδάσκαλος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

στέλλου, κομίζου, σῶζε τὸν παρόντα νοῦν.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ὀρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθαῦξας λόγον.

395

λευρὰν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς

τετρασκελῆς οἰωνός· ἄσμενος δὲ τὰν

σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ.

ΧΟΡΟΣ.

στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας, Προμηθεῦ·

στρ. α'.

δακρυσίστακτον ἀπ' ὄσων ῥαδινῶν δ' εἰ-

400

βομένα ἕξος παρειὰν

νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς.

ἀμέγαρτα γὰρ τάδε· Ζεὺς δ'

ἰδίοις νόμοις κρατύνων

ἕφερήφανον θεοῖς τοῖς

405

πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμάν.

πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα,

ἀντ. α'.

μεγαλοσχήμενά τ' ἀρχαιοπρεπῆ *δα-

κρυχέει* στένουσα τὰν σὰν

ξυνομαιμόνων τε τιμάν·

410

ὀπόσοι τ' ἔποικον ἀγνᾶς

Ἀσίας ἔδος νέμονται,

μεγαλοστόνοισι σοῖς πῆ-

μασι συγκάμνουσι θνατοί·

Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι

στρ. β' 415

παρθένοι, μάχαις ἄτρεστοι,

καὶ Σκύθης ὄμιλος, οἳ γὰς
ἔσχατον τόπον ἀμφὶ Μαι-
ῶτιν ἔχουσι λίμναν,

Σαρματῶν τ' ἄρειον ἄνθος,
ὑψίκρημον οἷ πόλισμα,
Κανκάσου πύλας, νέμονται,
δάϊος στρατός, ὄξυπρή-
ροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.

ἀντ. β'. 420

μόνον δὲ πρόσθεν ἐν πόνοις
δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις Τιτῶνα λί-
μαις ἐξειδόμαν θεῶν
Ἄτλαντος ὑπέροχον σθένος κραταιόν,
ὃς γὰν οὐράνιον τε πόλον
νώτοις ὑποστεγάζει.

στρ. γ'. 425

430

βοῶ δὲ πόντιος κλύδων

ἀντ. γ'.

. . . . .
ξυμπέτων, στένει βυθός,
κελαινὸς Ἄϊδος ὑποβρέμει μυχὸς γᾶς,
παγαί θ' ἀγορύτων ποταμῶν
στένουσιν ἄλγος οἰκτρὸν.

435

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

μή τοι χλιδῆ δοκεῖτε μηδ' αὐθαδία
σιγᾶν με· συννοία δὲ δάπτομαι κέαρ,
ὄρων ἔμαντὸν ὧδε προσσελούμενον.
καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
τίς ἄλλος ἢ γὰρ παντελῶς διώρισεν;
ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ. καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἂν
ὑμῖν λέγοιμι· τᾶν βροτοῖς δὲ πῆματα
ἀκούσαθ', ὡς σφας νηπίους ὄντας τὸ πρὶν
ἔννοος ἔθρηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.
λέξω δέ, μέμψιν οὐτιν' ἀνθρώποις ἔχων,

440

445

ἀλλ' ὦν δέδωκ' εὔνοιαν ἐξηγούμενος·
 οἱ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
 κλίοντες οὐκ ἤκουον, ἀλλ' ὄνειράτων
 ἀλίγκιοι μορφαῖσι τὸν μακρὸν χρόνον 450
 ἔφηνον εἰκῆ πάντα, κοῦτε πλινθυφεῖς
 δόμους προσείλους ἦσαν, οὐ ξυλουργίαν·
 κατώρυχες δ' ἔναιον ὡςτ' ἀήσυροι
 μύρμηκες ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀηλίους.
 ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ 455
 οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος οὔτε καρπίμου
 θέρους βέβαιον, ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
 ἔπρασσον, ἔστε δὴ σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
 ἄστρον ἔδειξα τὰς τε δυσκρίτους φύσεις.
 καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων 460
 ἔξεῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις,
 μνήμης ἀπάντων μουσομήτορ' ἐργάνην.
 καῖενξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
 ζεύγλαισι δουλεύοντα σώμασιν θ', ὅπως
 θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων 465
 γένοιενθ', ἐφ' ἄρμα τ' ἤγαγον φιληγίους
 ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλοῦτου χλιδῆς.
 θαλασσόπλαγχα δ' οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
 λινόπτερ' εἶρε νατίλων ὀχήματα.
 τοιαῦτα μηχανήματ' ἔξευρὼν τάλας 470
 βροτοῖσιν, αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ' ὅτῳ
 τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.

ΧΟΡΟΣ.

πέπονθας αἰκὲς πῆμ' ἀποσφαλεῖς φρενῶν,
 κακὸς δ' ἰατρὸς ὡς τις ἐς νόσον πεσῶν
 κακοῖς ἀθυμεῖς καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις 475
 εἶρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὰ λοιπά μου κλύουσα θανμάσει πλέον,
 οἶας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην.

τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις ἐς νόσον πέσοι,
 οὐκ ἦν ἀλέξιμ' οὐδὲν οὔτε βρώσιμον, 480
 οὐ χριστόν, οὐδὲ πιστόν, ἀλλὰ φαρμάκων
 χρεῖα κατεσκέλλοντο, πρὶν γ' ἐγὼ σφισιν
 ἔδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων,
 αἷς τὰς ἀπάσας ἐξαμύνονται νόσους.
 τρόπους δὲ πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα, 485
 κάρκινά τε πρῶτος ἐξ ὄνειράτων ἃ χρὴ
 ὑπαρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυσκρίτους
 ἐγνώρισ' αὐτοῖς· ἐνοδίους τε συμβόλους
 γαμψωνύχων τε πτησιν οἰωνῶν σκεθρῶς
 διώρισ', οἵτινές τε δεξιῶν φύσιν, 490
 εὐωνύμους τε, καὶ δίαιταν ἦντινα
 ἔχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
 ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρῖαι·
 σπλάγγων τε λειότητα, καὶ χροῖαν τίνα
 ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν, 495
 . . . . .
 χολῆς λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν,
 κνίση τε κῶλα συγκαλυπτὰ· καὶ μακρὰν
 ὄσφιν πυρώσας δυστέμαρτον εἰς τέχνην 500
 ᾧδωσα θνητούς· καὶ φλογωπὰ σήματα
 ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.
 τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἔνερθε δὲ χθονὸς
 κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
 χαλκόν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε τίς 505
 φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἔμοῦ;
 οὐδεῖς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι θέλιον.
 βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε,
 πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.
 ΧΟΡΟΣ.
 μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα,
 σαντοῦ δ' ἀκήδει δυστυχοῦντος· ὡς ἐγὼ 510
 εὐελπίς εἰμι τῶνδ' ἃ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι

λυθέντα μηδὲν μείον ἰσχύσειν Διός.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οἷ ταῦτα ταύτη μοῖρά πω τελεσφόρος
κῶραι πέπρωται, μυρίαῖς δὲ πημοναῖς
δύαις τε καμφθεῖς ὧδε δεσμὰ φυγγάνω·
τέρχη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῶ.

515

ΧΟΡΟΣ.

τίς οὖν ἀνάγκης ἔστιν οἰκοστροφός;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ' Ἐρινύες.

ΧΟΡΟΣ.

τούτων ἄρα Ζεὺς ἔστιν ἀσθενέστερος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οἴκων ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.

520

ΧΟΡΟΣ.

τί γὰρ πέπρωται Ζητὶ πλήν ἀεὶ κρατεῖν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τοῦτ' οὐκ ἂν ἐκτίθοιο, μηδὲ λιπάρει.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ πού τι σεμνόν ἔστιν ὃ ξυναμπέχεις.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς
καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος
ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σώζων ἐγὼ
δεσμούς ἀεικέῖς καὶ δύας ἐκφυγγάνω.

525

ΧΟΡΟΣ.

μηδὰμ' ὃ πάντα νέμων

στρ. α΄.

θεῖτ' ἐμᾶ γνώμα κράτος ἀντίπαλον Ζεὺς,

μηδ' ἐλινύσασαμι θεοὺς ὀσίοις

530

δοίναῖς ποτινισσομένα

βουφόνους παρ' Ὀκεανοῦ πατρὸς ἄσβεστον πόρον,

μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις·

μάλα μοι τοῦτ' ἐμμένονι

καὶ μήποτ' ἐκτακείη.

535

ἄδύ τι θαρσαλέαις ἀντ. α΄.
 τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι, φαναῖς
 θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις.
 φρίσσω δέ σε δερκομένα
 μυρίοις μόχοις διακναίωμενον 540
 Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων
 ἰδίᾳ γνώμα σέβει
 θνατοὺς ἄγαν, Προμηθεῦ.

φέρ' ὅπως ἄχαρις χάρις· ὦ φίλος, εἰπέ, ποῦ τις ἀλκά; στρ. β΄.
 τίς ἐφαμερίων ἄρηξις; οὐδ' ἐδέρχθης 545
 ὀλιγοδρανίαν ἄικυν,
 ἰσόνειρον, ᾗ τὸ φωτῶν
 ἀλαδὸν *δέδεται* γένος ἐμπεποδισμένον; οὔπω
 τὰν Διὸς ἄρμονίαν
 θνατῶν παρεξίασι βουλαί. 550

ἔμαθον τάδε σὰς προσιοῦσ' ὀλοὰς τύχας, Προμηθεῦ. ἀντ. β΄.
 τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα
 τόδ', ἐκεῖνό θ', ὅτ' ἀμφὶ λουτρὰ
 λέχος εἰς σὸν ὑμεναῖον
 ἰότατι γάμων, ὅτε τὰν ὀμοπάτριον ἔδνοις 555
 ἄγαγες Ἑσιόναν
 πιθῶν δάμαρτα κοινόλεκτρον.

IΩ.

τίς γῆ; τί γένος; τίνα φῶ λεύσειν
 τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν
 χειμαζόμενον; τίνος ἀμπλακίας 560
 ποιναὺς ὀλέκει; σήμηγον ὄπη
 γῆς ἢ μογερὰ πεπλάνημαι.

ἄ ἄ, ἔα ἔα·
 χρεῖε τίς αὖ με τὰν τάλαιναν οἷστρος, προωδός.
 εἰδῶλον Ἄργου γηγενοῦς, ἄλευε δᾶ, 565

τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.
 ὃ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμι' ἔχων,
 ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.
 ἀλλὰ με τὰν τάλαιναν
 ἔξ ἐνέρων περῶν κυναγεῖ, πλανῶ
 τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον.

570

ἔπο δὲ κηρόπλαστος ὄτοβεῖ δόναξ ἀχέτας
 ἐπνοδόταν νόμον·

στρ.

ἰὼ ἰὼ πόποι, ποῖ μ' ἄγουσιν . . . .
 τηλέπλανοι πλάναι;

575

τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε ταῖςδ'
 ἐνέζευξας εὐρῶν ἀμαρτοῦσαν ἐν
 πημοσύναις; ἔ' ἔ.

οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν
 παράκοπον ὧδε τείρεις;

580

πυρὶ με φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ ποντίοις
 δάκεσι δὸς βοράν,
 μηδέ μοι φθονήσης
 εὐγμάτων, ἄναξ.

ἄσθην με πολύπλανοι πλάναι

585

γεγυμνάκασιν, οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπη
 πημονὰς ἀλύξω.

κλίεις φθέγμα τᾶς βουκέρῳ παρθένου;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης
 τῆς Ἰναχείας; ἢ Διὸς θάλλει κέαρ

590

ἔρωτι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους
 Ἑρα στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.

ΙΩ.

πόθεν ἐμοῦ σὺ πατὴρ ὄνομ' ἀπύεις; εἰπέ μοι
 τᾶ μογεροῦ, τίς ἔσθι,

ἀντ.

τίς ἄρα μ', ὦ τάλας, τὰν ταλαίπωρον ὧδ'
 ἔτιμα προσθροεῖς·

595

Θεόβουτον τε νόσον ὠνόμασας, ἃ
μαραίνει με χρίουσα κέντροις . . . .
φοιταλέοις; ἔ' ἔ.

σικριτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις 600

λαβρόστος ἤλθον, Ἦρας
ἐπικότοισι μήδεσι δαμείσα. δυσδαιμόνων
δὲ τίνες, οὔ, ἔ' ἔ,

οἷ' ἐγὼ μογοῦσιν;

ἀλλὰ μοι τορῶς 605

τέκμηρον ὃ τι μ' ἐπαμμένει
παθεῖν, τί μῆχαρ, ἢ τί φάρμακον νόσου·
δειξον, εἴπερ οἶσθα·

θρόβει, φράζε τῶ δυσπλάνῳ παρθένω.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

λέξω τορῶς σοι πᾶν ὕπερ χεῖζεις μαθεῖν, 610

οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἀπλῶ λόγῳ,
ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα.
πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὄρεῖς Προμηθέα.

ΙΩ.

ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς,
τλήμιον Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε; 615

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀρμοῖ πέπανμαι τοὺς ἐμοὺς θρηγῶν πόνους.

ΙΩ.

οὐκὸν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

λέγ' ἦντιν' αἰτεῖ· πᾶν γὰρ ἂν πύθοιό μου.

ΙΩ.

σήμηρον ὅστις ἐν φάραγγί σ' ὤχμασεν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

βούλευμα μὲν τὸ Δίον, Ἠφαίστου δὲ χεῖρ. 620

ΙΩ.

ποιῶς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.

ΙΩ.

καὶ πρὸς γε τούτοις τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
δειξὼν τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρείσσον ἢ μαθεῖν τάδε.

625

ΙΩ.

μήτοι με κρύψης τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀλλ' οὐ μεγάριω τοῦδέ σοι δωρήματος.

ΙΩ.

τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

φθόνος μὲν οὐδεὶς, σὰς δ' ὀκνῶ θράξαι φρένας.

ΙΩ.

μή μου προκήδου μασσόνως ἢ 'μοὶ γλυκί.

630

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐπεὶ προθυμεῖ, χρεὴ λέγειν· ἄκουε δῆ.

ΧΟΡΟΣ.

μήπω γε· μοῖραν δ' ἠδονῆς κάμοι πόρε.
τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον,
αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·
τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.

635

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν,
ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.
ὡς τὰποκλαῦσαι κάποδύρασθαι τύχας
ἐνταῦθ', ὅπη μέλλει τις οἴσασθαι δάκρυ
πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.

640

ΙΩ.

οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστησαί με χρεὴ·
σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ προσχρήζετε
πέυσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ' αἰσχύνομαι

θεόστυτον χειμῶνα καὶ διαφθορὰν
 μορφῆς, ὄθεν μοι σχετλίᾳ προσέπτατο· 645
 αἶ γὰρ ὄψεις ἔννηχοι πωλεύμεναι
 ἐς παρθενώνας τοὺς ἐμοὺς παρηγόρου
 λείοισι μύθοις· ὦ μέγ' εὐδαίμων κόρη,
 τί παρθενεύει δαρὸν, ἔξόν σοι γάμου
 τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἡμέρου βέλει 650
 πρὸς σοῦ τέθαλπται καὶ συναίρεσθαι Κύπριν
 θέλει· σὺ δ', ὦ παῖ, μὴ πολακτίσης λέχος
 τὸ Ζηρός, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν
 λειμῶνα, ποιμένας βουστάσεις τε πρὸς πατρός,
 ὡς ἂν τὸ Δίον ὄμμα λωφήσῃ πόθου· 655
 τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνειράσιν
 ξυνειχόμεν δύστηνος, ἔστε δὴ πατρὶ
 ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνειράτα.
 ὃ δ' ἐξ τε Πυθῶ καπὶ Λωδώνης πυκνοὺς
 θεοπρόπους ἴαλλεν, ὡς μάθοι τί χρῆ 660
 δρωῖντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φίλα.
 ἦκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
 χρησμοὺς ἀσήμους δυσκρίτως τ' εἰρημένους.
 τέλος δ' ἐναργῆς βάξις ἦλθεν Ἰνάχω
 σαφῶς ἐπισκῆπτουσα καὶ μυθουμένη 665
 ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ,
 ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροις·
 καὶ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
 κεραννόν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσει γένος.
 τοιοῖσδε πεισθεῖς Λοξίου μαντεύμασιν 670
 ἐξήλασέν με κατέκλεισε δωμαίων
 ἄκουσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν
 Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
 εὐθὺς δὲ μορφῆ καὶ φρένες διάστροφοί
 ἦσαν, κερᾶστις δ', ὡς ὄρατ', ὄξυστόμφ
 μύωπι χρυσθεῖσ' ἐμμανεῖ σικριτήματι 675
 ἦσσαν πρὸς εὐποτόν τε Κεγχρείας ῥέος

Λέρινης τ' ἐς ἄκτην· βουκόλος δὲ γηγενής
 ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὠμάρτει, πυκνοῖς
 ὄσσοις δεδορκῶς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.
 ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδια μόρος
 τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. οἰστροπλήξ δ' ἐγὼ
 μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
 κλύεις τὰ πραχθέντ'· εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅ τι
 λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδὲ μ' οἰκτίσας
 ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γὰρ
 αἴσχιστον εἶναι φημι συνθέτους λόγους.

690

695

ΧΟΡΟΣ.

ἔα, ἔα, ἄπεχε, φεῦ.
 οὐπῶποτ', οὐπῶποτ' ἠῦχον ξένους
 μολεῖσθαι λόγους ἐς ἀκοὰν ἐμάν,
 οὐδ' ὧδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα
 πήματα, λίματ' ἀμφήκει σὺν κέντρῳ
 ψύχειν ψυχὰν ἐμάν.
 ἰὼ ἰὼ, μοῖρα, μοῖρα,
 πέφρικ' εἰσιδοῦσα πρᾶξιζ' Ἰοῦς.

690

695

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

πρὸ γε στενάξεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ·
 ἐπίσχες ἔστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθης.

ΧΟΡΟΣ.

λέγ', ἐκδίδασθε τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὴν
 τ' λοιπὸν ἄλγος προῦξεπίστασθαι τορῶς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὴν πρὶν γε χρεῖαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα
 κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχερῆζετε
 τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἄθλον ἐξηγουμένης·
 τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ', οἷα χρηὶ πάθῃ
 τλήναι πρὸς Ἥρας τήσδε τὴν νεάνίδα.
 σὺ τ', Ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγους
 θυμῷ βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθης ὁδοῦ.
 πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς

700

705

τρέψασα σαντήν στειχ' ἀνηρότους γύας·
 Σκύθας δ' ἀφίξει νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας
 πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' ἐγκύκλοις ὄχοις, 710
 ἐκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρητημένοι·
 οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλ' ἀλιστόνοις πόδας
 χρίμπτουσα ραχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.
 λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
 οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαι σε χρεή. 715
 ἀήμεροι γὰρ οὐδὲ πρόσπλατοι ξένοις.
 ἦξεις δ' ὕβριστήν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον,
 . . . . .
 ὃν μὴ περάσης, οὐ γὰρ εὐβάτος περᾶν,
 πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλης, ὄρῶν 720
 ὕψιστον, ἐνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος
 κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χρεή
 κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν ἐς μεσημβρινήν
 βῆναι κέλευθον, ἐνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
 ἔξει στυγάνορ', αἱ Θεμίσκυραν ποτε 725
 κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θεριμῶδονθ', ἵνα
 τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος
 ἐχθρόξενος ναύταισι, μητρυνὰ νεῶν·
 αὐταῖ σ' ὀδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.
 ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροισι λίμνης πύλαις 730
 Κιμμερικὸν ἦξεις, ὃν θρασυπλάγχθως σε χρεή
 λιποῦσαν ἀυλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν·
 ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
 τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
 κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον, 735
 ἥπειρον ἦξεις Ἀσιάθ'. ἄρ' ὑμῖν δοκεῖ
 ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
 βίαιος εἶναι; τῆδε γὰρ θνητῆ θεὸς
 χεῖρ' ἔκρηψε μιγῆναι τάςδ' ἐπέρριψεν πλάνας.
 πικροῦ δ' ἔκρυσας, ὧ κόρη, τῶν σῶν γάμιον 740
 μνηστῆρος. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους,

εἶναι δόκει σοὶ μηδέπω ἔν προοιμίῳις.

ΙΩ.

ἰὼ μοὶ μοι, ἔ ἔ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζει· τί που
δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνη κακά;

745

ΧΟΡΟΣ.

ἦ γάρ τι λοιπὸν τῆδε πημάτων ἐρεῖς;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

δυσχέιμερόν γε πέλαγος ἀτηρεῖς δύης.

ΙΩ.

τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
ἔρριψ' ἐμαντὴν τῆσδ' ἀπὸ στυφλοῦ πέτρας,
ὅπως πέδω σήψασα τῶν πάντων πόνων
ἀπηλλάγη; κρεῖσσον γὰρ εἰςάπαξ θανεῖν
ἢ τὰς ἀπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.

750

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἦ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
ὅτω θανεῖν μὲν ἔστιν οὐ πεπρωμένον·
αὕτη γὰρ ἦν μοι πημάτων ἀπαλλαγὴ·
νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον
μύχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.

755

ΙΩ.

ἦ γὰρ ποτ' ἔστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἦδοι ἂν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφορὰν.

ΙΩ.

πῶς δ' οὐκ ἂν, ἤτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;

760

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδ' ἐσοὶ μαθεῖν πάρα.

ΙΩ.

πρὸς τοῦ τυράννα σκῆπτρα συληθήσεται;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

πρὸς αὐτὸς αὐτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.

ΙΩ.

ποίω τρόπῳ; σήμηρον, εἰ μή τις βλάβη.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

γαμεῖ γάμον τοιοῦτον ᾧ ποτ' ἀσχαλῶ.

765

ΙΩ.

θέορον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητόν, φράσον.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τί δ' ὄντιν'; οὐ γὰρ ῥητὸν ἀυδάσθαι τάδε.

ΙΩ.

ἢ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἢ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.

ΙΩ.

οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;

770

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐ δῆτα, πλὴν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθεῖς.

ΙΩ.

τίς οὖν ὁ λύσων α' ἔστιν ἄκοντος Διός;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεῶν.

ΙΩ.

πῶς εἶπας; ἢ ἴμὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς.

775

ΙΩ.

ἦδ' οἶκ' ἔτ' εὐξέμβλητος ἢ χρησμοφδία.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ μηδὲ σαυτῆς γ' ἐκμαθεῖν ζήτηὶ πόνους.

ΙΩ.

μή μοι προτείνων κέρδος, εἴτ' ἀποστέρει.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι.

ΙΩ.

ποίοιον; πρόδειξον αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.

780

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

δίδομ'· ἔλοῦ γὰρ ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι
φράσω σαφτηῶς, ἦ τὸν ἐλλύσοντ' ἐμέ.

ΧΟΡΟΣ.

τοῦτων σὺ τὴν μὲν τῆδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν
θέσθαι θέλῃσον, μηδ' ἀτιμάσης λόγους·
καὶ τῆδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,
ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ ποθῶ.

795

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἔπει προθμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι
τὸ μὴ οὐ γερωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρήσει.
σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολέδονον πλάνην φράσω,
ἦν ἐγγράφου σὺ μνημοσιν δέλτοις φρενῶν.
ὅταν περάσης φεῖθρον ἠπείρων ὄρον,
πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοστιβεῖς

790

.....
πόνητοι περῶσα φλοῖσβον, ἔστ' ἂν ἐξίτη
πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθίτης, ἵνα
Φορκενίδες ναῖουσι θηραϊαὶ χόραι
τρεις κτηνόμορφοι, κοινὸν ὄμμ' ἐκτημέναι,
μονόδοτες, ἄς οὔθ' ἥλιος προσδέρεται
ἀπῆσιν οὔτε νίκτηρος μήνη ποτέ.

795

πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,
δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστιγχεῖς,
ἄς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδῶν ἔξει πνοάς·
τοιούτο μὲν σοὶ τοῦτο φροῦριον λέγω.

800

ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν·
ὄξυστόμοις γὰρ Ζητὸς ἀραγεῖς κίτας
γρῦπας φίλαξαι, τὸν τε μοιγῶπα στρατὸν
Ἄριμασπὸν ἵπποβάμον', οἱ χρυσόρρητον
οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλοῦτωνος πόρον·
τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλουρὸν δὲ γῆν
ἦξεις κελαινὸν φῦλον, οἱ πρὸς ἡλίου
ναῖουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.

805

810

τούτου παρ' ὄχθας ἔραφ', ἕως ἂν ἐξίκη
καταβασμόν, ἐνθα Βυβλίνων ὀρών ἄπο
ἔησι σεπτὸν Νεῖλος εὐποτον ῥέος.
οὗτός σ' ὀδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα
Νειλῶτιν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν,
Ἰοῖ, πέπρωται σοὶ τε καὶ τέκνοις κτίσαι.
τῶν δ' εἴ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσεὔρετον,
ἐπαναδίπλαζε, καὶ σαφῶς ἐμιάνθανε·
σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.

815

ΧΟΡΟΣ.

εἰ μὲν τι τῆδε λοιπὸν ἢ παρειμένον
ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,
λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
δοῦς ἦνπερ αἰτούμεσθα, μέμνησαι δέ που.

820

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὸ πᾶν πορείας ἦδε τέρμ' ἀκήκοεν.
ὅπως δ' ἂν εἰδῆ μὴ μάτην κλύουσά μου,
ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκεν φράσω,
τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοῦς μύθων ἐμῶν.
ἄχλον μὲν οἶν τὸν πλείστον ἐκλείψω λόγων,
πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ γάπεδα,
τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
μαντεία θᾶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός,
τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρύες,
ὕψ' ὧν σὺ λαμπρῶς κούδεν αἰνικτηρίως
προσηγορεύθης ἢ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
μέλλουσ' ἔσεσθαι, εἰ τῶνδε προσοαίνει σέ τι·
ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν
κέλευθον ἤξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζει δρόμοις·
χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχός,
σαφῶς ἐπίστασ', Ἴόνιος κεκλήσεται,
τῆς σῆς πορείας μνήμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς.

825

830

835

840

σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενός,
 ὡς δέρεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
 τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῆδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω,
 ἐς ταῦτ' ἔλθ' ἄν τῶν πάλαι λόγων ἵχνος.
 ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός,
 Νεῖλον πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι·
 ἐνταῦθα δὴ σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα,

845

850

· · · · ·
 ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγῶν μόνον.
 ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων
 τέξεις κελαινὸν Ἐπαφον, ὃς καρπύσεται
 ὄσπρη πλατύρρους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα·
 πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γένηται πεντηκοντάπαις
 πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἔκοῦσ' ἐλεύσεται
 θηλύσπορος, φεύγουσα συγγεῆ γάμον
 ἀνειψιών· οἳ δ' ἐπτοημένοι φρένας,
 κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λειμιμένοι,
 ἤξουσι θηρέουσιντες οὐ θηρασίμους
 γάμους, φθόρον δὲ σωμαίων ἔξει θεός·
 Πελασγία δὲ δέξεται . . . . .

855

860

· · · · · θηλυκτόνῃ
 Ἄρει δαμέντων νικτιφρονήτῃ θράσει·
 γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
 δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος·
 τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις·
 μίαν δὲ παίδων ἡμερος θέλξει τὸ μὴ
 κτεῖναι σύνεινον, ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται
 γνώμη· δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
 κλύειν ἀνακίς μᾶλλον ἢ μαιφόνος·
 αὕτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.
 μακροῦ λόγον δὲ ταῦτ' ἐπεξελεθεῖν τορῶς.
 σπορῶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασύς,
 τόξοισι κλεινός, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
 λίσσει. τοιόνδε χρησμὸν ἢ παλαιγενῆς

865

870

875

μήτηρ ἔμοι διήλθε Τιτανὶς θεῶν.
ὅπως δὲ χῶπῃ, ταῦτα δεῖ μακροῦ λόγου
εἰπεῖν, σύ τ' οὐδὲν ἔμμαθοῦσα κερδανεῖς.

ΙΩ.

ἐλελεῦ, ἐλελεῦ, ὑπό μ' αὖ σφάκελος 890
καὶ φρενοπληγεῖς μανίαι θάλλουσ',
οὔστρου δ' ἄρδις χρίει μ' ἄπυρος·
κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.
τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἐλίγδην,
ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης 895
πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατῆς·
θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ' εἰκῇ
στυγνῆς πρὸς κίμασιν ἄτης.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ σοφός, ἦ σοφὸς ἦν, ὅς 890 στρ. α'.
πρῶτος ἐν γνώμα τόδ' ἐβάστασε καὶ γλώσ-
σα διεμυθολόγησεν,
ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακροῦ·
καὶ μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων,
μήτε τῶν γέννα μεγαλνομένων
ὄντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων. 895

μήποτε, μήποτέ μ', ὦ Μοῦ- 890 ἀντ. α'.
ραι . . . . . λεχέων Διὸς εὐνά-
τειραν ἴδοισθε πέλουσαν·
μηδὲ πλαθειῆν γαμέτα τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.
ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν 900
εἰσορῶσ' Ἴοῦς μέγα δαπτομέναν
δυσπλάνοις Ἑρας ἀλατείαις πόνων.

ἔμοι δέ γ' ὅτε μὲν δμαλὸς ὁ γάμος, 895 στρ. β'.
ἄφοβος, οὐδὲ δέδια μηδὲ τού με
κρεισσόνων θεῶν ἔρωσ
προσδράκοι ὄμιμ' ἄφυκτον.

ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα
 πόριμος, οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν·
 τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὄρω
 μῆτιν ὅπα φέγοιμι' ἄν.

ἀντ. β'.

910

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἦ μὴν ἔτι Ζεὺς, καίπερ ἀνθάδης φρενῶν,
 ἔσται ταπεινός, οἷον ἐξαρτύεται
 γάμον γαμεῖν· ὃς αὐτὸν ἐκ τυρανίδος
 θρόνων τ' αἴσιτον ἐκβαλεῖ· πατρὸς δ' ἀρὰ
 Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται,
 ἦν ἐκπίτων ἠράτο δηρῶν θρόνων.
 τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπήν οὐδεὶς θεῶν
 δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
 ἐγὼ τὰδ' οἶδα, χῶ τρόπῳ. πρὸς ταῦτα νῦν
 θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
 πιστός, τινάσσων χειρὶ πρηπνῶον βέλος.
 οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
 πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά·
 τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται
 ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχώτατον τέρας·
 ὃς δὴ κεραυνοῦ κρεῖσσον' εὐρήσει φλόγα,
 βροντῆς δ' ἐπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον·
 θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον
 τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος σκεδᾶ.
 πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ μαθήσεται
 ὅσον τότ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.

915

920

925

930

ΧΟΡΟΣ.

σὺ θῆν ἂν χηρῆεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾶ Διός.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἄπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἂ βούλομαι λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ προσδοκᾶν χρεὶ δεσπόσειν Ζητὸς τινά;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ τῶνδ' ἔξει δυσλοφωτέρους πόνοους.

935

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' οὐχὶ ταρβεῖς τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τί δ' ἂν φοβοίμην, ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἄθλον ἂν σοι τοῦδ' ἔγγίω πόροι.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὃ δ' οὖν ποιείτω· πάντα προσδοκῆτά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.

940.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' αἰεί.

ἐμοὶ δ' ἔλασον Ζητὸς ἢ μηδὲν μέλει.

δράτω, κρατεῖτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον,
ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.

ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Λιδὸς τρόχιν

945

τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·

πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθεν.

ΕΡΜΗΣ.

σέ, τὸν σοφιστήν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον,

τὸν ἑξαμαρτόντ' εἰς θεούς, τὸν ἡμέροις

πορόντα τιμάς, τὸν πυρὸς κλέπτῃν λέγω·

950

πατήρ ἄνωγέ σ' οὕστινας κομπεῖς γάμους

αὐδᾶν, πρὸς ὧν τ' ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους·

καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως,

ἀλλ' αὖθ' ἕκαστ' ἐκφράζε· μηδέ μοι διπλᾶς

δόδους, Προμηθεῦ, προσβάλης· ὀρθῶς δ' ὅτι

955

Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως

ὁ μῦθος ἔστιν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου.

νέον νέοι κρατεῖτε καὶ δοκεῖτε δῆ

ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ'· οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ

960

δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ἤσθόμην;

τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντι ἐπόψομαι
 αἰσχίστα καὶ τάχιστα. μὴ τί σοι δοκῶ
 ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς;
 πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἔλλείπω. σὺ δὲ
 κέλευθον ἤνπερ ἤλθες ἐγκόνοι πάλιν·
 πεύσει γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ.

965

ΕΡΜΗΣ.

τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν ἀνθάδιασμασιν
 ἐς τάσδε σαντὸν πημονὰς κατούρισας.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
 σαφῶς ἐπίστασ', οὐκ ἂν ἀλλάξαιμι ἐγώ.

970

ΕΡΜΗΣ.

κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῆδε λατρεύειν πέτρα
 ἢ πατρὶ φῦναι Ζητὶ πιστὸν ἄγγελον.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὕτως ἐβρίζειν τοὺς ἐβρίζοντας χρεῶν.

ΕΡΜΗΣ.

χλιδῶν ἕοικας τοῖς παροῦσι πράγμασιν.

975

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

χλιδῶ; χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ
 ἐχθροὺς ἴδοιμι· καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω.

ΕΡΜΗΣ.

ἦ καμὲ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαιτιῶ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀπλῶ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς,
 ὅσοι παθόντες εὖ κατοῦσί μ' ἐκδίκως.

980

ΕΡΜΗΣ.

κλίω σ' ἐγὼ μεμνητότ' οὐ σμικρὰν νόσον.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

νοσοῖμι' ἂν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.

ΕΡΜΗΣ.

εἷς φορητὸς οὐκ ἂν, εἰ πράσσοις καλῶς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὦμοι.

ΕΡΜΗΣ.

τόδε Ζεὺς τοῦπος οὐκ ἐπίσταται.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀλλ' ἐκιδιάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.

985

ΕΡΜΗΣ.

καὶ μὴν σύ γ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σὲ γὰρ προσγῆδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην.

ΕΡΜΗΣ.

ἔρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὦν χεῖζει πατήρ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν.

ΕΡΜΗΣ.

ἐκερτόμησας δῆθεν ὥστε παῖδά με.

990

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐ γὰρ σὺ παῖς τε κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος,

εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πευσεῖσθαι πάρα;

οὐκ ἔστιν αἴκισμ' οὐδὲ μηχανήμ' ὅτῳ

προτρέψεται με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,

πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια·

995

πρὸς ταῦτα ξιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ,

λευκοπτέρω δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασιν

χθονίοις κυκάτω πάντα καὶ ταρασσέτω·

γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ' ὥστε καὶ φράσαι

πρὸς οὗ χρεῶν νιν ἐκτεσεῖν τυραννίδος.

1000

ΕΡΜΗΣ.

ὄρα νῦν εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὠπται πάλαι δῆ καὶ βεβοίλονται τάδε.

ΕΡΜΗΣ.

τόλμησον, ᾧ μάταιε, τόλμησόν ποτε

πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὄχλεις μάτην με κῦμ' ἔπως παρηγορῶν.
 εἰσελθέτω σε μήποθ' ὡς ἐγὼ Διὸς
 γνώμην φοβηθεῖς θηλύνους γενήσομαι,
 καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον
 γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν,
 λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς δέω.

1005

1010

ΕΡΜΗΣ.

λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην εἶρεῖν·
 τέγγει γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσει κέαρ
 λιταῖς· δακῶν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγῆς
 πῶλος βιάζει καὶ πρὸς ἡνίας μάχει.
 ἀτὰρ σφοδρῶνει γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι.
 αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς
 αὐτὴ καθ' αὐτὴν οὐθενὸς μείον σθένει.
 σκέψαι δ', ἔαν μὴ τοῖς ἔμοῖς πεισθῆς λόγοις,
 οἶός σε χειμῶν καὶ κακῶν τρικυμία
 ἔπειθ' ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα
 φάραγμα βροντῆ καὶ κεραυνία φλογὶ
 πατῆρ σπαράξει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
 τὸ σόν, πετραία δ' ἀγκάλῃ σε βαστάσει.
 μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου
 ἄψορρον ἤξεις ἐς φάος· Διὸς δέ σοι
 πτηνὸς κύων δαφρινὸς αἰετὸς λάβρωσ
 διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος,
 ἄκλιτος ἔρπων δαιταλεὺς πανήμερος,
 κελαινόβρωτον δ' ἦπαρ ἐκδοιήσεται.
 τοιοῦδε μόχθου τέρμα μὴ τι προσδόκα,
 πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
 φανῆ, θελήσῃ τ' εἰς ἀνάυγητον μολεῖν
 Διδὴν κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθῃ.
 πρὸς ταῦτα βούλευ' ὡς δδ' οὐ πεπλασμένος
 ὁ κ' ἔμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος·
 ψευδοηγοεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα

1015

1020

1025

1030

1035

τὸ Διον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
πάπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ' αὐθαδίαν
εὐβουλίας ἀμείνον' ἠγήση ποτέ.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
λέγειν· ἄνωγε γὰρ σε τὴν αὐθαδίαν
μεθέντ' ἔρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
πέιθου· σοφῶ γὰρ αἰσχροὺν ἐξαμαρτάνειν. 1040

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

εἰδοῦτι τοί μοι τάςδ' ἀγγελίας
οὐδ' ἐθώυξεν, πάσχειν δὲ κακῶς
ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν οὐδὲν ἀεικέες.
πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ ριπτέσθω μὲν
πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθὴρ δ'
ἐρεθιζέσθω βροντῆ σφακέλω τ'
ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίω
συγχώσειεν τῶν τ' οὐρανίων
ἄστρον διόδου, ἕς τε κελαινὸν
Τάρταρον ἄρδην ῥίψει δέμας
τοῦμόν ἀνάγκης στερεαῖς δίναις·
πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει. 1050 1055

ΕΡΜΗΣ.

τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων
βουλευμάτ' ἔπη τ' ἔστιν ἀκοῦσαι.
τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν,
εἴ γ' οὐδ' εὐχῆ τι χαλᾶ μανιῶν;
ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἰ πημοσύναις
συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε τόπων
μετά που χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς·
μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώση
βροντῆς μύκημ' ἀτέραμον. 1060 1065

ΧΟΡΟΣ.

ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μὲ
 ὃ τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δὴ που
 τοῦτό γε τλητὸν παρέσυνας ἔπος.
 πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;
 μετὰ τοῦδ' ὅ τι χρὴ πάσχειν ἐθέλω·
 τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἕμαθον,
 κοῦκ ἔστι νόσος
 τῆσδ' ἦντιν' ἀπέπτυσσα μάλλον.

μεσφδός.

1070

ΕΡΜΗΣ.

ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἅ γ' ἐγὼ προλέγω·
 μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι
 μέμνησθε τύχην, μηδὲ ποτ' εὔπησθ'
 ὡς Ζεὺς ἡμᾶς εἰς ἀπρόοπτον
 πῆμ' εἰσέβαλεν· μὴ δῆτ', αὐταὶ δ'
 ἡμᾶς αὐτάς. εἰδυῖαι γὰρ
 κοῦκ ἐξαίφνης οὐδὲ λαθραίως
 εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
 ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.

ἀντισύστ. β'. 1075

1080

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ μὴν ἔργω κοῦκ ἔτι μύθῳ
 χθῶν σεσάλευται· βρυχία δ' ἤχῳ
 παραμυκᾶται βροντῆς, ἔλικες δ'
 ἐκλάμπουσι στεροπῆς ζάπυροι,
 στρόμβοι δὲ κόνιν εἰλίσσουσι·
 σκιρτᾷ δ' ἀνέμων πνεύματα πάντων
 εἰς ἄλληλά στάσιν ἀντίπνον
 ἀποδεικνύμενα· ξυνητάρακται δ'
 αἰθῆρ πόντω. τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ
 ριπή διόθεν τέυχουσα φόβον
 στείχει φανερώς. * ὦ Θέμις, ὦ Γῆ,*
 ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων
 αἰθῆρ κοινὸν φάος εἰλίσσων,
 ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω;

ἀντισύστ. α'.

1085

1090

1095

Π Ε Ρ Σ Α Ι.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΑΤΟΣΣΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΙΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ.

ΞΕΡΞΗΣ.

ΧΟΡΟΣ.

Τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
Ἑλλάδ' ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται,
καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
ἑδράνων φύλακες,

κατὰ πρεσβείαν οὓς αὐτὸς ἀναξ
Ἐέρξης βασιλεὺς Δαρειογενῆς
εἴλετο χώρας ἐφορεύειν.

ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἤδη
κακόμαντις ἄγαν ὀρολοπεῖται
θυμός, ἔσωθεν δὲ βαῦζει.

πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενῆς
οἴχασκε νέων,

κοῦτε τις ἄγγελος, οὔτε τις ἱππεὺς
ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται,

οἶτε τὸ Σούσων ἢ δ' Ἐχβατάνων
καὶ τὸ παλαιὸν Κίσινον ἔρκος
προλιπόντες ἔβαν,

οἱ μὲν ἐφ' ἵππων, οἱ δ' ἐπὶ ναῶν,
πεζοὶ τε βάδην

πολέμου στίφος παρέχοντες·
οἶος Ἀμιστρῆς ἢ δ' Ἀρταφρένης,
καὶ Μεγαβάτης, ἢ δ' Ἀστάσπης,

5

10

15

20

ταγὸν Περσῶν,
 βασιλῆς βασιλείως ὑποχοὶ μέγαστον,
 25
 σοῦνται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι,
 τοξοδάμαντές τ' ἠδ' ἵπποβάται,
 φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
 ψυχῆς εὐτλήμονι δόξῃ.
 Ἄρτεμβάρης θ' ἵππιοχάρμης,
 30
 καὶ Μασίστρης, ὃ τε τοξοδάμας
 ἰσθλὸς Ἴματος, Φαρανδάκης θ'
 ἵππων τ' ἑλατήρ Σωσθάνης.
 ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων
 35
 Νεῖλος ἔπεμψεν Σουσισκάνης,
 Πηγασταγῶν Αἴγυπτογενίς,
 ὃ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
 μέγας Ἀρσάμης, τὰς τ' ὠγγίους
 40
 Θήβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος,
 καὶ ἑλειοβάται ναῶν ἐρέται,
 δεινοὶ πληθὸς τ' ἀνάριθμοι.
 ἀβροδιαίτων δ' ἔπεται Λυδῶν
 ὄχλος, οἳ τ' ἐπίπαν ἠπειρογενὲς
 45
 κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μιτρογαθῆς
 Ἄρκτηύς τ' ἀγαθός, βασιλῆς δίοποι,
 καὶ πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχους
 πολλοῖς ἄρμασιν ἐξορμῶσιν,
 δίρρυμά τε καὶ τρίρρυμα τέλη
 50
 φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι.
 στεῦνται δ' ἱεροῦ Τιμόλων πελάται
 ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι,
 Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες,
 καὶ ἀκοντισταὶ Μυσοὶ· Βαβυλῶν δ'
 55
 ἢ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον
 πέμπει σύρδην, ναῶν τ' ἐπόχους
 καὶ τοξουλκῶν λήματι πιστούς·
 τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης

Ἀσίας ἔπεται

δειναῖς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς.

τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἶας

60

οἴχεται ἀνδρῶν·

οὓς πέρι πᾶσα χθὼν Ἀσιῆτις

θρέψασα πόθῳ στένεται μαλερῶ,

τοκέες δ' ἄλοχοί θ' ἡμερολεγδὸν

τείνοντα χρόνον τρομέονται.

65

πεπέρακεν μὲν ὁ περσέ-

σιγ. α'.

πτολις ἤδη βασιλείος

στρατὸς εἰς ἀντίπορον γεί-

τονα χώραν, λινοδέσμων

σχεδία πορθμὸν ἀμείψας

70

Ἀθαμαντίδος Ἑλλας,

πολύγομφον ὄδισμα,

ζυγὸν ἀμφιβαλὼν ἀνχέει πόντου.

πολύανδρου δ' Ἀσίας θού-

ἀνι. α'.

ριος ἄρχων ἐπὶ πᾶσαν

75

χθόνα ποιμανόριον θεῖ-

ον ἐλαύνει διχόθεν, πε-

ζονόμοις ἔκ τε θαλάσσης

ἐχυροῖσι πεποιθὼς

στιφελοῖς ἐφέταις, χρυ-

80

σογόνου γενεᾶς ἰσόθεος φῶς.

κύνεον δ' ὄμμασι λείσσω

σιγ. β'.

φονίου δέργμα δράκοντος,

πολύχειρ καὶ πολυναύτης,

Σύριόν θ' ἄρμα διώκων,

85

ἐπάγει δουρικλύτοις ἀν-

δρασι τοξόδαμνον Ἄρη.

Ἀσίας ἔπεται

δειναῖς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς.

τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἴας

60

οἴχεται ἀνδρῶν·

οἷς πέρι πᾶσα χθὼν Ἀσιῆτις

θρέψασα πόθῳ στένεται μαλερῶ,

τοκέες δ' ἄλοχοί θ' ἡμερολεγδὸν

τείνοντα χρόνον τρομέονται.

65

πεπέρακεν μὲν ὁ περσέ-

στρ. α'.

πτολις ἤδη βασιλείος

στρατὸς εἰς ἀντίπορον γεί-

τονα χώραν, λινοδέσμων

σχεδία πορθμὸν ἀμείψας

70

Ἀθαμαντίδος Ἑλλάς,

πολύγομφον ὄδισμα,

ἕτηγὸν ἀμφιβαλὼν ἀνέχενι πόντου.

πολυάνδρου δ' Ἀσίας θού-

ἀντ. α'.

ριος ἄρχων ἐπὶ πᾶσαν

75

χθόνα ποιμανόριον θεῖ-

ον ἐλαύγει διχόθεν, πε-

ζονόμοις ἔκ τε θαλάσσης

ἐχτροῖσι πεποιθὼς

στιφελοῖς ἐφέταις, χρυ-

80

σογόνου γενεᾶς ἰσόθεος φῶς.

κάνεον δ' ὄμμασι λείσσω

στρ. β'.

φονίου δέργμα δράκοντος,

πολύχειρ καὶ πολυναύτης,

Συρίον θ' ἄρμα διώκων,

85

ἐπάγει δουρικλύτοις ἀν-

δρασι τοξόδαμνον Ἄρη.

ταγοὶ Περσῶν,
 βασιλῆς βασιλέως ὑποχοὶ μέγαν,
 25 σοῦνται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι,
 τοξοδάμαντές τ' ἢ δ' ἵπποβάται,
 φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
 ψυχῆς εὐτλήμονι δόξη.
 Ἀρτεμβάρης δ' ἵππιοχάρμης,
 30 καὶ Μασίστρης, ὃ τε τοξοδάμας
 ἔσθλός Ἰμαίος, Φαρανδάκης δ'
 ἵππων τ' ἐλατῆρ Σωσθάνης.
 ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων
 Νεῖλος ἔπεμψεν· Σουσισκάνης,
 35 Πηγασταγῶν Αἰγυπτογενῆς,
 ὃ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
 μέγας Ἀρσάμης, τὰς τ' ἰσχυροὺς
 Θήβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος,
 40 καὶ ἐλειοβάται ναῶν ἐρέται,
 δεινοὶ πλῆθός τ' ἀνάριθμοι.
 ἀβροδιαίτων δ' ἔπεται Λυδῶν
 ὄχλος, οἳ τ' ἐπίπαν ἠπειρογενῆς
 κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μιτρογαθῆς
 45 Ἀρχτεὺς τ' ἀγαθός, βασιλῆς δίοποι,
 καὶ πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχους
 πολλοῖς ἄρμασιν ἐξορμῶσιν,
 δίρρυμά τε καὶ τρίρρυμα τέλη
 φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι.
 50 στεῦται δ' ἱεροῦ Τιμῶλον πελάται
 ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι,
 Μάρδων, Θάρυβις, λόγῃς ἄκμονες,
 καὶ ἀκοντιστὰι Μυσοί· Βαβυλῶν δ'
 ἢ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον
 πέμπει σφόδρην, ναῶν τ' ἐπόχους
 55 καὶ τοξουλκῶ λήματι πιστούς·
 τὸ μαχαιοφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης

Ἀσίας ἔπεται

δειναῖς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς.

τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἶας

60

οἴχεται ἀνδρῶν·

οὓς πέρι πᾶσα χθὼν Ἀσιήτις

θρέψασα πόθῳ στένεται μαλερῶ,

τοκέες δ' ἄλοχοί θ' ἡμερολεγδὸν

τείνοντα χρόνον τρομέονται.

65

πεπέρακεν μὲν ὁ περσέ-

στρ. α'.

πτολις ἤδη βασιλείος

στρατὸς εἰς ἀντίπορον γει-

τονα χώραν, λινοδέσμῳ

σχεδίᾳ πορθμὸν ἀμείψας

70

Ἀθαμαντίδος Ἑλλας,

πολύγομφον ὄδισμα,

ζυγὸν ἀμφιβαλὼν ἀχένη πόντου.

πολύανδρου δ' Ἀσίας θού-

ἀντ. α'.

ριος ἄρχων ἐπὶ πᾶσαν

75

χθόνα ποιμανόριον θεῖ-

ον ἐλαύνει διχόθεν, πε-

ζονόμοις ἔκ τε θαλάσσης

ἔχυροῖσι πεποιθῶς

στιφυλοῖς ἐφέταις, χρυ-

80

σογόνου γενεᾶς ἰσόθεος φῶς.

κῶνεον δ' ὄμμασι λείσσω

στρ. β'.

φονίου δέργμα δράκοντος,

πολύχειρ καὶ πολυναύτης,

Σύριόν θ' ἄρμα διώκων,

85

ἐπάγει δουρικλύτους ἀν-

δρασι τοξόδαμνον Ἄρη.

δόκιμος δ' οὔτις ὑποστὰς ἀντ. β'.
 μεγάλῳ ρεΐματι φωτῶν
 ἔχυροῖς ἔρκεσιν εἴργειν 90
 ἄμαχον κύμα θαλάσσης.
 ἀπρόροιστος γὰρ ὁ Περσῶν
 στρατὸς ἀλκίφρων τε λαός.

δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ ἐπιφθός.
 τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει; 95
 τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πῆδημ'
 ἄλις εὐπετῶς ἀνάσσει;
 φιλόφρων γὰρ ποτισαίνου-
 σα τὸ πρῶτον, παράγει
 βροτὸν εἰς ἄρκυας ἄτα, 100
 τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπέκ θνα-
 τὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.

θεόθεν γὰρ κἀτα Μοῖρ' ἐκράτησεν στρ. γ'.
 τὸ παλαιόν, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις
 πολέμους πυργοδαΐκτους 105
 διέπειν ἵππιοχάρμας
 τε κλόνουσ, πόλεων τ' ἀναστάσεις.

ἔμαθον δ' εὐρυπόροιο θαλάσσης ἀντ. γ'.
 πολιαινομένης πνεύματι λάβρω
 ἔσορᾶν πόντιον ἄλσος, 110
 πίσυνοι λεπτοδόμοις πει-
 σμασι λαοπόροις τε μηχαναῖς.

ταῦτά μοι μελαγχίτων στρ. δ'.
 φρενὴν ἀμύσσειται φόβῳ,
 ὀά, 115
 Περσικοῦ στρατεύματος
 τοῦδε μὴ πόλις πύθεται κέναν-

δρον μέγ' ἄστν Σουσίδος,

καὶ τὸ Κισσίῳν πόλισμ'

ἀντ. δ'.

ἀντίδουπον ἔσσειται,

120

ὀά,

τοῦτ' ἔπος γυναικοπλη-

θῆς ὄμιλος ἀπύων, βυσσίνοις δ'

ἐν πέπλοις πέση λαίης.

πᾶς γὰρ ἐπηγλάτας

στρ. ε'. 125

καὶ πεδοστιβῆς λεῶς

σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπεν μελισ-

σᾶν σὺν ὀρχάμῳ στρατοῦ,

τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας

ἀμφοτέρας ἄλιον

130

πρῶνα κοινὸν αἴας.

λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ

ἀντ. ε'.

πίμπλαται δακρύμασιν·

Περσίδες δ' ἀκροπενθεῖς, ἐκά-

στα πόθῳ φιλάνορι

135

τὸν αἰχμάετα θοῦρον εὐνα-

τῆρα προπεμψαμένα

λείπεται μονόζυξ.

ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι,

τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον

140

φροντίδα κεδνήν καὶ βαθύβουλον

θώμεθα· χρεία δὲ προσήκει·

πῶς ἄρα πράσσει

Ἡέρξης βασιλεὺς Δαρειογενῆς,

τὸ πατρωνύμιον γένος ἀμέτερον·

145

πότερον τόξου ἔμμα τὸ νικῶν,

ἢ δορυκράνου

λόγχης ἰσχύς κειράτηκεν.
 ἀλλ' ἦδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς
 φάος δριμάται μήτηρ βασιλέως, 150
 βασιλεια δ' ἐμή· προπίτνω, *προπίτνω*·
 καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεῶν αὐτήν·
 πάντας μύθοισι προσαιδᾶν.

ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη,
 μήτηρ ἢ Ξέρξου γεραιά, χαῖρε, Δαρείου γύναι, 155
 θεοῦ μὲν εὐνήτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφους,
 εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ.

ΑΤΟΣΣΑ.

ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω χρυσεοστόλμους δόμους,
 καὶ τὸ Δαρείου τε κάμιν κοινὸν εὐναστήριον.
 καὶ με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ' ἑμᾶς ἐρῶ 160
 μῦθον, οὐδαμῶς ἐμαντῆς οὐσ' ἀδείμαντος, φίλοι,
 μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὐδας ἀντρέψῃ ποδὶ
 ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἤρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινός.
 ταῦτά μοι διπλῆ μέριμνα φραστός ἐστιν ἐν φρεσίν,
 μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλήθος ἐν τιμῇ σέβειν, 165
 μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς ὅσον σθένος πάρα.
 ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφής, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς φόβος.
 ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότην παρουσίαν.
 πρὸς τὰδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε, σύμβουλοι λόγου
 τοῦδέ μοι γένεσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα. 170
 πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλευμάτα.

ΧΟΡΟΣ.

εὐ τόδ' ἴσθι, γῆς ἄνασσα τῆςδε, μή σε δις φράσαι
 μήτ' ἔπος, μήτ' ἔργον ὣν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ.
 εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.

ΑΤΟΣΣΑ.

πολλοῖς μὲν αἰὲ νυκτέροις ἠνεύρασιν 175
 ξένεμι', ἀφ' οὐπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν
 Ἰαόνων γῆν οἴχεται πέρσαι θέλων·

ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργῆς εἰδόμην
 ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι·
 ἔδοξάτην μοι δύο γυναικ' εὐείμονε,
 ἥ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἠσκημένη,
 ἥ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν,
 μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολὺ
 κάλλει τ' ἀμώμῳ, καὶ κασιγνήτα γένους
 ταύτου· πάτραν δ' ἔναιον ἥ μὲν Ἑλλάδα
 κλήρω λαχοῦσα γαῖαν, ἥ δὲ βάρβαρον.
 τούτω στάσιν τιν' ὡς ἐγὼ ὄδοκον ὄρα
 τεύχειν ἐν ἀλλήλαισι. παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν
 κατέιχε κἀπράνεν, ἄρμασιν δ' ὑπο
 ζεύγνυσιν αὐτῷ καὶ λέπαδν' ἐπ' ἀχένων
 τίθησι· χῆ μὲν τῆδ' ἐπυροῦτο στολῆ,
 ἐν ἡνίασι δ' εἶχεν εὐαρκτον στόμα,
 ἥ δ' ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου
 διασπαράσσει, καὶ ξυναρπάζει βία
 ἄνευ χαλινῶν, καὶ ζυγὸν θραύει μέσον.
 πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατήρ παρίσταται
 Δαρεῖος οὐκτείρων σφέ· τὸν δ' ὅπως ὄρα
 Ἑέρξης, πέπλους δῆγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω.
 ἐπεὶ δ' ἀνέστην καὶ χεροῖν καλιρρόου
 ἔψανσα πηγῆς, σὺν θυηπόλῳ χερὶ
 βωμὸν προσέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσιν
 θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε.
 ὄρω δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν
 Φοῖβου· φόβῳ δ' ἀφθογγος ἐστάθην, φίλοι.
 μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ
 πτεροῖς ἐφορμαίνοντα καὶ χηλαῖς κάρα
 τίλλονθ'· ὃ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας
 παρεῖχε. ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' ἔστ' ἰδεῖν,
 ἔμιν δ' ἀκούειν. εὐ γὰρ ἴστε, παῖς ἐμὸς
 πρᾶξας μὲν εὐ θαυμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ,

180

185

190

195

200

205

210

κακῶς δὲ πράξας οὐχ ὑπεύθυνος πόλει,
σωθεῖς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

οὔ σε βουλόμεσθα, μήτερ, οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις,
οὔτε θαρσύνειν· θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἰκνουμένη, 215
εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπήν λαβεῖν,
τὰγάθ' ἐκτελῆ γενέσθαι σοί τε καὶ τέκνοις σέθεν
καὶ πόλει φίλοις τε πᾶσι. δεύτερον δὲ χεῖρ χραῖς
γῆ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι· πρρευμενῶς δ' αἰτοῦ τάδε
σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὄνπερ φῆς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην, 220
ἔσθλά σοι πέμπειν τέκνω τε, γῆς ἔνερθεν ἐς φάος·
τᾶμπαλιν δὲ τῶνδε γαίᾳ κάτοχα μαυροῦσθαι σκότῳ.
ταῦτα θυμόμαντις ὦν σοὶ πρρευμενῶς παρήνεσα·
εὐ δὲ πανταχῆ τελεῖν σοὶ τῶνδε κρίνομεν πέρι.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀλλὰ μὴν εὔνοος γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτῆς 225
παιδί καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν.
ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά· ταῦτα δ', ὡς ἐφίεσαι,
πάντα θήσομεν θεοῖσι τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις,
εὐτ' ἂν εἰς οἶκους μόλωμεν. κείνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω,
ὦ φίλοι, ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἰδεῖσθαι χθονός. 230

ΧΟΡΟΣ.

τῆλε πρὸς δυσμὰς ἄνακτος Ἥλιου φθινασμάτων.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀλλὰ μὴν ἕμειρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηρᾶσαι πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλάς βασιλέως ὑπήκοος.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὦδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ;

ΧΟΡΟΣ.

καὶ στρατὸς τοιοῦτος ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά. 235

ΑΤΟΣΣΑ.

καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλο; πλοῦτος ἐξαρκῆς δόμοις;

ΠΕΡΣΑΙ.

95

ΧΟΡΟΣ.

ἀργύρου πηγὴ τις αὐτοῖς ἔστι, θησαυρὸς χθονός.

ΑΤΟΣΣΑ.

πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χειρός σφιν ἐμπρέπει;

ΧΟΡΟΣ.

οὐδαμῶς· ἔγχη σταδαῖα καὶ φεράσπιδες σάγαι.

ΑΤΟΣΣΑ.

τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κἀπιδεδρόζει στρατοῦ;

240

ΧΟΡΟΣ.

οὔτινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς οὐδ' ὑπήκοοι.

ΑΤΟΣΣΑ.

πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας;

ΧΟΡΟΣ.

ὥστε Δαρείου πολὺν τε καὶ καλὸν φθειραὶ στρατόν.

ΑΤΟΣΣΑ.

δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν τάχ' εἴσει πάντα ναμερτῆ λόγον·

245

τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν,
καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ γῆς ἀπάσης Ἀσιάδος πολίσματα,

ὦ Περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμὴν,

ὥς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς

250

ἄλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν.

ἦμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά·

ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος,

Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων.

ΧΟΡΟΣ.

ἄνι ἄνια νεόκοτα καὶ δαί', αἰαῖ.

στρ. α'. 255

δαινεσθε, Πέρσαι, τόδ' ἄχος κλύοντες.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὥς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα·

καυτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.

ΧΟΡΟΣ.

ἢ μακροβίOTOS ὄδε τις αἰὼν ἐφάνθη
γεραιοῖς, ἀκούειν τόδε πῆμ' ἄελπτον. ἀντ. α'. 260

ΑΓΓΕΛΟΣ.

καὶ μὴν παρών τε κοῦ λόγους ἄλλων κλύων,
Πέρσαι, φράσαιμ' ἂν οἷ' ἐπορσύνθη κακά.

ΧΟΡΟΣ.

ὄτοτοτοῖ, μάταν στρ. β'.
τὰ πολέα βέλεα παμιμιγῆ
γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἤλθ' ἐπ' αἶαν 265
διαν Ἑλλάδα χώραν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πλήθουσι νεκρῶν δυσπότημῳς ἐφθαρμένῳ
Σαλαμῖνος ἀκταὶ πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.

ΧΟΡΟΣ.

ὄτοτοτοῖ, φίλων ἀντ. β'. 270
ἀλίδονα σώματα πολυβαφῆ
κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλντο
στρατός, δαμασθεῖς ναῖοισιν ἐμβολαῖς.

ΧΟΡΟΣ.

ἔνυξ' ἄποτμον δαίτοις στρ. γ'. 275
δυσαιανῆ βοάν,
ὡς πάντα παγκάκῳς θεοὶ
ἔθεσαν, αἰαῖ, στρατοῦ φθαρέντος

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν·
φεῦ τῶν Ἀθηνῶν· ὡς στένω μεμνημένος. 280

ΧΟΡΟΣ.

στνγναί γ' Ἀθᾶναι δαίτοις. ἀντ. γ'.
μεμνησθαί τοι πάρα
ὡς πολλὰς Περσίδων μάταν

ἔκτισαν εὐνίδας ἦδ' ἀνάνδρους.

ΑΤΟΣΣΑ.

σιγῶ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη 285

κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἦδε συμφορά,
τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθῃ.

ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν,
θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος 290

λέξον καταστάς, κει στένεις κακοῖς ὅμως,
τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
τῶν ἀρχελείων, ὅστ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ
ταχθεῖς ἄνανδρον τάξιν ἠρήμου θανῶν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῆ τε καὶ βλέπει φάος.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἐμοῖς μὲν εἴπας δώμασιν φάος μέγα, 295

καὶ λευκὸν ἤμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἄρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεὺς
στίφλους παρ' ἄκτας θείνεται Σιληνῶν.

χὼ χιλίαρχος Δαδάκης πληγῇ δορὸς
πήδημα κοῦφον ἐκ νεῶς ἀφήλατο· 300

Τενάγων ἔ' ἀριστεύς, Βακτρῶν ἰθαιγενής,
θαλασσόπληκτον νῆσον Αἴαντος πολεῖ.

Αἰλαιο, Ἀρσάμης τε κἀργήστης τρίτος,
οἷδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμιμονα
νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα· 305

πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου
Ἄρκτης, Ἀδεύης, καὶ Φερσσεύης τρίτος,

Φαρνοῦχος, οἶδε ναὸς ἐν μιᾷς πέσος.
Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος θανῶν,
ἵππου μελαινης ἠγεμὼν τριςμυρίας, 310

πιρσὴν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα
ἔτεγγ', ἀμείβων χρωῖτα πορφυρέα βαφῆ.

καὶ Μᾶγος Ἄραβος, Ἀρτάμης τε Βάκτριος,

σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο.
 Ἄμυστροις Ἀμφιστρεῦς τε πολίπονον δόρυ 315
 νομῶν, ὃ τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσιν
 πένθος παρασχών, Σεισάμης ὁ Μύσιος,
 Θάρυβις τε πεντήκοντα πεντάκις νεῶν
 ταγός, γένος Λυρναῖος, εὐειδῆς ἀνῆρ,
 κεῖται θανάων δειλαιοσ οὐ μάλ' εὐτυχῶς· 320
 Συέννεσις τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
 Κιλίκων ἑπαρχος, εἷς ἀνῆρ πλεῖστον πόνον
 ἐχθοῖς παρασχών, νηλεῶς ἀπώλετο.
 τοιῶνδ' ἄρχων νῦν ὑπεμνήσθην πέρι.
 πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά. 325

ΑΤΟΣΣΑ.

αἰαῖ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε,
 αἴσχη τε Πέρσαις καὶ λιγέα κακίματα.
 ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν,
 πόσον δὲ πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων,
 ὥστ' ἀξιῶσαι Περσικῷ στρατεύματι 330
 μάχην συνάψαι ναῖοισιν ἐμβολαῖς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἑκατι βάρβαρον
 ναυσὶν κρατῆσαι. καὶ γὰρ Ἑλλήσιν μὲν ἦν
 ὃ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα 335
 ναῶν, δεκάς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος·
 Ἐέρξῃ δέ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιάς μὲν ἦν
 ὧν ἦγε πλῆθος, αἱ δ' ὑπέρομποι τάχει
 ἑκατὸν δις ἦσαν ἑπτὰ θ'. ὧδ' ἔχει λόγος.
 μή σοι δοκοῦμεν τῆδε λειψθῆναι μάχη;

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀλλ' ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατόν,
 τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπῳ τύχῃ. 340

ΑΓΓΕΛΟΣ.

θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἔτ' ἄρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἕρκος ἔστιν ἀσφαλές.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν; φράσον. 345
 τίνες κατήρξαν, πότερον Ἕλληνας, μάχης,
 ἢ παῖς ἐμός, πλήθει καταυχήσας νεῶν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἤρξεν μὲν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
 φανείς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέγ.
 ἀνὴρ γὰρ Ἕλληνα ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ 350
 ἐλθὼν ἔλεξε παιδὶ σὺ Ξέρξη τάδε,
 ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἕξεται κνέφας,
 Ἕλληνας οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασιν

ναῶν ἐπενθορόντες ἄλλος ἄλλοσε
 δρασμῶ κρυφαίῳ βίοντον ἐκωσοίατο. 355

ὃ δ' εὐθύς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεῖς δόλον
 Ἕλληνος ἀνδρός, οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,
 πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχους λόγον·
 εὐτ' ἂν φλέγων ἀκτίσιν ἥλιος χθόνα 360
 λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ,
 τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στοίχοις τρισίν,
 ἔκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἀλιρρόθους,
 ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ,
 ὡς εἰ μόρον φευξοίαθ' Ἕλληνας κακόν,

ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εἰρόντες τινά,
 πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
 τοσαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' ἐκθύμου φρενός·
 οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.
 οὐ δ' οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενὶ
 δεῖπνόν τ' ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ' ἀνὴρ 370
 τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἄμφ' εὐήρετμον.
 ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο

καὶ νύξ ἐπήει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἀναξ
 ἐς ναῦν ἐχώρει πᾶς θ' ὄπλων ἐπιστάτης,
 τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς. 375
 πλέουσι δ' ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,
 καὶ πάννηχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν
 ναῶν ἀνακτες πάντα ναυτικὸν λεῶν.
 καὶ νύξ ἐχώρει, κοῦ μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς
 κρυφαῖον ἔκπλοον οὐδαμῆ καθίστατο. 380
 ἐπεὶ γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
 πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγῆς ἰδεῖν,
 πρῶτον μὲν ἦχῃ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
 μολπηθὸν εὐφήμησεν, ὄρθιον δ' ἅμα
 ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας 385
 ἦχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάρους παρῆν
 γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγῆ
 παιᾶν' ἐφύμνον σερμὸν Ἑλληνες τότε,
 ἀλλ' ἐς μάχην ὀρμῶντες εὐψύχῳ θράσει·
 σάλπιγξ δ' αὐτῆ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν. 390
 εὐθὺς δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῆ
 ἔπαισαν ἄλιμν βρύχιον ἐκ κελεύματος,
 θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν.
 τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐτάκτως κέρας
 ἠγείτο κόσμῳ, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος 395
 ἐπεξεχώρει, καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν
 πολλὴν βοήν· ὧ παῖδες Ἑλλήνων, ἴτε,
 ἐλευθεροῦτε πατριδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
 παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατροφῶν ἔδη,
 θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών. 400
 καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος
 ὑπηντίαζε, κοῦκ ἔτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.
 εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νῆϊ χαλκήρῳ στόλον
 ἔπαισεν· ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικῆ
 ναῦς, κάποθρανεῖ πάντα Φοινίσσης νεὼς 405
 κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δόρυ.

καὶ πρῶτα μὲν νῦν λείψμα Περσικοῦ στρατοῦ
 ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν
 ἤθροιστ', ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρήν,
 αὐτοὶ δ' ἔφ' αὐτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις 410
 παίοντ' ἔθρανον πάντα κωπήρη στόλον·
 Ἑλληνικαὶ τε νῆες οὐκ ἀφρασμόνως
 κύκλῳ πέριξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δὲ
 σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' οὐκ ἔτ' ἦν ἰδεῖν,
 ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν, 415
 ἀκται δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυνον,
 φρυγῆ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο,
 ὅσαι περ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος.
 τοὶ δ' ὥστε θύννουσ ἢ τιν' ἰχθύων βόλον
 ἀγαῖσι κωπῶν θραύμασιν τ' ἐρειπίων 420
 ἔπαιον, ἐρράχιζον, οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ
 καυχήμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα,
 ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὅμμι ἀφείλετο.
 κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα
 στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμι σοι. 425
 εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, μηδ' ἀμ' ἡμέρα μιᾶ
 πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.

ΑΤΟΣΣΑ.

αἰαῖ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγεν μέγα
 Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, μηδέπω μεσοῦν κακόν· 430
 τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους,
 ὡς τοῖσδε καὶ δις ἀντισηκῶσαι ῥοπή.

ΑΤΟΣΣΑ.

καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;
 λέξον, τίν' αὖ γῆς τήνδε συμφορὰν στρατῷ
 ἔλθεῖν κακῶν ῥέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα. 435

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Περσῶν ὅσοιπερ ἦσαν ἀμαῖοι φύσιν,

ψυχὴν τ' ἄριστοι κενύγενειαν ἐκπρεπεῖς,
αὐτῷ τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεί,
τεθναῖσιν αἰσχροῦς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ.

ΑΤΟΣΣΑ.

οὐ γὰρ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς, φίλοι. 440
ποίῳ μόρῳ δὲ τοῦσδε φῆς ὀλωλέναι;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων,
βαιά, δύσορμος ναυσίν, ἣν ὁ φιλόχορος
Πᾶν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἔπι. 445

ἐνταῦθα πέμπει τοῦσδ', ὅπως ὅταν νεῶν
φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐσωζοίατο,
κτείνοιεν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατόν,
φίλους δ' ὑπεκσώζοιεν ἐναλίῳν πόρῳν,
κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν. ὡς γὰρ θεὸς
ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἑλλησιν μάχης, 450

αὐθιμερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δέμας
ὄπλοισι, ναῶν ἐξέθρωσκον· ἀμφὶ δὲ
κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὡςτ' ἀμηχανεῖν
ὅποι τράποιντο. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χειρῶν
πέτροισιν ἠράσσοντο, τοξικῆς τ' ἀπὸ
θῶμιγγοσ ἰοὶ προσπίτνοντες ὄλλυσαν·
τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἐνὸς ῥόθου
παίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη,
ἕως ἀπάντων ἐξαπέφθειραν βίον. 455

Ἐέρξης δ' ἀνόμεωξεν κακῶν ὀρῶν βάθος·
ἔδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ,
ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ἀλός·
ρήξας δὲ πέπλους κἀνακωκύσας λιγύ,
πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι,
ἦἴξ' ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ· τοιάνδε σοι
πρὸς τῇ πάροιθε συμφορᾶν πάρα στένειν. 465

ΑΤΟΣΣΑ.

ὦ στιγγὲ δαῖμον, ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν

Πέρσας· πικρὰν δὲ παῖς ἔμὸς τιμῶρίαν
 κλειῶν Ἀθηῶν εὔρε, κοῦκ ἀπήρκεσαν
 οὓς πρόσθε Μαραθῶν βαρβάρων ἀπώλεσεν·
 ὧν ἀντίποινα παῖς ἔμὸς πράξειν δοκῶν,
 τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασεν.
 σὺ δ' εἰπέ ναῶν αἰ πεφεύγασιν μόρον,
 ποῦ τάσδ' ἔλειπες· οἷσθα σημῆναι τορῶς;

470

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ναῶν δὲ ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην
 κατ' οὔρον οὐκ εὐχοσμον αἴρονται φηγίν.
 στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἐν τε Βοιωτῶν χθονὶ
 διώλλυθ', οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος
 δίψη πονοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ
 διεκπερῶμεν ἔς τε Φιοκέων χθόνα
 καὶ Δωρίδ' αἴαν, Μηλιᾶ τε κόλπον, οὗ
 Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεὶ ποτῶ·
 κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαΐδος πέδον
 καὶ Θεσσαλῶν πόλισμ' ὑπεσπανισμένους
 βορᾶς ἐδέξαντ'· ἐνθα δὴ πλεῖστοι θάνον
 δίψη τε λιμῶ τ'· ἀμφοτέρα γὰρ ἦν τάδε.
 Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν ἔς τε Μακεδόνων
 χώραν ἀφικόμεσθ' ἐπ' Ἀξιοῦ πόρον,
 Βόλβης θ' ἔλειον δόνακα, Παγγαῖόν τ' ὄρος,
 Ἴδωνίδ' αἴαν· νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς
 χειμῶν ἄωρον ὤρσε, πῆγγυσιν δὲ πᾶν
 ῥέεθρον ἀγνοῦ Στυμόνος. θεοὺς δέ τις
 τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ, τότε εὐχετο
 λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.
 ἔπει δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο
 στρατὸς, περᾶ κρυσταλλοπηγα διὰ πόρον.
 χῶστις μὲν ἡμῶν πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
 ἀκτῖνας ὠρμήθη, σεσωσμένος κυρεῖ.
 φλέγων γὰρ ἀγγαῖς λαμπρὸς ἥλιος κύκλος
 μέσον πόρον διῆκε, θερμαίνων φλογί·

475

480

485

490

495

500

πίπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· εὐτυχεῖ δέ τοι
 ὄστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίου.
 ὅσοι δὲ λοιποὶ κ' ἄτυχον σωτηρίας,
 Θρήκην περάσαντες μόγις πολλῶ πόνῳ,
 ἤκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοὶ τινες,
 ἐφ' ἐστιοῦχον γαῖαν· ὡς στένειν πόλιν
 Περσῶν, ποθοῦσαν φιλότατον ἦν ἰονός.
 ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ· περὶ γὰρ
 κακῶν ἂ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.

505

ΧΟΡΟΣ.

ὦ δυσπρόνυθε δαίμων, ὡς ἄγαν βαρὺς
 ποδοῖν ἐνήλλον παντὶ Περσικῶ γένει.

510

ΑΤΟΣΣΑ.

οὐ γὰρ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ·
 ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανῆς ἐνυπνίων,
 ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
 ἡμεῖς δὲ φαύλως αὐτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
 ὅμως δ' ἐπειδὴ τῆδ' ἐκύρωσεν φάτις
 ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὐξασθαι θέλω·
 ἔπειτα γῆ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα
 ἤξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν,
 ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξειργασμένοις,
 ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῶνον πέλοι.
 ὑμᾶς δὲ χρηρ' ἐπὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις
 πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλευματα.
 καὶ παῖδ', ἐάν περ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλη,
 παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' ἐς δόμους,
 μὴ καὶ τι πρὸς κακοῖσι πρόσθῃται κακόν.

515

520

525

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν *γὰρ* Περσῶν
 τῶν μεγαλάνων καὶ πολυάνδρων
 στρατιὰν ὀλέσας,
 ἄστν τὸ Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων
 πένθει δνοφερῶ κατέκρυψας·

530

πολλὰ δ' ἄταλαίς χερσὶ καλύπτρας
 μαῖται γονάδες κατερευκόμεναι
 διαμυδαλέοις δάκρυσι κόλπους
 τέγγουσ', ἄλγους μετέχουσαι. 535
 αἱ δ' ἄβρογόοι Περσίδες ἀνδρῶν
 ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν,
 λέκτρων ἔ' εὐνάς ἀβροχίτωνας,
 χλιδανῆς ἤβης τέφριν, ἀφείσαι,
 πενθοῦσι γόοις ἀγορέστοις. 540
 κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
 αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ.

νῦν γὰρ δὴ πρόπασα μὲν στένει
 γαῖ' Ἄσις ἐκκεκνωμένα· σιρ. α'.
 Ἑέρξης μὲν ἄγαγεν, ποποῖ, 545
 Ἑέρξης δ' ἀπώλεσεν, τοτοῖ,
 Ἑέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως
 βαρίδεσσι ποντίαις.
 τίπτε Δαρεῖος μὲν οὐ-
 τω τότ' ἀβλαβῆς ἐπῆν 550
 τόξαρχος πολιήταις,
 Σουσίδος φίλος ἄκτωρ;

πεζοὺς ἔ' ἠδὲ καὶ θαλασσίους ἀντ. α'.
 ὁμόπτεροι κυανώπιδες
 νᾶες μὲν ἄγαγον, ποποῖ, 555
 νᾶες δ' ἀπώλεσαν, τοτοῖ,
 νᾶες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς,
 διὰ γ' Ἰαόνων χέρας·
 τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ'
 αὐτὸν ὡς ἀκούομεν 560
 Θρήκης ἄμ πεδιήρεις
 δυσχίμους τε κελεύθους.

- τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοιροι, στρ. β'.
 φεῦ,
 λειφθέντες πρὸς ἀνάγκαν, 565
 ἦέ,
 ἅπτας ἀμφὶ Κυχρείας,
 δά,
 ἔρρανται. στένε καὶ δακνά-
 ζου, βαρὺ δ' ἀμβόασον 570
 οὐράνι ἄχη,
 δά,
 τεῖνε δὲ δυσβάϋκτον
 βοᾷτιν τάλαιναν αὐδάν.
- γναπτόμενοι δὲ δίνα, ἀντ. β' 575
 φεῦ,
 σκύλλονται πρὸς ἀναύδων,
 ἦέ,
 παίδων τᾶς ἀμιάντου,
 δά,
580
 πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερη-
 θεῖς, τοκέες δ' ἄπαιδες,
 δαιμόνι ἄχη,
 δά,
 δυσρόμενοι γέροντες, 585
 τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος.
- τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν στρ. γ'.
 οὐκ ἔτι περσονομοῦνται,
 οὐκ ἔτι δασμοφοροῦσιν
 δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις, 590
 οὐτ' ἐς γᾶν προπίπτοντες
 ἄρξονται βασιλεία
 γὰρ διόλωλεν ἰσχύς.

·σὺ δ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν
 ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ
 λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
 ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς·
 αἶμαχθεῖσα δ' ἄρουραν
 Αἴαντος περικλύστα
 νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν.

ἀντ. γ'.
 595

600

ΑΤΟΣΣΑ.

φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ,
 ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων
 κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ·
 ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθέναι
 τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον' οὐρεῖν τύχης.
 ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβον πλέα
 ἐν ὄμμασιν τὰνταῖα φαίνεται θεῶν,
 βοᾷ δ' ἐν ὣσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος·
 τοῖα κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
 τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων
 χλιδῆς τε τῆς πάροιδεν ἐκ δόμων πάλιν
 ἔστειλα, παιδὸς πατρὶ πρηνεμενεῖς χοᾶς
 φέρονσ', ἅπερ νεκροῖσι μελικτήρια,
 βοός τ' ἀφ' ἀγνῆς λευκὸν εὐποτον γάλα
 τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα παμφαῆς μέλι
 λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα·
 ἀπήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
 ποτόν, παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε·
 τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον
 ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα
 ἄνθη τε πλεκτά, παμφόρου γαίας τέκνα.
 ἀλλ', ὦ φίλοι, χοᾶσι ταῖςδε νερτέρων
 ἕμους ἐπευφημεῖτε, τὸν τε δαίμονα
 Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε· γαπτότους δ' ἐγὼ
 τιμὰς προπέμψω τάςδε νερτέροις θεοῖς.

605

610

615

620

625

ΧΟΡΟΣ.

βασιλεία γύναι, πρέσβος Πέρσαις,
 σύ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὑπο γῆς,
 ἡμεῖς δ' ὕμνοις αἰτησόμεθα
 φθιμένων πομποῦς
 εὐφρονας εἶναι κατὰ γαίας. 630
 ἀλλά, χθόνιοι δαίμονες ἄγνοί,
 Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ, βασιλεῦ τ' ἐνέρων,
 πέμψατ' ἔνερθεν ψυχὴν ἐς φῶς·
 εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον,
 μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴποι. 635

ἦ ῥ' αἶτι μου μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεὺς 630 στρ. α'.
 βάρβαρα σαφηνῆ
 ἰέντος τὰ παναίοι' αἰ-
 ανῆ δύσθροα βάρματα,
 παντάλαν' ἄχη 640
 διαβοᾶσαι;
 νέρθεν ἄρα κλύει μου;

ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἀγεμόνες 640 ἀντ. α'.
 δαίμονα μεγαυχῆ
 ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων,
 Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν·
 πέμπετε δ' ἄνω
 οἶον οὐπω
 Περσίς αἶ' ἐκάλυψεν.

ἦ φίλος ἀνήρ, φίλος ὄχθος. 650 στρ. β'.
 φίλα γὰρ κέκευθεν ἦθη.
 Αἰδωνεύς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης, Αἰδωνεύς,
 δάϊον οἶον ἄνακτα Δαρεῖον.
 ἦέ.

οὔτε γὰρ ἄνδρας πότε ἀπώλλυ
πολεμοφθόροισιν ἄταις, ἀντ. β'. 655
 Θεομήτωρ δ' ἐκικλήσκειτο Πέρσαις, Θεομήτωρ δ'
 ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ τόθ' ὠδώκει.
 ἦέ.

βαλήν, ἀρχαῖος βαλήν, ἴθ', ἴθ', ἔκου, στρ. γ'. 660
 ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου,
 κροκόβαπτον ποδὸς εὐμαριν αἰείρων,
 βασιλείου τήρας
 φάλαρον πιφαύσκων.
 βάσκε, πάτερ ἄκακε Δαρειάν, 665
 οἴ,

ὄπως καινά τε κλύης νέα τ' ἄχη· ἀντ. γ'.
 δέσποτα δεσπότην, φάνηθι.
 Στυγία γὰρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπότηται·
 νεολαία γὰρ ἦδη 670
 κατὰ γᾶς ὄλωλεν.
 βάσκε πάτερ ἄκακε, Δαρειάν.
 οἴ.

αἰαῖ, αἰαῖ, ἐπιωδός.
 ὦ πολύκλαντε φίλοισι θανών, 675
 τί τᾶδε, δυνάστα, δυνάστα,
 περὶ τὰ σὰ διδύμα
 δι' ἄνοιαν ἀμαρτίᾳ
 πάσῃ γᾶ τᾶδ'
 ἐξέφθινται τρίσκαλμοι 680
 νᾶες, ἄναες νᾶες;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ὦ πιστὰ πιστῶν ἤλικές θ' ἦβης ἐμῆς
 Πέρσαι γεραιοί, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;
 στένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον·

λεύσσω δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας 685
 ταρβῶ, χοῆς δὲ πρηνεμένης ἔδεξάμην,
 ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἐστῶτες τάφου
 καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις
 οἰκτρῶς καλεῖσθέ μ'· ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον,
 ἄλλως τε πάντως χοὶ κατὰ χθονὸς θεοὶ 690
 λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.
 ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
 ἦκω· τάχυνε δ', ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνον.
 τί δ' ἐστὶ Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθεὲς κακόν;

ΧΟΡΟΣ.

σέβομαι μὲν προσιδέσθαι, στρ. 695
 σέβομαι δ' ἀντία λέξαι
 σέθεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος,
 μὴ τι μακιστήρα μῦθον, ἀλλὰ σύντομον λέγων 700
 εἶπε καὶ πέραине πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

δέμαί μὲν χαρίσασθαι, ἀντ.
 δέμαί δ' ἀντία φάσθαι,
 προλέγων δύσλεκτα φίλοισιν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται,
 τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραῖα ξύννομ' εὐγενὲς γύναι, 705
 κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόνων σαφές τί μοι
 λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἂν τοι πῆματ' ἂν τύχοι βροτοῖς·
 πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ
 γίγνεται θνητοῖς, ὁ μᾶσσω βλοτος ἦν ταθῆ πρόσω.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὦ βροτῶν πάντων ὑπεραχῶν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ, 710
 ὅς θ' εἰς ἔλευσες ἀγᾶς ἡλίου, ζηλωτὸς ὢν
 βίοντον εὐαίωνα Πέρσαις ὡς θεὸς διήγαγες·
 νῦν τέ σε ζηλιῶ θανόντα πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος·

πάντα γὰρ, Δαρειῦ, ἀκούσει μῦθον ἐν βραχεῖ λόγῳ.
διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγμαθ', ὡς εἰπεῖν ἔπος. 715

ΔΑΡΕΙΟΣ.

τίνι τρόπῳ; λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτός, ἢ στάσις πόλει;

ΑΤΟΣΣΑ.

οὐδαμῶς· ἀλλ' ἀμφ' Ἀθήνας πᾶς κατέφθαρται στρατός.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάται; φράσον.

ΑΤΟΣΣΑ.

Θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πείραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας; 720

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀμφοτέρω· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτων.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόςδε πεζὸς ἦνυσεν περᾶν;

ΑΤΟΣΣΑ.

μηχαναῖς ἔξευξεν Ἕλλησ πορθμόν, ὥστ' ἔχειν πόρον.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

καὶ τόδ' ἐξέπραξεν, ὥστε Βόσπορον κλῆσαι μέγαν;

ΑΤΟΣΣΑ.

ᾧδ' ἔχει γνώμης δὲ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο. 725

ΔΑΡΕΙΟΣ.

φεῦ, μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν, οἷον ἦνυσεν κακόν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ᾧδ' ἐπιστενάζετε;

ΑΤΟΣΣΑ.

ναυτικὸς στρατὸς κακῶθεις πεζὸν ὤλεσε στρατόν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ᾧδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί; 730

ΑΤΟΣΣΑ.

πρὸς τὰδ' ὡς Σούσων μὲν ἄστν πᾶν κενανδρίαν στένει.

ΧΟΡΟΣ.

τί οὖν, ἄναξ Δαρεΐε, ποῖ καταστρέφεις
λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς;

790

ΔΑΡΕΙΟΣ.

εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον,
μήδ' εἰ στρατεύμα πλεῖον ἢ τὸ Μηδικόν.
αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς τοῦτ' ἔλεξας, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

κτείνουσα λιμῶ τοὺς ὑπερπόλλους ἄγαν.

795

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εὐσταλῆ τοι λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κυρήσει νοστήμου σωτηρίας.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στρατεύμα βαρβάρων
περᾶ τὸν Ἑλλῆς πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;

800

ΔΑΡΕΙΟΣ.

παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
χρῆ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν, τὰ δ' οὐ.
κεῖπερ τάδ' ἐστὶ, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ

805

λείπει κενᾶσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
μίμνουσι δ' ἐνθα πεδίον Ἄσωπὸς ῥοαῖς
ἄρδει φίλον πιάσμα Βοιωτῶν χθονί·
οὐ σφιν κακῶν ὑψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,
ὑβρεως ἄποινα καθέων φρονημάτων·
οὐ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη
ῥηδοῦντο συλᾶν, οὐδὲ πιμπράναι νεῶς·
βιωμοὶ δ' ἄιστοι, δαιμόνων θ' ἰδρύματα

810

πρόσριζα φύρδην ἔξανέστραπται βιάθρων.
 τοιγὰρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα
 πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοῦδέπω κακῶν
 κρηπίς ὑπεστί, ἀλλ' ἔτ' ἐκμαιεύεται.
 τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἰματοσφαγῆς
 πρὸς γῆ Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὑπο-
 νεκρῶν δὲ θῖνες καὶ τριτοσπόρφ γονῆ
 ἄφωνα σηματοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν
 ὡς οὐχ ὑπέρφεν θνητὸν ὄντα χρῆ φρονεῖν.
 ὕβρις γὰρ ἔξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν
 ἄτης, ὄθεν πάγκλαυτον ἔξαμᾶ θέρως.
 τοιαῦθ' ὀρώντες τῶνδε τὰπιτίμια,
 μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
 ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα
 ἄλλων ἐρασθεῖς ὄλβον ἐκχέη μέγαν.
 Ζεὺς τοι κολαστῆς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
 φρονημάτων ἔπεστιν, εὐθυνοσ βαρῦς.
 πρὸς ταῦτ' ἐκείνον σωφρονεῖν κεκρημένοι
 πιτύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασιν,
 λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπω θράσει.
 σὺ δ', ὦ γεραιὰ μητερ ἢ Ξέρξου φίλη,
 ἔλθοῦσ' ἐς οἴκουσ, κόσμον, ὅστις εὐπρεπῆς,
 λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί. πάντα γὰρ
 κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι
 στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
 ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πρᾶννον λόγοισ·
 μόνης γάρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
 ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
 ὅμεις δέ, πρέσβεις, χαίρετ' ἐν κακοῖσ ὅμως
 ψυχῇ διδόντες ἠδονὴν καθ' ἡμέραν,
 ὡς τοῖσ θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.

815

820

825

830

835

840

ΧΟΡΟΣ.

ἢ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
 ἤλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πῆματα.

845

ΑΤΟΣΣΑ.

ὦ δαῖμον, ὡς με πόλλ' ἐξέρχεται κακὰ
 ἄλγη, μάλιστα δ' ἦδε συμφορὰ δάκνει,
 ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
 ἐσθμημάτων κλύουσαν, ἢ νιν ἀμπέχει. 850
 ἀλλ' εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων
 ὑπαντιάζειν παιδὶ πειρασώμεθα.
 οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πόποι, ἢ μεγάλας ἀγαθᾶς τε πο- στρ. α'.
 λισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν, εὖθ' ὁ γηραιὸς 855
 πανταρχῆς ἀκάκας ἄμαχος βασιλεὺς ἰσόθεος Δα-
 ρεῖος ἄρχε χώρας.

πρῶτα μὲν εὐδοκίμους στρατιᾶς ἀπε- ἀντ. α'.
 φαινόμεθ', οἳ δὲ νομίσματα πύργινα πάντ' ἐπεύθυνον.
 νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους ἀπαθεῖς . . . εὖ πρασ- 860
 σοντας ἄγον οἴκους.

ῥοσσας δ' εἶλε πόλεις πόρον οὐ διαβὰς Ἄλλος ποταμοῖο, στρ. β'.
 οὐδ' ἀφ' ἐστίας συθεῖς,
 οἶαι Στρυμονίου πελάγους Ἀχελωῖδες εἰσὶ πάροικοι
 Θρηγίων ἐπαύλων, 865

λίμνας τ' ἔκτοθεν αἰὲν κατὰ χέρσον ἐληλαμέναι περὶ πύργον ἀντ. β'.
 τοῦδ' ἄνακτος αἰῶν,
 Ἑλλάς τ' ἀμφὶ πόρον πλατὺν ἀρχόμεναι, μυχία τε Προποντίς,
 καὶ στόμωμα Πόντου·

νᾶσοί θ' αἰὲν κατὰ πρῶν ἄλιον περὶ κλυστοὶ στρ. γ'. 870
 τῶδε γὰρ προσήμεναι·
 οἶα Λέσβος, ἔλαιόφυτρός τε Σάμος, Χίος,
 ἠδὲ Πάρος, Νάξος, Μύκονος, Τήνη τε συνάπτουσ'
 Ἄνδρος ἀγγιγείτων·

καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτνυε μεσάκτους, ἀντ. γ'. 875
 Ἀῆμιον, Ἰκάρου θ' ἔδος,
 Ῥόδον τ' ἠδὲ Κνίδον, Κυπρίας τε πόλεις, Πάφον,
 ἠδὲ Σόλους, Σαλαμῖνά τε, τὰς νῦν μακρόπολις τῶνδ'
 αἰτία στεναγμῶν·

καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον Ἰαόνιον πολυάνδρους ἐπυθός.
 ἐλαύνων ἐκράτει σφετέραις φρεσίν,
 ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν τευχηστήρων,
 παμμίκτων τ' ἐπικούρων.
 νῦν δ' οὐκ ἀμφιλόγως θεότρεπτα τὰδ' ἀμφέρομεν πολέμοισι
 δμαθέντες μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισιν. 885

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰώ,
 δύστηνος ἐγὼ στυγεραῖς μοῖρας
 τῆςδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης,
 ὡς ἄμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
 Περσῶν γενεῆ· τί πάθω τλήμων;
 890
 λέλνται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη
 τήνδ' ἠλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν

· · · · ·
 ηριτοτρόφους · · · · ·
 εἴθ' ὄφελε, Ζεῦ, καμὲ μετ' ἀνδρῶν
 895
 τῶν οἰχομένων
 θανάτου κάτα μοῖρα καλύψαι.

ΧΟΡΟΣ.

ὅτοτοῖ, βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς
 καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης,
 κόσμον τ' ἀνδρῶν,
 900
 οὓς νῦν δαίμων ἐπέκειρεν.

γὰ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν προφθός.
 ἦβαν Ἐέρξῃ κταμέναν, Ἄιδου
 σάκτορι Περσῶν· ἄδοβάται γὰρ

ΑΤΟΣΣΑ.

ὦ δαῖμον, ὡς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ
 ἄλγη, μάλιστα δ' ἦδε συμφορὰ δάκνει,
 ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
 ἐσθνημάτων κλύουσας, ἣ νιν ἀμπέχει. 850
 ἀλλ' εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων
 ὑπαντιάζειν παιδί πειρασώμεθα.
 οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πόποι, ἣ μεγάλας ἀγαθᾶς τε πο- στρ. α'.
 λισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν, εὖθ' ὁ γηραιὸς 855
 πανταρκῆς ἀκάκας ἄμαχος βασιλεὺς ἰσόθεος Δα-
 ρεῖος ἄρχε χώρας.

πρῶτα μὲν εὐδοκίμους στρατιάς ἀπε- ἀντ. α'.
 φαινόμεθ', οἳ δὲ νομίσματα πύργινα πάντ' ἐπεύθνον.
 νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους ἀπαθεῖς . . . εὖ πρασ- 860
 σοντας ἄγον οἴκους.

ῥσσας δ' εἶλε πόλεις πόρον οὐ διαβὰς Ἄλνος ποταμοῖο, στρ. β'.
 οὐδ' ἀφ' ἐστίας συθεῖς,
 οἶαι Στρυμονίου πελάγους Ἀχελωῖδες εἰσὶ πάροικοι
 Θρηκίων ἐπαύλων, 865

λίμνας τ' ἔκτοθεν αἰὲν κατὰ χέρσον ἐληλαμέναι πέρι πύργον ἀντ. β'.
 τοῦδ' ἄνακτος ἄϊον,
 Ἐλλάς τ' ἀμφὶ πόρον πλατὺν ἀρχόμεναι, μυχία τε Προποντίς,
 καὶ στόμωμα Πόντου·

νᾶσοί θ' αἰὲν κατὰ πρῶν ἄλιον περικλυστοὶ στρ. γ'. 870
 τᾶδε γὰρ προσήμεναι·
 οἶα Λέσβος, ἐλαιόφυττός τε Σάμος, Χίος,
 ἠδὲ Πάρος, Νάξος, Μύκονος, Τήνη τε συνάπτουσ'
 Ἄνδρος ἀγγιγείτων·

καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάκτους, ἀντ. γ'. 875
 Ἀῆμιον, Ἰκάρον δ' ἔδος,
 Ῥόδον τ' ἠδὲ Κνίδον, Κυπρίας τε πόλεις, Πάφον,
 ἠδὲ Σόλους, Σαλαμῖνά τε, τὰς νῦν μακρόπολις τῶνδ'
 αἰτία στεναγμῶν·

καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον Ἰαόνιον πολυάνδρους ἐπυδός.
 ἐλαύνων ἐκράτει σφετέραις φρεσίν,
 ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν τευχηστήρων,
 παμμίκτων τ' ἐπικούρων.
 νῦν δ' οὐκ ἀμφιλόγως θεότρεπτα τὰδ' ἀμφέρομεν πολέμοισι
 δμαθέντες μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισιν. 885

ΞΕΡΞΗΣ.

ὦ,
 δύστηνος ἐγὼ στυγεραῖς μοῖρας
 τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης,
 ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
 Περσῶν γενεῆ· τί πάθω τλήμων; 890
 λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη
 τήνδ' ἠλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν

· · · · ·
 ηἰρηνοτρόφος · · · · ·
 εἴθ' ὄφελε, Ζεῦ, κάμῃ μετ' ἀνδρῶν 895
 τῶν οἰχομένων
 θανάτου κάτα μοῖρα καλύψαι.

ΧΟΡΟΣ.

ὄτοτοῖ, βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς
 καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης,
 κόσμου τ' ἀνδρῶν, 900
 οὓς νῦν δαίμων ἐπέκειρεν.

γὰρ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν προφθός·
 ἦβαν Ξέρξῃ κταμέναν, Ἄιδου
 σάκτορι Περσῶν· ἄδοβάται γὰρ

ΑΤΟΣΣΑ.

ὦ δαῖμον, ὡς με πόλλ' ἐξέρχεται κακὰ
 ἄλγη, μάλιστα δ' ἦδε συμφορὰ δάκνει,
 ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
 ἐσθμημάτων κλύουσαν, ἣ νιν ἀμπέχει. 850
 ἀλλ' εἴμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων
 ὑπαντιάζειν παιδὶ πειρασώμεθα.
 οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πόποι, ἣ μεγάλας ἀγαθᾶς τε πο- στρ. α'.
 λισσονόμον βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν, εὐθ' ὁ γηραιὸς 855
 πανταρκῆς ἀκάκας ἄμαχος βασιλεὺς ἰσόθεος Δα-
 ρεῖος ἄρχε χώρας.

πρῶτα μὲν εὐδοκίμους στρατιάς ἀπε- ἀντ. α'.
 φρονόμεθ', οἳ δὲ νομίσματα πύργινα πάντ' ἐπεύθυνον.
 νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους ἀπαθεῖς . . . εὐ πρασ- 860
 στοντας ἄγον οἴκους.

ἄσασ δ' εἶλε πόλεις πόρον οὐ διαβὰς Ἴλλυος ποταμοῖο, στρ. β'.
 οὐδ' ἀφ' ἐστίας συθεῖς,
 οἶαι Στρυμονίου πελάγους Ἀχελωῖδες εἰσὶ πάροικοι
 Θρηγίων ἐπαύλων, 865

λίμνας τ' ἔκτοθεν αἰὲν κατὰ χέρσον ἐληλαμέναι περὶ πύργον ἀντ. β'.
 τοῦδ' ἄνακτος ἄϊον,
 Ἴλλας τ' ἀμφὶ πόρον πλατὴν ἀρχόμεναι, μυχία τε Προποντίς,
 καὶ στόμωμα Πόντου·

νάσοι θ' αἰὲν κατὰ πρῶν ἄλιον περίκλυτοι στρ. γ'. 870
 τῶδε γὰρ προσήμεναι·
 οἶα Λέσβος, ἐλαιόφυττός τε Σάμος, Χίος,
 ἠδὲ Πάρος, Νάξος, Μύκονος, Τήνη τε συνάπτουθ'
 Ἄνδρος ἀγχιγείτων·

καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτνε μεσάκτους, ἀντ. γ'. 875
 Ἀήμον, Ἰάφρον θ' ἔδος,
 Ῥόδον τ' ἠδὲ Κνίδον, Κυπρίας τε πόλεις, Πάφρον,
 ἠδὲ Σόλους, Σαλαμῖνά τε, τᾶς νῦν ματρόπολεις τῶνδ'
 αἰτία στεναγμῶν·

καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον Ἰαόνιον πολυάνδρους ἐπωδός.
 ἐλαύνων ἐκράτει σφετέραις φρεσίν,
 ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν τευχηστήρων,
 παμμίκτων τ' ἐπικούρων.
 νῦν δ' οὐκ ἀμφιλόγως θεότρεπτα τάδ' ἀμφέρομεν πολέμοισι
 δμαθέντες μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισιν. 885

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰώ,
 δύστηνος ἐγὼ στυγεραῖς μοῖρας
 τῆσδε κρησᾶς ἀτεκμαρτοτάτης,
 ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
 Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων; 890
 λέλλεται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη
 τῆνδ' ἠλικίαν ἐσιδόντ' ἄστῶν

· · · · ·
 ηριτοτρόφους · · · · ·
 εἴθ' ὄφειλε, Ζεῦ, κάμει μετ' ἀνδρῶν 895
 τῶν οἰχομένων
 θανάτου κάτα μοῖρα καλύψαι.

ΧΟΡΟΣ.

ὄτοιοῖ, βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς
 καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης,
 κόσμου τ' ἀνδρῶν, 900
 οὓς νῦν δαίμων ἐπέκειρεν.

γὰ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν προωδός.
 ἦβαν Ξέρξᾳ κταμέναν, Ἄιδου
 σάκτορι Περσῶν· ἄδοβάται γὰρ

πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄνθος, 905
 τοξοδάμαντες, πᾶν γὰρ φύσις
 μυριάς ἀνδρῶν, ἐξέφθινται.
 αἰαῖ, αἰαῖ κέδνας ἀλκᾶς.
 Ἀσία δὲ χθῶν, βασιλεῦ γαίας,
 αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται. 910

ΞΕΡΞΗΣ.

ὄδ' ἐγὼν, οἰοῖ, αἰακτὸς στρ. α'.
 μέλεος γέννα γὰρ τε πατρῶα
 κακὸν ἄρ' ἐγενόμαν.

ΧΟΡΟΣ.

πρὸςφθογγὸν σοι νόστου τὰν
 κακοφάτιδα βοάν, κακομέλετον ἰὰν 915
 Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος
 πέμψω πέμψω πολύδακρυν ἰαχάν.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἔετ' αἰανὴν πάνδυρτον ἀντ. α'.
 δὺςθροον αὐδάν. δαίμων γὰρ ὄδ' αὐ
 μετὰτροπος ἐπ' ἐμοί. 920

ΧΟΡΟΣ.

ἦσω τοι καὶ πάνδυρτος
 δαῖπαθέα σέβων ἀλττυπά τε βάρη
 πόλεως γέννας πενθητῆρος·
 κλάγξω κλάγξω δ' ἀρίδακρυν ἰαχάν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἴάνων γὰρ ἀπηύρα, στρ. β'. 925
 Ἴάνων ναύφρακτος Ἄρης ἑτεραλκῆς
 μυχίαν πλάκα κερσάμενος
 δυςδαίμονα τ' ἀκτάν.

ΧΟΡΟΣ.

οἰοιοῖ βόα, καὶ πάντ' ἐκπεύθου.
 ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος, 930
 ποῦ δέ σοι παραστάται,
 οἶος ἦν Φαρανδάκης,

Σούσας, Πελάγων, Ψάμμις, Δοτάμας
ἠδ' Ἀγδαβάτας, Σουσιοκάνης
τὰ Βάτανα προλιπών;

935

ΞΕΡΞΗΣ.

ὄλοοὺς ἀπέλειπον
Τυρίας ἐκ ναὸς ἔρροντας ἐπ' ἀκταῖς
Σαλαμινιάσι στυφέλον
θείνοντας ἐπ' ἀκτᾶς.

ἀντ. β'.

ΧΟΡΟΣ.

οἰοιοῖ βόα, ποῦ σοι Φαρνοῦχος,
Ἀριόμαρδός τ' ἀγαθός,
ποῦ δὲ Σευάλκης ἀναξ,
ἢ Αἰλαιοσ ἐνπάτωρ,
Μέμφις, Θάρυβις καὶ Μασίστρας,
Ἀρτεμβάρης τ' ἠδ' Ὑσταίχμας;
τάδε σ' ἐπανερόμαν.

940

945

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰώ, ἰώ μοι, τὰς ὠγγίους κατιδόντες
στυγνὰς Ἀθάνας πάντες ἐνὶ πετύλω,
ἔξ, ἔξ,
τλάμονες ἀσπαιροῦσι χέρσῳ.

σιρ. γ'.

950

ΧΟΡΟΣ.

ἦ καὶ τὸν Περσῶν αὐτοῦ
τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμὸν
μυρία μυρία πεμπαστᾶν
Βατανώχου παιδ' Ἀλπιστον

955

τοῦ Σησάμα τοῦ Μυγαβάτα,
Πάφθον τε μέγαν τ' Οἰβάρην
ἔλιπες ἔλιπες, οἶ', ὦ ὦ δάων,
Πέρσαις ἀγανοῖς κακὰ πρόκακα λέγεις;

ΞΕΡΞΗΣ.

ἔνγγά μοι δῆτ' ἀγαθῶν ἐτάρων ὑπορίνεις.
ἄλαστ' ἄλαστα στυγνὰ πρόκακα λέγων,

ἀντ. γ'. 960

βοῶ βοῶ
 δὴ μελέων ἔντοσθεν ἦτορ.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ἄλλον γε ποθοῦμεν,
 Μάρδων ἀνδρῶν μυριάδαρχον, 965
 Ξάνθιν, ἄρειον τ' Ἀγχάρεν,
 Δίαιξιν τ' ἠδ' Ἀρσάκην

ἱππιάνακτας,
 Κηγδαδάταν καὶ Λυθίμναν 970
 Τόλμιον τ' αἰχμᾶς ἀκόρεστον.

ἔταφον ἔταφον· οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς
 τροχηλάτοισιν, ὅπιθεν ἐπόμενοι.

ΞΕΡΞΗΣ.

βεβᾶσι γὰρ τοίπερ ἀκρῶται στρατοῦ. στρ. δ'.

ΧΟΡΟΣ.

βεβᾶσιν, οἶ, νώνυμοι.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰὴ ἰή, ἰὼ ἰώ. 975

ΧΟΡΟΣ.

ἰὰ ἰώ, δαίμονες δ'
 ἔθεντ' ἄελπτον κακόν,
 πάγκακον οἶον δέδρακεν ἄτα.

ΞΕΡΞΗΣ.

πεπλήγμεθ', οἶαι δι' αἰῶνος τύχαι. ἀντ. δ'.

ΧΟΡΟΣ.

πεπλήγμεθ'· εὐδῆλα γὰρ, 980

ΞΕΡΞΗΣ.

νέαι νέαι δύαι δύαι.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰαόνων ναυβατᾶν
 κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.
 δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσᾶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

πῶς δ' οὐ; στρατὸν γὰρ τοσοῦ- στρ. ε'. 985

τον τάλας πέπληγμαι.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' οὐκ; ὄλωλεν μέγ' ἄλως τὰ Περσῶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

ὄρξ' τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;

ΧΟΡΟΣ.

ὄρῳ, ὄρῳ.

ΞΕΡΞΗΣ.

τόνδε δ' οἰστοδέγμονα

990

ΧΟΡΟΣ.

τί τόδε λέγεις σεσωσμένον;

ΞΕΡΞΗΣ.

Θησαυρὸν βελέεσσιν;

ΧΟΡΟΣ.

βαία γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἔσπανίσαμεθ' ἀρωγῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰάων λαὸς οὐ φυγαίχμας.

995

ΞΕΡΞΗΣ.

ἀγανόρειος· κατεῖ-

δον δὲ πῆμ' ἄελπτον.

ἀντ. ε'.

ΧΟΡΟΣ.

τραπέντα νάφρακτον ἐρεῖς ὄμιλον;

ΞΕΡΞΗΣ.

πέπλον δ' ἐπέρρηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

παπαῖ, παπαῖ.

1000

ΞΕΡΞΗΣ.

καὶ πλέον, πλέον μὲν οὖν.

ΧΟΡΟΣ.

δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ

ΞΕΡΞΗΣ.

λυπρὰ, χάσματα δ' ἐχθροῖς.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη.

ΞΕΡΞΗΣ.

γυμνός εἰμι προπομπῶν.

1005

ΧΟΡΟΣ.

φίλων ἄταισι ποτῖαισιν.

ΞΕΡΞΗΣ.

δαίνε, δαίνε πῆμα, πρὸς δόμους δ' ἴθι.

στρ. ζ'.

ΧΟΡΟΣ.

αἰαῖ, αἰαῖ, δῦα, δῦα.

ΞΕΡΞΗΣ.

βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

δόσιν κακὸν κακῶν κακοῖς.

1010

ΞΕΡΞΗΣ.

ἴνζε μέλος ἁμοῦ τιθεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

ὄτοτοτοτοῖ.

ΞΕΡΞΗΣ.

βαρεῖα γ' ἄδε συμφορά.

ΧΟΡΟΣ.

οἴμοι, μάλα τοι τόδ' ἀλγῶ.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἔρεσσε, ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν.

ἀντ. ζ'. 1015

ΧΟΡΟΣ.

διαίνομαι γόεδνος ὦν.

ΞΕΡΞΗΣ.

βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

μέλειν πάρεστι, δέσποτα.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἐπορθιάζε νυν γόοις.

ΧΟΡΟΣ.

ὄτοτοτοτοῖ.

1020

ΞΕΡΞΗΣ.

μάραγμα δ' ἀμμεμιζεται

ΧΟΡΟΣ.

οἴμοι, στονόεσσα πλαγά.

ΞΕΡΞΗΣ.

καὶ στέρον ἄρασσε καὶ βόα τὸ Μύσιον.

στρ. ζ'.

ΧΟΡΟΣ.

ἄνι ἄνια.

ΞΕΡΞΗΣ.

καὶ μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.

1025

ΧΟΡΟΣ.

ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.

ΞΕΡΞΗΣ.

αὐττει δ' ὄξύ.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τὰδ ἔρξω.

ΞΕΡΞΗΣ.

πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀμῆ χειρῶν.

ἀντ. ζ'.

ΧΟΡΟΣ.

ἄνι ἄνια.

ΞΕΡΞΗΣ.

καὶ ψάλλ' ἔθειραν καὶ κατοίκτιζε στρατόν.

1030

ΧΟΡΟΣ.

ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.

ΞΕΡΞΗΣ.

διαίνου δ' ὄσσε.

ΧΟΡΟΣ.

τέγγομαί τοι.

ΞΕΡΞΗΣ.

βόα νυν ἀντίδονπά μοι.

στρ. η'.

ΧΟΡΟΣ.

οιοῖ, οιοῖ.

ΞΕΡΞΗΣ.

αἰακτὸς ἐς δόμους κίε.

ἀντ. η'. 1035

ΧΟΡΟΣ.

* αἰαῖ, αἰαῖ.*

ΞΕΡΞΗΣ.

ὦ ἰώ, Περσὶς αἶα δυσβαῦκτός.

στρ. θ'.

ΧΟΡΟΣ.

ὦὰ δὴ κατ' ἄστν.

ΞΕΡΞΗΣ.

ὦὰ δῆτα.

ΧΟΡΟΣ.

ναὶ ναί.

ΞΕΡΞΗΣ.

ὦ ἰὼ Πέρσις αἶα δυσβαῦκτός.

ἀντ. θ'. 1010

ΧΟΡΟΣ.

γοάσθω * δὴ, βοάτω.*

ΞΕΡΞΗΣ.

*γοάσθω δῆτα.

ΧΟΡΟΣ.

ναὶ ναί.*

ΞΕΡΞΗΣ.

ὦ ἰή.

στρ. ι'.

ΧΟΡΟΣ.

σῆπονται γὰρ

ΞΕΡΞΗΣ.

ὦ ἰή.

ΧΟΡΟΣ.

οἱ πάρος ἀβροβάται,

ΞΕΡΞΗΣ.

ὦ ἰή.

ἀντ. ι'. 1045

ΧΟΡΟΣ.

τρισκάμοισιν

ΞΕΡΞΗΣ.

ὦ ἰή.

ΧΟΡΟΣ.

· βάρισιν δλόμενοι.

ΞΕΡΞΗΣ.

χωρῶν ἐς δόμους πρόπεμπέ με.

στρ. ια'.

ΧΟΡΟΣ.

πέμψω τοί σε δυσθρόοις γόοις.

ἀντ. ια'.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΥΡΟΚΛΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΚΗΡΥΞ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Κάδμον πολίται, χρῆ λέγειν τὰ καίρια,
ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως,
οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὑπνω.
εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεοῦ·
εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι, 5
Ἐτεοκλῆς ἂν εἰς πολὺς κατὰ πτόλιν
ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροίμοις πολυρρόθοις,
οἰμῶμασίν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος
ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
ὑμᾶς δὲ χρῆ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι 10
ἤβης ἀμαίας, καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ
βλαστησμὸν ἀλδαινόντα σώματος πολόν,
ᾧραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον, ὡς τις ἐμπρεπής,
πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
βωμοῖσι, τιμὰς μὴ ἕξαιφθῆναί ποτε· 15
τέκνοις τε, γῆ τε μητρὶ, φιλιτάτη τροφῶ·
ἢ γὰρ νέους ἔρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον,
ἐθρέψατ' οἰκητῆρας ἀσπιδηφόρους
πιστοὺς ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τότε. 20
καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἡμαρ εὖ ῥέπει θεός·
χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοις
καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κρηεῖ.

νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησίν, οἰωνῶν βοτῆρ,
 ἐν ὧσιν νωμῶν καὶ φρεσίν, πυρὸς δίχα,
 χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευθεῖ τέχνη·
 οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
 λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαΐδα
 νυκτηγορεῖσθαι κάπιβουλεύειν πόλει.
 ἀλλ' ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
 ὀρμαῖσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχία,
 πληροῦτε θωρακεῖα, κάπι σέλμασιν
 πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
 μίμνοντες εὐ θαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλίδων
 ταρβεῖτ' ἄγαν ὄμιλον· εὐ τελεῖ θεός.
 σκοποὺς δὲ κάγω· καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
 ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὀδῶ·
 καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὐ τι μὴ ληφθῶ δόλῳ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἐτεόκλεες φέριστε, Καδμείων ἄναξ,
 ἦκω σαφῆ τὰ κεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων, 40
 αὐτὸς κατόπτῆς δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων·
 ἄνδρες γὰρ ἐπιτὰ θούριοι λοχαγέται,
 ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος,
 καὶ διγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου
 Ἄρη τ', Ἐνω, καὶ φιλαίματον Φόβον 45
 ὠρνωμότησαν ἢ πόλει κατασκαφῶς
 θέντες λαπάξιν ἄστν Καδμείων βίᾳ,
 ἢ γῆν θανόντες τήνδε φνράσειν φίνῳ·
 μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῖσιν ἐς δόμους
 πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ 50
 λείβοντες· οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα.
 σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρεία φλέγων
 ἔπνει, λεόντων ὡς Ἄρη δεδορκῶτων.
 καὶ τῶνδε πίστις οὐκ ὄκνη χρονίζεται.
 κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλῳ λαχῶν 55
 ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.

πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκαίριτους πόλεως
 πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος·
 ἔγγυς γὰρ ἤδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
 χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργησιτῆς ἀφρὸς 60
 χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων.
 σὺ δ' ὥστε ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος
 φράξαι πόλισμα, πρὶν καταίγισαι πνοῶς
 Ἄρεως· βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ·
 καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λαβέ· 65
 κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
 ὀφθαλμὸν ἔξω, καὶ σαφηνεῖα λόγου
 εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβῆς ἔσει.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ, καὶ πολιτισσοῦχοι θεοί,
 Ἄρά τ' Ἐρινὸς πατὴρ ἢ μεγασθενῆς, 70
 μὴ μοι πόλιν γε πρεμνόθεν πανώλεθρον
 ἐκθαμνίσῃτε δηάλωτον, Ἑλλάδος
 φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφρεστίους·
 ἔλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
 ζυγοῖσι δουλείοισι μήποτε σχεθεῖν· 75
 γένησθε δ' ἀλήκῃ· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
 πόλις γὰρ εὖ πρᾶσσουσα δαίμονας τείει.

ΧΟΡΟΥ ἢ Α.

θρεῦμαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη·
 μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπῶν·
 φεῖ πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἱππότης· 80
 αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',
 ἄναυδος σαφῆς ἔτυμος ἄγγελος.

ΧΟΡΟΥ ἢ Β.

ἐλέδεμας πεδία δι' ὀπλόκτυπ' ὦ-
 τι χρίμπτειν βοᾷ ποτᾶται, βρέμει δ'
 ἀμαχέτον δίκαν ὕδατος ὀροτύπου. 85

ΧΟΡΟΥ ἢ Γ.

ὠὼ ὠὼ θεοὶ θεαὶ τ', ὀρόμενον

κακὸν ἀλεύσατε.

ΧΟΡΟΥ ἡ Δ.

βοᾷ ὑπὲρ τειχέων
ὃ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐ-
τρεπῆς ἐπὶ πόλιν διώκων.

90

ΧΟΡΟΥ ἡ Ε.

τίς ἄρα ῥύσεται; τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
θεῶν ἢ θεῶν;

ΧΟΡΟΥ ἡ ζ.

πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων;

ΧΟΡΟΥ ἡ Ζ.

ὠὸ μάκαρες εὐεδροί, ἀκμάζει βρετέων
ἔχεσθαι. τί μέλλομεν ἀγάστονοι;

95

ΧΟΡΟΥ ἡ Η.

ἀκούετ', ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον;
πέπλων καὶ στεφάνων
πότ', εἰ μὴ νύν, ἀμφὶ λιτάν' ἔξομεν;

ΧΟΡΟΥ ἡ Θ.

κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός·
τί ῥέξεις; προδώσεις,
παλαίχθων Ἄρης, γᾶν τεάν;

100

ΧΟΡΟΥ ἡ Ι.

ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον, ἐπιδ', ἐπιδε πόλιν,
ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΑ.

θεοὶ πολιτισσοῦχοι χθονός,
ἴτ', ἴτε πάντες, ἴδετε παρθένων
ἱέσιον λόχον δουλοσύνας ὑπερ.

105

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΒ.

κῆμα γὰρ περὶ πτόλιν
δοχμολόφων ἄνδρων καχλάζει πνοαῖς
Ἄρεος ὀρόμενον.

ΧΟΡΟΥ ἡ Α.

συ δ' ἄλλ', ὦ Ζεῦ, Ζεῦ, πάτερ παντελής,

στρ. α'. 110

πάντως ἄρηξον δαίων ἄλωσιν.

ΧΟΡΟΥ ἢ Β.

Ἄργεῖοι δὲ πόλισμα Κάδμου
κυκλοῦνται· φόβος δ' ἄρηων ὄπλων·
διάδετοί τε δὴ γέννος ἱππίας
κινύρονται φόνον χαλινολί.

115

ΧΟΡΟΥ ἢ Γ.

ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ
δορυσόοις σάγαις, πυλαῖς ἐβδόμαις
προξίστανται πάλῃ λαχόντες

ΧΟΡΟΥ ἢ Ζ.

σύ τ', ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
ἔνσιπλις γενοῦ, Παλλάς, ὅ θ' ἱππιος
ποντομέδων ἄναξ
ἰχθυβόλῳ μαχανᾷ, Ποσειδᾶν,
ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.

μεσφδός. 120

ΧΟΡΟΥ ἢ Δ.

σύ τ', Ἄρης, φεῦ φεῦ, Κάδμου ἐπώνυμον
πόλιν φύλαξον κήδεσαι τ' ἐναργῶς.

ἀντ. α'. 125

ΧΟΡΟΥ ἢ Ε.

καὶ Κύπρις, ἄτε γένους προμάτωρ,
ἄλευσον· σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
γεγόναμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις
ἄντοῦσαι πελαζόμεσθα.

130

ΧΟΡΟΥ ἢ ς.

καὶ σύ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ
στρατιῶ δαίῳ στόνων ἀπύα,
σύ τ', ὦ Λατογένεια κούρα,
Ἄρτεμι φίλα, τόξον εὐτυκάζου.

ΧΟΡΟΥ ἢ ΙΑ.

ἔ ἔ ἔ ἔ,
ὄτοβον ἀρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω.

στρ. β'. 135

ΧΟΡΟΥ ἢ ΙΒ.

ὦ πότνι Ἥρα,
ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.

ΧΟΡΟΥ ἢ Ι.

Ἄρτεμι φίλα, ἔ ἔ,
δοριτίνακτος αἰθήρ δ' ἐπιμαίνεται.
τί πόλις ἄμμι πάσχει; τί γενήσεται;
ποῖ δὲ τέλος ἔτ' ἐπάγει θεός;

140

ΧΟΡΟΥ ἢ ΙΓ.

ἔ ἔ ἔ ἔ,
ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθάς ἔρχεται.

ἀντ. β'.

ΧΟΡΟΥ ἢ ΙΔ.

ὦ φίλ' Ἀπολλων,
κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων.

145

ΧΟΡΟΥ ἢ ΙΕ.

ἐκ Διόθεν . . . .
πολεμόκραντον ἀγνὸν τέλος ἐν μάχᾳ·
σύ τε, μάκαιρ' ἄνασσ' Ὀγκα, ὑπὲρ πόλεως
ἐπτάπυλον ἔδος ἐπιρρύου.

150

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἰὼ παναλκείς θεοί,
ἰὼ τέλειοι τέλειαι τε γᾶς τᾶσδε πυρ-
γοφύλακες, πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'·
ἔτεροφώνῳ στρατῶ.
κλύετε παρθένων, κλύετε πανδίκους
χειροτόνους λιτάς.

στρ. γ'.

155

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἰὼ φίλοι δαίμονες,
λυτήριοι τ' ἀμφιβάντες πόλιν, δειξαθ' ὡς
φιλοπόλεις, μέλεσθ' ὃ' ἱερῶν δημίων,
μελόμενοι δ' ἤξετε·
φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων
μνήστορες ἔστε μοι.

ἀντ. γ'.

160

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὑμᾶς ἔρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά,
 ἧ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια,
 στρατῶ τε θάρσος τῶδε πυργηρουμένῳ, 165
 βρέτη πεσοῦσας πρὸς πολιτσούχων θεῶν
 αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;
 μήτ' ἐν κακοῖσι μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ
 ξύνοικος εἶην τῷ γυναικείῳ φυτῷ.
 κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὁμιλητὸν θράσος, 170
 δείσασα δ' οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.
 καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φρυγᾶς
 θεῖσαι διερροθήσαι ἄψυχον κάκην·
 τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλετε,
 αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἐνδοθεν πορθούμεθα. 175
 τοιαῦτά τᾶν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.
 κεῖ μὴ τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
 ἀνῆρ, γυνή τε, χῶ τι τῶν μεταίχμιον,
 ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλευέσεται,
 λευστήρα δήμου δ' οὐ τι μὴ φύγη μόρον. 180
 μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βουλευέτω,
 τᾶξωθεν· ἐνδον δ' οὔσα μὴ βλάβην τίθει.
 ἤκουσας ἧ οὐκ ἤκουσας, ἧ κωφῇ λέγω;

ΧΟΡΟΣ.

ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεισ' ἀκού- 185
 σασα τὸν ἀρματόκτυπον ὄτοβον, ὄτοβον,
 ὅτε τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι,
 ἵππικῶν τ' ἀγρόπνων
 πηδαλίων δια στόμια
 πυριγενετῶν χαλινῶν.

στρ. α'.

185

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τί οὖν; ὁ ναύτης ἄρα μὴ εἰς πρῶραν φρυγῶν 190
 πρύμνηθεν εὔρε μηχανὴν σωτηρίας,
 νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ-
 χαῖα βρέτη, θεοῖς πίσυρος, ἄτε νιφάδος
 οὐτ' ὄλοῦς νιφομένης βρόμος ἐν πύλαις,
 δὴ τότε ἤρθην φόβῳ
 πρὸς μακάρων λιτάς, πόλεος
 ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.

ἀντ. α'.

195

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

πύργον στέγειν εὐχέσθε πολέμιον δόρυ.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ οὖν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν;
 200

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἀλλ' οὖν θεοὺς
 αὐτοὺς ἀλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.

ΧΟΡΟΣ.

μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν
 ἄδε πανήγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ'
 ἀστυδρομουμένην πόλιν καὶ στρατεύμ'
 ἀπτόμενον πυρὶ δαῖψ.
 205

στρ. β'.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

μή μοι θεοὺς καλοῦσα βουλεύου κακῶς·
 παιδαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας
 μήτηρ, γονῆς σωτήρος· ὡδ' ἔχει λόγος.

ΧΟΡΟΣ.

ἔστι· θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχύς καθυπερτέρα·
 πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμύχανον
 κὰκ χαλεπᾶς δύας ὑπέρ τ' ὀμμάτων
 κρημναμενᾶν νεφελᾶν σοῖ.
 ἀντ. β'.
 210

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἀνδρῶν τάδ' ἔστι, σφάγια καὶ χρηστήρια
 θεοῖσιν ἔρδειν, πολεμίων πειρωμένων·
 σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν καὶ μένειν εἴσω δόμων.
 215

ΧΟΡΟΣ.

διαὶ θεῶν πόλιν τε νεμόμεθ' ἀδάματον,
 στρ. γ'.

δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
τίς τάδε νέμεσις στυγεί;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὔτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακασπλάγγουσι τιθῆς,
ἔκηλος ἴσθι, μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

220

ΧΟΡΟΣ.

ποταίνιον κλύουσα πάταγον ἀνάμιγα
ταρβοσύνῳ φόβῳ τάνδε ποτὶ σκοπᾶν,
τίμιον ἔδος, ἰκόμαν.

ἀντ. γ'.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

μὴ νῦν, ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους
πύθῃσθε, κακνυτοῖσιν ἀρπαλίζετε.
τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται, φόνῳ βροτῶν.

225

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυγαγμάτων.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

μὴ νῦν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κυκλουμένων.

230

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὔκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλευεῖν πέρι.

ΧΟΡΟΣ.

δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐ σίγα; μηδὲν τῶνδ' ἔρεῖς κατὰ πτόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῶς πυργώματα.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσει τάδε;

235

ΧΟΡΟΣ.

θεοὶ πολλῆται, μὴ με δουλείας τυχεῖν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

αὐτὴ σὺ δουλοῖς καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παγκρατῆς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθρὸν βέλος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἶον ὠπάσας γένος.

ΧΟΡΟΣ.

μοχθηρόν, ὥσπερ ἄνδρες ἄν ἀλφῷ πόλις.

240

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

παλινστομεῖς αὖ θιγγάνουδ' ἀγαμάτων;

ΧΟΡΟΣ.

ἀψυχία γὰρ γλῶσσαν ἀρπάζει φόβος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

αἰτούνμεν μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος.

ΧΟΡΟΣ.

λέγοις ἄν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

σίγησον, ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.

245

ΧΟΡΟΣ.

σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοῦπος αἰροῦμαι σέθεν.

καὶ πρὸς γε τούτοις, ἐκτὸς οὐδ' ἀγαμάτων,

εὗχου τὰ κρείσσω ξυμμάχους εἶναι θεούς.

κάμῶν ἀκούσασ' ἐγγμάτων, ἔπειτα σὺ

250

ὄλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον,

Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,

θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον.

ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς,

πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις,

255

Αἰρκῆς τε πηγαῖς ὕδατι τ' Ἴσμηνοῦ λέγω,

εὖ ξυντυχόντων καὶ πόλεως σεσωσμένης,

μήλοισιν αἰμάσσοντας ἐστίας θεῶν,

ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπέυχομαι

θήσειν τρόπαια, δαῖτων δ' ἐσθήματα

260

στέψω πρὸ ναῶν δουριπηχῶς ἀγνοῖς δόμοις.

τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς,
 μηδ' ἐν ματαίοις ἀγροῖσι ποιφύγασιν·
 οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.
 ἐγὼ δ' ἐπ' ἀνδρας ἔξ, ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ,
 ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον
 εἰς ἐπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μόλων,
 πρὶν ἀγγέλους σπερχνοὺς τε καὶ ταχυρρόδους
 λόγους ἰέσθαι, καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.

265

ΧΟΡΟΣ.

μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ·
 γείτονες δὲ καρδίας μέριμναι
 ζωπυροῦσι τάρβος
 τὸν ἀμφιτειχῆ λεών,
 δράκοντας ὡς τις τέκνων
 ὑπερδέδοικεν λεχαιῶν δυσευνάτορας
 πάντροφος πελειάς.
 τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους
 πανδημεὶ πανομιλεῖ
 στείχουσιν· τί γένωμαι;
 τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν
 ἰάπτουσι πολίταις
 χερμάδ' ὀκρῖόεσσαν.
 παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς θεοί,
 πόλιν καὶ στρατὸν
 Καδμογενῆ ῥύεσθε.

στρ. α'. 270

275

280

285

ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον
 τᾶσδ' ἄρειον, ἐξαφέντες ἐχθροῖς
 τὰν βαδύχθον' αἴαν,
 ὕδωρ τε Διοκαῖον, εὐ-
 τραφέστατον πωμάτων
 ὄσων ἴησιν Ποσειδᾶν ὁ γαιάοχος,
 Τηθύος τε παῖδες;
 πρὸς τὰδ', ᾧ πολιῶχοι

ἀντ. α'.

290

θεοί, τοῖσι μὲν ἕξω
 πύργων ἀνδρολέτειραν 295
 ἄταν, ῥίψοπλον ἄταν
 ἐμβαλόντες, ἄροισθε
 κῦδος τοῖσδε πολίταις
 καὶ πόλεως ῥύτορες εὐέδροι
 . . . . . τε στάθῃ² 300
 ὄξυγόις λιταῖσιν.

οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὦδ' 310
 ὠγγυλίαν Ἀἶδα προΐαψαι δορὸς ἄγραν,
 δουλίαν, ψαφαρᾶ σποδῶ
 ἐπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν 305
 περφομέναν ἀτίμως.
 τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγασθαι,
 ἔ ἔ,
 νέας τε καὶ παλαιὰς
 ἱππηδὸν πλοκάμων, περιρ- 310
 ρηγνυμένων φαρέων.
 βοᾶ δὲ καὶ κενουμένα πόλις,
 λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου
 βαρείας τις τύχας προταρβῶν.

κλαυτὸν δ' ἀρτιδρόποις 315
 ὠμοδρόπων νομίμων προπάρουθεν διαμεῖψαι
 δωμάτων στυγεράν ὁδόν.
 τί τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
 βέλτερα τῶνδε πράσσειν;
 πολλὰ γάρ, εἴτε πτόλις δαμασθῆ, 320
 ἔ ἔ,
 δυστυχῆ τε πράσσει·
 ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, φονεύ-
 ει, τὰ δὲ πυρφορεῖ·
 καπνῶ δὲ χραίνεται πόλισμ' ἅπαν· 325

μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
μιαίνων εὐσέβειαν Ἄρης.

κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστν· πρότι δ' ὄρκάνα πυργῶτις. στρ. γ'·
πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ ἀμφὶ δορὶ καίνεται·

βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι 330

τῶν ἐπιμαστιδίων

ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται.

ἀρπαγαὶ δέ, διαδρομῶν δμαίμονες·

ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,

καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ, 335

ξύννομον θέλων ἔχειν,

οὔτε μείον, οὔτ' ἴσον λελιμμένοι

τῶν ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα.

παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν ἀλγύνει ἀντ. γ'·

κυρήσας πικρὸν γ' ὄμμα θαλαμηπόλων· 340

πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος

γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς

ἐν ῥοθίοις φορεῖται·

δμωίδες δὲ καινοπήμονες νέαι,

τλήμον αἴσιν αἰχμάλωτον 345

ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος, ὡς

δυσμενοῦς ὑπερτέρου,

ἐλπὶς ἐστὶ νύκτερον τέλος μολεῖν,

παγλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α'.

ὃ τοι κατόπτης, ὡς ἔμοι δοκεῖ, στρατοῦ 350

πενθῶ τιν' ἡμῖν, ᾧ φίλαι, νέαν φέρει,

σπουδῇ διώκων πομπέιμος χνόας ποδῶν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β'.

καὶ μὴν ἄναξ ὃδ' αὐτός, Οἰδίπου τόκος

εἰδ' ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν·

σπουδῇ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα. 355

ΑΓΓΕΛΟΣ.

λέγοιμ' ἄν, εἰδὼς εὖ, τὰ τῶν ἐναντίων,
 ὡς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον.
 Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προϊτίσιν
 βρέμει, πόρον δ' Ἰσμηγὸν οὐκ ἔα περᾶν
 ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά. 360
 Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμμένος,
 μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων, βοᾷ·
 θένει δ' ὀνειδεί μάντιν Οἰκλειίδην σοφόν,
 σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχία·
 τοιαῦτ' αὐτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους 365
 σείει, κράνους χαίτωμ'· ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ
 χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον·
 ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
 φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
 λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει, 370
 πρέσβιστον ἄστρον, νυκτὸς ὀφθαλμὸς, πρόπει.
 τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σάγαις
 βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίας, μάχης ἐρῶν,
 ἵππος χαλινῶν δ' ὡς κατασθμαίνων βρέμει,
 ὅστις βοῆν σάλπιγγος ὀργαίνει μένων. 375
 τίς ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προΐτου πυλῶν
 κλήθρων λυθέντων προστατεῖν φερέγγυος;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἄν τρέσαιμ' ἐγώ,
 οὐδ' ἔλκοποιὰ γίγνεται τὰ σήματα,
 λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός. 380
 καὶ νύκτα ταύτην, ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος
 ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
 τάχ' ἄν γένοιτο μάντις ἢ ἀνοία τινί.
 εἰ γὰρ θανόντι νύξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι,
 τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπερκομπον τόδε 385
 γένοιτ' ἄν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,
 καὐτὸς καθ' αὐτοῦ τήνδ' ὕβριν μαντεύσεται.

ἐγὼ δὲ Τυδεΐ κεδνὸν Ἄστακοῦ τόκον
 τόνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
 μάλ' εὐγενῆ τε καὶ τὸν Αἰσχίνης θρόνον 390
 τιμῶντα καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους.
 αἰσχροῦν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
 σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
 ἔλιξωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος
 Μελάνιππος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ. 395
 Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται
 εἶργειν τεκούση μητρὶ πολέμιον δόρυ.

ΧΟΡΟΣ.

τὸν ἅμῳ νυν ἀντιπαλον εὐτυχεῖν 396
 θεοὶ δοῦεν· ὡς δικαίως πόλεως
 πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἱματη-
 φόρους μύθους ὑπὲρ φίλων
 ὀλομένων ιδέσθαι.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τοῦτ' ἄρ' οὕτως εὐτυχεῖν δοῦεν θεοί.
 Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἥλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις,
 γίγας δ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου 405
 μείζων, ὃ κόμπος δ' οὐ κατ' ἀνθρώπων φρονεῖ·
 πύργοις δ' ἀπειλεῖ δεῖν, ἃ μὴ κραίνοι Τύχη.
 θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
 καὶ μὴ θέλοντός φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς
 ἔριν πέδῳ σκήψασαν ἐμποδῶν σχεθεῖν. 410
 τὰς δ' ἀστραπᾶς τε καὶ κεραυνίους βολὰς
 μεσημβρινοῖσι θάλαπτεσιν προσήμασεν·
 ἔχει δὲ σῆμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
 φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὠπλισμένη,
 χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν Πηρήσω πόλιν. 415
 τοῦτ' ἄρ' ὡς φωνεῖ πέμπε, τίς ξυστήσεται;
 τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.

τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
 ἢ γλῶσσ' ἀληθῆς γίγνεται κατήγορος. 420
 Καπανεύς δ' ἀπειλεῖ, δρᾶν παρεσκευασμένος
 ἄ θεοὺς ἀτίζων κάπογυμνάζων στόμα
 χαρᾶ ματαία, θνητὸς ὢν, ἐς οὐρανὸν
 πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
 πέποιθὰ δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον 425
 ἦξειν κεραυνόν, οὐδὲν ἐξηκασμένον
 μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.
 ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κεῖ στόμαργός ἐστ' ἄγαν,
 αἰθῶν τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
 φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας 430
 Ἄρτεμιδος εὐνοίαισι σὺν τ' ἄλλοις θεοῖς.
 λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

ΧΟΡΟΣ.

ὄλοιθ' ὅς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται, 435
 κεραυνοῦ δέ μιν βέλος κασχέθοι,
 πρὶν ἐμὸν ἐςθορεῖν δόμον, πωλικῶν θ'
 ἐδωλίων μ' ὑπερκόπῃ
 δορεῖ ποτ' ἐκλαπάξαι.

ἀντ. α'.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
 λέξω· τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος 440
 ἐξ ὑπτίου πῆδησεν εὐχάλκου κράνους,
 πύλαισι Νηϊσταῖσι προςβαλεῖν λόχον.
 ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐνβριμωμένους
 δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκένας.
 φμιοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,
 μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι. 445
 ἐσχημάτισται δ' ἄσπις οὐ σμικρὸν τρόπον·
 ἀνὴρ δ' ὀπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
 στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκτέρσαι θέλων·
 βοᾷ δὲ χούτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς,
 ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων· 450

καὶ τῷδε φωτὶ πέμπει τὸν φερέγγυον
 πόλεως ἀπειργεῖν τῆσδε δούλειον ζυγόν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῳ
 καὶ δὴ πέπεμπται, κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
 Μεγαρέυς, Κρέοντος σπέρμα, τοῦ σπαρτῶν γένους, 455
 ὃς οὔτι μάργων ἱππικῶν φραγαμάτων
 βρόμον φοβηθεῖς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,
 ἀλλ' ἦ θανῶν τροφεῖα πληρώσει χθονί,
 ἣ καὶ δὴ ἄνδρε καὶ πόλισιμ' ἐπ' ἀσπίδος
 ἔλων λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός. 460
 κόμπαζ' ἐπ' ἄλλω, μηδέ μοι φθόνοι λέγων.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπέχομαι τῷδε μὲν εὖ τελέσαι, 465
 ἰὼ πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
 ὡς δ' ὑπέρανχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
 μαινομένα φρενί, τῶς νιν
 Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων. 465

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
 Ὅγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
 Ἴππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος. 470
 ἄλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
 ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
 ὁ σηματοργὸς δ' οὐ τις εὐτελής ἄρ' ἦν
 ὅστις τόδ' ἔργον ὤπασεν πρὸς ἀσπίδι,
 Τυφῶν', ἰέντα πυρπνόον διὰ στόμα
 λιγνὴν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν· 475
 ὄφρων δὲ πλεκτάναισι περιδρομον κύτος
 προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
 αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἐνθεὸς δ' Ἄρει
 βακχᾶ πρὸς ἀλκήν, Θυιάς ὡς φόβον βλέπων.
 τοιοῦδε φωτὸς πείραν εὖ φυλακτέον· 480
 φόβος γὰρ ἦδη πρὸς πύλαις κομπάζεταιται.

τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
 ἢ γλῶσσ' ἀληθῆς γίγνεται κατήγορος. 420
 Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ, δρᾶν παρεσκευασμένους
 ἂ θεοὺς ἀτίζων κάπογυμνάζων στόμα
 χαρᾶ ματαίᾳ, θνητὸς ὢν, ἐς οὐρανὸν
 πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπι.
 πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον 425
 ἦξειν κεραυνόν, οὐδὲν ἐξηκασμένον
 μεσημβρινοῖσι θάλπεισιν τοῖς ἡλίῳ.
 ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κεῖ στόμαργός ἐστ' ἄγαν,
 αἰθῶν τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
 φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας 430
 Ἄρτεμιδος εὐνοίαισι σὺν τ' ἄλλοις θεοῖς.
 λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

ΧΟΡΟΣ.

ὄλοιθ' ὅς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται, 435
 αντ. α'.
 κεραυνοῦ δέ μιν βέλος κασχέθοι,
 πρὶν ἐμὸν ἐςθορεῖν δόμον, πωλικῶν θ'
 ἐδωλίῳ μ' ὑπερκόπῳ
 δορὶ ποτ' ἐκλαπάξαι.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
 λέξω· τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος
 ἐξ ὑπτίου πῆδησεν εὐχάλκου κράνους, 440
 πύλαισι Νηϊσταῖσι προςβαλεῖν λόχον.
 Ἰππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐνβριμωμένας
 δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκένας.
 φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,
 μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι. 445
 ἐσχημάτισται δ' ἄσπις οὐ σμικρὸν τρόπον·
 ἀνὴρ δ' ὀπλίτης κλίμακος προςαμβάσεις
 στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέραςι θέλων·
 βοᾷ δὲ χούτος γραμμῶν ἐν ξυλλαβαῖς,
 ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων· 450

καὶ τῷδε φωτὶ πέμπει τὸν φερέγγυον
πόλεως ἀπειργεῖν τῆσδε δούλειον ζυγόν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

πέμπομι' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῃ
καὶ δὴ πέπεμπται, κόμπον ἐν χερσὶν ἔχων,
Μεγαρεύς, Κρέοντος σπέρμα, τοῦ σπαρτῶν γένους, 455
ὃς οὔτι μάργων ἱππικῶν φρουραγμάτων
βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,
ἀλλ' ἢ θανῶν τροφεῖα πληρώσει χθονί,
ἢ καὶ δὴ ἄνδρε καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
ἐλὼν λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός. 460
κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ, μηδέ μοι φθόνει λέγων.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπεύχομαι τῷδε μὲν εὖ τελέσαι, σιγ. β'.
ὣν πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
ὡς δ' ὑπέρανχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
μαινομένα φρενί, τῶς νιν 465
Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
Ὅγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
Ἴππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος.
ἄλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω, 470
ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
ὁ σηματοργὸς δ' οὐ τις εὐτελής ἄρ' ἦν
ὅστις τόδ' ἔργον ὤπασεν πρὸς ἀσπίδι,
Τυφῶν', ἴεντα πυρπνόον διὰ στόμα
λιγνὴν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν· 475
ὄφρων δὲ πλεκτάναισι περιδρομον κύτος
προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἐνθεος δ' Ἄρει
βακχᾶ πρὸς ἀλκήν, Θυιάς ὡς φόβον βλέπων.
τοιούδε φωτὸς πείραν εὖ φυλακτέον· 480
φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεταιται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

πρῶτον μὲν Ὅγκα Παλλάς, ἣτ' ἀγχίπτολις
 πύλαισι γέλτων, ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβρι
 εἴρξει, νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον·

Ἐπερβίος δέ, κεδνὸς Οἴνοπος τόκος,
 ἀνῆρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ἠρέθη, θέλων
 ἐξιστορῆσαι μοῖραν, ἐν χρεῖα τύχης·
 οὔτ' εἶδος, οὔτε θυμόν, οὔθ' ὄπλων σχέσιν
 μωμητός· Ἐρμῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγεν.

ἐχθρὸς γὰρ ἀνῆρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται.
 ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων
 θεούς· ὃ μὲν γὰρ πυρρπνόον Τυφῶν ἔχει,
 Ἐπερβίω δὲ Ζεὺς πατήρ ἐπ' ἀσπίδος
 σταδαῖος ἦσται, διὰ χειρὸς βέλος φλέγων.

[κοῦπω τις εἶδε Ζῆνά που νικώμενον.]

τοιιάδε μὲν τις προσφίλεια δαιμόνων·
 πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἔσμεν, οἳ δ' ἤσσωμένων.

[εἰ Ζεὺς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχη·
 εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ᾧδ' ἀντιστάτας·

Ἐπερβίω τε πρὸς λόγον τοῦ σήματος
 σωτῆρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχῶν.]

ΧΟΡΟΣ.

πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον
 ἔχοντ' ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας
 δαίμονος ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
 δαροβλοῖσι θεοῖσιν,
 πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
 πέμπταισι προσταχθέντα Βορραῖαις πύλαις,
 τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
 ὄμνυσι δ' αἰχμῆν, ἣν ἔχει μᾶλλον θεοῦ
 σέβειν πεποιδῶς ὀμμάτων θ' ὑπέρετρον,
 ἣ μὴν λαπάξειν ἄστν Καδμείων βία

485

490

495

500

ἀντ. β'.

505

510

δορός· τόδ' αὐδ' ἄ μητρὸς ἐξ ὄρεσκού
 βλάστημα καλλιπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.
 στείχει δ' Ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων 515
 ὤρας φουούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρήξ.
 ὃ δ' ὤμόν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον
 φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων, προσίσταται.
 οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις·
 τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ 520
 σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι,
 Σφίγγ' ὤμόσιτον προσμεμηχανημένην
 γόμφους, ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας·
 φέρει δ' ὕφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἓνα,
 ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη. 525
 ἔλθῶν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,
 μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχνεῖ πόρον,
 Παρθενοπαῖος Ἀρκάς. ὃ δὲ τοιόςδ' ἀνὴρ,
 μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,
 πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἂ μὴ κραίνοι θεός. 530

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι πρὸς θεῶν,
 αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν,
 ἧ τᾶν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.
 ἔστιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
 ἀνὴρ ἄκομπος, χεῖρ δ' ὄρᾳ τὸ δράσιμον, 535
 Ἄκτωρ, ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου·
 ὃς οὐκ ἔασει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ
 ἔσω πυλῶν θέουσαν ἀλδαίνειν κακά,
 οὐδ' εἰσαμείψαι θηρός, ἐχθίστου δάκους,
 εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος· 540
 ἔξωθε δ' εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται,
 πικνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν,
 θεῶν θελόντων· ἄν' ἀληθεύσαιμι ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων,

στρ. γ'.

τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἴσταται, 545
 μεγάλα μεγαληγόρων κλυούσα
 ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἶθε γὰρ
 θεοὶ τούσδ' ἄλλεσιαν ἐν γῆ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἕκτον λέγοιμ' ἄν ἄνδρα σωφρονέστατον
 ἀλκὴν τ' ἄριστον, μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν· 550
 Ὅμολωϊσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
 κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν,
 τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
 [μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,]
 Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου, 555
 κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον·
 καὶ τὸν σὸν αὖθις ἐς πατρός μοῖραν κάσιν,
 ἔξυπτιάζων ὄμμα, Πολυνείκους βίαν,
 δυσεκτέλευτον τοῦνομ' ἐνδατούμενος,
 καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα· 560
 ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές,
 καλὸν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις,
 πόλιν πατρώαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
 πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα.
 μητρὸς δὲ πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;
 565 πατρίς τε γαῖα, σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
 ἀλοῦσα, πῶς σοι ξύμμαχος γενήσεται;
 ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιαυῶ χθόνα,
 μάντις κεκευθῶς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
 570 μαχώμεθ'· οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
 τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὐκκλον νέμων
 πάγχυαλον ἠῦδα· σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλω.
 οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
 βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
 575 ἀφ' ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλευμάτα.
 τούτῳ σοφούς τε κάγαθούς ἀντηρέτας
 πέμπειν ἐπαινῶ· δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
 δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστάτοις.
 ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς 580
 κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος.
 [ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.]
 ἦ γὰρ ξυνεισβάς πλοῖον εὐσεβῆς ἀνὴρ
 ναύταισι θερμοῖς καὶ πανουργία τινὶ
 ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει, 585
 ἦ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν, δίκαιος ὢν,
 ἐχθροῦξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοισιν,
 ταῦτοῦ κρησῆας ἐνδίκως ἀγρεύματος,
 πληγεῖς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμῃ.
 οὗτος δ' ὁ μάντις, υἷὸν Οἰκλέους λέγω, 590
 σώφρων, δίκαιος, ἀγαθός, εὐσεβῆς ἀνὴρ,
 μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγείς
 θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν φρενῶν βίᾳ,
 τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πόλιν μολεῖν,
 Λιδὸς θέλοντος ξυγκαθελκυσθήσεται. 595
 δοκῶ μὲν οὖν σφε μῆδὲ προσβαλεῖν πύλαις,
 οὐχ ὡς ἄθυμος, οὐδὲ λήματος κάκη,
 ἀλλ' οἶδεν, ὡς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχη,
 εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.
 φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια. 600
 ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα, Λασθένουσ βίαν,
 ἐχθροῦξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν,
 γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἠβῶσαν φύει,
 ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
 παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἀρπάσαι δόρυ. 605
 Θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.

ΧΟΡΟΣ.

κλύοντες θεοὶ δίκαιους λιτὰς 610
 ἡμετέρας τελείθ', ὡς πόλις εὐτυχῆ,
 δορίπωνα κάκ' ἐκτρέποντες ἐς γᾶς

ἀντ. γ'.

ἐπιμόλους· πύργων δ' ἔκτοθεν
βαλὼν Ζεὺς σφε κάνοι κερανυῶ· 610

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τὸν ἑβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις
λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
οἴας ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας,
πύργοις ἐπεμβὰς κάπικηρυχθεὶς χθονί, 615
ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας,
σοὶ ξυμφέρεσθαι καὶ κτανῶν θανεῖν πέλας,
ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τῶς σ' ἀνδρηλάτην
φρυγῆ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον.
τοιαῦτ' ἀντεῖ καὶ θεοὺς γενεθλίους 620
καλεῖ πατρῴας γῆς ἐποπτῆρας λιτῶν
τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ Πολυνείκους βία.
ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὐθετον σάκος
διπλοῦν τε σῆμα προςμεμηχανημένον.
χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστήν ἰδεῖν 625
ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη·
Αἰκή γὰρ εἶναι φησιν, ὡς τὰ γράμματα
λέγει, Κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε, καὶ πόλιν
ἔξει, πατρῴων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.
τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τὰξενρήματα. 630
σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γινῶθι, τίνα πέμπειν δοκεῖς·
ὡς οὐποτ' ἄνδρϊ τῷδε κηρυκευμάτων
μέμψει· σὺ δ' αὐτὸς γινῶθι, ναυκλήρει πόλιν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
ὦ πανδάκρυτον ἄμὸν Οἰδίπου γένος· 635
ὦμοι, πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.
ἀλλ' οὔτε κλαίειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει,
μὴ καὶ τεκνωθῆ' δυσφοράτερος γόος.
ἐπωνύμω δὲ κάρτα, Πολυνεΐκει λέγω,
τάχ' εἰσόμεσθα τὰπίσημ' ὄπη τελεῖ· 640
εἶ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα

ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
 εἰ δ' ἢ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
 ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσίν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν·
 ἀλλ' οὔτε νιν φρυγόντα μητρόθεν σκότον, 645
 οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,
 οὔτ' ἐν γενεῖου ξυλλογῇ τριχώματος,
 Δίκη προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο·
 οὔτ' ἐν πατρώας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ
 οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας, 650
 ἢ δῆτ' ἂν εἴη πανθίκως ψευδώνυμος
 Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
 τοῦτοις πεποιθὼς εἶμι καὶ ξυστήσομαι
 αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
 ἄρχοντί τ' ἄρχων, καὶ κασιγνήτῳ κάσις, 655
 ἐχθρὸς ξὺν ἐχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὡς τάχος
 κημιῖδας, αἰχμὴν, καὶ πτερῶν προβλήματα.

ΧΟΡΟΣ.

μή, φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένη
 ὄργην ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ·
 ἀλλ' ἄνδρας Ἀργεῖοισι Καδμείους ἄλις 660
 ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἶμα γὰρ καθάρσιον·
 ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος,
 οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

εἵπερ κακὸν φέροι τις αἰσχύνῃς ἄτερ,
 ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσιν· 665
 κακῶν δὲ κᾶσχρῶν οὐ τιν' εὐκλείαν ἔρεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

τί μέμονας τέκνον; μήτι σε θυμοπλη-
 θῆς δορῖμαργος ἄτα φερέτω, κακοῦ δ'
 ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν. στρ. α'.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἐπεὶ το πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
 ἴτω κατ' οὐρον κῆμα Κωνκυτοῦ λαχόν, 670

Φοίβῳ στυγηθέν, πᾶν τὸ Λαΐου γένος.

ΧΟΡΟΣ.

ὠμοδακῆς δ' ἄγαν ἕμερος ἐξοτρώ-
νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
αἵματος οὐ θεμιστοῦ.

ἀντ. α'.

675

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

φίλον γὰρ ἐχθρά μοι πατρός τελεῖν ἀρὰ
ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασιν προσιζάνει,
λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ σὺ μὴ ποτρίνου· κακὸς οὐ κεκλή-
σει, βίον εὖ κρηῆσας· μελαναιγίς οὐκ
εἴσι δόμους Ἐρινύς, ὅταν ἐκ χερῶν
θεοὶ θυσίαν δέχωνται.

στρ. β'.

680

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θανμάζεται·
τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνομεν ὀλέθριον μόρον;

685

ΧΟΡΟΣ.

νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ κλύδων,
λήματος ἀντροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλ-
λακτός, ἴσως ἂν ἔλθοι χαλαρωτέρῳ
πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.

ἀντ. β'.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἐξέζεσαν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα·
ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνπνίων φαντασμάτων
ὄψεις, πατρῶων χρημάτων δατήριοι.

690

ΧΟΡΟΣ.

πέιθου γυναιξί, καίπερ οὐ στέργων ὅμως.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

λέγουτ' ἂν ὣν ἄνη τις· οὐδὲ χρὴ μακράν.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ λθῆς ὁδοὺς σὺ τάςδ' ἐφ' ἐβδόμαις πύλαις.

695

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τεθρηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

νίκη γε μέντοι καὶ κακὸν τιμᾷ θεός.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἀντάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

θεῶν διδόντων οὐκ ἂν ἐκφύγοι κακά.

700

ΧΟΡΟΣ.

πέφρικα τὰν ὤλεστοικον

στρ. α'.

θεόν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,

παναληθῆ, κεκόμαντιν

πατρὸς εὐκταίαν Ἐρινύν,

τελέσαι τὰς περιθύμους

705

κατάρας Οἰδιπόδα βλαψίφρονος·

παιδολέτωρ δ' ἔρις ἅδ' ὀτρύνει.

ξένος δὲ κλίρους ἐπινωμᾷ

ἀντ. α'.

Χάλυβος, Σκυθῶν ἄποικος,

κτεάνων χρηματοδαίτας

710

πικρός, ὠμόφρων σίδαρος,

χθόνα ναίειν διαπίλας,

ὀπόσαν καὶ φθιμένοισιν κατέχειν,

τῶν μεγάλων πεδίων ἁμοίρους.

ἐπειδὰν αὐτοκτόνως

στρ. β'. 715

αὐτοδαῖκτοι θάνωσι

καὶ γαῖα κόνις πῆ

μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον,

τίς ἂν καθαρμούς πόροι;

τίς ἂν σφε λούσειεν; ὦ

720

πόνοι δόμων νέοι παλαι-

οἷσι συμμιγεῖς κακοῖς.

παλαιγενῆ γὰρ λέγω ἀντ. β'.

παρβασίαν ἀκίποινον·

αἰῶνα δ' ἔς τρίτον μένει, 725

Ἀπόλλωνος εὖτε Λαῖος

βία, τρὶς εἰπόντος ἐν

μεσομαίοις Πυθικοῖς

χρηστηρίοις, θνάσκοντα γέν-

νας ἄτερ σώζειν πόλιν. 730

κρατηθεῖς δ' ἐκ φίλων ἀβουλίαις

στρ. γ'.

ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ,

πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,

ὅσπερ μὴ πρὸς ἀγνάν

σπείρας ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη,

735

ρίξαν αἱματόεσσαν

ἔτλα· παράνοια συνᾶγε

νυμφίους φρενώλεις.

κακῶν δ' ὡσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει·

ἀντ. γ'.

τὸ μὲν πῖπνον, ἄλλο δ' αἰρεῖ

740

τρίχalon, ὃ καὶ περὶ πρύ-

μναν πόλεως καχλάζει·

μεταξὺ δ' ἀλλὰν δι' ὀλίγου

τείνει πύργος ἐν Ἄρει.

745

δέδοικα δέ, σὺν βασιλεῦσι

μὴ πόλις δαμασθῆ.

τέλειαι γὰρ παλαιφάτων ἀρᾶν

στρ. δ'.

βαρεῖαι καταλλαγαί· τὰ δ' ὀλοὰ

πελόμεν' οὐ μὰψ ἔρχεται.

πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει

750

ἀνδρῶν ἀλφρηστᾶν

ολβος ἄγαν παχυνθείς.

τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύμασαν ἀντ. δ'.
 θεοὶ καὶ ξυνέστιοι πόλεος, ὃ
 πολύβοτός τ' αἰὼν βροτῶν, 755
 ὅσον τότε Οἰδίπουν τίον,
 τὰν ἀρπαξάνδραν
 κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων στρ. ε'.
 ἐγένετο μέλεος ἀθλίων 760
 γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν
 μαινομένα καρδίᾳ
 δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·
 πατροφόνῳ χειρὶ τῶν
 κυρσοτέκνων ὀμμάτων ἐπλάγχθη, 765

τέκνοισιν δ' ἀρὰς ἀντ. ε'.
 ἐφῆκεν ἐπικότους τροφᾶς,
 αἰαῖ, πικρογλώσσους ἀράς,
 καὶ σφε σιδαρονόμῳ
 δία χειρὶ ποτε λαχεῖν 770
 κτήματα· νῦν δὲ τρέω,
 μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἑρινύς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθρυνμέναι.
 πόλις πέφευγεν ἦδε δούλειον ζυγόν·
 πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀβριμῶν κομπάσματα, 775
 πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε, καὶ κλυδωνίου
 πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο,
 στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις
 ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις.
 καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἕξ πυλώμασιν, 780
 τὰς δ' ἐβδόμας ὃ σεμνὸς ἐβδομαγέτας

ἄναξ Ἀπόλλων εἶλετ', Οἰδίπου γένει
κραιῶν παλαιᾶς Λαῖου δυσβουλίας.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἔστι πρᾶγος νεόκοτον πόλει παρόν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πόλις σέσωσται· βασιλείου δ' ἑμοσπόρου

785

ΧΟΡΟΣ.

τίνων; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγου.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

φρονοῦσα νῦν ἄκουσον, Οἰδίπου γένους

ΧΟΡΟΣ.

οἷ γὰρ τάλαινα, μάντις εἰμι τῶν κακῶν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πέπωκεν αἶμα γαί' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

ΧΟΡΟΣ.

ἐκεῖθι κῆλθον; βαρέα δ' οὖν ὄμως φράσον.

790

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄνδρες τεθναῖσιν ἐκ χειρῶν αὐτοκτόνων.

ΧΟΡΟΣ.

οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἡναιροντ' ἄγαν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι.

ΧΟΡΟΣ.

οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.

795

τοιαῦτα χαιρεῖν καὶ δακρύσασθαι πάρα·

πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν, οἱ δ' ἐπιστάται

δισσῶ στρατηγῶ διέλαχον σφυρηλάτῳ

Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμψησίαν.

ἔξουσι δ' ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθόνα,

800

πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότημους φρουρούμενοι.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι

δαίμονες, οἱ τοῦσδε ζύεσθε
 Κάδμου πύργους,
 πότερον χείρω κάπολολύξω 805
 σωτήρι πόλεως ἄσινεία,
 ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας
 ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχας;
 οἱ δ᾽ ἤτ' ὄρθῳσ κατ' ἐπωνυμίαν
 κλεινοὶ τ' ἔτεδον καὶ πολυνεικεῖς 810
 ὦλοντ' ἄσεβει διανοίᾳ.

ᾧ μέλαινα καὶ τελεῖα 815
 γένεος Οἰδίπου τ' ἄρά,
 κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος·
 ἔτευξα τύμβῳ μέλος
 θνιάς, αἵματοσταγαῖς
 νεκροὺς κλύουσα δυσμόρως
 θανόντας· ἢ δύσορως ἄ-
 δε ξυναυλία δορός.

ἔξέπραξεν, οὐδ' ἀπειπε 820
 πατρόθεν εὐκταία φάτις,
 βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαῖου διήρασαν·
 μέριμνα δ' ἄμφι πτόλιν·
 θέςφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.
 ἰὼ πολύστονοι, τόδ' εἰρ- 825
 γάσασθ' ἄπιστον· ἦλθε δ' αἰ-
 ακτὰ πῆματ' οὐ λόγῳ.

τάδ' αὐτόδηλα· προὔπτος ἀγγέλου λόγος· 830
 διπλαῖ μέριμναι, δίδυμ' ἀγανόρεα κακά,
 αὐτοφόνα, δίμορα, τέλεα τάδε πάθη· τί φῶ;
 τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι δόμων ἐφέστιοι;
 ἀλλὰ γόων, φιλίαι, κατ' οὖρον

ἔρέσσει' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν
 πίτυλον, ὃς αἰεὶ δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται
 τὰν ναύστολον μελάγκροκον θεωρίδα,
 τὰν ἀστιβῆ' πόλλωνι, τὰν ἀνάλιον
 πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.

ἀντ. β'.

835

ἀλλὰ γὰρ ἤκουσ' αἰδ' ἐπὶ πρᾶγος
 πικρὸν, Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη,
 θρηῆνον ἀδελφοῖν· οὐκ ἀμφιβόλως
 οἴμαι σφ' ἔρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
 στηθεῶν ἦσειν ἄλγος ἐπάξιον.
 ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
 τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος
 ἰαχεῖν, Αἶδα τ'
 ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.

840

845

ἰὼ,
 δυσαδελφόταται πασῶν, ὅποσαι
 στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,
 κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς,
 μὴ ἔκ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

850

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἰὼ ἰὼ δύσφρονες,
 φίλων ἄπιστοι καὶ κακῶν ἀτρυμόνες,
 πατρῷους δόμους ἐλό-
 ντες μέλει σὺν ἀλκᾷ.

στρ. α'.

855

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

μέλει δῆθ' οἱ μελέους θανάτους
 εὔροντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἰὼ ἰὼ δωμάτων
 ἔρειψίτοιχοι καὶ πικρὰς μοναρχίας
 ἰδόντες, τί δὴ διίλ-
 λαχθε σὺν σιδάρῳ.

ἀντ. α'.

860

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

κάρα δ' ἄληθῆ, πατρὸς Οἰδιπόδα
πότνι Ἐρινὺς ἐπέκρανεν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

δι' εὐωνύμων τετυμμένοι,

στρ. β'.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

τετυμμένοι δῆθ', ὁμο-
σπλάγγων τε πλευρωμάτων

865

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

αἰαῖ δαιμόνιοι,
αἰαῖ δ' ἀντιφόνων θανάτων ἀραί.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

διανταίαν λέγεις πεπταγμένους
καὶ δόμοισιν ἐννέπειν,
ἀναυδάτω μένει
ἀραίω τ' ἐκ πατρὸς
σὺν διχόφρονι πότμω.

870

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος.

ἀντ. β'. 875

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

στένουσι πύργοι, στένει
πέδον φίλανδρον, μενεῖ
κτέανά τ' ἐπιγόνους.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

δι' ὧν αἰνομόροις,
δι' ὧν νεῖκος ἔβα θανάτου τέλος.

880

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἔμοιράσαντο δ' ὄξυκάρδιοι
κτῆμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν.
διαλλακτῆρι δ' οὐκ
ἀμεμφεία φίλοις,
οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης.

885

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

σιδαρόπλακτοι μὲν ᾧδ' ἔχουσιν, στρ. γ'.
 σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσιν,
 τάχ' ἂν τις εἴποι τίνες,
 τάφων πατρῶων λαχαί.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

δόμων μάλ' ἀχὰν ἐπ' αὐτοῖς 890
 προπέμπει
 δαίκτηρ γόος αὐτόστονος αὐτοπήμων,
 δαϊόφρων, οὐ φιλογα-
 θής, ἐτύμως δακρυχέων
 ἐκ φρενός, ἃ κλαιομένας μιν μινύθει, 895
 τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτιν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλοισιν, ἀντ. γ'.
 ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
 ξένων τε πάντων σίχας
 πολυφθόρους ἐν δαῖ. 900

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

δυσδαιμονάς σφ' ἃ τεκοῦσα
 πρὸ πασῶν
 γυναικῶν, δπόσαι τεκτογόνοι κέκληνται,
 παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐ-
 τᾶ θεμένα, τοὺςδ' ἔτεχ'· οἱ δ'
 ᾧδ' ἐτελεύτασαν ὑπ' ἀλλαλοφόνους 905
 χερσὶν δημοσπόροισιν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

δμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι στρ. δ'.
 διαρταμαῖς οὐ φίλαις,
 ἔριδι μαινομένας, 910
 νείκεος ἐν τελευτᾷ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

πέπανται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
 ζοὰ φονορύτῳ

μέμικται, κάρτα δ' εἶσ' ὄμαιμοι.
 πικρὸς λυτῆρ νεικέων 915
 ὁ Πόντιος ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθείς,
 θηκτὸς σίδαρος, πικρὸς δὲ χρημάτων
 κακὸς दाτητὰς Ἄρης,
 ἄρὰν πατρώαν τιθείς ἀληθῆ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἔχουσι μοῖραν λαχόντες, ὧ μέλει,
 διοσδότην ἀχθέων· 920
 ὑπὸ δὲ χῶματι γᾶς
 πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ὡ πολλοῖς ἐπανθίσαντες
 πόνοισι γενεάν· 925
 τελευτᾷ δ' αἶδ' ἐπηλάλαξαν
 ἀραὶ τὸν ὄξυν νόμον,
 τετραμμένον παντρόπῳ φηγᾷ γένους·
 ἔστακε δ' Ἄτας τροπαῖον ἐν πύλαις,
 ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ 930
 δυοῖν κρατήσας ἔληξε δαίμων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

παισθεῖς ἔπαισας. προωδός.

ΙΣΜΗΝΗ.

σὺ δ' ἔθανες κατακτανῶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δορὶ δ' ἔκανες στρ. α'.

ΙΣΜΗΝΗ.

δορὶ δ' ἔθανες ἀντ. α'.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

μελεόπονος. στρ. β'. 935

ΙΣΜΗΝΗ.

μελεοπαθής. ἀντ. β'.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἴτω γόος. στρ. γ'.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἴτω δάκρυ.

ἀντ. γ'.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πρόκεισαι κατακτάς.

στρ. δ'.

ΙΣΜΗΝΗ.

πρόκεισαι φρονεθεῖς.

ἀντ. δ'. 940

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἦέ.

στρ. ε'.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἦέ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

μαίνεται γόοισι φρήν.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἐντὸς δὲ καρδία στένει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰὼ ἰὼ δάκρυτε σύ.

ΙΣΜΗΝΗ.

σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.

945

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πρὸς φίλου ἔφθισο.

ΙΣΜΗΝΗ.

καὶ φίλον ἔκτανες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

διπλᾶ λέγειν

ΙΣΜΗΝΗ.

διπλᾶ δ' ὄρᾶν

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἄχεα δοιὰ τάδ' ἔγγυθεν

950

ΙΣΜΗΝΗ.

πέλας ἀδελφὰ δ' ἀδελφεῶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὄλοα λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

ὄλοα δ' ὄρᾶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὦ Μοῖρα βαρυνότεира μογερά,
πότνια τ' Οἰδίπου σιά.

955

ΙΣΜΗΝΗ.

μέλαιν' Ἐρινύς, ἧ μεγασθενής τις εἶ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἦέ.

ἀντ. ε'.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἦέ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δυσθέατα πῆματα.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἔδειξε δ' ἐκ φυγᾶς ἐμοί.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐδ' ἔκεθ', ὡς κατέκτανεν.

960

ΙΣΜΗΝΗ.

σωθεῖς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ᾤλεσε δῆτα, ναί.

ΙΣΜΗΝΗ.

τόνδε δ' ἐνόσφισεν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τάλαν γένος.

ΙΣΜΗΝΗ.

τάλαν πάθος.

965

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δίπονα κήδε' δμώνυμα.

ΙΣΜΗΝΗ.

δίγγρα πῆματα παλμάτων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὄλοα λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

ὄλοα δ' ὄραν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰὼ Μοῖρα βαρυδότερα μογερά, 970
 πότνια τ' Οἰδίπου σκιά.

ΙΣΜΗΝΗ.

μέλαιν' Ἐρινύς, ἧ μεγαθενίς τις εἶ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

σύ τοί νιν οἶσα διαπερῶν, στρ. ζ'.

ΙΣΜΗΝΗ.

σὺ δ' οὐδὲν ὕστερος μαθών, ἀντ. ζ'.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν, στρ. ζ'. 975

ΙΣΜΗΝΗ.

δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας. ἀντ. ζ'.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὦ πάρος στρ. η'.

ΙΣΜΗΝΗ.

ὦ κακὰ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δώμασι ἀντ. η'.

ΙΣΜΗΝΗ.

καὶ χθονί,

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πρὸ πάντων δ' ἐμοί στρ. θ'.

ΙΣΜΗΝΗ.

καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί. ἀντ. θ'. 980

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰὼ δυσπότημων στρ. ι'.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἄναξ Ἐτεόκλεις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

σὺ δ' ἀρχαγέτας ἀντ. ι'.

ΙΣΜΗΝΗ.

. . . . .

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰὼ πάντων πολυστονώτατοι.

στρ. ια΄.

ΙΣΜΗΝΗ.

. . . . .

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰώ, ἰώ, δαιμονῶντες ἄτα.

985

ΙΣΜΗΝΗ.

ἰώ, ἰώ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός;

ἀντ. ια΄.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰώ, ὅπου τιμώτατον.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἰώ, ἰώ, πῆμα πατρὶ πάρευνον.

ΚΗΡΥΞ.

δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρῆ
δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως·

990

Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονός
θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς·
στεγῶν γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἴλετ' ἐν πόλει,
ιερῶν πατρῶων δ' ὅσιος ὦν μομφῆς ἄτερ
τέθνηκεν οὐπὲρ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.

995

οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν.
τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε, Πολυνείκους νεκρόν,
ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἀρπαγὴν κυσίη,
ὡς ὄντ' ἀναστατήρα Καδμείων χθονός,

1000

εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδῶν ἔστη δορὶ
τῷ τοῦδ' ἄγος δὲ καὶ θανῶν κεκτῆσεται
θεῶν πατρῶων, οὓς ἀτιμάσας ὄδε,
στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν, ἤρει πόλιν.
οὕτω πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
ταφέντ' ἀτίμως τοῦπιτίμιον λαβεῖν,
καὶ μήθ' ὄμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα,
μήτ' ὄξυμόλοποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,
ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὑπο·
τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.

1005

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω, 1010
 ἣν μὴ τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλη,
 ἐγὼ σφε θάψω, κἄνα κίνδυνον βαλῶ,
 θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι
 ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
 δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγγχον, οὗ πεφύκαμεν, 1015
 μητρὸς ταλαίνης καπὸ δυστήνου πατρὸς.
 τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινῶναι κακῶν,
 ψυχῇ, θανόντι ζῶσα, συγγόνῳ φρενί.
 τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
 λύκοι σπάσσονται· μὴ δοκησάτω τι. 1020
 τάφρον γὰρ αὐτῇ καὶ κατασκαφᾶς ἐγώ,
 γυνὴ περ οὔσα, τῷδε μηχανήσομαι,
 κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος,
 καυτῇ καλύψω, μηδέ τῃ δόξῃ πάλιν.
 θάρσει· παρέσται μηχανὴ δραστήριος. 1025

ΚΗΡΥΞ.

αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.

ΚΗΡΥΞ.

τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγῶν κακά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τραχύν' ἄθαπτος δ' οὔτος οὐ γενήσεται.

ΚΗΡΥΞ.

ἀλλ' ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ; 1030

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ δυστετίμηται θεοῖς.

ΚΗΡΥΞ.

οὔ, πρὶν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

παθῶν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο.

ΚΗΡΥΞ.

ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἐνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

1035

ΚΗΡΥΞ.

ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.

ΚΗΡΥΞ.

ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

φεῦ φεῦ.

ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς

1040

Κῆρες Ἑρινίες, αἰτ' Οἰδιπόδα

γένος ὠλέσατε πρέμνοθεν οὕτως,

τί πάθω; τί δὲ δρω; τί δὲ μήσωμαι;

πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλαίειν

μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβῳ;

1045

ἀλλὰ φοβοῦμαι κάποτρέπομαι

δεῖμα πολιτῶν.

σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων

τεύξει· κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγοος

μονόκλαυτον ἔχων θρηῆνον ἀδελφῆς

1050

εἶσι. τίς οὖν ἂν τὰ πίθοιτο;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

δράτω τι πόλις καὶ μὴ δράτω

σύστ.

τοὺς κλαίοντας Πολυνείκη.

ἡμεῖς μὲν ἴμεν καὶ συνθάψομεν

αἶδε πρόπομποι. καὶ γὰρ γενεᾶ

1055

..... κοινὸν τόδ' ἄχος,

καὶ πόλις ἄλλως

ἄλλοτ' ἐπαινεί τὰ δίκαια.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις

ἀντισύστ.

καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.

1060

μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν
ὄδε Καδμείων ἤρυσσε πόλιν
μὴ ἀνατραπῆναι, μηδ' ἄλλοδαπῶν
κύματι φωτῶν
κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα.

1065

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΦΥΛΑΞ.

ΧΟΡΟΣ ΠΡΕΣΒΥΤΩΝ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ ΚΗΡΥΞ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΦΥΛΛΞ.

Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,
 φρουρᾶς ἑτέρας μῆκος, ἦν κοιμώμενος
 στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
 ἄστρον κάτοιδα νυκτέρων ὀμήγουριν,
 καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρους βροτοῖς 5
 λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
 ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολὰς τε τῶν.
 καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
 ἀγῆν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν,
 ἀλώσιμόν τε βάζειν· ὧδε γὰρ κρατεῖ 10
 γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
 εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
 εὐνήν ὀνειροῖς οὐκ ἐπισκοπουμένην·
 τί μήν; φόβος γὰρ ἂνθ' ὕπνου παραστατεῖ,
 τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ· 15
 ὅταν δ' αἰεῖδεν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
 ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
 κλαίω τότε οἶκον τοῦδε συμφορὰν στένων,
 οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπανοούμενου.
 νῦν δ' εὐτυχῆς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων 20
 εὐαγγέλου φανέντος ὄρφναιου πυρός.
 ἰοῦ, ἰοῦ.
 ὦ χαῖρε λαμπτήρ νυκτός, ἡμερήσιον

φάος πιφάσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
 πολλῶν ἐν Ἄργει, τῆςδε συμφορᾶς χάριν. 25
 Ἀγαμέμνωνος γυναικὶ σημανῶ τορῶς,
 εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος, δόμοις
 ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῆδε λαμπάδι
 ἐπορθιάζειν, εἶπερ Ἴλιου πόλις
 ἐάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει· 30
 αὐτὸς τ' ἔγωγε φροῖμιον χορεύσομαι.
 τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι,
 τρὶς ἕξ βαλούσης τῆςδέ μοι φρυκτωρίας.
 γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλή χέρα
 ἄνακτος οἴκων τῆδε βαστάσαι χερί. 35
 τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσση μέγας
 βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτός, εἰ φθογγὴν λάβοι,
 σαφέστατ' ἂν λέξειεν. ὡς ἐκὼν ἐγὼ
 μαθοῦσιν αὐδῶ, κοῦ μαθοῦσι λήθομαι.

ΧΟΡΟΣ.

δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου 40
 μέγας ἀντίδικος,
 Μενέλαος ἄναξ ἧδ' Ἀγαμέμνων,
 διδρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
 τιμῆς ὄχυρόν ζεῦγος Ἀτρειδᾶν,
 στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν 45
 τῆςδ' ἀπὸ χώρας
 ἦραν στρατιῶτιν ἀρωγάν,
 μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη,
 τρόπον αἰγυπιῶν,
 οἷτ' ἐκπατίοις ἄλγεσι παιδῶν 50
 ὕπατοι λεχέων στροφοδινοῦνται
 πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
 δεμνιοτήρη
 πόνον ὄρταλίων ὀλέσαντες·
 ὕπατος δ' αἴων ἢ τις Ἀπόλλων, 55
 ἢ Πάν, ἢ Ζεὺς, οἰωνόθροον

γόον ὄξυβόαν, τῶν δὲ μετοίκων
 ὑστερόποινον
 πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.
 οὐτῷ δ' Ἀτρείως παῖδας ὁ κρείσων 60
 ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
 Ζεὺς, πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
 πολλὰ παλαισμάτα καὶ γυιοβαρῆ
 γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου
 διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις 65
 κάμακος θήσων Δαναοῖσιν,
 Τρωσὶ θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
 ἐστί· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
 οὐθ' ὑποκλαίων οὐθ' ὑπολείβων
 ἀπύρων ἱερῶν 70
 ὄργας ἀτενεῖς παραθέλξει.
 ἡμεῖς δ' ἀτίττα σαρκὶ παλαιᾷ
 τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
 μίμνομεν, ἰσχὺν
 ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις. 75
 ὃ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
 ἐντὸς ἀνάσσω
 ἰσόπρεσβυς, Ἄρης δ' οὐκ ἐνὶ χώρῃ,
 τό θ' ὑπεργήρων φυλλάδος ἤδη
 κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὁδοὺς 80
 στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων,
 ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
 σὺ δέ, Τυνδάρεω
 θύγατερ, βασιλεία Κλυταιμνήστρα,
 τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη, 85
 τίνος ἀγγελίας
 πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκινεῖς;
 πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
 ὑπάτων, χθονίων,
 τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων, 90

- βωμοὶ δ' ὄροισι φλέγονται·
 ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
 λαμπὰς ἀνίσχει,
 φαρμασσομένη χρίματος ἄγνοῦ
 μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις, 95
 πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.
 τούτων λέξασ' ὅ τι καὶ δυνατόν
 καὶ θέμις αἰνεῖν,
 παίων τε γενοῦ τῆςδε μερίμνης,
 ἢ νῦν ποτὲ μὲν κακόφρων τελέθει, 100
 τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανά φαίνουσ'
 ἐλπίς ἀμύνει φροντίδ' ἀπληστον
 τῆς θυμοβόρου φρενολύπτης.
- κύριός εἰμι θροεῖν ὄδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν στρ. α'.
 ἐντελέων. ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνεῖει 105
 πειθῶ μολπᾶν,
 ἀλκᾶ σύμφυτος αἰών,
 ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἦβας
 ζύμφρονα τάγαν,
 πέμπει ξὺν δορὶ πράκτορι *ποιναῖς* 110
 θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν,
 οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νεῶν, ὃ κελαινός, ὃ τ' ἐξόπιν
 ἀργᾶς,
 φανέντες ἕκταρ μελάθρων, χερὸς ἐκ δοριπάλτου,
 παμπρέπτοις ἐν ἔδραισιν,
 βοσκόμενοι λαγίαν ἐρικύμονα φέρματι γένναν, 115
 βλαβέντα λουσιθίων δρόμων.
 αἴλινον αἴλινον εἶπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
- κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασι δισσοῦς ἀντ. α'.
 Ἀτρείδας μαχίμου, ἐδάη λαγοδαίτας
 πομπούς τ' ἀρχάς· 120
 οὕτω δ' εἶπε τεράζων·

χρόνῳ μὲν ἄγρει Πριάμον πόλιν ἄδε κέλευθος,
πάντα δὲ πύργων

κτήνη πρόσθετα δημοπληθῆ

Μοῖρα λαπάξει πρὸς τὸ βίαιον.

125

οἶον μὴ τις ἄγα θεόθεν κνεφάσῃ προτυπὲν στόμιον μέγα

Τροίας

στρατωθέν. οἴκῳ γὰρ ἐπίφθονος Ἄρτεμις ἀγνά

πιανοῖσιν κυσὶ πατρός,

αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν·

στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.

130

αἴλιον αἴλιον εἶπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

τόσσον περ εὐφρων ἅ καλὰ

ἐπιδός.

δρόσοις ἀέπτοις μαλερῶν λεόντων,

πάντων ἔ ἀγρονόμων φιλομάστοις

θηρῶν ὀβρικάλοις ἐπι τερπνά,

135

τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρῖναι,

δεξιὰ μὲν, κατάμομφα δὲ φάσματι τῷ στρουθῶν.

ἰήιον δὲ καλέω Παιᾶνα,

μὴ τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἐχενῆδας ἀπλοίας

τεύξῃ, σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν ἄνομόν τιν', ἄδαιτον,

νεικέων τέκτονα σύμφυτον οὐ δεισήγορα *φωτός.*

μῖμνει γὰρ φοβερὰ παλινόρτος

οἰκονόμος δολία μνάμων μῆνις τεκνόποινος.

τοιάδε Κάλχας

ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν

145

μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὀδίων οἴκοις βασιλείοις·

τοῖς δ' ὁμόφωνον

αἴλιον αἴλιον εἶπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστίν, εἰ τόδ' αὐ-

στρ. β'.

τῷ φίλον κεκλημένῳ,

150

τοῦτό νιν προσεννέπω.

οἴκ' ἔχω προσεικάσαι,

πάντ' ἐπισταθμώμενος,
πλήν Διός, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
χρῆ βαλεῖν ἐτητύμως.

155

οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας,
παμμάχῳ θράσει βρύων,
οὐ λελέξεται πρὶν ᾧν.
ὅς δ' ἔπειτ' ἔφν, τρια-
κτῆρος οἴχεται τυχάν.

ἀντ. β'.

160

Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπιπικία κλάζων
τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν.

τὸν φρονεῖν βροτοὺς δδώ-
σαντα τῷ πάθει μάθος
θέντα κυρίως ἔχειν.

στρ. γ'.

165

στάζει δ' ἐν ᾧ ὕπνῳ πρὸ καρδίας
μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄ-
κοντας ἦλθε σωφρονεῖν.
δαιμόνων δέ που χάρις,
βίαια σέλημα σεμνὸν ἡμένων.

170

καὶ τόθ' ἡγεμῶν ὁ πρέσ-
βυς νεῶν Ἀχαιϊκῶν,
μάντιν οὐτίνα ψέγων,
ἐμπατοῖς τύχαισι συμπνέων,
εὐτ' ἀπλοῖα κεναγγεῖ βαρύ-
νοντ' Ἀχαιϊκὸς λεώς,
Χαλκίδος πέραν ἔχων
παλιρρόθοις ἐν Ἀυλίδος τόποις,

ἀντ. γ'.

175

πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι
κακόσχολοι, νήσιτιδες, δύσορμοι
βροτῶν ἄλαι,
νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς,

στρ. δ'.

180

παλιμμήκη χρόνον τιθείσαι
 τρίβω κατέξαινον ἄνθος Ἄργους·
 ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ 185
 χείματος ἄλλο μῆχαρ
 βριθύτερον πρόμοισιν
 μάντις ἔκλαγξεν, προφέρων
 Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βά-
 κτροις ἐπικρούσαντας Ἄτρεί- 190
 δας δάκρυ μὴ κατασχεῖν·

ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τότε εἶπε φωνῶν· ἀντ. δ'.
 βαρεῖα μὲν κῆρ τὸ μὴ πιθέσθαι·
 βαρεῖα δ', εἰ
 τέκνον δαῖξω, δόμων ἄγαλμα, 195
 μαιίνων παρθενοσφάγοισιν
 πέλας πατρώους χέρας ῥεέθροισ.
 τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;
 πῶς λιπόνανς γένωμαι,
 ξυμμαχίας ἄμαρτιών; 200
 πανσανέμου γὰρ θυσίας
 παρθενίου θ' αἵματος ἀν-
 δᾶ περιόργως ἐπιθυ-
 μεῖν θέμις. εὖ γὰρ εἶη.

ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδν λέπαδνον, στρ. ε'. 205
 φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
 ἄναγνον ἀνίερον, τόθεν
 τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.
 βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
 τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων. 210
 ἔτλα δ' οὖν θυτῆρ γενέσθαι θυγατρός,
 γυναικοπόλων πολέμων ἄρωγὰν
 καὶ προτέλεια ναῶν·

πάντ' ἐπισταθμώμενος,
πλήν Διός, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
χρῆ βαλεῖν ἐτητύμως. 155

οὐδ' ὅστις πάροιδεν ἦν μέγας,
παμμάχω θράσει βρύων,
οὐ λελέξεται πρὶν ὦν.
ὅς δ' ἔπειτ' ἔφν, τρια-
κτῆρος οἴχεται τυχῶν. 160
Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων
τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν.

τὸν φρονεῖν βροτοὺς δδά-
σαντα τῷ πάθει μάθος
θέντα κυρίως ἔχειν. 165
στάζει δ' ἐν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας
μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄ-
κοντας ἦλθε σωφρονεῖν.
δαιμόνων δέ που χάρις,
βίαια σέλιμα σεμνὸν ἡμένων. 170

καὶ τόθ' ἡγεμῶν ὁ πρέσ-
βυς νεῶν Ἀχαιϊκῶν,
μάντιν οὐτίνα ψέγων,
ἐμπατοῖς τύχαισι συμπνέων,
εὐτ' ἀπλοῖα κεναγγεῖ βαρύ-
νοντ' Ἀχαιϊκὸς λεώς,
Χαλκίδος πέραν ἔχων
παλιρρόθοις ἐν Ἀύλιδος τόποις, 175

πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι
κακόσχολοι, νήστιδες, δύσορμοι
βροτῶν ἄλαι,
νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς,
στρ. δ'. 180

παλιμμήκη χρόνον τιθείσαι
 τρίβῳ κατέξαινον ἄνθος Ἄργους·
 ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ 185
 χείματος ἄλλο μῆχαρ
 βριθύτερον πρόμοισιν
 μάντις ἔκλαξεν, προφέρων
 Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βά-
 κτροις ἐπικρούσαντας Ἀτρεί- 190
 δας δάκρυ μὴ κατασχεῖν·

ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τότε εἶπε φωνῶν· ἀντ. δ'.
 βαρεῖα μὲν κῆρ τὸ μὴ πιθέσθαι·
 βαρεῖα δ', εἰ
 τέκνον δαΐξω, δόμων ἄγαλμα, 195
 μαιίνων παρθενοσφάγοισιν
 πέλας πατρώους χέρας ῥεέθροισ.
 τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;
 πῶς λιπόναντος γένωμαι,
 Ξυμμαχίας ἁμαρτῶν; 200
 παυσανέμου γὰρ θυσίας
 παρθενίου θ' αἵματος ἀ-
 δᾶ περιόργως ἐπιθυ-
 μεῖν θέμις. εὖ γὰρ εἶη.

ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδν λέπαδνον, στρ. ε'. 205
 φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
 ἄναγνον ἀνιερὸν, τόθεν
 τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.
 βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρομήτης
 τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων. 210
 ἔτλα δ' οὖν θυτῆρ γενέσθαι θυγατρός,
 γυναικοποίνων πολέμων ἀρωγὰν
 καὶ προτέλεια ναῶν·

λιτὰς δὲ καὶ κληθόνας πατρώους
 παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθενείον τ'
 ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς,
 φράσεν δ' ἀόζοις πατήρ μετ' εὐχάν,
 δίκαν χιμαίρας ὑπερθε βωμοῦ
 πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῷ
 προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην, στόματός
 τε καλλιπρώρου φυλακὰν κατασχεῖν
 φθόγγον ἀραῖον οἴκοις

ἀντ. ε'.

215

βία χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μένει.
 κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσ', ὧδ'
 ἔβαλλ' ἕκαστον θνητῶν
 ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοκίτῳ,
 πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσενέπειν
 θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις
 πατὴρ κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
 ἔμιχθεν· ἀγνῆ δ' ἀταύρωτος αὐδᾶ πατρός φίλου
 τριτόσπονδον εὐπότμαν
 αἰῶνα φίλως ἔτιμα.

στρ. ζ'.

225

230

τὰ δ' ἐνθεν οὐτ' εἶδον οὐτ' ἐννέπω·
 τέχνη δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
 Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν
 μαθεῖν ἐπιρρέπει τὸ μέλλον.
 τὸ προκλύειν δ' ἤλυσι προχαιρέτω·
 ἴσον δὲ τῷ προστένειν.
 τορὸν γὰρ ἦξει σύνορθρον ἀγαῖς.
 πέλοιτο δ' οὖν τὰπὶ τούτοισιν εὐπραξίς, ὡς θέλει
 τόδ' ἄγχιστον Ἀπίας
 γαίας μονόφρουρον ἕρκος.

ἀντ. ζ'.

235

240

ἦκω σεβίζων σόν, Κλυταιμνήστρα, κράτος·
 δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν

γυναῖκ' ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
 σὺ δ' εἴ τι κεδνὸν εἶτε μὴ πεπυσμένη
 εὐαγγέλοισιν ἑλπίσιν θνητολεῖς,
 κλύοιμ' ἂν εὐφρων· οὐδὲ σιγῶση φθόνος.

245

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
 ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
 πεύσει δὲ χάσμα μείζον ἑλπίδος κλύειν·
 Πριάμου γὰρ ἤρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.

250

ΧΟΡΟΣ.

πῶς φῆς; πέφευγε τοῦπος ἐξ ἀπιστίας.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν ἦ τορῶς λέγω;

ΧΟΡΟΣ.

χαρά μ' ὑφέρει δάκρυον ἐκκαλουμένη.

255

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

τί γάρ; τὸ πιστὸν ἐστὶ τῶνδ' εἰ σοὶ τέμμαρ;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

πότερα δ' ὄνειρων φάσματ' εὐπιθῆ σέβεις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.

260

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἦ σ' ἐπιανέν τις ἄπτερος φάτις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

παιδὸς νέας ὡς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.

ΧΟΡΟΣ.

ποιοῦν χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος; 265

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἥφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐπέμπων σέλας.
φρονκτὸς δὲ φρονκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
ἔπεμπεν. Ἴδη μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας
Ἀήμιον· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
Ἀθῶν αἴπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο, 270

ὑπερτελής τε πόντον ὥστε νωτίσαι
ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἠδονὴν
πεύκης, τὸ χρυσοφεγγές ὡς τις ἥλιος
σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπῶ·
ὃ δ' οὔτι μέλλων, οὐδ' ἀφρασμῶνως ὕπνω 275

νικώμενος παρήκεν ἀγγέλου μέρος·
ἐκὰς δὲ φρονκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρύπου βόας
Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγειλαν πρόσω,
γραιάς ἐρείκης θωμὸν ἄψαντες πυρί. 280

σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
φαιδραῖς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρὸς.
φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠγαινέτο 285

φρουρά, πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον
ἄτρυνε θεσμὸν μὴ χατίζεσθαι πυρὸς.
πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει 290

φλογὸς μέγαν πύργωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν ὑπερβάλλειν πρόσω
φλέγουσαν, ἔστ' ἔσκηψεν, εὐτ' ἀρίκτετο
Ἀραχναῖον αἴπος, ἀστυγείτονας σκοπὰς·
κάπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος 295
φάος τόδ' οὐκ ἄπαππον Ἴδαίου πυρὸς.

τοιοῖδ' ἔτοιμοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
 ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
 νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμῶν.
 τέκμαρ τοιοῦτον σύμβολόν τε σοὶ λέγω, 300
 ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἔμοι.

ΧΟΡΟΣ.

θεοῖς μὲν αὔθις, ᾧ γύναι, προσεύξομαι.
 λόγους δ' ἀκοῦσαι τοὺςδε κάποθανυμάσαι
 διηνεκῶς θέλοιμ' ἄν, οὓς λέγεις, πάλιν.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τροίαν Ἀχαιοὶ τῆδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ. 305
 οἴμαι βοῆν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
 ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐγγέας ταυτῶ κῦτει,
 διχοστατοῦντ' ἄν, οὐ φίλω, προσενέποις,
 καὶ τῶν ἀλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
 φθογγὰς ἀκούειν ἔστι συμφορᾶς διπλῆς. 310
 οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
 ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φρυταλμίων
 παῖδες τεκόντων οὐκέτ' ἐξ ἔλευθέρου
 δέρης ἀποιμῶζουσι φιλιτάτων μόρον.
 τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος 315
 νήσταις πρὸς ἀρίστοισιν ὧν ἔχει πόλις
 τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον·
 ἀλλ' ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον,
 ἐν αἰχμαλώτοις Τρωῆκοῖς οἰκήμασιν
 ναίουσιν ἤδη, τῶν ὑπαιθρῶν πάγων 320
 δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ὡς δ' ἀλήμονες
 ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
 εἰ δ' εὖ σέβουσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
 τοὺς τῆς ἀλούσης γῆς θεῶν θ' ἰδρύματα,
 οὐτᾶν ἐλόντες αὔθις ἀνθάλοισιν ἄν. 325
 ἔρωσ δέ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ
 ποθεῖν ἢ μὴ χρῆ, κέρδεσιν νικωμένους.
 δεῖ γὰρ πρὸς οἶκους νοστήμου σωτηρίας

κάμψαι διαύλον θάτερον κῶλον πάλιν·
 θεοῖσι δ' ἀμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός, 330
 ἐργηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
 γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
 τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἔξ ἔμοῦ κλύεις·
 τὸ δ' εὖ κρατοίη, μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
 πολλῶν γὰρ ἰσθλῶν τήνδ' ὄνησιν εἰλόμην. 335

ΧΟΡΟΣ.

γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις.
 ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια
 θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι.
 χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ νῦξ φιλλία 340
 μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
 ἧτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
 στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαν
 μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
 μέγα δουλείας 345

γάγγαμον ἄτης παναλώτου.
 Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
 τὸν τάδε πράξαντ', ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
 τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἄν
 μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρων 350
 βέλος ἠλίθιον σκήψειεν.

Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν, 355
 πάρεστι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι.
 ἐπραξαν ὡς ἔκρανεν. οὐκ ἔφα τις
 θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν,
 ὅσοις ἀθίκτων χάρις
 πατοῖθ'· ὃ δ' οὐκ εὐσεβής.
 πέφανται δ' ἐκγόνοις
 ἀτολμῆτις Ἄρη

στρ. α'.

πνεόντων μείζον' ἢ δικαίως, 360
 φλεόντων δωμάτων ὑπέρφεν·
 ὅπερ τὸ βέλτιστον· ἔστω δ' ἀπή-
 μαντον, ὥστε κἀπαρκεῖν,
 εὖ πραπίδων λαχόντα.
 οὐ γάρ ἐστιν ἑπαλξίς 365
 πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ
 λακτίσαντι μέγαν Δίαιας
 βωμὸν εἰς ἀφάνειαν.

βιάται δ' ἅ τάλαινα πειθῶ, ἀντ. α'.
 προβουλόπαις ἄφερτος ἄτας. 370
 ἄκος δὲ παμμάταιον. οὐκ ἐκρύφθη,
 πρέπει δὲ φῶς αἰνολαμπές, σίνος·
 κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον,
 τρίβω τε καὶ προσβολαῖς
 μελαμπαγῆς πέλει 375
 δικαιωθεῖς, ἔπει
 διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν,
 πόλει πρόστριμμ' ἄφερτον ἐνθεῖς.
 λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν οὕτις θεῶν·
 τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε 380
 φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.
 οἶος καὶ Πάρις, ἑλθὼν
 ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν,
 ἤσχυνε ξενίαν τράπε-
 ζαν κλοπαῖσι γυναικός. 385

λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀπίστορας στρ. β'.
 κλόρους λογχίμους τε καὶ ναυβάτας ὀπλισμούς,
 ἄγουσά τ' ἀντίφερον Ἴλιω φθοράν,
 βέβακε δῖμφα διὰ πυλᾶν,
 ἄτλητα τλᾶσα· πολλὰ δ' ἔστενον 390
 τόδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται·

- ἰὼ, ἰὼ δῶμα, δῶμα καὶ πρόμοι,
 ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλόνορες.
 πάρεστι σιγᾶς ἀτίμους ἀλοιδόρους
 αἴσχιστ' ἀφειμένων ἰδεῖν. 395
 πόθῳ δ' ὑπερποντίας
 φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.
 εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν
 ἔχθεται χάρις ἀνδρῶν·
 ὀμμάτων δ' ἐν ἀγηνίαις 400
 ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα.
- ὄνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες 405
 πάρεσιν δόκαι φέρουσαι χάριν ματαίαν.
 μάταν γάρ, εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὄραν,
 παραλλαγαῖσι διὰ χερῶν
 βέβακεν ὄψις· οὐ μεθύστερον
 πτεροῦσ' ὀπαδοῦσ' ὕπνου κελύθοις.
 τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἐστίας ἄχη·
 τὰ δ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
 τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλανίδος γᾶς συνορμένους 410
 πένθεια τλησικάρδιος
 δόμων ἐκάστου πρέπει.
 πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἦπαρ·
 οὓς μὲν γάρ τις ἔπεμψεν
 οἶδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν 415
 τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκά-
 στου δόμους ἀφικνεῖται.
- ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωματῶν 420
 καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς
 πυρωθὲν ἐξ Ἴλιου
 φίλοισι πέμπει βαρὺ
 ψῆγμα δυσδάκρυτον, ἀν-
 τίνωρος σποδοῦ γεμί-
- ἀντ. β'.
 405
 410
 415
 στρ. γ'.

ζων λήβητας εὐθέτους·
 στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄν- 425
 δρα τὸν μὲν ὡς μάχης ἴδρις·
 τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ' ἄλ-
 λοτρίας διαλ γυναικός·
 τὰ δὲ σιγά τις βαῦζει.
 φθονερόν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρπει 430
 προδίκους Ἀτρεΐδαις.
 οἳ δ' αὐτοῦ περὶ τείχος
 θήκας Ἰλιάδος γᾶς
 εὔμορφοι κατέχουσιν· ἐχ-
 θρὰ δ' ἔχοντας ἔκρουψεν. 435

βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ· 440
 δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
 μένει δ' ἀκοῦσαι τί μου
 μέριμνα νυκτηρεφές.
 τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ 445
 ἄσκοποι θεοί. κελαι-
 ναὶ δ' Ἐρινύες χρόνῳ
 τυχηρὸν ὄντ' ἀνευ δίκας
 παλιντυχεῖ τριβᾶ βίου
 τιθεῖσ' ἀμαυρόν, ἐν δ' ἀΐστοις 445
 τελέθοντος οὔτις ἀλκά·
 τὸ δ' ὑπερχόπως κλύειν εὖ
 βαρὺ· βάλλεται γὰρ ὅσοις
 Διόθεν κεραυνός. 450
 κρῖνω δ' ἄφθονον ὄλβον.
 μήτ' εἶην πτολιπόρθης,
 μήτ' οὖν αὐτὸς ἀλοὺς ὑπ' ἄλ-
 λων βίον κατίδοιμι.

πυρρος δ' ὑπ' εὐαγγέλου 455
 πόλιν διήκει θοα
 ὁ α'. ἐπωδός.

βάξις· εἰ δ' ἐτήτυμος,
 τίς οἶδεν; εἴ τι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος.
 τίς ᾧδε παιδὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος, ὁ β'.
 φλογὸς παραγγέλμασιν
 νέοις πυρωθέντα καρδίαν, ἔπειτ' 460
 ἀλλαγῆ λόγον καμῆν;
 γυναικὸς αἰχμῆ πρέπει ὁ γ'.
 πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι.
 πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλος ὄρος ἐπινέμεται ὁ δ'.
 ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον 465
 γυναικογήρυτον ὄλλυται κλέος.

τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
 φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς,
 εἴτ' οὖν ἀληθεῖς, εἴτ' ὄνειράτων δίκην
 τερπνὸν τόδ' ἔλθον φῶς ἐφήλωσεν φρένας. 470
 κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὄρω κατάσκιον
 κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
 πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε,
 ὡς οὔτ' ἀναυδος οὔτε του δαίων φλόγα
 ὕλης ὀρείας σημαεῖ καπνῷ πυρός. 475
 ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων·
 τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
 εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι.
 ὅστις τάδ' ἄλλως τῆδ' ἐπεύχεται πόλει,
 αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν. 480

ΚΗΡΥΞ.

ἰὼ πατρῶον οὐδας Ἀργείας χθονός,
 δεκάτῳ σε φέγγει τῆδ' ἀφικόμην ἔτους,
 πολλῶν ῥαγισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών.
 οὐ γάρ ποτ' ἠϋχοῦν τῆδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
 θανῶν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος. 485
 νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἥλιου φάος,
 ὑπατός τε χώρας Ζεὺς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,

τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη·
 ἄλις παρὰ Σκάμανδρον ἦσθ' ἀνάρσιος·
 νῦν δ' αὐτε σωτήρ ἴσθι καὶ παιώνιος, 490
 ἄναξ Ἄπολλον. τοὺς τ' ἀγωνίους θεοὺς
 πάντας προσαυδῶ, τὸν τ' ἐμὸν τιμάορον
 Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
 ἦρωσ τε τοὺς πέμπαντας, εὐμενεῖς πάλιν
 στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός. 495
 ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
 σεμνοὶ τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
 εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοισίδ' ὄμμασιν
 δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῶ χρόνῳ.
 ἦκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων 500
 καὶ τοῖσδ' ἅπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
 ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρόπτει,
 Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
 Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον.
 βωμοὶ δ' αἴστοι καὶ θεῶν ἰδρύματα, 505
 καὶ σπέρμα πάσης ἑξαπόλλνται χθονός.
 τοιόνδε Τροία περιβαλὼν ζευκτήριον
 ἄναξ Ἀτρεΐδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνήρ
 ἦκε. τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
 τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελής πόλις 510
 ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.
 ὀφλὼν γὰρ ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
 τοῦ ἑσίου θ' ἤμαρτε καὶ πανώλεθρον
 αὐτόχθονον πατρῶϊον ἔθρισεν δόμον.
 διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριαμίδαι θάμαρτια. 515

ΧΟΡΟΣ.

κῆρυξ Ἀχαιῶν χαίρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.

ΚΗΡΥΞ.

χαίρω· θεοῖσι τεθνήαια δ' οὐκ ἀντερῶ.

ΧΟΡΟΣ.

ἔρωσ πατρώας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;

ΚΗΡΥΞ.

ὥστ' ἐκδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ἕπο.

ΧΟΡΟΣ.

τερπνῆς ἄρ' ἴστε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου; 520

ΚΗΡΥΞ.

πῶς δὴ; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.

ΧΟΡΟΣ.

τῶν ἀντερώντων ἱμέρω πεπληγμένοι.

ΚΗΡΥΞ.

ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν.

ΚΗΡΥΞ.

πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στόγος φρενῶν; 525

ΧΟΡΟΣ.

πάλαι τὸ σιγαῖν φάρμακον βλάβης ἔχω.

ΚΗΡΥΞ.

καὶ πῶς; ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;

ΧΟΡΟΣ.

ὡς νῦν τὸ σὸν δὴ καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.

ΚΗΡΥΞ.

εὖ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ

τὰ μὲν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν, 530

τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν

ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;

μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσανθίας,

σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ

στένοντες, οὐ κλαίοντες ἡματος μέρος; 535

τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προσῆν πλεόν στόγος·

εὐναὶ γὰρ ἦσαν θῆτων πρὸς τείχεσιν·

ἔξ οὐρανοῦ γὰρ κἀπὸ γῆς λειμωνίας

δρόσοι κατεψέκαζον, ἔμπεδον σίνος

ἑσθημάτων τιθέντες ἐνθηρον τρίχα. 540

χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,

οἶον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών,
 ἦ θάλλος, εὔτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
 κοίταις ἀκύμων νηρέμοις εὐδοί πεσών·
 τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος· 545
 παροίχεται δέ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν
 τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
 τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
 τὸν ζῶντα δ' ἄλγειν χρεὶ τύχης παλιγκότου;
 καὶ πολλὰ χαιρεῖν συμφοραῖς καταξιῶ. 550
 ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
 νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρρέπει.
 ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἥλιον φάει,
 ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
 Τροίαν ἐλόντες δήποτ' Ἀργείων στόλος 555
 θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
 δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γένος.
 τοιαῦτα χρεὶ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν
 καὶ τοὺς στρατηγούς, καὶ χάρις τιμήσεται
 Διὸς τάδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον. 560

ΧΟΡΟΣ.

νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι.
 αἰεὶ γὰρ ἦβᾷ τοῖς γέρονσιν εὖ μαθεῖν.
 δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρα μέλειν
 εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπα, 565
 οὗτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός,
 φράζων ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
 καὶ τίς μ' ἐνίπτων εἶπε, φρονκτωρῶν δία
 πεισθεῖσα, Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
 ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἰρεσθαι κέαρ. 570
 λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὐσ' ἐφαινόμην.
 ὅμως δ' ἔθνον, καὶ γυναικείῳ νόμῳ
 ὀλοληγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν

ἔλασκον εὐφημοῦντες, ἐν θεῶν ἔδραις
 θνητῶν κοιμῶντες εὐώδη φλόγα. 575
 καὶ νῦν τὰ μᾶσσω μὲν τί δεῖ σ' ἔμοι λέγειν;
 ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
 ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἕμῳ αἰδοῖον πόσιν
 σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
 γυναικὶ τούτου φέγγος ἤδιον δρακεῖν, 580
 ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ,
 πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ' ἀπάγγελον πόσει·
 ἦκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει·
 γυναικὰ πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὖροι μολῶν
 οἴανπερ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα 585
 ἐσθλὴν ἐκεῖνη, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
 καὶ τᾶλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
 οὐδὲν διαφθεύρασαν ἐν μήκει χρόνου.
 οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίπογον φάτιν
 ἄλλου πρὸς ἄνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς. 590
 τοιόςδ' ὁ κόμπτος τῆς ἀληθείας γέμων,
 οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

αὐτὴ μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
 τοροῖσιν ἐρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
 σὺ δ' εἶπέ, κίρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι, 595
 εἰ νόστιμός τε καὶ σεσωσμένος πάλιν
 ἦξει σὺν ὑμῖν, τῆςδε γῆς φίλον κράτος.

ΚΗΡΥΞ.

οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
 ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τάληθῆ τύχοις;
 σχισθέντα δ' οὐκ εὐκρυπτα γίνεται τάδε. 600

ΚΗΡΥΞ.

ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαιῶν στρατοῦ,
 αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

πότερον ἀναχθεις ἐμφανῶς ἐξ Ἴλλου,
ἧ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἤρπασε στρατοῦ;

605

ΚΗΡΥΞ.

ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ·
μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.

ΧΟΡΟΣ.

πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος
φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο;

ΚΗΡΥΞ.

οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
πλήν τοῦ τρέφοντος Ἴλλου χθονὸς φύσιν.

610

ΧΟΡΟΣ.

πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
ἔλθεῖν τελευτῆσαί τε δαιμόνων κότῳ;

ΚΗΡΥΞ.

εὐφημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλω
γλώσση μιαινειν. χωρὶς ἢ τιμῆ θεῶν.
ὅταν δ' ἀπευκτὰ πῆματ' ἄγγελος πόλει
στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,
πόλει μὲν ἔλκος ἐν τῷ δήμιον τυχεῖν,
πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
ἄνδρας διπλῆ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ

615

620

δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα·
τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον
πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἑρινύων.

σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
ἦκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν,
πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω, λέγων
χειμῶν Ἀχαιοῖς οὐκ ἀμήνιτον θεῶν;

625

ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρὶν,
πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην,
φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
ἐν νυκτὶ δυσκύματα δ' ὠρώρει κακά.

630

ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρηῖκται πνοαὶ
 ἤρεικον· αἱ δὲ κεροτυπούμεναι βία
 χειμῶνι, τυφῶ σὺν ζάλῃ τ' ὄμβροκτύπῳ,
 ᾤχοντ' ἄφαντοι, ποιμένος κακοστρόβου. 635
 ἐπεὶ δ' ἀνήλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
 ὄρωμεν ἀνθούσιν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
 ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικοῖς τ' ἐρειπτοῖς.
 ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος
 ἦτοι τις ἐξέκλεψεν ἢ ἔξηρήσατο 640
 θεὸς τις, οὐκ ἀνθρωπος, οἶακος Θιγῶν.
 Τύχη δὲ σωτήρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο,
 ὡς μήτ' ἐν ὄρμῳ κύματος ζάλῃν ἔχειν
 μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλειον χθόνα.
 ἔπειτα δ' ἔδην πόντιον πεφευγότες, 645
 λευκὸν κατ' ἤμαρ, οὐ πεποιθότες τύχῃ,
 ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
 στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδομένου.
 καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
 λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας. τί μή;
 ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν. 650
 γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
 πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.
 εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
 χλωρόν τε καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διός,
 οὐπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
 ἐλπὶς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἦξειν πάλιν.
 τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι τάλῃθ' ἡ κλύων.

ΧΟΡΟΣ.

τίς ποτ' ὠνόμαζεν ᾧδ' 655
 ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως·
 μή τις ὄντιν' οὐκ ὄρωμεν προνο-
 αῖσι τοῦ πεπρωμένου
 γλῶσσαν ἐν τύχῃ νέμων;
 τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεικῆ θ' 660

Ἐλέναν, ἐπεὶ προπόντως
 ἑλένας, ἑλανδρος, ἑλέπτολις,
 ἐκ τῶν ἀβροτίμων
 προκαλυμμάτων ἔπλευσεν
 ξεφύρου γίγαντος αὔρα,
 πολύανδροι τε φεράσπιδες κυναγοὶ
 κατ' ἴχνος πλάταν ἄφαντον
 κελσάντων Σιμόεντος ἀ-
 κτὰς ἐπ' ἀεξιφύλλους
 δι' ἔριν αἱματόεσσαν.

665

670

Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὄρ-
 θώνυμον τελεσιφρων
 μῆνις ἤλασεν, τραπέζας ἀτί-
 μωσιν ὑστέρω χρόνῳ
 καὶ ξυνεστίου Διὸς
 πρασσομένα τὸ νυμφότιμον
 μέλος ἐκφάτως τίνοντας
 ὑμέναιον, ὃς τότε ἐπέρρεπεν
 γαμβροῖσιν αἰδεῖν.
 μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον
 Πριάμου πόλις γεραιὰ
 πολύθρηνον μέγα που στένει κικλήσκου-
 σα Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,
 παμπορθῆ πολύθρηνον αἰ-
 ῶνα, φίλον πολιτῶν
 μέλεον αἰμ' ἀνατλάσα.

ἀντ. α'. 675

680

685

690

ἔθρεψεν δὲ λέοντα
 σίνιν δόμοις ἀγάλα-
 πον ᾧδ' ἀνήρ φιλόμαστον,
 ἐν βιότου προτελείοις
 ἄμερον, εὐφιλόπαιδα,
 καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.

στρ. β'.

695

πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις,
νεοτρόφου τέκνου δίκαν,
φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα, σαί-
νων τε γαστρὸς ἀνάγκαις. 700

χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν ἀντ. β'.
ἔθος τὸ πρὸς τοκέων.
χάριν τροφᾶς γὰρ ἀμείβων,
μηλοφόνοισιν ἄγαισιν
δαίτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν· 705
αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη,
ἄμαχον ἄλγος οἰκείται
μέγα σίνος πολύκτονον·
ἐκ θεοῦ δ' ἱερεὺς τις ἄ-
τας δόμοις προσεθρέφθη. 710

πάραυτα δ' ἔλθειν ἐς Ἴλιον πόλιν στρ. γ'.
λέγοιμ' ἂν φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας,
ἀσασκαῖόν τ' ἄγαλμα πλούτου,
μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
δηξίδυμον ἔρωτος ἄνθος. 715
παρακλίνας' ἐπέκραναν
δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς,
δύσεδρος καὶ δυσόμιλος
συμένα Πριαμίδαισιν
πομπᾷ Λιδὸς ξενίου 720
νυμφόκλαντος Ἑρινύς.

παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος ἀντ. γ'.
τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον
τεκνοῦσθαι, μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν·
ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει 725
βλαστάνειν ἀκόρεστον οἷζύν.
δίχα δ' ἄλλων μονόφρων ἐλ-

μί. τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον
 μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
 σφετέρῃ δ' εἰκότα γέννα. 730
 οἴκων γὰρ εὐθυδικῶν
 καλλίπαις πότμος αἶεί.

φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις στρ. δ'.
 μὲν παλαιὰ νεά-
 ζουσαν ἐν κακοῖσι βροτῶν ὕβριν 735
 τότ' ἢ τότ', ἔστ' ἂν ἐπὶ τὸ κύριον μόλη
 νέῃ ῥαφῆ,
 δαίμονά τε τὰν ἄμαχον, ἀπόλεμον, ἀνιερων,
 θράσος μελαίνης μελάθροισιν Ἄτας,
 εἰδομένην τοκεῦσιν. 740

Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν ἀντ. δ'.
 δυσκάπνοις δώμασιν,
 τὸν δ' ἐναίσμιον τίει βίον.
 τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεθλα σὺν πίνῳ χερῶν
 παλιντρόποις 745
 ὄμμασι λιποῦσ' ὅσια προσέμολε, δύναμιν οὐ
 σέβουσα πλούτου παράσημον αἴνῳ·
 πᾶν δ' ἐπι τέρμα νομᾶ.

ἄγε δὴ, βασιλεῦ, Τροίας πτολίπορθ',
 Ἄτρεως γένεθλον, πῶς σε προσεῖπω; 750
 πῶς σε σεβίζω, μήθ' ὑπεράρας
 μήθ' ὑποκάμψας καιρὸν χάριτος;
 πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
 προτίουσι δίκην παραβάντες.
 τῷ δυσπραγοῦντι τ' ἐπιστενάχειν 755
 πᾶς τις ἔτοιμος, δῆγμα δὲ λύπης
 οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται,
 καὶ ξυχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς

ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι

760

ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,
οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτός,
τὰ δοκοῦντ' εὐφρονος ἐκ διανοίας
ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.

σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
Ἑλένης ἔνεκ', οὐκ ἐπικεύσω,
κάρτ' ἀπομούσως ἤσθα γεγραμμένος,
οὐδ' εὖ πραπίδων οἶακα νέμων
θάρσος ἐκούσιον

765

ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων.

770

νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλως
εὐφρων πόνος εὖ τελέσασιν.
γνώσει δὲ χρόνῳ διαπενθόμενος
τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως

775

πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἔμοι μεταίτιους
νόστου δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν
Πριάμου. δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
κλύοντες ἀνδροθνήτας Ἴλιου φθορὰς
ἔς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως
ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
ἐλπίς προσήει χρεῖος οὐ πληρουμένη.
καπνῷ δ' ἀλοῦσα νῦν ἔτ' εὐσημος πόλις.
ἄτης θνηταὶ ζῶσι· συνθνήσκουσα δὲ
σποδὸς προπέμπει πλονας πλούτου πνοάς.
τούτων θεοῖσι χρεὶ πολύμνηστον χάριν
τίνειν· ἐπέπερ καὶ πάγας ὑπερκότους
ἐφραξάμεσθα, καὶ γυναικὸς οὐνεκα
πόλιν διημάθουνεν Ἄργεῖον δάκος,

780

785

790

Ἰππου νεοσσός, ἀσπιδηφόρος λεώς,
 πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
 ὑπερθορῶν δὲ πύργον ὠμηστής λέων
 ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ. 795

Θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροῖμιον τόδε·
 τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων,
 καὶ φημι ταῦτ' αἰὶνὸν καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις.
 παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἔστι συγγενὲς τόδε,
 φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνων σέβειν. 800

δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίᾳ προσήμενος
 ἄχθος διπλοῖζει τῷ πεπαμένῳ νόσον,
 τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πῆμασιν βαρύνεται
 καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν στένει.

εἰδὼς λέγοιμ' ἄν, εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι 805
 ὀμιλίας κάτοπτρον, εἰδῶλον σκιᾶς,
 δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρηνεμεῖς ἔμοι.

μόνος δ' Ὀδυσσεύς, ὅσπερ οὐχ ἐκὼν ἔπλει,
 ζευχθεὶς ἔτοιμος ἦν ἔμοι σειραφόρος·
 εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι 810

λέγω. τὰ δ' ἄλλα, πρὸς πόλιν τε καὶ θεούς,
 κοινούς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει
 βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
 ὅπως χροιάζον εὖ μενεῖ βουλευτέον.

ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων, 815
 ἦτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως,
 πειρασόμεσθα πῆματος τρέψαι νόσον.

νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφροστίους
 ἔλθῶν θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
 οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν. 820

νίκη δ' ἐπέπερ ἔσπετ', ἐμπέδως μένοι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
 οὐκ αἰσχνοῦμαι τοὺς φιλόνορας τρόπους
 λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει

τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα 825
 μαθοῦσ', ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βιον
 τοσόνδ', ὅσονπερ οὔτος ἦν ὑπ' Ἴλιω.
 τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
 ἦσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν,
 πολλὰς κλύουσαν κληθόνας παλιγκότους· 830
 καὶ τὸν μὲν ἴκειν, τὸν δ' ἐπεισφέρειν κακοῦ
 κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις.
 καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγγανεν
 ἄνηρ ὄδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
 φάτις, τέτρωται δικτύου πλέω λέγειν. 835
 εἰ δ' ἦν τεθνηκώς, ὡς ἐπλήθυνον λόγοι,
 τρισώματός τ' ἄν Γηρυὼν ὁ δεύτερος
 πολλὴν ἀνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω,
 χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβών,
 ἅπαξ ἐκάστῳ κατθανῶν μορφώματι. 840
 τοιῶνδ' ἕκατι κληθόνων παλιγκότων,
 πολλὰς ἀνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέξης
 ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
 ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
 ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων, 845
 ὡς χρῆν, Ὀρέστης· μηδὲ θαναμάσης τόδε.
 τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενῆς δορυξένος
 Στρόφιος ὁ Φωκεύς, ἀμφίλεκτα πήματα
 ἐμοὶ προφωνῶν, τὸν δ' ὑπ' Ἴλιω σέθεν
 κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία 850
 βουλὴν καταρρίψειεν, ὥστε σύγγονον
 βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
 τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
 ἔμοιγε μὲν δὲ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
 πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἐνι σταγῶν. 855
 ἐν ὀψικαίοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω,
 τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας
 ἀτμηλέτους αἰέν. ἐν δ' ὀνειράσιν

λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
 ῥιπαῖσι θωῦσοντος, ἀμφὶ σοι πάθη 860
 ὀρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
 νῦν, ταῦτα πάντα τλαῖσ', ἀπενδήτω φρενὶ
 λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε βουστάθμων κύνα,
 σωτήρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
 στῦλον ποδῆρη, μονογενὲς τέκνον πατρί, 865
 ὀδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος,
 γαληνὸν ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χειματος,
 καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα.
 τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
 τοιοῖσδέ τοι νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν. 870
 φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
 ἴνειχόμεσθα· νῦν δέ μοι, φίλον κάρα,
 ἔκβαι' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεῖς
 τὸν σὸν πόδ', ὦναξ, Ἴλιου πορθήτορα.
 δμῳαί, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος 875
 πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν;
 εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος,
 ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἠγῆται δίκη.
 τὰ δ' ἄλλα φροντίς οὐχ ὑπνω νικωμένη
 θήσει δικαίως σὺν θεοῖς εἰμαρμένα. 880

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Αἴδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
 ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ·
 μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
 αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας. 885
 καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
 ἄβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην
 χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνης ἐμοί,
 μηδ' εἴμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον
 τίθει· θεοὺς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεῶν·
 ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν 890
 βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.

λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ.
χωρὶς ποδοπήστρον τε καὶ τῶν ποικίλων
κληθῶν ἀυτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίαι δὲ χρῆ
βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλη.
εἰ πάντα δ' ὡς πράσσοιμεν, εὐθαρσῆς ἐγώ.

895

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

καὶ μὴν τόδ' εἰπέ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἠῆξω θεοῖς δείσασαν ὧδ' ἔρδειν τάδε;

900

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

εἴπερ τις, εἰδώς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πηλεῖος, εἰ τάδ' ἴνυσεν;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῆς ψόγον.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.

905

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὔτοι γυναικός ἐστιν ἱμεῖρην μάχης.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἦ οὐ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πιθοῦ κράτος μέντοι πάρες γ' ἐκὼν ἐμοί.

910

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ἕπαι τις ἀρβύλας

λίοι τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός.
 καὶ τοῖσδέ μ' ἔμβαίνονθ' ἀλουργέσιν θεῶν
 μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος.
 πολλή γὰρ αἰδὸς δωματοφθορεῖν ποσὶν
 στείβοντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
 τούτων μὲν οὕτω· τὴν ξένην δὲ πρηνεμενῶς
 τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
 θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέχεται.
 ἐκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῃ χρῆται ζυγῷ.
 αὕτη δὲ πολλῶν χρημάτων ἑξαιρετον
 ἄνθος, στρατοῦ δῶρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
 ἔπει δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
 εἴμ' ἐς δόμων μέλαθρα, πορφύρας πατῶν.

915

920

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
 τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον
 κηκίδα παγκαίνιστον, εἰμάτων βαφάς.
 οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἀναξ,
 ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
 πολλῶν πατησθὸν δ' εἰμάτων ἂν εὐξάμηνη
 δόμοισι προῦνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις
 ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένη.
 ῥίζης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἕκετ' ἐς δόμους,
 σκιὰν ὑπερτείνουσα σειρίου κυνός.
 καὶ σοῦ μολόντος δωματίτιν ἔστιαν,
 θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολόν·
 ὅταν δὲ τεύχη Ζεὺς ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς
 οἶνον, τότε ἦδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
 ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένον.
 Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
 μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλης τελεῖν.

925

930

935

940

ΧΟΡΟΣ.

τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως
 δεῖμα προστατίριον

στρ. α'.

καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,
 μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος αἰοιδά· 945
 οὐδ' ἀποπτύσας δίκαν
 δυσκρίτων ὄνειράτων,
 θάρσος εὐπιθῆς ἴζει
 φρενὸς φίλον θρόνον;
 χρόνος δέ τοι 950
 πρηνησιῶν ξὺν ἐμβολαῖς
 ψαμμίας ἀκάτας παρή-
 βησεν, εὖθ' ὑπ' Ἴλιον
 ὤρτο ναυβάτας στρατός.

πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων 955
 νόστον, ἀντόμαρτος ὦν.
 τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνωδεῖ.
 θρηῆνον Ἐρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
 θυμός, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
 ἐλπίδος φίλον θράσος. 960
 σπλάγχνα δ' οὔτι ματᾶζει,
 πρὸς ἐνδίκους φρεσὶν
 τελεσφόροις
 δίναις κυκλούμενον κέαρ.
 εὐχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τὸ πᾶν 965
 ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν
 ἔς τὸ μὴ τελεσφόρον.

μάλα γέ τοι τὸ πολέος γ' ὑγίτας 970
 ἀκόρεστον τέρμα. νόσος γὰρ *ἀεὶ*
 γείτων ὁμότοιχος ξερίδει,
 καὶ πότμος εὐθυπορῶν
 ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἔρμα.
 καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων
 κτησιῶν ὄκνος βαλῶν
 σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου, 975

οὐκ ἔδν πρόπας δόμος
 πημονᾶς γέμων ἄγαν,
 οὐδ' ἐπόντισε σκάφος,
 πολλά τ' ἂν δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφῆς τε καὶ ἔξ ἀλόκων
 ἔπετειᾶν
 νῆστιν ὤλεσεν νόσον. 980

τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσὸν ἄπαξ θανάσιμον ἀντ. β'.
 προπάρουθ' ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἂν
 πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαιίδων;
 Ζεὺς δὲ τὸν ὀρθοδαῆ
 τῶν φθιμένων ἀνάγειν ἔπαυσεν. 985
 εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
 μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
 εἴργε μὴ πλέον φέρειν,
 προφθάσασα καρδίαν
 γλῶσσα πάντ' ἂν ἔξέχει. 990
 νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
 θυμαλγῆς τε καὶ οὐδὲν ἐπελπομένα ποτὲ καιρίον ἐκτολυ-
 πεύσειν

ζωπυρουμένας φρενός.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εἶσω κομίζον καὶ σύ· Κασσάνδραν λέγω·
 ἐπεὶ σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμνητιῶς δόμοις 995
 κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μετὰ
 δούλων σταθεῖσαν κτησίῳ βωμοῦ πέλας.
 ἔκβαιν' ἀπήνης τῆςδε· μηδ' ὑπερφρόνει.
 καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ
 πρᾶθέντα τλήραι, καὶ ζυγῶν θιγεῖν βίβη. 1000
 εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆςδ' ἐπιρρέποι τύχης,
 ἀρχαιοπλοῦτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.
 οἳ δ' οὐποτ' ἔλπισαντες ἤμησαν καλῶς,
 ὦμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην.
 ἔχεις, παρ' ἡμῶν οἵάπερ νομίζεται. 1005

ΧΟΡΟΣ.

σοί τοι λέγουσα παύεται σαφή λόγον.
 ἔκτος δ' ἄν οὔσα μορσίμων ἀγρευμάτων,
 πείθοι' ἄν εἰ πείθοι' ἀπειθοίης δ' ἴσως.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀλλ' εἶπερ ἔστι μὴ χελιδόνος δίκην
 ἀγνώτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
 ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.

1010

ΧΟΡΟΣ.

ἔπου. τὰ λῶστα τῶν παρεστώτων λέγει.
 πείθου, λιποῦσα τόνδ' ἀμαξίρη θρόνον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὔτοι θυραῖαν τῆδ' ἔμοι σχολὴ πάρα
 τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἔστις μεσομφάλου
 ἔστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός,
 ὡς οὔ ποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἔξειν χάριν·
 σὺ δ' εἶ τι δράσεις τῶνδε, μὲν σχολὴν τίθει.

1015

εἰ δ' ἀξυνίμων οὔσα μὴ δέχει λόγον,
 σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερσί.

1020

ΧΟΡΟΣ.

ἐρμηγέως ἔοικεν ἢ ξένη τοροῦ
 δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἦ μαινεται τε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
 ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον
 ἦκει· χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
 πρὶν αἱματηρὸν ἔξαφρῖζεσθαι μένος.
 οὐ μὴν πλέω ῥίψασ' ἀτιμασθήσομαι.

1025

ΧΟΡΟΣ.

ἐγὼ δ', ἐποικτείρω γὰρ, οὐ θυμώσομαι.
 ἔθ', ὧ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον,
 εἴκουσ' ἀνάγκη τῆδε καινισον ζυγόν.

1030

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ὄτοτοτοὶ πόποι δᾶ.

στρ. α'.

Ἄπόλλων, Ἄπόλλων.

ΧΟΡΟΣ.

τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;
οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ὄτοτοτοῖ πόποι δᾶ.

ἀντ. α'. 1035

Ἄπόλλων, Ἄπόλλων.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ δ' αὔτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ,
οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

Ἄπόλλων, Ἄπόλλων

στρ. β'.

ἀγνιᾶτ', ἀπόλλων ἕμός.

1040

ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.

ΧΟΡΟΣ.

χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.
μένει τὸ θεῖον δουλιὰ παρὸν φρενί.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

Ἄπόλλων, Ἄπόλλων

ἀντ. β'.

ἀγνιᾶτ', ἀπόλλων ἕμός.

1045

ἅ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;

ΧΟΡΟΣ.

πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,
ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τὰδ' οὐκ ἔρεῖς ψύθῃ.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα

στρ. γ'.

αὐτοφόνα τε κακὰ κάρτανας,

1050

ἀνδρὸς σφαγεῖον καὶ πέθοι θαντήριον.

ΧΟΡΟΣ.

ἔοικεν εὖρις ἴ ξένη κυνὸς δίκην
εἶναι, ματεύει δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

μαρτυροῖσι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι·

ἀντ. γ'.

κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγὰς

1055

ὄπτας τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ μὴν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι
ἦσμεν, προφήτας δ' οὔτινας ματεύομεν.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ὠὖ πόποι, τί ποτε μῆδεται; στρ. δ'.
τί τόδε νέον ἄχος μέγα, 1060
μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μῆδεται κακὸν
ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον; ἀλλὰ δ'
ἐκὰς ἀποστατεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

τούτων αἰδρῆς εἰμι τῶν μαντευμάτων.
ἐκεῖνα δ' ἔγνω· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ. 1065

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ὠὖ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς; ἀντ. δ'.
τὸν δημοδέμνιον πόσιν
λουτροῖσι φαιδρύνασα, πῶς φράσω τέλος;
τάχος γὰρ τόδ' ἔσται· προτείνει δὲ χεῖρ ἐκ
χερὸς ὀρέγματα. 1070

ΧΟΡΟΣ.

οὔπω ξυνηκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἔ ἔ, παπαῖ παπαῖ, τί τόδε φαίνεται; στρ. ε'.
ἦ δίκτυόν τί γ' Αἰδου;
ἀλλ' ἄρκυς ἢ ξύνεννος, ἢ ξυναιτία 1075
φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει
κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.

ΧΟΡΟΣ.

ποῖαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλει
ἐπορθιάζειν; οὐ με φαιδρύνει λόγος.
ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφῆς 1080
σταγῶν, ἄτε γᾶ δορὶ πτώσιμος
ξυνανύτει βίου δύντος ἀγυαῖς.

ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἃ ἃ· ἰδοῦ, ἰδοῦ· ἄπεχε τῆς βοῆς
τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισιν
μελαγκέρω λαβοῦσα μηχανήματι
τύπτει· πίπτει δ' ἐν ἐνύδρῳ κύτει·
δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω.

ἀντ. ε'.

1085

ΧΟΡΟΣ.

οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
εἶναι, κακῷ δέ τῃ προσεικάζω τάδε.
ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
βροτοῖς τέλλεται; κακῶν γὰρ διαὶ
πολυεπεῖς τέχνη θεσπιωδοὶ
φῶρον φέρουσιν μαθεῖν.

1090

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ ἰὼ ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι.
τὸ γὰρ ἔμὸν θροεῖς πάθος ἐπεγχείας.
ποῖ δὴ με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγεν,
οὐδὲν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην; τί γάρ;

στρ. ζ'. 1095

ΧΟΡΟΣ.

φρενομανῆς τις εἶ θεοφόρητος, ἀμ-
φι δ' αὐτᾶς θροεῖς
νόμον ἄνομον, οἷά τις ξουθὰ
ἀκόρετος βοῆς φιλοίκτοις ταλαίναῖς φρεσὶν
Ἴτυν Ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
ἀηδῶν βλοκ.

1100

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ ἰὼ λιγείας μόρον ἀηδόνας.
περεβάλοντό οἱ πτεροφόρον δέμας
θεοὶ γλυκύν τ' αἰῶνα, κλαυμάτων ἄτερ·
ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.

ἀντ. ζ'. 1105

ΧΟΡΟΣ.

πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους ἔχεις
ματαίους δῦας,

1110

τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτω κλαγγῆ
 μελοτυπεῖς, ἄμοῦ *στένουσ' * ὄρθοις ἐν νόμοις;
 πῶθεν ὄρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
 κακορρήμονας;

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ὠὖ γάμοι γάμοι Πάριδος δλέθριοι
 φίλων· ὠὖ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.
 τότε μὲν ἀμφὶ σὰς αἰόνας τάλαιν'
 ἤνυτόμαν τροφαῖς·
 νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κάχερουσίλους
 ὄχθους ἔοικα θεσπιμῶσιν τάχα.

στρ. ζ'. 1115

1120

ΧΟΡΟΣ.

τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω,
 καὶ παῖς νεόγονος ἄν μάθοι.
 πέπληγμαί δ' ὅπως δάκει φοινίῳ,
 δυσαλγεῖ τύχη, μινυρὰ φοβερόθροα,
 θαύματ' ἔμοι κλύειν.

1125

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ὠὖ πόνοι πόνοι πόλεος ὀλομένας
 τὸ πᾶν· ὠὖ πρόπυργοι θυσαίαι πατρός,
 πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος δ'
 οὐδὲν ἐπήρκεσαν,
 τὸ μὴ πόλιν μὲν ὡσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.
 ἐγὼ δὲ θερμὸν οἷς τάχ' ἐν πέδῳ·βαλῶ.

ἀντ. ζ'.

1130

ΧΟΡΟΣ.

ἐπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφημίσω.
 καὶ τίς σε κακορρονῶν τίθη-
 σι δαίμων ὑπερβαρῆς ἐμπίτνων
 μελίξειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα.
 τέρμα δ' ἀμχανῶ.

1135

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
 ἔσται δεδορκίως νεογάμου νέμφης δίκην·
 λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολάς

πνέων ἐσῆξιν, ὥστε κύματος δίκην
 κλύζειν πρὸς ἀγὰς τοῦδε πήματος πολὺ
 μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
 καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμῳ ἔγχος κακῶν
 διηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
 τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὐποτ' ἐκλείπει χορὸς
 σύμφθογγος οὐκ εὐφρονος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
 καὶ μὴν πεπωκῶς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
 βρότειον αἶμα κῶμος ἐν δόμοις μένει
 δύσπεμπτος ἔξω συγγόνων Ἑρινύων.
 ἕμνοῦσι δ' ἕμνον δάμασιν προσήμεναι
 πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
 εἰνὰς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς·
 ἤμαρτον, ἢ θηρῶ τι τοξότης τις ὧς;
 ἢ ψευδόμαντις εἰμι θυροκόπος φλέδων;
 ἔκμαρτύρησον προὔμοσας τὸ μὴ εἰδέναι
 λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς ἂν ὄρκος, πῆγμα γενναίως παγέν,
 παιώνιον γένοιτο. θαυμάζω δέ σου,
 πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρονον πόλιν
 κυρεῖν λέγουσαν, ὥσπερ εἰ παρεστάταις.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.

ΧΟΡΟΣ.

μῶν καὶ θεός περ ἡμέρῳ πεπληγμένος;

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

προτοῦ μὲν αἰδῶς ἦν ἔμοι λέγειν τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσωσι πλέον·

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ' ἦν παλαιστῆς κάρτ' ἔμοι πνέων χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἡλθέτην νόμῳ;

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ξυναιέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.

ΧΟΡΟΣ.

ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ἤρημέτη;

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότφ;

1170

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν, ὡς τάδ' ἤμπλακον.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

λοὺν λοὺν, ὦ ὦ κακά.

ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
στροβεῖ, ταράσσων φρομίλοις δυσφρομίλοις.

1175

ὄρατε τοῦσδε τοὺς δόμοις ἐρημένους
νέους, ὄνειρων προσφερεῖς μορφώμασιν;
παῖδες θανόντες ὥσπερὲ πρὸς τῶν φίλων,
χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποικτιστον γέμος,
πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατήρ ἐγεύσατο.

1180

ἐκ τῶνδε ποινὰς φημι βουλεύειν τινὰ
λέοντ' ἀναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον
οἰκουρόν, οἴμοι, τῶ μολόντι δεσπότη
ἐμῶ· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.

1185

νεῶν τ' ἐπαρχος Ἴλιου τ' ἀναστάτης
οὐκ οἶδεν οἶα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
λέξασα κάκτεινασα φαιδρόνους, δίκην
ἄτης λαθραίου, τεύξεται κακῆ τύχη.
τοιαῦτα τολμᾷ θῆλυς· ἄρσενος φονεὺς
ἐστίν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος
τύχοιμ' ἄν; ἀμφίρβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,

1190

θύουσαν Ἄιδου μητέρ', ἄσπονδόν τ' Ἄρη
 φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξατο 1195
 ἢ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχῃς τροπῆ.
 δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ.
 καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;
 τὸ μέλλον ἦξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρῶν
 ἄγαν ἀληθόμεαντιν οἰκτείρας ἐρεῖς. 1200

ΧΟΡΟΣ.

τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
 ξυνῆκα καὶ πέφρικα καὶ φόβος μ' ἔχει
 κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξηκασμένα·
 τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσῶν τρέχω.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

Ἄγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον. 1205

ΧΟΡΟΣ.

εὐφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ' οὔτι Παιῶν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ, εἴπερ ἔσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

σύ μὲν κατεύχει, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.

ΧΟΡΟΣ.

τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄγος πορσύνεται; 1210

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἦ κάρτ' ἄρ' αὖ παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.

ΧΟΡΟΣ.

τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἑλλήν' ἐπίσταμαι φάτιν.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· θυσμαθῆ δ' ὅμως.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

παπαῖ, τόδ' οἶον πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι.

1215

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

Ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.

ΧΟΡΟΣ.

ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ἠρημένη;

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθῃ.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ;

1170

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν, ὡς τάδ' ἤμπλακον.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

λοῦ λοῦ, ὦ ὦ κακά.

ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
στροβεῖ, ταρασσῶν φροιμοῖσι δυσφροιμοῖσι.

1175

ὄρατε τοῦσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;
παῖδες θανόντες ὥσπερ εἰ πρὸς τῶν φίλων,
χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βροῆς,
σὺν ἐντέροις τε σπλάγγ', ἐποίκτιστον γέμος,
πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγέυσατο.

1180

ἐκ τῶνδε ποινὰς φημι βουλεύειν τινὰ
λέοντ' ἀνακτιν ἐν λέχει στρωφώμενον
οἰκουρὸν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότη
ἐμῷ· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.

1185

νεῶν τ' ἔπαρχος Ἴλιου τ' ἀναστάτης
οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
λέξασα κάκτειναισα φαιδρόνους, δίκην
ἄτης λαθραίου, τεύξεται κακῆ τύχῃ.
τοιαῦτα τολμᾷ θῆλυς ἄρσενος φρονεὺς
ἐστίν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος
τύχοιμ' ἄν; ἀμφίββαιναν, ἣ Σκύλλαν τινὰ
οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβῃν,

1190

θύουσαν Ἄιδου μητέρ', ἄσπονδόν τ' Ἄρη
 φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξατο 1195
 ἢ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχης τροπῇ.
 δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστήμῳ σωτηρίᾳ.
 καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;
 τὸ μέλλον ἤξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρῶν
 ἄγαν ἀληθόμαντιν οἰκτεῖρας ἔρεῖς. 1200

ΧΟΡΟΣ.

τὴν μὲν Θυέστον δαῖτα παιδείων κρεῶν
 ξυνήκα καὶ πέφρικα καὶ φόβος μ' ἔχει
 κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξηκασμένα·
 τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσῶν τρέχω.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

Ἄγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόνον. 1205

ΧΟΡΟΣ.

εὐφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ' οὔτι Παιῶν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

οὔκ, εἴπερ ἔσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

σύ μὲν κατεύχει, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.

ΧΟΡΟΣ.

τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄγος πορσύνεται; 1210

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἦ κάρτ' ἄρ' αὖ παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.

ΧΟΡΟΣ.

τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνήκα μηχανήν.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἑλλήν' ἐπίσταμαι φάτιν.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυσμαθῆ δ' ὄμως.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

παπαῖ, τόδ' οἶον πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι. 1215

ὅτοτοϊ, Λύκει' Ἀπολλων, οἷ ἐγώ, ἐγώ.
 αὐτῆ δίπους λέαινα συγκοιμωμένη
 λύκῳ, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ,
 κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
 τεύχουσα κάμου μισθὸν ἐνθήσειν κότῳ
 1220 ἐπεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον,
 ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φάνον.
 τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε
 καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρη στέφῃ;
 σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
 1225 ἴτ' ἐς φθόρον πεσοντ'· ἐγὼ δ' ἄμ' ἔψομαι·
 ἄλλην τιν' ἄτης ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
 ἰδοὺ δ', Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
 χρηστηρίαν ἐσθῆτ'· ἐποπτεύσας δέ με
 κἂν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μέγα
 1230 φίλων ὑπ' ἐχθρῶν, οὐ διχορρόπως ματῆρ.
 καλουμένη δὲ φοιτᾶς, ὡς ἀγύρτρια,
 πτωχός, τάλαινα, λιμοθνής ἠνεσχόμην.
 καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ
 1235 ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
 βωμοῦ πατρῷου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει
 θερμῶ κοπέισῃ φοινίῳ προσφάγματι.
 οὐ μὲν ἄτιμοι γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
 ἤξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
 1240 μητροκτόνον φίνυμα, ποινάτωρ πατρός·
 φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
 κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις·
 ὁμώμοται γὰρ ὄρκος ἐκ θεῶν μέγας
 ἄξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
 1245 τί δῆτ' ἐγὼ μέτοικος ὦδ' ἀναστένω,
 ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἴλου πόλιν
 πράξασαν ὡς ἔπραξεν· οἱ δ' εἶχον πόλιν,
 οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει;
 ἰούσα πράξω· τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.

Ἴδου πύλας δὲ τάςδ' ἐγὼ προσενέπω·
 ἐπέυχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
 ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων
 ἀπορροέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε.

1250

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφῆ
 γύναι, μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως
 μόρον τὸν αὐτῆς οἴσθα, πῶς θεηλάτου
 βοῆς δίκην πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;

1255

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὐ, ξένοι, χρόνον πλέω.

ΧΟΡΟΣ.

ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου προσβέυεται.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἦκει τόδ' ἡμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῆ.

1260

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὐσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῶ.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ὠ πάτερ σοῦ σῶν τε γενναίων τέκνων.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἐστὶ χρεῖμα; τίς δ' ἀποστρέφει φόβος;

1265

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

φεῦ φεῦ.

ΧΟΡΟΣ.

τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς; τόδ' ὄξει θυμάτων ἐφρεστίων.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ὅμοιος ἀτμός ὥσπερ ἐκ τάφου πρόπει. 1270

ΧΟΡΟΣ.

οὐ Σύριον ἀγλαΐσμα δώμασιν λέγεις.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ' εἶμι κὰν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος.
ἰὼ ξένοι.

οὔτοι δυσοίζω θάμνον ὡς ὄρνις φόβῳ
ἄλλως· θανούση μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
ἀνὴρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέση.
ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη. 1275

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τλῆμον, οἰκτεῖρω σε θεσφάτου μόρου. 1280

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

απαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν, οὐ θρήνον θέλω
ἐμὸν τὸν ἀντῆς· ἤλιψ δ' ἐπεύχομαι
πρὸς ὕστατον φῶς, βασιλέως τιμαόρου
. . . . . *ἀσκέουις ἰμοῦ*

ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ἐμοῦ
δούλης θανούσης εὐμαροῦς χειρώματος. 1285
ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν
σκιά τις ἂν πρόψειεν, εἰ δὲ δυστυχῆ,
βολαῖς ὑγρώσων σπόγγος ὤλεσεν γραφήν.
καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτεῖρω πολύ. 1290

ΧΟΡΟΣ.

τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφν
πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδείκτων δ'
οὔτις ἀπειπῶν εἶργει μελάθρων,
μηκέτ' ἐσέλθῃς, τάδε φωνῶν.
καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἐλεῖν ἔδοσαν
μάκαρες Πριάμου 1295
θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἰκάνει.

νῦν δ' εἰ προτέρων αἴμ' ἀποτίσει,
καὶ τοῖσι θανοῦσι θανῶν ἄλλων
ποιναὺς θανάτων ἐπικραίνει,
τίς ποτ' ἂν εὖξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ
δαίμονι φῦναι, τὰδ' ἀκούων;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ᾧμοι, πέπληγμαὶ καιρίαν πληγὴν ἔσω.

ΧΟΡΟΥ ὁ Α.

σῖγα· τίς πληγὴν ἀυτεῖ καιρίως οὐτασμένος;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ᾧμοι, μάλ' αὖθις δευτέραν πεπληγμένος.

ΧΟΡΟΥ ὁ Β.

τοῦργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγματι.

ΧΟΡΟΥ ὁ Γ.

ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βουλευέματα.

ΧΟΡΟΥ ὁ Δ.

ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.

ΧΟΡΟΥ ὁ Ε.

ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστα γ' ἐμπεισεῖν δοκεῖ
καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν σὺν νεοροῦτῳ ξίφει.

ΧΟΡΟΥ ὁ Σ.

κἀγὼ τοιοῦτου γνώματος κοινωνὸς ᾧν
ψηφίζομαι τι δρᾶν. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.

ΧΟΡΟΥ ὁ Ζ.

δρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς
τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.

ΧΟΡΟΥ ὁ Η.

χρονίζομεν γάρ. οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί.

ΧΟΡΟΥ ὁ Θ.

οὐκ οἶδα βουλῆς ἧςτινος τυχὼν λέγω.
τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλευῆσαι πέρα.

ΧΟΡΟΥ δ' Ι.

κἀγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
 λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν. 1320

ΧΟΡΟΥ δ' ΙΑ.

ἦ καὶ βίον τείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
 δόμων καταισχνυτῆρσι τοῖςδ' ἡγουμένοις;

ΧΟΡΟΥ δ' ΙΒ.

ἀλλ' οὐκ ἀνεκτόν, ἀλλὰ κατθανεῖν κράτει.
 πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος. 1325

ΧΟΡΟΥ δ' ΙΓ.

ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
 μαντευσόμεσθα τάνδρὸς ὡς ὀλωλότος;

ΧΟΡΟΥ δ' ΙΔ.

σάφ' εἰδότας χρῆ τῶνδε θυμοῦσθαι πέρι.
 τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.

ΧΟΡΟΥ δ' ΙΕ.

ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
 τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως. 1330

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πολλῶν πάροιδεν καιρίως εἰρημένων
 τάναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
 πᾶς γὰρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
 δοκοῦσιν εἶναι, πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν
 φράξειεν ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος.
 ἐμοὶ δ' ἄγων ὄδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
 νείκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μὴν·
 ἔστηκα δ' ἐνθ' ἔπαισ' ἐπ' ἐξειργασμένοις.
 οὔτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρήσομαι,
 ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον. 1335
 ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
 περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
 παίω δέ νιν δῖς· κὰν δυοῖν οἰμωγμάτων
 μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
 τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς 1345

Ἴδου νεκρῶν σωτήρος εὐκταίαν χάριν.
 οὕτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὀρυγαίνει πεσῶν·
 κάκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν
 βάλλει μ' ἐρεμνῆ ψακάδι φοινίας δρόσου, 1350
 χαίρουσαν οὐδὲν ἦσσαν ἢ διοςδότῳ
 γάνει σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
 ὡς ᾧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
 χαίρουτ' ἄν, εἰ χαίρουτ', ἐγὼ δ' ἐπέυχομαι.
 εἰ δ' ἦν πρέπον τῷδ' ὡςτ' ἐπισπένδειν νεκρῶ,
 1355
 τὰδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.
 τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
 πλήσας ἀραιῶν, αὐτὸς ἐκπίνει μολῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Θραμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος,
 ἦτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον. 1360

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος.
 ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
 λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις,
 ὅμοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
 πόσις, νεκρὸς δὲ τῆσδε δεξιᾶς χειρὸς
 1365
 ἔργον δικαίας τέκτονος. τὰδ' ᾧδ' ἔχει.

ΧΟΡΟΣ.

τί κακόν, ᾧ γύναι, 1370
 χθονοτρεφὲς ἐθανὸν ἢ ποτὸν
 πασαμένα ῥητᾶς ἐξ ἄλλος ὄρμενον
 τόδ' ἐπέθου θύος, δημοθρόους τ' ἀρὰς
 1375
 ἀπέδικες ἀποτόμως; ἀπόπολις δ' ἔσει
 μῖσος ὄμβριμον ἀστοῖς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἔμοι
 καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἀρὰς,
 οὐδὲν τόδ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων·
 1375
 ὅς οὐ προτιμῶν, ὥσπερ εἰ βοτοῦ μόνον

μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
 ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλότατην ἔμοι
 ὦδιν', ἐπωδὸν Θρηκίων ἀημάτων.
 οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χερὴν σ' ἀνδρηλατεῖν
 μιασμάτων ἄποιον; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
 ἔργων δικαστὴς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι
 τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης
 ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἔμοῦ
 ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοῦμπαλιν κραίνη θεός,
 γνώσει διδαχθεὶς ὄψε γούν τὸ σωφρονεῖν.

1390

1385

ΧΟΡΟΣ.

μεγαλόμητις εἶ,
 περίφρονα δ' ἔλακες, ὥσπερ οὖν
 φονολιβεῖ τύχη φρήν ἐπιμαίνεται,
 λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος ἐμπρέπειν
 ἀτίετον. ἔτι σὲ χερὴ στερομένην φίλων
 τύμμα τύμματι τίσαι.

ἀντ.

1390

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

καὶ τήνδ' ἀκούεις ὀρκίων ἐμῶν θέμιν·
 μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς δίκην,
 Ἄτην Ἑρινὺν θ', αἴσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ,
 οὐ μοι φόβον μέλαθρ' ἂν ἐλπὶς ἐμπατεῖν,
 ἕως ἂν αἴθρη πῦρ ἐφ' ἐστίας ἐμῆς
 Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἔμοι.
 οὔτος γὰρ ἡμῖν ἀσπίς οὐ μικρὰ θράσους.
 κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος

1395

1400

Χρυσήϊδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἴλιω·
 ἢ τ' αἰχμάλωτος ἦδε καὶ τερασκόπος,
 καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε θεσφατηλόγος
 πιστὴ ξύνεunos, ναυτίλοις δὲ σελημάτων
 ἰσοτριβής. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.
 ὃ μὲν γὰρ οὕτως· ἢ δέ τοι κύκνου δίκην
 τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόνον

1405

κεῖται φιλήτωρ τῷδ', ἔμοι δ' ἐπήγαγεν
εὐχῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

1410

ΖΥΓΟΣ Α.

φεῦ, τίς ἄν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος,
μηδὲ δεμνιοτήρης,

στρ. α'.

μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐφ' ἡμῖν
μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος

φύλακος εὐμενεστάτου,

1415

καὶ πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί;
πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰὼ παράνουσ Ἑλένα

σύστ. β'.

μία τὰς πολλὰς, τὰς πάνυ πολλὰς

ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ.

1420

νὺν δὲ τέλειαν . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

1425

. . . . .

ΖΥΓΟΣ Β.

ἦ πολύμναστον ἐπηνθίσω αἶμ' ἄνιπτον,

στρ. γ'.

σταῖσα τότ' ἐν δόμοισιν

ἐρίδματός τις ἀνδρὸς οἰζύς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου

σύστ. δ'. 1430

τοῖσδε βαρυνθεῖς·

μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψης,

ὡς ἀνδρολέτειρ', ὡς μία πολλῶν

ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ'

ἄξύστατον ἄλγος ἐπραξεν.

1435

ΖΥΓΟΣ Α.

δαῖμον, ὃς ἐμπίνεις δώμασι καὶ διφυί-

ἀντ. α'.

οῖσι Τανταλίδαισιν,

κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν
καρδιόδηκτον ἔμοι κρατύνεις.
ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν 1440
κῆρυκος ἐχθροῦ σταθεῖσ' ἐκνόμως
ὑμνον ὑμνεῖν ἐπεύχεται . . . .

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

νῦν δ' ὠρθωσας στόματος γνώμην, ἀντιούστ. δ'.
τὸν τριπάχυντον
δαίμονα γέννας τῆσδε κικλήσκων. 1445
ἐκ τοῦ γὰρ ἔρωσ αἱματολοιχὸς
νεῖρει τρέφεται, πρὶν καταλῆξαι
τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.

ΖΥΓΟΣ Γ.

ἦ μέγα δώμασι τοῖσδ' στρ. ε'.
αἴμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς, 1450
φεῦ φεῦ, κακὸν αἶνον ἀτη-
ρᾶς τύχας ἀκορέστου·
ἰὼ, ἰὴ διαὶ Διὸς
παναιτίου πανεργέτα.
τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται; 1455
τί τῶνδ' οὐ θεόκραντὸν ἔστιν;

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ, βασιλεῦ, σύστ. ζ'.
πῶς σε δακρύσω;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω;
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ' 1460
ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.

ΖΥΓΟΣ Δ.

ᾧμοι μοι, κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον στρ. ζ'.
δολίῳ μόρῳ δαμείς
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀγχεῖς εἶναι τόδε τοῦργον ἔμόν. σύστ. η'. 1465
μηκέτι λεχθῆ δ'

Ἄγαμεμνονίαν εἶναι μ' ἄλοχον·
 φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
 τοῦδ' ὁ παλαιὸς δορυὸς ἀλάστωρ
 Ἄτρεως χαλεποῦ θοινατῆρος
 τόνδ' ἀπέτισεν
 τέλεον νεαρῶς ἐπιθύσας.

1470

ΖΥΓΟΣ Γ.

ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ
 τοῦδε φόνου, τίς ὁ μαρτυρήσων;
 πῶ, πῶ; πατρόςθεν δὲ συλλή-
 πτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
 βιάζεται δ' ὁμοσπόροις
 ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων
 μέλας Ἄρης· ὅποι δὲ καὶ προβαίνων
 πάχνη κουροβόρην παρέξει.

ἀντ. ε'.

1475

1480

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ, βασιλεῦ,
 πῶς σε δακρύσω;
 φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω;
 κῆσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
 ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.

ἀντισυστ. ζ'.

1485

ΖΥΓΟΣ Δ.

ᾧμοι μοι, κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
 δολίῳ μόρῳ δαμείς
 ἐκ χειρὸς ἀμφιτόμῳ βελέμῳ.

ἀντ. ζ'.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην
 οἴκοισιν ἔθηκ';
 ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔργος ἀερόθεν
 τῆς πολυκλαύτης Ἰφιγενείας,
 ἄξια δράσας, ἄξια πάσχων,
 μηδὲν ἐν Ἄιδου μεγαλαυχείτῳ,
 ξιφοδηλήτῳ
 θανάτῳ τίσας ἄπερ ἤρξεν.

ἀντισυστ. η'.

1490

1495

ΖΥΓΟΣ Ε.

ἀμηχανῶ φροντίδος στερηθεῖς
 ἀπάλαμον μέριμναν
 ὅπερ τράπωμαι, πίννοντος οἴκου.
 δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ 1500
 τὸν αἵματηρόν· ψακάς δὲ λίγει.
 δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης
 πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ γᾶ, γᾶ, εἶθε μ' ἐδέξω
 πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτόιχον 1505
 δροίτας κατέχοντα χαμεύναν.
 τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηγήσων;
 ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι
 κλήσει, κτείνας' ἄνδρα τὸν αὐτῆς
 ἀποκωκῦσαι, ψυχῆ τ' ἄχαριν 1510
 χάριν ἀντ' ἔργων
 μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;

ΖΥΓΟΣ Β.

τίς δ' ἐπιτύμβιος αἴνος ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ
 σὺν δακρύοις ἰάπτων
 ἀληθεῖα φρενῶν πονήσει; 1515

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημα λέγειν
 τοῦτο· πρὸς ἡμῶν
 κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν
 οὐχ ὑπὸ κλανθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
 1520
 . . . . .
 ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως
 θυγάτηρ, ὡς χεῖρ,
 πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
 πόρθμενμ' ἀχέων 1525
 πέρι χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

ΖΥΓΟΣ Ε

ὄνειδος ἦκει τόδ' ἀντ' ὄνειδους. ἀντ. θ'.

δύσμαχα δ' ἔστι κρῖναι.
 φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
 μίμνει δὲ μίμνοντος ἐν Θρόνῳ Διὸς 1530
 παθεῖν τὸν ἔρξαντα. Θέσμιον γάρ.
 τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
 κεκόλληται γένος προσόψει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ ἀντιούστ. ι'.

χρησμόν. ἐγὼ δ' οὖν 1535
 ἐθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενιδᾶν
 ὄρκους θεμένη τάδε μὲν στέργειν,
 δύστηλτά περ ὄνθ'. ὃ δὲ λοιπόν, ἴοντ'
 ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν
 τρίβειν θανάτοις αὐθένταισιν· 1540
 κτεάνων τε μέρος
 βαῖον ἐχούση πᾶν ἀπόχη τάσδ'
 ἀλληλοφόνους
 μανίας μελάθρων ἀφελούση.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ὦ φέγγος εὐφρον ἡμέρας δικηφόρου. 1545
 φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
 θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄγη,
 ἰδὼν ὕφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἑρινύων
 τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,
 χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς. 1550
 Ἄτρεις γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατήρ,
 πατέρα Θεέστην τὸν ἐμόν, ὡς τορῶς φράσαι,
 αὐτοῦ τ' ἀδελφόν, ἀμφίλεκτος ὦν κράτει,
 ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεως τε καὶ δόμων.
 καὶ προστρόπαιος ἐστίας μολῶν πάλιν 1556
 τλήμων Θεέστης μοῖραν εὔρει' ἀσφαλῆ,
 τὸ μὴ θανὼν πατρῶον αἰμάξαι πέδον.

ἀστοξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατήρ
 Ἄτρεὺς προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως πατρὶ
 τᾶμα, κρεούργον ἤμαρ εὐθύμως ἄγειν 1560
 δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
 τὰ μὲν ποδῆρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
 ἔκρυπτε ἄνωθεν ἀνδρακᾶς καθημένοις
 ἄσμη· ὃ δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοία λαβῶν
 ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὄρεσ, γένει. 1565
 κᾶπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον,
 ἄμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆς ἐμῶν,
 μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
 λάκτισμα δειπνοῦ ξυνδίκως τιθεὶς ἄρὰν
 οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος. 1570
 ἐκ τῶνδ' εἴ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
 κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.
 τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπίδεχ' ἀθλίῳ πατρὶ
 συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις·
 τραφέντα δ' αὖθις ἴ δίκη κατήγαγεν· 1575
 καὶ τοῦδε τάνδρὸς ἠψάμην θυραῖος ὦν,
 πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
 οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί,
 ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἔρκεσιν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

Αἴγιοθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
 σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φῆς ἐκὼν κατακτανεῖν,
 μόνος δ' ἐποικτον τόνδε βουλευῆσαι φόνον· 1580

οὐ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κᾶρα
 δημορριφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἄρας. 1585

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

σὺ ταῦτα φωνεῖς νεοτέρω προσήμενος
 κώπη, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
 γνώσει γέρων ὦν ὡς διδάσκεισθαι βαρὺ
 τὸ τηλικούτῳ σωφρονεῖν εἰρημένον.

δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἶ τε νῆστιδες
 δύαι διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν
 ἰατρομάντις. οὐχ ὄρῳς ὄρων τάδε;
 πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ παίσας μογῆς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

γύναι, σὺ τοῦδ' ἦκοντος ἐκ μάχης νέον
 οἰκουρὸς εὐνήν ἀνδρὸς αἰσχύνουσ' ἅμα
 ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

καὶ ταῦτα τᾶπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
 Ὅρφεϊ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
 ὃ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾶ,
 σὺ δ' ἐξορίνας νηπίοις ὑλάγμασιν
 ἄξει· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανεῖ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ὡς δὴ σὺ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσει,
 ὃς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
 δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
 ἐγὼ δ' ὑποπτος ἐχθρὸς ἦ παλαιγενῆς

· · · · ·
 ἐκ τῶνδε τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
 ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
 ζεύξω βαρεῖαις οὔτι μὴ σειραφόρον
 κρίθωντα πῶλον· ἀλλ' ὃ δυσφιλής σκότῳ
 λιμὸς ξύνοικος μαλθακὸν σφ' ἐπόψεται.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
 οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες; ἀλλὰ νῦν γυνή
 χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγκωρίων
 ἔκτειν'. Ὅρεῖσθης ἄρα που βλέπει φάος,
 ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρενυμενεῖ τύχη
 ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατῆς φρονεύς;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσει τάχα.

ΧΟΡΟΣ.

. 1620

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

εἶα δὴ, φίλοι λοχίται, τοῦργον οὐχ ἕκασ τότε.

ΧΟΡΟΣ.

εἶα δὴ, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλὰ μὴν καγὼ πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

δεχομένους λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' αἰρούμεθα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά. 1625

πημονῆς ἄλις δ' ὑπάρχει· μηδὲν αἵματώμεθα.

ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρος·

σώφρονος γνώμης δ' ἀμαρτεῖν τὸν κρατοῦντ' *αἰσχος μέγα.*

στεῖχε καὶ σὺ χοῖ γέροντες πρὸς δόμους πεπρωμένους,

πρὶν παθεῖν ἔρξαντες. ἀρκεῖν χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν· 1630

εἰ δ' ἔτ' οὐ μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλις, δεχοίμεθ' ἂν

δαίμονος χολῆ βαρεῖα δυστυχῶς πεπληγμένοι.

ὦδ' ἔχει λόγος γυναικός, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλὰ τούσδε μοι ματαίαν γλῶσσαν ὦδ' ἀπανθίσαι

κακβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους. 1635

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἶη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλ' ἐγὼ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ, ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπενθύνη μολεῖν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

225

ΧΟΡΟΣ.

πρᾶσσε, πιαίνου, μιάλων τὴν δίκην, ἔπει πάρα. 1640

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

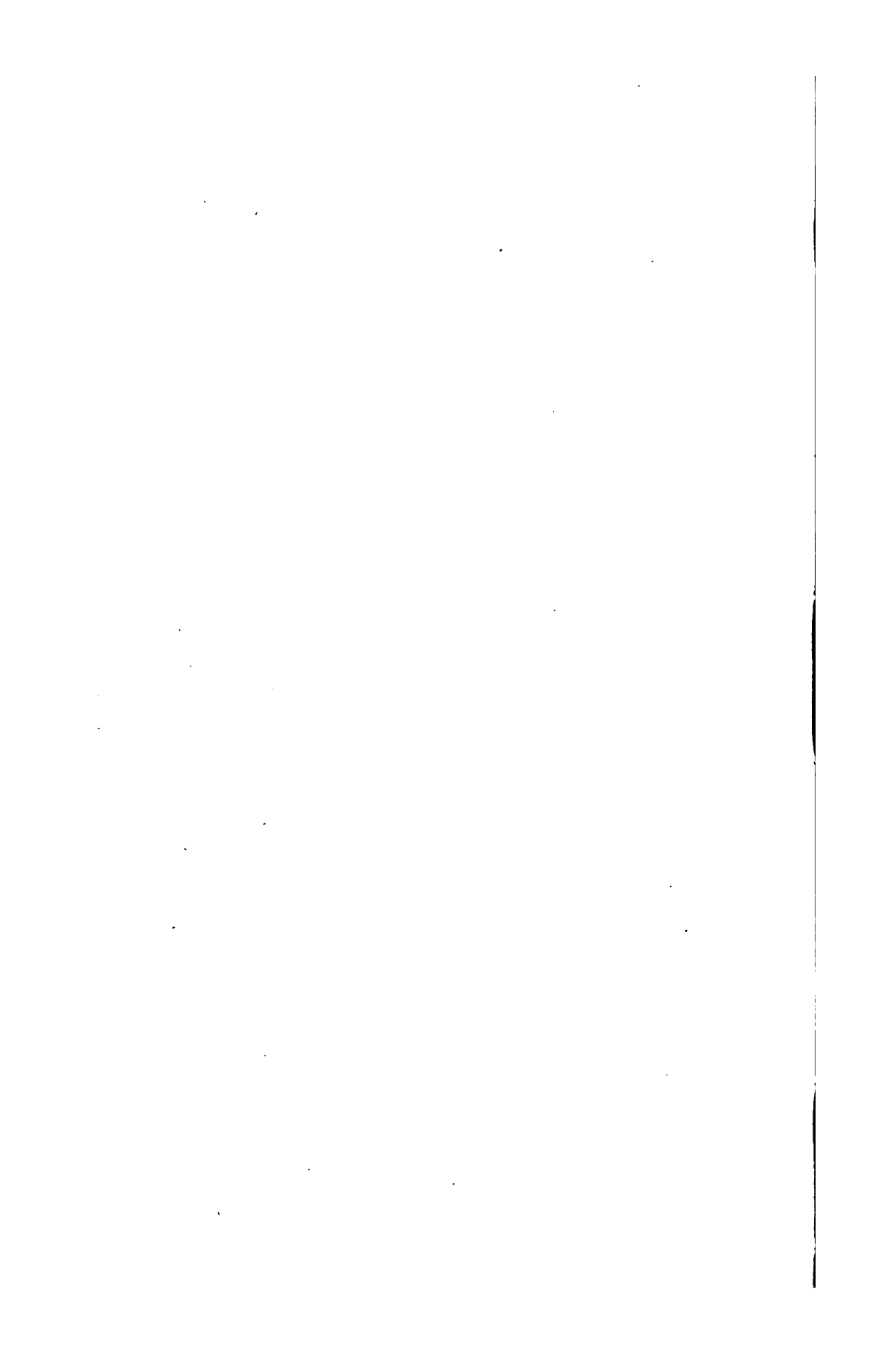
ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μὴ προτιμΐσης ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΛΙΓΙΣΘΟΣ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ΠΥΛΛΗΝΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἐρμῆ χθόνιε πατρῶν' ἐποπτεύων κράτη,
 σωτήρ γενοῦ μοι ξύμμαχος τ' αἰτουμένω·
 ἦκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
 τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ
 κλύειν, ἀκοῦσαι . . . . .

5

. . . . .
 . . . . . πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον,
 τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον

. . . . .
 οὐ γὰρ παρῶν ᾤμωξα σόν, πάτερ, μόρον,
 οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἐπ' ἐκφορᾷ νεκροῦ

. . . . .
 τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ἦδ' ὀμήγουρις
 στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
 πρέπουσα; ποία ξυμφορᾷ προσεικάσω;
 πότερα δόμοισι πῆμα προσκυρεῖ νέον;
 ἢ πατρὶ τῷ μῶ τᾶσδ' ἐπεικάσας τύχῳ
 χοᾶς φερούσας νεγτέροις μειλίγματα;

10

οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἥλέκτραν δοκῶ
 στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῶ
 πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόρον
 πατρός, γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.

15

Πυλάδῃ, σταθῶμεν ἐκποδῶν, ὡς ἂν σαφῶς

20

μάθω γυναικῶν ἤτις ἴδε προστροπή.

ΧΟΡΟΣ.

ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην στρ. α'.
 χοὰς προπομπὸς δ' ἔξ' ἔχειρι σὺν κτύπῳ·
 πρέπει παρῆσι φοίνιος διωγμὸς
 ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ, 25
 δι' αἰῶνος δ' ἰγμοῖσι βόσκεται κέαρ.
 λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων
 λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν
 πρόστερνοι στολμοὶ πέπλων ἀγελάστοις
 ξυμφοραῖς πεπληγμένων. 30

τορὸς δὲ φοῖτος ὀρθόθριξ, ἀντ. α'.
 δόμων ὄνειρόμαντις, ἔξ' ὕπνου κότον
 πνέων, ἄωρόνυχτον ἀμβόαμα
 μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ,
 γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πίτνων. 35
 κριταὶ δὲ τῶνδ' ὄνειράτων
 θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι
 μέμφεσθαι τοὺς γὰς νέρθεν περιθύμως,
 τοῖς κτανοῦσί τ' ἐγκοτεῖν.

τοιάνδε χάριν ἀχάριτον ἀπότροπον κακῶν, στρ. β'. 40
 ἰὼ γαῖα, γαῖα, μιμμένα μ' ἰάλλει
 δύσθεος γυνά. φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν.
 τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πτόθῳ;
 ἰὼ πανοιζὺς ἐστία,
 ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων. 45
 ἀνήλιοι, βροτοστρυγεῖς
 δνόφοι καλύπτουσι δόμους
 δεσποτιῶν θανάτοισιν.

σέβας δ' ἄμαχον ἀδάματον ἀπόλεμον τὸ πρὶν ἀντ. β'.
 δι' ὧτων φρενὸς τε θαμίας περαῖνον 50

νῦν ἀφίσταται· φοβεῖται δέ τις. τὸ δ' εὐτυχεῖν,
τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον.
δοπὴ δ' ἐπισκοπεῖ δίκας
ταχεῖα τοὺς μὲν ἐν φάει,
τὰ δ' ἐν μεταίχμιῳ σκότου
μένει χρονίζοντ' ἀτυχή,
τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.

55

δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ
τίτας φόνος πέπηγεν οὐ διαρρῦδαν.
διαλγῆς δ' ἅτα διαφέρει
τὸν αἴτιον παναρκέτας νόσου βρύειν.

στρ. γ'.

60

θιγόντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἐδωλίω
ἄκος· πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
διαίνοντες τὸν χειρομυσῆ
φόνον καθαρσίους ἴοιεν ἂν μάτην.

ἀντ. γ'.

65

ἔμοι δ' (ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν
θεοὶ προσήνεγκαν· ἐκ γὰρ οἴκων
πατρῶων τάνδ' ἐξᾶγον αἴσαν)
δίκαια καὶ μὴ 'μαῖς πρέπον τύχαις βίου
βία φερομένων αἰνέσαι, πικρὸν φρενῶν
στύγος κρατούση, δακρύων ὑφειμάτων,
ματαίοισι δεσποτᾶν
τύχαις, κρυφαίοις πένθεσιν παχνομένη.

ἐπωδός.

70

ΗΛΕΚΤΡΑ.

δμῳαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμενες,
ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἔμοι
πομποί, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
τύμβῳ χέουσα τάσδε κηδείους χοὰς
πῶς εὔφρον' εἶπω; πῶς κατεύξωμαι πατρί;
νότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῃ φέρειν
γυναικὸς ἀνδρὶ, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;

75

80

τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ,
 χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρὸς.
 ἢ τοῦτο φάσκω τοῦπος; ὡς νόμος βροτοῖς,
 ἔσθλ' ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
 στέφῃ, δόσιν γε τῶν κακῶν ἐπαξίαν; 85
 ἢ σίγ' ἀτίμως, ὡςπερ οὖν ἀπώλετο
 πατήρ, τὰδ' ἐχέουσα, γάποτογ χύσιν,
 στείχω, καθάρμαθ' ὡς τις ἐκπέμψας, πάλιν
 δικοῦσα τεῦχος ἀστροφόοισιν ὄμμασιν;
 τῆσδ' ἔστε βουλῆς, ᾧ φίλαι, μεταίτιαι· 90
 κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
 μὴ κεύθει' ἔνδον καρδίας φόβῳ τινός.
 τὸ μόρσιμον γὰρ τὸν τ' ἐλεύθερον μένει
 καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χειρός.

ΧΟΡΟΣ.

αἰδουμένη σοι βωμὸν ὡς τύμβον πατρὸς 95
 λέξω, κελεύεις γάρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.
 λόγους ἂν οἷσπερ ἡδέσω τάφον πατρὸς
 στέγοις ἂν, εἴ τι τῶνδ' ἔχεις ὑπέρτερον·
 . . . . .
 φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὐφροσιν. 100

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω;

ΧΟΡΟΣ.

πρῶτον μὲν αὐτήν, χῶςτις Αἴγισθον στυγεῖ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐμοί τε καὶ σοί τᾶρ' ἐπεύξομαι τάδε;

ΧΟΡΟΣ.

αὐτὴ σὺ ταῦτα μονθάνουσ' ἤδη φράσαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆδε προστιθῶ στάσει; 105

ΧΟΡΟΣ.

μέμνησ' Ὀρέστον, καὶ θυραῖός ἐσθ' ὄμως.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εν τούτο, κάφρένωσας οὐχ ἤμιστά με.

ΧΟΡΟΣ.

τοῖς αἰτίοις νῦν, τοῦ φόνου μεμνημένη

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί φῶ; δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη.

ΧΟΡΟΣ.

ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινά

110

ἩΛΕΚΤΡΑ.

πότ' εἰρα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

ἀπλωστὶ φράζουσ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ ταῦτά μουσὶν εὐσεβῆ θεῶν πάρα;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' οὐ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κήρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω,

115

ἄρηξον, Ἐρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ

τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς

εὐχὰς, πατρῶων αἱμάτων ἐπισκόπους,

καὶ γαῖαν αὐτήν, ἣ τὰ πάντα τίχεται,

θρέψασά τ' αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει·

120

ἄγῳ χέουσα τάςδε χέρνιβας φθιτοῖς

λέγω, καλοῦσα πατέρ', ἐποικτεῖροντ' ἐμὲ

φίλον τ' Ὀρέστην . . . . .

. . . . .

φίλον τ' Ὀρέστην πῶς ἀνάξομεν δόμοις.

125

πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πῶς ἀλώμεθα

πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο

Ἄγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.

κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων

φεύγων Ὀρέστης ἐστίν, οἱ δ' ὑπερκόπως

ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.

130

ἔλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ
 κατεύχομαι σοι. καὶ σὺ κλυθί μου, πάτερ·
 αὐτῇ τέ μοι δὸς σωφρονεστέραν πολὺ
 μητρὸς γενέσθαι χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.
 ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε· τοῖς δ' ἐναντίοις 135
 λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμᾶορον,
 καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικακτανεῖν δίκη.
 ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθῃμι τῆς καλῆς ἀρεᾶς,
 κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν·
 ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω, 140
 σὺν θεοῖσι καὶ γῆ καὶ δίκη νικηφόρῳ.
 τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοᾶς.
 ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίξειν νόμος,
 παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξανδωμένας.

ΧΟΡΟΣ.

ἴετε δάκρυ καναχῆς 145
 δλόμενον δλομένῳ
 δεσπότη πρὸς ἔρμα γᾶς
 τόδε κεδνόν· κακῶν δ'
 ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχεται
 κεχυμένων χοᾶν· κλύε δέ μοι σέβας, 150
 κλύ', ὦ δέσποτ', ἐξ ἀμαναρᾶς φρενός.

ὄτοτοτοτοτοτοῖ, 155
 ὄτοτοτοτοτῖ ἰώ,
 τίς δορυσθενῆς ἀνῆρ
 ἀναλυτῆρ δόμων
 Σκυθικά τε χερὶ παλίντονα
 ἐν ἔργῳ βέλη ἑπιπάλλων Ἄρης
 σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν ξίφη;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοᾶς πατήρ·
 νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε. 160

ΧΟΡΟΣ.

λέγεις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὄρῳ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.

ΧΟΡΟΣ.

τίνος ποτ' ἀνδρὸς ἢ βαθυζώνου κόρης;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθῳ;

165

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐκ ἔστιν ὅστις, πλὴν ἐμοῦ, κείραιτό νιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ μὴν ὄδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος.

ΧΟΡΟΣ.

ποταῖς ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερῆς ἰδεῖν.

170

ΧΟΡΟΣ.

μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἢ τόδε;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μάλιστα ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔπεμψε χαίτην κουρίμην χάριν πατρί.

ΧΟΡΟΣ.

οὐχ ἦσον αὖ δάκρυτά μοι λέγεις τάδε,

175

εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κάμοι προσέστη καρδίᾳ κλυδώνιον

χολῆς, ἐπαισθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει·

ἕξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι
 σταγόνες ἄφρακτοι δυσχίμου πλημμυρίδος, 180
 πλόκαμον ἰδούση τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπίσω
 ἄστων τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;
 ἀλλ' οὐδὲ μὴν νιν ἢ κτανοῦσ' ἐκείρατο,

ἔμῃ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον 185
 φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη.
 ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω,
 εἶναι τόδ' ἀγλαΐσμά μοι τοῦ φιλτάτου
 βροτῶν Ὀρέστου· σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.
 φεῦ. 190

εἰθ' εἶχε φωνὴν ἔμφρον' ἀγγέλου δίκην,
 ὅπως δίφροντις οὔσα μὴ κινυσσόμενη,
 ἀλλ' ἦν σαφηνῆ τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον,
 εἶπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος, 195
 ἢ ξυγγενῆς ὄν, εἶτα συμπενθεῖν ἐμοὶ
 ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,
 οἷοισιν ἐν χειμῶσι νατίλων δίκην
 στροβούμεθ'· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας,
 σμίκροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμὴν. 200

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον,
 ποδῶν ὁμοῖοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.
 καὶ γὰρ δύ' ἐστὸν τῷδε περιγραφὰ ποδοῖν,
 αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ συνεμπόρου τινός.

πτέρναι τεπόντων θ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι 205
 εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.
 πάρεστι δ' ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὔχου τὰ λοιπά, τοῖς θεοῖς τελεσφόρους

εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐπεὶ τί νῦν ἔκατι δαιμόνων κυρῶ;

210

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰς ὄψιν ἦκεις ὠνπερ ἐξηύχου πάλαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ τίνα σύνοισθὰ μοι καλουμένη βροτῶν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σύνοιδ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαυλουμένην.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δδ' εἰμί· μὴ μάτευ' ἔμοῦ μᾶλλον φίλον.

215

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αὐτὸς καθ' αὐτοῦ τᾶρα μηχανορραφῶ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἔμοις γελᾶν θέλεις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κὰν τοῖς ἔμοις ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὡς ὄντ' Ὀρέστην γάρ σ' ἐγὼ προσεννέπω;

220

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αὐτόν με νῦν ὄρωσα δυσμαθεῖς· σὺ δὲ

κουρὰν ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς

ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἔμοις

ἀνεπτερώθης κἀδόκεις ὄρᾶν ἐμέ.

σκέψαι τομῆ προσθεῖσα βόστρυχον τριχὸς

225

σαντῆς ἀδέλφου, συμμέτρου τῷ σῶ κάρᾳ.

ἰδοὺ δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερὸς,

σπάθης τε πληγᾶς, εἰς δὲ θήρειον γραφὴν

· · · · ·

ἔνδον γενοῦ, χαρᾶ δὲ μὴ κπλαγῆς φρένας·

230

τούς φιλιτάτους γὰρ οἶδα νῦν ὄντας πικρούς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρός,
δακρυτὸς ἔλλπις σπέρματος σωτηρίου,
ἀλκῇ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσει πατρός.
ὦ τερπνὸν ὄνομα, τέσσαρας μοίρας ἔχον 235
ἔμοι· προσανδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον,
πατέρα τε, καὶ τὸ μητρὸς ἔς σέ μοι ῥέπει
στέργηθρον (ἧ δὲ πανθίκως ἐχθαίρεται),
καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου·
πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ', ἔμοι σέβας φέρων· 240
μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῷ τρίτῳ
πάντων μεγίστῳ Ζητὶ συγγένοιτό σοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ζεῦ, Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ·
ἰδοῦ δὲ γένναν εἴνιν αἰετοῦ πατρός,
θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν 245
δεινῆς ἐχίδνης· τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους
νῆσις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελής
θήραν πατρῶαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
οὕτω δὲ κάμῃ τήνδε τ', Ἥλέκτραν λέγω,
ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστερητῆ γόνον, 250
ἄμφω φυγῆν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ τοῦ θυτῆρος καὶ σε τιμῶντος μέγα
πατρός νεοσσούς τούσδ' ἀποφθείρας, πόθεν
ἔξεις ὁμοίας χειρὸς εὐθόινον γέρας;
οὐτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας, πάλιν 255
πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπιθῆ βροτοῖς·
οὐτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὄδ' ἀνανθεὶς πυθμῆν
βωμοῖς ἀρήξει βουθύτοις ἐν ἡμασιν.
κόμιζ', ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν
δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι. 260

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἐστίας πατρός,
σιγᾶθ', ὅπως μὴ πεύσεται τις, ὦ τέκνα,
γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγέλλη τάδε
πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὓς ἴδοιμ' ἐγὼ ποτε
θανόντας ἐν κηκῖδι πισσῆρει φλογός.

265

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενῆς
χρησμός, κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
κἄξορδιάζων πολλά, καὶ δυσχειμέρους
ἄτας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξανδόμενος,
εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους,
τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων,
ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον·
αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε
τίσειν μ' ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μηνίματα
βροτοῖς πιφασύσκων εἶπε, τὰς δ' αἰνῶν νόσους,
σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις
λειχήνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν·
λευκὰς δὲ κόρσας τῆδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ·
ἄλλας τ' ἐφώνει προσβολὰς Ἑρινύων,
ἐκ τῶν πατρῶων αἱμάτων τελουμένας.
τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνεργέων βέλος
ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων,
καὶ λύσσα, καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος
ὄρα'ντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὄφρ' ἄν
κινεῖ, ταράσσει· καὶ διώκεται πόλεως
χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.
καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβός,
βωμῶν τ' ἀπειργεῖν οὐχ ὄρωμένην πατρός
μῆνιν· δέχεσθαι δ' οὔτε συλλύειν τινά.
πάντων δ' ἄτιμον κᾶφιλον θνήσκειν χρόνῳ,

270

275

280

285

290

κακῶς ταριχενθέντα παμφθάρτων μόρων.
 τοιοῖσδε χρησιμοῖς ἄρα χρή πεποιδέναι·
 κεί μὴ πέποιθα, τούργον ἔστ' ἐργαστέον. 295
 πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίτνουσιν ἕμεροι,
 θεοῦ τ' ἐφετμαί, καὶ πατρός πένθος μέγα,
 καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχηνία,
 τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
 Τροίας ἀναστατήρας εὐδόξω φρενί, 300
 δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.
 θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσεται.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ὦ μεγάλοι Μοῖραι, Διόθεν
 τῆδε τελευτᾶν,
 ἧ τὸ δίκαιον μεταβαίνει. 305
 ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ
 γλώσσα τελείσθω· τούφειλόμενον
 πράσσουσα Δίκη μέγ' αὐτεῖ·
 ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
 πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν, 310
 τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι
 φάμενος ἴ τί ῥέξας
 τύχοιμ' ἄν, ἕκαθεν οὐρίσας,
 ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναι, 315
 σκότῳ φάος ἀντίμοιρον;
 χάριτες δ' ὁμοίως
 κέκληνται γόος εὐκλεῆς
 προσθοδόμοις Ἀτρείδαις.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

τέκνον, φρόνημα τοῦ θανόντος οὐ δαμάζει
 πυρὸς μαλερὰ γνάθος, στρ. β'. 320
 φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς.
 ὀτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων,

ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων.
πατέρων τε καὶ τεκόντων
γῶος ἔνδικος ματεύει
ῥοπάν, ἀμφιλαφῆς ταραχθεῖς.

325

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κλυθεῖ νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει
πολυδάκρυτα πένθη.
δίπαις δέ σ' ὄδ' ἐπιτύμβιος
θρήνος ἀναστενάξει.
τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται,
φνγάδας ῥ' ὁμοίως.
τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτερ κακῶν;
οὐκ ἀτρίακτος ἄτα;

ἀντ. α'.

330

335

ΗΓΕΜΩΝ ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Α.

ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χηρῶν
θείη κελάδους εὐφρογοτέρους,
ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων
παίων μελάθροις ἐν βασιλείοις
νεοκρᾶτα φίλον κομίσειεν.

στρ. γ'.

340

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ
πρὸς τινος Λυκίων, πάτερ,
δοριδμητος κατηναρίσθης,
λιπῶν ἂν εὐκλειαν ἐν δόμοισιν,
τέκνων τε κελεύδοις
κτίσας ἐπιστρεπτόν αἰῶ,
πολύχωστον ἂν εἶχες
τάφον διαποντίου γᾶς
δώμασιν εὐφώρητον.

στρ. δ'.

345

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

φίλος φίλοισι τοῖς ἐκεῖ καλῶς θανοῦσιν
κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων,
σεμνότιμος ἀνάκτωρ,
πρόπολός τε τῶν μεγίστων

ἀντ. β'. 350

χθονίων ἐκεῖ τυράννων.
 βασιλεὺς γὰρ ἦν, ὄφρ' ἔζη, 355
 μόρμιον λάχος πιπλάντων
 χεροῖν πεισίβροτόν τε βάκτρον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μηδ' ὑπὸ Τρωϊοῖς 355
 τείχεσι φθίμενος, πάτερ,
 μετ' ἄλλω δουρικμηῆτι λαῶ 360
 παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τεθάφθαι
 πέπρωσο· πάρος δ' οἱ
 κτανόντες οὕτω δαμῆναι,
 θανατηφόρον αἶσαν
 πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι 365
 τῶνδε πόνων ἄπειρον.

ΧΟΡΟΣ.

ταῦτα μὲν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ, 370
 μεγάλης δὲ τύχης καὶ Ὑπερβορέου
 μείζονα φωνεῖς· δύνασαι γάρ.
 ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆςδε μαράγνης 375
 δοῦπος ἰκνεῖται· τῶν μὲν ἀρωγοὶ
 κατὰ γῆς ἦδη, τῶν δὲ κρατούντων
 χέρες οὐχ ὅσαι στυγερῶν γ' ὄντων·
 παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τοῦτο διαμπερὲς οὕς 375
 ἔκεδ' ἄπερ τε βέλος.
 Ζεῦ, Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων
 ὑστερόποινον ἄταν
 βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργῳ
 χειρὶ, τοκεῦσι δ' ὁμῶς τελοῖτο. 380

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἐφνυμῆσαι γένοιτό μοι *ποτε* 385
 πευκήεντ' ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς
 θεινομένου, γυναικὸς τ'

ὀλλυμένας. τί γὰρ κεύ-
θω, φρενὸς οἶον ἔμπας
ποτᾶται πάροιθε πρόφρας
δριμυστάκτου κραδίας
θύματος ἔγκοτον στύγος;

385

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ πότε ἂν ἀμφιδαλῆς
Ζεὺς ἐπι χεῖρα βάλοι,
φεῦ, φεῦ, κάρανα δαΐξας;
πιστὰ γένοιτο χώρα.
δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.
κλύτε δὲ τὰ χθονίων πρότιμα.

ἀντ. ε'.

390

ΗΓΕΜΩΝ ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Β.

ἀλλὰ νόμος μὲν φονίας σταγόνας
χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαυτεῖν
αἷμα. βοᾷ γὰρ λοιγὸς Ἐρινὺν
παρὰ τῶν πρότερον φθιμένων ἄτην
ἐτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτη.

ἀντ. γ'. 395

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί ποῖ δὴ νερτέρων τυραννίδες;
ἴδετε πολυκρατεῖς ἀραὶ τεθνημένων,
ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοιπ' ἀμηχάνως
ἔχοντα καὶ δωμάτων
ἄτιμα. πᾶ τίς τράποιτ' ἂν, ὦ Ζεῦ;

στρ. ζ'. 400

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

πέπαλται δ' αὐτέ μοι φίλον κέαρ
οἰκτρὸν τόνδε κλύουσαν οἶκτον.
καὶ τότε μὲν δύσελπις,
σπλάγγνα δέ μοι κελαινοῦ-
ται πρὸς ἔπος κλυούσα.
ὅταν δ' αὐτ' ἐπαλκὲς *ἦτορ*
θάραση, ἴπέστασεν ἄχος
πρὸς τὸ φανεῖν τί μοι καλῶς.

ἀντ. ε'. 405

410

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δ' ἂν φάντες τύχοιμεν; ἢ τὰ περ
 πάθομεν ἄγεα πρὸς γε τῶν τεκομένων;
 πάρεστι σαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλεται. 415
 λύκος γὰρ ὥστ' ὠμόφρων
 ἄσαντος ἐκ ματρός ἐστι θυμός.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἔκοψα κομμὸν Ἄριον, ἐν τε Κισσίας
 νόμοις ἠλεμιστρίας 420
 ἀπριγδόπληκτα πολυπλάνητ' ἄδην ἰδεῖν
 ἐπασσυντεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα,
 ἄνωθεν, ἀνέκαθεν· κτύπῳ δ' ἐπιρροθεῖ
 κροτητὸν ἄμὸν καὶ πανάθλιον κάρα.
 ἰώ, ἰὼ δαῖτα
 πάντολμε μῆτερ, δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς 425
 ἄνευ πολιτᾶν ἄνακτ',
 ἄνευ δὲ πενθημάτων
 ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι.
 πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἄρα τίσει, 430
 ἕκατι μὲν δαιμόνων,
 ἕκατι δ' ἁμᾶν χερῶν.
 ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔμασχαλίσθη δέ γ' ὥς τόδ' εἰδῆς,
 ἔπρασσε δ' ἔπερ νιν, ὧδε θάπτει, 435
 μόρον κτίσαι μωμένα
 ἄφερτον αἰῶνι σῶ.
 κλύεις πατρώους δῦας ἀτίμους.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἔχεις πατρῶον μόρον· ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν,
 ἀτίμος, οὐδὲν ἄξια. 440
 μυχῶ δ' ἄφερκτος πολυσινοῦ κυνὸς δίκαν

ἔτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
 χέουσα πολύδακρυ γόον κεκρυμμένα.
 τοιαῦτ' ἀκούων . . . . . ἐν φρεσὶν
 γράφου, δι' ὧτων τέ σοι
 τέτραινε μῦθον ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.
 τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει,
 τὰ δ' αὐτὸς ὄργα μαθεῖν.
 πρέπει δ' ἀκάμπτη μένει καθήκειν.

445

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σέ τοι λέγω, Ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις.

στρ. ι'. 450

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐγὼ δ' ἐπιφθέγομαι κεκλαυμένα.

ΧΟΡΟΣ.

στάσις δὲ πάγκοινος ἄδ' ἐπιρροθεῖ,
 ἄκουσον ἐς φάος μολῶν,
 Ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἄρης Ἄρει Ξυμβαλεῖ, Δίκα Δίκα.

ἀντ. ι'. 455

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὠὖ θεοί, κραίνειτ' ἐνδίκῳς *δίκας.*

ΧΟΡΟΣ.

τρόμος μ' ὑφέρει κλύουσαν εὐγμάτων.
 τὸ μόρσιμον μένει πάλαι,
 εὐχομένοις δ' ἂν ἔλθοι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ὠὖ πόνος ἔγγενής,
 καὶ παράμουσος ἄτης
 αἱματόεσσα πλαγά.
 ὠὖ δύστον' ἄφερτα κήδη,
 ὠὖ δυσκατάπαστον ἄλγος.

στρ. ια'. 460

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

δώμασι δ' ἔμμοτον
 τῶνδ' ἄκος, οὐδ' ἀπ' ἄλλων
 ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν

ἀντ. ια'. 465

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δ' ἂν φάντες τύχοιμεν; ἢ τὰ περ
 πάθομεν ἄγεα πρὸς γε τῶν τεκομένων;
 πάρεστι σαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλεται. 415
 λύκος γὰρ ὥστ' ὠμόφρων
 ἄσαντος ἐκ ματρός ἐστι θυμός.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἔκοψα κομμὸν Ἄριον, ἐν τε Κισσίας
 νόμοις ἰηλεμιστρίας 420
 ἀπριγδόπληκτα πολυπλάνητ' ἄδην ἰδεῖν
 ἐπασσυντεροτριβῆ τὰ χερρὸς ὀρέγματα,
 ἄνωθεν, ἀνέκαθεν· κτύπῳ δ' ἐπιρροθεῖ
 κροτητὸν ἄμδν καὶ πανάθλιον κάρα.
 ἰώ, ἰὼ δαῖτα
 πάντολμε μῆτερ, δαΐταις ἐν ἐκφοραῖς 425
 ἄνευ πολιτᾶν ἄνακτ',
 ἄνευ δὲ πενθημάτων
 ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι.
 πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἄρα τίσει, 430
 ἕκατι μὲν δαιμόνων,
 ἕκατι δ' ἁμᾶν χερῶν.
 ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔμασχαλίσθη δέ γ', ὡς τόδ' εἰδῆς,
 ἔπρασσε δ' ἔπερ νιν, ὧδε θάπτει, 435
 μόρον κτίσαι μωμένα
 ἄφερτον αἰῶνι σῶ.
 κλύεις πατρώους δύας ἀτίμους.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἔχεις πατρῶον μόρον· ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν,
 ἄτιμος, οὐδὲν ἄξία. 440
 μυχῶ δ' ἄφερκτος πολυσινοῦ κυνὸς δίκαν

ἔτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
 χέουσα πολύδακρυ γόον κεκρυμμένα.
 τοιαῦτ' ἀκούων . . . . . ἐν φρεσὶν
 γράφου, δι' ὧτων τέ σοι
 τέτραινε μῦθον ἠσύχῳ φρενῶν βάσει.
 τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει,
 τὰ δ' αὐτὸς ὄργα μαθεῖν.
 πρέπει δ' ἀκάμπτῳ μένει κατ' ἐκείν.

445

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σέ τοι λέγω, Ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις.

στρ. ι'. 450

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα.

ΧΟΡΟΣ.

στάσις δὲ πάγκοινος ἄδ' ἐπιρροθεῖ,
 ἄκουσον ἐς φάος μολών,
 ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἄρης Ἄρει ξυμβαλεῖ, Δίκα Δίκα.

ἀντ. ι'. 455

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ θεοί, κραίνετ' ἐνδίκῳς *δικας.*

ΧΟΡΟΣ.

τρόμος μ' ὑφέρει κλύουσαν εὐγμάτων.
 τὸ μόρσιμον μένει πάλαι,
 εὐχομένοις δ' ἂν ἔλθοι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ὦ πόνος ἔγγενής,
 καὶ παράμουςος ἄτης
 αἱματόεσσα πλαγά.
 ὦ δύστον' ἄφερτα κήδη,
 ὦ δυσκατάπανστον ἄλγος.

στρ. ια'. 460

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

δώμασι δ' ἔμμοτον
 τῶνδ' ἄκος, οὐδ' ἀπ' ἄλλων
 ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν

ἀντ. ια'. 465

διώκειν ἔριν αίματηράν.
 θεῶν τῶν κατὰ γᾶς ὄδ' ὕμνος.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι, 470
 τίςδε κατευχῆς, πέμπειτ' ἀρωγήν
 παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκη.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πάτερ, τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανάων,
 αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κἀγὼ, πάτερ, τοιῶνδε σου χρεῖαν ἔχω 475
 τυχεῖν, μέγαν προςθεῖσαν Αἰγίσθῳ *φθόρον*.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὔτω γὰρ ἂν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν
 κτιζοίατ'· εἰ δὲ μή, παρ' εὐδειπνοῖς ἔσει
 ἄτιμος ἐμπύροισι κλισιωτοῖς χθονός.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κἀγὼ χάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας 480
 οἷσω πατρώων ἐκ δόμων γαμηλίους·
 πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρῆσβεύσω τάφον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ᾧ γὰρ, ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ᾧ Περσέφρασσα, δὸς δέ γ' εὐμορφον κράτος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης, πάτερ. 485

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ᾧ σ' ἐκαίνισαν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης, πάτερ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ᾧ' ἐξεγείρει τοῖςδ' ὄνειδεσιν, πάτερ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄρ' ὀρθὸν αἶρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα; 490

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἴτοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις,
ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος λαβὰς λαβεῖν,
εἶπερ κρατηθεῖς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς, πάτερ,
ιδῶν νεοσσοὺς τοὺσδ' ἐφημένους τάφω· 495
οἴκτειρε θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνου.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ μὴ ἕξαλειψης σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας οὐδέ περ θανών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι
θανόντι· φελλοὶ δ' ὡς ἄγουσι δίκτυον, 500
τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώζοντες λίνου.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄκου· ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἔστ' ὀδύρματα·
αὐτὸς δὲ σῶζε, τόνδε τιμήσας λόγον,
τίμημα τύμβου τῆς ἀνομιώκτου τύχης.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδ' ἐτεινάτην λόγον· 505
τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενί,
ἔρδοις ἂν ἦδη, δαίμονος πειρώμενος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔσται· πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἕξω δρόμου,
πόθεν χοὰς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου
μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος. 510
θανόντι δ' οὐ φρονοῦντι δειλαία χάρις
ἐπέμπετ'· οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τόδε·
τὰ δῶρα μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας.
τὰ πάντα γὰρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος

ένός, μάτην δ μόχθος· ὦδ' ἔχει λόγος.
 Θέλοντι δ', εἶπερ οἷσθ', ἐμοὶ φράσσον τάδε.

515

ΧΟΡΟΣ.

οἶδ', ὦ τέκνον, παρῆ γάρ· ἐν τ' ὄνειράτων
 καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη
 χοῶς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦ καὶ πέπυσθε τοῦναρ, ὡστ' ὀρθῶς φράσαι;

520

ΧΟΡΟΣ.

τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡς δ' αὐτὴ λέγει

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος;

ΧΟΡΟΣ.

ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὀρμίσει δίκην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τινὸς βορᾶς χρηζόντα, νεογενὲς δάκος;

ΧΟΡΟΣ.

αὐτὴ προσέσχε μαστὸν ἔν γ' ὄνειρατι.

525

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ πῶς ἄτρωτον οὐθαρ ἦν ὑπὸ στύγου;

ΧΟΡΟΣ.

ὡστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὔτοι μάταιον ἀνδρὸς ὕψανον πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ δ' ἐξ ὕπνου κέραγεν ἐπτοημένη·
 πολλοὶ δ' ἀνῆθον, ἐκτυφλωθέντες σκότι,
 λαμπτήρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·
 πέμπει τ' ἔπειτα τάσδε κηδείους χοῶς,
 ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.

530

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλ' εὐχομαι γῆ τῆδε καὶ πατρὸς τάφῳ
 τοῦνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.
 κρινῶ δέ τοι νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν.

535

εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλιπὼν ἔμοι
 οὐφίς ἐμοῖσι σπαργάνοις ὠπλίζετο,
 καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον,
 θρόμβω τ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα, 540
 ἢ δ' ἀμφὶ τάρβει τῷδ' ἐπώμωξεν πάθει,
 δεῖ τοι νιν, ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,
 θανεῖν βιαίως, ἐκδρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ
 κτείνω νιν, ὡς τοῦνειρον ἐννέπει τόδε.
 τερασκόπον δὲ τῶνδ' εἰ αἰροῦμαι πέρι. 545

ΧΟΡΟΣ.

γένοιτο δ' οὕτως. τᾶλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀπλοῦς ὁ μῦθος· τήνδε μὲν στείχειν ἔσω,
 τοὺς δ' ἐν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μὴ τι δρᾶν λέγω.
 αἰνῶ δὲ κρύπτειν τὰςδε συνθήκας ἐμάς,
 ὡς ἂν δόλω κτείναντες ἄνδρα τίμιον, 550
 δόλω δὲ καὶ ληφθῶσιν, ἐν ταῦτῳ βρόχῳ
 θανόντες, ἧ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
 ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδῆς τὸ πρῖν.
 ξένω γὰρ εἰκώς, παντελεῖ σάγην ἔχων,
 ἦξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἐρχέλους πύλας 555
 Πυλάδῃ, ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων.
 ἄμφω δὲ φωνὴν ἤσομεν Παρνησιίδα,
 γλώσσης αὐτὴν Φωκίδος μιμουμένω.
 καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾶ φρενὶ
 δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονῶ δόμος κακοῖς. 560
 μενοῦμεν οὕτως, ὥστ' ἐπεικάξειν τινὰ
 δόμους παραστειχόντα καὶ τὰδ' ἐννέπειν·
 τί δὴ πύλαισι τὸν ἱκέτην ἀπειργεται
 Αἴγισθος, εἶπερ οἶδεν ἐνδημος παρών;
 εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἐρχέλων πυλῶν, 565
 κακᾶϊνον ἐν θρόνοισιν εὐρήσω πατρός,
 ἴ καὶ μολῶν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
 ἄρει, σάφ' ἴσθι, καὶ κάτ' ὄφθαλμοὺς βαλεῖ,

πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, ποδαπὸς ὁ ξένος; νεκρὸν
 θήσω, ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι. 570
 φόνου δ' Ἐρινὸς οὐχ ὑπεσπανισμένη
 ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.
 νῦν οὖν σὺ μὲν φύλασσε τὰν οἴκῳ καλῶς,
 ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίῃ τάδε·
 ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὐφημον φέρειν, 575
 σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.
 τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω,
 ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντι μοι.

ΧΟΡΟΣ.

πολλὰ μὲν γὰρ τρέφει 570 στρ. α'.
 δεινὰ δειμάτων ἄχῃ,
 πόντιαί τ' ἀγκάλαι 580
 κνωδάλων ἀνταίων
 βρούουσι· πλάθουσι καὶ πεδαίχμοι
 λαμπάδες πεδάροιοι,
 πτανὰ δὲ καὶ πεδοβάμον' ἀπ' ἀνεμοέντων 585
 αἰγίδων φράσαι κότον.

ἀλλ' ὑπέρολμον ἀν- 590 ἀντ. α'.
 δρὸς φρόνημα τίς λόγῳ
 καὶ γυναικῶν φράσει
 τλημόνων παντόλοιοις 590
 ἔρωτας ἄταισι συννόμους βροτῶν
 συζύγους θ' ὀμαυλλίας;
 θηλυκρατῆς ἀπέρωτος ἔρωσ πάρα νεῖκα
 κνωδάλων τε καὶ βροτῶν.

ἴστω δ', ὅστις οὐχ ὑπόπτερος 595 στρ. β'.
 φροντίσιν, τὰν δαεῖσ' ἅ παιδολυ-
 μὰς τάλαινα Θεστιάς μήσατο
 πυρδαῆτιν πρόνοιαν,
 καταίθουσα παιδὸς δαφρινὸν

δαλὸν ἤλικ', ἐπεὶ μολῶν
ματρώθεν κελάθησεν,
ξύμετρόν τε διαὶ βλου
μοιρόκραντον ἐς ἤμαρ. 600

ἄλλαν δ' ἔστιν ἐν λόγοις στυγεῖν
φοινίαν Σκύλλαν, ἅτ' ἔχθρων ὑπαὶ
φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον, Κρητικοῖς
χρυσοῦμήτοισιν ὄρμοις
πιθήσασα δώροισι Μίνω,
Νῆσον ἀθανάτας τριχὸς
νοσφίσασ' ἀπροβούλως 610
πνεῖονθ' ἅ κυνόφρων ὕπνω.
κιγχάνει δέ μιν Ἑρμῆς.

ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμην ἀμειλίχων
πόνων (ἄκαιρος δ' ὁ δυσφιλὲς γαμή-
λευμ' ἀπέυχετον δόμοις 615
γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν
ἐπ' ἀνδρὶ τευχεςφόρῳ,
ἐπ' ἀνδρὶ δάοις ἐπικλύτῳ σέβων,
τίων τ' ἀθέρμαντον ἐστίαν δόμων
γυναικειαν τ' ἀτολμον αἰχμάν). 620

κακῶν δὲ πρᾶσβεύεται τὸ Λήμνιον
λόγῳ· γοᾶται δὲ γὰρ πάθος κατὰ-
πτυστον· ἤκασεν δέ τις
τὸ δεινὸν ἂν Λημνίοισι πῆμασιν.
θεοστυγήτῳ δ' ἄγει 625
βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος.
σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;

τὸ δ' ἄγχι πνευμόνων ξίφος 630
στρ. δ'.

διανταίαν δξυπενκὲς οὐτᾶ 630
 διαί Δίκας· τὸ μὴ θέμις γάρ, οὐ
 λάξ πέδοι πατούμενον, τὸ πᾶν Διὸς
 σέβας παρεκβάντος οὐ θεμιστῶς.

Δίκας δ' ἑρίδεται πυθμῆν. ἀντ. δ'.
 προχαλκεύει δ' Αἴσα φασγανουργός· 635
 τέκνον δ' ἐπεισγέρει δόμοισιν, ἐκ δ'
 αἱμάτων παλαιτέρων τίνει μύσος
 χρόνῳ κλυτὰ βυσσόφρων Ἐρινύς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

παῖ, παῖ, θύρας ἄκουσον ἐρκείας κτύπον.
 τις ἔνδον, ὦ παῖ, παῖ, μάλ' αὔθις, ἐν δόμοις; 640
 τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ,
 εἶπερ φιλόξεν' ἐστίν, Αἰγίσθου βίαν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

εἶεν, ἀκούω· ποδαπὸς δ' ξένος; πόθεν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
 πρὸς οὔσπερ ἦκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους. 645
 τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἄρμ' ἐπείγεται
 σκοτεινόν, ὥρα δ' ἐμπόρους μεθιέναι
 ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.
 ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος,
 γυνὴ στέγαρχος· ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον. 650
 αἰδῶς γὰρ ἐν λέσχαισιν οὐκ ἐπαργέμους
 λόγους τίθησιν· εἶπε θαρσήσας ἀνῆρ
 πρὸς ἄνδρα, κάσήμενεν ἐμφανὲς τέκμαρ.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἴ τι δεῖ· πάρεστι γὰρ
 ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖςδ' ἐπεικότητα, 655
 καὶ θερμὰ λουτρά, καὶ πόνων θελκτηρία
 στρωμνὴ, δικαίων τ' ὀμπνίων παρουσία.
 εἰ δ' ἄλλο πρᾶξι δεῖ τι βουλιώτερον,

ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ξένος μὲν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων· 660

στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκεία σάγη
ἔς Ἄργος, ὡς περ δεῦρ' ἀπεξέγην πόδας,
ἀγνώως πρὸς ἀγνώτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνίρ,
ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδόν,

Στρόφιός δ' Φωκεὺς· πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ· 665

ἐπεί περ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος κίεις,
πρὸς τοὺς τεκόντας, πανδίκως μεμνημένος,
τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπέ, μηδαμῶς λάθῃ.

εἴτ' οὖν κομίζεις δόξα νικήσει φίλων, 670

εἴτ' οὖν μέτοικον, εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον,

θάπτειν, ἐφειμᾶς τάςδε πρόθυμευσον πάλιν.
νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα

σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου.

τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω 675

τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων

οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οἷ γὰρ, κατ' ἄκρας ἐκπαθῶς πορθούμεθα.

ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμαίων ἀρά,

ὡς πόλλ' ἐπωπῆς κάκποδῶν εὖ κείμενα,

τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη. 680

καὶ νῦν Ὀρέστης, ἣν γὰρ εὐβόλως ἔχων,

ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα,

φίλων ἀποψιλοῖ με τὴν παναθλίαν·

σὺν δ' ἤπερ ἐν δόμοισι βακχείας ζαλῆς

ἱατρὸς ἐλπὶς ἦν, παροῦσαν ἐγγράφει. 685

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὦδ' εὐδαίμοσιν

κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον

γνωστὸς γενέσθαι καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ

ξένου ξένοισιν ἐστὶν εὐμενέστερον;

πρὸς δυσσεβείας δ' ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσὶν
 τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις,
 καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον. 690

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὔτοι κρηῆεις μεῖον ἀξίως σέθεν,
 οὐδ' ἦσσαν ἂν γένοιο δώμασιν φίλος.
 ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν. 695
 ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους
 μακρᾶς κελύθου τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.
 ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων,
 ὀπισθόπουν τε τοῦδε καὶ ξυνέμπορον·
 κακεῖ κυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα. 700
 αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνη τάδε·
 ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων
 κοινώσομέν τε κοῦ σπανίζοντες φίλων
 βουλευσόμεσθα τῆςδε συμφορᾶς πέρι.

ΧΟΡΟΣ.

εἶεν, φίλῃαι δμωῖδες οἴκων,
 πότε δὴ στομάτων
 δεῖξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστη;
 ᾧ πότνια χθῶν καὶ πότνι' ἀκτὴ
 χώματος, ἣ νῦν ἐπὶ ναύαρχῳ
 σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ, 710
 νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάραξον·
 νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθῶ δολίαν
 ξυγκαταβῆναι, νύχιόν θ' Ἑρμῆν
 τοῖςδ' ἐφοδεῦσαι
 ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν. 715

ἔοικεν ἄνηρ ὁ ξένος τυχεῖν κακὸν

· · · · ·
 τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὄρω κεκλαυμένην.
 ποῖ δὴ πατεῖς, Κίλισσα, δωμάτων πύλας;
 λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος. 720

ΤΡΟΦΟΣ.

Αἰγισθον ἢ κρατοῦσα τοῖς ξένοις καλεῖν
 ὅπως τάχιστ' ἀνωγει, ὡς σαφέστερον
 ἀπὸ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
 ἔλθων πύθεται τῆνδε, πρὸς μὲν οἰκέτας
 θετοσκυθροπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων 725
 κεύθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς
 κείνη, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει
 φήμης ὑφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
 ἦ δὴ κλύων ἐκείνος εὐφρανεῖ νόον,
 εὖτ' ἂν πύθεται μῦθον. ὦ τάλαιν' ἐγώ· 730
 ὡς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα
 ἄλλη, δύσοιστα τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις
 τυχόντ', ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέροισι φρένα.
 ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην.
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἦντλον κακά· 735
 φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν,
 ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη,
 καὶ νυκτιπλάγκτων ὄρθιων κελευσμάτων
 καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ' ἀνωφελήτ' ἐμοὶ
 τλάσῃ· τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὡςπερεὶ βοτὸν 740
 τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὐ; τρόπῳ φρενός·
 οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις,
 εἰ λιμὸς ἢ δίψησις ἢ λιψουρία
 ἔχει· νέα δὲ νηδὺς ἀντάρκης τέκνων.
 τούτων πρόμαντις οὔσα, πολλὰ δ', οἶομαι, 745
 ψευσθεῖσα παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια,
 γραφεὺς τροφεύς τε ταῦτ' εἰχέτην τέλος.
 ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας
 ἔχουσ' Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί.
 τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι. 750
 στείχω δ' ἐπ' ἀνδρα τῶνδε λυμαντήριον
 οἴκων, θέλων δὲ τόνδε πεύσεται λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;

ΤΡΟΦΟΣ.

τί πῶς; λέγ' αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ ξὺν λοχίταις, εἴτε καὶ μονοστιβῆ.

755

ΤΡΟΦΟΣ.

ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάοντας.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελε δεσπότην στύγει·
ἀλλ' αὐτὸν ἔλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλήη,
ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γ' εὐδούση φρενί.
ἐν ἄγγέλῳ γὰρ κρυπτός ὀρθοῦται λόγος.

760

ΤΡΟΦΟΣ.

ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελέμοις;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θῆσει ποτέ.

ΤΡΟΦΟΣ.

καὶ πῶς; Ὁρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

οὐπω· κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.

ΤΡΟΦΟΣ.

τί φῆς; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;

765

ΧΟΡΟΣ.

ἄγγελ' ἰοῦσα, προὔσσε τὰπεσταλμένα.

μέλει θεοῖσιν ὄνπερ ἂν μέλη πέρι.

ΤΡΟΦΟΣ.

ἀλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.

γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν παραιτουμένα μοι, πάτερ

στρ. α'. 770

Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων,

δὸς τύχας εὖ τυχεῖν

κυρίως τὰ σῶφρον' εὖ

μαιομένοις ἔχειν.

κάθ' ἴκταν πᾶν ἔπος

775

ἔλακον· ὦ Ζεῦ, σὺ νιν φυλάσσοις.

πρὸ δέ γ' ἐχθρῶν τὸν ἔσωθεν μελάθρων, Ζεῦ,

στρ. β'.

θές, ἐπεὶ νιν μέγαν ἄρας,

δίδυμα καὶ τριπλᾶ

παλίμποινα θέλων ἀμείψει.

780

ἴσχε δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖ-

ἀντ. α'.

νιν ζυγέντ' ἐν ἄρμασιν

πημάτων, ἐν δρόμῳ

προστιθείς μέτρον, τίν' αἶ

σωζόμενον ἔυθμον

785

τοῦτ' ἰδεῖν γάπεδον

ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα.

οἵ τ' ἔσω δωμάτων

στρ. γ.

πλουτογαθῆ μυχὸν ἐνίζετε,

κλῦτε, σύμφρονες θεοί·

790

ἄγετε, τῶν πάλαι

λύσασθ' αἶμα προσφάτοις δίκαις

· · · · ·
γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.

τὸ δὲ καλῶς κείμενον ὦ μέγα ναίων

μεσφδός. 796

στόμιον, εὖ δὸς ἀνέδην δόμον ἀνδρός,

καὶ νιν ἰδεῖν φιλλίσις

ἄμμασιν ἐκ ὄνοφερᾶς καλύπτρας.

ἑλλάβοι δ' ἐνδίκως

ἀντ. γ'.

παῖς ὁ Μαίαις ἐπιφορώτατος

800

πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.

τὰ δ' ἄλα' ἀμφανεῖ

AESCHYLUS I.

κρηΐων. ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων
 νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει,
 καὶ ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανέστερος.

805

καὶ τότε ἤδη, τότε πλοῦτον *οἴσομεν*
 δωμάτων λυτήριον
 θῆλυν οὐριοσιάταν,
 ἅμα δὲ κρεκτὸν γοατὰν νόμον
 θήσομεν πόλει· τὰ δ' εὖ
 ἔχοντ' ἐμὸν κέρδος αὖξει τόδ', ἄ-
 τα δ' ἀποστατεῖ φίλων.

στρ. δ'.

810

σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἦκη μέρος ἔργων,
 ἐπαῖσας τε θροοῦσαν
 πρὸς σέ, τέκνον, πατρός
 περαίνειν ἐπίμοφον αὐδάν,

ἀντ. β'.

815

Περσέως τ' ἐν φρεσὶ καρδίαν σχεθίων,
 τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοις,
 τοῖς τ' ἄνω πρόπρασσ' ἰὼν
 χάριτας ὀργᾶς λυγρᾶς, ἔνδοθεν
 φροῖναν ἄγαν τιθεῖς,
 τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλὺς μόρου

ἀντ. δ'.

820

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἦκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος·
 νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς
 ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον,
 μόρον δ' Ὀρέστου. καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοις
 γένοιτ' ἂν ἄχθος δειματοσταγὲς φόνῳ
 τῷ πρόσθεν ἐλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.
 πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;
 ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι
 πεδάρασι τοῖς θρώσκουσι, θνήσκοντες μάτην;

825

830

τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;

ΧΟΡΟΣ.

ἤκούσαμεν μὲν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων
ἔσω παρελθῶν. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος,
ὡς αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πάρα.

835

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἰδεῖν ἐλέγξει τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
εἴτ' αὐτὸς ἴν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρών,
εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθῶν.
οὔτοι φρέν' ἂν κλέψειεν ὠμματομένην.

840

ΧΟΡΟΣ.

Ζεῦ, Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι,
τάδ' ἐπευχομένη κάπιθεάζουσ',
ὑπὸ δ' εὐνοίας

πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι;
νῦν γὰρ μέλλουσι μίανθεῖσαι
πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων
ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων
οὔκων ὄλεθρον διὰ παντός,
ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ
δαίτων ἀρχάς τε πολιισονόμους

845

850

ἔξει, πατέρων μέγαν ὄλβον.
τοιάνθε πάλην μόνος ὦν ἔφεδρος
δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης
ἄψειν. εἴη δ' ἐπὶ νίκη.

855

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἔ ἔ, ὄτοτοτοτοῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ἔα,
ἔα μάλα. πῶς ἔχει, κέρραται δόμοις;
ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου,
ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτια κακῶν
εἶναι. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.

860

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οἴμοι, πανοίμοι δεσπότην πεπληγμένον,
 οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.
 Αἴγισθος οὐκ ἔτ' ἔστιν. ἀλλ' ἀνοίξατε
 ὄπως τάχιστα, καὶ γυναικίους πύλας
 μοχλοῖς χαλαῖτε· καὶ μάλ' ἠβῶντός γε δεῖ,
 οὐχ ὥστ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ;
 λού, λού.

865

κωφοῖς αὐτῷ καὶ καθεύδουσιν μάτην
 ἄκραντα βάζω. ποῖ Κλυταιμνήστρα; τί δεῖ;
 ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας
 αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκης πεπληγμένους.

870

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοήν ἴστης δόμοις;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οἶ' γὰρ, ξυνήκα τούπος ἐξ ἀνιγμάτων.
 δόλοισ ὀλούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.
 δοτὴ τις ἀνδροκμήτα πέλεκυν ὡς τάχος·
 εἰδῶμεν, εἰ νικῶμεν ἢ νικώμεθα.
 ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.

875

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σὲ καὶ ματεύω· τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει.

880

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οἶ' γὰρ. τέθνηκας, φίλτατ' Αἴγισθου βία.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοίγαρ ἐν ταῦτῳ τάφῳ
 κείσει. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῶς ποτέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐπίσχες, ὦ παῖ, τόνδε δ' αἰδεσαι, τέκνον,
 μαστόν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βράζων ἄμα
 οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτρεφὲς γάλα.

885

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ποῦ δαί τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα
τὰ πυθόχρηστα πιστά τ' εὐορκώματα;
ἅπαντας ἐχθρούς τῶν θεῶν ἤγοῦ πλέον.

890

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κρίνω σέ νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
ἔπου, πρὸς αὐτὸν τόνδε σέ σφάξαι θέλω.
καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσον' ἤγησω πατρός·
τούτῳ θανοῦσα συγκαθέυδ', ἐπεὶ φιλεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν στυγεῖς.

895

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐγὼ δ' ἔθρεψα, σὺν δὲ γηράναι θέλω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἡ Μοῖρα τούτων, ἧ τέκνον, παραιτία.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐδὲν σεβίζει γενεθλίους ἄράς, τέκνον;

900

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τεκοῦσα γὰρ μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυστυχές.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὔτοι δ' ἀπέρριψ' ἐς δόμους δορυξένους.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

διχῶς ἐπράθην, ὣν ἔλευθέρου πατρός.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ποῦ δῖθ' ὁ τίμος, ὄντιν' ἀντεδεξάμην;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὄνειδίσαι σαφῶς.

905

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀλλ' εἴψ' ὁμοίως καὶ πατρός τοῦ σοῦ μάτας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μὴ ἄλεγε τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένῃ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄλγος γυναιξίν ἀνδρὸς εἶργεσθαι, τέκνον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.

910

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σύ τοι σεαυτήν, οὐκ ἐγώ, κατακτενεῖς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὄρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τάς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω, παρεῖς τάδε;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔοικα θρηγεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πατρὸς γὰρ αἴσα τόνδε σουρίζει μόρον.

915

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οἷ γὰρ τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἴ κάρτα μάντις οὐξ ὄνειράτων φόβος.

ἔκανες ὃν οὐ χρεῖν, καὶ τὸ μὴ χρεῶν πάθε.

ΧΟΡΟΣ.

στένω μὲν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν·

ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήχρισεν

920

τλήμων Ὀρέστης, τοῦθ' ὅμως αἰτούμεθα,

ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.

ἔμολε μὲν δίκαια Πριαμίδαις χρόνῳ,

στρ. α'.

βαρῦδικος ποινα·

ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος

925

διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης·

ἔλαχε δ' ἐς τὸ πᾶν

ὁ πυθοχρήστας φηγὰς
 θεόθεν εὖ φραδαΐσιν ὠρμημένος.
 ἐπολολύξατ', ὦ, δεσποσύνων δόμων
 ἀναφυγὰς κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶς
 ὑπαὶ δυοῖν *λύσιν* μιστόροιν
 δυσοίμου τύχας.

930

ἔμολε δ' ᾧ μέλει κρυπταδίου μάχας
 δολιόφρων ποινά·

ἀντ. α'.

935

ἔθιγε δ' ἐν μάχῃ χερὸς ἐτίττυμος

Διὸς κόρα (Δίκαν δέ νιν

προσαγορεύομεν

βροτοὶ τυχόντες καλῶς)

ὀλέθριον πνέουσ' ἐπ' ἔχθροις κότον·

940

τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσιος

μέγαν ἔχων μυχὸν χθονός, *ὁ Πύθιος

μεσομφάλοισ θεὸς παρ' ἑσχάραις*

. . . . .

. . . . .

στρ. β'. 945

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . . ᾧ

δόλιά σε δολίαν

950

βλαπτομένα χρομισθεῖσαν ἐποίχεται.

κρατεῖτω δ' ἔπος τὸ θεῖον, τὸ μή μ'

ὑπουργεῖν κακοῖς.

ἄξια δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν.

πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.

955

μέγα τ' ἀφηρέθην ψάλιον οἰκετῶν·

ἀντ. β'.

ἄναγε μάν, δόμοι· πολὺν ἄγαν χρόνον

χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' ἀέλ·

τάχα δὲ παντελῆς χρόνος ἀμειψεται
 πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἑστίας 960
 μύσος ἅπαν ἐλάσῃ
 καθαρμοῖσιν ἀτῶν ἐλατηρίοις.
 τύχῃ δ' εὐπρὸσωποκοίτῃ τὸ πᾶν
 ἰδεῖν θρευμένοις
 μέτοικοι δόμων πεσοῦνται πάλιν. 965
 πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα,
 πατροκτόνους τε δωμάτων πορθητορας.
 σεμνοὶ μὲν ἦσαν, ἐν θρόνοις τόθ' ἤμενοι,
 φίλοι τε καὶ νῦν, ὡς ἐπεικάσαι πάθῃ 970
 πάρεστιν, ὄρκος τ' ἐμμένει πιστώμασιν.
 ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίῳ πατρί,
 καὶ ξυνθανεῖσθαι· καὶ τὰδ' εὐόρκως ἔχει.
 ἴδεσθε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν,
 τὸ μηχανήμα, δεσμὸν ἀθλίῳ πατρί, 975
 πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.
 τί νιν προσεῖπω, κἂν τύχῳ μάλ' εὐστομῶν;
 ἄγρευμα θηρός, ἢ νεκροῦ ποδένδυτον
 δροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὔν
 ἄρκυν τ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστήρας πέπλους. 980
 τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φηλήτης ἀνὴρ
 ξένων ἀπαιόλημα, κάργυροστερεῇ
 βίον νομίζων τῷδὲ γ' ἂν δολώματι
 πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θερμαῖνοι φρένα.
 ἐκτεῖνατ' αὐτὸ καὶ κύκλιῳ παρασταδὸν 985
 στέγαστρον ἀνδρὸς δεῖξαθ', ὡς ἴδῃ πατήρ,
 οὐχ οὐμός, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε
 Ἥλιος, ἀναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς,
 ὡς ἂν παρῆ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ,
 ὡς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκῳ μόνον 990
 τὸν μητρὸς· Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μόνον·

ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος, ὡς νόμος, δίκην·
 ἦτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος,
 ἐξ οἷ τέκνων ἦνεγχ' ὑπὸ ζώνην βάρος,
 φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρόν, ὡς φαίνει, κακόν, 995
 ἧ σοι δοκεῖ, μύραινα γ' εἴτ' ἐχιδν' ἔφρυ,
 σήπειν θίγουσ' ἄν μᾶλλον, οὐ δεδηγμένη,
 τόλμης ἕκατι κἀδίκου φρονήματος;
 τοιάδ' ἐμοὶ ξύνουικος ἐν δόμοισι μὴ
 γένοιτ' ὄλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις. 1000

ΧΟΡΟΣ.

αἰαῖ, αἰαῖ μελέων ἔργων· 995
 στυγερωῖ θανάτῳ διεπράχθης.
 αἰαῖ, αἰαῖ,
 μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε; μαρτυρεῖ δέ μοι 1005
 φᾶρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.
 φόνου δὲ κηλὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται,
 πολλὰς βαφὰς φθειρουσα τοῦ ποικίλματος.
 νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν δ' ἀποιμώζω παρών,
 πατροκτόνον θ' ὕφασμα προσφωνῶν τόδε 1010
 ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος, γένος τε πᾶν,
 ἄζηλα νίκης τῆςδ' ἔχων μιάσματα.

ΧΟΡΟΣ.

οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον 995
 διὰ πάντ' εὐθυμὸς ἀμείψει,
 τέκνον, ἐς μόχθον θ' 1015
 ὁ μὲν αὐτίχ', ὃ δ' *ὑστερον* ἦξεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλ' ὡς ἂν εἰδῆτ', οὐ γὰρ οἶδ' ὅπη τελεῖ,
 ὡςπερ ξὺν ἵπποις ἠνωστρόφον δρόμου
 ἐξωτέρω φέρουσι γὰρ νικώμενον
 φρένες δύσαρκτοι· πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος 1020
 ἄδειν ἔτοιμος, ἧ δ' ὑποχεῖσθαι κρότῳ.

ἕως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμί, κηρύσσω φίλοις,
 κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης,
 πατροκτόνον μίασμα καὶ θεῶν στύγος,
 καὶ φίλτρα τόλμης τῆςδε πλειστηρίζομαι 1025
 τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ' ἔμοι
 πράξαντι μὲν ταῦτ' ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
 εἶναι, παρέντα δ' — οὐκ ἔρῳ τὴν ζημίαν·
 τόξω γὰρ οὔτις πημάτων προσθίξεται.
 καὶ νῦν ὄρατέ μ', ὡς παρεσκευασμένος 1030
 ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει προσίξομαι
 μεσόμφαλόν θ' ἴδρυμα, Λοξίου πέδον,
 πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον,
 φεύγων τόδ' αἶμα κοινόν· οὐδ' ἐφέστιον
 ἄλλη τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο. 1035
 τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργείους λέγω
 ἐκμαρτυρεῖν ἢ μέλε' ἐπορσύνθη κακά.
 ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆςδε γῆς ἀπόξενος,
 ζῶν καὶ τεθνηκῶς τάςδε κληθόνας λιπῶν
 . . . . .

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εὖ γ' ἔπραξας, μηδ' ἐπιζευχθῆς στόμα 1040
 φήμη πονηρᾶ, μηδ' ἐπιγλωσσῶ κακά,
 ἔλευθερώσας πᾶσαν Ἀργεῖαν πόλιν,
 δυοῖν δρακόντοιιν εὐπετώς τεμῶν κάρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ᾶ ᾶ.
 ποῖται γυναῖκες αἶδε Γοργόνων δίκην 1045
 φαιοχίτωνες καὶ πεπλεκτανημέναι
 πυκνοῖς δράκουσιν; οὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

τίνες σὲ δόξαι, φίλτατ' ἀνθρώπων πατρί,
 στροβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φόβου νικῶ πολύ.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἔμοι· 1050

σαφῶς γὰρ αἶδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.

ΧΟΡΟΣ.

ποταίνιον γὰρ αἶμά σοι χεροῖν ἔτι·
ἐκ τῶνδὲ σοι ταραγμὸς ἐς φρένας πίτνει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄναξ Ἄπολλον, αἶδε πληθύουσι δῆ,
κἄξ ὀμμάτων στάζουσιν αἶμα δυσφιλές.

1055

ΧΟΡΟΣ.

εἶς σοι καθαυμός. Λοξίου δὲ προσθιγῶν,
ἔλευθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὑμεῖς μὲν οὐχ ὄρατε τάσδ', ἐγὼ δ' ὄρω·
ἐλαύνομαι δὲ κοῦκ ἐπ' ἂν μείναιμι ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

ἄλλ' εὐτυχοῖης, καὶ σ' ἐποπτεῦν πρόφρων
θεὸς φιλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς.

1060

ὄδε τοι μελάθροισ τοῖς βασιλείοις
τρίτος αὖ χειμῶν
πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.

παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
μόχθοι τάλανες·

1065

δεύτερον ἀνδρὸς βασιλεια πάθη·
λουτροδάικτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν
πολέμαρχος ἀνήρ·

νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ,
ἧ μόρον εἶπω;

1070

ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει
μετακοιμισθὲν μένος ἄτης;

EY MENI ΔΕΣ.

Βρόμιος ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονῶ, 25
 ἔξ οὔτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός,
 λαγῶ δίκην Πενθεΐ καταρράψας μόρον·
 Πλειστοῦ τε πηγὰς καὶ Ποσειδῶνος κράτος
 καλοῦσα, καὶ τέλειον ὕψιστον Δία,
 ἔπειτα μάντις εἰς θρόνους καθίζανω. 30
 καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακροῦ
 ἄριστα δοῖεν· κεῖ παρ' Ἑλλήνων τινές,
 ἴτων πάλλω λαχόντες, ὡς νομίζεται.
 μαντεύομαι γὰρ ὡς ἂν ἡγήται θεός. —
 ἧ δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν, 35
 πάλιν μ' ἐπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου,
 ὡς μήτε σωκεῖν μήτε μ' ἀκταλνεῖν βάσιν·
 τρέχω δὲ χερσίν, οὐ ποδωκίᾳ σκελῶν·
 δεύσασα γὰρ γραῦς οὐδέν, ἀντίπαις μὲν οὖν.
 ἐγὼ μὲν ἔρπω πρὸς πολυστεφεῆ μυχόν· 40
 ὄρω δ' ἐπ' ὀμφαλῶ μὲν ἄνδρα θεομυσῆ
 ἔδραν ἔχοντα, προστρόπαιον, αἵματι
 στάζοντα χεῖρας, καὶ νεοσπαδῆς ξίφος
 ἔχοντ', ἐλαίας θ' ὑψιγέννητον κλάδον,
 λήνει μεγιστοσοφρόνως ἐστεμμένον, 45
 ἀργῆτι μαλλῶ. τῆδε γὰρ τρανῶς ἔρω.
 πρόσθεν δὲ τάνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸς λόχος
 εὔδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἤμενος.
 οὔτοι γυναικας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω·
 οὐδ' αὔτε Γοργελοισιν εἰκάσω τύποις· 50

εἶδόν ποτ' ἴδη Φινέως γεγραμμένας
 δεῖπνον φερούσας· ἅπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
 αὐται, μέλαιναί δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι·
 ῥέγκουσι δ' οὐ πλαστοῖσι φνσιάμασιν· 55
 ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλή λιβα·
 καὶ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα

φέρειν δίκαιος οὐτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
 τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ' ὀμιλίας,
 οὐδ' ἦτις αἴα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος
 τρέφουσ' ἀνατὶ μὴ μεταστένειν πόνον.
 τάντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότη δόμων
 αὐτῷ μελέσθω Λοξία μεγασθενεῖ.
 ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος,
 καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὔτοι προδώσω· διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
 ἔγγυς παρεστώς, καὶ πρόσω γ' ἀποστατῶν,
 ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
 καὶ νῦν ἀλούσας τάσδε τὰς μάργους δρῶς·
 ὑπνῷ πεσοῦσαι δ' αἱ κατάπτυστοι κόραι

Νυκτὸς παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
 θεῶν τις, οὐδ' ἀνθρώπος, οὐδὲ θῆρ ποτε·
 κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντ', ἐπεὶ κακὸν
 σκότῳ νέμονται Τάρταρόν τ' ὑπὸ χθονός,

μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
 ὅμως δὲ φεῦγε, μηδὲ μαλθακὸς γένη·
 ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι' ἡπείρου μακρᾶς
 βιβῶντ' ἀν' αἰὲ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,
 ὑπὲρ τε πόντον καὶ περιφύτας πόλεις.

καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
 πόνον· μολῶν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλι
 Ἴζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβῶν βρέτας·
 κάκεῖ, δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους
 μύθους ἔχοντες, μηχανὰς εὐρήσομεν,
 ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων.
 καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἐπεισα μητρῶν δέμας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀναξ Ἄπολλον, οἶσθα μὲν τὸ μὴ ἀδικεῖν·
 ἐπεὶ δ' ἐπίστα, καὶ τὸ μὴ ἀμελεῖν μάθε.

σθένος δὲ ποιεῖν αὖ φερέγγυον τὸ σόν. 90

ΑΠΟΔΑΩΝ.

μέμνησο, μὴ φόβος σὲ νικάτω φρένας.
 σὺ δ', ἀντάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρός,
 Ἐρμῆ, φύλασσε, κάρτα δ' ὦν ἐπώνυμος,
 πομπαῖος ἴσθι, τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
 ἰκέτην. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκνόμων σέβας, 95
 ὀρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὐδοιτ' ἄν, ὦή, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;
 ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὦδ' ἀπητιμασμένη
 ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὧν μὲν ἔκτανον
 ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται, 100
 αἰσχυρῶς δ' ἀλῶμαι· προὔννεπῳ δ' ὑμῖν, ὅτι
 ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὑπο·

παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλλάτων,
 οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται,
 κατασφραγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων. 105

ὄρα δὲ πληγὰς τάςδε καρδίας ὄθεν.
 εὐδουσα γὰρ φρεῖν ὄμμασιν λαμπρύνεται,
 ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος φρενῶν.

ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε,
 χοάς τ' αἰίνους, νηφάλια μειλίγματα, 110
 καὶ νυκτίσεμνα δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς
 ἔθνον, ὥραν οὐδενὸς κοινήν θεῶν.

καὶ πάντα ταῦτα λάξ ὄρω πατούμενα.
 ὃ δ' ἐξαλύξας δῖχεται νεβροῦ δίκην,
 καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυστάτων 115
 ὠρουσεν, ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.

ἀκούσαθ'· ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ
 ψυχῆς· φρονήσατ', ὧ κατὰ χθονὸς θεαί.
 ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

(μυγμός.) 120

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μύζοιτ' ἄν· ἄνηρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω·
φίλοις γάρ εἰσιν, οὐκ ἔμοι, προσίκτορες.

ΧΟΡΟΣ.

(μυγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄγαν ὑπνώσσεις κοῦ κατοικίζεις πάθος·
φρονεὺς δ' Ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται.

125

ΧΟΡΟΣ.

(ᾠγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ᾄζεις, ὑπνώσσεις· οὐκ ἀναστήσει τάχος;
τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά;

ΧΟΡΟΣ.

(ᾠγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὑπνος πόνος τε, κύριοι συνωμόται,
δεινῆς δρακαίνης ἔξεκέραναν μένος.

130

ΧΟΡΟΣ.

(μυγμὸς διπλοῦς ὀξύς.)

λάβε, λάβε, λάβε, λάβε, φράζου.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὄναρ διώκεις θῆρα, κλαγγαίνεις δ' ἄπερ
κύων μέριμναν οὐποτ' ἐκλιπῶν πόνου.
τί δρᾶς; ἀνίστω, μή σε νικάτω πόνος,
μηδ' ἀγνοήσης πῆμα μαλθαχθεῖσ' ὑπνω.
ἄλγησον ἤπαρ ἐνδίκους ὄνειδεσιν·

135

τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντικεντρα γίγνεται.
σὺ δ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷδ'
ἔπου, μάραινε δευτέροις διώγμασιν,
ἀτμῷ κατισχραίνουσα, νηθῶς πυρί.

140

ΧΟΡΟΣ.

ἔγειρ', ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ.
εὔδεις; ἀνίστω, κάπολακτίσασ' ὑπνον,

- ἰδώμεθ' εἴ τι τοῦδε φροίμιον ματᾶ. 145
 ΧΟΡΟΥ ἤ Β.
 ἰοὺ ἰοῦ, πόπαξ. ἐπάθομεν, φίλαι, στρ. α'.
 ΧΟΡΟΥ ἤ Γ.
 ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ,
 ΧΟΡΟΥ ἤ Β.
 ἐπάθομεν πάθος δυσαχές, ὦ πόποι,
 ἄφερτον κακόν.
 ΧΟΡΟΥ ἤ Δ.
 ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν οἴχεται θ' ὁ θήρ. 150
 ΧΟΡΟΥ ἤ Ε.
 ὕπνω κρατηθεῖσ' ἄγρην ὤλεσα.
 ΧΟΡΟΥ ἤ ς.
 ἰὼ καὶ Διός, ἐπικλοπος πέλει, ἀντ. α'.
 ΧΟΡΟΥ ἤ Ζ.
 νέος δὲ γρᾶϊας δαίμονας καθιππάσω,
 ΧΟΡΟΥ ἤ ς.
 τὸν ἰκέταν σέβων ἄθειον ἄνδρα καὶ
 τοκεῦσιν πικρόν. 155
 ΧΟΡΟΥ ἤ Η.
 τὸν μητραλοῖαν δ' ἐξέκλεψας ὦν θεός.
 ΧΟΡΟΥ ἤ Θ.
 τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;
 ΧΟΡΟΥ ἤ Ι.
 ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὄνειράτων μολὸν στρ. β'.
 ἔτυψεν δίκαν διφρηλάτου
 μεσολαβεῖ κέντρον 160
 ὕπο φρένας, ὕπο λόβον.
 ΧΟΡΟΥ ἤ ΙΑ.
 πάρεστι μαστίχορος δαῖτον δαμίου
 βαρὺ, τὸ περιβαρὺ κρύος ἔχειν.
 ΧΟΡΟΥ ἤ ΙΒ.
 τοιαῦτα δρωῖσιν οἱ νεώτεροι θεοί, ἀντ. β'.
 κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον 165

φρονολιβῆ θρόμβον
περὶ πόδα, περὶ κάρα.

ΧΟΡΟΥ ἢ ΙΓ.

πάρεστι γὰς ὀμφαλὸν προσδρακεῖν αἱμάτων
βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄγος ἔχειν.

ΧΟΡΟΥ ἢ ΙΔ.

ἔφρεστίη δέ, μάντις ὦν, μιάσματι
μυχὸν ἔχρανας αὐτόσσυτος, αὐτόκλητος,
παρὰ νόμον θεῶν βρότεια μὲν τίων,
παλαιγενεῖς δὲ Μοίρας φθίσας.

στρ. γ'. 170

ΧΟΡΟΥ ἢ ΙΕ.

ἔμοι τε λυπρὸς καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται,
ὑπὸ τε γὰν φρυγῶν οὐ ποτ' ἐλευθεροῦται·
ποτιτρόπαιος ὦν δ' ἕτερον ἐν κάρα
μιάστορ' ἔστιν ὃν πάσεται.

ἀντ. γ'.

175

ΑΠΟΔΑΣΝ.

ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος
χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν,
μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν,
χρησηλάτου θώμιγγος ἔξορμώμενον,
ἀνῆς ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρόν,
ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου.
οὔτοι δόμοισι τοῖςδε χριμπτέσθαι πρέπει,
ἀλλ' οὐ καραμιστῆρες ὀφθαλμώρηχοι
δίκαί, σφαγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφθοραί,
παίδων τε χλοῦνις, ἣδ' ἀκρωνία κακοῦ,
λευσμόν τε καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν
ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἄρ' ἀκούετε,
οἷας ἑορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς
στέργηθ' ἔχουσαι; πᾶς δ' ὑφρηγείται τρόπος
μορφῆς· λέοντος ἄντρον αἱματορρόφου
οἰκεῖν τοιαύτας εἰκός, οὐ χρηστηρίοις
ἐν τοῖςδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος.
χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι.

180

185

190

195

ποιμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλῆς θεῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ἄναξ Ἄπολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλει,
ἀλλ' εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας, ὡς παναίτιος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

πῶς δῆ; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.

200

ΧΟΡΟΣ.

ἔρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἔρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι. τί μὴν;

ΧΟΡΟΣ.

κᾶπειθ' ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

καὶ προστραπέσθαι τοὺςδ' ἐπέστελλον δόμους.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάςδε λαιδορεῖς.

205

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὐ γὰρ δόμοισι τοῖςδε πρόσφορον μολεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

τίς ἦδε τιμή; κόμπασον γέρας καλόν.

ΧΟΡΟΣ.

τοὺς μητραλοῖας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

τί γάρ; γυναικὸς ἦτις ἄνδρα νοσφίση;

210

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἂν γένοιθ' ὄμαιμος ἀνθέντης φόνος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἦ κάρτ' ἄτιμα, καὶ παρ' οὐδὲν ἤκέ σοι

Ἦρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα.

Κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέρριπται λόγῳ,

ὄθεν βροτοῖσι γίγνεται τὰ φίλτατα.

215

εὐνή γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μόρσιμος
 ὄρκου ἵστί μείζων τῇ δίκῃ φρουρουμένη.
 εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾶς,
 τὸ μὴ τίνεσθαι μηδ' ἐποπτεύειν κότῳ,
 οὐ φημ' Ὀρέστην δ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν. 220
 τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα δ' ἐνθυμουμένην,
 τὰ δ' ἐμφανῶς πρᾶσσουσας ἡσυχαιτέραν.
 δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.

ΧΟΡΟΣ.

τὸν ἄνδρ' ἐκείνον οὐ τι μὴ λίπω ποτέ.

ΑΠΟΔΑΩΝ.

σὺ δ' οὖν δίακε καὶ πόνον πλέον τίθου. 225

ΧΟΡΟΣ.

τιμᾶς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς ψόγῳ.

ΑΠΟΔΑΩΝ.

οὐδ' ἂν δεχοίμην ὡςτ' ἔχειν τιμᾶς σέθεν.

ΧΟΡΟΣ.

μέγας γὰρ ἔμπας παρ Διὸς θρόνοις λέγει·
 ἐγὼ δ', ἄγει γὰρ αἷμα μητρῶν, δίκας
 μέτεμι τόνδε φῶτα κάκωνηγετῶ. 230

ΑΠΟΔΑΩΝ.

ἐγὼ δ' ἀρήξω, τὸν ἱκέτην τε λύσομαι·
 δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἂν θεοῖς πέλει
 τοῦ προστροπαίου μῆνις, εἰ προδῶ σφ' ἐκῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄνασσ' Ἀθάνα, Λοξίου κελεύσμασιν
 ἦκω, δέχου δὲ πρηνεμένῳς ἀλάστορα, 235
 οὐ προστρόπαιον, οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα
 ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορεύμασιν βροτῶν·
 ἀλλ', ἀμβλὺς ἤδη προστετριμμένον μύσος,
 ὁμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν,
 σώζων ἐφετμὰς Λοξίου χρηστηρίους, 240

πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σόν, θεά.
αὐτοῦ φυλάσσω ἀναμενῶ τέλος δίκης.

ΧΟΡΟΣ.

εἶεν· τόδ' ἐστὶ τάνδρος ἔκφανές τέκμαρ.
ἔπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς.
τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρόν 245
πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν.
πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκιῆσι φυσιᾶ
σπλάγγνον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος,
ὑπὲρ τε πόντον ἀπτέροις πωτήμασιν
ἦλθον διώκουσ', οὐδὲν ὑστέρα νεώς. 250
καὶ νῦν ὄδ' ἐνθάδ' ἐστὶ πον καταπτακῶν.
ὄσμη· βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ.

ὄρα, ὄρα μάλ' αὖ, λεῦσσε τε πάντα, μὴ
λάθη φύδα βᾶς ματροφόνος ἀτίτας.

ΧΟΡΟΥ ἢ Β.

ὄ δ' αὐτέ γ' ἀλλὰν ἔχων 255
περὶ βρέτει πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου
ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χρεῶν.

ΧΟΡΟΥ ἢ Γ.

τὸ δ' οὐ πάρεστιν· αἷμα μητροφῶν χαμαί.
δυσαγκόμιστον, παπαῖ,
τὸ διερόν πέδω χύμενον οἴχεται. 260

ΧΟΡΟΥ ἢ Δ.

ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζῶντος ἄοφειν
ἔρουθρόν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δὲ σοῦ
φεροίμαν βοσκὰν πάματος δυσπότου.

ΧΟΡΟΥ ἢ Ε.

καὶ ζῶντά σ' ἰσχνάνασ' ἀπάξομαι κάτω,
ἀντίποιν' ὡς τίνης ματροφόνου δῦας. 265

ΧΟΡΟΥ ἢ Σ.

ὄψει δὲ κεῖ τις ἄλλος ἦλιτεν βροτῶν,
ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν' οὐκ εὖσεβῶν

ἢ τοκέας φίλους,
ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.

ΧΟΡΟΥ ἢ Ζ.

μέγας γὰρ Ἴδης ἐστὶν εὐθύνος βροτῶν 270
ἐνερθε χθονός,
δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾶ φρενί.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐγώ, διδαχθεὶς ἐν κακοῖς, ἐπίσταμαι
πολλοὺς καθαρούς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη 275
σιγᾶν θ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῷδε πράγματι
φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου·
βρίξει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός,
μητροκτόνον μίασμα δ' ἐκπλυτον πέλει.
ποταίνιον γὰρ ὄν, πρὸς ἐστία θεοῦ
Φοίβου καθαροῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις. 280
πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἔξ ἀρχῆς λόγος,
ὄσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ.

[χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.]
καὶ νῦν ἀφ' ἀγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ 285
χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν, ἐμοὶ
μολεῖν ἀρωγόν· κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς
αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεών,
πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυτικοῖς,
Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου, 290
τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα,
φίλοις ἀρίγουνθ', εἴτε Φλεγραίαν πλάκα
θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ ἐπισκοπεῖ,
ἔλθοι (κλύει δὲ καὶ πρόσσωθεν ὦν θεός),
ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος. 295

ΧΟΡΟΣ.

οὔτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίας σθένος
ρύσαιτ' ἂν ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον
ἔρρειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν,

ἀναίματον βόσκημα τῶνδε δαιμόνων.

ΧΟΡΟΥ ἡ Β.

οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους, 300
ἔμοι τραφεῖς τε καὶ καθιερωμένος;

ΧΟΡΟΥ ἡ Γ.

καὶ ζῶν με δαίσεις, οὐδὲ πρὸς βωμῶν σφαγεῖς·
ἕμνον δ' ἀκούσει τόνδε δέσμιον σέθεν.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἄψωμεν, ἐπεὶ 305
μοῦσαν στυγεράν
ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν,
λέξαι τε λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους
ὡς ἐπινωμᾶ στάσις ἀμά.

εὐθυδικαιοὶ θ' ἠδόμεθ' εἶναι· 310
τοὺς μὲν καθαρὰς
καθαράς χεῖρας προνέμοντας
οὔτις ἐφέρει μῆνις ἀφ' ἡμῶν,
ἀσινῆς δ' αἰῶνα διοιχεῖ·

ὅστις δ' ἀλιτών, ὥσπερ ὄδ' ἀνήρ, 315
χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει,
μάρτυρες ὄρθαι τοῖσι θανοῦσιν
παραγιγνόμεναι πράκτορες αἵματος
αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν.

μᾶτερ, ἅ μ' ἔτικτες, ὦ μᾶτερ 320
Νύξ, ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν ποιινάν,
κλυθ' ὁ Λατοῦς γὰρ ἔ-
νις μ' ἄτιμον τίθησιν,
τόνδ' ἀφαιρούμενος
πτῶκα, ματρῶν ἄ-
γνισμα κύριον φόνου. 325
ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ

τόδε μέλος παρακοπά,
 παραφορά φρενοδαλής,
 ὕμνος ἐξ Ἐρινύων,
 δέσμιος φρενῶν, ἀφόρ- 330
 μικτος, αὐτὸνὰ βροτοῖς.

τοῦτο γὰρ λάχος διανταία ἀντ. α΄.
 Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν, θνατῶν
 τοῖσιν αὐτουργίαι
 ξυμπέσωσιν μάταιοι, 335
 τοῖς ὀμαρτεῖν, ὄφρ' ἂν
 γᾶν ὑπέλθῃ· θνατῶν δ'
 οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.

ἐπὶ δὲ τῷ τεθνημένῳ
 τόδε μέλος παρακοπά, 340
 παραφορά φρενοδαλής,
 ὕμνος ἐξ Ἐρινύων,
 δέσμιος φρενῶν, ἀφόρ-
 μικτος, αὐτὸνὰ βροτοῖς.

γεινομέναισι λάχῃ τάδ' ἐφ' ἄμιν ἐκράνθη, στρ. β΄. 345
 ἀθανάτων διχ' ἔχειν γέρας, οὐδέ τις ἐστὶν
 συνδαίτωρ μετὰκοινος.
 παλλεύκων πέπλων δ' * ἀγέραστος* ἄμοιρος ἄκληρος ἐτύχθην.
 δωμάτων γὰρ εἰλόμαν 350
 ἀνατροπᾶς, ὅταν Ἄρης,
 τιθασὸς ᾦν, φίλον ἔλῃ·
 ἐπὶ τόν, ᾧ, διόμεναι
 κρατερόν ὄν ἐξ' ὁμοίως
 μαυροῦμεν νέον ἄλμα.

σπενδομένῃ δ' ἀφελεῖν τιλὶ τᾶσδε μερίμνας ἀντ. β΄. 355
 Μοῖρ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνει,
 μηδ' εἰς ἄγκρισιν ἐλθεῖν.

Ζεὺς γὰρ δειματοσταγὲς ἀξιόμισον ἔθνος τόδε λέσχας
ἄς ἀπηξιώσατο.

μάλα γὰρ οὖν ἀλομένα 360
ἀνέκαθεν βαρυνπεσῆ
καταφέρω ποδὸς ἀκμάν
(σφαλερὰ τανυδρόμοις *γὰρ*
κῶλα), δύσφορον ἄταν.

δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναὶ στρ. γ'. 365
τακόμεναι κατὰ γᾶς μινύθουσιν ἄτιμοι
ἡμετέραις ἐφρόδοις μελανείμοσιν,
ὄρησμοῖς τ' ἐπιφθόνοις ποδός.

πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφροσι λύμα. ἀντ. γ'.
370
τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται,
καὶ δυοφερὰν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος
αὐδᾶται πολύστονος φάτις.

μένει γὰρ· εὐμήχανοι στρ. δ'.
375
τε καὶ τέλειοι, κακῶν
τε μνήμονες, σεμναὶ
καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς,
ἄτιμ' ἀτίετα διόμεναι
λάχῃ, θεῶν διχοστατοῦντ'
ἀνηλίῃ λάμπει, δυσοδοπαίπαλα
δερχομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς. 380

τίς οὖν τάδ' οὐχ ἄζεται ἀντ. δ'.
385
τε καὶ δέδοικεν βροτῶν,
ἐμοῦ κλύων θεσμόν
τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν
δοθέντα τέλεον; ἔτι δέ μοι
μένει γέρας παλαιόν, οὐδ'
ἀτιμίας κύρω, καίπερ ὑπὸ χθόνα

τάξιν ἔχουσα καὶ δυσήλιον κνέφας.

ΑΘΗΝΑ.

πρόσωθεν ἐξήκουσα κληθόνος βοήν
ἀπὸ Σκαμάνδρου, γῆν καταφθατουμένην, 390

ἦν δῆτ' Ἀχαιῶν ἄκτορες τε καὶ πρόμοι,
τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα,
ἔνειμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοί,
ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις·
ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα, 395

πτερῶν ἄτερ ροιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
κώλοισ ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον.
καινήν δ' ὄρωσα τήνδ' ὀμίλιαν χθονὸς
ταρβῶ μὲν οὐδέν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα.
τινες ποτ' ἐστέ; πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω· 400

βρέτας τε τοῦμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ,
ὑμᾶς ὅμοιας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει,
οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὄρωμένας,
οὔτ' οὐδ' βροτελοῖς ἐμφερεῖς μορφώμασιν.
λέγειν δ' ἄμομφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς, 405
πρόσω δικαίων, ἧδ' ἀποστατεῖ θέμις.

ΧΟΡΟΣ.

πέυσει τὰ πάντα συντόμως, Διὸς κόρη.
ἡμεῖς γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα.
Ἄρα δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλήμεθα.

ΑΘΗΝΑ.

γένος μὲν οἶδα κληθόνας τ' ἐπωνύμους. 410

ΧΟΡΟΣ.

τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πέυσει τάχα.

ΑΘΗΝΑ.

μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

βροτοκλονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

ΑΘΗΝΑ.

καὶ τῷ κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς;

ΧΟΡΟΣ.

ὅπου τὸ χαιρεῖν μηδ' αὐτῶν νομίζεται.

415

ΑΘΗΝΑ.

ἦ καὶ τοιαύτας τῶδ' ἐπιφοιτῆεις φηγᾶς;

ΧΟΡΟΣ.

φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἱξιώσατο.

ΑΘΗΝΑ.

ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων κότον;

ΧΟΡΟΣ.

ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον, ὡς μητροκτονεῖν;

ΑΘΗΝΑ.

δυοῖν παρόντων ἡμῖς λόγος πάρα.

420

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ὄρκον οὐδέ ξαιτ' ἄν, οὐδ' οὐνοῦ θέλοι.

ΑΘΗΝΑ.

κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ προῖξαι θέλεις.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δὴ; διδάξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει.

ΑΘΗΝΑ.

ὄρκους τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἐξέλεγε, κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην.

425

ΑΘΗΝΑ.

ἦ κατ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἄν αἰτίας τέλος;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' οὐ; σέβουσαι γ' ἀξίαν γ' ἐπαξίων.

ΑΘΗΝΑ.

τί πρὸς τὰδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;

λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμπορὰς

τὰς σὰς, ἔπειτα τόνδ' ἀμυνάθου ψόγον,

430

εἴπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ βρέτας τόδε

ἦσαι φυλάσσων ἐστίας ἀμῆς πέλας,

σεμνὸς προσκίτωρ ἐν τρόποις Ἰξίονος.

τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθὲς τί μοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄνασσ' Ἀθῆνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων 435
 τῶν σῶν ἐπῶν μέλημι' ἀφαιρήσω μέγα.
 οὐκ εἶμι προστρόπαιος, οὐδ' ἔχει μύσος
 πρὸς χειρὶ τῆμῃ τὸ σὸν ἐφημένον βρέτας.
 τεκμήριον δὲ τῶνδ' εἶναι σοι λέξω μέγα·
 ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος, 440
 ἔστ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαροῦ
 σφαγαὶ καδαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ.
 πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερῶμεθα
 οἴκοισι καὶ βοτοῖσι καὶ ἔντοϊς πόροισι.
 ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδῶν λέγω. 445
 γένος δὲ τοῦμὸν ὡς ἔχει, πεύσει τάχα.
 Ἀργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς,
 Ἀγαμέμνον', ἀνδρῶν ναυβατῶν ἀρμόστορα,
 ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν
 ἔθρηκας. ἔφθιδ' οὗτος οὐ καλῶς, μολῶν 450
 ἐς οἶκον· ἀλλὰ νιν κελαινόφρων ἐμὴ
 μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασιν
 κρύψασ', ἃ λουτρῶν ἔξεμαρτύρει φόνον.
 κἀγὼ κατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
 ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρήσομαι, 455
 ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλιότατον πατρός.
 καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος,
 ἄλγη προφωνῶν ἀντικεντρα καρδίᾳ,
 εἰ μὴ τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους.
 σὺ δ', εἰ δικαίως εἶτε μὴ, κρῖνον δίκην· 460
 πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.

ΑΘΗΝΑ.

τὸ πρᾶγμα μείζον ἢ εἰ τις οἶεται τότε
 βροτὸς δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
 φόνου διαιρεῖν ὄξυμηνίτους δικας.
 ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκῶς δρόμοις 465
 ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβῆς δόμοις

ἔμοις ἄμομφον ὄντα δ' αἰδοῦμαι πόλει·
 αἴται δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ ἐπέμπελον,
 καὶ μὴ τεχοῦσαι πρόγματος νικηφόρον,
 χώρα μεταῦθις ἰὸς ἐκ φρονιμάτων 470
 πέδω πεσῶν ἄφετος αἰανῆ νόσος.
 τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστίν· ἀμφότερα, μένειν
 πέμπειν τε, δυσπήμεντ' ἀμυχάνως ἔμοι.
 ἐπεὶ δὲ πράγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε,
 φόνων δικαστὰς ὄρκιους αἰρουμένη 475

. . . . .
 Θεσμόν, τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.
 ἡμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τειμήρια
 καλεῖσθ', ἀρωγὰ τῆς δίκης θ' ὄρκώματα.
 κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἑμῶν τὰ βέλτατα 480
 ἦξω, διαιρεῖν τοῦτο πράγμα' ἐτητύμως,
 ὄρκον πορόντας μηδὲν ἔδικον φράσειν.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν καταστροφῆι νέων 8τρ. α'.
 Θεσμίων, εἰ κρατή-
 σει δίκαι τε καὶ βλάβαι 485
 τοῦδε μητροκτόνου.
 πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερεί-
 α συναρμόσει βροτούς.
 πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότηρωτα
 πάθεια προσμένει τοκεῦ- 490
 σιν μεταῦθις ἐν χρόνῳ.

οὐδὲ γὰρ βροτοσκοπῶν 8ντ. α'.
 μαινάδων τῶνδ' ἐφέρ-
 ψει κότος τις ἐργμάτων·
 πάντ' ἐφήσω μόρον. 495
 πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν, προφω-
 νῶν τὰ τῶν πέλας κακά,
 λῆξιν ὑπόδυσιν τε μόχθων·

ἄκα δ' οὐ βέβαια τλά-
μων μάταν παρηγορεῖ.

500

μηδέ τις κληροκέρτω
ξυμφορᾷ τετυμμένος,
τοῦτ' ἔπος θροοούμενος,
ὦ δίκαι,
ὦ θρόνοι τ' Ἐρινύων.
ταῦτά τις τάχ' ἂν πατήρ
ἦ τεκοῦσα νεοπαθῆς
οἶκτον οἰκτίσαιτ', ἐπει-
δὴ πίτνει δόμος δίκας.

στρ. β'.

505

ἔσθ' ὄπου τὸ δεινὸν αὖ
τις φρενῶν ἐπίσκοπον
δειμανεῖ καθήμενον.
ξυμφέρει
σωφρονεῖν ὑπὸ στένει.
τίς δὲ μηδὲν ἐν δέει
καρδίαν ἔτ' ἀνατρέφων,
ἦ πόλις βροτός θ' ὁμοί-
ως, ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν;

ἀντ. β'. 510

515

μήτ' ἀνάρχετον βίον
μήτε δεσποτούμενον
αἰνέσης.

στρ. γ'.

520

παντὶ μέσφ τὸ κράτος θεὸς ὕπασεν, ἀλλ'
ἄλλα δ' ἐφορεύει.
ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω,
δυσεσβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως·
ἐκ δ' ὑγείας
αὖ φρενῶν ὁ πάμφιλος
καὶ πολύεικτος ὄλβος.

525

ἔς τὸ πᾶν δέ σοι λέγω, ἀντ. γ'.
 βιωμὸν αἰδεσσαι δίκας, 530
 μηδὲ νιν,
 κέρδος ἰδάν, ἀθέω ποδὶ λάξ ἀτίσης·
 ποινα γὰρ ἐπέσται,
 κύριον μένει τέλος.
 πρὸς τάδε τις τοκέων σέβας εὖ προτίων 535
 καὶ ξενοτίμους
 δωμάτων ἐπιστροφὰς
 αἰδόμενός τις ἔστω.

ἐκὼν δ' ἀνάγκας ἄτερ στρ. δ'.
 δίκαιος ὢν οὐκ ἀνόλβος ἔσται, 540
 πανώλεθρος δ' οὐ ποτ' ἂν γένοιτο.
 τὸν ἀντιπολμον δέ φραμι καὶ παραιβάταν
 τὰ πολλὰ παντόφρυτ' ἄνευ δίκας
 βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν
 λαΐφος, ὅταν λάβῃ πόνος 545
 θρανομένας κεραίας.

καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐ- ἀντ. δ'.
 δὲν ἐν μέσῃ δυσπαλεῖ τε δίνα· 550
 γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμῷ,
 τὸν οὐ ποτ' ἀγχοῦντ' ἰδὼν ἀμαχάνοις δύαις
 λαπαδνόν, οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν·
 δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον
 ἔρματι προσβαλὼν δίκας
 ὤλειτ' ἄκλαυστος, αἴστος.

ΑΘΗΝΑ.

κήρυσσε, κήρυσ, καὶ στρατὸν κατειργάθου, 555
 εἶτ' οὖν διάτορος . . . . . Τυρσηνικὴ
 σάλπιγξ, βροτείου πνεύματος πληρουμένη,

ὑπέρτονον γήρυμα φαίνεται στρατῷ.
 πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου
 σιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἔμοῦς

560

πόλιν τε πᾶσαν, εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον
 ἐκ τῶνδ' ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῆ δίκη.

ΧΟΡΟΣ.

ἄναξ Ἄπολλον, ὦν ἔχεις αὐτὸς κράτει.
 τί τοῦδε σοὶ μέτεστι πράγματος, λέγε.

565

ΑΠΟΛΛΩΝ.

καὶ μαρτυρήσων ἦλθον· ἔστι γὰρ νόμῳ
 ἱκέτης ὅδ' ἄνηρ καὶ δόμων ἐφέστιος
 ἐμῶν· φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος·
 καὶ ξυνδικήσων αὐτός· αἰτίαν δ' ἔχω
 τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. σὺ δ' εἰσαγε,
 ὅπως τ' ἐπίστα τήνδε κύρωσον δίκην.

570

ΑΘΗΝΑ.

ὕμῶν ὁ μῦθος, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.
 ὁ γὰρ διώκων πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων
 γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.

ΧΟΡΟΣ.

πολλὰ μὲν ἔσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως.
 ἔπος δ' ἀμείβον πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθεῖς.
 τὴν μητέρ' εἶπε πρῶτον εἰ κατέκτονας.

575

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔκτεινα· τούτου δ' οὔτις ἄρνησις πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

ἐν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ κειμένῳ πω τόνδε κομπάζεις λόγον.

580

ΧΟΡΟΣ.

εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λέγω· ξιφουλκῷ χειρὶ πρὸς δέρην τεμῶν.

ΧΟΡΟΣ.

πρὸς τοῦ δ' ἐπέισθης καὶ τίνος βουλευμάσιν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.

ΧΟΡΟΣ.

ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;

585

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ δεῦρό γ' αἶε τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἄλλ' εἴ σε μάρψει ψῆρος, ἄλλ' ἐρεῖς τάχα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κάμοίγ' ἀρωγὸς ἐκ τάφου πέμψει πατήρ.

ΧΟΡΟΣ.

νεκροῖσι νῦν πέπεισθι μητέρα κτανών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μισματίοιν.

590

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δὴ; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.

ΧΟΡΟΣ.

τί γάρ; σὺ μὲν ζῆς, ἢ δ' ἐλευθέρα φόνω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαννες φνυγῆ;

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἦν ὄμαιμος φωτὸς ὃν κατέκτανεν.

595

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς γάρ σ' ἐθρεψεν ἐντός, ὦ μαιφόνε,

ζώνης; ἀπέυχει μητρὸς αἷμα φίλιτον;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἤδη σὺ μαρτύρησον. ἐξηγοῦ δέ μοι,

Ἄπολλον, εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον.

600

δραῖσαι γὰρ ὡσπερ ἔστιν οὐκ ἀγνούμεθα·
ἀλλ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ τῇ σῆ φρενὶ
δοκεῖ, τόδ' αἷμα κρῖνον, ὡς τούτοις φράσω.

ΑΠΟΔΑΩΝ.

λέξω πρὸς ὑμᾶς, τόνδ' Ἀθηναίας μέγαν
θεσμόν, δικαίως, μάντις ὦν δ' οὐ ψεύσομαι. 605
οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις,
οὐκ ἀνδρός, οὐ γυναικός, οὐ πόλεως πέρι,
ὃ μὴ κελεύσαι Ζεὺς Ὀλυμπίων πατήρ.
τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ' ὅσον σθένει μαθεῖν,
βουλῇ πιφασκω δ' ἕμμ' ἐπισπέσθαι πατρός. 610
ἄρκος γὰρ οὐτι Ζηγὸς ἰσχύει πλέον.

ΧΟΡΟΣ.

Ζεὺς, ὡς λέγεις σύ, τόνδε χρησμόν ὥπασεν
φράζειν Ὀρέστη τῷδε, τὸν πατρός φόνον
πράξαντα μητρὸς μηδαμοῦ τιμᾶς νέμειν;

ΑΠΟΔΑΩΝ.

οὐ γάρ τι ταῦτ' ἄνδρα γενναῖον θανεῖν
διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον,
καὶ ταῦτα πρὸς γυναικός, οὗτι θυροῖσι
τόξοις ἐκηβόλοισιν, ὡστ' Ἀμαζόνος,
ἀλλ', ὡς ἀκούσει, Παλλὰς οἷ τ' ἐφήμενοι
ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι· 620
ἀπὸ στρατείας γὰρ νιν ἡμποληκότα
τὰ πλεῖστ' ἄμεινον εὐφροσιν δεδεγμένη

δρῶντις περῶντι λοντρά, κάπι τέρματι
φᾶρος περυσκῆνωσεν, ἐν δ' ἀτέρμονι 625
κόπτει πεδῆσασ' ἄνδρα δαιδάλω πέπλω.
ἄνδρὸς μὲν ὑμῖν οὗτος εἴρηται μόρος
τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν·
ταύτην τοιαύτην δ' εἶπον, ὡς δηχθῆι λεῶς,
ὅσπερ τέτακται τίνδε κυρῶσαι δίκην. 630

Ζεὺς γὰρ δειματοσταγὲς ἀξιόμισον ἔθνος τόδε λίσχας
ἄς ἀπηξιώσατο.

μάλα γὰρ οὖν ἀλομένα 360
ἀνέκαθεν βαρυνπεσῆ
καταφέρω ποδὸς ἀκμάν
(σφαλερὰ τανυδρομοῖς *γὰρ*
κῶλα), δύσφορον ἄταν.

δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναὶ στρ. γ'. 365
τακόμεναι κατὰ γᾶς μινύθουσιν ἄτιμοι
ἡμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν,
ὄρησμοῖς τ' ἐπιφθόνοις ποδός.

πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφροني λύμα. ἀντ. γ'.
τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται, 370
καὶ δυοφερὰν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος
αὐδᾶται πολύστονος φάτις.

μένει γὰρ· εὐμήχανοι στρ. δ'.
τε καὶ τέλειοι, κακῶν
τε μνήμονες, σεμναὶ 375
καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς,
ἄτιμ' ἀτίετα διόμεναι
λάχῃ, θεῶν διχαστατοῦντ'
ἀηλίῃ λάμπα, δυσοδοπαίπαλα
δερχομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς. 380

τίς οὖν τὰδ' οὐχ ἄξεταί ἀντ. δ'.
τε καὶ δέδοικεν βροτῶν,
ἐμοῦ κλύων θεσμὸν
τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν
δοθέντα τέλεον; ἔτι δέ μοι 385
μένει γέρας παλαιόν, οὐδ'
ἀτιμίας κέρω, καίπερ ὑπὸ χθόνα

τάξιν ἔχουσα καὶ δυσήλιον κνέφας.

ΑΘΗΝΑ.

πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοήν
ἀπὸ Σκαμάνδρου, γῆν καταφθατουμένη, 390

ἦν δῆτ' Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι,
τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα,
ἐνειμαν ἀντόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοί,
ἐξαίρετον δῶρημα Θησέως τόκοις·

ἐνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα,
πετρῶν ἄτερ ροιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος, 395

κώλοισ ἀχμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον.

καινήν δ' ὄρωσα τήνδ' ὀμιλίαν χθονὸς

ταρβῶ μὲν οὐδέν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα.

τίνες ποτ' ἐστέ; πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω· 400

βρέτας τε τοῦμόν τῶδ' ἐφημένῳ ξένῳ,

ὑμᾶς δ' ὁμοίως οὐδενὶ σπαρτῶν γένει,

οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὀρωμένας,

οὔτ' οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν.

λέγειν δ' ἄμομφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς, 405

πρόσω δικαίων, ἧδ' ἀποστατεῖ θέμις.

ΧΟΡΟΣ.

πεύσει τὰ πάντα συντόμως, Διὸς κόρη.

ἡμεῖς γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα.

Ἄρα δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλήμεθα.

ΑΘΗΝΑ.

γένος μὲν οἶδα κληδόνας τ' ἐπωνύμους. 410

ΧΟΡΟΣ.

τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσει τάχα.

ΑΘΗΝΑ.

μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

βροτοκιονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

ΑΘΗΝΑ.

καὶ τῶ κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς;

ΧΟΡΟΣ.

ὅπου τὸ χαιρειν μηδαμοῦ νομίζεται.

415

ΑΘΗΝΑ.

ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιρροίξεις φηγάς;

ΧΟΡΟΣ.

φρονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο.

ΑΘΗΝΑ.

ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων κότον;

ΧΟΡΟΣ.

ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον, ὡς μητροκτονεῖν;

ΑΘΗΝΑ.

δυοῖν παρόντων ἡμισυς λόγος πάρα.

420

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ὄρκον οὐ δέξαιτ' ἄν, οὐ δοῦναι θέλοι.

ΑΘΗΝΑ.

κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δῆ; δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει.

ΑΘΗΝΑ.

ὄρκους τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἐξέλεγε, κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην.

425

ΑΘΗΝΑ.

ἦ κατ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἄν αἰτίας τέλος;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' οὐ; σέβουσαι γ' ἄξιαν γ' ἐπαξίω.

ΑΘΗΝΑ.

τί πρὸς τὰδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;

λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς

τὰς σάς, ἔπειτα τόνδ' ἀμυνάθου ψόγον,

430

εἴπερ πεποιοθῶς τῇ δίκῃ βρέτας τόδε

ἦσαι φυλάσσω ἐστίας ἀμῆς πέλας,

σεμνὸς προσκίτωρ ἐν τρόποις Ἰξίονος.

τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθές τί μοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄνασσ' Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων 435
 τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.
 οὐκ εἰμι προστρόπαιος, οὐδ' ἔχει μύσος
 πρὸς χειρὶ τήμῃ τὸ σὸν ἐφημένον βρέτας.
 τεκμήριον δὲ τῶνδ' εἶναι σοὶ λέξω μέγα·
 ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος, 440
 ἔστ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαροῖον
 σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ.
 πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα
 οἴκοισι καὶ βοτοῖσι καὶ ἔντοϊς πόροις.
 ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδῶν λέγω. 445
 γένος δὲ τοῦμὸν ὡς ἔχει, πεύσει τάχα.
 Ἀργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς,
 Ἀγαμέμνον', ἀνδρῶν ναυβατῶν ἀρμόστορα,
 ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἴλιου πόλιν
 ἔθηκας. ἔφθιδ' οὕτος οὐ καλῶς, μολῶν 450
 ἐς οἶκον· ἀλλὰ νιν κελαινόφρων ἐμὴ
 μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασιν
 κρύψασ', ἃ λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
 κἀγὼ κατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
 ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι, 455
 ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός.
 καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος,
 ἄλλη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ,
 εἰ μὴ τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους.
 σὺ δ', εἰ δικαίως εἶτε μὴ, κρῖνον δίκην· 460
 πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.

ΑΘΗΝΑ.

τὸ πρᾶγμα μείζον ἢ εἰ τις οἶεται τότε
 βροτὸς δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
 φόνου διαιρεῖν ὄξυμηνίτους δίκας.
 ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκῶς δρόμοις 465
 ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβῆς δόμοις

ἔμοις· ἄμομφον ὄντα δ' αἰδοῦμαί πόλει·
 αὐταὶ δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπειλον,
 καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου,
 χάρα μεταῦθις ἰδὸς ἐκ φρονημάτων 470
 πέδω πεσῶν ἄφερτος αἰανὴ νόσος.

τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστίν· ἀμφοτέρα, μένειν
 πέμπειν τε, δυσπήμαντ' ἀμηχάνως ἔμοι.
 ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε,
 φόνων δικαστὰς ὄρκιους αἰρουμένη 475

· · · · ·
 Θεσμόν, τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.
 ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια
 καλεῖσθ', ἀρωγὰ τῆς δίκης θ' ὄρκώματα.
 κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἑμῶν τὰ βέλτατα 480
 ἦξω, διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμα ἔτητύμως,
 ὄρκον πορόντας μηδὲν ἔκδικον φράσειν.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν καταστροφῶν νέων 485
 Θεσμίων, εἰ κρατή-
 σει δίκαι τε καὶ βλάβαι
 τοῦδε μητροκτόνου.

πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερεί-
 α συναρμόσει βροτούς.
 πολλὰ δ' ἔτιμα παιδότηρωτα
 πάθεα προσμένει τοκεῦ- 490
 σιν μεταῦθις ἐν χρόνῳ.

οὐδὲ γὰρ βροτοσκοπῶν 495
 μαινάδων τῶνδ' ἐφέρ-
 ψει κότος τις ἐργμάτων·
 πάντ' ἐφήσω μόρον.

πέύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν, προφω-
 νῶν τὰ τῶν πέλας κακά,
 λῆξιν ὑπόδυσιν τε μόχθων·

ἄκαα δ' οὐ βέβαια τλά-
μων μάταν παρηγορεῖ.

500

μηδέ τις κικλησκέτω
ξυμφορᾶ τετυμμένος,
τοῦτ' ἔπος θροοῦμενος,
ὦ δίκαι,
ὦ θρόνοι τ' Ἐρινύων.
ταῦτά τις τάχ' ἂν πατήρ
ἦ τεκοῦσα νεοπαθῆς
οἶκτον οἰκτίσαιτ', ἐπει-
δὴ πίτνει δόμος δίκας.

στρ. β'.

505

ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν αὖ
τις φρενῶν ἐπίσκοπον
δειμανεῖ καθήμενον.
ξυμφέρει
σωφρονεῖν ὑπὸ στένει.
τίς δὲ μηδὲν ἐν δέει
καρδίαν ἔτ' ἀνατρέφων,
ἦ πόλις βροτός θ' ὁμοί-
ως, ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν;

ἀντ. β'. 510

515

μήτ' ἀνάρχετον βίον
μήτε δεσποτούμενον
αἰνέσης.

στρ. γ'.

520

παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασεν, ἀλλ'
ἄλλα δ' ἐφορεύει.
ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω,
δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως·
ἐκ δ' ὑγιείας
αὖ φρενῶν ὁ πάμφιλος
καὶ πολύευκτος ὄλβος.

525

ἐς τὸ πᾶν δέ σοι λέγω, ἀντ. γ΄.
 βιωμὸν αἰδεσθαι δίκας, 530
 μηδὲ νιν,
 κέρδος ἰδᾶν, ἀθέψ ποδὶ λάξ ἀτίσης·
 ποινα γὰρ ἐπέσται,
 κύριον μένει τέλος.
 πρὸς τάδε τις τοκέων σέβας εὖ προτίων 535
 καὶ ξενοτίμους
 δωμάτων ἐπιστροφὰς
 αἰδόμενός τις ἔστω.

ἐκὼν δ' ἀνάγκας ἄτερ στρ. δ΄.
 δίκαιος ὢν οὐκ ἄνολβος ἔσται, 540
 πανώλεθρος δ' οὐ ποτ' ἂν γένοιτο.
 τὸν ἀντιτολμον δέ φραμι καὶ παραιβάταν
 τὰ πολλὰ παντόφυρτ' ἄνευ δίκας
 βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν
 λαῖφος, ὅταν λάβῃ πόνος 545
 θραυομένας κεραίας.

καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐ- ἀντ. δ΄.
 δὲν ἐν μέσῃ δυσπαλεῖ τε δίνῃ· 550
 γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμῷ,
 τὸν οὐ ποτ' ἀνχοῦντ' ἰδὼν ἀμαχάνοις δύαις
 λαπαθνόν, οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν·
 δὲ αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον
 ἔρματι προσβαλὼν δίκας
 ὤλετ' ἄκλαυστος, αἴστος.

ΑΘΗΝΑ.

κήρυσσε, κήρυσ, καὶ στρατὸν κατειργάθου, 555
 εἴτ' οὖν διάτορος . . . . . Τυρσηνικὴ
 σάλπιγξ, βροτείου πνεύματος πληρουμένη,

ὑπέρτονον γήρυμα φαίνεται στρατῷ.
 πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου
 σιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἔμοῦς
 . . . . .
 πόλιν τε πᾶσαν, εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον
 ἐκ τῶνδ' ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῆ δίκη.

ΧΟΡΟΣ.

ἄναξ Ἀπολλων, ὣν ἔχεις αὐτὸς κράτει.
 τί τοῦδε σοὶ μέτεστι πράγματος, λέγε.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

καὶ μαρτυρήσων ἦλθον· ἔστι γὰρ νόμος
 ἰκέτης ὄδ' ἀνήρ καὶ δόμων ἐφέστιος
 ἑμῶν· φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος·
 καὶ ξυνδικήσων αὐτὸς· αἰτίαν δ' ἔχω
 τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. σὺ δ' εἷσαγε,
 ὅπως ἔ' ἐπίστα τήνδε κύρωσον δίκην.

ΑΘΗΝΑ.

ὑμῶν ὁ μῦθος, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.
 ὁ γὰρ διώκων πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων
 γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.

ΧΟΡΟΣ.

πολλὰ μὲν ἔσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως.
 ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθεῖς.
 τὴν μητέρ' εἶπε πρῶτον εἰ κατέκτονας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔκτεινα· τούτου δ' οὔτις ἄρησις πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

ἐν μὲν τόδ' ἦδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ κειμένῳ πω τόνδε κομπάζεις λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λέγω· ξιφουλκῶ χειρὶ πρὸς δέσσην τεμών.

ΧΟΡΟΣ.

πρὸς τοῦ δ' ἐπέισθης καὶ τίνος βουλευμάσιν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.

ΧΟΡΟΣ.

ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;

585

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ δεῦρό γ' αἰετὴν τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἄλλ' εἰ σε μάρψει ψῆφος, ἄλλ' ἔρεῖς τάχα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κάμοιγ' ἀρωγὸς ἐκ τάφου πέμψει πατήρ.

ΧΟΡΟΣ.

νεκροῖσι νῦν πέπεισθι μητέρα κτανῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μισματίων.

590

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δὴ; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.

ΧΟΡΟΣ.

τί γάρ; σὺ μὲν ζῆς, ἢ δ' ἐλευθέρα φόνω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαννες φυγῆ;

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἦν ὄμαιμος φωτὸς ὃν κατέκτανεν.

595

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς γάρ σ' ἔθρεψεν ἐντός, ὧ μαιφόνε,

ζώνης; ἀπέυχει μητρὸς αἷμα φίλτατον;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἤδη σὺ μαρτύρησον. ἐξηγοῦ δέ μοι,

Ἄπολλον, εἰ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον.

600

δραῖσαι γὰρ ὡςπερ ἔστιν οὐκ ἀγνούμεθα·
 ἀλλ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ τῇ σῆ φρενὶ
 δοκεῖ, τόδ' αἶμα κρῖνον, ὡς τούτοις φράσω.

ΑΠΟΔΑΩΝ.

λέξω πρὸς ὑμᾶς, τόνδ' Ἀθηναίας μέγαν
 θεσμόν, δικαίως, μάντις ὦν δ' οὐ ψεύσομαι. 605
 οὐπάποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις,
 οὐκ ἀνδρός, οὐ γυναικός, οὐ πόλεως πέρι,
 ὃ μὴ κελεύσαι Ζεὺς Ὀλυμπίων πατήρ.
 τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ' ὅσον σθένει μαθεῖν,
 βουλῇ πιφάσκω δ' ὑμῖ ἐπισπέσθαι πατρός. 610
 ὄρκος γὰρ οὔτι Ζηγὸς ἰσχύει πλέον.

ΧΟΡΟΣ.

Ζεὺς, ὡς λέγεις σύ, τόνδε χρησμόν ὥπασεν
 φράζειν Ὀρέστη τῷδε, τὸν πατρὸς φόνον
 πράξαντα μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν;

ΑΠΟΔΑΩΝ.

οὐ γάρ τι ταῦτ' ἄνδρα γενναῖον θανεῖν
 διοςδότοις σκήπτροισι τιμαλφόμενον, 615
 καὶ ταῦτα πρὸς γυναικός, οὐ τι θουροῖς
 τόξοις ἐκηβόλοισιν, ὡστ' Ἀμαζόνος,
 ἀλλ', ὡς ἀκούσει, Παλλὰς οἷ τ' ἐφήμενοι
 ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι· 620
 ἀπὸ στρατείας γάρ νιν ἠμποληκότα
 τὰ πλείστ' ἄμεινον εὐφροσιν δεδεγμένη

· · · · ·
 δροίτης περῶντι λουτρά, κάπλι τέρματι
 φᾶρος περσεσκήνωσεν, ἐν δ' ἀτέρμονι 625
 κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλω πέπλω.
 ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὔτος εἶρηται μόρος
 τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν·
 ταύτην τοιαύτην δ' εἶπον, ὡς δηχθῆ ἰεώς,
 ὅσπερ τέτακται τίνδε κυρῶσαι δίκην. 630

ΧΟΡΟΣ.

πατρός προτιμᾷ Ζεὺς μόρον τῷ σῷ λόγῳ·
αὐτὸς δ' ἔδθησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.
πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;
ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ὦ παντομισῇ κνώδαλα, στύγη θεῶν, 635
πέδας μὲν ἂν λύσειεν· ἔστι τοῦδ' ἄκος
καὶ κάρτα πολλή μηχανή λυτήριος·
ἄνδρὸς δ' ἐπειδὴν αἰμ' ἀνασπάσῃ κόνις
ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ' ἀνάστασις.
τούτων ἐπώδῃς οὐκ ἐποίησεν πατῆρ 640
οὐμός, τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω
στρέφων τίθησιν οὐδέν, ἀσμένῳ μένει.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὄρα·
τὸ μητρὸς αἰμ' ὄμαιμον ἐκχέας πέδῳ,
ἔπειτ' ἐν Ἄργει δώματ' οἰκήσει πατρός; 645
ποιοῖσι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημοῖσι;
ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται;

ΑΠΟΛΛΩΝ.

καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.
οὐκ ἔστι μήτηρ ἢ κεκλημένη τέκνου
τοκεύς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου· 650
τίκτει δ' ὁ θρώσκων, ἢ δ' ἅπερ ξένῳ ξένη
ἔσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλάβῃ θεός.
τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δεῖξω λόγον.
πατῆρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρὸς· πέλας
μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίον Διός, 655

οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη,
ἀλλ' οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός.
ἐγὼ δέ, Παλλάς, τᾶλλα θ', ὡς ἐπίσταμαι,
τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν, 660

καὶ τόνδ' ἔπεμψα σᾶν δόμων ἐφέστιον,
ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου
καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεά,
καὶ τοὺς ἔπειτα, καὶ τὰδ' αἰανῶς μένοι
στεργεῖν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.

665

ΑΘΗΝΑ.

ἤδη κελύω τοὺςδ' ἀπὸ γνώμης φέρειω
ψῆφον δικαίαν, ὡς ἄλις λελεγμένων.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος.
μένω δ' ἀκοῦσαι, πῶς ἀγὼν κριθήσεται.

ΑΘΗΝΑ.

τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσθ' ἄμομφος ᾧ;

670

ΧΟΡΟΣ.

ἠκούσαθ' ᾧν ἠκούσατ'· ἐν δὲ καρδίᾳ,
ψῆφον φέροντες, ὄρκον αἰδεῖσθε, ξένοι.

ΑΘΗΝΑ.

κλύειτ' ἄν ἤδη θεσμόν, ἀστικὸς λεώς,
πρώτας δίκας κρινόντες αἵματος χυτοῦ.
κερδῶν ἄδικτον τοῦτο βουλευτήριον,
αἰδοῖον, ὀξύθυμον, εὐδόντων ὑπερ
ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι.
ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγείῳ στρατῷ
ἄελ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.

675

πάγον δ' ὄρειον τόνδ', Ἀμαζόνων ἔδραν,
σκηνάς θ', ὅτ' ἤλθον Θησέως κατὰ φθόρον
στρατηλατοῦσαι καὶ πόλιν νεόπτολιν
τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε·
Ἄρει δ' ἔθνον, ἐνθεν ἔστ' ἐπώνυμος
πέτρα, πάγος τ' Ἄρειος· ἐν δὲ τῷ σέβας
ἀστῶν φόβος τε συγγενῆς τὸ μὴ ἀδικεῖν
σχίσει τό τ' ἤμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς,
αὐτῶν πολιτῶν μὴ πικαινούντων νόμους
κακαῖς ἐπιρροαῖσι· βορβόρω δ' ὕδωρ

680

685

λαμπρὸν μαιῶν οὐ ποῖ εὐρήσεις ποτόν. 690
 τὸ μὴ δ' ἀναρχὸν μηδὲ δεσποτούμενον
 ἀστοῖς περιστέλλουσι βουλεύω σέβειν,
 καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
 τίς γὰρ δεδοικῶς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν;
 τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἔνδικως σέβας, 695
 ἔρμα τε χώρας καὶ πόλεως σωτήριον
 ἔχειτ' ἂν οἶον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει,
 οὔτ' ἐν Σκύθαισιν οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
 ταύτην μὲν ἔξετείν' ἑμοῖς παραίνεσιν
 ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπὸν· ὀρθοῦσθαι δὲ χρῆ
 καὶ ψῆφρον αἶρειν καὶ διαγνῶναι δίκην,
 αἰδουμένους τὸν ὄρκον. εἴρηται λόγος.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὀμιλίαν χθονὸς
 ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

κἄγωγε χρησμούς τοὺς ἑμούς τε καὶ Διὸς 705
 ταρβεῖν κελεύω, μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' αἵματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις,
 μαντεῖα δ' οὐκ ἔθ' ἄγνὰ μαντεύσει νέμων.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἦ καὶ πατήρ τι σφάλεται βουλευμάτων
 πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος; 710

ΧΟΡΟΣ.

λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης
 βαρεῖα χώρα τῆδ' ὀμιλήσω πάλιν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἀλλ' ἐν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις
 θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

τοιαῦτα δράσας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις 715
 Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν,
ἄλλως τε πάντως χῶτε δεόμενος τύχοι;

ΧΟΡΟΣ.

σύ τοι παλαιὰς διανομὰς καταφθίσας
οἴνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.

720

ΑΠΟΛΛΩΝ.

σύ τοι τάχ', οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος,
ἐμεῖ τὸν ἴον οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπεὶ καθιππάζει με πρεσβῦτιν νέος,
δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω,
ὡς ἀμφίβουλος οὔσα θυμοῦσθαι πόλει.

725

ΑΘΗΝΑ.

ἐμὸν τόδ' ἔργον, λισσθίαν κρῖναι δίκην·
ψῆφον δ' Ὀρέστη τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι.
μήτηρ γὰρ οὔτις ἔστιν ἢ μ' ἐγείνατο,
τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν,
ἅπαντι θυμῷ, κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός.
οὔτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόνον,
ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον.
νικᾷ δ' Ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῆ.
ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους,
ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.

730

735

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων, πῶς ἀγῶν κριθήσεται;

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Νῦξ μέλαινα, μήτηρ, ἄρ' ὄρεῖς τάδε;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

νῦν ἀγχόνης μοι τέρατ', ἢ φάος βλέπειν.

ΧΟΡΟΣ.

ἴμῖν γὰρ ἔρρειν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,

740

λαμπρὸν μαινων οὐ ποῦ εὐρήσεις ποτόν. 690

τὸ μὴ δ' ἀναρχον μηδὲ δεσποτούμενον
 ἀστοῖς περιστέλλουσι βουλεύω σέβειν,
 καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
 τίς γὰρ δεδοικῶς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν;
 τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἔνδικως σέβας, 695

ἔρυσσά τε χώρας καὶ πόλεως σωτήριον
 ἔχοιτ' ἂν οἶον οὐτίς ἀνθρώπων ἔχει,
 οὐτ' ἐν Σκύθαισιν οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
 ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἑμοῖς παραίνεσιν
 ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπὸν· ὀρθοῦσθαι δὲ χρῆ
 καὶ ψῆφρον αἶρειν καὶ διαγνῶναι δίκην,
 αἰδουμένους τὸν ὄρκον. εἴρηται λόγος. 700

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν βαρεῖαν τῆνδ' ὀμιλίαν χθονὸς
 ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

κἄγωγε χρησμούς τοὺς ἑμούς τε καὶ Διὸς 705
 ταρβεῖν κελεύω, μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' αἵματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις,
 μαντεῖα δ' οὐκ ἔθ' ἄγνὰ μαντεύσει νέμων.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἦ καὶ πατήρ τι σφάλεται βουλευμάτων
 πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος; 710

ΧΟΡΟΣ.

λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης
 βαρεῖα χώρα τῆδ' ὀμιλήσω πάλιν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἀλλ' ἐν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις
 θεοῖς ἀτιμος εἶ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

τοιαῦτα δράσας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις 715
 Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θείναι βροτούς.

ΑΠΟΔΑΩΝ.

οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν,
ἄλλως τε πάντως χῶτε δεόμενος τύχοι;

ΧΟΡΟΣ.

σύ τοι παλαιᾶς διανομᾶς καταφθίσας
οἴνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.

720

ΑΠΟΔΑΩΝ.

σύ τοι τάχ', οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος,
ἐμεῖ τὸν Ἴον οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπεὶ καθιππάζει με πρεσβῦτιν νέος,
δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω,
ὡς ἀμφίβουλος οὔσα θυμοῦσθαι πόλει.

725

ΑΘΗΝΑ.

ἐμὸν τόδ' ἔργον, λιοσθίαν κρῖναι δίκην·
ψῆφον δ' Ὀρέστη τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι.
μήτηρ γὰρ οὔτις ἔστιν ἢ μ' ἐγείνατο,
τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν,
ἅπαντι θυμῷ, κάρτα δ' εἰμι τοῦ πατρός.
οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον,
ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον.
νικᾷ δ' Ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῆ.
ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους,
ὑοῖσι δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.

730

735

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων, πῶς ἀγὼν κριθήσεται;

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Νυξ μέλαινα, μήτηρ, ἄρ' ὄρας τάδε;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ', ἢ φάος βλέπειν.

ΧΟΡΟΣ.

ἔμῃν γὰρ ἔρρειν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.

ΑΠΟΔΑΩΝ.

πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,

740

τὸ μὴ ἀδικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.
 γνώμης δ' ἀπούσης πῆμα γίγνεται μέγα,
 βαλοῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὠρῶσεν μία.

ΑΘΗΝΑ.

ἀνὴρ ὄδ' ἐκπέφυγεν αἵματος δίκην.
 ἴσον γὰρ ἔστι τὰρ ἰθὺμημα τῶν πάλων.

745

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ Παλλάς, ὦ σώσασα τοὺς ἔμους δόμους,
 καὶ γῆς πατρώας ἐστερημένον σύ τοι
 κατόκισάς με· καὶ τις Ἑλλήνων ἐρεῖ,
 Ἄργεῖος ἄνθρωπος αὐθις, ἐν τε χρήμασιν
 οἰκεῖ πατρώοις, Παλλάδος καὶ Λοξίου
 ἑκατι, καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
 σωτήρος, ὃς πατρώον αἰδεσθεῖς μόρον
 σώζει με, μητρὸς τάςδε συνδίκους ὄρα·
 ἐγὼ δὲ χῶρα τῆδε καὶ τῶ σῶ στρατῶ
 τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
 ὀρκωμοτήσας, νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους,
 μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο προμνήτην χθονὸς
 ἐλθόντ' ἐποίησιν εὖ κεκασμένον δόρυ.
 αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε,
 τοῖς τὰμὰ παρβαίνουσι νῦν ὀρκώματα
 ἀμηγάνοισι πράξομεν δυσπραξίαις,
 ὀδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρνιθας πόρους
 τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλη πόνος·
 ὀρθουμένων δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
 τιμῶσιν αἰεὶ τὴνδε συμμάχῳ δορὶ
 καὶ τοῖ γ' ἂν ἡμεῖς εἴμεν εὐμενέστεροι.
 καὶ χαῖρε· καὶ σὺ καὶ πολιτισσοῦχος λεῶς
 πάλαισμά ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις,
 σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

750

755

760

765

ΧΟΡΟΥ ἡ Α.

ὦ θεοὶ νεώτεροι, παλαιούς νόμους
 καθιππάσασθε κακῶν χειρῶν εἴλεσθέ μου.

στρ. 770

ΧΟΡΟΥ ἢ Β.

ἐγὼ δ' ἄτιμος ἢ τάλαινα, βαρύκοτος
 ἐν γὰρ τᾷδε, φεῦ,
 ἰὸν ἰὸν ἀντιπεν-
 θῆ μεθεῖσα καρδίας
 σταλαγμὸν χθόνιον ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ
 λειχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος,

775

ΧΟΡΟΥ ἢ Γ.

ὦ δίκαι, * δίκαι,*

ΧΟΡΟΥ ἢ Β.

πέθον ἐπισύμενος
 βροτοφθόρους κηλίδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.

ΧΟΡΟΥ ἢ Δ.

στενάζω;

ΧΟΡΟΥ ἢ Ε.

τί ρέξω;

ΧΟΡΟΥ ἢ Σ.

γελῶμαι πολίταις.

780

ΧΟΡΟΥ ἢ Ζ.

δύσοισθ' ἄπαθον.

ΧΟΡΟΥ ἢ Η.

ἰὼ μεγάλα τοι

κόραι δυστυχεῖς Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘΗΝΑ.

ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.
 οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη
 ἐξῆλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίᾳ σέθεν.
 ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,
 αὐτὸς θ' ὁ φήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
 ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
 ὑμεῖς δέ τοι γῆ τῆδε μὴ βαρὺν κότον
 σκήψητ' [μὴ θυμοῦσθε, μηδ' ἀκαρπίαν
 τεύχητ'], ἀφείσαι δαῖτων σταλάγματων
 βρωτῆρας αἰχμᾶς, σπερμάτων ἀνημέρους.

785

790

ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανθίκως ὑπίσχομαι,
 ἔδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκους χθονὸς
 λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις,
 ἔξειν, ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.

795

ΧΟΡΟΥ ἤ Α.

ὦ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους
 καθιππάσασθε καὶ χερῶν εἴλεσθε μου.

ἀντ.

ΧΟΡΟΥ ἤ Θ.

ἐγὼ δ' ἄτιμος ἢ τάλαινα, βαρύνκοτος
 ἐν γὰρ τῷδε, φεῦ,
 ἴον ἴον ἀντιπεν-
 θῆ μεθεῖσα καρδίας
 σταλαγμὸν χθόνιον ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ
 λειχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος,

800

ΧΟΡΟΥ ἤ Ι.

ὦ δίκαια, *δίκαια,*

ΧΟΡΟΥ ἤ Θ.

πέδον ἐπισύμενος
 βροτοφθόρους κηλίδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.

805

ΧΟΡΟΥ ἤ ΙΑ.

στενάζω;

ΧΟΡΟΥ ἤ ΙΒ.

τί ῥέξω;

ΧΟΡΟΥ ἤ ΙΓ.

γελῶμαι πολίταις.

ΧΟΡΟΥ ἤ ΙΔ.

δύσοισθ' ἄπαθον.

ΧΟΡΟΥ ἤ ΙΕ.

ὦ μεγάλα τοι

κόραι δυστυχεῖς Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘΗΝΑ.

οὐκ ἔστ' ἄτιμοι, μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν
 θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα.
 καὶ γὰρ πέποιθα Ζηρί, καὶ τί δεῖ λέγειν;

810

καὶ κληῖδας οἶδα δώματος μόνη θεῶν,
 ἐν ᾧ κεραννός ἐστιν ἐσφραγισμένος·
 ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ' εὐπιθῆς ἔμοι
 γλώσσης ματαίας μὴ ἰκβάλης ἐπὶ χθόνα
 καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
 κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος
 ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοκίτωρ ἔμοι·
 πολλῆς δὲ χώρας τῆςδ' ἔτ' ἀκροθίνια
 θύη πρὸ παιδῶν καὶ γαμηλίου τέλους
 ἔχουσ' ἐς αἰὲ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.

ΧΟΡΟΥ ἡ Α.

ἐμὲ παθεῖν τάδε,

ΧΟΡΟΥ ἡ Β.

φεῦ.

ΧΟΡΟΥ ἡ Α.

ἐμὲ παλαιόφρονα, κατὰ τε γᾶν οἰχνεῖν
 ἀτίετον μῖσος.

ΧΟΡΟΥ ἡ Γ.

πνέω τοι μένος.

ΧΟΡΟΥ ἡ Δ.

φεῦ.

ΧΟΡΟΥ ἡ Γ.

ἅπαντά τε κότον.

ΧΟΡΟΥ ἡ Ε.

οἰοῖ, δᾶ.

ΧΟΡΟΥ ἡ Σ.

φεῦ, φεῦ.

ΧΟΡΟΥ ἡ Ζ.

τίς μ' ὑποδύεται τίς ὀδύνα πλευράς;

ΧΟΡΟΥ ἡ Η.

θυμὸν αἶε, μάτερ

Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμᾶν ἀμᾶν θεῶν
 δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.

ΑΘΗΝΑ.

ὄργᾳς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ.
 [καίτοι γε μὴν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα] 835
 φρονεῖν δὲ κάμοι Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς.
 ὑμεῖς δ' ἐς ἀλλόφρονον ἔλθοῦσαι χθόνα
 γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε· προῦννέπω τάδε.
 οὐπιρρέων γὰρ τιμωτέρως χρόνος
 ἔσται πολίταις τοῖσδε. καὶ σὺ τιμίαν 840
 ἔδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως
 τεύξει παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων

ὄσσην παρ' ἄλλων οὐποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν.
 σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς 845
 μήθ' αἱματηράς, θηγάνας σπλάγχνων, βλάβας,
 νέων αἰοίνους ἐμμανεῖς θυμώμασιν,
 μηδ' ἐκζέουσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων
 ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἰδρύσης Ἄρη
 ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν. 850
 θυραῖος ἔστω πόλεμος ἢ μόλις παρών,
 ἐν ᾗ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρωσ·
 ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.
 τοιαῦθ' ἐλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ,
 εὖ δρωῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην 855
 χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.

ΧΟΡΟΥ ἢ Α.

ἐμὲ παθεῖν τάδε, ἀντ.

ΧΟΡΟΥ ἢ Θ.

φεῦ.

ΧΟΡΟΥ ἢ Α.

ἐμὲ παλαιόφρονα, κατὰ τε γὰρ οἰχνεῖν
 ἀτίετον μῖσος. 860

ΧΟΡΟΥ ἢ Ι.

πνέω τοι μένος

ΧΟΡΟΥ ἢ ΙΑ.

φεῦ.

ΧΟΡΟΥ ἢ Ι.

ἅπαντά τε κότον.

ΧΟΡΟΥ ἢ ΙΒ.

οἶοι, δᾶ.

ΧΟΡΟΥ ἢ ΙΓ.

φεῦ, φεῦ.

ΧΟΡΟΥ ἢ ΙΔ.

τίς μ' ὑποδύεται τίς δόνα πλευράς;

ΧΟΡΟΥ ἢ ΙΕ.

Θυμὸν ἄτε, μάτερ

865

Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμᾶν ἀμᾶν θεῶν
δυσπάλαμοι παρ' οὐδέν ἦσαν δόλοι.

ΑΘΗΝΑ.

οὔτοι καμοῦμαι σοι λέγουσα τὰγαθά,
ὡς μήποτ' εἵπησ προὶς νεωτέρας ἐμοῦ
θεὸς παλαιὰ καὶ πολισσούχων βροτῶν

870

ἄτιμος ἔρρειν, τοῦδ' ἀπόξενος πέδου.
ἀλλ' εἰ μὲν ἄγνόν ἐστί σοι πειθοῦς σέβας
γλώσσης ἐμῆς μελιγυμὰ καὶ θελκτῆριον,
σὺ δ' οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
οὔτ᾽ ἀν δικαίως τῆδ' ἐπιρρέποισ πόλει
μῆνιν τιν' ἢ κότον τιν' ἢ βλάβην στρατῶ.
ἔξεστι γάρ σοι τῆσδε γαμόρφω χθονὸς
εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένη.

875

ΧΟΡΟΣ.

ἄνασσ' Ἀθᾶνα, τίνα με φῆς ἔχειν ἔδραν;

ΑΘΗΝΑ.

πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου δὲ σύ.

880

ΧΟΡΟΣ.

καὶ δὴ δέδεγμαί· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;

ΑΘΗΝΑ.

ὡς μὴ τιν' οἶκον εὐθνεῖν ἄνευ σέθεν.

ΧΟΡΟΣ.

οὐ τοῦτο πράξεις, ὥστε με σθένειν τόσον;

ΑΘΗΝΑ.

τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μοι πρὸ παντὸς ἐγγύην θήσει χρόνου;

885

ΑΘΗΝΑ.

ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἅ μὴ τελεῶ.

ΧΟΡΟΣ.

θέλξειν μ' ἔοικας, καὶ μεθίσταμαι κότου.

ΑΘΗΝΑ.

τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὐδ' ἐπικτήσει φίλους.

ΧΟΡΟΣ.

τί οὖν μ' ἄνωγας τῆδ' ἐφρυμῆσαι χθονί;

ΑΘΗΝΑ.

ὅποια νεικῆς μὴ κακῆς ἐπίσκοπα,
καὶ ταῦτα γῆθεν, ἔκ τε ποντίας δρόσου,

890

ἔξ οὐρανοῦ τε, κἀνέμων ἀήματα,
εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα·
καρπὸν τε γαίας καὶ βοτῶν ἐπίρρυτον,
ἄστοῖσιν εὐθνεοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ,

895

καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν.
τῶν δυσσεβοῦντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις.
στέργω γάρ, ἀνδρὸς φλυποίμενος δίκην,
τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος.
τοιαῦτα σοῦσι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.

900

ΧΟΡΟΣ.

δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν,

στρ. α'.

οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν,

τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατῆς

905

Ἄρης τε φρούριον θεῶν νέμει,

θύσιβιμον Ἑλλά-

νων ἄγαλμα δαιμόνων·
 ᾗτ' ἐγὼ κατεύχομαι,
 θεσπίσασα πρηνμενῶς,
 ἐπισύτους βλου τύχας ὀνησίμους
 γαίας ἔξαμβρῦσαι
 φαιδρὸν ἄλλου σέλας.

910

ΑΘΗΝΑ.

τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις
 πράσσω, μεγάλας καὶ δυσαρέστους
 δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.
 πάντα γὰρ αὐταὶ τὰ κατ' ἀνθρώπους
 ἔλαχον διέπειν. ὁ δὲ μὴ κύρσας
 βαρέων τέκτων οὐκ οἶδεν ὕθεν
 πληγαὶ βίотου *προσέπαισαν.*
 τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακῆματά νιν
 πρὸς τάσδ' ἀπάγει, σιγῶν δ' ὄλεθρος
 καὶ μέγα φωνοῦντ'
 ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.

σύστ. α'.

915

920

ΧΟΡΟΣ.

δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάββα,
 τὰν ἑμᾶν χάριν λέγω,
 φλογμός τ' ὀμματοστερῆς
 φυτῶν, τὸ μὴ περᾶν ὄρον τόπων,
 μῆδ' ἄκαρπος αἰα-
 νίς ἐφερπέτω νόσος,
 μῆλά τ' εὐθινοῦντα γᾶ
 ξὺν διπλοῖσιν ἑμβρύοις
 τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ· γόνος *δ' ἀεὶ*
 πλουτόχθων ἑρμαίαν
 δαιμόνων δόσιν τίοι.

ἀντ. α'. 925

930

935

ΑΘΗΝΑ.

ἦ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φροῦριον,
 οἷ' ἐπικραίνει; μέγα γὰρ δύναται
 πόντι' Ἐρινὸς παρὰ τ' ἀθανάτοις

σύστ. β'.

τοῖς ὦ ὑπὸ γαλαν, περὶ τ' ἀνθρώπων
 φανερώς τελέως διαπράσσουσιν 940
 τοῖς μὲν αἰοιδάς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
 βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνδροκμηῆτας δ' ἄω- στρ. β'.
 ρους ἀπεννέπω τύχας,
 νεανίδων τ' ἐπηράτων 945
 ἀνδρουχεις βίτους δότε, κίρι' ἔχοντες,
 θεαί τ' ὦ Μοῖραι, ματροκασιγνήται,
 δαίμονες ὄρθονόμοι,
 παντὶ δόμῳ μετάκοινοι,
 παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς 950
 ἐνδίκους ἑμιλλίαις,
 πάντα τιμιώταται θεῶν.

ΑΘΗΝΑ.

τάδε τοι χώρα τῆ' ἤ μῃ προφρόνως μέσον σύστ.
 ἐπικραινομένων
 γάννυμαι· στέργω δ' ὄμματα Πειθοῦς, 955
 ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾶ
 πρὸς τάςδ' ἀγρίως ἀπανηραμένες·
 ἀλλ' ἐκράτησεν Ζεὺς ἀγοραῖος,
 νικᾶ δ' ἀγαθῶν
 ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός. 960

ΧΟΡΟΣ.

τὰν δ' ἀπληστον κακῶν στρ. β'.
 μήποτ' ἐν πόλει στάσιν
 τᾶδ' ἐπεύχομαι βρέμειν.
 μηδὲ πιούσα κόνις μέλαν αἶμα πολιτῶν
 δι' ὄργαν πονιᾶς ἀντιφόνους ἄτας 965
 ἀρπαλίσαι πόλεως.
 χάριματ' αὖ ἀντιδιδότεν
 κοινοφιλεῖ διανοίᾳ,
 καὶ στυγεῖν μιᾶ φρενί.

πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος. 970

ΑΘΗΝΑ.

ἄρα φρονοῦσιν γλώσσης ἀγαθῆς ἀντισίστ. β.
 ὁδὸν εὐρίσκειν ἐκ τῶν φοβερῶν
 τῶνδε προσώπων μέγα κέρδος ὄρω
 τοῖσδε πολίταις; τὰσδε γὰρ εὐφρονας
 εὐφρονες αἰεὶ μέγα τιμῶντες 975
 καὶ γῆ καὶ πόλις ὀρθοδίκαιοι
 πρέψετε πάντως διάγοντες.

ΧΟΡΟΣ.

χαίρετε χαίρετ' ἐν αἰσιμαῖσι πλοῖτοι, στρ. γ'.
 χαίρετ' ἀστικός λεώς,
 ἴκταρ ἤμενοι Διός, 980
 παρθένου φίλας φίλοις
 εὐφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.
 Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς
 ὄντας ἄζεται πατήρ.

ΑΘΗΝΑ.

χαίρετε χῦμεις· προτέραν δ' ἐμὲ χρῆ ἀντισύστ. α'. 985
 στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσιν
 πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν.
 ἴτε, καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν
 κατὰ γῆς σύμεναι, τὸ μὲν ἀτηρὸν
 χώρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον 990
 πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκη.
 ἐμεῖς δ' ἠγείσθε, πολιτισσοῦχοι
 παῖδες Κραναοῦ, ταῖσδε μετοίκοις.
 εἴη δ' ἀγαθῶν
 ἀγαθὴ διάνοια πολίταις. 995

ΧΟΡΟΣ.

χαίρετε, χαίρετε δ', αὖθις ἐπανδιπλοῖζω; ἀντ. γ'.
 πάντες οἱ κατὰ πτόλιν.
 δαίμονές τε καὶ βροτοί,
 Παλλάδος πόλιν νέμον-

τες· μετοικίαν δ' ἐμὴν · 1000
 εὖ σέβοντες, οὔτι μὲμ-
 ψεσθε συμφορὰς βίου.

ΑΘΗΝΑ.

αἰνῶ τε μύθους τῶνδε τῶν κατενγμάτων
 πέμψω τε φέγγη λαμπάδων σελασφόρων
 εἰς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους, 1005
 ξὺν προσπόλοισιν, αἶτε φρουροῦσιν βρέτας
 τοῦμὸν δικαίως. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς
 Θησῆδος ἐξίκοιτ' ἄν, εὐκλεῆς λόχος
 παιδῶν, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων

· · · · ·
 φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασιν 1010
 τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ὀρμάσθω πυρός,
 ὅπως ἂν εὐφρων ἦδ' ὀμίλια χθονὸς
 τὸ λοιπὸν εὐάνδρῳσι συμφοραῖς πρέπη.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

βᾶτε δόμῳ, μεγάλαι φιλότιμοι στρ. α'.
 Νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες, ὑπ' εὐφροني πομπᾶ, 1015

εὐφραμεῖτε δέ, χωρῖται.

γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισιν ἀντ. α'.
 τιμαῖς καὶ θυσίαις περίσπεπτα τυχοῦσαι.

εὐφραμεῖτε δὲ πανδαμί.

Ἰλαοὶ δὲ καὶ τᾶδ' εὐφρονες γᾶ στρ. β'. 1020
 δεῦρ' ἴτε, σεμναί, *σὺν* πυριδάπτῳ
 λάμπᾳ τερπόμεναι καθ' ὁδόν.

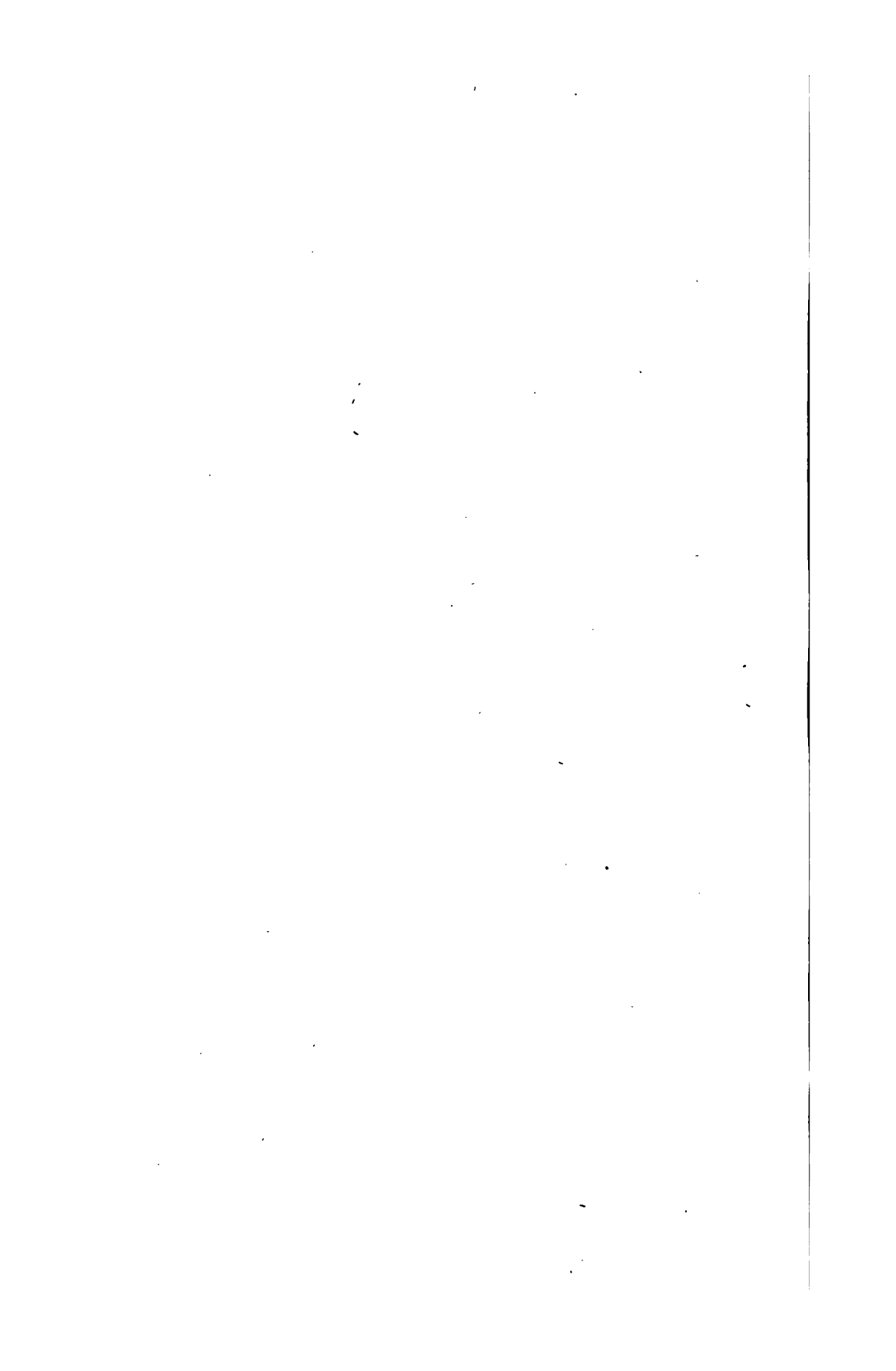
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

σπονδαὶ δ' ἰς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴκων ἀντ. β'.

*Παλλάδος ἄστοις· Ζεὺς δὲ πανόπτας
οὕτω Μοῖρά τε συγκατέβα.*

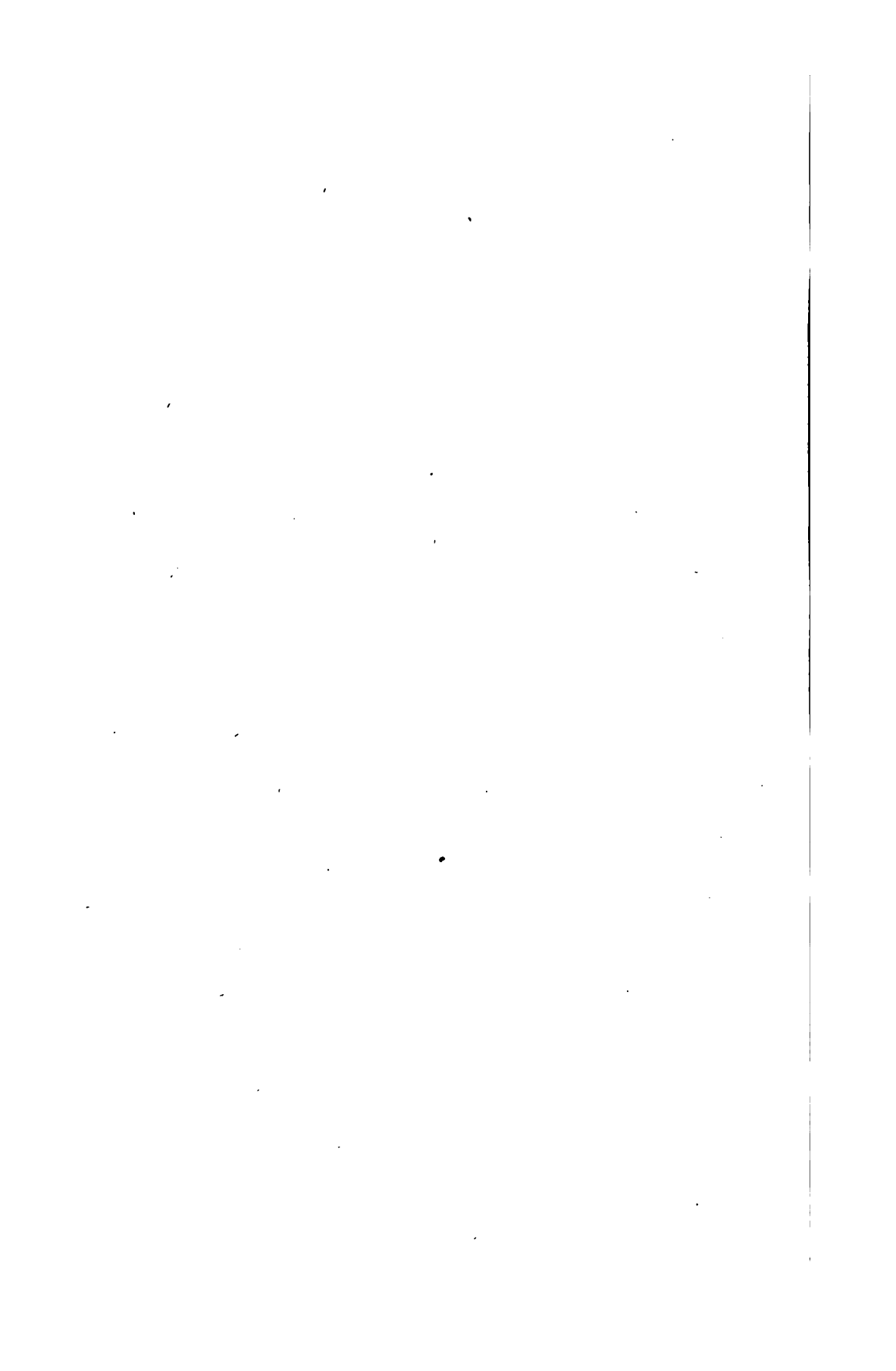
1025

ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ.

ΑΘΑΜΑΣ.

1.

Athenaeus VII. p. 316. B. και τρίπους δὲ λέβητα Δισχύλος εἶρηκεν ἐν Ἀδάμαντι ἀπὸ ἀπλοῦ τοῦ ποῦς, ὡς νοῦς. Idem II. p. 37. F. ἦν γὰρ τὸ ἀρχαῖον δύο γένη τρίποδων, οὓς καλεῖσθαι λέβητας συνέβαιεν ἀμφοτέρους· ἐμπυρβήτης ὁ και λοετροχόος· Δισχύλος

τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατ' οἰκῆος λέβης,
ἀεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν·

ὁ δ' ἕτερος κρατὴρ καλούμενος. Habet hos versus etiam Eustathius p. 740, 10. (635, 42.) et Favorinus in v. ἄπυροι τρίποδες.

2.

Hesychius ἀήτους, μεγάλας. Δισχύλος Ἀδάμαντι. Codex ἀδάμαντας.

3.

Hesychius ἀπαρτί, ἀπηρτισμένως, ἀπριβῶς. Δισχύλος Ἀδάμαντι. Codex ἀπαρτιᾷ ἀπαρτισμένως.

4.

Hesychius βραζούσης λεαίνης, ἐν Ἀδάμαντι, ἀμαζούσης, ἢ ἐγκύμονος. Incertum atrum ad Aeschyli an ad Sophoclis Athamantem pertineat.

ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ.

5.

Etymol. Gud. p. 227, 37. (p. 1161. Gaisf.) et grammaticus in Crameri Anecd. Oxon. II. p. 443, 8. Ζαγρέως, ὁ μεγάλως ἀγρεύων. ὡς "πότνια γῆ Ζαγρεῦ τε θεῶν πανυπέροτατε πάντων" ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γραφῆς ἔφη. τινὲς δὲ τὸν Ζαγρέα νιδὸν Ἄιδου φασίν, ὡς Δισχύλος ἐν Σκύφῳ "Ζαγρεῖ τε νῦν με και πολυξένη χαιρεῖ." ἐν δὲ Αἰγύπτῳ οὕτως αὐτὸν διὰ τὸν Πλούτωνα καλεῖ τὸν ἀγροῖον τὸν πολυξενώτατον διὰ τῶν κεκμηκότων. Ad Aegyptios haec pertinent, ἐν δὲ Αἰγυπτίους οὕτως αὐτὸν τὸν Πλούτωνα καλεῖ. In Crameri codice scriptum esse videtur ἐν δὲ Αἰγύπτῳ (hoc per errorem Cramerus Etymologico Gudiano tribuit) τὸν Πλούτωνα καλεῖ etc. V. ad Θαλαμποιούς.

ΑΙΤΝΑΙΑΙ.

De Aeschyli Aetnaeis Opusc. VII. p. 315. Vita Aeschyli ἔλθων τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ἰέρωνος τότε Αἴτην κίζοντος, ἐπεδείξατο τὰς Αἰτναίας, οἰωνοζόμενος βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικίζουσι τὴν πόλιν. In indice fabularum Aeschyli Αἰτναῖαι γνήσιοι, Αἰτναῖαι νόθοι. Sic cod. Med.

6.

Stephanus Byzantius Παλική, πόλις Σικελίας. — πλησίον δὲ αὐτῆς ἱερὸν Παλικῶν, οἷ εἰσι δαίμονες τινες, οὓς Δισχύλος ἐν Αἰτναίαις (codices Αἰτναίαις) γενεαλογεῖ Διὸς καὶ Θαλείας τῆς Ἡφαίστου. Macrobius Saturn. V. 19. Aeschylī tragoedia est, quae inscribitur Aetna. In hac quum de Paliciis loqueretur, sic ait

τί δῆτ' ἐπ' αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί;
 τιμνοὺς Παλικικοὺς Ζεὺς ἐφίεται καλεῖν.
 ἦ καὶ Παλικῶν εὐλόγως μενεῖ φάτις;
 πάλιν γὰρ ἕκουσ' ἐκ σκότου τόδ' ἐς φάος.

V. 1. ΤΙ ΔΗΤΕΠΛΑΥΤΟΙΣ ΟΝΟΜΑ ΘΗCONTAIBPOTOI codex Parisinus, de quo dixit Schneidewinus in Ritschelii Museo III. p. 75: vulgo τί δῆθεν αὐτοῖς ὄνομα τίθενται βροτοί; — V. 2. cod. Par. ΕΦΥΕΤΑΙ. — V. 3. μενεῖ Schneidewinus: vulgo μένει. — V. 4. cod. Par. ΠΑΛΙΝ ΓΑΡΗΚΟΥ-CEKCTOYCTOΔEICΦAOC: vulgo πάλιν γὰρ ἕκουσ' ἐκ σκότους τόδ' (ita H. Stephanus: τό γ' ed. Camerarii) ἐς φάος.

7.

Hesychius et Favorinus αἰμοί, δρυμοί· Δισχύλος Αἰτναίαις. Codex Hesychii ἀτνωαίαις. Suidas, cuius glossam omisit Gaisfordius, αἰμοὺς τὰς δρόσους φησὶν ὁ Δισχύλος. Zonaras p. 69. αἰμοὺς τοὺς δρόσους λέγει ὁ Δισχύλος. Veram cum Hesychio scripturam praebet grammaticus in Bekkeri Anecdotis p. 360, 30. αἰμοὺς τοὺς δρυμοὺς Δισχύλος, ἴσως ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀφ' οὗ καὶ ἡ αἰμασιὰ κέκληται. Eustathius p. 1851, 26. (676, 6.) ἀλλαγῶ δὲ φέρεται καὶ ὅτι αἰμασιῶν Ἀττικοὶ καὶ Ἴωνες τὸ τεχνίον φασί· τὸ δὲ ἔσκαφος αὐτὸ Λωρῆας οἰμαι καλεῖν. καὶ ὅτι αἰμοὺς τοὺς δρόμους (sic haec) Δισχύλος λέγει, ἴσως, φασίν, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀφ' οὗ καὶ ἡ αἰμασιὰ κέκληται.

8.

Hesychius ἀναξίαν, βασιλείαν· Δισχύλος Αἰτναίαις. Codex λιανοίαις, quod corruptum esse videns Favorinus nomen fabulae omisit.

9.

Hesychius et Favorinus κρείττονας· τοὺς ἥρωας οὕτω λέγουσιν· δοκοῦσι δὲ κακότεχοι τινες εἶναι· διὰ τοῦτο καὶ παριόντες τὰ ἥρωϊα σιγῆν ἔχουσι μὴ τι βλαβῶσι· καὶ οἱ θεοὶ δὲ· Δισχύλος Αἰτναίαις. Codex αἰτναίαις. Pro κακότεχοι ex Photio p. 177, 8. scribendum κακωτικοί.

10.

Scholiasies Homeri ad Iliad. XVI. 183. τὸν κάλαμον γὰρ τῶν βελῶν τινας

ήλακίτην φησί, καὶ Δισχύλος ἐν Αἰτναίαις (scriptum est Αἰτναις) τοὺς ποταμοὺς πολυηλακίτους φησί.

11.

Ioannes Lydus de mensibus p. 274. ed. Hasii, p. 116, 6. ed. Bekkeri, de Saturno, καὶ βασιλεύσαι δὲ αὐτὸν ἡ ἱστορία παραδίδωσιν, ὡς ἐμπροσθεν ἀφηγησάμην, κατὰ τε τὴν Λιβύην καὶ Σικελίαν (οἰκίσαι τε τοὺς τόπους καὶ πόλιν) πτίσαι, ὡς ὁ Χάραξ φησί, τὴν τότε μὲν λεγομένην Κρονίαν, νῦν δὲ Ἰερὰν πόλιν, ὡς Ἰσίδωρος (περὶ Ἑλληνικῶν θεῶν καὶ Πολέμων καὶ Δισχύλος ἐν τῇ Αἰτνῇ (εἰνη codex) παραδιδόσιν). Vncis inclusa supplementa sunt Hasii.

ΑΛΚΜΗΝΗ.

Non commemoratur in indice.

12.

Hesychius ἀποστάς, φησὶ. Δισχύλος Ἰσθμιασταῖς καὶ Ἀλκμήνῃ.

ΑΜΥΜΩΝΗ.

Satyrice fuit. Conf. Böttigeri Amaltheam vol. II. p. 280 s. et 283 ss.

13.

Ammonius in v. γῆμαι p. 37. Δισχύλος ἐν Ἀμυμώνῃ
σοὶ μὲν γαμῆσθαι μόρσιμον, γαμῆν δ' ἔμοι.
Apud Ammonium scriptum est γαμῆν δὲ μή, emendate in Bachmanni Anecd. II. p. 375. Herodianus περὶ ἀτυρολογίας in Boissonadii Anecd. III. p. 263. καὶ Δισχύλος ἐν ἀσσυμβάνῃ· σοὶ μὲν γαμῆσθαι μόρσιμον, ἔμοι δὲ γαμῆν. Etym. Gud. p. 125. καὶ Δισχύλος ἐν Ἀμυμόνι οὐκ ἔο μὲν γαμῆσθαι μόρσιμον γαμῆν δόμος.

14.

Athenaeus XV. p. 690. C. καὶ μήποτε οὐκ ἔστι μύρον ἡ βάρκαρις. Δισχύλος γὰρ ἐν Ἀμυμώνῃ ἀντιδιαστέλλων φησί
κἄγωγε τὰς σὰς βαρκάρεις τε καὶ μύρα.

15.

Hesychius θρώσπων κνώδαλα, ἐκθορίζων καὶ σπερματίζων, γεννῶν. Δισχύλος Ἀμυμώνῃ.

ΑΡΓΕΙΟΙ.

16.

Harpocration in v. χλῆδος p. 184, 22. Bekk. Δισχύλος Ἀργείοις
καὶ παλὰ κἄγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλίων.
Duo Bekkeri codices ἀργείαις, tertius cum Aldina ἀργίαις.

17.

Etym. M. p. 341, 5. ἐνηλύσια, ἐκλήνητα, καὶ ἤλυσιν, τὴν ἔλευσιν. Δισχύλος ἐν Ἀργείοις

Κατανεύς μου καταλείπεται λοιποῖς ἀέραντος ἀρούρων ἐνηλυσίων ἀπέλιπεν.

οἱ δὲ τὰ κατασηφθέντα, οὕτως εἰς τὸ φητορικόν. εἰς δὲ τοὺς ἐτυμολόγους εἶρον· ἐνηλύσια λέγεται εἰς ἃ κερανὸς εἰςβέβηκεν· ἢ καὶ ἀνατίθε-

ται Διὲ καταβήτη, καὶ λέγεται ἄδουτα καὶ ἄβατα. In Aeschyli verbis ἐνηλυσίαν Stanleius: Etym. ἐπηλυσίαν. Hesychius ἐνηλύσια· τὰ κατασκευθέντα χωρία ἐνηλύσια λέγεται. ἔνιοι δὲ εὐκίνητα, παρὰ τὴν ἔλευσιν. Idem ἐνηλύσιος, ἐμβρόντητος, κεραυνόβλητος. Deinde ἀρούρων Sylburgius: codices duo Gaisfordii cum editione principe et Aldina ἀρόρων. V. Opusc. VII. p. 209.

18.

Hesychius ἀπόσκημμα, ἀπέρεισμα. Δισχύλος Ἀργείοις. Codex ἀργίας.

19.

Hesychius ἐμμέλεια, εἶδος ὀρχήσεως. — τραγικὴ δὲ ἡ ὀρχησις. Ἀργείοις δὲ Δισχύλος ἀντὶ τοῦ σατυρική, ἣ ἔστι σίκωνις. Codex ἀργυρείοις et σικήνης. V. Opusc. VII. p. 207.

ΑΡΓΩ.

Αργὼ ἡ κωπαστής in indice fabularum. Ita codex Medicus.

20.

Schol. Paris. ad Apollon. Rhod. I. 105. Σίφαι, πόλις Βοιωτίας. Ἀπολλώνιος δὲ τοὺς Σιφαίεις τῶν Θεσπείων φησίν. ὁ δὲ Φερεκύδης Ποντία (Ποντία coniecit Schneiderus) ἱστορεῖ τὸν Τίφρον εἶναι. Δισχύλος δὲ τὸν Τίφρον ἐν τῇ Ἀργοῦ Ἴφρον καλεῖ. A Schaefero editum Δισχῆλος, a Schneidero ad Orphei Arg. p. 100. Δισχύλος.

21.

Hyginus Poet. astr. II. 37. *Homerus hunc eundem locum (ubi Argo compacta sit) in Thessaliæ finibus esse demonstrat. Aeschylus autem, ut nonnulli aiunt, a Minerva quandam materiam loquentem eodem esse coniectam.*

22.

Philo περὶ τοῦ πάντα σπουδαῖον εἶναι ἐλεύθερον, vol. II. p. 467. seq. Mang. οὐδ' ἡ Ἀργὼ ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἐπέτρεπεν ἐπιβαίνειν οἰκέταις, μεμοιραμένη καὶ ψυχῆς καὶ λογισμοῦ, φύσις οὐσα φιλελεύθερος· ὄθεν καὶ ὁ Δισχύλος ἐπ' αὐτῆς εἶπε

ποῦ δ' ἔστιν Ἀργοῦς ἱερόν, αὐδάσον, ξύλον;

ΑΤΑΛΑΝΤΗ.

In indice fabularum.

ΒΑΚΧΑΙ.

In indice fabularum.

ΒΑΣΣΑΡΙΔΕΣ.

De Aeschyli Lycurgia Opusc. V. p. 3. Βασσάραι in indice fabularum. Schol. Aristophanis ad Thesmoph. 142. τὴν τετραλογία λέγει Λυκούργιαν, Ἡδωνοῦς, Βασσαρίδας, Νεανίσκου, Λυκούργον τὸν σατυρικόν.

23.

Catasterismi Eratostheni tributū cap. 24. de Orphea, ὃς τὸν μὲν Διόνυσον οὐκ ἔτιμα, τὸν δὲ Ἥλιον μέγιστον τῶν θεῶν ἐνόμιζεν εἶναι, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα προσηγόρευσεν, ἐπεγειρόμενός τε τῆς νυκτὸς κατὰ τὴν ἑωθιῶν ἑπι

τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Πάγγαιον προσένεμε τὰς ἀνατολάς, ἵνα ἴδῃ τὸν Ἥλιον πρῶτον. ἔθεν ὁ Διώνυσος ὀργισθεὶς αὐτῷ ἔπεμψε τὰς Βασσαρίδας, ὡς φησὶν Δισχύλος ὁ ποιητής, αἰτίνας αὐτὸν διέσπασαν καὶ τὰ μέλη διέρριψαν χωρὶς ἕκαστον. αἱ δὲ Μοῦσαι συναγαγοῦσαι ἔθαψαν ἐπὶ τοῖς λεγομένοις Λειβήθροις. Attigerunt haec Valckenarius ad fragmenta Callimachi p. 186. et Gaisfordius ad Hephaest. p. 71.

24.

Scholiasies Nicandri ad Ther. 288. σημαίνει δὲ ἡ λέξις τρία. ἔστι γὰρ ψολόεν (sic scribendum pro ψόλον) τὸ μέλαν, τὸ σποδοειδές, τὸ λαμπρόν. Εὐφορίων "ἢ Αἴτην ψολόεσσαν, ἐναύλιον Ἀστεροπαίου," καὶ ἔτι "λιγνὸν δὲ ψολόεσσαν αἰδνήεντά τε καπνόν." καὶ Δισχύλος ἐν Βασσαρίσι κάφρει παλαιῶ κάπιβωμίω ψόλω.

Codex scárfrei. Meminit huius loci Ruhnkenius ad Longini cap. 3.

25.

Hesychius et Favorinus εἰλλόμενον, εἰργόμενον. Δισχύλος Βασσαρίσι. Codex Hesychii βάσσαρες.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ.

De Aeschyli Glaucis Opusc. II. p. 59. Pontium Glaucum versibus tetrametris Cicero adolescens scripsit: v. Plut. Cic. cap. 2.

26.

Pausanias IX. 22. 6. τούτων τε δὴ ἔστι τῇ Ἀθηδόνι μνήματα, καὶ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ καλούμενον Γλαύκου πήθημα· εἶναι δὲ αὐτὸν ἀλιέα, καὶ ἐπεὶ τῆς πόως ἔφαγε, δαίμονα ἐν θαλάσῃ γενέσθαι, καὶ ἀνθρώποις τὰ ἐσόμενα ἐς τότε προλέγειν, οἱ τε ἄλλοι πιστὰ ἡγηταί, καὶ οἱ τὴν θάλασσαν πλείοντες πλείστα ἀνθρώπων ἐς τὴν Γλαύκου μαντικὴν κατὰ ἔτος ἕκαστον λέγουσι. Πινθάρφω δὲ καὶ Δισχύλῳ πυνθανομένοις παρὰ Ἀθηδονίων, τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἦλθεν ἄσαι τὰ ἐς Γλαῦκον, Δισχύλῳ δὲ καὶ ἐς ποιήσῃν δράματος ἐξήρακε.

27.

Pausanias X. 4. 5. τοῖς δὲ ἔστιν εἰρημένον, ὡς τὸ χωρίον, ἔνθα ἡ πόλις φάισθη, παρεῖχετο συνεχῇ δένδρα, καλεῖσθαι δὲ τὰ δασέα ὑπὸ τῶν πάλαι δαῦλα· ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ Δισχύλον τοῦ Γλαύκου τοῦ Ἀθηδονίου γένεια ὑπήνην ἀνομακέναι δαῦλον. Etym. M. p. 250, 4. δαῦλον γὰρ τὸ δασύ. Δισχύλος

δαῦλος δ' ὑπήνη καὶ γενειάδος πυνθμήν.

Omissum in Etymologico δ' inserendum ex Eustathio p. 274, 24. δαῦλον γὰρ τὸ δασύ ἔλεγον προπερισπωμένως, ὡς δηλοῖ Πανσανίας, εἰπὼν "δαῦλον τὸ δασύ. ἡ προτέρα περισπᾶται. Δισχύλος· δαῦλος δ' ὑπήνη."

28.

Anecdota Bekkeri p. 347, 22. καὶ κατὰ σύνθεσιν αἰείων, ὡς Δισχύλος Γλαῦκῳ ποντίῳ

ὁ τὴν αἰείων ἀφθιτον πόαν φαγών.

29.

Anecdota Bekkeri p. 347, 26. ζωός - ἧς ἡ γενικὴ ζωοῦ, ἣν Δισχύλος κατὰ σύνθεσιν προάγει, εἰπῶν
καὶ γενομαί πως τῆς ἀειζῶου πόας.

30.

Anecdota Bekkeri p. 5, 21. ἀνθρωποειδὲς θηρίον ὕδατι συζῶν· ἐπὶ τοῦ Γλαύκου, ἀναφανέντος ἐκ τῆς θαλάσσης. Δισχύλος.

31.

Athenaeus III. p. 87. A. de conchis, ἀρσενικῶς δ' Δισχύλος ἐν ποτιῶν Γλαύκῳ,

κόγχοι, μύες, κῶστρεια.

Libri κ' ὄστρεα. Ipse Athenaeus p. 92. E. ὄστρεα δὲ μόνως οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι.

32.

Vita Arati in Petavii Vranologio p. 269. A. (apud Buhlium vol. II. p. 430.) εἰσὶ δὲ καὶ τῆς Εὐβοίας Ἀθήναι Διάδες, ὧν μέμνηται ἐν Γλαύκῳ ποτιῶν Δισχύλος,

κάπειτ' Ἀθήνας Διάδας παρεκπερῶν.

Editum est a Petavio εἰσὶ δὲ καὶ τῆς Εὐβοίας Ἀθηναίων Δαΐδαις μέμνηται, et in Aeschyli versu Δαΐδας. Haec correxit Valckenarius Diatr. de fr. Eur. p. 143. Tum apud Petavium legitur παρ' ἐκ Περσῶν. Id Scaliger emendavit: v. Villosionii Epist. Vinar. p. 78.

33.

Strabo X. p. 686. (447.) ἔστι δὲ καὶ ἑπασα μὲν ἡ Εὐβοία εὐσειστος, μάλιστα δ' ἡ περὶ τὸν πορθμόν, καὶ δεχομένη πνευμάτων ὑποφορᾶς, καθάπερ καὶ ἡ Βοιωτία καὶ ἄλλοι τόποι, περὶ ὧν ἐμνήσθημεν διὰ πλειόνων πρότερον· ἐπὶ τοιοῦθε πάθους καὶ ἡ δμώνυμος τῇ νήσῳ πόλις καταποθῆναι λέγεται, ἧς μέμνηται καὶ Δισχύλος ἐν τῷ ποτιῶν Γλαύκῳ.

Εὐβοῖδα καμπὴν ἀμφὶ Κηναίου Διὸς
ἀκτὴν, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα.

34.

Hesychius Ξιρίρου λιμὴν, Δισχύλος Γλαύκῳ ποτιῶν, ὁ πορθμός· ταῦτα γὰρ πάντα τὰ περὶ Ῥήγιον ὄρειων. Codex potuiet: v. Opusc. II. p. 69. Corrigit Valesius τῶν περὶ Ῥήγιον νεωρίων, Albertius τῶν π. Ῥ. ὄρειων.

35.

Scholias Pindari ad Pyth. I. 152. Ἰμέρας, ποταμὸς Σικελίας, περὶ οὗ καὶ Δισχύλος φησὶν ἐν Γλαύκῳ,

καλοῖσι λουτροῖς ἐκλελουμένος δέμας
εἰς ὑψίτηρμον Ἰμέραν ἀφικόμεν.

Ita corrigit: editum est ἐκλέουμαι et Ἰμέραν δ' ἀφικόμεν.

36.

Scholias Theocriti ad IV. 62. τοὺς Σατύρους ἀκρατεῖς οἱ πλείονες φασιν, ὡς καὶ τοὺς Σεληνοὺς καὶ Πᾶνας, ὡς Δισχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σο-

φραλῆς δὲ ἐν Ἀνδρομέδῃ. In his ἀκρατεῖς addidit Casaubonus de satyr. poesi l. 5. ut est in alio scholio ἀκρατεῖς οἱ Σάτυροι ἐρώτων.

Ad Glaucum Pontium pertinaerunt fortasse fr. 324. 332.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΥΣ.

De Aeschylī Glaucis Opusc. II. p. 59. Acta est haec fabula Olymp. LXXVI. 4. Argumentum Persarum ἐπὶ Μένωνος τραγηδῶν Δισχύλος ἐνίκα Φωεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῃ Ποτνιεῖ, Προμηθεῖ. Non commemoratur in indice fabularum.

37.

Scholiasies Platonis p. 16. Ruhnk. 370. Bekk. ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει.

— Δισχύλος δὲ φησι Γλαύκῃ Ποτνιεῖ

ἀγὼν γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους.

38.

Scholiasies Euripidis ad Phoen. 1229. (1194.) ἄξονες τ' ἐπ' ἄξοσι· καὶ παρ' Δισχύλῳ ἐν Γλαύκῃ Ποτνιεῖ

ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῶν νεκρός,
ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυγμένοι.

V. 1. cod. Aug. ἐφ' ἄρματι et cum Vaticano Cobeti καὶ νεκρῶν νεκροί. Veram scripturam tuetur Aristophanes, qui in Ranis v. 1450. (1423.) hunc Aeschylī versum affert eique hanc explicationem subiicit, δὴ' ἄρματ' εἰσέθηκε καὶ νεκρῶ δόο. — V. 2. cod. Aug. ἐμπεφυγμένοι, Vat. ἐκπεφυγμένοι. Emendavit Valckenarius.

39.

Scholiasies Homeri ad II. XIII. 198. Δισχύλος περὶ Γλαύκου

εἶλκον δ' ἄνω λυκηδόν, ὥστε διπλόοι
λύκοι νεβρὸν φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις.

Affert haec praeter duo extrema vocabula etiam Eustathius p. 927, 39. V. 1. δέ addidi.

40.

Scholiasies Aristophanis ad Ran. 1576. (1549.) πρῶτα μὲν εὐοδίαν· εὐκόλιαν περὶ τὴν ὁδόν. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ ἐν Γλαύκῃ Ποτνιεῖ Δισχύλου,

εὐοδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέομεν.

Vulgo πρῶτα, sed πρῶτον codex Venetus.

41.

Hesychius ἀμφίωπον, περίωπον, πάντοθεν ἀναπεπταμένον. Δισχύλος Γλαύκῃ Ποτνιεῖ.

42.

Hesychius εὐφήμοις γόοις, δυσφήμοις, κατὰ ἀντίφρασιν. Δισχύλος Γλαύκῃ Ποτνιεῖ. Codex γλαύκωποτνί.

43.

Hesychius ἱγῆλον, τὸ ἔμμονον καὶ οὐκ ἐξίτηλον. Δισχύλος Γλαύκῃ Πο-

τνιελ. Photius p. 118, 3. Ἰηλον, τὸν οὐκ ἐξίτηλον, ἀλλ' ἀνεξάλεπτον. οὕτως Δισχύλος.

Ad Glaucum Potniensem pertinuerunt fortasse fr. 342. 343. 344. 347. 430.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

De Aeschyli Danaidibus Opusc. II. p. 319.

Strabo V. p. 338. (221.) de Pelasgis, Δισχύλος δ' ἐκ τοῦ περι Μικῆνας Ἄργους φησὶν ἐν Ἰκέτιω ἢ Δαναΐσι τὸ γένος αὐτῶν. Scribendum videtur καὶ Δαναΐσι.

44.

Scholiasies Pindari ad Pyth. III. 27. τὸ ὑποκουρίζεσθαι αἰοδαῖς εἶπε διὰ τὸ τοὺς ἑμνοῦντας ἐπευφημιζομένους λέγειν σὺν κόροις τε καὶ κόραις. Δισχύλος Δαναΐσι

κάπειτα δ' εἶσι λαμπρὸν ἥλιου φάος,
ἕως ἐγείρω, “πρηνεμενεῖς τοὺς νυμφίους
νόμοισι θέντων σὺν κόροις τε καὶ κόραις.”

45.

Athenaeus XIII. p. 600. A. καὶ ὁ σεμνότατος δ' Δισχύλος ἐν ταῖς Δαναΐσιν αὐτὴν παράγει τὴν Ἀφροδίτην λέγουσαν

ἔρᾳ μὲν ἀγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα,
ἔρωσ δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν·
ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνάεντος οὐρανοῦ πεσὼν
ἔκυσε γαῖαν· ἣ δὲ τίκεται βροτοῖς
5 μῆλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον·
δενδρῶτις ὦρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάμου
τέλειός ἐστι· τῶν δ' ἐγὼ παραίτιος.

Afert hos versus, omissis duobus postremis, etiam Eustathius pag. 978, 24. (967, 9. Bas.), sed deceptus ab epitome, quum ibi paullo ante Aeschyli Alexandrini mentio facta esset, huic adscribit. — V. 3. Codex Paris. epitomes εὐνάεντος. Nicander apud Ath. II. p. 60. F. ὑδάτεσσιν αἰεναέεσσι. — V. 6. Libri δένδρων τις et δένδρων δέ τις. Quod correxi, et eodem modo Doebraeus Adv. II. p. 30. — V. 6. et 7. omittit epitome.

46.

Hesychius καθαίρομαι γῆρας, ἐκδύομαι. Δισχύλος Δαναΐσι. Codex δαίσι, unde Musurus Δανάη fecit.

Ad Danaides fortasse pertinuerunt fr. 339. 351. 380.

ΔΙΚΤΥΟΥΑΚΟΙ.

Berichte über die verhandlungen der kön. sächsischen gesellschaft der wissenschaften I. p. 119. In dem verzeichniss der schauspiele des Aeschylus wird eines unter dem namen Δικτυουαγοί aufgeführt, womit gewis-

ermassen in der vulgata des Pollux VII. 35. das citat ἐν Δικτυουργικοῖς übereinstimmt. Aber die handschriften des Pollux geben ἐν Δικτυουλκοῖς, und Δικτυουλκοί wird das stück auch von Aelian in der thiergeschichte VII. 47. von dem Photius in dem worte ὄβρια, und vom Hesychius in dem worte θῶσθαι genannt. Schon hieraus folgt, dass gegen die drei zuletzt genannten schriftsteller die offenbar verdorbene vulgata des Pollux und das unzuverlässige schauspielverzeichnis gar kein gewicht haben. Es tritt noch hinzu, dass diese für ein so einfaches geschäft, wie das verfertigen von netzen ist, unpassende benennung weiter nicht vorkommt, sondern diese leute, wie Pollux VII. 179. angiebt, δικτυοπλόκοι, netzstricker, genannt wurden. Gleichwohl hat herr Welcker, und mit ihm andere, angenommen, das stück des Aeschylus habe Δικτυουργοί geheissen. Fragt man nach dem grunde, so ist es der, dass diese benennung zu dem mythus vom Athamas passe, in welchem man dieser tragödie, weil Aeschylus einen Athamas geschrieben ha', eine stelle anwies. Fragt man weiter, aus welchem grunde netzstricker zu diesem mythus passen, so ist die antwort folgende. Wie Apollodor III. 4. 3. erzählt, tödtete Athamas im wahnsinne seinen ältesten sohn, indem er ihn für einen hirsch ansah. Nun sagt der wahnsinnige Athamas bei dem Ovid Metam. VI. 512. io comites, his retia tendite silvis. Also gehörte das stück, das Δικτυουργοί heisst, und aus welchem die worte δικτύου δ' ἐνήτρια erhalten sind, zu dem mythus des Athamas. Zwischen diesen sätzen liegen aber drei unerwiesene mittelsätze: erstens, dass die netze, von denen die rede ist, nicht fischernetze, sondern jügernetze gewesen seien; zweitens, dass, gesetzt sie wären jügernetze gewesen, sie auch die des Athamas gewesen seien; drittens, dass, wenn Athamas bei dem Ovid netze zu stellen befiehlt, auch Aeschylus von aufgestellten netzen gebrauch zu machen für nöthig erachtet habe. Dass das Wort ὄβρια, womit junge reissende thiere bezeichnet werden, in dem stücke vorkam, wird wohl niemand für beweis einer jagd nehmen. In gleicher bedeutung sind ὄβριαλα im Agamemnon genannt, wo weder von jagd noch von netzen etwas zu finden ist. Wollte man aber auch alles, was ohne beweis angenommen ist, als erwiesen gelten lassen, so würde immer noch die grosse unwahrscheinlichkeit übrig bleiben, dass zu einer jagd, wo es bloss auf das stellen der netze ankam, netzstricker, und nicht netzsteller, ἀρνυστάται, wäre angewendet worden. Auf diesen schluss nun, dass, weil Ovid in der erzählung vom Athamas netze erwähnt, eine tragödie, in der ebenfalls netze vorkommen, denselben stoff betreffe, ist zugleich stillschweigend noch ein anderer ebenso unhaltbarer schluss gegründet worden. Dieser lautet in bestimmten Worten ausgesprochen so: da die Δικτυουργοί ein theil der athamantischen trilogie sind, so kann das stück nicht Δικτυουλκοί geheissen haben, weil dies netzzieher, mithin fischer bedeutet, und es ist deshalb gegen den Aelian, den Photius, und den Hesychius die lesart der corrupten vulgata des Pollux und des ungenauen schauspiel-

verzeichnisses, Δικτυοργγοί, die wahre. Durch diesen zweiten fehlschluss ist nun die möglichkeit ausgeschlossen den richtigen und auf guten zeugnissen beruhenden namen Δικτυουλκοί einer tragödie des Aeschylus beizulegen, und wenn sich eine findet, der diese benennung mit recht zukommen würde, muss der, der sie bereits anderwärts verbraucht hat, unvermeidlich einen falschen namen ergreifen. Dass dies wirklich geschehen ist, wird sich sogleich zeigen.

Aeschylus hat auch den mythus des Perseus behandelt, wovon die Φορκίδες nach dem, was Athenäus IX. p. 402. B. anführt, den beweis geben. Es ist nun von herrn Welcker und andern eine trilogie angenommen worden, die aus der Danae, den Phorciden, und dem Polydectes, von welchem bloss der name erhalten ist, bestanden habe. Die Danae hat man aus dem citat des Hesychius, καθαιρούμαι γῆρας, Δισχύλος Δανόη, genommen. Aber dies ist bloss eine vermuthung von Musurus. Denn die handschrift hat δαίσι, was unverkennbar aus Δαναίσι verschrieben ist. Die Danaiden waren eine berühmte tragödie des Aeschylus, wogegen von einer Danae dieses dichters niemand etwas weiss. Der name Danae ist also völlig unbegründet, obwohl er dem inhalte des stückes angemessen sein würde. Denn die sage war, dass Acrisius seine töchter Danae, nachdem sie den Perseus geboren hatte, zusammen mit ihrem kinde in einen kasten eingesperrt und dem meere preisgegeben habe. Wie wenig aber hieraus folge, dass die tragödie Danae geheissen, und nicht vielmehr einen ganz andern namen gehabt habe, mögen die worte zeigen, mit denen herr Welcker selbst in der Trilogie s. 379. das weitere erzähl. "Sie wurden nach der insel Seriphos hingetrieben, wo mit fischer netzen Diktys, d. h. der netzler, den kasten mächtig (darum ὁ Περισθένους) heranzog, und auf der Danae flehen ihn öffnete, darauf sie und den Perseus nährte wie verwandte, er und sein bruder Polydectes, d. i. der aufnehmende." Schon diese seine eigenen worte würden herrn Welcker erinnert haben, hier die in dem namen Dictys angedeuteten Δικτυουλκούς zu erkennen, die "mächtig" ziehen mussten, um den schweren kasten, den ihr netz gefangen hatte, ans land zu bringen. Aber, da er die Δικτυουλκούς in die unhaltbaren Δικτυοργγούς verwandelt und der athamantischen trilogie einverleibt hatte, waren sie hier, wo ihnen anerkennung mit recht zukam, nicht mehr vorhanden, und ihr platz wurde dem unberechtigten und auf eine leere vermuthung von Musurus angenommenen namen Danae zu theil.

47.

Aelianus H. A. VII. 47. τῶν δὲ ὑστρίων καὶ τῶν τοιοῦτων ἀγρίων τὰ ἔκγονα ὄβρια καλεῖται· καὶ μέμνηται Εὐριπίδης ἐν Πελοπίδῃ τοῦ ὀνόματος καὶ Δισχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι καὶ Δικτυουλκοῖς. Photius p. 314, 23. ὄβρια καὶ ὄβριχαλα, τὰ τῶν λεόντων καὶ λύκων σπύμνια. Δισχύλος Δικτυουλκοῖς. Codex a prima manu Δικτυουλκοῖς habere videtur.

48.

Hesychius θῶσθαι, δαίνυσθαι. θωνῶσθαι, εὐχαΐσθαι. Δισχύλος Δικτυουλκοῖς. Pro δαίνυσθαι codex δύνασθαι. Pro θωνῶσθαι Bastius ad Greg. Cor. p. 358. ex Etymologico Parisino (Gaisf. p. 1317.) θωρᾶσθαι scribendum putat: quod mihi non videtur probabile.

49.

Pollux VII. 35. τὸ δὲ εὐήτριον Δισχύλος ἐν Δικτυουλκοῖς, εἰ καὶ μὴ ἐπὶ ἔσθῃτος, ἀλλ' οὖν εἴρηκε

δικτύου δ' εὐήτρια.

Δικτυουλκοῖς codices Bekkeri et Falckenburgianus: vulgo δικτυουργακοῖς. Pro δικτύου codex Parisinus primus Bekkeri κερκίου.

ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΤΡΟΦΟΙ.

Nihil est, quare Διονύσου τροφοί a Τροφοῖς diversi existimentur. Τροφοί in indice fabularum. Satyricam fabulam fuisse Boettigerus iudicavit in libro quem de picturis vasorum scripsit vol. I. part. 2. p. 185.

50.

Argumentum Medae Euripidis Δισχύλος δ' ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τροφοῖς ἱστορεῖ, ὅτι καὶ τὰς Διονύσου τροφούς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα ἐνεοποίησε. Elmsleio p. 67. (51.) ἀνεψήσασα scribendum videtur. Scholiastes Aristophanis ad Equ. 1318. ὡσπερ ἡ Μήδεια λέγεται, ὡς μὲν Δισχύλος ἱστορεῖ, τὰς τροφούς τοῦ Διονύσου ἀνεψήσασα ἀνανεάσαι ποιῆσαι μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν.

51.

Hesychius et Favorinus δίκρα ὄψις, ἢ διπλῆ. Δισχύλος Τροφοῖς. Codex ἦ. Conf. Lob. Paral. I. p. 42.

52.

Hesychius et Favorinus πεδοίκου χελιδόνος, συνοίκου. Δισχύλος Τροφοῖς. Bergkii in Diurnis antiquariis a. 1835. X. p. 955. sine causa πεδοικούσης scribi volebat.

53.

Photius p. 47, 10. ἐψιοῦσα, τροφὰς διδοῦσα χόνδρου καὶ τὰ ἐψητά. Δισχύλος Τροφοῖς

βιοτήν αὔξιμον ἐψιοῦσα.

Ἰππῶναξ.

ΕΚΤΟΡΟΣ ΛΥΤΡΑ.

Eadem quae Phryges.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΙ.

54.

Plutarchus in Theseo cap. 29. συνέπραξε δὲ καὶ Ἀδράστῳ τὴν ἀναίρεσιν τῶν ὑπὸ τῇ Καθμείᾳ πεσόντων, οἷχ, ὡς Εὐριπίδης ἐποίησεν ἐν τραγωδίᾳ, μάχη τῶν Θηβαίων κρατήσας, ἀλλὰ πείσας καὶ σπεισάμενος· οὕτω γὰρ οἱ πλείστοι λέγουσι. Φιλόχορος δὲ καὶ σπονδῆς περὶ νεκρῶν ἀναρίσεως γενέσθαι πρώτας ἱκέιναι. ὅτι δ' Ἡρακλῆς πρώτος ἀπέδωκε νεκροὺς τοῖς πολεμίοις ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλέους γέγραπται. ταφαὶ δὲ τῶν

μὲν πολλῶν ἐν Ἐλευθεραῖς δαίκνυνται, τῶν δὲ ἡγεμόνων περὶ Ἐλευσίνα, καὶ τοῦτο Θησέως Ἀδράστη χάρισμένον. καταμαρτυροῦσι δὲ τῶν Εὐρητίδου Ἰκετίδων καὶ οἱ Αἰσχύλου Ἐλευσίνιοι, ἐν οἷς ταῦτα λέγων ὁ Θησεὺς πεποιήται. Ita hæc C. Sintenis, καί, quod ante ταῦτα legebatur, ante οἱ Αἰσχύλου Ἐλευσίνιοι reposito, emendavit. V. Opusc. VII. p. 210.

55.

Hesychius ἀοξήσω, διακονήσω, ὑπουργήσω. Αἰσχύλος Ἐλευσιώις. Codex ἀοξήσω et ἔλευσιώις.

Ad Eleusinos pertinuit fortasse fr. 348.

ΕΛΛΑΔΙΟΣ.

Nulla fuit Aeschyli fabula sic dicta. V. ad fr. 406.

ΕΠΙΓΟΝΟΙ.

Andronicum tragoedum, qui, ut Athenaeus narrat XIII. p. 584. D., in certamine τοὺς Ἐπιγόνους εὐημερήκει, Epigonos egisse non Aeschyli, sed Sophoclis, Brunckius ad Soph. Epig. fr. 4. putavit propterea, quod Sophoclis fabula fuerit nobilior. Rectius ita ob temporum rationem iudicasset.

56.

Scholias Pindari ad Isthm. VI. 10. τὸν δὲ τρίτον κρατῆρα Διὸς σωτῆρος ἔλεγον. — τὸν μὲν γὰρ πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου ἐκίρνασαν, τὸν δὲ δεῦτερον ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον Διὸς σωτῆρος, καθὰ καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἐπιγόνους
λοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ὠραίου γάμου
ἼΗρας τε·

εἶτα

τὴν δευτέραν γε κραῖσιν ἡρώσιν νέμω·

εἶτα

τρίτον Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα.

57.

Hesychius et Favorinus τιμαλφής, — Αἰσχύλος δὲ ἐν Ἐπιγόνους ἐπὶ τοῦ ἐντίμου.

ΕΥΡΩΠΗ.

Eadem quae Cares.

ΗΛΩΝΟΙ.

De Aeschyli Lycurgia Opusc. V. p. 3.

58.

Strabo X. p. 721. (470.) τῆς μὲν οὖν Κότυς τῆς ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς Αἰσχύλος μέμνηται καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ὀργάνων. εἰπὼν γὰρ

σεμνὰ Κότυς

ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς, “ὄρεια δ’ ὄργαν’ ἔχοντας” τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον, εὐθέως ἐπιφέρει

ὁ μὲν ἐν χερσὶν βόμβυκας ἔχων,

τόρνου κάματον,

δακτυλόδικτον πίμπλησι μέλος,
 μανίας ἐπαγωγὸν ὀμοκλάν,
 5 ὃ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ·
 καὶ πάλιν

ψαλμὸς δ' ἀλαλάζει·
 ταυρόφθογγοὶ δ' ὑπομυκῶνται
 ποθεν ἔξ ἀφανοῦς φροβεροὶ μῆμοι,
 τυπάνου δ' εἰκῶν ὡς ὅτ' ὑπογαίου
 10 βροντῆς φέρεται βαρυνταρβῆς.

Vulgo ὄρια δ' ὄργαν' ἔχοντα: codices ὄρια δ' ὄργαν' ἔχοντες vel ἔχοντας.
 Aeschylus scripsisse videtur

καὶ ὄρια χεροῖν ὄργαν' ἔχοντες.

V. 1. libri χειροί. — V. 3. δακτυλόδικτον Pauwius: libri δακτυλόδεικτον.
 — V. 5. Strabonis libri χαλκοδέτοις. Athenaeus XI. p. 479. B. καὶ τὰ κύμ-
 βαλα δ' Αἰσχύλος ἐν Ἡθωνοῖς κοτύλας εἴρηκεν. “ὃ δὲ χαλκοδέτοις κοτύ-
 λαις ὀτοβεῖ.” Repetiit haec Eustathius p. 1282, 60. fabulae nomine et ὃ δὲ
 omissis. Scholiastes Homeri ad Il. XXII. 34. καθόλου δὲ κοτύλας ἐκάλουν
 πάντα τὰ κοῖλα· καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἡθωνοῖς τὰ κύμβαλα· “ὃ δὲ χαλκοδέ-
 τοις κοτύλαις ἤχει.” sic codices Venetus et Isaaci Vossii: sed Victorianus
 levi aberratione στοβεῖ. — V. 7. vulgo ὑπομυκῶνται: ὑπομυκῶνται ex uno
 Mediceorum restituit Naekius Sched. crit. p. 24 (Opusc. I. p. 38.). — V. 9.
 εἰκῶν Naekius ex codicibus: vulgo ἤχώ. In ὑπογαίου et ὑπογαίου variant
 libri. Posterius sermoni tragico accommodatius videtur.

59.

Longinus cap. 15. καὶ παρὰ μὲν Αἰσχύλῳ παραδόξως τὰ τοῦ Δυκούργου
 βασίλεια κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Διονύσου θεωροῦνται·

ἐνΘουσιᾷ δὴ δῶμα, βακχεύει στέγη.

Rettulerant hoc ad Lycurgum. Sed de primo accessu Bacchi sermonem esse
 vidit Zoega in Dissert. p. 15. quem secutus est Welckerus in Trilogia p.
 322. et in Appendice p. 105.

60.

Scholiastes Homeri ad Il. IX. 535. (539. Bekk.) χλοῦνην, οἳ μὲν ἀφριστὴν·
 χλοῦσειν γὰρ τὸ ἀφρίζειν τινὲς Δωριέων ἔλεγον· ἄλλοι δὲ κακοῦργον·
 καὶ γὰρ τῶν ἀρχαίων ἱαμβοποιῶν τινὰ φάναι “ἀνήρ ὅδ' ἐσπέρης καθεύ-
 δοντα ἄπου ἐδῆσε χλοῦνην (v. Mein. Poet. chol. p. 121.).” Ξενοφῶντα δὲ
 γένος τι Ἰνδῶν φάναι τὸν χλοῦνην εἶναι, καθάπερ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν
 Ἡθωνοῖς

μακροσκελῆς μὲν ἄραμα χλοῦνης τις ἦ.

Eustathius p. 772, 53. ὅτι δὲ καὶ ἔκτομιαν ὁ χλοῦνης δηλοῖ, οὐ μόνον Αἰ-
 σχύλος δίδωσι χρῆσιν, ἀλλὰ καὶ Αἰλιανὸς μάλιστα ἐν τοῖς περὶ προνοίας·
 χλοῦνην λέγων τὸν ἀπόκοπον· καὶ Ἀριστοτέλης δὲ κατὰ τὸν γεωγράφον χλοῦ-
 νην σὺν τὸν τομίαν λέγει. Eam interpretationem prorsus reiectam narrat ab

Aristophane grammatico. V. Nauck. Aristoph. Byz. fragm. p. 118. et 120 ss. In Opusc. V. p. 13. dixi Aeschylum fortasse ita scripsisse:

ΑΓΓ. μακροσκελής μὲν. ΔΥΚ. ἄρα μὴ χλοῦνης τις ᾗν; ut χλοῦνης *locustam* significaret. Nam ad Theocriti id. X. v. 18. μάντις τοι τὰν νύκτα χροῖζεται ἅ καλαμαία, scholiastes haec adnotavit: ἴσως οὖν ὁ Θεόκριτος τὴν ἰσχνὴν εἰπεῖν θέλων καὶ διεφθνηκυῖαν τοῦτο φησίν. ἢ τὴν ἐπιβλαβὲς καὶ χαλεπὸν ὀρώσαν. Ἀρίσταρχος γὰρ ἐν ὑπομνήματι Λυκούργου Δισχύλου τὴν ἀκρίδα φησὶ ταύτην, εἰ προσβλέψαι τῶν ζώων, ἐκείνη κακὸν γίνεσθαι. ἔστι δὲ χλωρὰ καὶ περιμῆκει τοὺς πόδας ἔχουσα καὶ λεπτοῦς, καὶ συνεχῶς αὐτοὺς κινουσα. Atque paucis interieclis ipsa illa vox μακροσκελής, sed perperam μακρόσκελος scripta, de ista bestiola dicta est: ἢ ἢ σὴ ἐρωμένη ἢ ἐοικυῖα τῇ ἀκρίδι τῇ καλαμαίᾳ ὀνομαζομένη, τῇ πρὸς μαντείας ἐπιτηθείᾳ, περιβαλεῖται τὸν χρωτᾶ σου κατὰ τὴν νύκτα· τουτέστιν, ἢ ἰσχνὴ καὶ λεπτὴ καὶ μακροσκελὴς συγκοιμηθήσεται σοι. Potuit Aristarchi illud ὑπόμνημα Λυκούργου universam tetralogiam complecti, neque, ut in solo Lycurgo constiterit, non potuit etiam eorum aliquid explicari, quae in praegressis legerentur tragoediis. Itaque quae disseruit Aristarchus ad illum ipsum Edonorum versum pertinere, in iis autem, quae ex libro aliquo Xenophontis (fortasse ex Sillis Xenophanis) scholiastes Homeri affert, scribendum esse γένος τι ἀκρίδων suspicatus sum.

61.

Aristophanes Thesm. 134. καὶ σ', ὦ νεᾶνις, ἦτις εἶ, κατ' Δισχύλον ἐκ τῆς Λυκούργιας ἐρῆσθαι βούλομαι. ποδαπὸς ὁ γύννης; τίς πάτρα; τίς ἢ στολή; Scholiastes τὴν τετραλογίαν λέγει Λυκούργιαν, Ἡδωνοῦς, Βασσαρίδας, Νεανίσκου, Λυκούργου τὸν σατυρικόν. λέγει δὲ (Lycurgus) ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς πρὸς τὸν συλληφθέντα Διόνυσον

ποδαπὸς ὁ γύννης;

Fortasse totus hic versus Aeschyli est: ποδαπὸς ὁ γύννης; τίς πάτρα; τίς ἢ στολή;

62.

Aristophanes Av. 277. τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀριβάτης; Scholiastes ὁ μουσόμαντις, ὁ κομπώδης. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντις καὶ οἱ ποιηταί. ἄτοπος ὄρνις· τοῦτο εἶπεν εἰς τὸ τερατώδες τοῦ ὄρνιθος ἀφορῶν, οὐ δὲ (legitur οὐδὲν) πρὸς τὸ προκείμενον. παρὰ τὸ ἐξ Ἡδωνῶν Δισχύλου· "τί ποτ' ἔσται ὁ μουσόμαντις, ἄλαλος, ἀβρατεὺς ὃν σθένει." Pro ἄλαλος ἀβρατεὺς cod. Ven. ἄλλο ἀκρατοῦς. Suidas μουσόμαντις, κομπώδης. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντις καὶ οἱ ποιηταί. παρὰ τὸ ἐξ Ἡδωνῶν Δισχύλου· "τίς ποτ' ἔσται ὁ μουσόμαντις ἄλαλος ἀβρατεὺς." Fortasse τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἀμαλὸς ἀβροβάτης σθένει; F. V. Fritzschius τί ποθ' ὁ μουσόμαντις ἄλαλος ἀβροβάτης τόσον σθένει; non bene tamen collocato μουσόμαντις.

63.

Erotianus p. 192. ἔκταρ, ἐγγύς, παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὡς Δισχύλος ἐν Εὐμενίσῃ φησίν, ἔκταρ ἤμενοι Διός. μέμνηται ὁ αὐτὸς τῆς λέξεως καὶ ἐν

Ἡδωνοῖς. οἱ δὲ περὶ Ἰσχύμαχον καὶ Κυθίαν τὸν Μυλασία ἔγραψαν ἱκμαρ· αἴτιον δὲ τούτου ἢ τῆς λέξεως ἄγνοια.

64.

Hesychius ἄδασμος, οὐδένα δασμὸν ἐκτελοῦσα, οἶον τελοῦσα ἐνοίκιον. Αἰσχύλος Ἡδωνοῖς. Codex ἡδωνήν. Photius p. 8, 4. ἄδασμος, οὐδένα δασμὸν ἐκτίουσα, οὐδὲ μερίζουσα δασμὸν τῆς οἰκίσεως. οὕτως Αἰσχύλος.

65.

Hesychius αἰγίζεω, διασπᾶν. ἐκ μεταφορᾶς. παρ' ὃ καὶ αἰκίζεσθαι ἀπὸ τῶν καταγίδων. Αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἡδωνοῖς (codex ἡδωνῆ) καὶ τὰς νεβρίδας οὕτω λέγει. Suidas αἰγίζεω, διασπᾶν. ἐκ μεταφορᾶς. παρ' ὃ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι ἀπὸ τῶν καταγίδων. Αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἡδωνοῖς καὶ τὰς νεβρίδας οὕτω καλεῖ. Idem Suidas Ἡδωνὰ ἱμάτια, Θορακικά. Ἡδωνίς, Ἡδωνίδος, χώρα οὕτω λέγεται. καὶ Ἡδωνοί, ὄνομα ἔθνους. Αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἡδωνοῖσι καὶ τὰς νεβρίδας οὕτως καλεῖ. καὶ ἔστιν ἐν τῇ αἰγίζεω. Conf. Favorinus in v. αἰγίζεῖ. Verba poetae fortasse haec fuerunt:

νεβρίδας δ' Ἡδωνίδας

ἠγιζόν.

66.

Hesychius ἀμφιδρόμος. Αἰσχύλος Σεμέλη ἔπλασε δαίμονα καιρὸν περὶ τὰ ἀμφιδρόμια, ὡς εἰ ἔλεγες τὸν γενέθλιον. δηλοῖ δὲ καὶ ἐξ ἑκατέρου μέρους θεώμενον ἢ προηγούμενον ἢ ὀρμᾶν δυνάμενον, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ἡδωνοῖς. Codex ἡδωνές. Favorinus nomina auctoris et fabulae omittit.

67.

Hesychius et Favorinus ἄσσιστα, ἔγγιστα. Αἰσχύλος Ἡδωνοῖς. Codex Hesychii ἡδωνῶν.

Ad Edonos pertinuerunt fortasse fr. 335. 405.

ΗΛΙΑΔΕΣ.

De Aeschylī Heliadibus Opusc. III. p. 130.

68.

Scholīastes Sophoclis ad Oed. Col. 1248. τὰ ἀπὸ τῶν ὀρμῶν φησὶ τῶν προσγορευομένων Ῥιπῶν. τινὲς δὲ οὕτω καλοῦσι, Ῥίπαια ὄρη. λέγει δὲ αὐτὰ ἐννήχια διὰ τὸ πρὸς τῇ θύσει κείσθαι. μέμνηται δὲ — καὶ ἐν Ἠλιάσιν Αἰσχύλος,

Ῥίπαι μὲν δὴ πατρός.

69.

Plinius H. N. XXXII. 11. Phaethontis fulmine ictae sorores, fletu multas in arboros populos, lacrimis electrum omnibus annis fundere iuxta Eridanum amnem, quem Padum vocamus, et electrum appellatum, quoniam sol vocilatus sit ἡλέκτωρ, plurimi poetae dixerunt, primique, ut arbitror, Aeschylus, Philoxenus, Nicander, Euripides, Satyrus. Quod esse falsum, Italiae testimonio patet. Diligentiores eorum Electridas insulas in mari

Adriatico esse dixerunt, ad quas dilaberetur Padus. Qua appellatione nullas unquam ibi fuisse certum est, nec vero ullas ibi appositas esse, in quas quicquam cursu Padis devehī possit. Nam quod Aeschylus in Iberia, hoc est in Hispania, Eridanum esse dixit, eundemque appellari Rhodanum, Euripides rursus et Apollonius in Adriatico litore constuere Rhodanum et Padum, faciliorem veniam facit ignorati succini in tanta orbis ignorantia.

70.

Athenaeus X. p. 424. D. τούτῳ ὁμοίον ἔστι τὸ ἀνιαρέστερον καὶ τὸ ἐν Ἡλιάσιν Αἰσχύλου

ἀφθονέστερον λίβα.

Sic Epitome. Vulgo ἀφθονέστερα. Eustathius ad Il. IX. p. 746, 45. (644, 38.) καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἀφθονέστερον. Non erat opus ἀφθονέστερον scribi.

71.

Athenaeus XI. p. 469. F. de poculo, quo Sol per noctem ferri a poetis dictus est, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἡλιάσιν “ἐνθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἴσον πατρὸς Ἡφαιστοτευχῆς δέπας, ἐν τῷ διαβάλλει πολὺν οἰδματόεντα φέρει δρόμου πόρον οἶθ' εἰς μελανίππου προφυγῶν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.” Scribendum videtur

ἐνθ'

ἐπὶ δυσμαῖσι τεοῦ

πατρὸς Ἡφαιστοτευχῆς

δέπας, ἐν τῷ διαβάλλει

πολὺν οἰδματόεντ' ἀμφίδρομον

πόρον, εἰς μελανίππου

προφυγῶν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.

72

Anecdota Bekkeri p. 346, 9. Ἀδριαναὶ γυναῖκες. Αἰσχύλος Ἡλιάσιν

Ἀδριαναὶ τε γυναῖκες τρόπον ἕξουσι γόων.

Codex Ἡλιάσιν. Aeschylus Ionica forma Ἀδριαναί, ut poetica, usus esse videtur, quod fecit etiam Euripides Hippol. 735.

Ad Heliades fortasse pertinuerunt fr. 309. 427 443.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

73.

Stobaeus CXXII. 2. Αἰσχύλου Ἡρακλειδῶν

οὐ γὰρ τι μείζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι.

74.

Hesychius ἀμφιμήτορες, οἱ ἐκ πολλῶν μητέρων ἀδελφοί. Αἰσχύλος Ἡρακλειδαίς. Suidas ἀμφιμήτωρ, ὁ ἑτερομήτωρ. Αἰσχύλος.

75.

Hesychius et Favorinus ἐπιγλωσσῶ, ἐποιονίζου διὰ γλώττης Αἰσχύλος Ἡρακλειδαίς. Codex Hesychii ἐπιγλώσσω.

ΘΑΛΑΜΟΠΟΙΟΙ.

Non commemorantur in indice fabularum. *Berichte über die verhandlungen der kön. sächsischen gesellschaft der wissenschaften* I. p. 121. *Aus der Iphigenia des Aeschylus haben wir noch einige bruchstücke, und mit grosser wahrscheinlichkeit hat herr Welcker gezeigt, dass mit dieser tragödie die Priesterinnen, Ἴερείαι, verbunden waren. Dazu sollen noch die Θαλαμοποιοί kommen. In seinem buche über die trilogie s. 408. gab er die ordnung so an: Ἴερείαι, Θαλαμοποιοί, Ἰφιδγένεια. Im rheinischen Museum V. s. 447 ff. berichtigte er dies und ordnete die stücke so: Θαλαμοποιοί, Ἰφιδγένεια, Ἴερείαι. Dies hat er in dem supplementbände beibehalten.*

Als die Griechen auf dem zuge nach Troja in Aulis durch widrigen wind zurückgehalten wurden, gebot Kalchas die Iphigenia zu opfern. Man schickte deshalb einen boten nach Argos, Klytämnestra solle ihre tochter nach Aulis bringen, wo sie dem Achilles werde vermählt werden. Weil nun einen thalamus bauen und hochzeitmachen gleichbedeutend sei, schliesst herr Welcker, dass die Θαλαμοποιοί zu dieser trilogie gehört haben. Allein erstens ist nicht jeder thalamus ein brautgemach. Als Danae den Perseus geboren hatte, "da baute der könig einen ehernen thalamus unter der erde in dem hof des hauses, und schloss Danae mit ihrer amme ein und bewachte sie." Das sind herrn Welckers eigene worte in der trilogie s. 378. Da nun von dem thalamus in den Θαλαμοποιοίς nichts bekannt ist als was ein bruchstück dieses schauspiels sagt, dass die decke mit künstlichem netzwerk getäfelt werden solle, so hören wir nur von einem prachtvollen thalamus, erfahren aber nicht ob es der unterirdische thalamus der Danae, oder ob es ein brautgemach, oder zu welchem gebrauche sonst bestimmt sei. Es fehlt daher der beweis, dass der thalamus für die hochzeit des Achilles und der Iphigenia gebaut werden solle. Zweitens, wozu bedürfen diese eines thalamus, da an eine wirkliche hochzeit gar nicht zu denken ist, sondern nur Klytämnestra, die von der beschlossenen opferung ihrer tochter nichts wissen durfte, durch das vorgeben einer hochzeit getäuscht werden musste? Drittens, wollte man auch annehmen, die täuschung sollte noch selbst in Aulis durch wirkliches errichten eines thalamus fortgesetzt werden, so würde das schon in sich selbst einen widerspruch enthalten, weil einen thalamus bauen und hochzeitmachen nur da gleichbedeutend sind, wo von dem auch fernerhin zu gebrauchenden ehelichen schlafgemach die rede ist, nicht aber wo der bräutigam auf dem heereszuge begriffen vielleicht schon den tag nach der hochzeit mit dem heere aufbrechen muss. Viertens endlich, wer sollte getäuscht werden? Klytämnestra, die nothwendig enttäuscht werden musste? Oder das heer, das aus begierde an Troja rache zu nehmen der opferung kein hinderniss würde in den weg gelegt haben? Oder endlich Achilles selbst? Aber dieser konnte gar nicht getäuscht werden, sondern hätte antheil an dem betrage nehmen müssen,

was dessen hochherziger, jede hinterlist verabscheuender sinn mit zorn würde von sich gewiesen haben, wie er denn auch in der euripideischen tragödie über den misbrauch seines namens entrüstet wird und die Iphigenia in schutz nimmt. Herr Welcker scheint selbst die misslichkeit der annahme von erbauern eines thalamus gefühlt zu haben, da er im rheinischen Museum s. 449. noch einen negativen grund in folgenden worten, die ich nicht völlig zu deuten weiss, anfügt: "da die hochzeit aber gewiss nicht wirklich wurde, wie in der komödie, so ist nach dem verhältnisse der tragödie des Aeschylus zu dem epos und den mythen im allgemeinen ein zeugniss dafür, dass die vorgebliche heirath des Achilles und der Iphigenia behandelt worden sei, so lang entbehrlich, bis eine andere tragische fabel nachgewiesen ist, worin hochzeitsanstalten zu einer erschütternden katastrophe führen." Man kann sich diese worte nur aus der begeisterung erklären, mit der herr Welcker einen einmal gefassten gedanken liebgewinnt. Denn ihm, der die ausgebreitetste und bis zu den entlegensten spuren sich erstreckende kenntniss der mythologie besitzt, hätte es sonst nicht entgehen können, dass es nicht eben schwer ist die gestellte bedingung zu erfüllen. Den wenn auch nicht hochzeitlichen thalamus der Danae habe ich schon erwähnt, und wenn jemand die erste stelle in jener trilogie den Θαλαμοποιοῖς gegeben hätte, würde doch weder das wirkliche erbauen eines thalamus, noch die erschütternde katastrophe vermisst werden. Auf gleiche weise dürfte es nicht schwer fallen in der trilogie, die den Ixion und die Perrhüberinnen enthielt, das anfangsstück, das noch gesucht wird, mit einiger wahr-scheinlichkeit in den Θαλαμοποιοῖς zu finden. Eine grössere wahrscheinlichkeit aber wird sich bei einem andern falle ergeben.

A. W. Schlegel hatte eine trilogie aus den Aegyptern, den Schutzflehenden und den Danaiden zusammengesetzt. Ihm sind herr Welcker und andere gefolgt. Meiner behauptung, dass die Schutzflehenden die erste stelle eingenommen haben, weil nichts darin auf eine vorhergegangene tragödie hinweise, und alles, was den zuschauern zu wissen nöthig ist, in dem stücke selbst erzählt werde, widersprach herr Welcker in der Trilogie s. 390 f. Nachmals hat er selbst in der ersten abtheilung des zweiten supplementbandes zum rheinischen Museum die Schutzflehenden zu anfang, die Aegypter aber in die mitte gestellt. Wenn demnach der erste grund, den man angeführt hatte, dass die Schutzflehenden ein vorhergegangenes stück erforderten, bereits aufgegeben ist, so bleiben nur der name der Aegypter, den auch das verzeichniss giebt, und ein einziges citat eines grammatikers übrig, um ihnen eine stelle in dieser trilogie zu sichern. Nun stehen aber die von jenem grammatiker als aus den Aegyptern angeführten worte in den Schutzflehenden v. 138. Dieser umstand ist zu folgendem schlusse benutzt worden: weil ein scholiast sich einmal auf den Agamemnon des Aeschylus wegen einer sache bezieht, die nicht in dem Agamemnon, sondern in dem folgenden stücke,

den Choephoren, vorkommt, so wird das citat aus den Aegyptern auf dem gleichen irrthum beruhen, und anzunehmen sein, dass die Aegypter mit den Schutzstehenden zusammengehungen haben. Es leuchtet ein, dass hier bloss aus der möglichkeit auf die wirklichkeit geschlossen wurde, wozu um so weniger grund vorhanden war, da bekanntlich die namen der schauspiele, wie der dichter, häufig verwechselt worden sind. Indessen, ehe man eine namenverwechslung annahm, musste man die offenbar verdorbene stelle des grammatikers kritisch prüfen. Sie steht in dem Etymologicum Gudianum s. 227, 37. (s. 1161. Gaisf.) etwas vollständiger als in Cramers Anecdotis Oxoniensibus II. s. 443, 8. aus einer andern handschrift. In dem Etymologicum lautet sie so: Ζαγρεύς, ὁ μεγάλως ἀγρεύων, ὡς (bei Cramer ὦ) "πάντνια Γῆ, Ζαγρεῦ τε θεῶν παννίερατε πάντων" ὁ τὴν Ἀλκμαιονίδα (Ἀλκμαιωνίδα das Pariser Etym. bei Gaisf.) γράψας ἔφη (πάντων — ἔφη fehlen bei Cramer). τινὲς δὲ τὸν Ζαγρεῖα υἱὸν Ἄιδου φασίν, ὡς Ἀισχύλος ἐν Σκύφῳ (ἐν Σκύφῳ fehlt bei Cramer) "Ζαγρεῖ τε νῦν με (μοι bei Cramer) καὶ πολυξένῳ (πολυξαινῶ bei Gaisf.) χαίρειν." ἐν δὲ Αἰγύπτῳ (Αἰγυπτίους Cramer: nicht im Etym. Gud., wie Cramer angiebt, steht Αἰγύπτι, sondern wohl in der handschrift, die er vor sich hatte, aber mit dem Etym. verwechselte) οὕτως αὐτὸν διὰ (ὄν τε αὐτὸν διὰ bei Gaisf., fehlt bei Cramer) τὸν Πλούτωνα (τὸν Πλούτον bei Gaisf.) καλεῖ, τὸν ἀγροῖον τὸν πολυξενότατον (πολυξενώτατον bei Cramer, πολυξαινώτατον bei Gaisf.) διὰ (τὸν Διὰ bei Cramer) τῶν κερμηζότων. Da der vers aus dem Sisyphus nicht beweist, was er beweisen soll, dass der Zagreus sohn des Hades genannt worden, dachte Lobeck im Aglaophamus s. 621. an eine versetzung der worte. Dieser bedarf es nicht, sondern einer ergänzung des verses. Die stelle des grammatikers ist so zu berichtigen: Ζαγρεύς, ὁ μεγάλως ἀγρεύων. "πάντνια Γῆ, Ζαγρεῦ τε θεῶν παννίερατε πάντων," ὡς ὁ τὴν Ἀλκμαιονίδα γράψας ἔφη. τινὲς δὲ τὸν Ζαγρεῖα υἱὸν Ἄιδου φασίν, ὡς Ἀισχύλος ἐν Σισύφῳ,

Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένῳ πατρὶ
χαίρειν.

Hierauf folgen die worte, die das citat aus den Aegyptern enthalten sollen: ἐν δὲ Αἰγυπτίους οὕτως αὐτὸν τὸν Πλούτωνα καλεῖ, τὸν ἀγροῖον u. s. w. Sind hier statt der Schutzstehenden die Aegypter genannt, so musste in der angeführten stelle der name Ζαγρεύς vorkommen, wie denn auch ein kritiker τὸν Ζαγρεῖα statt τὸν ἀγροῖον als eine ganz sichere emendation aufgestellt hat, wobei jedoch nicht bedacht ist, dass der dichter wohl den artikel würde weggelassen haben. In der handschriftlichen lesart der Schutzstehenden τὸνταιον, wovon τὸν ἀγροῖον wenig abweicht, kann kaum etwas anderes liegen, als das von Wellauer gesetzte τὸν γαῖον, dem der homerische Ζεὺς καταχθόνιος entspricht. Betrachtet man nun das in dem Etymologicum an unrechter stelle eingeschobene διὰ, das in Cramers handschrift zugleich mit den beiden vorhergehenden

genen worten οὕτως αὐτόν fehlt, so dürste die stelle, wie so häufig, zwei mit einander vermischte excerpte enthalten, deren eines bloss aus den worten bestand ἐν δὲ Αἰγυπτίοις οὕτως αὐτόν τὸν Πλούτωνα καλεῖ, das andere aber so lautete, ἐν δὲ Ἰκτίωσι τὸν Δία,

τὸν γάϊον,
τὸν πολυξενώτατον
Ζῆνα τῶν κεκμηκότων.

Damit füllt die namenverwechslung und der schon an sich schwache beweis, den man darauf gegründet hatte, weg. Es bleibt daher nur noch der name der Aegypter selbst übrig, der einer so benannten tragödie eine stelle in dieser trilogie verschaffen könnte.

Belus, der über Aegypten herrschte, hatte der sage nach zwei söhne, Aegyptus und Danaus. Den Aegyptus schickte er nach Arabien, Danaus blieb in Aegypten. Aegyptus erzeugte funfzig söhne, Danaus funfzig töchter. Später geriethen die beiden brüder in streit über die regierung, und da die söhne des Aegyptus als freier der töchter des Danaus auftraten, flüchtete sich Danaus mit seinen töchtern nach Argos. Mit dieser flucht beginnt die erste tragödie. In Argos werden sie aufgenommen und ihnen schutz zugesagt. Ein herold der Aegyptiaden kommt und versucht die Danaiden mit gewalt fortzuführen. Er wird nachdrücklich zurückgewiesen, und geht ab krieg androhend. Damit endigen die Schutzstehenden. Aegyptus, wie Hygin, vermuthlich aus dem Aeschylus, erzählt, schickt seine söhne nach Argos, mit dem befehl den Danaus umzubringen oder ihm nicht wieder vor augen zu kommen. Die Aegyptiaden bekriegen den Danaus in Argos, der zu schwach um widerstand zu leisten ihnen die töchter verspricht, wenn sie vom krieg abstehen wollen. Sie nehmen das an; er aber, ihnen misstrauend, befiehlt seinen töchtern ihre männer in der hochzeitnacht zu ermorden. Alle vollziehen den befehl, die einzige Hypermnestra ausgenommen. Dies muss der inhalt des zweiten stücks gewesen sein, da das dritte stück, die Danaiden, dem berühmten gericht über die Hypermnestra und wohl auch über die schwestern gewidmet war. Waren nun, wie man kaum zweifeln kann, die söhne des Aegyptus die handelnden personen, so werden sie, wie in den Schutzstehenden die Danaiden, den chor gebildet haben. Dann würde das stück die Aegyptiaden heissen, und könnte nicht die Aegypter genannt sein. Aber, wird vielleicht jemand einwenden, wenn der chor aus den Aegyptiaden bestand, und diese doch in dem stücke ermordet wurden, so würde der letzte act keinen chor gehabt haben. Entweder muss daher überhaupt der chor aus dem ägyptischen heere bestanden haben, das die Aegyptiaden nach Argos geführt hatten, oder diese Aegypter müssen nach der ermordung der Aegyptiaden in die stelle des chors getreten sein. Dagegen lässt sich weder etwas einwenden, noch kann man mehr als die möglichkeit zugeben. Denn dass die ermordung der Aegyptiaden in dieses stück falle, darf man wohl um so zuversichtlicher

annehmen, da ein bruchstück der Danaiden, worin vom erwecken der bräutigame gesprochen wird, aus einer erzählung des im vorhergegangenen stücke vorgefallenen genommen zu sein scheint. Dass die handlung nicht an einem tage vollendet wird, hat der dichter gewiss oben so geschickt von allem auffallenden zu befreien gewusst, wie in den Eumeniden, wo die flucht des Orestes von Delphi nach Athen zwischen die beiden theile des stücks fällt. Wenn wir also weder für den namen der Aegypter noch gegen denselben einen grund haben, so wird auch jeder andere passende name in frage kommen können. Ich kehre daher, ohne jedoch mehr als eine blosse wahrscheinlichkeit behaupten zu wollen, zu den oben genannten Θαλαμοποιοῖς zurück. Es wurde für dieses stück die nachweisung einer hochzeit erfordert, die zu einer erschütternden katastrophe führe. Da nun wohl niemand im stande sein wird, einen bedeutendern bau von hochzeitgemächern, ein grösseres bedürfniss vieler bauleute zu diesem geschäft, und eine erschütterndere katastrophe zu nennen, als dieser fall darbietet, wo funfzig paare an einem tage hochzeit machen, und neun und vierzig männer ermordet werden, so wird die gestellte forderung als erfüllt angesehen und behauptet werden können, dass, so lange nicht ein diese hochzeit an grösse und schrecklichkeit übertreffender fall namhaft gemacht werde, der name Θαλαμοποιοί für keine tragödie besser zu passen scheine, als für das mittelstück zwischen den Schutzstehenden und den Danaiden. Zugleich würden, nach dem, was bereits über dieses stück gesagt worden ist, die Θαλαμοποιοί als der chor zu betrachten sein, der nach der ermordung der Aegyptiaden deren stelle eingenommen habe, auf ähnliche weise wie in den Eumeniden diese durch ihre begleiter vertreten werden.

76.

Pollux VII. 122. καὶ ἐκφάνωμα δὲ καὶ κῆμα μέρη ἔργων ἐν Αἰσχύλου Θαλαμοποιοῖς·

ἀλλ' ὁ μὲν τις Λέσβιον φανώματι

κῆμ' ἐν τριγώνοις ἐκπεραίνετω ἑυθμοῖς.

τάχα δὲ καὶ οἱ Θαλαμοποιοὶ εἶδος τέχνης. Ita haec exhibuit Bekkerus. Antea legebatur καὶ Λέσβιον δὲ καὶ ἐκφανώματα καὶ κῆμα, et in Aeschyli versibus ἐμπεραίνετω, id quod Toupius emendavit. Scribendum puto καὶ φάνωμα δὲ καὶ κῆμα. Videtur hoc sensisse etiam F. V. Fritschius, qui in commentatione de sortitione iudicum p. 52. de hoc loco disputavit, recte vituperans eos, qui φανώματι ex Aeschyli versibus eiiciendum censuerunt. Hesychius φανώματα, σανιδώματα. Photius καλυμματία, ἃ τινες φανώματα. οὕτως Ἀριστοφάνης. Servavit Aristophanis versum, qui fuit in Babyloniis, Pollux X. 173. ὡς ἐν καλυμματίοις τὸν οἶκον ἤρεφεν. Est enim καλυμματίων pars camerata in laquearibus, quae sunt φανώματα: quae pars Lesbium cymatium a Vitruvio IV. 6, 2. ut ab Aeschylo dicta est, quod sinuoso flexu curvata sit. Apte comparatum cum his est illud Aristotelis in Ethicis Nicomacheis V. 14. τοῦ γὰρ ἀορίστου ἀόριστος ὁ κανὼν ἔστω, ὡς-

περὶ καὶ τῆς Δεσβίας οἰκοδομῆς ὁ μολίβδινος κανὼν· πρὸς γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ λίθου μετακινεῖται καὶ οὐ μένει ὁ κανὼν. Quum autem ἐν τριγώνοις ἔνδομοις ἐκπεραίνεσθαι iubetur cymatium, apparet laquearia intelligi triquetra, describique singulari arte aedificandum thalamum.

ΘΕΩΡΟΙ Η ΙΣΘΜΙΑΣΤΑΙ.

77.

Athenaeus XIV. p. 629. F. σχήματα δ' ἐστὶν ὀρχήσεως ξιφισμός, καλαθισμός, καλλαβίδες, σκῶψ, σκῶπευμα. ἦν δὲ ὁ σκῶψ τῶν ἀποσκοπούντων τὸ σχῆμα, ἄκραν τὴν ὑπὲρ τοῦ μετώπου κεκρωτότων. μνημονεύει Δισχύλος ἐν Θεωροῖς

καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδ' εἰ σοὶ σκωπευμάτων.

Hesychius σκωπευμάτων, σχῆμα τῆς χειρὸς πρὸς τὸ μέτωπον τιθεμένης, ὡς περ ἀποσκοπούντων. Photius p. 527, 6. σκῶπευμα, σχῆμα σατυρικόν, ὡς καὶ ὁ σκωπός (scribe σκοπός: v. Athen. p. 630. A. Hesych. in v. ὑπόσκοπον χέρα). οὕτως Δισχύλος. Illustravit hunc gestum Welckerus *Zeitschr. für alte kunst* I. p. 32. et ad Zoegae diss. p. 357. Ad eundem locum pertinuit fortasse fr. 422.

78.

Hesychius λαμβίς. Δισχύλος Θεωροῖς ἢ Ἰσθμιασταῖς. τοῖς καθαρίζουσιν ὁ αὐλὸς συνῆι, καὶ αἱ τοιαῦται καθαρίσεις ἐλέγοντο παριαμβίδες.

79.

Hesychius ἀποστάς, φρυγὼν· Δισχύλος Ἰσθμιασταῖς καὶ Ἀλκμήνη. Codex ἰσθάσταις.

80.

Photius p. 655, 12. ψό, ἐπὶ τοῦ σαπρού καὶ μὴ συναρέσκοντος. ἔστι δὲ ἀποκομματικοῦ λεξειδίου· ψόθον γὰρ καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης. "πλέω γράσσου καὶ ψοθοίου καὶ ῥύπου γε καὶ ψόθου" Δισχύλος Θεωροῖς. Dobræus p. 735. "Lege πλέω γράσσου τε καὶ ψόθου· οἶον, καὶ ῥύτου· Δισχύλος Θεωροῖς· et intellige quasi statim post ψό sequeretur Δισχύλος." G. Dindorfus

πλέω γράσσου γε καὶ ψοθοίου καὶ ῥύπου.

Theognostus in Bekkeri Anecd. p. 1432. ψοθοῖος ὁ ἀκάθαρτος.

ΘΡΗΣΣΑΙ.

De Aeschyli tragoediis fata Aiacis et Teucrici complexis Opusc. VII. p. 362.

81.

Scholias Sophoclis ad Ai. 134. explicans, cur Sophocles ex viris Salaminii chororum fecerit, τὸ δὲ τῶν αἰχμαλώτων κηδεμονικὸν μὲν, ὡς Δισχύλος ἐν Θρησσαις, οὐ μὴν εὐπρόσωπον· ὄρα γὰρ οἶον τὸ αἰχμαλώτους ἐπιτιμᾶν τῷ Μενελάῳ.

82.

Scholias Sophoclis ad Ai. 815. μετακείται ἡ σκηνὴ ἐπὶ ἐρήμου τινὸς χωρίου, ἐνθα ὁ Αἴας εὐτρεπίσας τὸ ξίφος ἤησιν τινα πρὸ τοῦ θανάτου προφέρειται, ἐπεὶ γελοῖον ἦν κωφὸν εἰσελθόντα περιπεσεῖν τῷ ξίφει. ἔστι

δὲ τὰ τοιαῦτα παρὰ τοῖς παλαιοῖς σπάνια· εἰώθασι γὰρ τὰ πεπραγμένα δὲ ἀγγέλων ἀπαγγέλλειν. τί οὖν τὸ αἷτιον; φθάνει Αἰσχύλος ἐν Θρησσαις τὴν ἀναίρεσιν Αἴαντος δι' ἀγγέλου ἀπαγγεῖλαι. ἴσως οὖν καινοτομεῖν βουλόμενος καὶ μὴ κατακολουθεῖν τοῖς ἑτέρου τινὸς ὑπ' ὄψιν ἔθνηκε τὸ δρωμένον· ἢ μᾶλλον ἐκπληῆσαι βουλόμενος· εἰκὴ γὰρ κατηγορεῖν ἀνδρὸς παλαιοῦ οὐχ ὅσιον.

83.

Scholiasies Homeri ad II. XIV. 404. τρωτὸς δὲ ὁ Αἴας ὅλον τὸ σῶμα, οὐχ ὡς Αἰσχύλος τὰ περὶ τὴν μασχάλην. δῆλον δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀγῶνος. μονομαχοῦντος γὰρ αὐτοῦ πρὸς Διομήδην φησί “καὶ τότε δὴ δ' Αἴαντι περιθδύσαντες Ἀχαιοί,” ὡς δυναμένον τρωθῆναι. τοῦτο δὲ ὑπονοοῦσι διὰ τὸ μηδέποτε παρ' Ὀμήρῳ τετρῶσθαι αὐτόν. Eustathius p. 995, 2. σημειῶσαι καὶ ἐκ τούτου ὅτι τρωτὸς ὅλον ἦν ὁ Αἴας τὸ σῶμα, καὶ οὐ μόνον τὰ περὶ μασχάλην κατὰ Αἰσχύλον καὶ ἄλλους. δῆλον γὰρ ὡς, εἰ μὴ αὐτοὶ ἐρύσαντο, κατηκοντίσθη ἄν. Scholiasies Sophoclis ad Ai. 833. παραδεδομένον δὲ καδ' ἱστορίαν ὅτι κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα ἄτρωτος ἦν ὁ Αἴας, κατὰ δὲ τὴν μασχάλην τρωτός, διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα τῇ λεοντῇ αὐτὸν σκεπάσαντα κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀσκέπαστον ἑᾶσαι διὰ τὸν γωρυτὸν ὃν περιέκειτο. φησὶν δὲ περὶ αὐτοῦ Αἰσχύλος ὅτι καὶ τὸ ξίφος ἐκάμπτετο οὐδαμοῦ ἰνδιδόντος τοῦ χρωτὸς τῇ σφαγῇ. τόξον ὡς τις ἐντείνων, πρὶν δὴ τις, φησί, παροῦσα δαίμων ἔδειξεν αὐτῷ κατὰ ποῖον μέρος δεῖ χρήσασθαι τῇ σφαγῇ, ὃ δὲ Σοφοκλῆς, ἐριθεύσαι μὲν τι ὡς πρεσβυτέρῳ μὴ βουληθείς, οὐ μὴν παραλιπεῖν αὐτὸ δοκιμάζων, ψιλῶς φησί “πλευρῶν διαρρηξάντα τῷδε φασγάνῳ,” κατὰ τί δὲ τὴν πλευρῶν μὴ εἰπῶν. Latere videntur talia fere Aeschyli verba

ἔκαμψε, τόξον ὡς τις ἐντείνων, ξίφος,
πρὶν δὴ παροῦσα δαιμόνων τις εὐφρόνως
ἔδειξεν αὐτῷ.

84.

Aristophanes Ran. 1294. τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι. Scholiasies Τιμαχίδας φησί τοῦτο ἐν ἐνίοις μὴ γράφεσθαι. Ἀπολλώνιος δὲ φησιν ἐκ Θρησσῶν αὐτὸ εἶναι. Scriptum fuisse credo apud Aeschylum

τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι ξίφος.

Omissum vulgo τε Bekkeri codices et primus Dobraei ac Baroccianus primaque editio Iuntina praeberunt. Si omittitur, versus metro caret, nedum orthium praebeat, quae Fritschii ad Ran. p. 391. est sententia, pedem cum νόμφ confundentis. Non magis Aeolici versus Aeschylō tribui possunt. Particula autem τε ne apud Aristophanem quidem sensu caret: pendent enim haec quoque a πέμπει.

85.

Hesychius ἄγαις, ζηλώσειν. Αἰσχύλος Θρησσαις. Codex ἄγαις: recte Favorinus ἄγαις. V. Erf. ad Soph. Ant. 4.

Ad Thressas pertinuisse videtur fr. 456.

ΙΕΡΕΙΑΙ.

Haec fabulam eiusdem cum Iphigenia trilogiae fuisse probabiliter ostendit Welckerus Tril. p. 408. ss. Mus. Rhen. V. (a. 1837.) p. 447. ss. Non commemoratur in indice fabularum.

86.

Aristoteles Eth. Nicom. III. 2. ὁ δὲ πράττει ἀγνοήσειεν ἂν τις, οἷον λέγοντές φασιν ἐκπεσεῖν αὐτοῖς, ἢ οὐκ εἶδέναι ὅτι ἀπόρρητα ἦν, ὡς πῆρ Αἰσχύλος τὰ μυστικά. Ad haec Eustratius p. 40. A. δοκεῖ γὰρ Αἰσχύλος λέγειν μυστικά τινα ἐν τε ταῖς Τοξοτίσι καὶ Ἱερείαις. καὶ ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῇ καὶ ἐν Ἰφιγενείᾳ καὶ ἐν Οἰδίποδι. ἐν γὰρ τούτοις πᾶσι περὶ Δημήτρας λέγων τῶν μυστικωτέρων περιεργότερον ἕπτεισθαι ἔωκε. λέγει δὲ καὶ περὶ Αἰσχύλου καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ὀμήρου, ὡς κινδυνεύοντος ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεθῆναι ἐπὶ τῷ τῶν μυστικῶν περιφέρειν (scr. προσφέρειν) τινα δοκεῖν, εἰ μὴ προαισθόμενος κατέφυγεν ἐπὶ τὸν τοῦ Διονύσου βωμόν· καὶ Ἀρειοπαγιδῶν αὐτὸν παραιτησάμενων, ὡς ὀφείλοντα κριθῆναι πρώτον, ἔδοκει ὑπαχθῆναι εἰς δικαστήριον καὶ ἀποφνεῖν, αὐτῶν τῶν δικαστῶν ἀφέντων μάλιστα, διὰ τὰ πραχθέντα αὐτῷ ἐν τῇ ἐπὶ Μαραθῶνι μάχῃ. ὁ μὲν γὰρ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κυναίγυρος (sic) ἀπέκοπει τὰς χεῖρας, αὐτὸς δὲ πολλὰ τραθεῖς ἀννήχθη φοράδον (scr. φοράδην). μαρτυρεῖ δὲ τούτοις καὶ τὸ ἐπιγράμμα τὸ ἐπιγεγραμμένον αὐτοῦ τῷ τάφῳ· “Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τὸ δὲ σῆμα κεύθῃ ἀποφθινόμενον πυροφόρον.” V. Opusc. II. p. 164. et Lobeckium in Aglaoph. p. 77. seqq.

87.

Macrobius Saturn. V. 22. In tertio libro (Aeneidos) cursim legitur, neque unde translatum sit quaeritur “quae Phoebus pater omnipotens, mihi Phoebus Apollo praedixit.” — Sed affirmo doctissimum vatem etiam in hoc Aeschylum, eminentissimum tragoediarum scriptorem, secutum, qui in fabula, quae Latine Sacerdotes inscribitur, sic ait

στέλλειν ὅπως τάχιστα· ταῦτα γὰρ πατὴρ
Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξίᾳ θεοπλίματα·

et alibi (Eum. 19.) “πατὴρ προφήτης ἐστὶ Λοξίας Διός.” Scholiastes Sophoclis ad Oed. Col. 793. δοκεῖ γὰρ ὁ Ἀπόλλων παρὰ Διὸς λαμβάνειν τοὺς χρησμούς, ὡς καὶ ἐν Ἰφικλείᾳ φησί, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἱερείαις, “στέλλειν ὅπως τάχιστα· ταῦτα γὰρ πατὴρ Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξίᾳ.” καὶ Ἀριστοφάνης Ἡρωσιν.

88.

Aristophanes Ran. 1305.

εὐφραμεῖτε μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οὔγειν.

Scholiastes in cod. Rav. et Ven. εὐφραμεῖτε μελισσονόμοι· ἐξ Ἱερείων Αἰσχύλου.

89.

Hesychius et Favorinus Κασωλάβα, οἱ μὲν πόλις, οἱ δὲ κόμη. Αἰσχύλος Ἱερείαις.

Ixionis iniusta et temeraria facinora in cognomine tragoedia et ea quae *Περραιβίδες* vocabatur descripta esse intellexit O. Müllerus in Notitiis litterariis Göttingensibus a. 1827. p. 671. qui Ixionem Gyrtone regnasse dixit, fortasse quod Phlegyaë filius a multis nominatus est: non enim me id alibi legere memini: Palaephatus Larissae habitasse scripsit. Sequebatur autem Perrhaebidas Ixion, in qua fabula ille expiabatur.

90.

Hesychius *ιερείτω, καθαρμοῦ δεομένην, ἰκέτω. Δισχύλος Ἰξίονι. Codex ιερείτην.* Mutaverunt hoc alii in *ιερίτω*, non Lobeckius in prolegomenis pathologiae p. 387. Dicebatur fortasse Ixion tendere *ιερείτω χέρα*.

91.

Homerici epimerismi in Cramerii Anecd. Oxon. I. p. 82, 10. *παρὰ δὲ τὸ ἀλαστοῦ ῥῆμα ἀλάστορ ὁ Ζεὺς, ἐπὶ τῶν χαλεπῶν τι προσσόντων· παρηκτικῆ δὲ ἢ εὐθεΐα παρὰ τὴν ἀλάστορος γενικῆν. Δισχύλος Ἰξίονι*

πρηνμενῆς ἀλάστορος·

καὶ Φερεικῆς “ὁ Ζεὺς δὲ ἰκέσιος καὶ ἀλάστορος καλεῖται.” Verbis simillimum, re diversum est, quod Orestes in Eumenidibus v. 235. dicit, *δέχον δὲ πρηνμενῶς ἀλάστορα.* Fortasse item in Ixione fuit quod Aeschylum dixisse adnotatum est in Anecd. Bekkeri p. 382, 30. *μέγαν ἀλάστορον*, credo in versu dochmiaco.

92.

Stobaeus CXXI. 16. *Δισχύλον Ἰξίονος βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος.*

93.

Athenaeus IV. p. 177. A. (de tibiis *ἡμίποις*) *εἰσὶ δ' οἱ αἰλοὶ οὗτοι ἐλάσσονες τῶν τελείων. Δισχύλος γοῦν κατὰ μεταφορὰν ἐν Ἰξίονί φησι*

τὸν δ' ἡμίπονον καὶ τὸν ἐλάσσονα

ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.

Respexerunt haec verba Pollux VI. 161. *ἡμίπονον αἰλὸν Δισχύλος*, et Hesychius, apud quem vitiose scriptum est *ἡμίπονος αἰλός, ὁ ὑποτεταγμένος τῷ τελείῳ, μεταφορικῶς δὲ ἡμίποπος θράσος.* Porsonus falsa de metro opinione motus *καὶ τὸν ἐλάσσων* scribi volebat. Bothio expungenti haec verba ut interpretationis causa adiecta Erfurdus (*Königsb. Arch.* 1812. p. 454.) aliique assensu sunt. Poterunt tamen servari, quia, si tibia *ἡμίποπος* minor est, non consequitur ut omnis minor *ἡμίποπος* sit. Comparabatur autem, nisi fallor, temeritas Ixionis ad potentiam Iovis.

94.

Scholias Pindari ad Pyth. II. 39. *τὸν Ἰξίονα οἱ μὲν Ἀντίονος γενεαλογούσω, ὡς Δισχύλος.* Potuit saepius in illa trilogia dici *Ἀντίονος πατ.* Recte autem Boeckhius e cod. Götting. *Ἀντίονος* pro *Ἀντίωνος* reposuit.

ΙΨΙΓΕΝΕΙΑ.

V. ad *Ἰρσεΐας.*
AESCHYLUS I.

95.

Mystica nonnulla in hac fabula Aeschylus evulgavit: v. fr. 86.

96.

Scholiastes Sophoclis ad Ai. 722. *κυδάζεται, λουδορεται, ὑβρίζεται ὑπὸ πάντων. — Δισχύλος ἐν Ἰφιγενείᾳ**οὐ τοι γυναιξὶ δεῖ κυδάζεσθαι· τί γάρ;*Apud Suidam in v. *κυδάζεται scriptum est οὐ τοι γυναιξὶ κυδάζεται.*

97.

Aristophanes Ran. 1302.

*κύδιον Ἰφαιῶν Ἀτρείως πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ.*Scholiastes *κύδιον Ἰφαιῶν Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος, ἐπισκέψασθε πόθεν εἶσι. Τιμαχίδας δὲ ἐκ Τηλέφου Δισχύλου. Ἀσκληπιάδης δὲ ἐξ Ἰφιγενείας. Cod. Rav. nihil habet praeter ἐκ Τηλέφου Δισχύλου.*

ΚΑΒΕΙΡΟΙ.

98.

Athenaeus X. p. 428. F. *ἐπεὶ καὶ τὸν Δισχύλον ἐγὼ φαίην ἂν τοῦτο διαμαρτάνειν· πρῶτος γὰρ ἐκεῖνος καὶ οὐχ, ὡς ἐνιοὶ φασιν, Εὐρυπίδης παρήγαγε τὴν τῶν μεθύοντων ὄψιν εἰς τραγωδίαν. ἐν γὰρ τοῖς Καβείροις εἰσάγει τοὺς περὶ τὸν Ἰάσονα μεθύοντας. ἃ δ' αὐτὸς ὁ τραγωδιοποιὸς ἐποίη, ταῦτα τοῖς ἤρωσι περιέθηκε· μεθύων γοῦν ἔγραφε τὰς τραγωδίας.*

99.

Athenaeus IX. p. 373. D. *ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρσενικοῦ οὐ μόνον ὄρνυ, ἀλλὰ καὶ ὄρνιθα. — Δισχύλος Καβείροις**ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὀδοῦ.*

100.

Scholiastes Pindari ad Pyth. IV. 303. *πάντας Σοφοκλῆς ἐν ταῖς Διμυῖαισι τῷ δράματι καταλέγει τοὺς εἰς τὸ Ἀργῶν εἰσελθόντας σκάφος, καὶ Δισχύλος Καβείροις. Libri κιβήραις: emendavit Meursius.*

101.

Pollux VI. 23. *οἰνηρός — καὶ Δισχύλος**μήτε κρωσσούς**μήτ' οἰνηρούς μήτ' ὕδατηρούς**λείπειν ἀφνεοῖσι δόμοισιν.*Libri *λείπειν*: emendavit Blomfieldius ad Sept. ad Theb. 55. Idem *μήτ' αὐ κρωσσούς*, postea in Museo crit. Cantabr. P. II. p. 188. *μηθ' αὐ κρωσσούς. Phrynichus in Anecdosis Bekkeri p. 115, 3. ὕδρηρούς πίθους καὶ οἰνηρούς. Δισχύλος Καβείροις. Codex καεῖραις.*

102.

Plutarchus Symp. II. 1. p. 632. F. *καὶ εἴ τις ἀντιστρέφας αἰτιῶτο τοὺς Δισχύλου Καβείρους ὄξους σπανίζειν δῶμα ποιήσαντας, ὥσπερ αὐτοὶ παίζοντες ἠπέλιθαν. V. Lobeck. Aglaoph. p. 1207.*

ΚΑΛΛΙΣΤΩ.

103.

Hesychius Πανίας βήσας, ως ἀπὸ τοῦ Πανός. Δισχῦλος Καλλιστοῖ. Codex ως ἐπὶ τοῦ: Favorianus ως ἀπὸ τοῦ. Photius p. 377, 17. Πανιάς αἶσα, ἀπὸ τοῦ Πανός.

ΚΑΡΕΣ Η ΕΥΡΩΠΗ.

104.

Stobaeus Ll. 26. Δισχῦλου Καρῶν

ἀλλ' ἄρης φιλεῖ

ἀεὶ τὰ λῦστα πάντα τᾶνθρώπων στρατοῦ.

Ingeniose, sed non bene, Valckenarius in Diatr. p. 224. s. ἀλλ' ἄρης φιλεῖ γ' αἰεὶ τὰ λῦστα πάντ' ἅμᾶν στρατοῦ. Erfurditius ad Soph. Philoct. 437. p. 223. παντός ἀνατρέπων. Facilius potuisse πάντ' ἀνατρέπων dicit G. Dindorfius.

105.

Stephanus Byzantius Μύλασα, πόλις Καρίας, ἀπὸ Μυλάσου τοῦ Χρυσόορος τοῦ Γλαύκου τοῦ Σισύφου τοῦ Αἰόλου. λέγεται καὶ Μύλασος, ὡς Δισχῦλος ἐν Καρσίν ἢ Εὐρώπῃ.

Ad Cares Meinekius refert fr. 357.

ΚΕΡΚΥΩΝ.

106.

Pollux X. 175. εἰεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες ἐκ τῶν σκευῶν, Πλάτωνός τε εἰπόντος καὶ ἐν Κερκύονι Δισχῦλου

ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας.

107.

Hesychius ἄμβωνες, αἱ προσαναβάσεις τῶν ὄρων. Δισχῦλος Κερκύονι καὶ Σισύφῳ. Codex κερκύονι. Erotianus in v. ἄμβων p. 86. καὶ γὰρ οἱ Ῥόδιοι ἄμβωνας καλοῦσι τὰς ὄρων αἰσῆς τῶν ὄρων ἀναβάσεις. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Δισχῦλος καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἐν ταῖς Ἀττικαῖς λέξεσι.

108.

Hesychius ἀπεψύχη, ἀπεπνευματίσθη. Δισχῦλος Κερκύονι σατυρικῶ. Codex ἀπεψύχει εἰ κερκύνῃσατυρικῶ.

109.

Hesychius ἀτίσεις, ἀτιμάσεις. Δισχῦλος Κερκύονι.

110.

Hesychius εὐληματεῖ, λήματος καὶ ἀνδρείας εὐ ἔχει. Δισχῦλος Κερκύονι σατυρικῶ. Codex et Favorianus κερκύνῃ σατυρικῶ.

111.

Harpocration ὄρον, σκευὸς τι γεωργικόν, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους ὑπόσημαίει. μήποτε μέντοι τὸ ὄρον παρὰ τε Δισχῦλῳ ἐν Κερκύονι καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν β' Ἐπικλήρῳ σημαίνει ἔυλον τι, φ' τὴν πεπατημένην

σταφυλήν πιέζουσιν. Codices κεραννών. Fabulae nomen omittunt Photius p. 349, 18. et Suidas.

ΚΗΡΥΚΕΣ.

112.

Pollux X. 68. de osculi genere quodam, μήποτ' οὖν βέλτιον στενόστομον αὐτὸ καλεῖν, εἴρηται δὲ τοῦνομα ἐπὶ ἀμφοτέρως ἐν σατυρικῷ δράματι Κήρυξι τοῖς Δισχύλου,

στενόστομον τὸ τεῦχος.

113.

Pollux X. 186. φαίης δ' ἂν καὶ σισύρην, Δισχύλου μὲν ἐν Κήρυξι σατύροις λέγοντος

κατὰ τῆς σισύρης τῆς λεοντέας.

Toupius ad Suidam vol. II. p. 166. τῆς λεοντέας δορᾶς explet ex Hesychii et Suidae glossis λέοντειος δορά et λεοντεία δορά.

114.

Pollux IX. 136. de verbis morari significantibus, φαῦλον γὰρ τὸ λογγάζειν ἐν τοῖς Κήρυξι τοῖς Δισχύλου. Photius p. 228, 22. λογγάσω, στραγγεύσομαι, ὃ ἡμεῖς λαγγάσω καὶ λαγγονεύσω λέγομεν· Δισχύλος. Quae apud Photium sequuntur, δὲ ἐξ ὧν τὰ ἀπόγεια δοῦσιν λογγάσια, partem esse alius interpretationis quae ad v. λογγῶνες pertinebat, G. Dindorfius vidit.

115.

Photius p. 447, 11. πυρσοκόρσου λέοντος. Δισχύλος ἐν Κήρυξι σατύροις. Cod. κάρυξι. Hesychius sine auctore πυρσοκόρσου λέοντος, πυρροκεφάλου, ξανθοτρίχου.

116.

Anecdota Bekkeri p. 102, 14. κακοποιεῖν. Δισχύλος Κήρυξιν.

117.

Anecdota Bekkeri p. 109, 22. νόσον, χωρὶς τοῦ ἔ. Δισχύλος Κήρυξιν.

ΚΙΡΚΗ.

Κίρκη σατυρικὴ in indice fabularum.

118.

Hesychius αὐτόφορβος, αὐτοφάγος. Δισχύλος Κίρκη.

119.

Hesychius ζυγῶσω, δαμάσω, κλείσω, καθέξω. Δισχύλος Κίρκη σατυρικῆ. Photius p. 55, 8. ζυγῶσω, καθέξω, δαμάσω.

ΚΡΗΣΣΑΙ.

120.

Athenaenus II. p. 51. C. μόρα δὲ τὰ συκάμωια καὶ παρ' Δισχύλῳ ἐν Φρυξίν ἐπὶ τοῦ Ἑκτορος, "ἀνὴρ δ' ἐκείνος ἦν πεπαίτερος μόρων" ἐν δὲ Κρήσσαις καὶ τὰ τῆς βάτου

λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις
καὶ μιλιτοπρέπτοις βριθεται ταύτου χρόνου.

Eustathius p. 1254, 24. (1349, 27.) οὕτω Διοσχύλος "πέπλους μελαγχίμους" (Choeph. 11. φάρεσιν μελαγχίμοις) φησίν, ἕτερος δὲ τις μελάγχμια συκάμινω ἐν τῷ "λευκοῖς τε γὰρ μύροισι καὶ μελαγχίμοις," ὅπερ ἐστὶ μέλασι, "καὶ μιλιτοπρέποις," ἦγουν ἐρυθροῖς, "βρίθεται ταύτου χροιά."

121.

Hesychius ἀτόπαστον, ἀνεύκαστον. τοπάζω γὰρ τὸ εἰκάζω· καὶ τὸ ὑποτοπῆσαι δὲ ἐνθὲνδε λέγεται. Διοσχύλος Κρήσσαις. Codex ἀτόπαστον et ὑπὸ τὸ πονῆσαι. Favorinus ὑποτοπονῆσαι.

122.

Hesychius et Favorinus αὐτορέγμονος πότμου, ὅσον ἑαυτὸν ἔρεξε, καὶ κατευθὺς ἑαυτορέγμονος, παρὰ τὸ ὀρέγω τὴν χεῖρα. Διοσχύλος Κρήσσαις. Codex κρη^ϛ, unde Musurus Κίρηχ, quod omisit tyrographus. Praecedit apud Hesychium glossa, quae apud Favorinum sequitur, αὐτορέγμων, ἑαυτῷ ἐργαζόμενος. Suspicio scribendum esse αὐτορέγμονος πότμου, ὡς ἑαυτοῦ·

ὀρέζεται κατευθὺς αὐτορέγμονος
πότμου.

123.

Hesychius et Favorinus ἐπιξενουῶσαι, μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι. Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν συλλόγῳ καὶ Διοσχύλος Κρήσσαις.

124.

Photius p. 430, 24. πισσοκωνήτω πυρί, τῷ εὐκαύτῳ, ἐπεὶ τὰ καιόμενα πίσση χρίεται. Διοσχύλος Κρήσσαις. Hesychius πισσοκωνήτω πυρί (ita codex)· πίσση χρίουσιν, ἵνα τάχιον κατακαίηται. κωνῆσαι δὲ ἐστὶ τὸ περινεγαεῖν. Hesychius et Favorinus κωνῆσαι, πισσοκοπήσαι, καὶ κύκλω περινεγαεῖν. καὶ πισσοκόνιτον μέρος λέγουσιν, ὅταν πίσση καταχρισθῆντες τινὲς ὑπὸ πυρὸς ἀποθάνωσιν. Διοσχύλος Κρήσσαις καὶ Κρατίνος. Codex αἰσχύλος καὶ κρατίνος κρησσαις. Genuinum est πισσοκωνήτω πυρί, sed idem Aeschylus in eadem fabula idem epitheton ad μέρος arponere potuit.

ΛΑΙΟΣ.

Tetralogia, quae complectebatur Laium, Oedipodem, Septem ad Thebas, Sphingem satyricam, Aeschylus vicit Ol. LXXVIII. 1. V. didascaliam ad Septem ad Thebas in cod. Med. adscriptam.

125.

Hesychius ἀράχνον, ἀπ' εὐθείας ἀράχνης. Διοσχύλος Λαῖω.

126.

Scholias Aristophanis ad Vesp. 288. in cod. Veneto, ἐγγυτριεῖς· ἀπὸ τῶν ἐκτιθεμένων παιδῶν ἐν χύτραις. διὰ καὶ Σοφοκλῆς ἀποκτείνει χυτριεῖς ἔλεγεν ἐν Πριάμῳ, καὶ Διοσχύλος Λαῖω καὶ Φερειράτης. Codex λαῖω.

Quod Clemens Alexandrinus Strom. II. 15. p. 462. non nominato scriptore affert, ὃ μὲν γὰρ Λαῖος ἑκείνος κατὰ τὴν τραγῳδίαν φησίν

λέληθε δ' οὐδὲν τῶνδ' ἢ ὧν σὺ νοουθετεῖς,
 γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἢ φύσις βιάζεται,

ex Aeschyli Laio esse Th. Gatakerus Adv. Misc. p. 529. B. conieciat: et fortasse ita est, etsi vere dixit Butlerus posteriorem versum magis Euripidem aut recentiorem aliquem tragicum sapere.

Non recte ad Aeschyli Latum relatum est fr. 406.

ΑΕΩΝ.

127.

Stephanus Byzantius *χώρα*, — ὄθεν τὸ χωρίτης, — *Δισχύλος ἐν Λέοντι σατυρικῷ*

ὀδοιπόρων δῆλημα, χωρίτης δράκων.

Libri *σατυρικῆν* vel *σατυρικῶν* et *ὀδοιπορῶν*: correxit Salmasius Exerc. Plin. p. 889. A.

ΑΗΜΝΙΟΙ.

In indice fabularum.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ.

De Aeschyli Lycurgia Opusc. V. p. 3. V. ad *Βασσαρίδας*. Aristarchi *ὀπόμνημα Λυκούργου Δισχύλου* commemorat scholiastes Theocriti ad X. 18. V. ad Edonos fr. 60.

128.

Athenaeus X. p. 447. B. τὸν δὲ κριθῶν οἶνον καὶ βρῦτον τινὲς καλοῦσιν, ὡς Σοφοκλῆς ἐν *Τριπτολέμῳ* "βρῦτον δὲ τὸν χειρσαῖον οὐ δυνεῖν." καὶ Ἀρχίλοχος "ὡσπερ παρ' (παρ' addidit G. Dindorfius) ἀλφ' βρῦτον ἢ Θρηῖξ (sic Tourpius: libri *Θραῖξ*) ἀνῆρ ἢ Φρυξ ἔβρουζε, κύβδα δ' ἦν πονευμένη." μνημονεύει τοῦ πώματος *Δισχύλος ἐν Λυκούργῳ*,

καὶ τῶνδ' ἔπινες βρῦτον ἰσχυαίνων χρόνῳ,
 καὶ σεμνοκόμπει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγῃ.

Libri τῶν δ'. Id correxit G. Dindorfius. Idem, quod in codice Laurentiano *ἔπεινε* scriptum videret, non recte *ἔπινε* edidit. Deinde libri *σεμνοκόμπει*. Verbum aliunde non adnotatum *σεμνοκομπεῖν* reponendum esse intellexit Lobeckius ad Phryn. p. 416.

129.

Scholiastes Aristophanis ad Eq. 1147. *Δισχύλος ἐν Λυκούργῳ ἀλληγορικῶς τοὺς δεσμοὺς κημοὺς εἶρηκε διὰ τούτων,*

καὶ τοῦσδε κημοὺς στόματος.

130.

Scholiastes Sophoclis ad Oed. Col. 674. *ἀπέχουσα, ἄνω ἔχουσα. ὡς ἐν Λυκούργῳ Δισχύλος*

ἄκουε δ' ἄν' οὐς ἔχων.

Depromptus est hic versiculus ex melico carmine. Suidas et Favorinus *ἄν' οὐς ἔχων, ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ οὐς ἔχων.*

131.

Hesychius ἀνούτατος, ἄτρωτος ἐκ χειρός. Δισχύλος Δυκούργῳ. Fortasse huc pertinet quod Hesychius non nominato auctore alibi posuit, ἄβλητος, ἄτρωτος ἐκ βέλους, ut Aeschylus scripserit ἄβλητος ὦν, ἀνούτατος.

ΑΥΤΡΑ.

Eadem quae Phryges.

ΜΕΜΝΩΝ.

132.

Memnon relatus est in indicem fabularum. Praeterea apud Pollucem IV. 109. s. haec leguntur, ὅποτε μὴν ἀντὶ τέταρτου ἑποκριτοῦ θεοὶ τινὰ τῶν χορευτῶν εἶπεν ἐν ᾧδῃ, παρασκηνίον καλεῖται τὸ πρᾶγμα, ὡς ἐν Ἀγαμέμνονι Δισχύλου· εἰ δὲ τέταρτος ἑποκριτὴς τι παραφθέγγαιτο, τοῦτο παραχορήγημα ὀνομάζεται, καὶ πεπρᾶχθαι φασὶν αὐτὸ ἐν Μέμνονι Δισχύλου. Ita edidit Bekkerus. In aliis codicibus ἐν Μέμνονι legitur, in aliis ἐν Ἀγαμέμνονι. Dictum est de hoc loco in Opusc. VII. p. 347. ss.

Ad Memnonem fortasse pertinent fr. 300. 301. 302. 306. 441. 457.

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ.

De Aeschyli Myrmidonibus, Nereidibus, Phrygibus Opusc. V. p. 136.

133.

Harpocration προπεπωκότες, ἀντὶ τοῦ προδεδωκότες. ἐκ μεταφορᾶς δὲ λέγεται. Δημοσθένης ἐπὲρ Κτησιφῶντος. ἐν ἀρχῇ δὲ τῶν Μυρμιδόνων Δισχύλος

τάδε μὲν λεύσσεις, φαιδιμ' Ἀχιλλεῦ,
δοριλυμάντους Δαναῶν μοχθοῦς
οὓς . . . . . εἶσω κλισίας.

Quod deest verbum Blomfieldius in praefatione ad Persas p. 14. sic restituendum putabat, οὓς σὺ προπίνεις. Heathius eo loco προπεπωκῶς excidisse coniecit, qui si non est falsus, credam deinde vel μίμνεις vel θάσσεις vel talorum ludi commemorationem secutam esse, si verum est quod unus scholiastarum Aristophanis scripsit ad Ran. 1447. V. fr. 147. Primum versum Ranis inseruit Aristophanes v. 1023. ubi scholiastes ἔστι δὲ ἀρχὴ αὕτη Μυρμιδόνων Δισχύλου.

134.

Aristophanes Ran. 1295.

Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδαίκτον ἀκούων
λήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγαν;

Alterum versum saepius repetit Aristophanes. Scholiastes τοῦτο ἀπὸ τῶν πρέσβων πρὸς Ἀχιλλεῖα Δισχύλος πεποίηκεν. ἔστι δὲ ἐκ Μυρμιδόνων. προσφέρει καὶ Ἐδριπίδης εἰς γέλωτα ἄλλα ἐξ ἄλλων δράματα συναγαγών. διὸ καὶ ἀσαφῆ, μίαν ἁρμονίαν οὐκ ἔχοντα. Et ad v. 1297. προσφέρεται δὲ οὐκ ἐφραξῆς τὰ αὐτὰ μέλη αὐτοῦ, ἀλλ' ὡς ἔτυχεν ἄλλο ἄλλοθεν, καὶ

ἐπιλέγει τὸ ἰήκοπον, κυρίως ἐκείνων τῶν στίχων ὃν, τοῦ Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ. In versibus Aeschyli recte meliores codices Ἀχιλλεῦ: edebatur ante Bekkerum Ἀχιλλεῦ. In secundo versu libri ἰήκοπον. Scholiastes ad v. 1307. τινὲς ἀξιοῦσι τὸ ἰή ψιλοῦν, ὅταν μὴ ἦ ἐν ἕμῳ. (v. Etym. M. p. 469, 41.) ἐκεῖ γὰρ δασύνεται. ὡς ἐφρουμνίῳ δὲ κέχρηται τῷ ἰήκοπον οὐ πελάθεις. Eadem iisdem fere verbis Suidas in ἰη, addens ille in fine ἐπ' ἀρωγάν. Scholiastes ἀνδροδάϊκτον ἀρωγάν videtur coniunxisse. Sed tamen quem non admoneat adiectum ἀκούων ut sic potius verba et scribenda et interpungenda censeat:

Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ', ἀνδροδάϊκτον ἀκούων,
 ἰή,
 κόπον, οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

Nam ἰήκοπος vereor ne vox sit nihili. Et sic corrigendum esse vidit Heathius. Non probo quae F. V. Fritzschi ad Ranas p. 379. ss. disputavit. — Apud Homerum in nono Iliadis oratores ab Agamemnone missi ad Achillem veniunt Phoenix, Aiax Telamonius, Vlixes, cum Hodio et Eurybate praecocibus, qui precibus donorumque promissione eum moveant, ut opem ferat afflictis. Id imitatum esse Aeschylum quum per se verisimile est, et fragmentis quibusdam Attii proditur, tum nescio an eo referendum sit illud, quod supra attuli ab scholiasta Aristophanis dictum, τοῦτο γὰρ ἀπὸ τῶν πρέσβειων πρὸς Ἀχιλλεῖα Διογύλος πεποίηκεν. Quamquam si legati isti, ut visum est quibusdam, illos versus quos iis tribuit scholiastes recitassent, plane abiiciendum esset illud testimonium. Prorsus enim repugnat legi et consuetudini tragoediae, legatos et oratores canticum canere, quos decebat versibus iambicis orare atque admonere eum ad quem essent missi. Et profecto scholiastes Baroccianus ad v. 1299. illa, quae supra paullo aliter dicta vidimus, his verbis refert, ἴστέον ὅτι τὸ ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν παίζων πανταχοῦ ἐπιφέρει, κυρίως ἐκείνων τῶν ἰαμβείων ὃν, τοῦ Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ. Apertum est, utrumque scholiastam errare, hunc, quum illud ἰήκοπον ad iambos rettulit, illum, quod melicos versus tribuit legatis. Licebit tamen alterum excusare, alterum etiam defendere: excusare eum, qui iambos nominat, si non imperitia metri, sed, quod legati quoque iambica oratio verbis illis Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ incipiebat, confudit duarum partium exordia; defendere alterum, si chorus Myrmidonum e delectis ex Achillis exercitu viris constitit, qui cunctorum Myrmidonum nomine ad eum erant delegati.

135.

Strabo XIII. p. 916. (616.) ῥεῖ δ' ἐκ τοῦ Τήμνου ποταμὸς Μύσιος, ἐμβάλλων εἰς τὸν Κάϊκον ὑπὸ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ. ἀφ' οὗ δέχονται τινες εἰπεῖν Διογύλον κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐν Μυρμιδόσι προλόγου

ἰὼ Κάϊκε Μύσισιαι τ' ἐπιρροαί.

Macrobius Saturn. V. 20. hoc in loco ad fidem sensui faciendam, quod utiginosa sint non sola Gargara pro vicinia montis, sed et universa Mysiae arva, adhiberi potest testis Aeschylus, ἰὼ Κάϊκε Μύσισιαι τ' ἐπιρροαί.

Scholiastes Hephaestionis p. 84. (163. Gaisf.) ἐπίθῃμι καθαρὸν ἱαμβον τόνδε, “ἰὼ Κάϊε Μύσιαί τ’ ἐπιρροαί.” Quod Strabo dicit κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐν Μυρμιδόσι προλόγου, apertum est cum nou his verbis usurum fuisse, si totius fabulae exordium voluisset significari. Id dixisset ἐν ἀρχῇ, ut Aristophanis scholiastam vidimus. (V. tamen Dindorfium ad schol. Arist. ad Thesm. 1074.) Hinc apparet, quem prologum dicit Strabo, primam esse histrionis orationem iambicam. Optabat fortasse Achilles, ut in Mysia ad Caicum amnem substulisset, nec comitatus ad Troiam esset exercitum Graecorum. Pauvius suspicabatur Strabonem memoriae errore Myrmidones pro Mysis nominasse: persuasitque quibusdam.

136.

Scholiastes Aristophanis ad Av. 1256. τριέμβολον, πολλάκις ἐμβαλεῖν θανάμενον. μήποτε δὲ καὶ πλοίου τις ἢ κατασκευή. καὶ γὰρ δεξιέμβολον Δισχύλος εἶπε τὴν τοῦ Νέστορος ναῦν ἐν Μυρμιδόσι. Eadem Suidas in τριώβολον, sed omissis Δισχύλος εἶπε.

137.

Scholiastes Aristophanis ad Pacem v. 1177. ὡςπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν ὡς φοινκᾶ πτερὰ ἔχοντα θηλοῖ. ὅτι τοῦ παρ’ Δισχύλου πολλάκις κληθέντος ἱππαλεκτρῶνος, ὃν αἰεὶ κωμικοῦσιν, ἐν Μυρμιδόσι μέμνηται. In cod. Veneto ἄλλως “ἀπὸ δ’ αὐτε ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν στάζει κηρόθεν τῶν (sic apud Dindorfium, apud Bekkerum κηρ. θέντων) φαρμάκων πολλὸς πόνος.” Aristophanes Av. 800. εἶτ’ ἐξ οὐθενὸς μεγάλα πράττει κᾶστι νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν. Scholiastes παρὰ τὰ γραφέντα ἐκ Μυρμιδόνων Δισχύλου, λέγει δὲ ὅτι ἀρτίως μέγας ὄρνις γέγονε καὶ οὐχ ὁ τυχῶν. Aristophanes Ran. 962. (940.) Διόνυσος. νῆ τοὺς θεοὺς, ἐγὼ γοῦν ἦδη ποτ’ ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρόπησα τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρῶνα ζητῶν τίς ἐστὶν ὄρνις. Δισχύλος. σημεῖον ἐν ταῖς ναυσίν, ὠμαθέστατ’ ἐνεγέγραπτο. Scholion codicis Rav. προεῖρηται ὅτι ἐκ Μυρμιδόνων ἐστὶν ἐπὶ νεῶς, “ἐπὶ δ’ αἰετὸς ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν.” τὸ δὲ ἵππος ἐπὶ τοῦ μεγάλου. Latere videntur in corrupta scriptura haec Aeschyli verba:

ἀπὸ δ’ αὐτε ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν
στάζει, κηρόθεντων φαρμάκων πολλὸς πόνος.

Vt praecesserit verbum quales χροία est, quo crasis fieret in ἀπό. Fortasse tamen scripsit Aeschylus ἀπὸ δ’ αὐτε ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν στάζει κηρόθεντων φαρμάκων πολλὸν πόνον. V. Opusc. V. p. 143. s. Improbavit haec Welckerus in censura eorum quae Letronius et Rochettus de pictura patrietum scripserunt (*Allgem. literaturz.* 1836. II. p. 149.).

138.

Hesychius ἀγρευμον, τὸν κάμακα, ἀπὸ τοῦ αἰρεῖν καὶ λαμβάνειν, ἦγον ἀγρεύειν ἢ λαμπάδα ἢ δόρυ. Δισχύλος δὲ Μυρμιδόσι ἀγρέμονα τὸν ἐπιμήνιον. Codex Δισχύλος δὲ Μυρμιήδ. Is Meursio in Graecia ferriata v. Νουμηρία sacrificulus dici visus. Rectius fortasse scriptum est apud Favo-

rinnm *Δισχύλος ἐν Μυρμιδόσω*, nisi quod ἀγρέμονα, non ἄγρεμον, possuisse videtur Aeschylus. Tum nova glossa est ἀγρέμονα, τὸν ἐπιμήνιον.

139.

Ad Myrmidones respicit Aeschylus Aristophanis Ran. 1040. ὄθεν ἤμῃ φρῆν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολέοντων. Ex ea narratione, qua pugnantis Patrocli fortitudo describebatur, sumptum esse coniectio quod non indicato fabulae nomine memorat scholiastes Victorianus ad II. XVI. 380. ubi quum magno impetu equi Achillis transsiluisse fossam dicantur, sic scribit, τοῦτο πρὸς τὴν ἀρετὴν τῶν Ἀχιλλέως ἵππων. Ἐκτορ δὲ αὐτὸ μόνον ἐκαυήσατο, οὐ μὴν ἐτέλεσεν. "Ἴπποι δὲ ἄρα τάφρον" (II. VIII. 179.). *Δισχύλος δὲ Ἀχιλλέα σὺν τῇ πανοπλίᾳ φησὶν ὄπθεν ὀρμήσαντα πηδῆσαι τὴν τάφρον, μὴ δείξαντα τὰ νῦτα τὸς ἔχθροῦς.* Per errorem scriptum est Ἀχιλλέα pro Ἐκτορα. V. fr. 457. et Opusc. V. p. 145.

140.

Hesychius *ἔγκουράδες*, τὰ ἐν τῷ προσώπῳ στίγματα, καὶ οἱ ἐν ταῖς ὀροφαῖς γραφικοὶ προσώπων πίνακες. ἔστι γὰρ κουράς ἢ κορυφή (ὀροφή Struvius in supplementis lexicis Schneideri p. 117.) καὶ ὁ γραπτὸς πίναξ. *ἔγκουράς* δὲ ὁ γεγραμμένος (ἔστι γὰρ κουράς ἢ κορυφή καὶ ἔγκουράς ὁ ἐγγεγραμμένος Lobeckius pathol. p. 451.). *Δισχύλος Μυρμιδόσω.* Idem *κουράς*, ἢ ἐν τοῖς ὀροφήμασι γραφή, ὀροφικὸς πίναξ. παρὰ δὲ *Δισχύλῳ* ἐν *Μυρμιδόσω* ἀμφιβάλλεται (sic pro ἀμφιβάλλει scribendum) *ἔγκουράδι*. ἔστι δὲ *ἔγκουράς* ὀροφικὸς πίναξ. In his apud Favorinum τὸν *κουράδι*. Apparet dubitasse grammaticos, utrum *ἔγκουράδι* an ἐν *κουράδι* scripsisset Aeschylus.

141.

Athenaeus XIII. p. 601. A. οὕτω δ' ἐναγώνιος ἦν ἡ περὶ τὰ ἐρωτικὰ πραγματεία, καὶ οὐδεὶς ἠγεῖτο φορτικὸς τοὺς ἐρωτικούς, ὥστε καὶ *Δισχύλος*, μέγας ἂν ποιητής, καὶ Σοφοκλῆς ἦγον εἰς τὰ θέατρα διὰ τῶν τραγωδιῶν τοὺς ἐρωτας, ὃ μὲν τὸν Ἀχιλλέως πρὸς Πάτροκλον, ὃ δ' ἐν τῇ Νιόβῃ τὸν τῶν παίδων διὸ καὶ παιδευαστῶν τινες καλοῦσι τὴν τραγωδίαν καὶ ἐδέχοντο τὰ τοιαῦτα ἔσματα οἱ θεαταί. Plato in Symposio p. 180. A. *Δισχύλος* δὲ φλυαρεῖ φάσκων Ἀχιλλέα Πατρόκλον ἐρᾶν, ὃς ἦν καλλίων οὐ μόνον Πατρόκλου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἡρώων ἀπάντων, καὶ ἔτι ἀγένειος, ἔπειτα νεώτερος πολὺ, ὧς φησὶν Ὅμηρος. Tacens in mente habuit Aeschylum Aeschines or. in Timarchum §. 142. Athenaeus XIII. p. 602. E. de puerorum amore, *Δισχύλος* δὲ καὶ Σοφοκλῆς ἀναφανθὸν ἔφασαν· ὃ μὲν *Μυρμιδόσι*,

σέβας δὲ μηρῶν ἀγνὸν οὐκ ἐπηδέσω,
ὡ̄ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων.

Libri ἄγιον: genuinam vocem posuit Th. Canterus Var. lect. II. 9. V. Pors. ad Eur. Med. 750. Apud Plutarchum in Amatorio p. 751. C. omissa illa voce legitur *σέβας* δὲ *μηρῶν* οὐ *κατηδέσω*, et deinde *πικρῶν*. Alterum versum

recte scriptum idem affert in libro de differentia amici et adulatoris p. 61. A. Ad eadem Achillis lamenta Porsonus rettulit proximum fragmentum.

142.

Lucianus Amor. cap. 54. vol. II. p. 457. ἀλλ' ἦν καὶ τῆς ἐκείνων φιλίας μεσίτης ἡδονή· στένων γοῶν Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀταμιεύτῳ πάθει πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀπερράγη,

μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσέβησ' ὀμιλίαν
κλαίων.

Libri εὐσεβῆς ὀμιλία καλλίω vel καλλίων. Quod correxi. Et κλαίων etiam Dobraeus in Appendice ad Aristoph. p. (129).

143.

Lexicon Coislinianum p. 469. (in Bekkeri Anecd. p. 321, 19.) Suidas, Zonaras p. 8. ἀβδέλυκα, ἀμύσακα, ἀμίαντα. τὰ μὴ μαιίνοντα, ἃ οὐκ ἄν τις βδελυχθεῖη καὶ δυσχεράνειε. τραγικωτέρα δὲ ἢ λέξις. Αἰσχύλος (Suidas addit Μυρμιδῶσι)

καὶ μὴν, φιλω̄ γάρ, ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε.

Codex ἀβδέλυκα ἐμοὶ τάδε. Nescio cur Bekkerus haec sic mutaverit, καὶ μὴν φιλω̄ γε ἀβδέλυκτά μοι τάδε.

144.

Aristophanes Eccles. 392.

Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τριωβόλου
τὸν ζῶντα μᾶλλον· τὰμὰ γὰρ διοίχεται.

Scholiasies παρὰ τὸ ἐξ Αἰσχύλου Μυρμιδόνων

Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος
τὸν ζῶντα μᾶλλον.

Etiam τὰμὰ γὰρ διοίχεται Aeschyli esse credible est. Sic visum etiam Gatakerō Adv. misc. p. 505. C. Scholiastam sequitur Suidas in ἀποίμωξον.

145.

Aristophanes Av. 808.

ταυτὶ μὲν ἠκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον
τάσ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.

Scholiasies κατὰ τὸν Αἰσχύλον· ἐκεῖνος γὰρ Λιβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν,

ὡς δ' ἔστι μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος,
πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν
εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος·
τάσ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς
ἀλισκόμεσθα.

πεποίθε γὰρ ὁ Αἰσχύλος αἰετὸν τερωμένον λέγοντα ταῦτα, ἐπειδὴ εἶδε τὸ βέλος ἐπτερωμένον καὶ ἐμπεπαρμένον αὐτῷ. Aliud scholion τοῖς αὐτῶν πτεροῖς· ὁλον τοῦτο ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. τὸ δὲ "οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἀλισκόμεσθα" ἀντὶ τοῦ ἰαυτοῖς ταῦτα πε-

ποιήκαμεν. Habet Aeschylī versus etiam Suidas in ταυτὶ μὲν, ubi δ̄ δὲ ἔστι μύθων, et maximam partem in οὐχ ὄπ' ἄλλων. Scholiastes Aphthonii in Walzii rhet. II. p. 12. Διβυκὸς δὲ αἶνος ἀπὸ τοῦ ἔθνους εἰρησθαι λέγεται, ἀπὸ Δίβυός τινος, οἱ δὲ Κύβισσαν εὐρετὴν γενέσθαι τοῦ εἰδούς τούτου, ὡς Δισχύλος διασαφεί, "ὡδ' ἔστι μύθων τῶν Διβυκῶν τὸ κλέος. Multi scriptores, qui illa paroemia usi Aeschylī versum respexerunt, nominati sunt a Gatakero in Adv. posth. p. 538. s., a Porsono ad Eur. Med. 139. VIII. quicum comparandus Valckenarius ad fr. Callimachi p. 286., a Blomfieldio ad Agam. 796., a Schaefero ad Aesopum p. 136. Adde Galenum de Hippocr. et Plat. placitis T. I. p. 280. ed. Bas. sive T. V. p. 395. ed. Lips.

146.

Scholiastes Aristophanis ad Av. 1420. πτερῶν, πτερῶν δεῖ· παρὰ τὸ Δισχύλου ἐκ Μυρμιδόνων

ὄπλων, ὄπλων δεῖ.

147.

Aristophanes Ran. 1447. βέβληκ' Ἀχιλλεύς δύο κύβω καὶ τέτταρα. Scholiastes βέβληκ' Ἀχιλλεύς· Ἀρίσταρχός φησιν ἀδεσπότως τοῦτο προφέρεσθαι, Εὐριπίδου πεποιηκότος κυβεύοντας ἐν τῷ Τηλέφῳ, οὗς καὶ περιεῖλε. μήποτ' οὖν ἐκείθεν ἦν. μᾶλλον δὲ ἐσχεδιακῶς ἂν εἴη Ἀριστοφάνης. οὐδὲ γὰρ τὸν Εὐριπίδην τοῦτο προφερόμενον, ἀλλὰ τὸν Διόνυσον χλευάζοντα. τῶς δέ, ὅτι ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἦν ὁ τόπος. οἱ δὲ ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Αἰλίδι. ἐμφαίνει δὲ καὶ Εὐπολις τοῦτο εἰδώς, "ἀποφθαρεῖς δὲ δύο κύβω καὶ τέτταρα." τοῦτο δὲ Διόνυσος ὑποβάλλει αὐτῷ χλευάζων. ἄλλως· ἐκ Μυρμιδόνων. πεποίηκε γὰρ αὐτοὺς κυβεύοντας. ἔθος δὲ τοῖς κυβεύουσιν οὕτω λέγειν, β', δ', γ', γ', ε'. τοῦτο δὲ λέγει ὁ Διόνυσος, δεικνὺς ὡς Δισχύλος γενίασθε. Conf. Eustath. p. 1084, 2. (1110, 30.) 1397, 19. (29, 30.) qui Euripidis Telepho hunc versum tribuit. Item Euripidi Photius p. 602, 8. V. ad fr. 133.

ΜΥΣΟΙ.

V. ad Myrmid. fr. 135.

148.

Photius p. 344. et Suidas in v. ὄργεῶνες, docentes ita sacerdotes vocari, καὶ ὁ Δισχύλος ἐν Μυσοῖς, τὸν ἱερέα τοῦ Καῖκου προσαγορεύων,

ποταμοῦ Καῖκου χαῖρε πρῶτος ὄργεῶν,

εὐχαῖς δὲ σῶζοις δεσπότης παιωνίας.

Apud Suidam σώσεις et παιωνίας. Harpocration ὄργεῶνας — οἱ μέντοι ποιηταὶ ἔταττον τοῦνομα ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων, ὡς Ἀντίμαχος τε που καὶ Δισχύλος ἐν Μυσοῖς.

149.

Stephanus Byzantius Ὀλοσ, πολίχνιον Τεγέας. Δισχύλος Μυσοῖς.

150.

Aristoteles Poet. cap. 24. (25, 8.) p. 94. Τυγῶν. ὡςπερ — ἐν Μυσοῖς ὁ ἄφρωνος ἐκ Τεγέας εἰς τὴν Μυσίαν ἦκων. Reprehendit quod hoc in scena

stat. Telephum significari ostendit Tyrwhittus collatis Athenaeo VI. p. 224. E. X. p. 421. D. Hygino fab. 244. Tzetze ad Lycophr. 206.

ΝΕΑΝΙΣΚΟΙ.

De Aeschyli Lycurgia Opusc. V. p. 3. V. ad Βασσαρίδας.

151.

Athenaeus XI. p. 503. C. Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς καλεῖσθαι φησὶ ψυκτῆρα καὶ τοὺς ἀλσώδεις καὶ συσκότους τόπους τοὺς θεοῖς ἀνειμένους, ἐν οἷς ἔστιν ἀναψῆσαι. Αἰσχύλος Νεανίσκοις

σαύρας ὑποσκίοισιν ἐν ψυκτῆροισι.

Valckenarius ad Hippol. 199. p. 184. αὔρας.

152.

Hesychius ἀρείφαντον λῆμα, ἰσχυρόν, ἀντὶ τοῦ Ἄρει ἰσκιῶς. Αἰσχύλος Νεανίσκοις. Favorinus ἰσκιῶς.

153.

Hesychius ἀφοίβαντον, ἀκάθαρτον. Αἰσχύλος Νεανίσκοις. Codex et Favorinus, qui auctoris et fabulae nomen omittit, ἀφοίβαντον, ἀνακάθαρτον. In Eumen. v. 236. est ἀφοίβαντον χέρα, idque scholiastes ipso illo ἀκάθαρτον interpretatur.

154.

Hesychius nullo auctore nominato ὀκτώπας, ποταμός. Photius p. 326. ὀκτώπηγος καὶ ὀκτώπους· Φιλῆμων. ὀκτώπαν ποταμόν Αἰσχύλος διαπέπλευκε Νεανίσκοις. ὀκτώπας, ἦτοι ὁ σκόρπιος. ὀκτώπους, ἢ ὁ μακρὸς ὀκτῶ ποδῶν. Hunc fere in modum corrigendum arbitror: ὀκτώπηγος καὶ ὀκτώπους. Αἰσχύλος Νεανίσκοις. Φιλῆμων ὀκτάπουν, "ποταμόν διαπέπλευκεν ὀκτάπους." ἦτοι ὁ σκόρπιος ὁ ὀκτώπους, ἢ ὁ μακρὸς ὀκτῶ ποδῶν.

Ad Neaniscos pertinere videtur fr. 317.

ΝΕΜΕΑ.

155.

Opusc. VII. p. 205. "Nomen huius fabulae insertum est indici, sed nihil ex ea nominatim servatum. Referendum tamen ad eam sine dubio, quod scholiastes Pindari in praefatione Nemeorum de institutione istorum ludorum scripsit, ἄλλοι δέ, ὧν ἔστι καὶ Αἰσχύλος, ἐπ' Ἀρχεμόρφ τῷ Νεμέας παιδί. Nam sic de illa re refert Apollodorus III. 6. 4. παραγενόμενοι δὲ εἰς Νεμέαν, ἧς ἐβασίλευσε Λυκούργος, ἐζήτησαν ὕδωρ· καὶ αὐτοῖς ἠγήσατο τῆς ἐπὶ κρήνην ὁδοῦ Ὑψιπύλη, νήπιον παῖδα ὄντα Ὀφέλιτην ἀπολιπούσα, ὃν ἔτρεφεν, Εὐρυδίκης ὄντα καὶ Λυκούργου. αἰσθόμεναι γὰρ αἱ Δήμναι ὕστερον θόαντα σεσωσμένον, ἐκείων μὲν ἔκτειναν, τὴν δὲ Ὑψιπύλην ἀτημπόλησαν. διὸ πραδεία ἐλάτρευε παρὰ Λυκούργῳ. δεικνυούσης δὲ τὴν κρήνην ὁ παῖς ἀπολειφθεὶς ὑπὸ δράκοντος διασφείρεται. τὸν μὲν οὖν δράκοντα ἐπιφανέντες οἱ μετὰ Ἀδράστου πτείνουσι, τὸν δὲ παῖδα θάπτουσιν. Ἀμφιάρως δὲ εἶπεν ἐκείνοις τὸ σημεῖον τὰ μέλλοντα προ-

μαντεύεσθαι τὸν δὲ παῖδα Ἀρχέμορον καύλεσαν. οἳ δὲ ἔδεσαν ἐπ' αὐτῷ τὸν τῶν Νηριῶν ἄγωνα. καὶ ἕστη μὲν ἐνίκησεν Ἄδραστος, σταδίῳ δὲ Ἐτίοκλος, πυγμῇ Τυδεύς, ἄρματι καὶ δίσῳ Ἀμφιάραος, ἀκοντίῳ Λαόδοκος, πάλῃ Πολυνείκης, τόξῳ Παρθενόποιος. In his nihil est, ex quo argumentum capi potuisse videatur aptum tragoediae, quae res Thebanas contineret. Nam etsi Opheltae interitus malum omen ducibus Argivis fuit, tamen res adversae, quas haec tragoedia habuit, non his, sed nutrici Opheltae Hypsipylae acciderunt. Quam quum necare propter puerum male custoditum voluerit Eurydice, eoque consilio teauerit conclusam, servaverint autem monstrante Amphiarao filii eius, de quibus ibus exposuit scholiastes Pindari: non dubitandum videtur, quia Nemea ad illam pertinuerit trilogiam, in qua fuit tragoedia Hypsipyle. Conferre aliquid ad huius rei explicationem poterit pictura eximia in vase, quam edidit a. 1838. Berolini E. Gerhardus in dissertatione, cui titulus *Archemoros und die Hesperiden*."

ΝΗΡΕΙΔΕΣ.

De Aeschyli Myrmidonibus, Nereidibus, Phrygibus Opusc. V. p. 136.

156.

Scholiastes Euripidis ad Phoen. 209. (219. Barn.) καὶ Διοχόλος Νηρείσιν
 δελφινηρὸν πεδίον πόντου
 διαμειψάμεναι.

Edd. vet. δελφινωρὸν. Codd. Aug. Taur. δελφίνορον. Barnesii δελφινωρὸν Valckenarius aliique probarunt. At codicis Hava. scriptura δελφίνηρον veram, opinor, monstrat vocem alibi non inventam δελφινηρὸν.

157.

Hesychius ἐναροφόρος, σκυλοφόρος. ἐναροκτάντας δὲ φθογγ . . . κότος (sic cod.) ὑψοῦ τέλος ἀθανάτων ἀπολείπει (ἀπολείπει Musurus). Διοχόλος ἐν Νηρείσιν. οἱ ὑπομνηματισταὶ παρὰ τὸ "οὐχ ὁσίῃ φθιμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι" (Od. XXII. 412.), ἵνα ἢ ὁ νοῦς, ὃ δὲ ἐναροκτάντας θάνατόν μοι (μη cod.) ἐπικαυχόμενος τὸ ἐκ τῶν θεῶν τέλος ὑψοῦ ἀπολείπει, τὰ τῶν ἀθανάτων ὕψη, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ἤξει. Eustathius p. 437, 20. (332, 4.) ἔτι ὁμοίως καὶ ἐκ τοῦ ἐναίρειν καὶ κτείνειν ἐναροκτάντας ὁ θάνατος. Interpretatio, quam commemoravit Hesychius, sic scribenda est: ὃ δὲ ἐναροκτάντας θάνατος μὴ ἐπικαυχόμενος τὸ ἐκ τῶν θεῶν τέλος ὑψοῦ ἀπολείπει, τὰ τῶν ἀθανάτων ὕψη, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ἤξει. Sed tamen vel sic haec multum dubitationis habent. Aeschylum Homerus II. XVII. 198. seqq. monstrare videtur sic scripsisse

ἐναροκτάντας δὲ φθόγος ἀρχαῖς
 ἔγκοτος ὑψοῦ
 τέλος ἀθανάτων ἀπολείπει,
 ἤξει τ' ἐχθροῦς.

Vocabulum ἀρχάν Hesychius καύγησιν, omninoque cognata illi nomini verba per καυᾶσθαι interpretantur grammatici. — V. quae dicta sunt in disser-

tatione qua demonstratur non videri Aeschylum Ἰλίῳ πέρσῳ scripsisse p. 3. seqq.

158.

Cum his cohaerebant haec

κάμακος δ' εἶσιν
γλώσσημα διπλοῦν.

Scholiasies Pindari ad Nem. VI. 85. de hasta Achillis, *δικροῦν γάρ, ὥστε δύο αἰχμᾶς ἔχειν καὶ μιᾷ βολῇ δισὰ τὰ τραύματα ἀπεργάζεσθαι, καὶ Διοχύλος ἐν Νηρείσι* "κάμακος εἰσι γλώσσημα διπλάσιον." Id διπλοῦν scripserat Aeschylus, nisi δικροῦν, ut, a quo haec sumpta esse dicit scholiasies, Lesches in parva Iliade δικρός ἄρδης posuit. V. Lob. ad Phryn. p. 233.

159.

Hesychius ἀθήρ, ἐπιδορατίς. μεταφορικῶς. Διοχύλος Νηρείσι. Codex Νηρεί. Anecdota Bekkeri p. 353, 15. ἀθήρ, ἀκμή τοῦ ἠκονημένου σιδήρου, κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τοῦ ἀθέρος, ὃς ἐστὶ τοῦ ἀστάχους. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπιδορατίς ἀθήρ.

NIOBH.

De Aeschyli Niobe Opusc. III. p. 37. De loco Aristotelis Poet. cap. 18. conf. Opusc. VII. p. 358. et diss. qua demonstratur non videri Aeschylum Ἰλίῳ πέρσῳ scripsisse p. 6. seqq.

160.

Vita Aeschyli ὥστε διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων κομψοῦται παρὰ Ἀριστοφάνους. ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ ἕως τρίτης ἡμέρας ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη, ἐν δὲ τῇ τοῖς Ἐκτορος λυτροῖς Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθέγγεται, πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαίᾳ. Aristophanes Ran. 942. πρῶτα μὲν γὰρ ἔνα τῶ ἂν καθίσειν ἐγκαλύψας, Ἀχιλλεῖα τῶ ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεκνός, πρόσχημα τῆς τραγωδίας, γρῦζοντας οὐδὲ τοῦτί. Scholiasies ὁ Ἀχιλλεὺς δὲ καθήμενός ἐστι καὶ οὐκ ἀποκρυφόμενος παρ' Διοχύλου ἐν δράματι ἐπιγραφομένῳ Φρυξίνῃ ἢ Ἐκτορος λυτροῖς. οὐδὲν δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς φθέγγεται. ἄλλως· εἰκὸς τὸν ἐν Φρυξίνῃ Ἀχιλλεῖα ἢ Ἐκτορος λυτροῖς ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόσῳ, ὃς μέχρι τριῶν ἡμερῶν οὐδὲν φθέγγεται. Haec postrema aut hominis sunt indocti, qui quae de Niobe legisset, ad Myrmidones transtulit, aut corrupta aliquot verborum omissione. Scholiasies Aeschyli ad Prom. 437. σιωπῶσι γὰρ παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὰ πρόσωπα ἢ δὲ αὐθαδίαν, ὡς Ἀχιλλεὺς ἐν τοῖς Φρυξίνῃ Σοφοκλέους, ἢ διὰ συμφορὰν, ὡς ἡ Νιόβη παρ' Διοχύλου. In his si quid errarunt librarii, credam aliud ex Sophocle commemoratum fuisse: et praebere potuit Sophocles Oedipus Coloneus: tum autem scripsisse scholiasiam ἢ διὰ συμφορὰν, ὡς Ἀχιλλεὺς ἐν τοῖς Φρυξίνῃ καὶ ἡ Νιόβη παρ' Διοχύλου. V. Opusc. V. p. 157. Eustathius p. 1940, 64. καὶ γὰρ τοὶ παρὰ Διοχύλου κἀθηνταί περὶ πρόσωπα σιωπῶντα ἔφ' ἱκανῶν κατὰ σχῆμα ἢ πένθους ἢ θαυμασμοῦ ἢ τινος ἐτεροῦ πένθους· καὶ ἔοικεν ἡ τραγωδία ἐντεῦθεν λαβοῦσα (Penelopea He-

meri dicit) τὰ τοιαῦτα σοφίζεσθαι. Idem p. 1343, 62. de tabula qua Timanthes Agamemnonem capite aperto in immolatione Iphigeniae pinaxerat, ὅπερ καὶ Αἰσχύλος μιμούμενος τὴν τε Νιόβην καὶ ἄλλα πρόσωπα ὁμοίως ἐσχημάτισε, σκοπτόμενος μὲν ὑπὸ τοῦ κωμικοῦ, ἐπαινούμενος δὲ ἄλλως διὰ τὸ τῆς μιμήσεως ἀξιόχρεων.

161.

Hephaestio p. 3. (7. Gaisf.), ut ostendat diphthongum etiam in media voce ante vocalem corripi, Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ

Ἰστρος τοιαύτας παρθένους λοχεύεται.

Afferunt huic versum omisso fabulae nomine Priscianus I. 9. p. 562. (I. 47. Kr.) et Eustathius p. 1665, 38. (407, 20.) Nonnulli codices Hephaestionis et Prisciani οἰστρος. Eustathius μνηστεύεται, Prisciani ed. Ald. μαιεύεται. Vereor ne vera scriptura sit

οἰστρος τοιαύτας παρθένους μνηστεύεται.

162.

Hesychius ἐπώζειν, ἐπικαθῆσθαι τοῖς ὤοις. Αἰσχύλος Νιόβῃ μεταφορικῶς ἐφημένην τάφον

τέκνοις ἐπώζει τοῖς τεθνηκόσιν.

Codex ἐφημένην τάφον. Errare grammaticum, Aeschylum autem scripsisse ἐπώζει, lamentabatur, putat A. Nauckius Aristoph. Byz. fragm. p. 162.

163.

Plato de re p. II. p. 380. οὐδ' αὖ, ὡς Αἰσχύλος λέγει, ἐατέον ἀκούειν τοὺς νέους, ὅτι

Θεὸς μὲν αἰτίαν φέει βροτοῖς,

ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλη·

ἀλλ' εἰάν τις ποιῇ ἐν οἷς ταῦτα τὰ λαμβεῖα ἐνεσι, τὰ τῆς Νιόβης πάθη etc. Hinc Aeschyli verba affert Eusebius Praep. Eu. XIII. 3. p. 643. D. Habent ea etiam Plutarchus de aud. poet. p. 17. B. et de communibus sententiis p. 1065. E. ac Stobaeus II. 7.

164.

Scholiastes Euripidis ad Phoen. 159. περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτὸς Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ φησί "καὶ δις ἐπὶ αὐτῆς τέκνα Νιόβης θανόντα Δοξίου τοξεύμασιν." ὁμοίως (sic scribendum pro ὁμῶς) καὶ Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν δράματι Νιόβης (scr. ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῃ) ὁμοίως ἢ αὐτὰς εἶναι λέγουσιν, εἶναι δὲ ἐπὶ καὶ τοὺς ἄρρενας.

165.

Plutarchus de exilio p. 603. A. τί γὰρ ἡ πλατεῖα χώρα πρὸς τὸν ἄλυσον βίον; οὐκ ἀκούεις τοῦ Ταντάλου λέγοντος ἐν τῇ τραγῳδίᾳ "σπείρω δ' ἄρουραν δώδεξ' ἡμερῶν ὁδόν, Βερέκοντα χώρον;" Eadem verba idem alio in libro p. 778. B. affert. Strabo in fine libri XII. p. 870. (580.) quum Niobae quaedam verba commemorasset, ex quo tamen non colligam apud Aeschylum illa antecessisse orationem Tantali, sic ait, καὶ ὁ Τάνταλος λέγει

σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὀδόν,
 Βερέκυντα χῶρον, ἐνθ' Ἀδραστείας ἔδος
 Ἴδης τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν
 ἔρπονσι μῆλων, πᾶν δ' ἐρεχθεῖ πέδον.

V. 4. ἔρπονσι μῆλων duo Kramerii codices *ux* omittunt. Tum πᾶν ὄρεχθεῖ *ux*, πᾶν δ' ἐρέχθει *Cgriaw*, πᾶν δ' ἐρέχθειον *Dhi*. Quod Lobeckius *Aglaoph.* p. 1216. coniecit πᾶν δ' ὄρεχθεῖ δάπεδον, id non magis fert trimeter tragicus quam quod Iacobsius proposuerat πᾶν τ' ὄρεχθεῖ γῆς πέδον. Videbar mihi in illo ἐρέχθειον, quod libri quidam praebent, melioris scripturae vestigia invenisse, ἐνθ' Ἀδραστείας ἔδος, Ἴδη τε, μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν πρέπουσα μῆλων πᾶν ὄρεχθειον πέδον. Hesychius ὄροχθον, ὄρειον ὄχθον. Idem ὄροχοι, τῶν ὄρων τὰ ὄγκωδη, ἃ καὶ ὄροχθους καλοῦσιν, ἧ (scr. ἧγουν) ὄρων λόφους. H. L. Ahrens Emendat. Theocr. p. 29. pristinam huius loci formam hanc fuisse suspicatur, Ἴδης τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν πρέπονσι μῆλων πᾶν ὄρεχθεῖται πέδον. Confert Eur. *Iph.* Taur. 367. αὐλεῖται πᾶν μέλαθρον, Pind. *Ol.* XI. 76. αἰδέτο δὲ πᾶν τέμενος τερπνυῖσι θαλῆαις.

166.

Pergit Plutarchus εἶτα μετ' ὀλίγον λέγοντος

οὐμὸς δὲ πότμος οὐρανῷ κυρῶν ἄνω
 ἔραζε πίπτει, καὶ με προσφρονεῖ τάδε·
 γίγνωσκε τὰνθρόπεια μὴ σέβειν ἄγαν.

Codices *Θυμὸς δὲ ποτ' ἀμὸς*: correxit Porsonus. V. *Miscell.* p. 212. *Mus. philol.* fasc. II. p. 216.

167.

Aristophanes *Av.* 1246.

ἄρ' οἷσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυήσαι πέρα,
 μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
 καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς;

Scholiasτες καὶ δόμους Ἀμφίονος· ἐκ Νιόβης Δισχύλου. ἐξέρρηται δὲ τὸ Ἀμφίονος ἐκ παρφοδίας. Scribendum videtur ἐνέρρηται. Putantur *Aeschyl.* esse

καὶ δόμους Ἀμφίονος
 καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς.

168.

Stobaeus *CXVIII.* 1. Δισχύλου Νιόβης

μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δώρων ἐρεῖ,
 οὐδ' ἂν τι θύων οὐδ' ἐπισπένδων ἄνοις,
 οὐδ' ἔστι βωμὸς, οὐδὲ παιωνίξεται·
 μόνου δὲ Πειθῶ δαιμόνων ἀποστατεῖ.

Primum versum posuit Aristophanes in *Ranis* v. 1392. (1439.) Eundem asserunt schol. Eur. ad *Alc.* 56. et schol. Soph. ad *Electrae* v. 139. et hic

quidem adiungens quasi cohaerentia haec verba, *μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος*, quae si Aeschyli verba sunt, ex alio loco petita esse necesse est. Repetit hoc scholion Suidas in v. *πάγκριος*, qui in illo additamento *μόνος* omittit. In Aeschyli trimetro libri Suidae γε pro γάρ exhibent. Tres primos versus afferunt scholiastes Homeri ad II. IX. 158. et Eustathius p. 744, 2. qui γάρ omittit. Vterque in secundo versu bis οὐδ' habet, ubi Stobaeus non recte οὐτ', ultimam autem vocem *λάβοις*, ubi Stobaeus *ναοῖς*: Grotius adnotavit *ἄγοις*: Dobraeus ad Arist. p. (133.) emendavit *ἄνοις*, in quod ego quoque incideram. Versu tertio posui quod apud schol. et Eustathium est: Stobaeus οὐ βωμός ἐστιν.

169.

Strabo in fine libri XII. p. 870. (580.) situs locorum ab Aeschylō confusos docens, *Δισχύλος δὲ συγγεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ· φησὶ γὰρ ἐκείνη μνησθήσεσθαι τῶν περὶ Τάνταλον "οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ Διὸς πατρῶου βωμός ἐστι."* Plato de re p. III. p. 391. E. *πᾶς γὰρ ἑαυτῷ συγγνώμην ἔξει κακῶ ὄντι, πεισθεὶς ὡς ἄρα τοιαῦτα πράττουσί τε καὶ ἔπραττον καὶ*

οἱ θεῶν ἀγχίσποροι,

οἱ Ζηνὸς ἐγγύς, ὧν κατ' Ἰδαῖον πάγον
Διὸς πατρῶου βωμός ἐστ' ἐν αἰθέρι,
κοῦπω σφιν ἔξιτηλον αἶμα δαιμόνων.

Primus horum versuum e Strabone his verbis videtur integrandus esse,

μνησθήσομαι δῆθ'.

Lucianus enc. Dem. 13. T. III. p. 501. *τῶν ψυχῶν, ὅσαι Ζηνὸς ἐγγύς καὶ θεῶν ἀγχίσποροι, φησὶν ὁ τραγικός. Photius ἀγχίσποροι, ἐγγύς γένους.*

170.

Pergit Strabo καὶ πάλιν

Σίτυλον, Ἰδαίαν ἀνὰ

χθόνα.

171.

Hesychius *ἡμορίς, κενή, ἐστερημένη. Δισχύλος Νιόβη. Codex ἡμορίς.*

172.

Hesychius *κάκαλα, τείχη. Δισχύλος Νιόβη. Photius p. 125, 4. sine auctoris nomine κάκαλον, τείχος.*

173.

Diogenes Laertius VII. 28. de Zenone, *ἐτελεύτα δὲ οὕτως· ἐκ τῆς σχολῆς ἀπιὼν προσέπταισε, καὶ τὸν δάκτυλον περιέρρηξε· παίσας δὲ τὴν γῆν χειρὶ φησὶ τὸ ἐκ τῆς Νιόβης*

ἔρχομαι· τί μ' αὖτις,

Valckenarius Diatr. de fr. Eur. p. 13. Sophoclis haec verba esse putat, quod huius dicto usus sit Zeno apud eundem Diogenem §. 19. Mirum vero argumentum: immo non modo per se nullum, sed etiam eo, quod isto loco vix dubitari potest, quin Menagius recte nomen Antisthenis reponendum esse viderit. Si Aeschyli sunt haec verba, sumpsisse hoc inventum ab Aeschylō

videtur Sophocles, quum eodem modo, quo ille Nioben, Oedipum fecit ad inferos vocari. In Nioba imitatus est, ut videtur, Timotheus dithyramborum scriptor, de quo Macho apud Athenaeum VIII. p. 341. C.

174.

Quum apud Philostratum in vita Apollonii IV. cap. 5. p. 173. ed. Mor. sive cap. 16. p. 154. ed. Ol. de Achille scriptum sit ἀλλὰ σὺ, ἔφη, Ἀπολλώνι, σοφοῖς γὰρ πρὸς σοφοῦς ἐπιτήδεια, τοῦ τε τάφου ἐπιμειλήθητι, καὶ τὸ ἄγαλμα τοῦ Παλαμήδους ἀνάλαβε, φασίως ἐρριμμένον, Morellus in argumento capitis illius haec verba posuit, *Senarius ex Aeschyli Nioba, σοφοῖς * ἔστι γὰρ πρὸς σοφοῦς ἐπιτήδεια. Prudentibus affinia inter se praeferat.* Quae unde habeat igitur. Si Aeschyli verba sunt, non praebent senarium, sed putanda erunt ex trochaeis chori, aliusve personae advenientem conspicientis a Iovis sapientissimi concilio Tantalum, sumpta esse, ubi sic habuerint

ὡς σοφοῖσι πρὸς σοφοῦς
ἔστι κηδεῖα.

Aristophanes Vesp. 577. κἄν Οἰαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει, πρὶν ἂν ἡμῖν ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολλέας. Scholiastes ὅτι τραγικὸς ὑποκριτὴς ὁ Οἰαγρος εἴρηται πρότερον. ὡς θαυμάζων δὲ αὐτὸν φησιν, ὅτι κἄν ἐκεῖνος ὁ μέγας καταδικασθῆ. ἐκ τῆς Νιόβης δέ· καὶ γὰρ ὑπεκρίθη τὴν Νιόβην ἢ Σοφοκλέους ἢ Αἰσχύλου. Aeschyli fabulam nominavisse videtur Aristophanes, quem poetam maxime admirabatur.

Non sunt Aeschyli versus quos Plutarchus in Consol. ad Apoll. p. 116. B. C. affert.

ΞΑΝΤΗΛΑΙ.

Ad Aeschyli Xantrias Elmsloius ada. c. ad argumentum Baccharum Euripidis respexisse putat Philostratum Imag. I. 18. p. 790. καὶ ἦδε σοὶ ἡ ἐλάτῃ χαμαὶ γυναικῶν ἔργον ἐκ Διονύσου μέγα, πέπτωκε δὲ τὸν Περσῆ ἀποσεισάμενη ταῖς βράχαις ἐν εἴδει λοντος, αἶ δὲ καὶ ξαίνουσι τὸ θήραμα μήτηρ ἐκείνη καὶ ἀδελφαὶ μητρὸς αἶ μὲν ἀπόρρηγνῶσαι τὰς χεῖρας, ἡ δὲ ἐπισπῶσα τὸν σῖτον τῆς χαίτης. V. tamen Boeckhium Graecae Trag. princ. p. 29. et Fritschium ad Aristoph. Ranas p. 413.

175.

Pollux X. 117. τὰς μέντοι λαμπάδας καὶ κάμακας εἴρηκεν ἐν Ξαντρίαις Αἰσχέλος·

κάμακες πενύκης οἱ πυρρίφλεκτοι.

176.

Photius p. 326. 19. et Suidas ὀκτώπων. Κρατῖνος Θράτταις "ὀκτώπων ἀνεγείρεις," ἀντὶ τοῦ σκόρπιον. παροιμία γὰρ "σκόρπιον ὀκτώπων ἀνεγείρεις." ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλου Ξαντρίαις ἡ Λύσσα ἐπιθειάζουσα ταῖς βράχαις φησὶν

ἐκ ποδῶν δ' ἄνω
 ὑπέρχεται παραγωγὸς εἰς ἄκρον κάρα
 κέντημα γλώσσης, σκορπίου βέλος λέγω.

Lobeckius ad Ai. 60. p. 103. ed. sec. scribendum putat κέντημα λύσσης.

177.

Photius p. 409, 10. πέμφιξ, πνοη. Δισχύλος ἐν Ξαντρίαις ἐπὶ τῶν ἀκτί-
 νων. Galenus in comm. I. ad Hippocratis Epidem. VI. vol. V. p. 455. ed.
 Bas. vol. IX. p. 385. ed. Chart. vol. XVII. p. 879. ed. Lips. ἐπὶ δὲ τῶν ἀκτί-
 νων αὐτῶν δοκεῖ χρῆσθαι τῷ τῆς πέμφιγος ὀνόματι Σοφοκλῆς ἐν Κολ-
 χίσι κατὰ τὰδε τὰ ἔπη, "κἂν ἐθαύμασας τηλέσκοπον πέμφιγα χρυσεῖαν
 ἰδῶν" (V. Opusc. IV. p. 278.) οὕτω καὶ Δισχύλος ἐν Ξαντρίαις,

ἄς οὔτε πέμφιξ ἥλιου προσδέχεται,
 οὔτ' ἄστερωπὸν ὄμμα Αἰητῆας κόρης.

Legebatur ἐξ ἀντιαιαῖς οὔτε πέμφιξ ἥλιου προσδέχεται οὔτ' ἄστερων
 στόμα Αἰητῆας κόρης. Emendavit Bentleius Ep. ad Mill. p. 58. ed. Ox.
 (Opusc. p. 501. ed. Lips.). V. Opusc. IV. p. 278.

178.

Scholiasies Aeschylī ad Eum. 27. νῦν φησιν ἐν Παρνασσῷ εἶναι τὰ κατὰ
 Πενθέα· ἐν δὲ ταῖς Ξαντρίαις ἐν Κιδαιριῶνι.

179.

Etymol. M. p. 595, 40.

τῶνδε βούλευτις πόνων
 ἐν ταῖς Ξαντρίαις.

180.

Aristophanes Ran. 1385. Νύμφαι ὄρεσιγόνοι. Scholiasies ἐκ τῶν Ξαν-
 τριῶν Δισχύλου (sic Rav. et Ven. Εὐριπίδου Ald. Sequentia omittit Rav.),
 φησὶν Ἀσκληπιάδης· εὖρε δὲ Ἀθήνησιν ἐν τινι τῶν διαθέντων (διαθέντων
 cod. Laur., διασωθέντων αὐτογράφων Dobraeus, διασωθέντων Dindorfus).
 "Νύμφαι ὄρεσιγόναι (ὄρεσιγόνοι Ven.) θεαῖσιν ἀγείρω, Ἰνάχου Ἀργείου
 ἐπὶ ποταμοῦ παισὶ βιοδώροις." ἔοικε δὲ τὸ ὄλον ἐπιτηθεῖν ἀνυπότα-
 κτα. ἄλλως οὐδὲ παρ' Δισχύλου ἤρμοζε τὰ τοιαῦτα λαμβάνεσθαι. Plato
 de re p. II. 381. D. μηδὲ Πρωτέως καὶ Θέτιδος καταφενθέσθω μηθεῖς,
 μηδ' ἐν τραγῳδίαις μηδ' ἐν τοῖς ἄλλοις ποιήμασι εἰσαγέτω Ἡραν ἡλλοι-
 ωμένην ὡς ἱέρειαν ἀγείρουσαν Ἰνάχου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις. Con-
 tullii Platonis locum Valckenarius Diatr. p. 11. rettulitque haec ad Aeschylī
 Xantrias, quod eo verisimilius est, quod omnia quae Plato eo in loco habet
 ad Aeschylum pertinent, tum quod Pausanias aperte ad Aeschylī versus re-
 spicit VIII. 6, 6. ὁ δὲ Ἰνάχος ἐφ' ὅσον μὲν πρόεισι κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν
 διὰ τοῦ ὄρους, τοῦτό ἐστιν Ἀργείοις καὶ Μαντινεύσων ὄρος τῆς χώρας·
 ἀποστρέψας δὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τὸ ὕδωρ διὰ τῆς Ἀργείας ἦδη τὸ ἀπὸ τού-
 του κατεύσει, καὶ ἐπὶ τούτῳ τὸν Ἰνάχον ἄλλοι τε καὶ Δισχύλος ποταμὸν
 καλοῦσιν Ἀργεῖον. Pertinent huc quae in Diogenis epist. V. (Notices et
 extraits des MSS. vol. V. 2, p. 241.) de tragicis dicuntur, οἵτινες Ἡραν τε

τὴν Διὸς παράκοιτιν ἔφασαν τὴν ἱέρειαν (εἰς ἱέρειαν Boissonadius) μεταμορφωθείσαν τοιοῦτον βίου σχῆμα ἀναλαβεῖν, νύμφαις κρηναῖσι (κρηναῖσι Boissonadius) κυδραῖς θεαῖς ἀγείρουσαν Ἰνάχου Ἀργεῖαις παισὶν βιοδώροις. Dindorfio ad fragm. Aeschyli p. 279. Euripidis esse videbatur Νύμφαι ὄρεσιγόνοι, cuius verba integra, fortasse ex Aeschyleis expressa, ab antiquo grammatico apposita cum illis coaluissent in scholio et corrupto et defecto: Aeschyli versus fuisse

*Νύμφαις κρηναῖσι κυδραῖσι θεαῖσι ἀγείρω,
Ἰνάχου Ἀργείου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις.*

In editione scholiorum Aristophanis illud Νύμφαι ὄρεσιγόναι, positae lacunae signis, delevit. Fritzschius ad Ran. p. 416. alia excogitavit. Meinekus in diurnis antiq. a. 1843. p. 293. hos Aeschyli versus constituit,

*ὄρεσιγόνοιαι
Νύμφαις κρηναῖσι κυδραῖσι θεαῖσι ἀγείρω
Ἰνάχου Ἀργείου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις.*

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

V. ad Laium p. 341.

181.

Mystica nonnulla in hac fabula Aeschylus evulgavit: v. fr. 86.

182.

Quae Eteocles in Sept. ad Theb. 690. significat, *ἔξελεσαν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων ὄψεις, πατρῶων χρημάτων δατήριοι*, de iis dictum fuisse necesse est in praegressa traegodia Oedipo.

Ad Oedipum Valckenarius referebat fr. 347.

ΟΠΛΩΝ ΚΡΙΣΙΣ.

De Aeschyli tragoediis fata Aiacis et Teuceri complexis Opusc. VII. p. 362.

183.

Aristophanis Acharn. 883. *πρέσβειρα πεντήκοντα Κορώνων κορών.* Scholiastes ὁ στίχος ἀπὸ δράματος Διοχύλου Ὀπλων κρίσεως οὕτως ἐπιγεγραμμένου, ἐν ᾧ ἐπικαλεῖται τὰς Νηρηίδας τις ἐξελεθούσας κῆραι πρὸς τὴν Θέτιν λέγων

δέσποινα πεντήκοντα Νηρηῖδων κορών.

Κορών Bentleius: κορών cod. Ravennas. Ed. Aldina χορόν, quod Valckenarius ad Ammonium III. 1. p. 164. in χοροῦ mutavit.

184.

Plato de re p. II. p. 383. A. *πολλὰ ἄρα Ὀμήρου ἐπαινοῦντες ἄλλα, τοῦτο οὐκ ἐπαινεσόμεθα, τὴν τοῦ ἐνυπνίου πομπὴν ἐπὶ Διὸς τῷ Ἀγαμέμνονι, οὐδ' Διοχύλου, ὅταν φῆ Θέτις τὸν Ἀπόλλωνα ἐν τοῖς αὐτῆς γάμοις ἄθοντα*

ἐνδατεῖσθαι τὰς εἰς εὐπαιδίας
 νόσων τ' ἀπειρους καὶ μακροαιώνας βίους,
 ξύμπαντά τ' εἰπῶν, θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας
 παιῶν' ἐπευφήμησεν, εὐθυμῶν ἐμέ·
 5 κἀγὼ τὸ Φοῖβον θεῖον ἀψευδὲς στόμα
 ἤλπιζον εἶναι μαντικῇ βρῦον τέχνη·
 ὃ δ' αὐτὸς ὑμῶν, αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρών,
 αὐτὸς τὰδ' εἰπῶν, αὐτὸς ἔστιν ὁ κτανῶν
 τὸν παῖδα τὸν ἐμόν.

Has querelas ex hac fabula sumptas esse vidit Ern. Schneiderus. Repetivit eas ex Platone Eusebius Praep. euang. XIII. 3. ubi perperam scriptum καὶ μακροαιώνας βίον et παιῶν: nam dubitari non potest quin παιῶν' ἐπευφήμησεν, quod aliquot Platonis codices praebent, scriptum ab Aeschylō fuerit. Primus versus fuerat

ὃ δ' ἐνδατεῖται τὰς εἰς εὐπαιδίας.

Neque enim necesse est ut ἐμὰς scriptum fuisse putemus: nam εἰς indignantis esse potest et exprobrantis quae iactaverit Apollo. Versus 5—9. attulit etiam Athenagoras in legat. pro Christ. p. 22. B. (90. ed. Ox.), versus 7. 8. autem Plutarchus de aud. poet. p. 18. E. ubi pro θοίνῃ legitur δαιτὶ et διαίτῃ, et, qui eos Sophocli tribuit, Phoebammon in Walzii Rhet. vol. VIII. p. 518. ubi scriptum est ἐν γάμοις.

185.

Stobaeus XI. 8. Δισχύλου Ὀπλων κρίσεως

ἀπλῶ γὰρ ἔστι τῆς ἀληθείας ἔπη.

Quod Euripides Phoen. 472. sic dixit, ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ.

186.

Scholias Sophoclis ad Ai. 191. Δισχύλος ἐν Ὀπλων κρίσει

ἀλλ' Ἀντικλείας ἄσσον ἦλθε Σίσυφος,
 τῆς σῆς λέγω γὼ μητρός, ἣ δ' ἐγείνατο.

Sic Aeschylum, non ut editum est, λέγω τοι, scripsisse puto.

187.

Stobaeus CXXI. 23. Δισχύλου ἐν Ὀπλων κρίσει

τί γὰρ καλὸν ζῆν βλοτον ὃς λύπας φέρει;

Sic emendarunt docti, quum legeretur βίον.

188.

Etymol. Gud. p. 567, 34. χλίδοντα, χλίδην, σωρηδόν, δηλοὶ πλήθους ἐμφασιν, Δισχύλος ὁ πλουκρίσει καὶ χειριδόντα, ἀντὶ τοῦ πληθύνοντα. Haec sic corrigenda videntur, χλίδον καὶ χλῆδον, σωρόν. δηλοὶ πλήθους ἐμφασιν. Δισχύλος Ὀπλων κρίσει “κεχληδόντα,” ἀντὶ τοῦ πληθύνοντα.

ΟΣΤΟΛΟΓΟΙ.

Photius p. 353, 15. ὀστολόγοι, παρ' Ἐπιλόκῃ. καὶ δράμα Δισχύλου Ὀστολόγοι. Fuerunt autem satyricum drama.

189.

Athenaens XV. p. 667. C. καὶ Δισχύλος δ' ἐν Ὀστολόγοις ἀγκυλητοὺς λέγει κοιτάβους διὰ τούτων

Εὐρύμαχος οὐκ ἄλλος οὐδὲν ἤσσανας
ὑβρίζ' ὑβρισμοὺς οὐκ ἐναισίους ἐμοί.
ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κοιτάβος αἰεὶ τοῦ μὲν κάρρα
τοῦ δ' ἀγκυλητοῦ κοσσάβιός ἐστι σκοπὸς
5 ἐκτεμῶν ἠβῶσα χεῖρ ἐφίετο.

Idem XI. 22. E. ἐντεῦθεν νοοῦμεν τοὺς παρ' Δισχύλῳ ἀγκυλητοὺς κοιτάβους. — V. 1. pro voce οὐκ Casaubonus οὐν τις, Heathius οὐν ὄδ', Iacobius οὐν οὐκ. Fortasse οὕτως scribendum. — V. 2. ἐναισίους Porsonus ad Odys. β. 159: libri αἰνεσίους. Lobeckius paralip. p. 506. ἀνασχετούς. — V. 3. τοῦμὸν κάρρα Sam. Petitus Obs. VII. 13. Duorum versuum reliquias coaluisse censet Dindorfius ad Athenaeum. Dobraeus Adv. II. p. 351. κοιτάβος cum Schweighaeusero putat variam lectionem esse vocis κοσσάβιος et coniicit scribendum ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ σκοπὸς αἰεὶ τοῦμὸν κάρρα, numeris non bonis. — V. 5. χεῖρ Heathius: libri, quantum constat, χεῖρ' habent. Dobraeus ita emendare tentavit, τοῖς δ' ἀγκυλητοῖς κοσσάβιους ἐπίσκοπα ὀσων ἐμῶν ἠβῶσα χεῖρ ἐφίετο.

190.

Pollux II. 223. ἣ δὲ τραγῳδία τὴν ἀμίδα οὐράνην ἐκάλεσεν. Idem X. 44. καὶ ἀμῖς, ἦν Σοφοκλῆς ἐν Πανδώρα ἐνουρηθραν καλεῖ καὶ Δισχύλος οὐράνην· quae repetunt Etymol. in Crameri Anecd. Paris. IV. p. 12, 13. et Tzetzes schol. in Hermog. in eiusdem Anecd. Oxon. IV. p. 61. Schol. Lycophronis ad v. 778. παρ' Δισχύλῳ φαίνεται τις τὸν Ὀδυσσεῖα τόψας ὀστράκῳ, οὐ μὴν παρ' Ὀμήρῳ. Athenaeus I. p. 17. C. Δισχύλος γοῦν ἀπρεπῶς ποῦ παρὰ γαίε μεθύοντας τοὺς Ἕλληνας, ὡς καὶ τὰς ἀμίδας ἀλλήλοις περικαταγνῖναι. λέγει γοῦν

ὄδ' ἐστὶν ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοί βέλος
γελωτοποιόν, τὴν κάκοσμον οὐράνην,
ἔρριψεν, οὐδ' ἤμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρρα
πληγγεῖσ' ἐναυάγησεν ὀστρακουμένη
χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί.

Eadem Eustathius habet p. 1828, 27. (642, 40.) Ad Ὀστολόγους haec rettulit Welckerus: ad Argivos rettulerant Valesius ad Harpocr. p. 135. et Boeckbius Graecae trag. princ. p. 30. Simillimos versus ex Ἀγαιῶν συνδέτην Sophoclis subiicit Athenaeus.

ΠΑΛΑΜΗΛΗΣ.

Non commemoratur in indice fabularum.

191.

Scholiasies Homeri ad II. IV. 319. de aoristo ἔκταν agens, *Διοχύλος δὲ Παλαμήδῃ*

τίνος κατέκτας ἔνεκα παῖδ' ἕμῳ βλάβης;

192.

Athenaeus I. p. 11. E. ἔστι δ' ἡ τάξις καὶ παρ' *Διοχύλῳ* τῶν ὀνομάτων, ἐν οἷς ὁ *Παλαμήδης* πεποιήται λέγων

καὶ ταξίαρχας καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατοντάρχας
ἔταξα, σίτον δ' εἶδέναι διώρισα,
ἄριστα, δεῖπνα, δόρυπα δ' αἰρεῖσθαι τρίτα.

V. 1. Porsonus καὶ ταξίαρχας χῆκατοντάρχας στρατῶ. — Scholiasies Homeri ad II. II. 381. *Διοχύλος* δὲ κακῶς “ἄριστα δεῖπνα δόρυπα δ' αἰρεῖσθαι (τρία addunt scholia Wassenb.).” τρισὶ δὲ οὐδέποτε οὔτε μνηστῆρες οὔτε μὴν Κόκλωψ ἔχρωντο τροφαῖς. Schol. ad Od. II. 20. *Διοχύλος* δὲ καὶ τῆς τάξεως τῶν ὀνομάτων μάρτυς, λέγων “ἄριστα, δεῖπνα, δόρυπα, αἰρεῖσθαι.” Eustathius p. 242, 22. (183, 36.) τὸ δὲ παρ' *Διοχύλῳ* “ἄριστα, δεῖπνα, δόρυπα δ' αἰρεῖσθαι, τρία” ἢ μάλιστα “τρία” κατὰ τοὺς παλαιούς, κακῶς φηθῆναι κρίνουσιν οἱ παλαιοί. Idem p. 1358, 4. (1494, 2.) φησὶ δὲ καὶ *Διοχύλος* “ἄριστα, δεῖπνα, δόρυπα δ' αἰρεῖσθαι, τρία.” Idem p. 1432, 4. (76, 47.) διὸ καὶ *Διοχύλος* τάττων μετρῆι “ἄριστα, δεῖπνα, δόρυπα δ' αἰρεῖσθαι, τρία.” ὅτι δὲ τοῦτο αἰτιῶνται τινες, ἐν τῇ *Ἰλιάδι* ἐρρέθη. Idem p. 1791, 42. (590, 5.) ἔστι δὲ φησὶν (Athenaeus) ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων καὶ παρ' *Διοχύλῳ* ἐν οἷς παράγει τὸν *Παλαμήδην* λέγοντα οὕτω, “σίτον δ' εἶδέναι διώρισα, ἄριστα, δεῖπνα, δόρυπα δ' αἰρεῖσθαι, τρία.” Idem p. 1833, 4. (649, 28.) οὕτω δὲ κατὰ τινος καὶ τὰς *Διοχύλου* (scil. τροφῆς), εἰπόντος “ἄριστα, δεῖπνα, δόρυπα δ' αἰρεῖσθαι.” Phrynichus in Anecd. Bekkeri p. 23, 22. τὴν δὲ τετάρτην δόρυπον καλεῖ. ὁ δὲ *Διοχύλος* τρεῖς οἶδεν, ἀφελὼν τὴν δειελίνην. Ad eundem Aeschyli locum Butlerus rettulit quae apud Platonem de re p. VII. p. 522. D. leguntur: παγγέλιον οὖν, ἔφην, στρατηγὸν Ἀγαμέμνονα ἐν ταῖς τραγωδίαις *Παλαμήδης* ἐκάστοτε ἀποφαίνει. ἢ οὐκ ἐννεόηκας ὅτι φησὶν ἀριθμὸν εὐρῶν τὰς τε τάξεις τῷ στρατοπέδῳ καταστήσαι ἐν Ἰλίῳ καὶ ἐξαριθμῆσαι ναῦς τε καὶ τὰλλα πάντα, ὡς πρὸ τοῦ ἀναριθμητῶν ὄντων καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὡς εἰκοεν, οὐδ' ὅσους πόδας εἶχεν εἰδότες, εἴπερ ἀριθμῆν μὴ ἐπίστατο; De hoc Platonis loco dicit Aristides vol. II. p. 260, 13. ed. Iebb.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

Aristophanes grammaticus in argumento Baccharum Euripidis ἡ μυθοποιία κείται παρ' *Διοχύλῳ* ἐν Πενθεῖ.

193.

Galenus in comm. I. ad Hippocratis Epidem. VI. vol. V. p. 455. ed. Bas. vol. IX. p. 385. ed. Chart. vol. XVII. p. 880. ed. Lips. ἐπὶ δὲ τῆς ζανίδος ὁ αὐτός φησὶν ἐν Προμηθεῖ — καὶ ἐν Πενθεῖ

μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς.

ΠΕΡΡΑΙΒΙΔΕΣ.

V. ad Ixionem. — De Ixione Diodorus, quocum ceteri scriptores fore consentiunt, IV. 69. οὗτος δ', ὡς φασιν, ὑποσχόμενος ἔδνα πολλά δώσειν Ἴχιονεὶ ἔγχευ τὴν Ἴχιονέως θυγατέρα Δίαν, ἐξ ἧς ἐγέννησε Πειρίθουν. ἐπειδὴ ὁ μὲν Ἴχιονεύς τὰς ἵππους ἀντὶ τούτων ἐνεχυρίασεν, ὁ δ' Ἴχιων τὸν Ἴχιονέα μετεπέμψατο ἐπαγγελλόμενος πάντα ὑπακούσεσθαι, καὶ τὸν Ἴχιονέα παραγενόμενον ἔβαλεν εἰς βόθρον πυρὸς μεστόν. διὰ δὲ τὸ μέγεθος τῆς παρανομίας μηδένα βούλεσθαι καθάραι τὸν νόμον. τέλος δὲ ὑπὸ τοῦ Διὸς κατὰ τοὺς νόμους ἀγνισθεὶς ἠράσθη μὲν τῆς Ἥρας καὶ κατετόλμησεν ὑπὲρ συνουσίας λόγους ποιῆσθαι. ἔπειτα τὸν μὲν Δία εἰδῶλον ποιῆσαι τῆς Ἥρας νεφέλην ἐξαποστείλαι, τὸν δὲ Ἴχιονα τῇ νεφέλῃ μυχίνα γενῆσαι τοὺς ὀνομαζομένους Κενταύρους ἀνθρωποφρεῖς. τέλος δὲ μυθολογοῦσι τὸν Ἴχιονα διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἡμαρτημένων ὑπὸ Διὸς εἰς τροχὸν ἐνδεθῆναι καὶ τελευτήσαντα τὴν τιμωρίαν ἔχειν αἰώνιαν.

194.

Dona nuptialia, quae se daturum Ixion promiserat, poposcisse Eionem ostendunt versus apud Athenaeum XI. p. 499. A. Δισχύλος δ' ἐν Περραιβίσι φησί

ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κάκροθίνια;

ποῦ χρυσότευκτα κάργυρᾶ σκυφώματα;

Alterum versum hinc affert Eustathius p. 1775, 22. (566, 6.)

195.

Qualia haec dona fuerint indicat locus apud Athenaeum XI. p. 476. C. Δισχύλος δ' ἐν Περραιβίσι τοὺς Περραιβοὺς παρίστηεν ἀντὶ ποτηρίων τοῖς κέρασι χρωμένους διὰ τούτων

ἀργυρηλάτοις

κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένοις.

Libri ἐν περραιβοῖς, quod Dindorfius correxit. Eustathius p. 917, 62. (883, 15.) καὶ παρὰ Δισχύλῳ ἐν τῷ "ἀργυρηλάτοις κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένοις. Et προσβεβλημένοις etiam epitome Athenaei.

196.

Hesychius ἀπαιόλη, ἀπάτη, ἀποστέρησις. Δισχύλος Περραιβίσι. Codex περρέβην. Anecdota Bekkeri p. 419, 12. ἀπαιόλη, ἀπάτη ἢ ἀποστέρησις. Eustathius p. 352, 33. (267, 4.) ἴστέον δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ ξηθέντος αἰόλλω καὶ ἀπαιόλη γίνεται ἢ ἀπάτη καὶ ἀποστέρησις. Δισχύλος

τέθνηκεν αἰσχροῦς χρημάτων ἀπαιολῆ.

Hinc addidit hunc versum Favorinus in v. ἀπαιόλη, qui αἰσχροῦς praebet, quom apud Eustathium αἰσχροῦς legatur. Apud Eust. scriptum est ἀπαιόλη, apud Fav. ἀπαιόλη. Dixit de accentu huius vocabuli Lobeckius in Ῥηματικῷ p. 256. Cognoscitur mortem quoque Eionem hac tragoedia comprehensam fuisse.

197.

Eustathius p. 1183, 17. (1250, 8.) ἐπιτήθειος ἰδοῦαι πρὸς καθαρμὸν ὁ σὺς.

ὡς δηλοῖ *Αἰσχύλος* ἐν τῷ

πρὶν ἂν παλαμοῖς αἵματος χοιροκτόνου
αὐτὸς σε χράναι Ζεὺς καταστάξας χερσῶν.

Rettuli haec ad Perrhaebidas. Videtur enim eodem modo quo in Choephoris praedictum esse argumentum fabulae proximaе, Ixionis. Ceterum Porsonus ad Eur. Or. 909. inconsiderate scripsit *χράνη*. Recte enim se habet optativus, si haec non vatis alicuius, sed alius hominis verba sunt referentis quid vel vates vel oraculum dixisset.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

198.

Etym. M. p. 31, 4. αἰδοῖστατος. ἰστέον ὅτι τὸ ἀρχέστατον, ὡς παρὰ *Αἰσχύλου* ἐν Πηνελόπῃ, οἶον

ἐγὼ γένος μὲν εἰμι Κρής ἀρχέστατον,

καὶ τὸ αἰδοῖστατον καὶ ἀφρονέστατον ποιητικὰ εἰσι, κατ' ἔθος Ἰώνων γινόμενα. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ὀ συγκριτικὰ οὔτοι διὰ τοῦ ἐς προφέρουσιν· οἶον δικαιοτέρος καὶ ἀρχέστερος καὶ ἀφρονέστερος. ὤφριλον γὰρ τὰ προειρημένα δικαιοτέρος εἶναι καὶ αἰδοῖότερος καὶ ἀφρονώτερος καὶ ἀρχαιότερος. οὕτω Φιλόξενος εἰς τὸ περὶ συγκριτικῶν. V. Nauck. Aristoph. Byz. fragm. p. 46.

ΠΟΛΥΔΕΚΤΗΣ.

In indice fabularum.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΛΕΣΜΩΤΗΣ.

V. fr. 209. 217.

199.

Scholiasies Aristidis p. 190. ed. Fromm. p. 501. ed. Dind. καὶ *Αἰσχύλος* δὲ ἐν Προμηθεΐ δεσμώτῃ

πολλοῖς γάρ ἐστι κέρδος ἢ σιγὴ βροτῶν.

V. ad fr. 221.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΛΥΟΜΕΝΟΣ.

De Aeschyli Prometheo Soluto Opusc. IV. p. 253. [Dissertatio de Prometheo Aeschyli edita Lipsiae a. 1846. In qua scriptum est p. 14. "Communis opinio est, de cuius veritate non videtur dubitandum esse, trilogiam fuisse, quae omnem de Promethei rebus fabulam complexa fuerit ignifero Prometheo et vincto et soluto."]

200.

Scholiasies Aeschyli ad Promethei Vincti v. 513. (511.) οὕτω μοι λυθῆναι μεμοίραται· ἐν γὰρ τῷ ἐξῆς δράματι λύεται· ὅπερ ἐμφαίνει *Αἰσχύλος*. Ita codex Medicus.

201.

Arrianus in Periplo Ponti Euxini cap. 19. καὶ τοὶ *Αἰσχύλος* ἐν Προμηθεΐ λυομένῳ τὸν Φάσω ὄρον τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ποιεῖ. λέγουσι γοῦν αὐτῷ οἱ Τιτᾶνες πρὸς τὸν Προμηθεῖα ὅτι

Ἴκομεν —

τούς σοὺς ἄθλους τούσδε, Προμηθεῦ,
δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐποψόμενοι.

ἔπειτα καταλέγουσιν ὄσιν χώραν ἐπῆλθον,
τῇ μὲν δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης
μέγαν ἦδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν.

Ed. Bas. πῆ μὲν et πῆ δέ. Ac vulgo τῇ δ'. Eadem scripta fuerunt in Periplo Ponti Euxini et Maeotidis paludis p. 1. ubi primis verbis recisis superest σμοῦ τε πάθος et quae sequuntur, in quibus recte scriptum est ἦδ'. Cod. Pal. apud Bastium Ep. crit. p. 12. vers. Lat. πῆ μὲν — πῆ δ' et ad Φᾶσιν addit ποταμόν. Procopius Hist. Goth. IV. 6. p. 336, 11. ἀλλὰ καὶ ὁ τραγωδιστοὺς Δισχύλος ἐν Προμηθεῖ τῷ λυομένῳ εὐθὺς ἀρχόμενος τῆς τραγῳδίας τὸν ποταμὸν Φᾶσιν τέρμονα καλεῖ γῆς τε τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης. Quod Scholiastes Dionysii perieg. ad v. 10. p. 323. de Tanaï dicit, Δισχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Σπύδασι ἐπὶ τούτου διορίζεσθαι φησι τὰς ἡπείρους, error arguitur iis quae scholia Apollonii Rhodii ad IV. 284. habent.

202.

Strabo I. p. 33. (58.) ὃ τε γὰρ Δισχύλος ἐν Προμηθεῖ τῷ λυομένῳ φησὶν οὕτω,

φοινικόπεδόν τ' ἐρυθρᾶς ἱερὸν
χεῦμα θαλάσσης,
χαλκοκέρανον τε παρ' Ὀκεανῷ
λίμναν παντοτρόφον Αἰθιοπίων,
5 ἔνδ' ὁ παντόπτας Ἴλιος αἰεὶ
χεῶντ' ἀθάνατον κάματόν δ' ἵππων
θερμαῖς ὕδατος
μαλακοῦ προχοαῖς ἀναπαύει.

V. 3. χαλκοκέρανον suspectum habeo. Intelligerem χαλκομάρανον. — V. 4. παντοτρόφον unus codicum Kramerii, παντοτρόφον ed. Ald. — V. 5. παντεπέπτας libri, quod Tyrwhittus correxit. — V. 8. προχοαῖς τ' ἀναπαύει codices, ex quo conici potest fuisse qui θερμαῖς legerent.

Fortasse ad hos anapaestos pertinebat fr. 356.

203.

Cicero Tusc. disp. II. 10. Veniat Aeschylus, non poeta solum, sed etiam Pythagoreus: sic enim accepimus. Quomodo fert apud eum Prometheus dolorem quem accipit ob furtum Lemnium, "unde ignis cluet mortalibus clam divisus: eum dicitus Prometheus clepsisse dolo poenasque Iovi fato arpendisse supremo" (haec Attii sunt ex Philocteta, v. Opusc. III. p. 117.). Has igitur poenas pendens affixus ad Caucasum haec dicit,

*Titanum suboles, socia nostri sanguinis,
generata caelo, adspicite religatum asperis
vinctumque saxis, navem ut horrisono freto
noctem paventes timidi adnectunt navitae.*

5 *Saturnius me sic infixit Iuppiter,
Iovisque numen Mulcibri arcivit manus.
hos ille cuneos fabrica crudeli inserens
perrupit artus: qua miser sollertia
transverberatus castrum hoc Furiarum incolo.*

10 *iam tertio me quoque funesto die
tristi advolatu aduncis lacerans unguibus
Iovis satelles pastu dilaniat fero.
tum iecore opimo farta et satiata affatim
clangorem fundit vastum, et sublime avolans*

15 *pinnata cauda nostrum adulat sanguinem.
quum vero adesum inflatu renovatum est iecur,
tum rursus tetros avida se ad pastus refert.
sic hanc custodem maesti cruciatus alo,
quae me perenni vivum foedat miseria.*

20 *namque, ut videtis, vinclis constrictus Iovis
arcere nequeo diram volucrem a pectore.
sic me ipse viduus pestis excipio anxias,
amore mortis terminum anquirens mali:
sed longe a leto numine aspeller Iovis*

25 *atque haec vetusta saeculis glomerata horridis
luctifica clades nostro infixæ est corpori,
e quo liquatae solis ardore excidunt
guttae, quae saxa assidue instillant Caucasi.*

A se ipso haec versa esse ostendit paullo post, quum interroganti *interea unde isti versus?* respondet *dicam hercle: etenim recte requiris: videsne abundare me otio?* et alia quae eo spectant. — V. 6. *adscivit* codices: *arcivit* margo ed. Lamb. a. 1584. — V. 13. *tum — satiata* ut Ciceronis affert Priscianus X. p. 907. — V. 14. *advolans* ante Lambinum scribebatur. Nonius p. 17, 10. per errorem ut ex Attii Prometheo ponit, quemadmodum in antiquis libris scriptum est, *tui* (vel *tu*) *mei volans pennata cauda nostrum adulat sanguinem.* — V. 18. *hanc* et mox *quae* Bentleius: legebatur *hunc* et *qui*. — V. 23. *anquirens* Victorius: legebatur *inquirens*.

204.

Hesychius εἰσαφάσματα, εἰσπήματα· ἀπὸ τοῦ εἰσαφίει· ἢ σπαράγματα.
Δισχύλος Προμηθεΐ λυόμενῳ. Pertinet fortasse ad Ciceronis v. 11. aut 17.

205.

Plutarchus de fortuna p. 98. C. νῦν δὲ οὐκ ἀπὸ τύχης οὐδ' αὐτομάτως
 περιέσμεν αὐτῶν καὶ κρατοῦμεν, ἀλλ' ὁ Προμηθεὺς, τουτέστιν ὁ λογι-
 σμός, αἴτιος,

Ἴππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γονάς

δοὺς ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα,

κατ' *Δισχύλον.* Legebatur ἀντίδουρα, quod correxit Sallierius in Comm.
 Acad. inser. Paris. T. X. p. 340. Nam idem Plutarchus de sollertia ani-
 malium p. 964. F. οὐ γὰρ ἀδικούσιν οἱ τὰ ἄμικτα καὶ βλαβερὰ κομιδῇ
 κολάζοντες καὶ ἀποκτινύοντες, τὰ δὲ ἡμερα καὶ φιλόπρωπα ποιοῦμενοι
 τιθασὰ καὶ σύνεργα χρείας πρὸς ἡν ἕκαστον εὐ πέφυκεν, "Ἴππων ὄνων
 τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γονάς," ὣν ὁ *Δισχύλου Προμηθεὺς* δοῦναί ἡμῖν φη-
 σιν "ἀντίδουλα καὶ πόνων ἀνδίκτορα." Legebatur hic ὀχεῖαν, quod cor-
 rexerunt Reiskius et Wyttenbachius. Porphyrius de abst. III. 18. p. 257.
 ἀρκεῖ γὰρ ὅτι μηδὲν ποιεῖν δεόμενοι χρώμεθα προκάμνουσι καὶ μοχθοῦ-
 σιν, "Ἴππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γονάς," ὡς *Δισχύλος* φησίν,
 "ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα" χειρωσάμενοι καὶ καταζεύξαντες. Ita
 fere emendavit Rhoerius. Ἀνδέκτορα nescio an praestet.

206.

Stephanus Byzantius Ἄβιοι, ἔθνος Σκυθικόν. — *Δισχύλος* τε *Γαβίους* διὰ
 τοῦ γ ἐν λυόμενῳ Προμηθεΐ

ἔπειτα δ' ἤξειε δῆμον ἐνδικώτατον

* βροτῶν* ἀπάντων καὶ φιλοξενώτατον,

Γαβίους, ἵν' οὐτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος

τέμνει δίκελλ' ἄρουραν, ἀλλ' αὐτοσπόροι

5 γῦαι φέρονσι βίτον ἄφθονον βροτοῖς.

V. 1. ἤξειε Stanleius: ἤξει libri. Meinekius coniecit ἴξει. — V. 2. βροτῶν
 addidi. — V. 4. δίκελλ' Holstenius: codices δικάλλης, ed. Ald. δικάλλη. —
 αὐτοσπόροι Meinekius: vulgo αὐτόσποροι. — V. 5. γῦαι vel γῦαι codices:
 legebatur γῦαι. — Scholiastes Homeri ad II. XIII. 6. Ἄβιων, τῶν νομάδων
 Σκυθῶν — τούτους *Δισχύλος Γαβίους* φησίν. Eustathius p. 916, 24. (881,
 8.) *Δισχύλος* δὲ φασίν αὐτοὺς *Γαβίους* λέγει.

207.

Scholiastes Apollonii Rhodii ad IV. 284. τὸν Ἴστρον φησίν ἐκ τῶν Ἵπερ-
 βορέων καταφέρεισθαι καὶ τῶν Ῥηπαίων ὄρων. οὕτω δὲ εἶπεν ἀκολουθῶν
Δισχύλῳ ἐν λυόμενῳ Προμηθεΐ λέγοντι τοῦτο. Paulo haec aliter scripta
 in cod. Paris. in quo ἐν Προμηθεΐ sine cognomine.

208.

Strabo VII. p. 461. (300.) καὶ *Δισχύλος* δ' ἐμφαίνει συνηγορῶν τῷ ποι-
 ητῇ, φήσας περὶ Σκυθῶν

ἀλλ' ἱππάκης βρωτῆρες εὐνομοὶ Σκύθαι.

Coniuncta haec fuisse cum Rhipaeorum montium commemoratione probabile videbitur comparanti Hippocratem in libro de aere locis et aquis, qui quum p. 291, 49. de Scythia scribat *κεῖται γὰρ ἐπ' αὐταῖς ταῖς ἄρκτοις καὶ τοῖς ὄρεσι τοῖς Ῥιπαίοισιν, ὅθεν ὁ βορέης πνέει*, paullo ante v. 41. dicit αὐτοὶ δ' ἰσθίουσι κρέα ἐφθά, καὶ πίνουσι γάλα ἵπων, καὶ ἱπάκην τρώγουσι· τοῦτο δ' ἐστὶ τυρὸς ἵπων.

209.

Galenus in comm. I. ad Hippocr. Epidem. VI. vol. V. p. 454. ed. Bas. vol. IX. p. 385. ed. Chart. vol. XVII. p. 879. ed. Lips. de vocabulo πέμφιξ disputans, *δοκεῖ μὲν γὰρ αὐτὴν ἐπὶ τῆς Σοφοκλῆς ἐν Κολχίσι λέγειν — Δισχύλος δὲ ἐν Προμηθεΐ δεσμώτῃ*

εὐθείαν ἔρπε τήνδε· καὶ πρῶτιστα μὲν
Βορεάδας ἤξεις πρὸς πνοάς, ἵν' εὐλαβοῦ
βρόμον καταγιζοντα, μὴ δ' ἀναρπάσῃ
δυσχειμέρω πέμφιγι συστρέψας ἄφνω.

— ἐπὶ δὲ τῆς θανάδος ὁ αὐτὸς φησὶ ἐν Προμηθεΐ
ἔξευλαβοῦ δὲ μὴ σε προσβάλλῃ στόμα
πέμφιξ· πικρὰ γάρ, κοῦ διὰ ζωῆς ἄτμοι.

Legebatur ἔρπετὴν δὲ et πρὸς πνοαῖσιν, εὐλαβοῦ et συστρέψας ἄνω. Emendarunt Casaubonus ad Strabonem p. 182. et Bentleius in epistola ad Millium p. 58. ed. Ox. (Opusc. p. 500. ed. Lips.) In altero fragmento legebatur προσβάλλῃ. Putant Vincium Prometheum per errorem pro Soluto dici. Incerta res est: v. Opusc. IV. p. 274. et dissertationem de erroribus Ionis, additam adnotationibus ad Prometheum Vincium.

210.

Strabo IV. p. 276. seq. (182. seq.) μεταξὺ γὰρ τῆς Μασσαλίας καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ῥοδανοῦ πεδῖον ἐστὶ τῆς θαλάττης διέχον εἰς ἑκατὸν σταδίους, τοσοῦτον δὲ καὶ τὴν διάμετρον, κυκλοτερές τὸ σχῆμα· καλεῖται δὲ Λιδῶδες ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. μεστὸν γάρ ἐστι λίθων χειροπληθῶν, ὑποπερικτυῖαν ἔχόντων αὐτοῖς ἄγρωσιν, ἀφ' ἧς ἀφθονοὶ νομαὶ βοσκήμασιν εἰσιν· ἐν μέσῳ δ' ὕδατα καὶ ἀλκίδες ἐνίστανται καὶ ἄλες. Commemoratis Aristotelis et Posidonii de lapidum illorum origine sententiis ita pergit, τὸ μέντοι δυσαπολόγητον Δισχύλος καταμαθὼν ἢ παρ' ἄλλου λαβὼν εἰς μῦθον ἐξετόπισε. φησὶ γοῦν Προμηθεὺς παρ' αὐτῷ, καθηγοῦμενος Ἡρακλεῖ τῶν ὁδῶν τῶν ἀπὸ Κανκάσου πρὸς τὰς Ἐσπερίδας,

ἤξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν·
ἐνθ' οὐ μάχης, σάφ' οἶδα, καὶ θουρὸς περ ὧν,
μέμφει πέπτρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν
ἐνταῦθ'· ἐλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον
5 ἔξεις, ἐπεὶ πᾶς χιῶρός ἐστι μαλθακός.

ἰδὼν δ' ἀμυχανοῦντά σ' ὁ Ζεὺς οἰκτερεῖ,
νεφέλην δ' ὑποσχὼν νιφάδι γογγύλων πέτρων
ὑπόσκιον θήσει χθόν', οἷς ἔπειτα σὺ
βαλὼν διώσεις ῥαδίως Αἴγυν στρατόν.

V. 2. εὖ οἶδα scriptum est apud Dion. Hal. — V. 7. legebatur *στρογγύλον*. Quod Porsonus Misc. p. 212. (Mus. philol. II. p. 216.) pariterque ego et timide Scholefeldius coniecimus *γογγύλων*, meliores Kramerii codices confirmarunt. — V. 8. seq. codices οἷς ἔπειτα *συμβαλὼν* δηώσει (ed. Ald. *δηώσεις*, et ita unus codex a sec. m.). Emendavit σὺ βαλὼν Salmasius Exerc. Plin. p. 42. et διώσεις ante alios P. Leopardus Emend. V. 17. — Dionysius Hal. Ant. Rom. I. 41. *δηλοῖ δὲ τὸν πόλεμον τόνδε τῶν ἀρχαίων ποιητῶν Αἰσχύλος ἐν Προμηθεΐ λυομένῳ. πεποιήται γὰρ αὐτῷ ὁ Προμηθεὺς Ἡρακλεῖ τὰ τε ἄλλα προλέγων, ὡς ἕκαστον αὐτῷ τι συμβήσεσθαι ἐμελλε κατὰ τὴν ἐπὶ Γηρῦνην στρατείαν, καὶ δὴ καὶ περὶ τοῦ Αἰγυπτικοῦ πολέμου, ὡς οὐ ῥαδίως ὁ ἄγων ἔσται διηγούμενος· τὰ δὲ ποιήματα ὧδε ἔχει· “ἤξεις δὲ Αἰγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν, ἐνθ' οὐ μάχης, εὖ οἶδα, καὶ θουρός περ ὧν, μέμψει· πέπρωται γὰρ σε καὶ βέλη λιπείν.”* Hyginus Poet. astr. II. 6. p. 437. *Aeschylus autem in fabula, quae inscribitur Προμηθεὺς λυόμενος, Herculem ait esse non cum dracone, sed cum Liguri-bus depugnantem. Dicit enim, quo tempore Hercules a Geryone boves abduxerit, iter fecisse per Ligurum fines: quos conatos ab eo pecus abducere, manus contulisse et complures eorum sagittis confixisse: sed postquam Herculem tela deficerent, multitudinē barbarorum et inopia armorum defessum se ingeniculasse, multis iam vulneribus acceptis: Iovem autem misertum filii curasse ut circa eum magna lapidum copia esset: quibus se Herculem defendisse et hostes fugasse. Itaque Iovem similitudinem pugnantis inter sidera constituisse.* Theo ad Arati Phaen. v. 75. οὗτος δὲ ἔστι κατὰ τινος ὁ Ἡρακλῆς· αὐτὸν γὰρ τὸν Ἡρακλέα τοῖς Αἰγυσι πολεμοῦντα, ἐπιλεπόντων αὐτῷ τῶν τοξευμάτων, ἐπὶ γόνυ πεσεῖν καὶ λίθοις βάλλειν, οὓς αὐτῷ ὕσαν Ζεὺς.

211.

Strabo I. p. 73. (43.) Ἡσιόδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσαιο ἄγνοιαν, Ἡμίονας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγμαίους· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ Ὀμήρου ταῦτα μυθεύοντος, ὧν εἰσι καὶ οὗτοι οἱ Πυγμαῖοι, οὐδ' Ἀλκμᾶνος Στεγανόποδας ἱστοροῦντος, οὐδ' Αἰσχύλου Κυνοκεφάλους καὶ Στεγροφθάλους καὶ Μονομάτους. Idem VII. p. 299. Ἡσιόδον μὲν Ἡμίονας λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλους καὶ Πυγμαίους, Ἀλκμᾶνα δὲ Στεγανόποδας, Αἰσχύλον δὲ Κυνοκεφάλους καὶ Στεγροφθάλους καὶ Μονομάτους, ἐν τῷ Προμηθεΐ φασι, καὶ ἄλλα μύθια. Vbi ἐν τῷ Προμηθεΐ φασι non esse Strabouis recte censent Heynius ad Apollod. p. 1106. et Coraes et omittere dicitur unus codex. (Conf. diss. de erroribus Ionia.) Μονόματοι, quos Strabo utrobique tertius addit, quum Arimaspi sint, de quibus in Vincto Prometheo est, Κυνοκεφάλους et Στεγροφθάλους in Her-

culis itineribus describendis in Solutio Prometheo commemoratos esse veri simile est.

212.

Plutarchus in Amatorio p. 757. D. E. ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἕτερον θεὸν παρακαλεῖ μέλλων ἐπὶ τὸν ὄρνιν αἰρεσθαι τὸ τόξον, ὡς Διοσκούρος φησὶν,

Ἄργεὺς δ' Ἀπόλλων ὄρνθ' ἰθύνοιο βέλος.

Sic Wytttenbachius e codice E, cui B accedit: vulgo ἰθύνει.

213.

Plutarchus in ipso vitae Pompeii initio Πρὸς δὲ Πομπήϊον ἔοικε τοῦτο παθεῖν ὁ Ῥωμαίων δήμος εὐθύς ἐξ ἀρχῆς, ὅπερ ὁ Διοσκούρος Προμηθεὺς πρὸς τὸν Ἡρακλέα σωθεὶς ἦν αὐτοῦ καὶ λέγων

ἔχθροῦ πατρός μοι τοῦτο φίλτατον τέκνον.

Pronomen τοῦτο, quod vel propter genus neutrum, ubi usus masculinum requirit, reprehendum est, aut ab librariis metri explendi caussa insertum est, aut scribendum ἔχθροῦ πατρός μοι ποῦ τὸ φίλτατον τέκνον;

214.

Incertum est, fuerintne quae Apollodorus II. 5, 11. §. 12. refert omnia ab Aeschylō commemorata, καὶ περαιωθεὶς ἐπὶ τὴν ἠπειρὸν τὴν ἀντικρὺ κατετόξευσεν ἐπὶ τοῦ Καυκάσου τὸν ἑσθίοντα τὸ τοῦ Προμηθέως ἦπαρ ἀετόν, ὄντα Ἐχιδνῆς καὶ Τυφῶνος· καὶ τὸν Προμηθεῖα διέλυσε δεσμὸν ἐλάμενον (sic Galeus: vulgo ἐλόμενος. V. Welck. Tril. p. 47.) τὸν τῆς ἐλαίας, καὶ πάρεσχε τῷ Διὶ Χείρωνα, ἀθάνατον ὄντα, θνήσκων ἀντ' αὐτοῦ θέλοντα. Iacebat Chiron saucius in antro Peliaco, ut Apollodorus refert II. 5, 4. §. 6. ἀνίατον ἔχων τὸ ἔλκος εἰς τὸ σπηλαῖον ἀπαλλάσσεται, κακεὶ τελευτήσαι βουλόμενος καὶ μὴ δυνάμενος, ἐπεὶπερ ἀθάνατος ἦν, ἀντιδόντος Προμηθέως τὸν ἀντ' αὐτοῦ τεθνηξόμενον (sic Welckerus Tril. p. 48. vulgo γενησόμενον) οὕτως ἀπέθανε. Quod de Chirone dicit, indicatum est a Mercurio in Prometheo Vincto v. 1030. seqq. τοιοῦδε μόχθου τέρμα μὴ τι προσδόκα, πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων φάνη, θελήσῃ τ' εἰς ἀναγῆτὸν μολεῖν Ἀιδην κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάσῃ. De corona testimonium exstat Athenaei XV. p. 674. D. Διοσκούρος δ' ἐν τῷ λυομένῳ Προμηθεὶ σαφῶς φησὶν ὅτι ἐπὶ τιμῇ τοῦ Προμηθέως τὸν στέφανον περιτίθειεν τῇ κεφαλῇ, ἀντίποινα τοῦ ἐκείνου δεσμοῦ, καίτοι ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σφίγγι εἰπὼν "τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανος, ἀρχαῖον στέφος, δεσμῶν ἄριστος, ἐκ Προμηθέως λόγου." Hyginus Poet. astr. II. 15. p. 457. de Prometheo, nonnulli etiam coronam habuisse dixerunt, ut se victorem impune peccasse diceret: itaque homines in maxima laetitia victoriusque coronas habere instituerunt: id in exercitationibus et conviviis perspicere licet.

215.

Eustathius p. 600, 43. (457, 29.) σχίσματα γὰρ τινα καὶ οἱ θύσανοι, ὅθεν ἀρεθύσανοι κατὰ Πανσανίαν Ἄρεος θύσανοι, οἶον ἀποσχίσματα, παρ' Διοσκούρῳ ἐν Προμηθεὶ λυομένῳ. Hesychius ἀρθύσανοι (Favorinus, ut litterarum ordo postulabat, ἀρθύσανοι), ἀποσχήματα καὶ ἀποβλαστή-

ματα. Idem ἀριθύσανοι, ἠρίσχοι, ubi litterarum ordo requirit ἀρειθύσανοι.

216.

Proclus ad Hesiodi O. et D. 156. Ἐτ' ἄλλο τέταρτον· τουτίστι τὸ ἐκ Πανδώρας γένος, ἧτις ἦν κατὰ τὸν Δισχύλον

τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος Θνητῆ γυνῆ.

Pertinet ad res Promethei Pandora, sed non proditum est in qua fabula eam Aeschylus sic dixerit.

217.

Anecdota Bekkeri p. 116, 7. χερσά, τὰ μὴ γεωργουμένα. Δισχύλος Προμηθεΐ. Non solum utrum ex Soluto an ex Ignifero Prometheo petitum sit incertum est, sed dubitari etiam potest an ex Vincit loco eo qui intercidit.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΠΥΡΚΑΕΥΣ.

Non commemoratur in indice fabularum. Pollux IX. 156. ὁ δ' ἐμπρησίας τάχ' ἂν πυρκαεὺς βρομάζοιτο, κατ' Δισχύλον καὶ Σοφοκλῆν οὕτως ἐπιγράφοντας τὰ δράματα, τὸν μὲν τὸν Προμηθεά, τὸν δὲ τὸν Ναύπλιον. Satyrica fuit, acta Ol. LXXVI. 4. V. ad Glaucum Potniensem.

218.

Pollux X. 64. τῶν δὲ γυμνασίοις προσηκόντων σκευῶν — καὶ ὠμόλων, οὐ Κρατίνου μόνον εἰπόντος τὸ ὠμόλων, ἀλλὰ καὶ Δισχύλου ἐν Προμηθεΐ πυρκαεΐ,

λίγα δέ, πίσσα κώμολινου μακροὶ τόνοι.

219.

Plutarchus de utilitate ex hostibus capienda p. 86. F. τοῦ δὲ σατύρου τὸ πῦρ, ὡς πρῶτον ὤφθη, βουλομένου φιλῆσαι καὶ περιβαλεῖν, ὁ Προμηθεὺς τράγος γένειον ἄρα πενθήσεις σύ γε.

καίε τὸν ἀψάμενον, ἀλλὰ φῶς παρέχει καὶ θερμότητα. Eustathius p. 415, 7. Ἡέλιος ἀντὶ τοῦ ὧ Ἥλιε, ὅποιον σὺν ἄλλοις καὶ τὸ “τράγος, γένειον ἄρα πενθήσεις σύ γε” ἀντὶ τοῦ ὧ τράγε, πάνυ στερήσῃ γενείου, εἰ τὴν φλόγα φιλήσει. Eriphanus Ancor. p. 108. ἄλλος δὲ (Iuppiter) ὁ τραγηδός, ὁ καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ καύσας· τάχα δὲ θεὸς ὦν ἐπελάθετο ὅτι δάκνει τὸ πῦρ, καὶ οὐκ εἶχε τὴν πρόγνωσιν τοῦ λέγοντος τράγγῳ τῷ σατύρῳ εὐρόντι πρότερον τὸ πῦρ καὶ προσελθόντι (Meinekius Philol. III. p. 320. ὁρῶντι πρῶτον τὸ πῦρ καὶ προσελθόντι καὶ θέλοντι) φιλῆσαι “μὴ ἄψῃ, τράγε· ἀψάμενος γὰρ ἐμπρησεις μου (σου Meinekius) τὰ γένεια.”

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΠΥΡΦΟΡΟΣ.

V. ad Prometheus Solutum.

220.

Scholias Aeschylus ad Prom. Vincit v. 94. τὸν μυριετῆ, πολυετῆ. ἐν γὰρ τῷ πυρφόρῳ τρεῖς μυριάδας φησὶ δεδέσθαι αὐτόν. Hyginus Poet. astr. II. 15. p. 456. Prometheus autem in monte Scythiae nomine Caucaso ferrea catena vincit: quem alligatum ad triginta milia annorum Aeschylus tragoediarum scriptor ait.

221.

Gellius N. A. XIII. 18. *id quoque animadvertimus apud Aeschylum in τῷ πυρφόρῳ Προμηθεΐ et apud Euripidem in tragoedia quae inscripta est Ἰναὶ eundem esse versum absque paucis syllabis. Aeschylus sic,*

σιγῶν δ' ὄπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια,

Euripides autem sic, "σιγῶν δ' ὄπου δεῖ καὶ λέγειν ἴν' ἀσφαλές." Fuit autem Aeschylus non brevi antiquior. Similis versus est in Choeph. 576. σιγῶν δ' ὄπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια. Silentium commendat alius versus, quem scholiastes ex Prometheus Vincito affert. V. fr. 199.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

Mentio fabulae apud Alciphronem III. 48. *κακῶς κακῶς ἀπόλοιτο καὶ ἄφρονος εἶη Αἰκύμιος ὁ τῆς τραγωδίας ὑποκριτής. ὡς γὰρ ἐνῆκα τοὺς ἀντιτέχνους Κριτίαν τὸν Κλεωναῖον καὶ Ἰππασον τὸν Ἀμβρακιώτην τοὺς Αἰσχύλου Προπομπούς, τορῶ τινὶ καὶ γεγωνοτέρῳ φωνήματι χρησάμενος, γαῦρος ἦν καὶ κειτοσπεφῆς ἤγε συμπόσιον.*

222.

Hesychius *δίπολοι, αἰσχύλος διπλαὶ πρόπομποις.* Ita codex. Favorinus *δίπολοι, Αἰσχύλος· διπλαὶ, προπομπεῖς.* Corrigitur *δίπολοι, διπλαὶ. Αἰσχύλος Προπομποῖς.* Id vocabulum quum alibi de arvis usurpatum sit, veri simile est γῆναι vel ἄρουραι δίπολοι ab Aeschulo scriptum esse.

ΠΡΩΤΕΥΣ.

Acta est haec fabula Ol. LXXX. 2. Argum. Agamemnonis *ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Φίλοκλέους, Ὀλυμπιάδι ὀγδοηκόστῃ, ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσαι, Πρωτεί σατυρικῶ. ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς.* Schol. Aristophanis ad Ran. 1155. *ἐξ Ὀρεστείας· τετραλογίαν φέρουσι τὴν Ὀρεστειαν αἱ διδασκαλῖαι, Ἀγαμέμνονα, Χοηφόρους, Εὐμενίδας, Πρωτεῖα σατυρικῶν. Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος τριλογίαν λέγουσι, χωρὶς τῶν σατυρικῶν.*

223.

Athenaeus IX. p. 394. A. *Ἀριστοτέλης φησὶ περιστερῶν μὲν εἶναι ἕν γένος, εἶδη δὲ πέντε, γράφων οὕτως, "περιστερά, οἰνάς, φάψ, φάσσα, τραγῶν." ἐν δὲ πέμπτῳ περὶ ζῶων μορίων τὴν φάβα οὐκ ὀνομάζει, καίτοι Αἰσχύλου ἐν τῷ τραγικῷ Πρωτεῖ οὕτω μνημονεύοντος τοῦ ὄρνιδος,*

σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα,

μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην.

Τραγικῶ habent AB, omittunt reliqui libri. In Aeschyli verbis, quae epitome omittit, δύστηνον AP, δύστανον Aldina. Tum πρὸς πτύοις Casaubonus: libri, quantum constat, προσπτύοις. Schweighaeuserus πεπληγμένην.

224.

Herodianus *περὶ μονήρους λέξεως* p. 35, 19. *γάρως· Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῶ*

καὶ τὸν ἰχθύων γάρων.

Athenaeus II. p. 67. C. ὅτι δ' ἀρσενικόν ἐστὶ τοῦνομα Αἰσχύλος δηλοῖ εἰπὼν "καὶ τὸν ἰχθύων γάρων."

225.

Scholiasies Homeri ad Od. IV. 366. Εἰδοθέη· ἀπὸ τῆς εἰδήσεως καὶ ἐπιστήμης τοῦ πατρὸς τὸ ὄνομα. καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐν Πρωτεί Εἰδοθέαν αὐτὴν καλεῖ. Etym. Gud. p. 316, 30. et correctius codex Paris. 2638. et codex Vossianus apud Gaisf. p. 1445. κερδῶ, ἑποκοριστικῶς, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἢ Εἰδῶ καὶ Ὑψῶ ἀντὶ τοῦ Εἰδοθέα καὶ Ὑψιπέλῃ. καὶ τὸ κερδῶ δὲ ἀντὶ τοῦ κερδαλέα, ἢ ἀπατητικῆ. Conf. Anecd. Bekkeri p. 857, 9. Schol. Arist. Eq. 1065. in quibus Εἰδῶ et Ὑψῶ sine auctore commemorantur.

226.

Hesychius et Favorinus ἄελπτοι, δεινοί, καὶ ἄαπτοι. Αἰσχύλος Πρωτεῖ.

227.

Hesychius ἄμαλα, τὴν ναῦν, ἀπὸ τοῦ ἁμᾶν τὴν ἄλα. Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῶ. Sic etiam Favorinus, nisi quod ἁμάλαν. V. ad Suppl. 809.

228.

Hesychius et Favorinus ἐπάσω, ἐκτίσω. Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῶ.

ΣΑΛΑΜΙΝΙΑΙ.

Σαλαμῖνιοι in indice fabularum. De Aeschyli tragoediis fata Aiacis et Teucris complexis Opusc. VII. p. 362.

229.

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 36, 20. οἱ μέντοι τραγικοὶ ἐπίσης ἐκτείνουσι τοῦ προκειμένου ὀνόματος τὸ ᾧ καὶ συστέλλουσι, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Σαλαμῖνίαις

εἴ μοι γένοιτο φᾶρος ἴσον ἐν οὐρανῶ,

ἀλλὰ κατὰ συστολὴν παρὰ Σοφοκλεῖ etc. Herodianus περὶ διγρόνων in Cramerii Anecd. Oxon. III. p. 295, 13., regulae de prosodia additae libro de emend. rat. Gr. gramm. p. 444., Draco p. 35, 11. ἀναλωγότερόν ἐστι τοῦ ἐκτείνοντος (τὸ ἐκτείνειν regulae) τὸ ᾧ, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Σαλαμῖνίαις "ἐμοὶ γένοιτο φᾶρος ἴσον οὐρανῶ."

230.

Hesychius ἀναροισθεῖ, ἀναροφεῖ. Αἰσχύλος Σαλαμῖνες. Emendate Favorinus ἀναρροισθεῖ, ἀναρροφεῖ, omissis poetae et fabulae nominibus.

231.

Hesychius ἀνήρης, ἀνδρώδης. Αἰσχύλος Σαλαμῖν. Favorinus ἀνήρης, ἀνδρώδης· οἱ δὲ ἀνάρμοστος, sine auctore. Vera videtur posterior interpretatio.

232.

Hesychius ἐκλογον, διήγησιν. Αἰσχύλος ἄσαλαμῖνιαις.

233.

Hesychius et Favorinus κανθύλας, τὰς ἀνοιδήσεις. Αἰσχύλος Σαλαμῖνιαις.

ΣΕΜΕΛΗ Η ΥΔΡΟΦΟΡΟΙ.

In indice fabularum Σεμέλη ἢ ὑδροφόρος.

234.

Scholiasies Homeri ad Π. IV. 319. de aoristo ἔκταν agens, postquam verum ex Palamede Aeschylī (fr. 191.) attulit, καὶ ἐν Σεμέλῃ ἢ ὄδροφόροις
Ζεὺς, ὃς κατέκτα τοῦτον.

235.

Hesychius ἀμφίδρομος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ ἐπλασε δαίμονα καινὸν περὶ τὰ ἀμφιδρόμια, ὡσεὶ ἔλεγε τὸν γενέθλιον. Favorinus recte ἔλεγε.

236.

Hesychius et Favorinus ἀνταία, ἐναντία, ἰκέσιος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ.

237.

Hesychius ἄστεκτα, τὰ οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι. Αἰσχύλος Σεμέλῃ. Favorinus nomina poetae et fabulae omittit. Recte corrigunt ἄστεκτα. Anecd. Bekkeri p. 456, 1. ἄστεκτα, ἀβάστακτα, ἀνυπομόνητα, οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι.

238.

Scholiasies Apollonii Rhodii in cod. Par. ad l. 636. θνάσι, μαινάσι, βάχχαις. παρὰ τὸ θύειν καὶ ὀρμῶν μαινομένας. διὸ καὶ τὴν Σεμέλῃν Θουώνῃν καλοῦσι. παρεκτάγει γὰρ αὐτὴν Αἰσχύλος ἔγκυον οὖσαν ἐνθουσιᾶν καὶ τὰς ἀπτομένας τῆς γαστρὸς αὐτῆς ἐνθουσιᾶν.

ΣΙΣΥΦΟΣ.

Σίσυφος δραπέτης commemoratur in indice fabularum. Satyrica fuit. V. Welckerum Trilog. p. 555. seqq. De Σισύφῳ πετροκυλιστῇ v. infra.

239.

Pollux X. 77. 78. ἔξεσι δὲ καὶ σκάφην ὀνομάσαι κατ' Αἰσχύλον [που σκάφην] εἰπόντα ἐν Σισύφῳ

καὶ νίπτρα δὴ χρῆ θεοφόρων ποδῶν φέρειν.
 λεοντοβάμων που σκάφη χαλκήλατος;

Idem VII. 40. τὸ δὲ τῶν ποδῶν νίπτρον νίπτρα μὲν Αἰσχύλος, Ἀριστοφάνης δὲ ἀπόνιπτρον.

240.

Pollux X. 20. εἴρηται τοίνυν ἐν Αἰσχύλου Σισύφῳ

σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος εὖ³ κατιλλώψας ἄθρει.

241.

Aelianus Hist. an. XII. 5. ἔτι γὰρ καὶ τοὺς Αἰολέας καὶ τοὺς Τρῶας τὸν μὲν προσαγορεύειν σμίνθον, ὡσπεροῦν καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ Σισύφῳ
 ἀλλ' ἀρουραῖός τις ἔστι σμίνθος ὡδ' ὑπερφνής.

Libri ὡς δ' vel ὡς δ' vel ὡδ' ὑπερφνής. Correxerit Schneiderus. Fortasse scribendum ἀλλ' ἀρουραῖός τις ἔστι σμίνθος ὡδ' ὑπερφνής;

242.

Etymol. Gud. p. 227, 39. et grammaticus in Cramerī Anecd. Ox. II. p. 443, 10. τινὲς δὲ τὸν Ζαγγραῖα νῖον Ἄιδου φασίν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ (ἐν Σκύφῳ Et. Gud. Omittit cod. Cramerī) "Ζαγγρεῖ τε νῦν με (μοι cod. Gram.) καὶ πολυξένῳ χαιρέω." Scribendum

Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένῳ *πατρὶ*
χαίρειν.

V. ad Θαλαμοποιούς p. 331.

243.

Etymol. Gud. p. 321, 55. κίκυς, ἡ δύναμις. Ἀπολλόδωρος ἱκμάς — καὶ Διοχόλος ἐν Σισύφῳ· καὶ θανόντων εἰσὶν οὐκ ἔνεστιγμάσει, τὰ σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κίκυς, οὐδ' αἰμόρρυτοι φλέβες, θανόντων φησὶν ἀψύχους. Etymol. in Cramerii Anecd. Paris. IV. p. 35, 18. κίκυς, ἡ δύναμις. Ἀπολλόδωρος ἱκμά — καὶ Διοχόλος ἐν Σισύφῳ “καὶ θανόντων εἰσὶν οὐκέτι ἱκμάσι τὰ σοὶ δ' οὐκ ἔστι κίκυς οὐδὲ αἰμόρρυτοι φλέβες.” θανόντων φησὶν ἀψύχων. Haec ita emendavit Boeckhiius ad fragm. Pindari p. 653. καὶ Διοχόλος ἐν Σισύφῳ

καὶ θανόντων, οἷσιν οὐκ ἔνεστ' ἱκμάς·

εἶτα

σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κίκυς, οὐδ' αἰμόρρυτοι
φλέβες θανόντι·

ὄν φησιν ἀψύχων.

244.

Erotianus p. 118. διόψω, τῆ τῆς νηὸς ἐπιμελητῆ, παρὰ τὸ διοπτρεύω. Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις, κειμένη καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ἀττικαῖς λέξεσι καὶ παρ' Διοχόλῳ ἐν Σισύφῳ καὶ Εὐρυπίδῃ ἐν Ἰππολύτῳ. Eustathius p. 1705, 53. (465, 26.) διέπειν τὸ ἐνεργεῖν λέγει, ὅθεν καὶ διόπος ὁ οἰκονόμος παρ' Διοχόλῳ. Idem Eustathius p. 99, 1. (74, 25.) et p. 203, 11. (154, 5.) Persarum v. 45. respicit. De vocabulo διόπος v. Nauckium Aristoph. Byz. fragm. p. 186. seq.

245.

Hesychius ἄμβωνες, αἱ προσαναβάσεις τῶν ὀρῶν. Διοχόλος Κερκίονι καὶ Σισύφῳ. V. fr. 107.

ΣΙΣΥΦΟΣ ΠΕΤΡΟΚΥΛΙΣΤΗΣ.

246.

Mystica nonnulla in hac fabula Aeschylus evulgavit: v. fr. 86.

247.

Scholiasies Venetus ad Aristophanis Pacem v. 73. Αἰτναῖον μέγιστον κἀνθαρον· μεγάλοι λέγονται εἶναι κατὰ τὴν Αἴτην κἀνθαροὶ. μαρτυροῦσιν δὲ οἱ ἐπιχώριοι. Ἐπίχαρμος — τρόπον δὲ τινα καὶ Διοχόλος ἐπιχώριος· λέγει δὲ ἐν Σισύφῳ πετρακυλιστῆ

Αἰτναῖός ἐστι κἀνθαρος βίᾳ πονῶν.

Codex πόρων. Correxat Dindorfius.

248.

Hesychius θάψεις, θωπεύσεις. Διοχόλος Σισύφῳ πετρακυλιστῆ. Codex σειςύφῳ πετρακυλισθεῖς.

ΣΦΙΓΞ.

Sphinx satyrica acta Ol. LXXVIII. 1. V. ad Laium.

249.

Athenaeus XV. p. 674. D. Διοχύλος δ' ἐν τῇ λυομένῃ Προμηθεΐ σαφῶς φησὶν ὅτι ἐπὶ τῆμῇ τοῦ Προμηθέως τὸν στέφανον περιτίθεμεν τῇ κεφαλῇ, ἀντίποινα τοῦ ἐκείνου δεσμοῦ, καίτοι ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σφιγγί εἰπῶν

τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανος, ἀρχαῖον στέφος,

δεσμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθέως λόγου.

Libri στέφανον. Restituit στέφανος Grotius in Excerptis p. 49. V. Opusc. IV. p. 282.

250.

Aristophanes Raos. 1319.

Σφιγγα δυσμεριαν πρῶτανιν κύνα.

Scholiasies Σφιγγα δὲ δυσμεριαν, τὴν ἐπὶ κακῷ χρόνῳ Θηβαίους φανεῖσαν, πάροχον θανάτου. ταῦτα δὲ ἐκ Σφιγγὸς Διοχύλου. Bergkiius in Diurnis antiq. a. 1835. p. 956. et Dindorfius δυσμεριῶν. Quod Aristophanes addit πέμπει, ex Agamemnone cum proximo versu sumptum est.

251.

Hesychius κροῦς, ὃ ἐκ τοῦ ἄξονος ἦχος. λέγεται δὲ καὶ κροή. καὶ ὃ τῶν ποδῶν ψόφος, ὡς Διοχύλος Σφιγγί. τιwές δὲ φασὶ κροῦν μὲν ἦχον, χροῖν δὲ μέρος τοῦ ἄξονος, ἢ χουαίς. Eadem Favorinus.

Ad Sphingem pertinuit fortasse fr. 459.

ΤΗΛΕΦΟΣ.

252.

Plato in Phaedone p. 108. A. ἔστι δὲ ἄρα ἡ πορεία οὐχ ὡς ὁ Διοχύλου Τηλέφος λέγει. ἐκείνος μὲν γὰρ ἀπλῆν οἶμόν φησιν εἰς Ἄιδου φέρειν, ἢ δ' οὔτε ἀπλῆ οὔτε μία φαίνεται μοι εἶναι. Dionysius Halic. in Arte rhet. c. 6. p. 40, 30. ed. Sylb. vol. V. p. 265. ed. Reisk. μία γὰρ καὶ ἡ αὐτῇ οἶμος, κατὰ τὸν Διοχύλου, εἰς Ἄιδου φέρουσα. Ex Phaedone Platonis Clemens Alex. Strom. IV. p. 211. ed. Sylb. 583. ed. Polit. οὐκ ἔστιν οὐδὲν κατὰ τὸν Διοχύλου Τηλέφον νοεῖν ἀπλῆν οἶμον εἰς Ἄιδου φέρειν, ὅσοι δὲ πολλοὶ, καὶ ἀπάγουσαι ἁμαρτία. Parum Aeschylī gravitati propexit Heindorfius ad Phaed. p. 221. sententiam ita enervans, ἀπλῆ γὰρ οἶμος πάντας vel ἀπλῆ γὰρ ἡμᾶς οἶμος εἰς Ἄιδου φέρει.

253.

Hesychius ἀμφιδεξίους χερσί, ταῖς τῶν τοξοτῶν. διὰ τὸ ἐκατέραν χεῖρα ἐνεργεῖν ἐν τῷ τοξεύειν. Διοχύλος Τηλέφῳ. Codex ταῖς τῶν τόξων.

254.

Scholiasies Aristophanis ad Acharn. 331. τὰ δὲ μεγάλα πάθη ὑποπαίξει τῆς τραγωδίας, ἐπεὶ καὶ ὁ Τηλέφος κατὰ τὸν τραγωδοποιὸν Διοχύλου, ἴνα τῆχῃ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι σωτηρίας, τὸν Ὀρέστην εἶχε συλλαβῶν.

Versum Ranarum 1302. Aristophanem ex Aeschylī Telepho sumpsisse pavit Timachidas. V. fr. 97.

ΤΟΞΟΤΙΑΕΣ.

Versabatur haec fabula in funesto exitu Actaeonis.

255.

Antigonus Carystius Hist. mirab. cap. 115. (127.) p. 174. ed. Beckm. p. 88. ed. West. τῶν δὲ θηλέων ζῶων ῥοπικώτερόν φησιν εἶναι πρὸς τὴν συνουσίαν ἵππων καὶ ἵππομανεῖν ἰσχυρῶς, ἔθεν καὶ πρὸς τὴν βλασφημίαν ἀπὸ τούτου μεταφέρεσθαι καὶ τὰς πρὸς τὰ ἀφροδίσια κεκινημένας ὄνειδίεσθαι. φαίνεται δὲ καὶ Δισχύλος ἱστορικῶς τὸ τοιοῦτον οὕτως πως εἰρηκέναι πρὸς τὰς παρθένους ἐν ταῖς Τοξότιαις,

ἄδων ταῖς ἀγναῖς παρθένοις γαμηλίῳ
λέκτρων ἀστει μὴ βλεμμάτων ῥεπιβουλή.

καὶ διαλιπὼν προσέθηκε

οὐ με μὴ λάδη φλέγων
ὄφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ἢ γεγευμένη.
ἔχων δὲ τούτων θυμὸν ἵππογνώμονα.

Plutarchus in Amatorio p. 767. B. καίτοι τὴν γε ὥραν ἄνθος ἀρετῆς εἶναι λέγουσι· μὴ φάναι δὲ ἀνθεῖν τὸ θῆλυ μῆδὲ ποιεῖν ἔμφασιν εὐφύτας πρὸς ἀρετὴν ἀποπὸν ἔστι· καὶ γὰρ Δισχύλος ὀρθῶς ἐποίησε

νέας γυναικὸς οὐ με μὴ λάδη φλέγων
ὄφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ἢ γεγευμένη.

Idem de iudiciis prof. in virtute p. 81. D. νέας μὲν γὰρ γυναικός, ὡς Δισχύλος φησὶν, οὐ λανθάνει φλέγων ὄφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ἢ γεγευμένη. Hinc codex Par. 2633. in Cramerii Anecd. Paris. I. p. 399. νέας μὲν γὰρ γυναικός, ὡς Δισχύλος φησὶν, οὐ τι λανθάνει φλέγων ὄφθαλμός εἴ τις ἀνδρὸς γεγευμένη. Etym. M. p. 209, 47. ἀπὸ δὲ τοῦ ἵππου ἵπποσέλινον, καὶ “θυμὸν ἵππογνώμονα,” τὸν μεγαλογνώμονα. Idem p. 474, 43. εἰώθε γὰρ ἢ προσθήκη τῶν τοιούτων ζῴων τὸ μέγεθος τοῦ ὑποκειμένου δηλοῦν, ὡς “θυμὸν ἵππογνώμονα,” τὸν μεγάλης γνώμης, καὶ βούπαις. In prioribus Aeschyli versibus Salmasius Exerc. Plin. p. 471. latere vidit ῥέπει βολή. Videntur fuisse eiusmodi,

ἄδων τις ἀγναῖς παρθένοις γαμηλίῳ
λέκτρων, ἐτοίμη βλεμμάτων ῥέπει βολή.

Si quis placet innuptis virginibus, prompto adnuunt. In altero fragmento ἔχω δὲ scribendum vidit Salmasius.

256.

Anecdota Bekkeri p. 351, 4. ἄθροος ἡμέρα, σεμνὴ πάνυ ἢ συμπλοκὴ καὶ ἀξίωμα οὐ μικρὸν ἔχουσα. καὶ γὰρ ὁ χρησάμενος τῇ φωνῇ καὶ τῇ φράσει Δισχύλος ἔστιν ἐν Τοξότιαις (codex τοξότησι). πρόξεστι δὲ τὸ σεμνὸν τῆς λέξεως καὶ τὸ πολιτικόν. λέγεται δὲ ἐπὶ Ἀκταίωνος

οὐπὼ τις Ἀκταίων ἄθροος ἡμέρα
κενόν, πόνου πλουτοῦντ', ἔπεμψεν ἐς δόμους.

ἰγγραφῶν χρῶ, φησὶν ὁ Φρύνιχος.

257.

Scholiasies Homeri ad Π. IX. 593. ἀμαθύνει· ὅτι ἄμαθον ποιεῖ· οὕτως δὲ λέγει τὴν πεδιάσιμον κόνιν. ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ διαφθεῖρειν ψιλῶς τέταχε, περὶ τοῦ Ἀκταίωνος λέγων

κύνες διημάδηνον ἄνδρα δεσπότην.

258.

Pollux V. 47. τὰ μὲν δὴ τῶν Ἀκταίωνος κυνῶν ὀνόματα, κατὰ τὴν Αἰσχύλου δόξαν, Κόραξ, Ἀρπυια, Χάρων, Λυκότις. Lobeckius Paralip. p. 276. Κύραξ, nescio unde. Vnus Bekkeri codicum ἀραία. Tum λυκότις Bekkeri codices: legebatur Λυκίτις.

259.

Hesychius πεζοφόροις ζώμασι. Αἰσχύλος Τοξότισιν. ὥσπερ πέζαν ἔχόντων τῶν χιτῶνων. τινὲς δὲ ποδήρεσι. ζῶμα δὲ τὸ ἔνδυμα. Photius p. 405, 15. πεζοφοροῦσιν, ἧτοι πέζαν ἔχόντων τῶν χιτῶνων, ἢ τοῖς ποδήρεσι. Pollux VII. 51. τὸ δὲ ζῶμα ἔστι μὲν ἐπιτήθειον ἐνδύον, πέζας δὲ ἔχει, ὡς Αἰσχύλος δηλοῖ, πεζοφόρα τὰ ζώματα ἀποκαλῶν.

ΤΡΟΦΟΙ.

Eadem fabula quae Διονύσου τροφοί.

ΥΨΙΠΥΛΗ.

V. fr. 155.

260.

Υψώ dicta ab Aeschilo Hypsipyle. V. fr. 225.

261.

Scholiasies Apollonii Rhodii in cod. Paris. ad I. 773. ὅτι δὲ συνεγένοντο ταῖς Ἀηνιάις οἱ Ἀργοναῦται ἱστορεῖ καὶ Ἡρόδωρος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς. Αἰσχύλος δὲ ἐν τοῖς ἐψίστοις (ἐν Ὑψιπύλῃ scholia prius edita) ἐπελθεῖν φησὶν αὐτὰς τοῖς Ἀργοναῦταις χειμαζομένοις, καὶ μὴ ἔαν προσχεῖν τῇ νήσῳ, μέχρις οὗ ὄρκον ἔλαβον παρ' αὐτῶν, ἅμα τε ἀποβῆναι αὐτοὺς τῆς νεῶς καὶ συγγενέσθαι αὐταῖς, καὶ οὕτως ἀποβῆναι ἔασαι.

262.

Hesychius ἀποκορσασαμέναις, ἀποκειραμέναις. κόρσας γὰρ τὰς τρίχας. Αἰσχύλος Ὑψιπύλῃ. Codex ὑψηπούλῃ, quod Favorinus omisit.

Valckenarius ad Hypsipylen pertinuisse suspicatur fr. 334.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

De Aeschili Philocteta Opusc. III. 113.

263.

Arg. Philoct. Sophoclis κεῖται δὲ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἡ μυθοποιῖα. Dio Chrysostomus Or. LII. ἦτε γὰρ τοῦ Αἰσχύλου μεγαλοφροσύνη καὶ τὸ ἀρχαῖον, ἔτι δὲ τὸ αὐθαδὲς τῆς διανοίας καὶ φράσεως πρόποντα ἐφαίνετο τραγωδίᾳ καὶ τοῖς παλαιοῖς ἦθεσι τῶν ἠρώων, οὐδὲν *ἔχοντα* ἐπιβεβουλευμένων οὐδὲ στωμύλον οὐδὲ ταπεινόν. ἐπεὶ τοι καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα

εἰσῆγε δρμῖν καὶ δόλιον, ὡς ἐν τοῖς τότε, πολὺ δὲ ἀπέχοντα τῆς νῦν κακοφθείας, ὥστε τῷ ὄντι ἀρχαῖον ἂν δοῖαι παρὰ τοὺς νῦν ἀπλοῦς εἶναι βουλομένους καὶ μεγαλόφρονας, καὶ οὐδὲν γε ἀλλαττοῦσης τῆς Ἀθηνᾶς προσεδεῖθη πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι ὅστις ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Φιλοκτῆτου, καθάπερ Ὀμηρος κἀκείνῳ δὴ ἐπόμενος Εὐρυπίδης ἐποίησεν· ὥστε τυχὸν ἂν τις ἐγκαλέσαι τῶν οὐ φιλοῦντων τὸν ἄνδρα, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ἐμέλησεν ὅπως πιδανὸς ἔσται ὁ Ὀδυσσεὺς οὐκ ἐπιγνωσάμενος ὑπὸ τοῦ Φιλοκτῆτου. ἔχοι δ' ἂν ἀπολογία, ὡς ἐγώ μαι, πρὸς τὸ τοιοῦτον· ὁ μὲν γὰρ χρόνος τυχὸν οὐκ ἦν τοσοῦτος ὥστε μὴ ἀνενεγκεῖν τὸν χαρακτῆρα, δεκά ἔτων διαγεγονότων· ἢ δὲ νόσος ἢ τοῦ Φιλοκτῆτου καὶ κάκωσις καὶ τὸ ἐν ἐρημίᾳ βεβιωκέναι τὸν μεταξὺ χρόνον οὐκ ἀδύνατον τοῦτο ἐποίησε. πολλοὶ γὰρ ἦδη, οἳ μὲν ὑπὸ ἀσθενείας, οἳ δὲ ὑπὸ δυστυχίας, ἔπαθον αὐτό. καὶ μὴν ὁ χορὸς αὐτῷ παραιτήσεως, ὡς περ ὁ τοῦ Εὐρυπίδου, οὐδὲν ἐδεῖτο. ἄμφω γὰρ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἐποίησαν τὸν χορὸν. ἀλλ' ὁ μὲν Εὐρυπίδης εὐθὺς ἀπολογουμένους πεποίηκε περὶ τῆς πρότερον ἀμελείας, ὅτι δὴ τοσοῦτων ἔτων οὔτε προσέλθοιεν πρὸς τὸν Φιλοκτῆτην οὔτε βοηθήσειεν οὐδὲν αὐτῷ· ὁ δ' Αἰσχύλος ἀπλῶς εἰσῆγαγε τὸν χορὸν, ὃ τῷ παντὶ τραγικώτερον καὶ ἀπλοῦστερον· τὸ δ' ἕτερον πολιτικώτερον καὶ ἀκριβέστερον. καὶ γὰρ εἰ μὲν ἔδυναντο πάσας διαφεύγειν τὰς ἀλογίας ἐν ταῖς τραγωδίαις, ἴσως ἂν εἶχε λόγον μηδὲ τοῦτο παραπέμψαι· νῦν δὲ πολλάκις ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ παραγγυνομένοις ποιοῦσι τοὺς κήρυκας πλείονων ἡμερῶν ὅδον. ἔπειτα οὐδὲ ἐξ ἀπαντος ἦν μηδὲ προσελθεῖν αὐτῷ μηδὲνα Ἀθηνῶν, μηδὲ ἐπιμεληθῆναι μηδέν. δοκεῖ γὰρ μοι, οὐδ' ἂν διεγένητο τὰ δεκά ἔτη μηδεμιᾶς τυγχάνων βοηθείας· ἀλλ' εἰκὸς μὲν τυγχάνειν αὐτόν, σπανίως δὲ καὶ οὐθενὸς μεγάλου, καὶ μηδὲνα αἰρεῖσθαι οἰκία ὑποδέξασθαι καὶ νοσηλεύειν, διὰ τὴν δυσχέρειαν τῆς νόσου. αὐτὸς γοῦν ὁ Εὐρυπίδης τὸν Ἄκτορα εἰσάγει, ἕνα Ἀθηνῶν, ὡς γινώσκον τῷ Φιλοκτῆτη προσιόντα καὶ πολλάκις συμβεβληκότα. οὐ τοίνυν οὐδὲ ἐκείνο δοκεῖ μοι δικαίως ἂν τις αἰτιάσασθαι, τὸ διεγείσθαι πρὸς τὸν χορὸν ὡς ἀγνοοῦντα τὰ περὶ τὴν ἀπόλειψιν τὴν τῶν Ἀχαιῶν καὶ τὰ καθόλου συμβαίνοντα αὐτῷ. οἳ γὰρ δυστυχοῦντες ἄνθρωποι πολλάκις εἰώδασι μεμνησθαι τῶν συμφορῶν καὶ τοῖς εἰδόσιν ἀκριβῶς καὶ μηδὲν θεομένοις ἀκούειν ἐνοχλοῦσιν αἰεὶ διηγούμενοι. καὶ μὴν ἡ ἀπάτη ἢ τοῦ Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν Φιλοκτῆτην καὶ οἱ λόγοι, δι' ὧν προσηγάγετο αὐτόν, οὐ μόνον εὐσημνοῦστέροι καὶ ἤρωϊ πρέποντες, ἀλλ' οὐκ Εὐρυβάτη ἢ Πατακίῳνι, ἀλλ' ὡς ἐμοὶ δοκοῦσι, καὶ πιδανώτεροι. τί γὰρ εἶδει ποικίλης τέχνης καὶ ἐπιβουλῆς πρὸς ἄνδρα νοσοῦντα, καὶ ταῦτα τοξότην, ᾧ εἴ τις μόνον ἐγγὺς παρῆσθη, ἀχρεῖος ἢ ἀλκῆ αὐτοῦ ἐγεγόνει; καὶ τὸ ἀπαγγέλλειν δὲ τὰς τῶν Ἀχαιῶν συμφοράς, καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα τεθνηκότα καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα ἐπ' αἰτίᾳ ὡς οἶόν τε αἰσχίστη καὶ καθόλου τὸ στράτευμα διεφθαρμένον, οὐ μόνον χορήμιον ὥστε εὐφραίνει τὸν Φιλοκτῆτην καὶ προσδέξασθαι μάλλον τὴν τοῦ Ὀδυσσεὺς ὁμιλίαν, ἀλλ' οὐδ' ἀπίθανον τρέπον τινά, διὰ τὸ μήκος τῆς στρατείας καὶ διὰ τὰ συμβεβηκότα οὐ πάσαι κατὰ τὴν ὁργὴν τοῦ Ἀχιλλέως, ὃς ἔκτωρ παρὰ σμικρὸν ἦλθεν ἐμπρῆσαι τὸν ναύσταθμον.

Haec de Aeschylō, quibus addendum quod paullo post de Euripide dicit, οὐ μόνον δὲ πεποίηκε τὸν Ὀδυσσεῖα παραγιγνόμενον, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Διομήδους, Ὀμηρικῶς καὶ τοῦτο.

264.

Athenaeus IX. p. 394. A. καὶ Φιλοκτῆτη δὲ (Aeschylus) κατὰ γενικὴν κλίσειν φραβῶν εἴρηκεν.

265.

Schollastes Homeri ad Od. XIV. 12. τὸ μελάνδρουον τὴν ἐντεριώνην φρασὶν οὕτω καλουμένην· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος τὸν φλοιόν· ὁ δὲ Κράτης τὴν τῶν δασυτάτων φυτῶν μελάνδρουόν φησι, ὡς καὶ Αἰσχύλος φησὶ Φιλοκτῆτη, “κρεμάσασα τόξον πίτυος ἐκ μελανδρούου.” Eustathius p. 1748, 57. (528, 6.) φέρεται δὲ καὶ Αἰσχύλου χρήσις ἐν Φιλοκτῆτη, “κρεμάσασ τόξον πίτυος ἐκ μελανδρούου.” Vix dubitari potest, quin poeta dederit

κρεμαστὰ τόξα πίτυος ἐκ μελανδρούου.

266.

Aristophanes Ran. 1430.

Σπερχεῖε ποταμὲ βούνομοι τ' ἐπιστροφαί.

Schollastes βούνομοι, ἐπὶ βοῶν καταστρεφόμενοι ἤγουν κατανεμόμενοι. ἴσται δὲ ἐκ Φιλοκτῆτου Αἰσχύλου.

267.

Aristoteles Poet. c. 22, 13. (c. 37.) οἶον τὸ αὐτὸ ποιήσαντος ἱαμβίων Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ἐν δὲ μόνον ὄνομα μεταθέντος, ἀντὶ κυρίου εἰωθότος γλῶτταν, τὸ μὲν φαίνεται καλόν, τὸ δ' εὐτελές. Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτῆτη ἐποίησε

φαγέδαιναν, ἣ μου σάρκας ἐσθλὴν ποδός,

δὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσθλὴν τὸ θοινᾶται μετέθηκεν. Legitur apud Aristotelem φαγέδαινα.

268.

Plutarchus in libro quo non iucunde vivi secundum Epicurum docet p. 1087. F. ἐκ δὲ τοῦ πόνου μάρτυς ὁ Αἰσχύλου Φιλοκτῆτης ἱκανός. οὐ γὰρ ὁ δράκων, φησὶν, ἐνήκεν, ἀλλ' ἐνήκισε θεινὴν στομάτων ἔκφυσι, ποδὸς λαβεῖν. Valekenarius in Diatr. de fr. Eur. p. 128. recte ἐνήκεν et λαβῶν, caetera autem imperite coniecit. Scribendum

οὐ γὰρ δράκων ἐνήκεν, ἀλλ' ἐνήκισεν
θεινὴν στομωτῶν ἔκφυσιν, ποδὸς λαβῶν.

269.

Suidas et Apostolius VIII. 30.

ἐνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἔῃ.

ἐπὶ τῶν δυσχρήστων παραπεσόντων τοῦτο λέγεται. φησὶ δὲ αὐτὸ παρ' Αἰσχύλου ὁ Φιλοκτῆτης. V. Plutarchum Moral. p. 476. B. Diogenianum IV. 88. Arsenium p. 230.

270.

Photius p. 326, 9. ἀκόρονος, τοὺς πάροντας. Αἰσχύλος Φιλοκτῆτη. οἱ δὲ

Ἵωνες ἀτελέβους. Hesychius non nominato auctore ἰσχυρῶς, τοὺς ἀτελέβους. καὶ τὰ ἀκρωσῆ οὕτω λέγουσιν.

271.

Maximos Tyrius Diss. XIII. p. 241. ed. Reisk. ἡ δὲ δειλὴ ψυχὴ κατορωρυμένη ἐν σώματι, ὡς ἐρπειὸν κωδῆς εἰς φωλεόν, φιλεῖ τὸν φωλεόν καὶ οὐδενώποτε θέλει ἀπαλλαγῆναι αὐτοῦ, οὐδὲ ἐξερπύσαι, ἀλλὰ καιομένην συγκαίεται, καὶ σπαρρατομένην συσπαράττεται, καὶ ἀλοῦντι συναλγεῖ, καὶ βοᾶντι συμβοᾷ.

ὦ πούς, ἀφήσω σε;

ὁ Φιλοκλήτης λέγει· ἄνθρωπε, ἄφες, καὶ μὴ βόα, μηδὲ λοιδοροῦ τοῖς φιλάτοις, μηδὲ ἐνόησει τὴν Δημνίων γῆν· “ὦ Θάνατε Παιᾶν.” εἰ μὲν ταῦτα λέγεις ἀλλαττόμενος κακὸν κακοῦ, οὐκ ἀποδέχομαι τῆς ἐσχῆς· εἰ δὲ ἡγῆ τῷ ὄντι τὸν θάνατον Παιᾶνα εἶναι καὶ ὑπαλλακτὴν κακοῦ καὶ ἀπλίστου καὶ νοσηροῦ θρέμματος, ἡγῆ καλῶς· εὐχου καὶ κάλει τὸν Παιᾶνα. Stobaeus CXX. 12. Δισχύλου

ὦ Θάνατε Παιᾶν, μὴ μ' ἀτιμάσης μολεῖν.

μόνος γὰρ εἶ σὺ τῶν ἀναγκαίων κακῶν

ἱατρὸς, ἄλγος δ' οὐδὲν ἄπτεται νεκροῦ.

Vulgo νεκροῖς. Grotius νεκρῶν, et sic Brunckius ad Soph. Phil. 1471. qui se hos versus ad fidem cod. Paris. exhibere ait. Gaisfordius νεκροῦ e duobus codicibus. Idque confirmat Plutarchus in Consol. ad Apoll. p. 109. F. qui quod scribit, ἄλγος γὰρ ὄντως οὐδὲν ἄπτεται νεκροῦ, iam Gatakerus in Adv. misc. p. 508. vidit duas ipsius Plutarchi voces continere.

Ad Philoctetam fortasse pertinuit fr. 406.

ΦΙΝΕΥΣ.

Acta est haec fabula Ol. LXXVI. 4. Arg. Persarum ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Δισχύλος ἐνίκᾳ Φωεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῃ Ποτυεῖ, Προμηθεῖ. Non commemoratur in indice fabularum.

272.

Athenaeus X. p. 421. F. Δισχύλος τ' ἐν Φωεῖ

καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου

ἐρρυσίαζον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ.

Libri ἐρρυσίας οἶον. Correxerit Lobeckius ad Phryn. p. 739.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

Nulla fuit Aeschyli fabula hoc nomine dicta. V. ad fr. 283.

ΦΟΡΚΙΔΕΣ.

273.

Athenaeus IX. p. 402. B. οὐκ ἄγνωσθ' ὅτι οἱ περὶ τὴν Σικελίαν κατοικοῦντες ἀσχίδωρον καλοῦσι τὸν σύναγον. Δισχύλος γοῦν ἐν Φορκίσι παρειακῶν τὸν Περσά τῷ ἀγρίῳ τούτῳ σὺ φησιν

ἔδν δ' ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ὤς.

Eustathius p. 1872, 4. (705, 47.) χρῆσις δὲ φασιν ἀσχεδῶρου παρ' Αἰσχύλου, διατηρήσαντι ἐν Σικελίᾳ καὶ εἰδότει. φησὶ γάρ "ἔδν δ' ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ὤς." Anecdota Bekkeri p. 457, 21. ἀσχέδωρος, παρ' Αἰσχύλου ὁ ἐκ ἰδίας ἀλκῆς ἄσχετα θωρούμενος, οἶον βίαιος. Ἰταλιῶται τὸν σύαγγρον ἀσχέδωρον καλοῦσιν.

274.

Catasterismi Eratostheni tributī cap. 22. Περσεύς. — δοκεῖ δὲ καὶ ἄρπην παρ' Ἡφαιστοῦ λαβεῖν ἐξ ἀδάμαντος, ὡς Αἰσχύλος ἐν Φορκίσι φησίν, ὁ τῶν τραγωιδιῶν ποιητής. Φορκίδας Γραιίας (ita Galeus: cod. Oxoniensis φόρκουσιν . . . ἄς, Vindob. φόρκουσιν ἄς) εἶχον προφύλακας αἱ Γοργόνες. Hyginus Poet. astr. II. 12. p. 445. sed, ut ait Aeschylus tragœdiarum scriptor in Phorcisi, Græcæ fuerunt Gorgonum custodes. Hinc videtur in Catasterismis scribi debere: — ἐξ ἀδάμαντος. ὡς δὲ Αἰσχύλος ἐν Φορκίσι φησίν, ὁ τῶν τραγωιδιῶν ποιητής, Γραιίας εἶχον προφύλακας αἱ Γοργόνες, quamquam Eudocia quoque p. 335. sic exscripsit, δοκεῖ δὲ καὶ ἄρπην παρ' Ἡφαιστοῦ λαβεῖν ἐξ ἀδάμαντος, ὡς Αἰσχύλος ἐν Φορκίσι φησίν, ὁ τῶν τραγωιδιῶν ποιητής.

ΦΡΥΓΕΣ Η ΕΚΤΟΡΟΣ ΛΥΤΡΑ.

De Aeschylī Myrmidonibus, Nereidibus, Phrygibus Opusc. V. p. 136.

275.

Scholīastes Homeri ad II. II. 862. Φρύγες. ἡ διπλῆ, ὅτι οἱ νεώτεροι τὴν Τροίαν καὶ τὴν Φρυγίαν τὴν αὐτὴν λέγουσιν, ὁ δὲ Ὀμηρος οὐχ οὕτως. Αἰσχύλος δὲ συνέχεν. Similiter Eustathius p. 364, 42.

276.

Athenaeus I. p. 21. E. Ἀριστοφάνης γοῦν, παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς ἡ περὶ τῶν τραγικῶν ἀπόκειται πίστις, ποιεῖ αὐτὸν Αἰσχύλον λέγοντα τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποίουν.

καὶ πάλιν

τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν,
ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι τὸν παῖδ' ἦλθον τεθνεῶτα,
πολλὰ τοιαυτὴ καὶ τοιαυτὴ καὶ δεῦρο σχηματίσαντας.

277.

Initio fabulae Achilles prae dolore perdiu silens erat. V. fr. 160.

278.

Pollux VIII. 131. τῷ μέντοι φορηγῷ ἐπὶ τῶν τὰ φορτία ἀγόντων ἐμπόρων κέρχεται Αἰσχύλος ἐν Φρυξίν ἢ Ἀύτροις.

ἀλλὰ ναυβάτην
φορηγόν, ὅστις ῥῶπτον ἐξάγει χθονός.

279.

Athenaeus II. p. 51. C. μόρα δὲ τὰ συκάμυνα καὶ παρ' Αἰσχύλου ἐν Φρυξίν ἐπὶ τοῦ Ἐκτορος,

ἄνηρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαλτερος μόρων.

Eustathius ubi qui *πέπονες* dicantur explicat, allatis aliis ex Athenaeo p. 68. D. 49. F. exemplis, p. 211, 16. (160, 5.) scribit *τοιούτου δὲ στοίχου καὶ τὸ πεπαίτερον, ὅπερ ἐστὶν ὠριμώτερον· Διοχύλος·* et apponit eundem versum. Pollux VI. 46. *σκαμίνα· ταῦτα δὲ καὶ μόρα Διοχύλος ὠνόμακεν, τὰ ἄγρια οὕτως ὀνομάσας τὰ ἐκ τῆς βίας.* Photius p. 275, 19. *μόρον, τὸ σκαμίνον. Διοχύλος.*

280.

Hesychius

διαπεφροῦρηται βίος.

Διοχύλος Φρυξίν. οἶον ἢ διὰ τοῦ βίου φροναρὰ συντετέλεσται, ἢ διελέλυθαι ὁ χρόνος. Codex φθορά.

281.

Stobaeus CXV. 7. *Διοχύλου Ἐκτορος*

*καὶ τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν,
εἴτ' οὖν κακουργεῖν, ἀμφιδεξίως ἔχει
τῷ μήτε χαιρεῖν μήτε λυπεῖσθαι φθιτούς.
ἡμῶν γε μέντοι νέμεσις ἐσθ' ὑπερτέρα,
ὅ καὶ τοῦ θανόντος ἡ δίκη πράσσει κότον.*

V. 1. *εἰ θέλεις* omittunt codices A. B. — V. 2. *ὁ γούν* A. B. Vulgo *τὸ γούν*. Quod correxi. — V. 3. τῷ Salmasius. Libri καί.

282.

Ei sermoni, qui inter Priamum atque Achillem fuit, vindicanda arbitror duo fragmenta apud Stobaeum IV. 15. et 19. Eo in loco scriptorum notationes vehementer perturbatae sunt, sed bona fortuna accidit, ut versum illorum alii ex superstitibus fabulis petiti sint, alii de scriptore ipsi faciant indicium. Legitur autem in margine *Διοχύλου* adscriptum non ei cui oportebat versui, pariterque post apud Schowium p. 112. quum praecessisset Euripidis nomen, τοῦ αὐτοῦ ἐν Φρυξί adiectum est versui heroico, qui non est Aeschylī. Sed hic tamen titulus opportune monet unum illorum fragmentorum ad Phryges Aeschylī esse referendum; quumque illud, quod paulo ante ex eodem poeta allatum esse certissimum videtur, sententiam contineat eam, cui tuendae alterum inservit, veri simillimum est utrumque ex eodem Priami cum Achille colloquio esse decerptum. Dicit igitur Priamus, praecipitem Achillis ferociam reprehendens,

*οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν·
σφαλεῖς γὰρ οὐδεὶς εὐ βεβουλεῦσθαι δοκεῖ.*

Haec enim ut Aeschylī esse persuasum habeam, facit *ποδώκη*, verbum valde probatum Aeschylō: de quo dixi Orusc. vol. III. p. 140. Ad haec quum duobus versibus respondisset Achilles, rursus Priamus

*τὸ δ' ὠκὺ τοῦτο καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν
εἰς πημονὰς καθῆκε πολλὰ δὴ βροτούς.*

Trinc. et Mas. aliquot Schowii *εἰς συμφορὰν καθίστησι πολλήν.* Vnus εἰς

ἡδονάς καθῆκε πολλά. Vnde Schowius eis συμφορὰν καθῆκε πολλά edidit, eoque modo etiam Dobraeus in Addend. Aristoph. p. 136. scribendum censuit. Non contemnenda vero erat codicis illius scriptura ἡδονάς, in qua latet gravius verbum *πημονάς*. Numerantur hi duo trimetri octavum incertorum fragmentorum Euripidis, ubi Matthiae adnotavit Valckenario eos Sophoclis visos esse.

283.

Pollux VII. 91. ἃ δὲ ποδεία Κριτίας καλεῖ, εἴτε πῖλους αὐτὰ οἰητέον εἴτε περιειλήματα ποδῶν, ταῦτα πέλλυτρα καλεῖ ἐν Φρυξίν *Αἰσχύλος*.

πέλλυτρῶ ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις.

Sic edidit Bekkerus, quum ἐν φρυγί ei praeuisset codex optimus Parisiensis. Vulgo ἐν Φωϊώσαις, quod omittit codex Palatinus. Idem Pollux II. 196. καὶ ποδεία τοὺς περὶ τοῖς ποσὶ πῖλους Κριτίας, ἅπερ *Αἰσχύλος* πέλλυτρα καλεῖ.

284.

Scholiasies Euripidis ad Androm. 1. Θηβαία πόλις. τὴν ἐν Ἀσίᾳ λέγει τὴν Ὑποπλάκιον Θήβην, ἧς Ἡετίων ἐβασίλευσεν. Δικταίαρχός φησιν ἐνθάδε ἀπόσπασμά τι μετὰ τοῦ Κάδμου οἰκῆσαι. ἔνιοι δὲ καὶ τὴν Χρῦσην καὶ τὴν Λυρνησσὸν ἐν τῷ τῆς Θήβης πεδίῳ τάσσοισιν, ὡς ὁ *Αἰσχύλος* Λυρνησιδα προσαγορεύσας τὴν Ἀνδρομάχην ἐν τοῖς Φρυξίν, ἐνθα καὶ ξένως ἴστορεῖ Ἀνδραίμονος αὐτήν, λέγων

Ἀνδραίμονος γένεθλον ὦ Λυρνησίου,

ὄθεν περ Ἐκτωρ σ' ἄλοχον ἤγαγεν φίλην.

V. 1. ὦ et v. 2. σέ addidi: codices enim Cobeti ὄθενπερ Ἐκτωρ ἄλοχον, reliqui ὄθεν παρ' Ἐκτορος ἄλοχον. Refertur ὄθεν ad Λυρνησσόν, quod latet in Λυρνησίῳ.

285.

Scholiasies Vuetus ad Il. XXII. 351. (ad illud οὐδ' εἰ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι Λαρδανίδης Πριάμος) ἡ διπλῆ, ὅτι ὑπερβολικῶς λέγει. ὁ δὲ *Αἰσχύλος* ἐπ' ἀληθείας ἀνδιστάμενον χρυσὸν πεποίηκε πρὸς τὸ Ἐκτορος σῶμα ἐν Φρυξίν. Schol. Townl. et Vict. ὁ μέντοι *Αἰσχύλος* Ἐκτορος λῦτρος ἀληθῆς αὐτὸ ἐξεδέξατο. Huc pertinet, quod Hesychius habet, ἄροτον, τὸν ὄλκον τοῦ Ἐκτορος, ἢ τὸ ἀντίσταθμον. *Αἰσχύλος* Φρυξί. Sic etiam Favorinus. Schowius, ex codice an per errorem, ἄροτον. Verior prior interpretatio: neque enim fieri potuit, ut pondus per se diceretur ἄροτος.

286.

Hesychius ἀγαστά, ἃ ἂν τις ἀγάσαιτο, οἶον ἀρεστά. *Αἰσχύλος* Φρυξίν. Codex φράξ. Dubitavit Albertius, an, quod litterarum ordo suadeat, ἀγατά scripserit Hesychius.

287.

Hesychius ἀδίποιν, ἄναρχον καὶ ἀφύλακτον. *Αἰσχύλος* Φρυξί. δίποιο γὰρ οἱ τῆς νεῶς φύλακες. Eadem in Bekkeri Anecd. p. 344, 8. non nominato auctore. Favorinus *Αἰσχύλος* παρὰ Φρυξίν, ἀπὸ τοῦ δῖεπω. δίποιο

γὰρ ἔλεγοντο οἱ τῆς νεῶς φύλακες. Eustathius p. 203, 11. (154, 5.) ἐκ δὲ τούτου οὐ μόνον δίοποι οἱ ἀρχόντες, ὡς καὶ Αἰσχύλος δηλοῖ (v. ad fr. 244.), ἀλλὰ καὶ ἀδίοποι οἱ μὴ ἀρχόμενοι. ἀδίοπος γὰρ φασὶν ὁ ἀναρχος καὶ ἀφύλακτος, ἐπεὶ δίοποι οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ διέποντες.

288.

Hesychius et Favorinus ἐπιστροφαί, διατριβαί, δίαται. Αἰσχύλος Φρυξί. Huc rettulit Bergk in Mus. philol. VI. (a. 1848.) p. 147. versus ab Eustathio p. 1484, 50. commemoratum

Κίλιξ δὲ χώρα καὶ Σύρων ἐπιστροφαί.

Legitur ibi Σηρῶν. Aristides I. p. 239, 13. ed. lehb. οὗτω λαμπρα τε κα κοινὰ πᾶσι τὰ ὄντα κέκτηται, καὶ οὔτε Ἰταλία τῶν ταύτης κτημάτων ἐπεροφῆ οὔτε Αἴγυπτος οὔτω πόρρω οὔτε Τυρρηνηκῶν πέλαγος οὔτε Σύρων καὶ Κιλικῶν, ποιητῆς ἂν εἴποι, ἐπιστροφαί. Legitur ibi ἐπιστροφαί, quod Bergk emendavit.

289.

Hesychius τιτῆναι, βασιλίδες. ἢ Ἐκτορος λύτροις. Favorinus τιτηναις, βασιλίσαι, ἢ Ἐκτορος λύτροις. Codex Hesychii βασι^{λδ}, editiones βασιλίδι, Soringius addit Αἰσχύλος ἐν Φρυξί. Eadem vox mendose alio loco apud Hesychium scripta, τῆνῃ, ἢ βασιλίσσα, quod et ipsum recepit Favorinus. Ab honore repetitam esse hanc appellationem docet aliud apud Hesychium vocabulum, τίταξ, ἐντιμος, ἢ δυνάστης· οἱ δὲ βασιλεύς.

Ad Phryges fortasse pertinuit fr. 455.

ΦΡΥΓΙΟΙ.

In indice fabularum.

ΨΥΧΑΓΩΓΟΙ.

Anecdota Bekkeri p. 73, 10. ψυχαγωγός. οἱ μὲν Ἀλεξανδρεῖς τὸν τῶν παιδῶν ἀνδραποδιστὴν οὕτω καλοῦσιν, οἱ δ' ἀρχαῖοι τοὺς τὰς ψυχὰς τῶν τεθνηκότων γοητείας τισὶν ἄγοντας. τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ τοῦ Αἰσχύλου τὸ δράμα Ψυχαγωγός.

290.

Scholiasies Homeri ad Od. XI. 145. οἱ νεώτεροι τὰ περὶ Τηλέγονον ἀνέπλασαν, τὸν Κίρκης καὶ Ὀδυσσεύς, ὃς δοκεῖ κατὰ ζήτησιν τοῦ πατρὸς εἰς Ἰθάκην ἔλθῶν ἐπ' ἀγνοίας τὸν πατέρα διαχρήσασθαι τρυγόνος κέντροφ. Αἰσχύλος δὲ ἐν Ψυχαγωγοῖς ἰδίως λέγει

ἔρρωδιός γὰρ ὑπόθεν ποτιώμενος

ὄνθῳ σε πλήξει, νηδύος χειλώμασιν.

ἐκ τοῦδ' ἄκανθα ποντίου βοσκήματος

σῆψει παλαιὸν δέρμα καὶ τριχορροῦς.

V. 2. scriptum erat ὄν θ' ὡς ἐπλήξεν ἢ θ' υἱὸς χειλώμασιν. Emendavit Valckenarius Diatr. p. 286.

291.

Aristophanes Ran. 1297.

Ἐρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν.

Schol. Ἐρμᾶν μὲν πρόγονον· ἐκ τῶν Διοχύλου Ψυχαγωγῶν. Aliud scholion in cod. Cantabr. I. τοῦτο ἐκ τῶν Διοχύλου Ψυχαγωγῶν. τὸ δὲ Ἐρμᾶν μὲν τίομεν λέγουσιν οἱ Ἀρκάδες διὰ ταῦτα· ἐν τῇ Κυλλήνῃ, ἣ ἔστιν ὄρος Ἀρκαδίας, ἐτιμᾶτο ὁ Ἐρμῆς. διὰ γοῦν τὴν ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων τιμῆν, ὡς πρόγονος τούτοις ἰδόκει. ᾄδουσι δὲ καὶ τινα ἱστορίαν μυθώδη. λίμναν δὲ λέγει τὴν Στυμφαλίδα, ἐν Ἀρκαδίᾳ γὰρ καὶ αὕτη. Conf. Fritzschiium ad Ranas p. 380. seq.

292.

Pollux X. 10. αὐτὸ μὲν γὰρ τοῦνομα τῆς σκευοθήκης εὐροῖς ἂν ἐν τοῖς Διοχύλου Ψυχαγωγοῖς·

καὶ σκευοθηκῶν ναυτικῶν τ' ἐρειπίων.

293.

Hesychius δρωπίτευ, διακόπτειν, ἢ διασκοπεῖν. Διοχύλος Ψυχαγωγοῖς.

294.

Photius p. 534, 1. et Suidas σταθερόν. — τινὲς καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου, ὡς Διοχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς

σταθέρου χεύματος.

Apud Suidam plerique libri χρήματος.

295.

Scholias Apollonii Rhodii ad III. 846. ὅτι δὲ τὴν Δαΐραν Περσεφόνην καλοῦσι Τιμοσθένης ἐν τῷ Ἐξηγητικῷ συγκατατίθεται καὶ Διοχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς ἐμφαίνει, τὴν Περσεφόνην ἐκδεχόμενος Δαΐραν.

ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑ.

De Aeschylī Psychostasia Opusc. VII. p. 343.

296.

Pollux IV. 130. ἀπὸ δὲ τοῦ θεολογίου, ὄντος ὑπὲρ τὴν σκηνήν, ἐν ἧσει ἐπιφαίνονται θεοί, ὡς ὁ Ζεὺς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐν Ψυχοστασίᾳ. Plutarchus de audiendis poetis p. 16. F. exemplum eorum, quae ab ipsis sint poetis conficta, allaturus ita scribit, οἶον ἐπὶ τοῦ Διὸς εἰρηκότος Ὀμήρου “ἐν δ’ ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ’ Ἔκτορος ἵπποδάμοιο. ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπει δ’ Ἐκτορος αἴσιμον ἦμαρ· ὄψετο δ’ εἰς Αἶδαο, λίπεν δὲ ἔ Φοῖβος Ἀπόλλων,” τραγωδίαν ὁ Διοχύλος ὄλην τῷ μύθῳ περιέθηκεν, ἐπιγράψας Ψυχοστασίαν, καὶ παραστήσας ταῖς πλάστιγξι τοῦ Διὸς ἔνθεν μὲν τὴν Θέτιν, ἔνθεν δὲ τὴν Ἥω, δεομένης ὑπὲρ τῶν νύκτων μαχομένων. τοῦτο δὲ παντὶ θῆλον ὅτι μυθοποίημα καὶ πλάσμα πρὸς ἡδονὴν ἢ ἐκπληξιν ἀκροατοῦ γέγονε. Scholias Venetus ad II. VIII. 70. ὅτι τὰς θανατηφόρους μοίρας λέγει. ὁ δὲ Διοχύλος νομίσας λέγεσθαι τὰς ψυχὰς, ἐποίησε τὴν Ψυχοστασίαν, ἐν ἣ ἔστιν ὁ Ζεὺς ἱστάς ἐν τῷ ζυγῷ τὴν τοῦ Μήμενος καὶ Ἀχιλλῆως ψυχήν. Ibidem Porphyrius πρὸς Διοχύλον Ψυχοστασίαν γράψαντα. Eustathius ad eundem locum p. 699, 30. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ ὅτι Διοχύλος ἐνταῦθα κῆρας οὐ τὰς εἰς θάνατον μοίρας, ἀλλὰ ψυχὰς νοήσας, ἐποίησεν αὐτὸς

Ψυχοστασίαν, ἐν ᾗ ὁ Ζεὺς ἴστησεν ἐν ζυγῷ τὴν τοῦ Μέμνονος καὶ τοῦ Ἀχιλλέως ψυχὴν. Scholiastes ad XXII. 210. κῆρας τὰς μοῖρας λέγει, οὐ τὰς ψυχὰς, ὡς ἐδέξατο φαύλος Αἰσχύλος. Et Eustathius p. 1266, 37. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ ἐκ τούτου τοῦ χωρίου πεπλάσθαι, ὡς καὶ αὐτὸ προεδηλώθη, τὴν Ψυχοστασίαν τῷ Αἰσχύλῳ, κῆρε νοήσαντι τὰς ψυχὰς, ὡς καθόλου τοῦ Διὸς ψυχὰς ἰστώντος.

297.

Pollux IV. 130. ἡ δὲ γέραςος μηχανήμα ἔστιν ἐκ μετεώρου καταφερόμενον ἐφ' ἀρπαγῆ· σώματος, ᾧ κέρχεται Ἥως ἀρπάζουσα τὸ σῶμα τοῦ Μέμνονος.

298.

Hesychius ἀνηκίδωτοι, ἄνευ ἀκίδος. Αἰσχύλος Ψυχοστασία. Mendose scriptum ἀνηκίδωτοι et in impressis libris atque apud Favorinum ψυχοστασίας. Grammaticus Bekkeri p. 402, 25. ἀνηκίδωτοι, ἄνευ ἀκίδος.

299.

Hesychius αὐριβάτας. Αἰσχύλος τὸ αὐριον ἐπὶ τοῦ ταχέως τίθησι. καὶ δ' αὐτὸς Ψυχοστασία (edd. et Fav. ψυχοστασίας) οὕτως φησὶ τὸ ὄνομα ταχυβήλων. Interpungendum esse post ὄνομα, et scribendum ταχυβήλων, quo explicetur αὐριβάτας, iam alii viderunt. Neque infeliciter Pauwium τὸ αὐριον mutari in τὸ αὐρὶ voluisse, quod Toupius τὸ αὐρὶ scribi volebat, ex Anecdotis Bekkeri p. 464, 9. apparet, αὐριβάτον, τὸ αὐρὶ τιθέασιν ἐπὶ τοῦ ταχέως καὶ τάχα, οὐκ ἀπὸ τῆς αὔρας, ἀλλὰ κατὰ τινα βαρβαρικὴν λέξιν. τάχα δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ αὐριον.

300.

Strabo XV. p. 728. λέγονται δὲ καὶ Κίσιοι οἱ Σούσιοι· φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μητέρα Μέμνονος Κισσίαν. Videtur hoc fecisse aut in Psychostasia aut in Memnone.

301.

Eustathius p. 1484, 47. (152, 7.) ἰστέον δὲ καὶ ὅτι τὸ θηλυκὸν τοῦ Αἰθίοψ ἰδιωτικῶς μὲν Αἰθίοπισσα, ἄλλως δὲ περιφραστικῶς ἢ ἐξ Αἰθίοπων. λέγεται δὲ καὶ ὁμοφώνως τῷ ἀρσενικῷ κατὰ τοὺς παλαιούς· “Αἰθίοπα” γοῦν φασὶ “φωνήν” Αἰσχύλος λέγει καὶ

πότῃρα γυνή τις Αἰθίοψ φανήσεται.

Potest hoc dictum fuisse in Psychostasia aut in Memnone.

302.

Aristophanes Ran. 961.

ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν

ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον αὐτοὺς

Κύκωνος ποιῶν καὶ Μέμνονας κωθωνοφαλαροπόλους.

Pertinent haec ad Psychostasiam aut ad Memnonem.

Ad Psychostasiam aut ad Memnonem pertinuisse videtur γρυπαιετος fr. 457

ΩΡΕΙΘΥΙΑ.

Non commemoratur in indice fabularum.

AESCHYLUS I.

25

303.

Longinus περι ἔπους sect. III. §. 1. . . . .

καὶ καμίνου σχῶσι μάκιστον σέλας.
εἰ γάρ τιν' ἔστιοῦχον ὄψομαι μόνον,
μίαν παρείρας πλεκτάνην χειμάρροον
στέγην πυρώσω καὶ κατανθρακώσομαι.

ὁ νῦν δ' οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος.

οὐ τραγικὰ ἔτι ταῦτα, ἀλλὰ παρατρέφωθα, αἱ πλεκτάναι καὶ τὸ πρὸς οὐρανὸν ἔξεμῆν καὶ τὸ τὸν Βορέαν ἀλλήτην ποιεῖν καὶ τὰ ἄλλα ἔξῃς. τεθόλωται γὰρ τῇ φράσει καὶ τεθορύβηται ταῖς φαντασίαις μᾶλλον ἢ δεδεινώται, κἂν ἕκαστον αὐτῶν πρὸς ἀγὰς ἀνασκοπῆς, ἐκ τοῦ φοβεροῦ κατ' ἄλλογον ἵπνοσσει πρὸς τὸ εὐκαταφρόνητον. — V. 1. Ruhnkenius male probat Musgravii coniecturam εἰ καί. Tollius καὶ μή, quod Toupus probat. — V. 2. Musgravio μόνον in ψόλον mutandum esse videbatur. Toupus legit εἰ γάρ τὸν ἔστιοῦχον ὄψομαι μόνον. Dobraeus Adv. II. p. 31. scribendum coniiicit εἰ γάρ τιν' ἔστιοῦχον ὄψομαι δόμων, si quae domi con-
spexero. — V. 3. Ruhnkenius βίᾳ παρείρας. — Ex Aeschyli Orithyia haec sumpta esse docet Ioannis Siceliotae scholion ad Hermogenem apud Ruhnkenium et in Walzii Rhet. Graecis vol. VI. p. 225. φαίνεται δὲ ἡ ἀτοπία τοῦ ποιητοῦ (Aeschyli Agamemnonem commemoraverat) μᾶλλον ἐν τῷ τῆς Ὠρειθύϊας δράματι, ὅπου ταῖς θυσὶ σιαγῶσι φρυσῶν ὁ Βορέας κινᾷ τὴν θάλασσαν· οὐ γὰρ φέρω ἐπὶ μνήμης τὰ λαμβικά, ἐπιλαθόμενος· διὸ καὶ Σοφοκλῆς μιμεῖται· λέγει δὲ περὶ τούτων Δογγίνος ἀκριβέστερον ἐν τῷ κα' τῶν φιλολόγων.

. . . . . ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ.

304.

Hesychius ἀποφῶλιοι, ξένοι, οἱ μὴ ἔχοντες φυλὴν. Δισχύλος σατυρικῶ. Ita codex. Favorinus omittit σατυρικῶ. Anecdota Bekkeri p. 439, 12. ἀποφῶλιοι ξένοι, οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες. οὕτως Δισχύλος. ἀποφῶλιον, ὀλίγου ἄξιον, ἀπαίδευτον, μάταιον. οἱ δὲ ἄγριον, ἢ ἀδόκιμον, ἢ θηριώδη, ἀπὸ τῶν φωλεῶν. ἔνοι δὲ φωλεῶν φασὶ τὸ λαμπρὸν δεῖπνον. Suidas ἀποφῶλιοι, ξένοι, οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες. οὕτως Δισχύλος· ἢ ἀπαίδευτοι. φωλεῶν γὰρ τὰ παιδευτήρια, ὡς φασὶν οἱ Ἴωνες.

EX INCERTIS FABVLIS.

305.

Scriptor dissertationis de Nilo, quae nunc adiecta est libro secundo Athenaei (p. 163. seqq. ed. Dind.). Primus eam edidit H. Stephanus anno MDLVII. inter Aristotelis et Theophrasti scripta quaedam p. 144. seqq. Postea adiunxit Wesselingius Herodoto p. 788. seqq. καὶ Δισχύλος

γένος μὲν αἰνεῖν ἔκμαθῶν ἐπίσταμαι
Αἰθιοπίδος γῆς, ἔνθα Νεῖλος ἐπτάρους
γάνος κυλίνδει πνευμάτων ἔπομβρία,

ἔν δ' ἥλιος πυρωπὸς ἐκλάμψας χθονὶ
 5 τήκει πετραίαν χιόνα· πᾶσα δ' εὐθαλῆς
 Αἴγυπτος ἀγνοῦ νόματος πληρομένη
 φερέσβιον Δῆμητρος ἀντέλλει στάχυν.

V. 1. καὶ μαθῶν apud Stephanum, unde Schweighauserus ἐμαθῶν restituit. C (i. e. epitomes Athenaei codex Paris.) ἐκλαθῶν. — V. 2. ἔνθα Νεῖλος ἐπάρρους Steph. ἐντάθε Νεῖλος ἐπάρρους C. — V. 3. γαῖαν κολίνδει C, γαῖαν κολίνδων Steph. Quod correxi. Non recte ab Is. Vossio ad Melam I. 9, 27. πνευμάτων in ῥευμάτων mutatum esse Aristides docet T. II. p. 339. ed. Iebb. ἀπεβλέψαμεν οὖν εἰς τὰ νέφη, καὶ τις ἔφη τῶν παρόντων, ταῦτα δὴ τὰ Νεῖλου πνεύματα· οὕτω γάρ πως ὠνόμασε. — V. 4. ἐν ᾗ πυρωπὸς ἥλιος ἐκλάμψας χθονὶ C, ἐν ᾗ πυρωπὸν μηνὸς ἐκλάμψαν φλόγα Steph. Quae correxi. — V. 5. πετραίαν Steph. apud quem hic versus post sextum positus est. — V. 7. ἀγγέλλει Steph. — Respicere videntur ad hunc locum Aeschyli Aristides T. II. p. 335, 7. ed. Iebb. καὶ ὡς ἔοικεν, Αἴγυπτίων μὲν οἱ μὴ ἀποδημήσαντες οὐδὲ εἶδον χιόνα, ἀλλ' οὐδ' ἑτέρου λέγοντος δύναται μαθεῖν — οἱ δ' ἐπὶ τῇ τῆς μεσημβρίας ἀρχῇ χιόνος πλέον ἢ θέρμης ἔχουσι; καὶ τί γένοιτ' ἂν τοῦτου τραγικώτερον ψεῦσμα, ἂν τ' Εὐρωπαϊδης, ἂν τ' Διοχύλος αὐτὸ συνῆ; Idem p. 336, 4. εἰδ' ὃ μῆδ' ἐπέισατον αὐτοῖς ἔστι θέρους νόμφ, τοῦτ' ἄγειν τὸν Νεῖλον θέρους ἄρα τοσοῦτον πλήθει; πάντων γε ἥμιστά μοι δοκεῖν. καὶ πρὸς μὲν Εὐρωπαϊδην τε καὶ Διοχύλον καὶ ταῦτα ἴσως οὐχ ἰκανά, ἀλλὰ πέρα τῶν ἰκανῶν, οὕτως γε σαφοῦς καὶ πρὸ ποδῶν ὄντος τοῦ ἐλέγχου, καὶ δευκάντος ὅλως τὸ ἀδύνατον, ὥσπερ ἐν τοῖς ἄνω τῆς ἐκροῆς. Idem p. 345, 9. καὶ τί δεῖ παλιρροίας καὶ θίνας λέγειν, ἀμελήσαντι ὅτι οὐτ' αὐτόθεν ὁ Νεῖλος ὀρμαῖται, ἀλλὰ πολὺ πλείων ὁ ἄνω τόπος αὐτόθεν ἤπερ ὁ πρὸς θάλατταν, οὐδ' ἔπερ τοὺς καταρράκτας δυνατὸν τὸ ὕδωρ ὑπερβαλεῖν, εἰ μὴ κατ' Διοχύλον ὡς ἀληθῶς ἐξ αἰθέρος τις αὐτὸ "κατάπαλτον" θείη. Schol. Paris. Apollonii Rhodii ad IV. 269. καὶ Σοφοκλῆς δὲ καὶ Διοχύλος οὕτως ὑπέλαβον τοῦ (τοὺς schol. ed.) κατ' Αἴγυπτον χιονίζεσθαι τόπον (τόπους schol. ed.), τηχομένης δὲ τῆς χιόνος (τὴν χύσιν addunt schol. ed.) εἰς τὸν Νεῖλον ἐκδίδοσθαι. Videntur autem hī versus in Memnone scripti fuisse. V. Opusc. VII. p. 347. seqq.

306.

Aristoteles Hist. an. IX. 49. (36. ed. Schneid.) p. 633. A. ed. Bekk. μεταβάλλει δὲ καὶ ὁ ἔπος τὸ χρῶμα καὶ τὴν ἰδέαν, ὥσπερ πεποίηκεν Διοχύλος ἐν τοῖσδε·

τοῦτον δ' ἐπόπτῃν ἔποπα τῶν αὐτοῦ κακῶν
 πεποικίλωκε, κάποδηλώσας ἔχει
 θρασὺν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχίᾳ·
 ὃς ἦρι μὲν φαίνοντι διαπάλλει πτερόν
 5 κίρκου λεπάρου. δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεῖ,

25 *

παιδός τε χαῦτοῦ νηδύος μιᾶς ἄπο.
 νέας δ' ὀπώρας ἤνικ' ἄν ξανθῆ στάχυς,
 στικτή νιν αὐθις ἀμφινωμήσει πτέρυξ.
 ἄει δὲ μίσει τῶνδ' ἄπ' ἄλλον εἰς τόπον

10 ὄρμους ἐρήμους καὶ πάγους ἀποικίσει.

V. 9. ubi libri quidam ἀπάλλου vel ἀσάλλον vel ἀπαλῶν habent, Ios. Scaliger scribendum coniecit ἄει δὲ μίσει τοῦδε Παλλήνης τόπου, quod probans Schneiderus in postremo versu ἐποικίσει scribi voluit.

307.

Athenaeus VII. p. 303. B. μνημονεύει δὲ τοῦ θύννου καὶ Αἰσχύλος, λέγων

σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεῖν μύδρους
 ὃς ἀστενακτί, θύννος ὡς, ἡνείχετο
 ἀναυδος·

καὶ ἀλλαχοῦ

τὸ σκαῖον ὄμμα παραβαλῶν θύννου δίκην,

ὡς τοῦ θύννου τῷ σκαίῳ ὀφθαλμῷ οὐ βλέποντος, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει.
 — V. 1. κάπιχαλκεῖν λέγων μύδρους codices, κάπιχαλκεῖν λέγω μύδρους ed. Aldina. Emendavit Iacobsius. — V. 2. codices ἡνείχετο. Quod correxi. Similiter Iacobsius ἡνείχετο. — V. 3. ἀναυδος ed. Aldina. Codices ἄν λυδός vel ἄν λυδος. — In altero fragmento codices non τὸ σκαῖον, sed οὗτος καί, praeter epitomen, quae omittit. Tum ὄμμα epitome. Codices ὄνομα. — Eustathius p. 994, 51. (989, 47.) ex epitome Athenaei, λέγεται δὲ φησι καὶ ὡς θύννος τῷ σκαίῳ ὀφθαλμῷ οὐ βλέπει. διὸ καὶ Αἰσχύλος φησὶν “ὄμμα παραβαλῶν θύννου δίκην.” Plutarchus de sollertia anim. p. 979. E. ἄκουσον ἤδη τὴν ἀριθμητικὴν ἐπιστήμην αὐτῶν· πρότερον δὲ ναὶ μὰ Δία τὴν ὀπτικὴν, ἣν ἔοικε μῦθ' Αἰσχύλος ἀγνοῆσαι· λέγει γάρ που “τὸ σκαῖον ὄμμα παραβαλῶν θύννου δίκην.” τῷ γὰρ ἑτέρῳ δοκοῦσιν ἀμβλυώττειν· ὄθεν ἐμβάλλουσιν εἰς τὸν Πόντον ἐν δεξιᾷ, τῆς γῆς ἐχόμενοι, καὶ τοῦναντίον, ὅταν ἐξίωσιν, ἐμφρόνως πάννυ καὶ νουνεχῶς ἄει τὴν τοῦ σώματος φυλακὴν ἐπὶ τῷ κρείττονι ποιούμενοι τῶν ὀφθαλμῶν. Aelianus Hist. an. IX. 42. ὅτι δὲ τῷ ἑτέρῳ τῶν ὀφθαλμῶν ὀρῶσιν, τῷ δὲ ἄλλῳ οὐκέτι, καὶ Αἰσχύλος ὁμολογεῖ, λέγων “τὸ σκαῖον ὄμμα παραβαλῶν θύννου δίκην.” παρὰσί τε εἰς τὸν Πόντον, καὶ κατὰ τὴν δεξιὰν ἐκείνων πλευρὰν τὴν γῆν λαμβάνουσι, καθ' ἣν καὶ βλέπουσιν· ἐξιόντες τε αὐτὰ κατὰ τὴν ἀντίπερα νέουσι τῆς γῆς ἐχόμενοι, τὴν φρουρὰν τὴν τοῦ σώματος κατὰ τὸν ὀρῶντα τῶν ὀφθαλμῶν λαμβάνοντες προμηθέστατα. Habent hunc Aeschyli versum etiam schol. Oppiani ad Hal. IV. 504. et 525. et Apostolius X. 38.

308.

Athenaeus IX. p. 375. C. Αἰσχύλος δὲ φησὶν

ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθιγλούμενον
 τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω. τί γὰρ

ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον;
 καὶ πάλω
 λευκός· τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἠφρευμένος
 5 ὁ χοῖρος. ἔψου, μηδὲ λυπηθῆς πυρλί.

καὶ ἔτι
 θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὕος,
 ἢ πολλὰ μ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά,
 δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

ταῦτα δὲ παρέθετο Χαμαῖέων ἐν τῷ περὶ Διοχύλου. — V. 2. ἐν βο-
 θοῦντι Dindorfius. Libri ἐν νοθοῦντι vel ἐννοτοῦντι. Epitome νοθοῦντι
 omittit. — V. 3. βέλτερον Erfurdcius et alii. Libri βέλτιον. — V. 7. ἢ
 πολλὰ μ' emendavit Porsonus ad Tourpii Emend. vol. IV. p. 477. Legebatur
 ἢ πολλὰ γ'.

309.

Athenaeus XI. p. 491. A. καὶ Διοχύλος δέ, ἐκφανέστερον προσπαιζὼν τῷ
 ὀνόματι κατὰ τὴν ὁμοφωνίαν,

αἱ δ' ἐπὶ Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι
 πατρὸς μέγιστον ἄθλον οὐρανοστεγῆ
 κλαίεσκον, ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων
 ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι Πελειάδες.

ἀπτέρους γὰρ αὐτὰς εἴρηκε διὰ τὴν πρὸς τὰς ὄρνεις ὁμωνυμίαν. V. 2.
 libri οὐρανός τε γῆ. Emendavit De la Porte du Theil. Respicit hos ver-
 sus scholiastes Homeri ad II. XVIII. 486. τὰς δὲ Ἄτλαντος ἀντυχίας κλαιού-
 σκας αὐτὰς καταστερισθῆναι φησιν Διοχύλος. Sumpsi sunt fortasse ex He-
 liadibus. V. Opusc. III. p. 141.

310.

Athenaeus XII. p. 528. C. τοὺς δὲ Κουρῆτας Φύλαρχος διὰ τῆς ἐνδεκά-
 της τῶν ἱστοριῶν Διοχύλον ἱστορεῖν διὰ τὴν τρυφὴν τυχεῖν τῆς προσ-
 ηγορίας·

χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένοισ ἀβραῖς·
 ὄθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ἦνεσαν.

Epitome λοιπὸν pro λαόν, et antea παρθένου ἀβραῖς, quod vitium repetit
 Eustathius p. 1292, 53. (1403, 5.) Κουρῆτες δέ, περὶ ὧν εἰς πλάτος προγέ-
 γραπται, χλιδῶντα πλόκαμον τρέφοντες, ὥστε παρθένου ἀβραῖς Κουρῆτας
 ἐκλήθησαν κουράς ἔνεκεν.

311.

Athenaeus XIV. p. 632. C. καὶ διὰ τοῦτο τῶν μὲν θεῶν Ἀπόλλωνα, τῶν
 δὲ ἡμιθέων Ὀρφέα μουσικώτατον καὶ σοφώτατον ἔκρινον, καὶ πάντας
 τοὺς χρωμένους τῇ τέχνῃ ταύτῃ σοφιστὰς ἀπεκάλουν, ὥσπερ καὶ Διοχύ-
 λος ἐποίησεν.

εἶτ' οὖν σοφιστῆς κάρτα παραπαιῶν χέλυον.

Libri καλὰ παραπαιῶν, quod emendavi, eodemque modo Butlerus.

312.

Plutarchus in vita Demetrii c. 35. διὸ καὶ φασιν αὐτὸν ἐν ταῖς χεῖρεσι μεταβολαῖς πρὸς τὴν τύχην ἀναφθίγγεσθαι τὸ Αἰσχύλειον

σύ τοί με φουσᾶς, σύ με κατανανεῖν δοκεῖς.

Idem de monarchia democr. et olig. p. 827. C. τὸ Αἰσχύλειον ἀναφωνεῖν, ᾧ πρὸς τὴν τύχην ἐγρήτο Δημήτριος ὁ πολιορκητής, ἀποβαλὼν τὴν ἡγεμονίαν, "σύ — δοκεῖς." Codices utrobique σύ με καταίδειν δοκεῖς vel σύ μοι καταίδειν δοκεῖς, unus in vita Demetrii σύ με καταίδειν μοι δοκεῖς. Scripsi σύ με κατανανεῖν δοκεῖς. Propius etiam ad litteras accederet κατανανεῖν, ut αὐονά dictum est ab Aeschulo Eum. 331. 344.

313.

Plutarchus de aud. poet. p. 36. B. ἐπιρρητέον δὲ καὶ τῷ Αἰσχύλῳ

θάρσει· πόνου γὰρ ἄκρον οὐκ ἔχει χρόνος,

ὅτι τοῦτό ἐστι τὸ παρ' Ἐπικούρω θρυλούμενον αἰεὶ καὶ θαυμαζόμενον, ὡς οἱ μεγάλοι πόνοι συντόμως ἐξάγουσιν, οἱ δὲ χρόνιοι μέγεθος οὐκ ἔχουσιν. ὣν τὸ μὲν εἴρηκεν ὁ Αἰσχύλος ἐναργῶς, τὸ δὲ τῷ εἰρημένῳ παρακείμενόν ἐστιν.

314.

Plutarchus in Consol. ad Apoll. p. 106. C. ὁ δ' Αἰσχύλος καλῶς ἔοικεν ἐπιπλήττειν τοῖς νομίζουσι τὸν θάνατον εἶναι κακόν, λέγων ὁδὲ,

ὡς οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί,

ὅσπερ μέγιστον ζῆμα τῶν πολλῶν κακῶν.

Legebatur μέγιστον ἴαμα, quod in μέγ' ἐστ' ἴαμα Grotius cum Scaligero mutavit: v. Pors. praef. ad Eur. Hec. p. IX. Sed meliores codices praebent μέγιστον ζῆμα.

315.

Plutarchus in Consol. ad Apoll. p. 116. F. καὶ ὁ τραγικὸς Αἰσχύλος

ἀνδρῶν γὰρ ἐστὶν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν

ἐν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθνημῶσθαι θεοῖς.

Codices Plutarchi ἐναρέτων, de quo vocabulo v. Lob. ad Phryn. p. 328. seq. Ἐνδίκων videtur a Stobaeo sumptum esse, apud quem haec leguntur CVIII. 43. Εὐρηπίδου·

ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν,

κἂν τοῖς δεινοῖσι μὴ τεθνημῶσθαι θεοῖς.

Grotius κἂν τοῖσι δεινοῖς. V. Valek. Diatr. p. 230. seq.

316.

Plutarchus de Iside et Osiride p. 358. E. ὅτι μὲν οὖν, εἰ ταῦτα περὶ τῆς μακαρίας καὶ ἀφθάρτου φύσεως, καθ' ἣν μάλιστα νοεῖται τὸ θεῖον, ὡς ἀληθῶς πραχθέντα καὶ συμπεσόντα δοξάζουσι καὶ λέγουσιν,

ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι στόμα,

κατ' Αἰσχύλον, οὐδὲν δεῖ λέγειν πρὸς σε. Legitur τὸ στόμα. Etym. M. p. 118, 23. ἀπαργματα λέγεται τὰ ὑπὸ τῶν τραγῳδῶν λεγόμενα μασχάλισματα. ταῦτα δὲ ἐστὶ τὰ τῷ φρονεθέντος ἀκρωτηριάσματα. ἦν γὰρ

τι νόμιμον τοῖς δολοφονήσασιν ἀφοσιῶσαι τὸν φόνον διὰ τοῦ δολοφονηθέντος ἀκρωτηριασμοῦ. — ὅτι δὲ καὶ ἐγεύοντο τοῦ αἵματος καὶ ἀπέπτυον Διοσχύλος μαρτυρεῖ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά (IV. 477. sq.).

317.

Plutarchus de EI Delphico p. 369. A.

μιξοβόαν γὰρ, Διοσχύλος φησί, πρέπει
διθύραμβον ὁμαρτεῖν
σύγκοινων Διονύσῳ.

Elegantior Porsonus ad Toupium Emend. Suidae vol. IV. p. 490. σόγκωμον scribendum coniecit. Sed v. Opusc. V. p. 25. ubi hi versus ad Neaniscos relati sunt.

318.

Plutarchus de defectu oraculorum p. 434. A. καὶ μετάλλων ἴσμεν ἑξαμανρώσεις γεγονέναι καινάς, ὡς τῶν περὶ τὴν Ἀττικὴν ἀργυρείων καὶ τῆς ἐν Εὐβοίᾳ χαλκίτιδος, ἐξ ἧς ἐδημιουργεῖτο τὰ ψυχρήλατα τῶν ξιφῶν, ὡς Διοσχύλος εἶρηκε,

λαβῶν γὰρ αὐτόθακτον Εὐβοικὸν ξίφος.

Xylander αὐτόδηκτον. Suspicio ἀδόθηκτον.

319.

Plutarchus de cohib. ira p. 454. E. καθάπερ οὖν τὴν φλόγα θριξὶ λαγῆαις ἀναπτομένην καὶ θρυαλλίσι καὶ συρφετῷ ῥέδιόν ἐστιν ἐπισχεῖν, ἐὰν δ' ἐπιλάβηται τῶν στερεῶν καὶ βάθος ἔχόντων, ταχὺ διέφθειρε καὶ συνείλεν, ὑψηλὸν ἤβήσασα τεκτόνων πόνον, ὡς φησὶ Διοσχύλος, οὕτως ὁ τῷ θυμῷ προσέχων. Libri ἢ βάσασα, quod Heathius emendavit.

320.

Plutarchus Sympos. quaest. I. 8, 1. p. 625. D. οἱ γὰρ πρεσβύτεροι πόρρω τὰ γράμματα τῶν ὀμμάτων ἀπάγοντες ἀναγνώσκουσιν, ἐγγύθεν δ' οὐ δύνανται. καὶ τοῦτο παραδηλῶν ὁ Διοσχύλος φησὶν "οὐδὲ ἀπο αὐτῶν οὐ γὰρ ἐγγύθεν γέρον δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής." Fortasse scribendum est

ἰδοῦ δ' ἀποσταδόν·

οὐ γὰρ ἐγγύθεν γέρον δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής.

321.

Plutarchus de primo frigore p. 950. E. τὸ γὰρ ὕδωρ ὁ μὲν Διοσχύλος εἰ καὶ τραγωδίᾳ, ἀλλ' ἀληθῶς εἶπε·

παῦ' ὕδωρ, δίκην πυρός.

322.

Plutarchus in libro quod stoici παραδοξότερα poetis dicant p. 1057. F. ὁ δὲ στωϊκῶν σοφὸς χθὲς μὲν ἦν ἐχθιστος ἄμα καὶ κάκιστος, τήμερον δὲ ἄφνω μεταβέβηκεν εἰς ἀρετὴν καὶ γέγονεν ἐκ θυσοῦ καὶ ἀχροῦ καί, κατ' Διοσχύλον,

ἔξ ὄσφραλγοῦς κώδυνοςπάδος λυγροῦ
 γέροντος
 εὐπρεπής, θειοειδής, καλλίμορφος.

323.

Plutarchus de vita et poesi Homeri T. V. 3. p. 1196. ed. Wyt. ἃ δὲ παρακελευόμενον τῷ ἑταίρῳ τὸν Ἴδομενεά (immo Sarpedonem) πεποιήκεν, "ὡ πέπον, — ἢέ τις ἡμῶν" (II. XII. 322—328.), Δίσχυλος μὲν δευτερός (Wyt. ἐμμέτρως, sequitur enim ἐν δὲ περὶ λέγει Δημοσθένης) λέγων οὕτως ἔφη,

ἀλλ' οὔτε πολλὰ τραύματ' ἐν στέροισι λαβῶν
 θνήσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου,
 οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἤμενος παρ' ἑστίᾳ
 φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον.

324.

Strabo VI. p. 396. (258.) ὠνομάσθη δὲ Ῥήγιον, εἰδ', ὡς φησὶ Δίσχυλος, διὰ τὸ συμβᾶν πάθος τῇ χώρᾳ ταύτῃ· ἀπορραγῆναι γὰρ ἀπὸ τῆς ἠπέροιο τὴν Σικελίαν ὑπὸ σεισμῶν, ἄλλοι τε κάκεινος εἴρηκεν·

ἀφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κικλήσκειται.

Pertinet fortasse ad Glaucum Pontium. V. Opusc. II. p. 69.

325.

Strabo VIII. p. 524. (341.) καὶ Δίσχυλος

Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κληρον.

Ex Strabone habet Eustathius p. 305, 34. (231, 20.)

326.

Strabo VIII. p. 593. (387.) τὴν δὲ χώραν Ῥυπίδα καλουμένην ἔσχον Αἰγείεις καὶ Φαριεῖς· καὶ Δίσχυλος δὲ λέγει πού

ἱεράν τε Βοῦραν καὶ κεραυνίας Ῥύπτας.

Libri Βοῦραν ὁ ἱεράν, quod Casaubonus emendavit. Photius p. 492, 10. Ῥύπτες, πόλις τῶν Ὠλενίων Ἀχαιῶν. οὕτως Δίσχυλος. Hesychius Ῥύπτας, τοὺς ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ Ἀχαιοὺς.

327.

Strabo IX. p. 603. (393.) Σαλαμίς —. ἔχει δ' ὁμώνυμον πόλιν, τὴν μὲν ἀρχαίαν ἔρημον πρὸς Αἴγων τετραμμένην καὶ πρὸς νότον, καθάπερ καὶ Δίσχυλος εἴρηκεν,

Αἴγινα δ' αὕτη πρὸς νότου κεῖται πνοάς.

328.

Aelianus Hist. an. XII. 8. ζῳόν ἐστιν ὁ πυραύστης, ὅπερ οὖν χαίρει μὲν τῇ λαμπρόνι τοῦ πυρός, καὶ προσπέτεται τοῖς λήχνοις, ἐνακμαζούσῃ ἔτι τῇ φλογί, καὶ δοκεῖ τι λήψασθαι· ἐμπειῶν δὲ ὑπὸ ῥώμης εἶτα μέντοι καταπέφλεκται. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Δίσχυλος ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής, λέγων

δέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύστου μόρον.

Afferunt hunc versum Suidas in v. *πυραύστου μόρον*, Zenobius V. 79. Meminit proverbii Apostolius XVI. 96. sed non nominato Aeschylō, nec versu apposito. Sic etiam Eustathius p. 1304, 8. (1418, 15.) Man. Philes carm. V. 464. ἀλλὰ θεοικῶς τῶν πυραυστῶν τὸν μόρον ὡς ἀφρόνων ἔλεγχον ἐκ παροιμίας τὸ φῶς ὀρῶ πῦρ.

329.

Pollux VI. 80. εἴποις δ' ἂν καὶ κοκκίαις ῥόαν κατὰ Ἀριστοφάνην·
ὄξυγλύκειάν τᾶρα κοκκιεῖς ῥόαν.

τούτι δὲ τὸ λαμβεῖον Ἀριστοφάνης οὐκ ἴδιον ὄν εἶρηκεν, ἀλλ' ὡς Αἰσχύλου.

330.

Pollux VII. 60. ἡ δὲ μανδύη ὁμοίον τι τῷ καλουμένῳ φαιδολῆ· τινῶν δὲ ἔστιν, ὡς μὴ περιεχωμένθα Κρήτας ἢ Πέρσας, Αἰσχύλος ἔρει,

Λιβυρνηκῆς μιμημα μανδύης χιτῶν.

Stephanus Byz. in v. *Λιβυρνοί* p. 415, 10. ed. Mein. καὶ Λιβυρνηκὴ μανδύη εἶδος ἐσθῆτος.

331.

Pollux VII. 78. ὅτι μέντοι καὶ τρίμιτα εἰργάζοντο, Αἰσχύλος διδάσκει, φήσας
σὺ δὲ σπαθητοῖς τριμιτίνους ὑφάσμασιν.

332.

Pollux X. 46. ὁ παῖς πρόχουν τινὰ ἔχων προσοίσει, νεαροῦ τοῦ ὕδατος ἐπιπέων κατὰ λέβητος ἢ λουτηρίου τινός, ἐπεὶ καὶ τοῦτο τούνομα ἐπὶ μὲν τῶν λουτρῶν Αἰσχύλος εἶρηκεν, ἐπὶ δὲ τῶν νῦν λουτηρῶν Ἀναξίλας ἐν Δουτροποιῷ. Idem VII. 167. Αἰσχύλος δ' ἂν εἰκοίκοι τὰ βαλανεῖα λουτήρια λέγειν·

[λοῦται γὰρ μὲν δὴ λουτρὸν αὐτὸ δεύτερον.]

ἀλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων.

Sic Bekkerus edidit. Vulgo *λοῦται γὰρ μὴν λουτήριον αὐτό, δεύτερον*, codex Falckenburgii et, ut videtur, codices Bekkeri *λοῦται γὰρ μὲν δὴ λουτρὸν αὐτὸ δεύτερον*. Alter versus fortasse ex Glaucō Pontio sumptus est; item alter, qui ad praecedens apud Pollucem vocabulum *λουτρὸν* pertinet, si Aeschyli est. V. Opusc. II. p. 69.

333.

Aristides vol. II. p. 292, 15. ed. Iebb. (vol. II. p. 379. ed. Dind.) *μὴ μὲν οὖν ἐμοίγε κατ' Αἰσχύλον μήτε* (τε in uno codice a manu recentiore, eraso μοι) *παρασπιστῆς μήτ' ἔγγυς εἶη ὅστις μὴ φίλος τῷ ἀνδρὶ τούτῳ μηδὲ τιμᾷ τὰ πρόποντα*. Aeschyli verba fuerunt

μὴ παρασπιστῆς ἐμοὶ

μήτ' ἔγγυς εἶη.

334.

Ammonius p. 68. seq. *θεωρὸς καὶ θεατῆς διαφέρει. θεωρὸς μὲν γὰρ ἔστιν ὁ εἰς θεοὺς πεμπόμενος, θεατῆς δὲ ὁ ἀγώνων καὶ θεάτρων.* — καὶ Αἰσχύλος

βοᾷς τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὢν.

Valckenarius adnotat conici posse *Θέας*, fuisse enim inter Aeschyli dramata Hypsipylea.

335.

Orio Etymol. p. 26, 4. τὰ εἰς $\bar{\xi}$ μὴ ὄντα ἔθνηκα ὁμοίως λέγεται καὶ ἐπὶ θηλυκῶν. *Αἰσχύλος*

Θέσποινα νύμφη δυσχίμων ὀρῶν ἄναξ.

Suidas ἄναξ θηλυκῶς. οὕτως *Αἰσχύλος*. Pertinuit fortasse ad Edonos. V. Opusc. V. p. 18.

336.

Photius p. 353, 17. ὀστράκων, τῶν τοῦ ὤου *Αἰσχύλος*. Hesychius ὀστράκων· ἀπτῆνα, τυτθόν, ἄρτι γυμνον ὀστράκων. ἀπὲρ τοῦ ὀσῶν. τινὲς δὲ κελύφων. Legitur ἀπτῆν ἄπτῆρον. V. Hemsterh. ad Lucianum T. I. p. 281.

337.

Etymol. M. p. 149, 56. ἄρταμος, ὁ μάγειρος. — παρὰ τὸ διαρτάσαι, ὃ ἐστὶ μερίσαι ἢ συναρμόσαι. *Αἰσχύλος*

τοσαῦτα, κήρυξ, ἐξ ἑμοῦ διάρτασον.

Hesychius διάρτασον, διάσειλον. Idem διαρτίζων, ἄρτια καὶ συνετὰ φθγγόμενος. Vnde Maltby ad Morellium p. 237. διάρτισον scribendum esse coniecit.

338.

Etymol. M. p. 490, 10. καθόλου γὰρ τοὺς πωλοῦντάς τι κατήλους ἔλεγον. ὁ δὲ *Αἰσχύλος* τὰ δόλια πάντα καλεῖ κάπηλα·

κάπηλα προσφέρων τεχνήματα.

Eadem in Etymol. Gud. p. 298, 8. et in Crameri Anecd. Oxon. II. p. 456, 4. ubi προσφέρονται scriptum est ut in Etymol. Gud. et apud Suidam in v. κάπηλος, ubi προσφέρων scriptum est ut in codicibus Etymologici M. praeter unum Parisiensem.

339.

Porphyrus in scholiis Venetis ad II. XIV. 200. p. 392. B. v. 25. ed. Bekk. ὁμοίως δὲ καὶ *Αἰσχύλος* τὰς ἐν κύκλῳ ἐστώσας ἐν ἀπείρονι σχήματι φησὶ ἴσασθαι·

*ὕμεις δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας
κύκλῳ περιστήτ' ἐν λόχῳ τ' ἀπείρονι
εὔξασθε.*

τοῦτο δὲ ἔστιν ἐν τάξει κατὰ κύκλον. ὁ γὰρ λόγος ἐστὶ τάξις, ἐπεὶ καὶ ὁ λοχαγὸς ταξίαρχος. Legitur παρίστατε. Eadem habent scholia Ambrosiana ad Od. I. 98. ubi περιστάτε scriptum est. Sumpti sunt fortasse hi versus ex Danaidibus. V. Opusc. II. p. 324. seq.

340.

Scholias Homeri ad II. XVI. 542. *Αἰσχύλος*

*ὄπρον γὰρ ἰσχύς συζυγοῦσι καὶ δίκη,
ποῖα ξυνωρίς τῶνδε καρτερωτέρα;*

In scholiis Vossianis apud Valekenarium in diss. de scholiis in Hom. ineditis p. 131. (Opusc. ed. Erf. T. II. p. 134.) scriptum est *δίκαι*.

341.

Eustathius p. 641, 58. (501, 40.) docens *ἔτης* dici leni spiritu, *Δισχύλος γάρ φησιν*

οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνήρ.

342.

Eustathius p. 706, 49. (590, 27.) *ἔτι δὲ φάσω ὡς, εἴπερ ἦν τέθριππον, καὶ δύο ἂν εἶχε ἔμους, ὡς Δισχύλος φησὶν*

ἐν διερρμῖα

πῶλοι.

Pertinuit fortasse ad Glaucum Potniensem. V. Opusc. II. p. 64.

343.

Eustathius p. 1157, 34. (1214, 14.) *Δισχύλος δὲ φησὶ καὶ τὴν τάφρον ἀλῶνα, ἐνθα καὶ φμιοὺς λέγει ἀλωτοῦς, διὰ τὸ κώθυνας, φησί, προσῆφθαι αὐτοῖς, οἷς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι ὡς φωνὴν σάλπιγγος προῖεντο. γράφει οὖν οὕτως,*

ὃς εἶχε πῶλους τέσσαρας ζυγηφόρους,

φμιοῖσιν ἀλωτοῖσιν ἔστομωμένας.

Hesychius ἀλωτοὶ φμιοί, οἱ κημοί. διὰ τὸ τοῖς κημοῖς κώθυνας προσῆφθαι, εἰς οὓς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι φωνὴν σάλπιγγος προῖεντο. Pertinuerunt haec fortasse ad Glaucum Potniensem. V. Opusc. II. p. 64.

344.

Eustathius p. 1625, 44. (350, 11.) καὶ *Δισχύλος*

λεοντοχόρταν βούβαλιν νεαίτερον.

Ex Eustathio habet Favorinus in v. *τράγοι*. Corrigunt *νεαίρετον*. Potuit huic versui locus esse in Glaucō Potniensi. V. Opusc. II. p. 63.

345.

Scholiastes Pindari ad Pyth. II. 18. *ἐναγώνιος δὲ ὁ Ἑρμῆς ὡς τῶν ἀγώνων προστάτης, ὡς καὶ Δισχύλος φησὶν,*

ἐναγώνιος Μαιᾶς καὶ Διὸς Ἑρμᾶ.

346.

Scholiastes Pindari ad Nem. X. 31. λέγει δὲ μητέρα τελείαν τὴν Ἥραν. καὶ *Δισχύλος*

Ἥρα τελεία, Ζητὸς εὐναία δάμαρ.

ἔστι γὰρ αὐτὴ γαμηλία καὶ ζυγία.

347.

Scholiastes Sophoclis ad Oed. R. 733. *περὶ Δαυλίδα φησὶ τὴν σχιστὴν ὁδὸν· ὁ δὲ Δισχύλος περὶ Ποτνιαίας οὕτως,*

ἐπῆμμεν τῆς ὁδοῦ τροχήλατον

σχιστῆς κελεύθου τριόδου, ἐνθα συμβολὰς

τριῶν κελεύθων Ποτνιαίδων ἡμείβομεν.

Fortasse scribendum οὕτως ἐπῆμεν γῆς ὄρους, τρ. Valckenario ad Eur. Phoen. v. 38. haec in Oedipo Aeschylī scripta videbantur. Vereor ne, ut Spanhemius putabat, ex Glauco Potniensi petita sint. V. Opusc. VII. p. 194. seq.

348.

Scholias̄tes Sophoclis ad Oed. Col. 1047. ἡ λαμπάσων ἀκταῖς — θνητοῖσιν. τὰ περὶ Ἐλευσίνα τέλη (supra scriptum μέρη) φησί, καὶ εἶη λαμπάσων ἀκταῖς ταῖς λαμπασουμέναις καὶ καταλαμπομέναις καὶ δαδουχομέναις ὑπὸ τῆς μυστικῆς φλογὸς καὶ τῶν ἱερῶν δάδων, περὶ ὧν Διοχῦλος φησὶν

λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σέλας.

Pertinuit fortasse ad Eleusinos.

349.

Scholias̄tes Sophoclis ad Oed. Col. 1049. τέλη δέ, τὰς τελετάς. καὶ Διοχῦλος ἔφραξ', ἔρωσ δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους.

Brunkius ἔφραξ' ἔρωσι. Si Aeschylus ita scripsit, sumpsit hoc ab eo Sophocles quum dixit Ai. 693. ἔφραξ' ἔρωσι, περιχαρῆς δ' ἀνεπιτόμαν. Sed Dindorfio in adn. ad hunc Aiadis versum p. 312. ed. Oxon. Aeschylus scripsisse videtur ἔφραξ'· ἔρω δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους.

350.

Scholias̄tes Sophoclis ad Electrae v. 286. ἐπικουφίζεται γὰρ ταῖς σακρούς ἢ συμφορά. Διοχῦλος

οἱ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα.

Scholias̄tes Victorii ad Il. XXIII. 10. Διοχῦλος

οἱ τοι στεναγμοὶ τῶν πόνων ἰάματα.

Scribendum videtur οἱ τοι στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρύσματα. Hom. h. Cer. 230. οἶδα δ' ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν.

351.

Scholias̄tes Aristophanis ad Nub. 1128. et schol. codicis Medicei ad Theocr. XV. 48. Διοχῦλος

δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

Sine auctore habent hoc proverbium Stephanus Byz. in v. Αἴγυπτος, Zenobius III. 37. Diogenianus IV. 35. Suidas in v. δεινοί, Apostolius VI. 94. Fortasse sumptum est ex Danaidibus. V. Opusc. II. p. 333.

352.

Scholias̄tes Aristophanis ad Nub. 1367. (ad illud ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα τῶν Διοχῦλον λέξαι τί μοι·) μυρρίνης γὰρ κλάδον κατέχοντες ἦδον τὰ Διοχῦλου, ὥσπερ τὰ Ὀμήρου μετὰ δάφνης. παρὰ τὸ Διοχῦλου

οὐνεκ' ἐκεῖ

ἀνθεα λειμώνια.

Non expediām.

353.

Scholias̄tes Aristophanis in cod. Rav. et Bar. ad Lysistr. 1259. πολλὸς δ'

ἀμφὶ τὰς γέννας· πρὸς τὸ παρὰ τῆ Ἀρχιλόχῃ “πολλὸς δ’ ἀφρὸς ἦν περὶ στόμα.” καὶ Σοφοκλῆς. *Δισχύλος δὲ*

ἀφρὸς

βορᾶς βροτείας ἐρρήη κατὰ στόμα.

Codices *ἐρρηκῶτα*, quod Porsonus emendavit.

354.

Harporatio *Θεοῖνια*· *Λυκούργος ἐν τῇ διαδικασίᾳ Κροκωνίδων πρὸς Κοιρωνίδας*. τὰ κατὰ δῆμους *Διονύσια Θεοῖνια* ἐλέγετο, ἐν οἷς οἱ γεννῆται ἐπέθον· τὸν γὰρ *Διόνυσον* *Θέωων* ἔλεγον, ὡς *δηλοῖ Δισχύλος* καὶ *Ἴστρος ἐν ᾿Συναγωγῶν*. Tzetzes ad Lycophr. 1247. *Θέοινος*· ὁ αὐτός (Bacchus), ὡς *Θεὸς οἴνου εὐρετής*. καὶ *Δισχύλος φησὶν*

πάτερ Θεοῖνε, Μαινάδων Ζευκτῆριε.

355.

Scholias Theocriti ad II. 36. *ἰδρύνοντο δὲ αὐτὴν (Hecatam) καὶ πρὸ τῶν θυρῶν, ὡς φησιν Δισχύλος,*

δέσποιν’ Ἐκάτη

τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων.

Codices praeter unum *πρόδρομος*. Aristides vol. I. p. 17, 1. ed. Iebb. ἀλλ’ ὡ τῶν βασιλείων *πρόδρομος* (codices *πρόδρομος*) *μελάθρων, Δισχύλῃ χορὸς ἦσε*, τῶν τε οὐρανίων καὶ πατρῶων καὶ τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ μεγίστων, ἃ νύκτωρ μοι προῦφαινες, δίδου μὲν τιμᾶς παρ’ ἀμφοτέρων τῶν βασιλέων, δίδου δὲ ἄκρον εἶναι φρονεῖν καὶ λέγειν.

356.

Scholias Apollonii Rhodii ad IV. 1348. *στέρφος δὲ ἔστι τὸ δέγμα. ὄθεν καὶ τὸ στερφῶσαι. Ἰβυκος δὲ στερφωτῆρα στρατὸν εἶρηκε τὸν ἔχοντα δέγματα. διὸ καὶ παρ’ Δισχύλῃ ἀξιοῦσι γράφειν*

μελανοστέρφων γένος,

ἀλλ’ οὐ μελανοστέρων· οὐ γὰρ μόνον τὰ στέρνα μέλανα ἔχουσι, ἀλλὰ καὶ ὄλον τὸ σῶμα. Pertinuit hoc fortasse ad anapaestos quibus initium factum erat Promethei Soluti. V. Opusc. IV. p. 269.

357.

Stephanus Byzantius *᾽Ωλενος, πόλις Ἀχαΐας καὶ Αἰτωλίας, θηλυκῶς λεγομένη. Δισχύλος γράσσειον*

τὴν αἰπεινήν ζαθέαν ᾽Ωλενον.

Corruptum *γρασσειον*, pro quo cod. Vossianus *τοατίσιον* habet, Meinekius in *Καρσίῳ* mutat.

358.

Macrobius Saturn. I. 18. *Et ne quis opinetur diversis diis Parnassum montem dicatum, idem Euripides in Licymnio Apollinem Liberumque unum eundemque deum esse significans scribit δέσποτα φιλόδαφνε Βάκχε, Παιῶν Ἀπόλλον εὐλυρε. Ad eandem sententiam Aeschylus*

ὁ χισσεὺς Ἀπόλλων, ὁ Βακχεῖος, ὁ μάντις.

Ita ex codicibus scribendum.

359.

Anecdota Bekkeri p. 349, 6. ἀηδόνειος θρήνος. Δισχύλος
 θρηνεῖ δὲ γόον τὸν ἀηδόνιον.
 Codex ἀηδόνειον.

360.

Epimerismi in Cramerii Anecd. Oxon. vol. II. p. 414, 12. καὶ Δισχύλος
 ἔτονθάρυξε ταῦρος ὡς νεοσφαγίς.
 Codex ἔτονθάρυξεν.

361.

Excerpta e codice Musei Britannici in Cramerii Anecd. Oxon. vol. IV. p.
 315, 25. ἰστίον δὲ ὅτι παρ' Δισχύλου τὴν προσφθίαν εὐρίσκομεν κειμένην
 ἐπὶ τῆς προσφωνήσεως, οὐ τῆς μετ' ὀργάνου φωνῆς·
 οὗτοι μ' ἄπειρον τῆσδε τῆς προσφθίας.
 Scriptum est οὔτι.

362.

Theophilus ad Autolyicum II. 53. p. 252. ed. Wolf. Δισχύλος ἔφη
 δρᾶσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.
 Eadem Stobaeus Ecl. phys. I. 3. (4. Heer.) 24. Ibi Δισχύλου praepositum
 est. Cod. Mon. γέρ τι. Scholiastes Pindari ad Nem. IV. 51. παρὰ ταῦτο
 ὁ τραγικός
 τὸν δρῶντά πού τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.

363.

Theophilus ad Autolyicum II. 54. p. 256. ed. Wolf. καὶ ὅτι μέλλει ἡ τοῦ
 θεοῦ κρίσις γίνεσθαι καὶ τὰ κακὰ τοὺς πονηροὺς αἰφνιδίως καταλαμβά-
 νειν, καὶ ταῦτο Δισχύλος ἐσήμανε, λέγων
 τό τοι κακὸν ποδῶνες ἔρχεται βροτοῖς
 κατ' ἀμπλάκημα τῷ περῶντι τὴν θέμιν.

Iidem versus inveniuntur in Stobaei Ecl. phys. I. 3. (4. Heer.) 26. 27. p.
 45. ed. Gaisf. sine auctore, nisi quod cod. Monacensis praepositum Εὐρυπίδου
 Ἀντιόπη. — V. 1. apud Theophilum libri τὸ κακόν, apud Stobaeum codices
 τῷ τοι κακόν. — V. 2. apud Theoph. libri καὶ τὰ ἀμπλ. Apud Stobaeum
 scriptum erat καὶ τ' ἀμπλ., quod Grotius male in καίτ' ἀμπλ. mutavit. Con-
 iungendi erant hi versus et scribendum κατ' ἀμπλάκημα.

364.

Pergunt Theophilus et Stobaeus (28.)
 ὄρεξ δίκην ἀναυδον, οὐχ ὀρωμένην
 εὐδοντι καὶ στείχοντι καὶ καθημένῃ·
 ἐξῆς δ' ὀπηθεῖ δόχημιον, ἄλλοθ' ὕστερον.

V. 2. alterum καὶ omittit cod. apud Theoph. — V. 3. libri apud Theoph.
 ἀπάξει et ἄλλο δὲ ὕστερον, cod. Mon. Stobaei ὀπηθεῖ et ἄλλο θ' ὕστερον.
 — Sequuntur apud Theoph. et Stob. hi versus, qui non sunt Aeschyli, for-
 tasse ne tragici quidem omnino: conveniunt Menandro: οὐδὲν καλύπτει (οὐδ'

ἐγκαλέπται libri apud Theoph. ἡδὲ κακῶς εἰργασμένων (scr. εἰργασμένων).
ὁ τι δ' ἂν ποιῆς, ἀεὶ νόμιζ' ἔρᾶν τινά (scriptum est apud Stob. τινάς,
libri apud Theoph. ὁ τι ἂν ποιῆς δεινόν, νόμιζε ἔρᾶν τινά).

365.

Stobaeus Ecl. phys. II. 7. (8. Heer.) 10. p. 648. ed. Gaisf. *Διογύλου*
κοινὸν τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων.

366.

Stobaeus Serm. III. 1. *Διογύλου*

ὁ χρήσιμ' εἰδῶς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδῶς σοφός.

Qui vulgo praecedit versus,

ἂ δέῃ παρὼν φρόντιζε, μὴ παρὼν ἀπῆς,

eum omittit optimus codex. Post alterum versum habet, τοῦ αὐτοῦ

ἀμαρτάνει τοι καὶ σοφοῦ σοφώτερος.

Qui versus apud Schowium et Gaisfordium (tit. III. 10.) medius inter Menandros est. Aeschylō tribuunt Grotius p. 17. ubi scriptum est ex coniectura Grotii *ἀμαρτάνει τι καί*, et ed. Trinc. fol. A. p. ult. vel ed. Tigur. a. 1543. p. 20. in quibus legitur *ἀμαρτάνει τε καί*. In altera editione Gesnerus lemma omisit.

367.

Stobaeus Serm. IX. 23. *Διογύλου*

ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός.

Ita Gesnerus. Sed desunt haec in codicibus et in ed. Trinc. Scholiastes Homeri ad II. II. 114. *κακὴν ἀπάντην· ἔστι γὰρ καὶ δικαία, ὡς καὶ Διογύλος "ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός."* Eadem apud Eustathium p. 188, 43. qui hunc versum etiam p. 480, 43. commemorat. Sextus in Disput. antisept. in Galii Opusc. mythol. p. 720. sive in Fabricii Bibl. Gr. vol. XII. p. 626. *Διογύλου δὲ ταῦτα,*

ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός.

ψευδῶν δὲ καιρὸν ἔσθ' ὅπου τιμῆ θεός.

Legitur *ἔσθ' ὅποι τιμῆ*, Dorice, etiam in cod. Monacensi apud Thierschium in Act. philol. Mon. I. p. 206. cui ea scriptura frandem fecit. Galius hos versus ex diversis tragoediis sumptos indicat. Salius erat dicere, non positos fuisse continuos. V. Opusc. II. p. 329.

368.

Stobaeus Serm. XVIII, 13. *Διογύλου*

κάτοπτρον εἶδους χαλκός ἐστ', οἴνος δὲ νοῦ.

Sine auctore affert hunc versum Athenaeus X. p. 427. F.

369.

Stobaeus Serm. XXVII. 2. *Διογύλου*

οὐκ ἀνδρὸς ὄρκοι πίστις, ἀλλ' ὄρκων ἀνήρ.

370.

Stobaeus Serm. XXIX. 21. *Διογύλου*

φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύθειν θεός.

Aeschyle tribuunt optimi codices Vind. et Par. Euripidi ed. Trinc. et Apostolius XIX. 98. Similis est versus Persarum 743. ἀλλ' ὅταν σπεύσῃ τις αὐτός, χῶ θεός συνάπτεται.

371.

Stobaeus Serm. XXIX. 24. Αἰσχύλου

καλὸν δὲ καὶ γέροντα μανθάνειν σοφά.

In Menandri Monostichis 297. γέροντι.

372.

Stobaeus Serm. XXXIV. 5. Αἰσχύλου

πρὸ τῶν τοιούτων χρῆ λόγων δάκνειν στόμα.

Trinc. Ἀντιλόχου. Gesn. Antiochi alias Antirhanis.

373.

Stobaeus Serm. XLV. 14. Αἰσχύλου

κακοὶ γὰρ εὖ πράσσοντες οὐκ ἀνασχετοί.

374.

Stobaeus Serm. XCVIII. 49. Αἰσχύλου

τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφ' ἡμέρα φρονεῖ

καὶ πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά.

Codices ἐφήμερα. Vulgo ἐφημέρια, et ita Apostolius XIX. 19. apud quem hi versus cum versibus Philemonis male coniuncti sunt: v. Mein. ad Philem. p. 376. Lobeckius ad Soph. Ai. p. 444. ἐφ' ἡμέρα.

375.

Stobaeus Serm. CXV. 10. Αἰσχύλου

γῆρας γὰρ ἥβης ἐστὶν ἐνδικώτερον.

376.

Stobaeus Serm. CXXI. 17. Αἰσχύλου

ζωῆς πονηρᾶς θάνατος εὐπορώτερος·

τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφνεῖναι

κρείσσον, κακῶς πάσχοντα.

V. 1. alias legi αἰρετώτερος dicit Grotius apud Gaisfordium. — V. 2. legabatur τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ πεφνεῖναι. Delevit μᾶλλον Grotius. Reliqua addita sunt ex cod. Par. A.

377.

Clemens Al. Strom. IV. 7, 50. p. 211. ed. Sylb. (586. Pott.) ταύτης τῆς ἐνοίας (Pindari fr. 250. ap. Boeckh.) καὶ Αἰσχύλος ἐπιλαβόμενός φησι

τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν

ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος.

378.

Clemens Al. Strom. V. 5, 27. p. 238. ed. Sylb. (661. ed. Pott.) ὃ τε Αἰσχύλος

ἀλλ' ἐστὶ κάμοι κλῆς ἐπὶ γλώσση φύλαξ.

379.

Clemens Al. V. 14, 116. p. 257. ed. Sylb. (718. ed. Pott.) ὁ τε Εὐφορίωνος Αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ θεοῦ σεμνῶς σφόδρα φησὶν

Ζεὺς ἔστιν αἰθήρ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ' οὐρανός,
Ζεὺς τοι τὰ πάντα χῶτι τῶνδ' ὑπέριτερον.

Repetit haec Eusebius Praep. euang. XIII. p. 681. B. ed. Vig. ubi pro χῶτι scriptum est χωρεῖ.

380.

Clemens Al. VI. 1, 7. p. 263. ed. Sylb. (739. ed. Pott.) ἀήκοα δὲ Αἰσχύλου μὲν λέγοντος

οἴκοι μένειν χρῆ τὸν καλῶς εὐδαιμονα,
καὶ τὸν κακῶς πρᾶσσοντα καὶ τούτον μένειν.

Priorem versum habet Stobaeus Serm. XXXIX. 14. tributum Sophocli. Ibi δεῖ scriptum. Menandri in Heautontimorumenon imitationem indicavit Clemens. Τὸν καλῶς εὐδαιμονα legitur etiam in versibus Theopompi apud Ath. IV. p. 165. B. et in versibus Cratini apud eundem XV. p. 669. A. Potest his locus fuisse in Danaidibus. V. Opusc. II. p. 329.

381.

Libanius epistola 175. p. 84. ed. Wolf. ἀκούων δὲ Αἰσχύλου λέγοντος ἐκ τῶν πόνων τίκεσθαι ἀρετὰς βροτοῖς. Idem ep. 611. p. 294. εἰ δ' οὖν καὶ πονοῦντα δεήσει διατελεῖν, Αἰσχύλος σε παραμυθεῖσθω, τὰς ἀρετὰς ἐκ πόνων τίκεσθαι λέγων. Tangit hoc etiam ep. 351. p. 171. εἰ δ' οἷε δεῖν ἄ φραμεν ποιεῖν, μὴ μέλλε, πειθόμενος Αἰσχύλω καὶ ἔτι πρότερον Ἡσιόδῳ. Similis sententia fr. 377.

382.

Herodotus II. 156. Αἰγυπτιστὶ δὲ Ἀπόλλων μὲν Ὀρος, Δημήτηρ δὲ Ἴσις, Ἄρτεμις δὲ Βούβαστις. ἐκ τούτου δὲ τοῦ λόγου καὶ οὐδενὸς ἄλλου Αἰσχύλος ὁ Εὐφορίωνος ἤρπασε τὸ ἐγὼ φράσω, μόνος δὴ ποιητῶν τῶν προγενομένων· ἐποίησε γὰρ Ἄρτεμιν εἶναι θυγατέρα Δημήτρως. Pausanias VIII. 37, 6. Δημήτρως δὲ Ἄρτεμιν θυγατέρα εἶναι καὶ οὐ Ἀητούς, ὄντα Αἰγυπτίων τὸν λόγον, Αἰσχύλος ἐδίδαξεν Εὐφορίωνος τοὺς Ἕλληνας.

383.

Plato de re p. VIII. p. 563. B. οὐκοῦν κατ' Αἰσχύλου, ἔφη, ἔροῦμεν ὃ τι νῦν ἤλθ' ἐπὶ στόμα; Plutarchus in Amatorio p. 763. B. ὃ τοίνυν ἐν ἀρχῇ καιρὸν εἶχε ῥηθῆναι μάλλον, οὐδὲ νῦν, ἐπεὶ γ' οὖν ἤλθεν ἐπὶ στόμα, κατ' Αἰσχύλου, ἄρρητον ἕασεν μοι δοκῶ. Themistius Or. IV. p. 52. B. καὶ οὖν ἐπειδὴ κατ' Αἰσχύλου νῦν ἤλθεν ἐπὶ τὸ στόμα —.

384.

Plutarchus Quaest. Gr. p. 293. A. τί τὸ φουξίμηλον; τῶν μικρῶν ἔστι καὶ χαμαιζήλων φυτῶν, ἃν ἐπιόντα τοὺς βλαστοὺς τὰ βοσκήματα καλοῦσι καὶ ἀδικεῖ καὶ λωπαίνεται τὴν αὔξησιν. ὅταν γοῦν ἀναδραμόντα μέγεθος λάβῃ, καὶ διασπύγγη τὸ βλάπτεισθαι ἐπὶ τῶν ἐπιγενομένων, φουξίμηλα καλεῖται. τὸ δὲ μαρτύριον Αἰσχύλου.

AESCHYLUS I.

385.

Pausanias II. 24, 4. *Δισχύλος δὲ ὁ Εὐφορίωνος καλεῖ Δία καὶ τὸν ἐν θαλάσῃ.* Fortasse ei fuit Ζεὺς ἐνάλιος. Proclus in Plat. Cratylum c. 147. p. 88. ὁ δὲ δεύτερος δυναδικῶς καλεῖται Ζεὺς ἐνάλιος καὶ Ποσειδῶν.

386.

Pollux II. 100. *στόμα δὲ εἶπεν Δισχύλος τὸν τραχύν.* Sic Bekkerus edidit. Vulgo ἄστομον δὲ ἵππον Δισχύλος εἶρηκε τὸν τραχύν. Aug. Nauckius στόμω corrigit. Eustathius p. 1538, 50. ὡσπερ καὶ στόμις παρ' Δισχύλῳ, ὁ ὡσπερ στόματι ἀντερείδων χαλινοῖς. Phrynichus Bekkeri p. 64, 14. *στόμις καὶ βίαιος ἵππος, ὁ μὴ πειθόμενος τῷ χαλινῷ.* Photius p. 540, 16. *στόμις ἵππος, ἀπειθής καὶ βίαιος, ὃν τινας ἄστομον.* Hesychius *στομίας* (sic codex), ὁ ἀπειθής, μέγα στόμα ἔχων· καὶ τοὺς ἵππους δὲ *στομίας* λέγουσι τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς χαλινοῖς. Suidas *στομίας ἵππος, ἀπειθής καὶ βίαιος· ὃν τινας ἄστομόν φασι.*

387.

Pollux VI. 40. *παμπόνηρον δὲ καὶ τὸ παρὰ Μυρτίλῳ τῷ κωμικῷ καταφαγᾶς, κἄν Δισχύλος αὐτὸ ἢ προειρηκῶς.*

388.

Pollux VII. 61. *τὸ μέντοι χειμερινὸν ἱμάτιον χεῖμαστρον ἂν λέγοις, καὶ χλαῖναν δὲ παχειάν, ἣν χειμάμυναν μὲν Δισχύλος, Ὅμηρος δὲ ἀλεξάνεμον κέκληκεν.* Hesychius *χειμάμυνα, ἣν Ὅμηρος ἀλεξάνεμον λέγει.*

389.

Pollux VII. 177. *καὶ τὸν τὰς ἀλαβάστρους φέροντα Δισχύλος εἶρηκεν ἀλαβαστροφόρον.*

390.

Pollux X. 180. *καὶ στέγαστρον δὲ ὅστις ἐθέλοι ὀνομάζειν, ἤπερ ἡ πολλὴ χρῆσις, τὴν στεγαστρίδα διφθέραν, τὸν σκύτων τοῦτον χιτῶνα, καταφενγέτω ἐπὶ τὸν Δισχύλον εἰπόντα*

ὁστέων στέγαστρον.

391.

Athenaeus II. p. 67. F. ὅτι ἀρτύματα εὔρηται παρὰ Σοφοκλεῖ, "καὶ βορᾶς ἀρτύματα," καὶ παρ' Δισχύλῳ,

διαβρέχεις τάρτύματα.

392.

Athenaeus III. p. 99. B. οἶδα δ' ὅτι καὶ Σιμωνίδης που ὁ ποιητὴς ἀρίσταρχον εἶπε τὸν Δία, καὶ Δισχύλος τὸν Ἄϊδην ἀγησίλαον.

393.

Athenaeus VIII. p. 362. F. τὰς δὲ τοιαύτας εὐωχίας Δισχύλος καὶ Εὐρηπίδης εἰλαπίνας ἀπὸ τοῦ λελαπάχθαι.

394.

Stephanus Byzantius *Αἰνήθος, ὄρος. Δισχύλος. τὸ ἐθνικὸν Αἰνήθιος.*

395.

Scholiastes Homeri ad II. V. 9. *περὶ δὲ τοῦ ψιλῆτος παρ' Δισχύλῳ καὶ τοῦ*

“Κουρητές τ' ἐμάχοντο” καὶ τοῦ κριτής ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων ἀποδώσομεν τὸν λόγον. Hinc Eustathius p. 515, 11. τὸ ψιλῆς ψιλῆτος παρ' Αἰσχύλῳ καὶ τὸ “Κουρητές ἐμάχοντο” παρὰ τῆ ποιητῆ καὶ τὸ κριτής ἔχουσιν ἄλλον λόγον, ὃν ζητητέον παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

396.

Scholiasies Victorianus et codicis Veneti B. ad Homeri II. XIX. 87. ἡεροφοῖτις· — τινὲς τὸ ἦ ἄρθρον ἐδέξαντο, ἢ ἢ ἡεροφοῖτις παρὰ τὴν ἔραν, ἢ ἐν τῇ γῆ φοιτῶσα ἢ οἶον ἐρεβοφοῖτις. ἔνιοι δὲ ἱροπῶτις παρὰ τὸ Αἰσχύλειον. Scholiasies Towaleianus apud Heynium vol. VII. p. 619. ἔνιοι δὲ ἱροπῶτις παρὰ τὸ Αἰσχύλειον· οὗ δὲ εἰροπῶτις ἐγκειμένον τοῦ εἰαρ (Heynius τοῦ ε. εἰαρ), ὅπερ ἐστὶ κατὰ Σαλαμῶνιους αἶμα. Conferendum hoc scholion cum Etym. M. p. 421, 54.

397.

Eustathius p. 48, 37. (36, 45.) καὶ Αἰσχύλος δὲ πού φασὶ τὸν ἱατρὸν μάντιν ὀνομάζει.

398.

Eustathius p. 440, 25. (334, 35.) ἐκ δὲ τοῦ μύσειω καὶ ὁ μυκτῆρ λέγεται καὶ ὁ μυγμός καὶ τὸ μυχθίζειν παρὰ τε Αἰσχύλῳ καὶ ἄλλοις. Idem p. 1965, 48. (841, 15.) παρὰ τὸ μύσειω, ἐξ οὗ καὶ ὁ μυκτῆρ καὶ τὸ μυχθίζειν παρὰ Αἰσχύλῳ. In Prometheus v. 744. οὗ δ' αὖ κέρραγας κἀναμυχθίζει.

399.

Eustathius p. 827, 31. (758, 57.) οὕτω δὲ καὶ Αἰσχύλου μάχλον, φασίν, ἄμπελον εἰπόντος τὴν θεομένην, ἢ κωμῳδία μάχλον εἶπε τὸν ὑπὸ καταφρερίας δίνυρον. Fortasse ad unam ex Lycurgiae fabulis pertinuit. V. Opusc. V. p. 19.

400.

Eustathius p. 1923, 59. (780, 50.) σάκος δὲ γέρον τὸ πάνυ παλαιὸν καὶ ὡς εἶπεῖν γηρᾶσαν. ἀπαξ δὲ καὶ τοῦτο εἶπεν ὁ ποιητής. λέγει δὲ πού φασὶ καὶ Αἰσχύλος οὕτω τὸ γράμμα, οἶον “ὡς λέγει γέρον γράμμα,” τουτέστι λόγος.

401.

Scholiasies Euripidis ad Phoen. 942. οἱ περιλειφθέντες τῶν Σπαρτῶν, ὡς Αἰσχύλος φησίν, ἦσαν Χρόνιος, Οὐδαῖος, Πέλωρος, Ὑπερήνωρ καὶ Ἐχίων. Male haec ad Phoenissas Aeschyli relata sunt. V. Opusc. VII. p. 192.

402.

Scholiasies Aristophanis ad Eq. 361. σχολίδας· βοὸς πλευρά. ἢ ἀπλῶς τὰ πλευρικὰ τῶν βοῶν, ὡς Αἰσχύλος.

403.

Scholiasies Aristophanis ad Acharn. 75. ὦ Κραναὰ πόλις· τοῦτο τέτριπται ἐπὶ τῶν παλαιῶν. καὶ Αἰσχύλος γὰρ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ λέξει. Ita Eum. 993. παῖδες Κραναῶ.

404.

Scholiasies Aristophanis ad Av. 1679. καὶ Αἰσχύλος τὸ βαρβαρίζειω χελι-

δονίσειν φησί. Similiter in Agam. 1009. ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ μὴ χελιδόνος δίκην ἀγνώτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη.

405.

Scholias Apollonii Rhodii in cod. Par. ad I. 473. χαλίχρητον δὲ λέγει τὸν ἄκρατον οἶνον, ὅτι τὰς φρένας χαλῆ. Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄκρατον χάλιν λέγουσι. καὶ Διογύλος τὰς Βάχχας χαλίθας ἔφη. Scholia prius edita Διογύλος δὲ καὶ τὰς Βάχχας χαλιμίας φησί λέγεσθαι. Scribendum καὶ Διογύλος τὰς Βάχχας χαλιμάδας λέγει vel Διογύλος δὲ καὶ τὰς Βάχχας χαλιμάδας, φασί, λέγει. Etym. M. p. 805, 10. καὶ τὰς Βάχχας χαλιμάδας ἔλεγον, τὰς χαλωμένας πρὸς συνουσίαν· καὶ χαλιμάζειν ἔλεγον τὸ περιτὰς συνουσίας πείθεσθαι. Suidas χαλίμα ἢ πόρνη, ἀπὸ τοῦ χαλᾶσθαι τὸ σῶμα ἀπὸ μέθης ἢ μανίας. Emendatius scriptum apud Eustathium p. 1471, 3. χαλιμάς γυνή, ἢ ὑπὸ μέθης χαλωμένη τὸ σῶμα. Hesychius χαλιμάδες, ἀναίσχυντοι καὶ θρασεῖαι. Fortasse χαλειμάδες, laxivestēs, dictae sunt. Susplicari possumus sumptum esse hoc vocabulum ex Edonis. V. Opusc. V. p. 18. seq.

406.

Harpocratio μαλακίζομεν. Δημοσθένης δ' Φιλίππειων φησί "μένομεν καὶ μαλακίζόμεθα." ἐν ἐπίοις γράφεται μαλκίομεν, ὅπερ δηλοῖ τὸν ὄρρον φρίττειν. Διογύλος ἑλλαδίῳ (unus liber ἑλαδίῳ) κεκμηῖτι μαλκίων ποδί. Scribendum Διογύλος

ἔλα, δίκω δ' ἀκμηῖτι μάλκιον ποδί.

Pertinuit hic versus fortasse ad Philocletam. V. Opusc. III. p. 139. VII. p. 193. seq.

407.

Photius p. 188, 20. κυντερῶτατα καὶ κυνταῶτατα λέγουσιν. Εὐβουλος Παρμενίσκῳ "ἀπὸ τῶν ἐκείνου καὶ τὰ κυνταῶτατα." Φερεκράτης Αἰήροις "ἔπειτα ἕτερα τούτων ποιῶντα πολλὰ κυντερῶτερα." καὶ Διογύλος.

408.

Photius p. 206, 18. λαμπουρίς, ἢ ἀλώπηξ παρ' Διογύλῳ. Sine auctore Hesychius.

409.

Photius p. 286, 8. et 17. ναρᾶς τε Διορκῆς, ἔυστυκῆς. Διογύλος. V. Lob. ad Phryn. p. 42.

410.

Photius p. 331, 2. ὀμαμματα, τὰ οὐρήματα. Διογύλος. Scr. ὀμίγματα. Hesychius ὀμίγματα, οὐρήματα.

411.

Photius p. 361, 11. οὐρανήζω, πρὸς τὸν οὐρανὸν δίκνεισθω. Διογύλος. Anecdota Bachmanni I. p. 322. οὐράνιζεν, τὸ πρὸς τὸν οὐρανὸν δίκνειτο. Διογύλος.

412.

Photius p. 427, 9. πεφρασμένος, παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι, προσεκτικὴν ἔχων διάνοιαν. Διογύλος. Hesychius sine auctore πεφρασμένος, παρεσκευασμένος, εἰς τὸ φρασθῆναι προσεκτικὴν ἔχων δύναμιν.

413.

Photius p. 447, 14. πρέψαι, τὸ ὁμοιωῶσαι. Δισχύλος.

414.

Photius p. 497, 14. σάλα, φροντίς. οὕτως Δισχύλος. Hesychius sine auctore σάλα, φροντίς, βλάβη.

415.

Hesychius ἀλαιός, ὁ παλαιός, ἄφρων. Δισχύλος. Dindorfius ἀλεός.

416.

Hesychius ἄνω ποταμῶν· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ἐναντία γινομένων. κέχρηται καὶ Δισχύλος καὶ Εὐρυπίδης.

417.

Hesychius ἔδανοις, βρωσίμοις. Δισχύλος.

418.

Hesychius ἡριγένεια —. καὶ παρ' Δισχύλῳ ἢ λέαινα (codex ἡλέ.να) ἡριγένεια, ἡ ἢ ἐν τῷ ἀέρι τίκτουσα ἡ ἢ ἐν τῷ ἔαρι.

419.

Hesychius et Favorinus ἴτυγα, ἐκπληκτικά. Δισχύλος.

420.

Hesychius κερηματίζεσθαι, πεφρέχθαι. Δισχύλος. Ita codex. Favorinus et Musgrus κερηματίζεσθαι. Dindorfius κερωματίζεσθαι.

421.

Hesychius et Favorinus σαυροβριθὲς ἔγχος, ἐκ τοῦ σαυρωτῆρος βαρύ. καὶ Δισχύλος ὀπισθοβριθὲς ἔγχος ἔφη.

422.

Hesychius ὑπόσκοπον χέρα (ὑποσκειπόνχερα codex). Δισχύλος. ὥσπερ οἱ ἀποσκοποῦντες οὕτω κελύει σχηματίζεσθαι τὴν χεῖρα, καθάπερ τοὺς Πάνας ποιοῦσι. σχῆμα δὲ ἔστιν ὀρχηστικῶν ὁ σκοπός. V. ad fr. 77.

423.

Etymol. M. p. 93, 49. Ἄμφις. τοῦτο οὐ συγκωπή, ἀλλὰ μετασχηματισμός. ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἀμφιάρους Ἄμφις, ὡς παρὰ Δισχύλῳ. Idem p. 159, 31. καὶ Ἀμφιάρους Ἄμφις, sine auctore. Ut priore loco Zonaras p. 165.

424.

Etym. M. p. 151, 47. ἀσαλής, ἢ ἄφροντις, ἢ μηδενὸς φροντίζουσα. σάλη γὰρ ἢ φροντίς. ἀσαλής, ὁ ἀμέριμος. Δισχύλος

ἀσαλής μανία.

οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Ἀπολλόδωρος. καὶ γὰρ ἀσαλείαν ὁ Σώφρων τὴν ἀμεριμνίαν καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ. Anecdota Bekkeri p. 450, 28. ἀσαλής μανία, ἢ μηδενὸς φροντίζουσα. σάλη γὰρ ἢ φροντίς. οὕτως Δισχύλος.

425.

Etym. M. p. 161, 15. ἀσαδής, ἀκατάστατον. Δισχύλος.

426.

Etym. M. p. 182, 56. ἄχνη —. Δισχύλος δὲ τὸν καπνόν. καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως (Vesp. 91.) ἄχνη ἕπνου. Hesychius ἄχνη πυρός, ὁ καπνός. καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως ἄχνην ἕπνου.

427.

Etym. M. p. 271, 18. οἱ δὲ φασὶ σπιδέος, πολλοῦ καὶ μακροῦ· καὶ γὰρ Αἰσχύλος πολλάκις οὕτως ἔχει τὴν λέξιν τίθησιν, οἶον

σπίδιον μῆκος ὁδοῦ.

Scholiasies Homeri ad II. XI. 754. οἱ δὲ φασιν ἐκ πλήρους σπιδέος καὶ ἀποσιδῶσαι πολλοῦ καὶ μακροῦ· καὶ γὰρ Αἰσχύλος πολλάκις τὴν λέξιν οὕτως ἔχουσαν τίθησιν, ὅταν λέγῃ “σπίδιον μῆκος ὁδοῦ.” Eustathius p. 882, 58. (834, 46.) συνηγορεῖ δὲ τῇ τοῦ σπιδέος γραφῇ καὶ τὸ παρ’ Αἰσχύλῳ σπιδιον πεδιον, ὃ ἔστι μακρὸν κατὰ τοὺς παλαιούς. Pertinuerunt haec verba fortasse ad Heliades. V. Opusc. III. p. 139. seq.

428.

Etymol. M. p. 279, 15. δῖς ἠβήσαντα (Lycophr. 156.), τουτέστιν ἀναβήσαντα. φησὶ γὰρ μετὰ τὴν κρευοργίαν οἱ θεοὶ τὸν Πέλοπα ἀνεζωοποίησαν. καὶ τρισόζυος παρὰ Αἰσχύλῳ. Vnus codex τρισόζυος habet, τρισόζυος etiam appendix Etymol. Gudiani p. 585, 14. Sylburgius τρισσόζυος. Fortasse τρισσόζυος. V. ad Agam. 837.

429.

Etymol. M. p. 346, 56. ἔξαστήρ· σημαίνει σκεῦός τι. παρὰ τὸ αἶω, αἶσω, αὔστηρ, καὶ ἔξαστήρ. Αἰσχύλος. V. Valck. animadv. ad Agam. p. 35.

430.

Etymol. M. p. 409, 46. ζεῦγος, οὐ μόνον τὸ ἐκ δυοῖν τινῶν ζευγνύμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλειόνων. καὶ γὰρ καὶ Ἰσοκράτης τέθριππον ζεῦγος εἶπε καὶ Αἰσχύλος. Photius p. 52, 19. — καὶ Αἰσχύλος

ζεῦγος τεθρίππων.

Potest hoc pertinuisse ad Glaucum Potniensem. V. Opusc. II. p. 64.

431.

Etymol. M. p. 450, 36. θῖς — καὶ ἐπὶ τοῦ σωροῦ θηλυκῶς παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ “θινὸς ἐμβολὰς ἀλός.” Scribendum videtur, ut femininum genus appareat,

θινὸς ἐμβολάδος.

432.

Etymol. M. p. 537, 47. καὶ νεοκράτας σπονδὰς Αἰσχύλος, τὰς νεωστὶ ἐγχυθείσας. Simile vocabulum Aeschyli Eustathius commemorat p. 1471, 2. (132, 10.) εἰ δὲ — διάφοροί τινες ἦσαν αἱ καὶ Αἰσχύλον σπονδαὶ χαλίπητοι, ζητητέον. τοιαῦται δὲ αἰ ἐπὶ Διονυσίῳ κραθεῖσαι. χάλις γὰρ, φασιν, ὃ Διονύσιος. V. de his adiectivis Lob. Paralip. p. 222.

433.

Etymol. Gud. p. 85, 44. et emendatius codices Parisienses apud Bastium ad Greg. p. 825. Gaisf. ad Etymol. M. p. 158, 29. Cramerum Anecd. Paris. IV. p. 61, 18. ἀστεμφῆς καὶ ἀστεμφέως, ἀμετακινήτως, ἰσχυρῶς. παρὰ τὸ στέμβω, ὃ σημαίνει τὸ κινεῖν συνεχῶς, οὐ μέμνηται Αἰσχύλος. ἀστεμφῆς οὖν ὃ ἀκίνητος, καὶ ἀστεμφῆς. οὕτω Φιλόχορος.

434.

Etymol. Gud. p. 378, 38. Havniense apud Blochium ad Etymol. M. II. p. 957.

Vossianum apud Gaisfordium p. 1630. A. Epimerismi in Crameri Anecd. Oxon. I. p. 288, 22. Zonaras p. 1332. *μανία. μανὸν ἔλεγον τὸ ἀραιὸν, ὡς καὶ Δισχύλος,*

ἐν μαροστήμοις πέπλοις,

τουτέστιν ἀραιοῖς. Cur producto potius $\bar{\alpha}$ quam correpto fuerit *μανός*, exposuit G. Dindorfus in praef. Poetarum minorum Gaisfordii p. VI.

435.

Phrynichus Bekkeri p. 6, 13. *ἄτεγκτος παρηγορήμασιν. Δισχύλος. δοτικῆ ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῆ ἔχρησαστο ἔθει.* Lexicon apud Bekkerum p. 458, 18. non nominato auctore integrum versum praebet,

ἄτεγκτος ἄνθρωπος παρηγορήμασιν.

436.

Phrynichus Bekkeri p. 6, 16. *ἀπαίρειν· τὸ μὲν πλείστον οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ πλοῦ τιθέασιν, πλὴν καὶ ἐπὶ τῆς ὀδοποιρίας, ὡς Δισχύλος καὶ Ἀριστοφάνης.*

437.

Phrynichus Bekkeri p. 20, 13. *ἀναγκόδακρυς, ὃ πρὸς ἀνάγκην δακρῶν καὶ μὴ ἐκ πάθους τινὸς ἢ συμφορᾶς. Δισχύλος.*

438.

Phrynichus Bekkeri p. 48, 20. *κακοῖς κακὰ ἰᾶσθαι, τὸ ἀποκρύπτειν τὰ φθᾶσαντα κακὰ τοῖς ἐφεξῆς πραττομένοις κακοῖς. Δισχύλος*

μὴ κακοῖς ἰῶ κακὰ.

439.

Anecdota Bekkeri p. 337, 8. *Δισχύλος δέ φησι καὶ “φρὴν ἀγέλαστος.”*

440.

Anecdota Bekkeri p. 347, 32. *ἄελλα, τὰ πολύσκια χωρία, κατὰ στέρην τῆς ἔλης. οὕτως Δισχύλος.*

441.

Anecdota Bekkeri p. 353, 9. *ἀθηρῆς, ἴσως μὲν ὃ ἀτηρῆς, ἢ ὃ ἀντερειστικός. Δισχύλος Ἀγαμέμνονι*

χαλκὸν ἀθέριτον ἀσπίδος ὑπερτενῆ.

ἢ ὃ λαμπρός, ὃ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος. ἢ ὃ ἀθερίζων καὶ οὐδενὸς ἔχων λόγον διὰ σκληρότητα. ἢ ὃ ὀξύς, παρὰ τοῦ ἀθέρας. Hesychius ἀθερῆς, ὃ σίδηρος. ἀτηρῆς, ὅταν θερίζῃ. ἢ θεριστικός, ἢ ὃ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος, ὀξύς, ἢ ἀσταχῶν. Ita codex. Conf. Etymol. M. p. 24, 55. 57. Non legitur obscurus ille versus in Agamemnone. Fuerunt qui ad Memnonem referrent.

442.

Anecdota Bekkeri p. 368, 29. *ἀκνίσωτος οἶκος, ὃ ἄνευ πυρὸς καὶ κνίσης. οὕτως Δισχύλος.*

443.

Anecdota Bekkeri p. 372, 8.

ἄκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς,

ἀντὶ τοῦ τῶν ἐμῶν ἐπιστολῶν. οὕτως Δισχύλος. Pertinuit fortasse ad Heliades. V. Opusc. III. p. 140. seq.

444.

Anecdota Bekkeri p. 382, 29. ἀλάστορον, ἀντί τοῦ ἀλάστορα, ἀπό εὐθείας τῆς ὁ ἀλάστορος. Δίσχυλος μέγαν ἀλάστορον

εἶπεν. V. ad fr. 91.

445.

Anecdota Bekkeri p. 383, 31. ἀλάθω καὶ ἀλάθειν. Σοφοκλῆς καὶ Δίσχυλος. σημαίνει δὲ τὸ βοηθεῖν.

446.

Anecdota Bekkeri p. 421, 5. ἀπέλλητοι, ἀνταγωνισταί. οὕτως Δίσχυλος.

447.

Anecdota Bekkeri p. 450, 4. ἀρχῆθεν· οὐκ ἔστι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, πλὴν παρ' Δίσχυλῳ. παρ' Ἡροδότῳ δὲ ἔστι καὶ τοῖς Ἴωσιω.

448.

Anecdota Bekkeri p. 450, 30. ἄσαι, βλάψαι. οὕτως Δίσχυλος.

449.

Anecdota Bekkeri p. 467, 9. αὐτόκρανον λόγον, τὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὸ τέλος ἐπιφέροντα. οὕτως Δίσχυλος.

450.

Georgius Choeroboscus ad Theodosii Canones p. 232, 3. ed. Gaisf. (in Bekkeri Anecd. p. 1408.) Παλάμυς, Παλάμνος· τὸ γὰρ Παλάμυδος, διὰ τοῦ δ'ος κλιθὲν παρὰ Δίσχυλῳ ἡμάρτηται· ἔστι δὲ ὄνομα κύριον βασιλέως.

451.

Georgius Choeroboscus ad Theod. Can. p. 237, 7. ed. Gaisf. (in Bekkeri Anecd. p. 1196, 2.) ἰστέον δὲ ὅτι εὐρέθη τοῦ βοῦς ἡ γενικὴ οὐ μόνον βοός, ἀλλὰ καὶ τοῦ βοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ καὶ παρὰ τῷ Δίσχυλῳ.

452.

Georgius Choeroboscus περὶ ποσότητος in Crameri Anecd. Oxon. II. p. 318, 5. (in Bekkeri Anecd. p. 1391. B.) τὰ παρὰ τὸ κρᾶτα διὰ τοῦ αἰ γράφεται, οἶον κραταίβιος, κραταίπιλος, ὁ ἰσχυρὸν πῖλιον ἔχων παρὰ Δίσχυλῳ.

453.

Maximus Planudes in Bachmanni Anecdotis II. p. 75, 13. καὶ τὸ μῖζον μειζότερον καὶ μειζονώτερον Δίσχυλος. Codex Baroccianus in Museo critico II. p. 114. βαρεώτερος. ἀπὸ τῆς γενικῆς εἶπον βαρέως βαρεώτερος, σπανίως μέντοι. καὶ ἔτι Δίσχυλος μειζονώτερος, ὑπερτερώτερός τε καὶ χειριώτερος καὶ ῥητέρος καὶ πλειώτερος.

454.

Scholiasies Euripidis ad Rhesi v. 36. de Pane, αἰσχυλ... δὲ... ἂν πάνοις τὸν μὲν διὸς ἂν καὶ δίδυμον. τὸν δὲ κρόνον.

455.

Aeschyli versus esse videtur, fortasse ex Phrygibus, quem praebent Epimerismi in Crameri Anecd. Oxon. I. p. 119, 10. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς προλαμβάνει τὸ ἰῶτα καὶ γίνεται διαί καὶ συντάσσεται γενικῇ, καὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ ἔνεκα,

πᾶσα γὰρ Τροία δέδορκεν Ἔκτορος τύχης διαί,
ἀντὶ τοῦ ἕνεκα Ἔκτορος· καὶ ἐν Ἀγαμέμνονι (v. 428.) “ἄλλοτρίας διαί
γυναικός,” ἀντὶ τοῦ ἕνεκα. G. Bernhardt scribendum putat δέδουπεν.

456.

Vix dubitari posse videtur, quin Suevernius in eo libello, quem de tragico-
 rum tecta significatione rerum quarundam publice privatimque gestarum scri-
 psit, p. 28. recte viderit in Thressis fuisse quae Clemens Alexandrinus Strom.
 II. 15, 63. p. 167. ed. Sylb. 462. ed. Pott. his verbis commemorat: *ἀλλ οὐδὲ*
Αἴας σιωπᾷ, μέλλων δὲ ἑαυτὸν ἀποσφάττειν κέκραγεν· οὐδὲν οὖν ἦν πῆ-
μα ἔλευθέρου ψυχὴν δάκνον οὕτως ὡς ἀνδρὸς ἀτιμία·

οὕτως πέπονθα καὶ με συμφορᾶς αἰεὶ

βαθεῖα κηλὶς ἐκ βυθῶν ἀναστρέφει

λύσσης πικροῖς κέντροισιν ἤρεθισμένον.

Συμφορᾶς αἰεὶ, ubi apud Clementem tantummodo *συμφοροῦσα* legitur, ex
 Bothii et Suevernii emendatione scripsi, probata etiam Lobeckio ad Aiacis
 v. 125. Quae apud Clementem praecedunt, et ipsa videntur Aeschylus esse.
 Ipsi versus prodierunt ex papyro Parisina ab Letronnio in Diariis Eruditorum
 a. 1838. m. Maio. edita, unde repetiit Schneidewinus in libello, quo illa
 papyri fragmenta cum popularibus communicavit, p. 14.

οὐκ ἦν ἄρ' οὐδὲν πῆμ' ἔλευθέραν δάκνον

ψυχὴν ὁμοίως ἀνδρὸς ὡς ἀτιμία.

Scriptum est in papyro OYΘEN. V. Opusc. VII. p. 375.

457.

Aristophanes Ran. 959. Aeschylum commemorasse dicit

ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους, ἢ τάφρους, ἢ ἴπ' ἀσπίδων ἐπόντας
γρυπαιέτους χαλκηλάτους.

Fossam transsiluisse Hectorem Aeschylus in Myrmidonibus narraverat. V.
 fr. 139. *Γρυπαιέτον* Memnonem in galea gestasse putat Welckerus. V.
 Opusc. VII. p. 355.

458.

Aristophanes Ran. 968. Aeschyleos *τραγελάφους* commemorat.

459.

Aristophanes Ran. 1327. inter Aeschyleos versus hunc habet,

κυρεῖν παρασχῶν ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτους.

Schol. Rav. et Ven. *καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγαμέμνονος.* Quod falsum est. Aliud
 scholion, quod codices omittunt, *ταῦτα δὲ ὡς ἀσαφῆ παρέλθε.* Ad Sphin-
 gem, ex qua sumptus versus paullo ante praecessit (fr. 250.) referunt Din-
 dorfius in Ada. ad Aristoph. vol. III. p. 276. ed. Oxon. et Fritzscheus.

460.

Aristophanes Rau. 1478. seqq. hos versus Aeschylum dicentem facit

οὐ χρεὶν λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν

[μάλιστα μὲν λέοντα μὴ ἴν' πόλει τρέφειν],

ἦν δ' ἐκτρέφῃ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

Ex tragoedia aliqua Aeschyli sumpti esse videntur versus primus et tertius. V. dissertationem qua demonstratur non videri Aeschylum Ἰλίου πέρσῳ scrip-
passe p. 8. seqq.

461.

Aristophanes Ran. 913.

Δήμητερ, ἢ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

Schol. Δήμητερ ἢ θρέψασα. παρόσον Ἐλευσίνιος τῶν δῆμων ἦν ὁ Αἰ-
σχύλος. ἢ ὅτι ἐν τοῖς Ἐλευσινίοις ἐτελεῖτο τὰ δράματα τοῦ Αἰσχύλου. ἔστι
δὲ τοῦτο τὸ ἔπος Αἰσχύλου. Hinc Fritzschi in Actis soc. Graecae I. p.
151. suspicatur ab his versibus Aeschylum Eleusiniorum initium cepisse. Sed
codices illud ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἔπος Αἰσχύλου omittunt.

462.

Aeschyleum colorem habet versus apud Plutarchum in vitis Alcib. c. 4. Pe-
lor. c. 29. et in Amatorio p. 762. F.

ἕπτῃς ἄλέκτωρ δοῦλον ὧς κλίνας πτερόν.

463.

Hesychius μεθυστάδες, ὡς οἰνόπληγες μεθυστάδες γάμων, μεθύουσαι καὶ
εἰς γάμους συνιοῦσαι. Aeschyli fortasse versus est ex Lycurgia

ὡς οἰνοπλήγες καὶ μεθυστάδες γάμων.

EX ELEGIIS.

464.

Plutarchus de fortuna Alexandri p. 334. D. ἦσκει μὲν αἰεὶ διὰ τῶν ὄπλων
δεινὸς εἶναι καὶ κατὰ τὸν Αἰσχύλον

βριθὺς ὀπλιτοπάλας, δάϊος ἀντιπάλοις.

Idem Sympos. quaest. II. 5, 2. p. 640. A. διὸ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ τις τῶν
πολεμικῶν ὀνομάζεται "βριθὺς ὀπλιτοπάλας." Sine auctoris nomine affert
hunc versum in comparatione Demosthenis et Ciceronis c. 2. et in libro de
fortuna Romanorum p. 317. E.

465.

Theophrastus Hist. plant. IX. 15. καὶ γὰρ Αἰσχύλος ἐν ταῖς ἔλεγείαις ὡς
πολυφάρμακον λέγει τὴν Τυρρηνίαν.

Τυρρηνὸν γενεάν, φαρμακοποιὸν ἔθνος.

Plinius Hist. nat. XXV. 5. certe quid non replevere fabulis Colchis Medea
aliaeque, in primis Itala Circe, diis etiam adscripta? Vnde arbitror na-
tum ut Aeschylus e vetustissimis in poetica reserlatam Italiam herbarum
potentia proderet. Bergkiius Τυρρηνῶν.

466.

Plutarchus Sympos. quaest. I. 10, 3. p. 628. E. Γλανκίας δὲ ὁ ῥήτωρ καὶ
τὸ δεξιὸν κέρας Αἰαντίδαις τῆς ἐν Μαραθῶνι παρατάξεως ἀποδοθῆναι
ταῖς Αἰσχύλου εἰς τὴν μεθορίαν ἔλεγείαις ἐπιστοῦτο, ἡγωνισμένον τὴν
μάχην ἐκείνην ἐπιφανῶς.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

467.

Vita Aeschyli, ἀποθανόντα δὲ Γελῶι πολυτελεῖς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θάψαντες ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες οὕτως,

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
μνήμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἂν εἴποι
καὶ βαθυχαίτης Μῆδος ἐπιστάμενος.

Pausanias I. 14. 5. ἔτι δὲ ἀπωτέρω ναὸς Εὐκλείας, ἀνάθημα καὶ τοῦτο ἀπὸ Μήδων, οἱ τῆς χώρας Μαραθῶνι ἔσχον. φρονῆσαι δὲ Ἀθηναίους ἐπὶ τῇ νίκῃ ταύτῃ μάλιστα εἰκάζω· καὶ δὴ καὶ Αἰσχύλος, ὡς οἱ τοῦ βίου προσεδοκᾶτο ἢ τελευτῇ, τῶν μὲν ἄλλων ἐμνημόνευσεν οὐδενός, δόξης ἐς τοῦτο ἤκων ἐπὶ ποιήσει καὶ πρὸ Ἀρτεμισίου καὶ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας· οὐδὲ τὸ τε ὄνομα παρῶθεν καὶ τὴν πόλιν ἔγραψεν, καὶ ὡς τῆς ἀνδρίας μάρτυρας ἔχοι τὸ Μαραθῶνι ἄλσος καὶ Μήδων τοὺς ἐς αὐτὸ ἀποβάντας. Plutarchus de exsilio p. 604. F. ἀκήκοας δι' ἐπῶν (Wyttenb. ἀκήκοας δὲ δήπου) καὶ τοῦτ' ἐπιγραμμάτιον, “Αἰσχύλον — Γέλας.” καὶ γὰρ καὶ οὗτος εἰς Σικελίαν ἀπῆρε καὶ Σιμωνίδης πρότερον. Athenaeus XIV. p. 627. C. ὁμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος, τηλικαύτην δόξαν ἔχων διὰ τὴν ποιητικὴν, οὐδὲν ἤττον ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγραφῆναι ἠξίωσε μᾶλλον τὴν ἀνδρείαν. ποιήσας “ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον — ἐπιστάμενος.” Prius distichon mancum et corruptum legitur apud Eustratium ad Arist. Eth. Nicom. p. 40. B. V. ad fr. 86. — V. 1. Ἀθηναίων codd. Med. et Guelf. Vitae. — V. 2. πυροφόροιο πέλας Guelf. πυραφόροιο πέλας Med. πυροφόρον σέλας Lips. Aug. — V. 3. ἀλκὴν εὐδόκιμον Guelf. ἂν εἴη Lips. Aug.: omittit Guelf. — V. 4. καὶ βαθυχαίται κεν vel καὶ βαθυχαίται μῆδοι ἐπιστάμενοι codices Athenaei, καὶ βαθυχαίτης μῆδος ἐπιστάμενον Guelf., εἰς μῆδος ἐπιστάμενος Lips. Aug.

468.

Aeschylus tribuitur epigramma in Anthologia Palatina VII. 255.

Κυανὴ καὶ τοὺςδε μενέγχεας ὄλεσεν ἄνδρας
Μοῖρα, πολύρρηγον πατρίδα ἔνομενους·
ζῶν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἳ ποτε γυνοῖς
τλήμονες Ὀσσειαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

Codex αἰσχύλου εἰς ἐτέρους προμάχους Θεσσαλῶν. Praecedit σιμωνίδου εἰς τοὺς Ἀθηναίων προμάχους. — V. 3. ζῶν^{οἱ} codex.

Quod Athenaeus III. p. 86. B. affert ex Persis νηριτοτρόφους, receptum est v. 894. Item vocabulum ἰπόλυτος, quo Aeschylum in Persis usum esse testatur scholiastes Hermogenis apud Bastium ad Greg. Cor. p. 241. et apud Bekkerum Anecd. p. 1073. sive in Walzii Rhet. Gr. vol. V. p. 486. intercidisse videtur ante versum eius tragoediae 779. V. adn.

Hesychius ἀσκειούς, ἀπαρασκεύους. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. Repositum est in Agamemnone v. 1285.

Anecdota Bekkeri p. 363, 17. αἰῶ τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπεν. Receptum est αἰῶ Choeph. 346

Πλάστιγξ, quo vocabulo Etymol. M. 674, 20. Aeschylum usum esse dicit, legitur Choeph. 287.

Phrynichus Bekkeri p. 23, 12. ἀκταινῶσαι — Αἰσχύλος “οὐκέτ’ ἀκταινῶ φησί, βαρυντόνως, οἷον οὐκέτι ὀρθοῦν δύναμαι ἑμαυτήν. Ad Eum. 37. rettulit Ruhnkentius ad Timaeum p. 21.

Plato de re p. VIII. p. 550. C. οὐκοῦν μετὰ τοῦτο τὸ τοῦ Αἰσχύλου λέγωμεν “ἄλλον ἄλλῃ πρὸς πόλει τεταγμένον;” Sept. ad Thebas v. 432. λέγ’ ἄλλον ἄλλαις ἐν πόλει εἰληχότα.

Athenaeus XIII. p. 573. B. καταλέξω δέ σοι, Κόνουλαε, Ἰωνικὴν τινα ᾄσιν ἐκτείνας κατὰ τὸν Αἰσχύλου περὶ ἑταιρῶν. Suspiscatur Meinekius Philol. Exerc. in Athenaeum spec. II. p. 29. scribendum esse κατὰ τὸν Αἰσχύλου Ἀγαμέμνονα. Vidit enim respici ad Agam. 796. θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροῖμιον τόδε, et 883. μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας.

Stobaeus Serm. XX. 13. Αἰσχύλου “ὄργῆς ματαίας εἰσὶν αἴτιοι λόγοι.” Ortum ex Prom. 380. ψυχῆς νοσοῦσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι.

Aeschyli Aiacem Locrensem pro Sophocleo commemorat Zenobius VI. 14.

Pollux II. 125. καὶ “ἀπεριλάλητος Αἰσχύλος.” Aristophanis est Ran. 863.

Photius p. 246, 22. Μαραθῶνιον ποίημα, Αἰσχύλος. εὐδοκίμησε γὰρ ἐν τῷ σὺν τῷ ἀδελφῷ Κωναιγείρῳ. Pertinet ad Aeschylum, non est Aeschyli.

Aristophanes Ran. 716. τὴν πόλιν καὶ ταῦτ’ ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις. Schol. Αἰδουμός φησι παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ· ἔστι δὲ ὄντως παρὰ Ἀρχιλόχῳ “ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.”

Stobaeus Serm. IV. 16. Αἰσχύλου “ἢ βαρὺ φόρημ’ ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων.” Non est Aeschyli. Magna in illo Stobaei loco nominum confusio est, de qua dictum est ad fr. 282.

Versus quos Clemens Alex. Strom. V. 11, 132. p. 260. ed. Sylb. 791. ed. Pott. tamquam Aeschyli profert, falsarii sunt. V. Boeckh. in libro de Graecae tragoediae principibus p. 150. seqq.

INDEX VERBORVM AD FRAGMENTA.

<i>ἀβδέλνκτα</i> 143 <i>ἄβραις</i> 310 <i>ἄβροβάτης</i> 62 <i>ἄγαις</i> 85 <i>ἄγαν</i> 166, 3 <i>ἀγαστά</i> 286 <i>ἀγείρω</i> 180 <i>ἀγέλαστος</i> 439 <i>ἀγησίλαος</i> 392 <i>ἀγκυλητά</i> 16 <i>ἀγκυλητοῦ</i> 189, 4 <i>ἀγναῖς</i> 255 <i>ἀγνόν</i> 141 <i>ἀγνός</i> 45, 1 <i>ἀγνοῦ</i> 305, 6 <i>ἀγρέμονα</i> 138 <i>Ἄγρεός</i> 212 <i>ἀγχίσποροι</i> 169, 1 <i>ἄγων</i> 37 <i>ἄδασμος</i> 64 <i>ἄδιοπον</i> 287 <i>Ἄιδου</i> 252 <i>Ἄδραστείας</i> 165, 2 <i>Ἄδριαναί</i> 72 <i>ἄδων</i> 255 <i>ἄει</i> 1. 104. 189, 3. 306, 9. 456, 1 <i>ἄειλα</i> 440 <i>ἄειζων</i> 28 <i>ἄειζως</i> 29 <i>ἄελπτοι</i> 226	<i>ἄεροφοίτοις</i> 459 <i>ἄηδόνιον</i> 359 <i>ἄήτους</i> 2 <i>ἄθάνατον</i> 202, 6 <i>ἄθανάτων</i> 157, 3 <i>ἄθέριτον</i> 441 <i>Ἄθηναῖον</i> 467, 1 <i>Ἄθηνας</i> 32 <i>ἄθῆρ</i> 159 <i>ἄθηρος</i> 256 <i>ἄθλίαν</i> 223 <i>ἄθλίον</i> 33 <i>ἄθλον</i> 309, 2 <i>ἄθλους</i> 201, 2 <i>ἄθρει</i> 240 <i>Ἄιαντι</i> 84 <i>αἰγίζεω</i> 65 <i>Ἄιγνα</i> 327 <i>Ἄιγύπτιοι</i> 351 <i>Ἄιγυπτος</i> 305, 6 <i>αἰεὶ</i> 202, 4 <i>αἰετοῖς</i> 167 <i>αἰετόν</i> 145, 2 <i>αἰθέρη</i> 169, 3 <i>αἰθῆρ</i> 379 <i>Ἄιδιοπα</i> 301 <i>Ἄιδιοπίδος</i> 305, 2 <i>Ἄιδιόπων</i> 202, 4 <i>Ἄιδιοψ</i> 301 <i>αἶμα</i> 169, 4

- αἷματος 193. 197
 αἰμοί 7
 αἰμόρροτοι 243
 αἰνεῖν 305, 1
 Αἰνήθος 394
 αἰπεινήν 357
 αἰρεῖσθαι 192, 3
 αἰσχροῦς 196
 Αἰσχύλον 467, 1
 αἰτίαν 163
 αἴτιοι p. 412
 Αἰτναῖος 247
 αἰῶ p. 412
 ἄκανθα 290, 3
 ἀκέραντος 17
 ἀκμήτι 406
 ἀκνίσωτος 442
 ἄκουε 130. 443
 ἀκούων 134
 ἀκροθίνια 194
 ἄκρον 176, 2. 313
 ἀκταίνω p. 412
 Ἄκταίωνα 256
 ἀκτῆν 33
 ἀλαβαστροφόρον 389
 ἀλαιός 415
 ἀλαλάζει 58, 6
 ἀλάστορον 444
 ἀλάστορος 91
 ἄλγος 271
 ἀλέκτωρ 462
 ἀληθείας 185
 ἀλισκόμεσθα 145, 5
 ἀλκάθειν 445
 ἀλκήν 467, 3
 ἄλλη p. 412
 ἄλλο 73
 ἄλλον 306, 9. p. 412
 ἄλλος 189, 1
 ἄλλοτε 364
 ἄλλων 145, 4
 ἄλος 431
 ἄλογον 284
 ἄλλος 467, 3
- ἄμαλα 227
 ἄμαλος 62
 ἄμαρτάνει 366
 ἄμβωνες 107. 245
 ἀμηχανοῦντα 210, 6
 ἀμολγόν 71, 7
 ἀμπλάκημα 363
 ἀμφιδεξίους 253
 ἀμφιδεξίως 281, 2
 ὄμφιδρομον 71, 4
 ἀμφίδρομος 66. 235
 ἀμφιέσαντο 468, 4
 ἀμφιμήτορες 74
 ἀμφωνωμήσει 306, 8
 Ἄμφιονος 167
 Ἄμφιος 423
 ἀμφίσωπον 41
 ἀμφωτίδες 106
 ἀναγκαίων 271
 ἀναγκόδακρυς 437
 ἀναξ 335
 ἀναξίαν 8
 ἀναπαύει 202, 8
 ἀναρπάσῃ 209, 3
 ἀναρροιβδεῖ 230
 ἀναστρέφει 456, 2
 ἀνασχετοί 373
 ἀναυδον 364
 ἄναυδος 307
 ἄνδρα 257
 Ἄνδραίμονος 284
 ἄνδρας 37. 468, 1
 ἀνδρεία 128
 ἀνδρῆ 308, 3
 ἀνδροδάκτον 134
 ἀνδρός 255. 369. 456, 5
 ἀνδρῶν 315
 ἄνεμος 269
 ἀνηκίδωτοι 298
 ἀνήρ 279. 341. 369
 ἀνήρης 231
 ἄνθεα 352
 ἀνθρωπεία 166, 3
 ἀνθρωποειδής 30

- ἄνθρωπος 436
 ἀνθρώπων 104
 ἄνοις 168, 2
 ἀνούτατος 131
 ἀνταία 236
 ἀντέλλει 305, 6
 ἀντίδουλα 205
 Ἀντικλείας 186
 Ἀντίλοχε 144
 Ἀντίονος 94
 ἀντιπάλοις 464
 ἀντρον 273
 ἄνω 39, 166, 1. 176, 1. 306, 8. 416
 ἀοζήσω 55
 ἀπαιολῆ 196
 ἀπαίρειν 436
 ἀπάντων 206, 2
 ἀπαρτί 3
 ἀπάτης 367
 ἄπειρον 361
 ἀπείρονη 339
 ἀπείρους 184, 2
 ἀπέλιπεν 17
 ἀπέλλητοι 446
 ἀπεριβάλλτος p. 412
 ἀπεψύχη 108
 ἀπλῶ 185
 ἀπλή 252
 ἀποδηλώσας 306, 2
 ἀποκίσει 306, 10
 ἀποιμωξον 144
 ἀποκορσωσαμέναις 262
 ἀπολείψει 157, 3
 Ἀπόλλων 212. 358
 ἀποπτύσαι 316
 ἀπόσκημμα 18
 ἀποσταδόν 320
 ἀποστάς 12. 79
 ἀποστατεῖ 168, 4. 367
 ἀποφύλιαι 304
 ἀποφώλιοι 304
 ἄπτεροι 309, 4
 ἄπτεται 271
 ἀπιτήνα 336
 ἀράχνου 125
 ἀρβύλαις 283
 Ἀργείου 180
 Ἀργυῶς 22
 ἀργυρᾶ 194
 ἀργυρηλάτοις 195
 ἀρειδύσανοι 215
 ἀρείφατον 152
 ἀρετᾶς 381
 Ἄρης 104
 ἄριστα 192, 3
 ἄριστος 249
 ἄρμα 38
 ἄρματος 38
 ἄροτρον 206, 3
 ἄρουραῖος 241
 ἄρουραν 165, 1. 206, 4
 ἄρούρων 17
 Ἄρπυια 258
 Ἀρτέμιδος 88
 Ἄρτεμις 382
 ἄρτι 336
 ἀρτύματα 391
 ἀρχαῖον 249
 Ἀρχέμορος 155
 ἀρχέστατον 198
 ἀρχῆθεν 447
 ἀρωγάν 134
 ἄσαι 448
 ἄσαλῆς 424
 Ἄσιας 201, 5
 ἀσκέυεις p. 412
 ἀσπίδος 441
 ἄσσιστα 67
 ἄσσον 186
 ἀστενακτί 307
 ἀστερκα 237
 ἀστερωπόν 177
 ἀστραπαῖσι 348
 ἀσχαθῆς 425
 ἀσχέθωρος 273
 ἀτάρβητον 210, 1
 ἄτεγκτος 435
 ἀτιμάσης 271

- ἀτιμία 456, 5
 ἀτίσις 109
 Ἄτλαντος 309, 1
 ἄτμοι 209, 6
 ἀτόπαστον 121
 ἀτράκτω 145, 2
 Ἄτρείως 97
 αὔδασον 22
 αὔεις 173
 αὔθις 306, 8
 αὔλωτοῖσιν 343
 αὔξιμον 53
 αὔδηκτον 318
 αὔριβάτας 299
 αὔριον 299
 αὔτε 137
 αὔτη 327
 αὔτης 308, 6
 αὔτόθακτον 318
 αὔτοις 6, 1
 αὔτόκρανον 449
 αὔτόν 33
 αὔτορέγμονος 122
 αὔτός 184, 7. 8. 197
 αὔτοσπόροι 206, 4
 αὔτου 120
 αὔτου 306, 1. 7
 αὔτοφορβος 118
 αὔτῳ 83. 189, 3
 αὔτων 145, 4
 αὔχαῖς 157, 1
 ἀφρανοῦς 58, 8
 ἀφήσω 271
 ἀφδιτον 28
 ἀφθονέστερον 70
 ἀφθονον 206, 5
 ἀφικόμην 35
 ἀφνεοῖσι 101
 ἀφνω 209, 4
 ἀφρίβαντον 153
 ἀφρός 353
 ἀφρων p. 412
 Ἄχαιῶν 97
 Ἄχιλλεῦ 133. 134
 Ἄχιλλεύς 147
 ἄχνη 426
 ἀψευδής 184, 5
 βαθεῖα 456, 2
 βαθυχαιτήεις 467, 4
 βακκάρεις 14
 Βακχέιος 358
 βαχχέυει 59
 βάλης 193
 βαλών 16. 210, 9.
 βαρῦ p. 412
 βαρυνταρβής 58, 10
 βασιλείων 355
 βέβληκε 147
 βεβουλεῦσθαι 282
 βέλη 210, 3
 βέλος 176, 3. 190, 1. 212
 βέλτερον 308, 3
 Βερέκυντα 165, 2
 βήσσας 103
 βία 247
 βιόδωρος 180
 βιον 45, 5
 βίος 280
 βιοτήν 53
 βίοντον 187. 206, 5
 βίου 92. 323, 2
 βίους 184, 2
 βλεμμάτων 255
 βοῆς 334
 βολή 255
 βόμβυκας 58, 1
 βορᾶς 353
 Βορεάδας 209, 2
 βοσκᾶς 45, 5
 βοσκήματος 290, 3
 βοῦ 451
 βούβαλιν 344
 βούλευτις 179
 βούνομοι 266
 Βούραν 326
 βριδεται 120
 βριδής 464
 βρόμον 209, 3

- βροτῆς 58, 10
 βροτείας 353
 βρότειον 374
 βροτοί 6. 314
 βροτοῖς 45, 4. 163. 206, 5. 363. 381
 βροτούς 282
 βροτῶν 199
 βρουζούσης 4
 βρούον 184, 6
 βρυτον 128
 βρυχήμασιν 165, 3
 βρωτῆρες 208
 βυθῶν 456, 2
 βωμόν 339
 βωμός 168, 3. 169, 3
 Γαβίους 206, 3
 γαίαν 45, 1. 4
 γαίας 210, 4
 γαμῆν 13
 γαμῆσθαι 13
 γαμηλίων 255
 γάμος 45, 1. 6. 56
 γάμων 463
 γάνος 305, 3
 γάρον 224
 γατόμος 206, 3
 γεγευμένη 255
 Γέλας 467, 2
 γελωτοποιόν 190, 2
 γενεάν 465
 γένεθλον 284
 γενειάδος 27
 γένειον 219
 γενέσθαι 376
 γενναῖον 303, 5
 γένοιτο 229
 γένος 198. 291. 305, 1. 356
 γεοῦ 320
 γέρον 400
 γέροντα 371
 γέροντος 322
 γέρων 320
 γεύομαι 29
 γῆ 379
 γῆρας 46. 375
 γῆς 305, 2
 γίγνωσκε 166, 3
 γλώσση 378
 γλώσσημα 158
 γλώσσης 176, 3
 γνώθου 272
 γνώμη 365
 γογγύλων 210, 7
 γονάς 205
 γόοις 42
 γόον 359
 Γοργόνες 274
 γόων 72
 Γραῖαι 274
 γραμμα 400
 γραμματεὺς 320
 γράσου 80
 γύαι 206, 5
 γυίοις 468, 3
 γυμνόν 336
 γυναῖκες 72
 γυναικός 255
 γυναιξί 96
 γυνή 216. 301
 γύννις 61
 δαιμόνων 83. 168, 4. 169, 4
 δαῖτος 464
 Δαῖραν 295
 δάκνειν 372
 δάκνον 456
 δακτυλόδικτον 58, 3
 δάμαρ 346
 Δαναῶν 133
 δαῦλος 27
 δέδοικα 328
 δέδορκεν 455
 δεῖ 96. 146. 221. 316
 δεινήν 268
 δεινοί 351
 δεῖπνα 192
 δεκέμβολον 136
 δελφινηρόν 156
 δέμας 35

δενδρωτίς 45, 6
δέπας 71, 4
δέρμα 290, 4
δεσμοῦ 201, 3
δεσμῶν 249
δέσποινα 183. 335. 355
δεσπότης 148
δεσπότην 257
δευτέραν 56
δεύτερον 332
δέχεσθαι 307
δήλημα 127
Δημήτριον 45, 5
Δήμητρος 305, 7
δήμον 206, 1
δήμος 341
Δία 385
διαβάλλει 71, 4
διαβρέχεις 391
Διάδας 32
διαί 455
διαμεινόμενοι 156
διαπάλλει 306, 4
διαπεφροῦρηται 280
διάρτασον 337
δίδυμον 201, 4
δημάδνον 257
διθύραμβον 317
δικαίαις 367
δικαίως 314
δίκελλα 206, 4
δικη 281, 5. 340
δικην 307. 321. 364
δίκρα 51
δικτύου 49
Διονύσῳ 317
διόπῳ 244
Διός 33. 56. 169, 3. 345
διπλοὶ 39
διπλοῦν 158
δίπολοι 222
Δίρκης 409
διρρυμιά 342
δίωκε 406

διώρισα 192
διώσεις 210, 9
δοκεῖ 282
δοκεῖς 312
δόμοισιν 101. 308, 7
δόμον 88
δόμους 167. 256
δονοῦσα 308, 8
δοριλυμάντοις 133
δόρπα 192
δοῦλον 462
δοῦς 205
δόχμιον 364
δράκων 127. 268
δράσαντι 362
δρυμούς 306, 10
δρώντα 362
δύο 147. 306, 5
δυσαμερίαν 250
δυσμαῖσι 71, 2
δύστηνον 223
δυσχάριστε 141
δυσχεμέρω 209, 4
δυσχίμων 335
δώδεκα 165, 1
δῶμα 59. 163
δῶρα 194
δώρων 168, 1
ἐξ 269
ἐάς 184, 1
ἐγγύθεν 320
ἐγγύς 169, 2. 333
ἐγείνατο 186
ἐγείρω 44, 2
ἐγκαθίει 87
ἐγκοτος 157, 2
ἐγκουράδι 140
ἐγχος 421
ἐγώ 45, 7. 186. 198. 308, 1
ἐγωγε 14
ἐθανοῖς 417
ἔδειξεν 83
ἐδέξατο 1
ἔδος 165, 2

- ἔδω 273
 ἔθνος 465
 εἰ 271
 εἶδεναι 192, 2
 εἶδους 368
 Εἰδῶ 225
 εἰδῶς 366 -
 εἶη 333
 εἰκῶν 58, 9
 εἰλαπίνας 393
 εἶλον 39
 εἰλλόμενον 25
 εἰμί 198
 εἶναι 184, 6
 εἰπεῖν 145
 εἶποι 467, 3
 εἰπῶν 184, 3. 8
 εἰργασται 308, 7
 εἰσαφάσματα 204
 εἰσι 44
 εἰσιν 158
 εἶσω 133
 εἶτα 281, 2. 311
 εἶχε 343
 ἔκαμψε 83
 Ἐκάτη 355
 ἔκτατοντάρχας 192, 1
 ἐκδέκτορα 205
 ἐκεῖ 352
 ἐκεῖνος 279
 ἐκλάμψας 305, 4
 ἐκλελουμένος 35
 ἐκλογον 232
 ἐκμαδῶν 305, 1
 ἐκπεραινέτω 76
 ἐκπλεῖν 269
 ἐκτεμών 189, 5
 Ἐκτορος 455
 ἐκτρέφῃ 460
 Ἐκτιωρ 284
 ἔκυσσε 45, 4
 ἔκφρυσιν 268
 ἔλα 406
 ἐλάσσονα 93
 ἐλάσθαι 210, 4
 ἐλευθέραν 456
 ἐμάς 184, 3. 443
 ἐμβολάς 431
 ἐμέ 184, 4
 ἐμῆς 99
 ἐμμέλεια 19
 ἐμοί 13. 143. 189, 2. 190, 1. 5.
 333. 378
 ἐμόν 184, 9. 191
 ἐμοῦ 337
 ἐμπεφυρμένοι 38
 ἐμφῶ 190, 3
 ἐναγώνιε 345
 ἐναισίους 189, 2
 ἐναροκίαντας 157, 1
 ἐνανάγησεν 190, 4
 ἐνδατεῖσθαι 184, 1
 ἐνθάκων 315
 ἐνδικώτατον 206, 1
 ἐνδικώτερον 375
 ἔνεκα 191
 ἔνεστι 243
 ἐνήκην 268
 ἐνηλυσίων 17
 ἐνθα 71, 1. 165, 2. 210, 2. 269.
 305, 2. 309, 3. 347
 ἐνθουσιᾶ 59
 ἐνταυθα 210, 4
 ἐντείνων 83
 ἐνφάκισεν 268
 ἐνωτίους 106
 ἐξάγει 278
 ἐξαστήρ 429
 ἔξει 210, 5
 ἐξευλαβοῦ 209, 5
 ἐξῆς 364
 ἐξίτηλον 169, 4
 ἔξουσι 72
 ἐπαγωγόν 58, 4
 ἐπάσω 228
 ἔπειτα 44. 206, 1. 210, 8
 ἐπεμψεν 256
 ἐπευφήμησαν 184, 4

- ἔπη 185
 ἐπηδέσω 141
 ἐπῆμεν 347
 ἐπιβωμίη 24
 ἐπιγλωσσῶ 75
 ἔπινες 128
 ἐπιξενούσθαι 123
 ἐπιφροαί 135
 ἐπισπένδων 168, 2
 ἐπίσταμαι 305, 1
 ἐπιστάμενος 467, 4
 ἐπιστολάς 443
 ἐπιστροφαί 266. 288
 ἐπιχαλκεύειν 307
 ἐπομβρία 305, 3
 ἐποπα 306, 1
 ἐπόπτῃν 306, 1
 ἐποψόμενοι 201, 3
 ἐπτά 309, 1
 ἐπτάρους 305, 2
 ἐπηξε 462
 ἐπῶσε 162
 ἐρᾶ 45, 1. 168, 1
 ἔραζε 166, 2
 ἐρειπίων 292
 ἐρείσματα 350
 ἐρεχθεῖ 165, 4
 ἐρήμους 306, 10
 Ἐρμᾶ 345
 Ἐρμᾶν 291
 ἔρπε 209, 1
 ἔρπουσι 165, 4
 ἔρριψεν 190, 3
 ἔρρῆ 353
 ἐρρυσίαζον 272
 ἐρρωδιδός 290, 1
 ἐρρωθρᾶς 202, 1
 ἐρύσματα 350
 ἔρχεται 363
 ἔρχομαι 173
 ἔρωσ 45, 2. 349
 ἔσεμνοκόμπει 128
 ἔσθιει 267
 ἔστι, ἔστιν, ἔστί, ἔστιν 22. 45. 62. 145. 168, 3. 169, 3. 174. 184, 8. 185. 189, 4. 190, 1. 199. 210, 5. 241. 247. 281, 4. 315. 367. 368. 375. 376. 378.
 ἔστις 323, 3
 ἔστιούχον 303, 2
 ἔστομωμένος 343
 ἔταξα 192, 2
 ἔτης 341
 ἔτοιμη 255
 ἔτονθόρουζε 360
 εὐ 240. 282, 2. 373
 Εὐβοῖδα 33
 Εὐβοικόν 318
 εὐδαίμονα 380
 εὐδόκιμον 467, 3
 εὐδοντι 364
 εὐεργετεῖν 281, 1
 εὐήτρια 49
 εὐθαλής 305, 5
 εὐθείαν 209, 1
 εὐθέτοις 283
 εὐθηλούμενον 308, 1
 εὐθυμῶν 184, 4
 εὐκλείστερος 92
 εὐκταίαν 56
 εὐλαβοῦ 209, 2
 εὐληματεῖ 110
 εὐλόγως 6
 εὐμαρῶς 332
 εὐνάεντος 45, 3
 εὐναία 346
 εὐνομοι 208
 εὐξασθε 339
 εὐοδίαν 40
 εὐπαιδίας 184, 1
 εὐπορώτερος 376
 Εὐρύμαχος 189, 1
 Εὐρώπης 201, 4
 εὐσέβησα 142
 εὐτυχῶν p. 412
 εὐφραμετε 88
 εὐφήμους 42
 Εὐφορίωνος 467, 1

- εὐφρόνως 83
 εὐχαίς 148
 ἐφημένη 162
 ἐφίεται 6
 ἐφίετο 189, 5
 ἔφριξα 349
 ἔχει 281, 2. 306, 2. 313
 ἔχουσαν 314
 ἔχθρου 213
 ἔχθρους 157, 4
 Ἐχίων 401
 ἔχοντες 58
 ἔχουσα 325
 ἔχουσι 309, 4
 ἔχουσι 283
 ἔχων 58. 130. 255
 ἐψιοῦσα 53
 ἔψου 308, 5
 ἔως 44
 Ζαγρεῖ 242
 Ζαγρεὺς 5
 ζαθέαν 357
 ζεύγος 430
 ζευκτήριε 354
 Ζεὺς 6. 87. 197. 210, 6. 234. 379.
 385
 ζῆν 187
 Ζηνός 169. 346
 ζυγηφόρους 343
 ζυγώσω 119
 ζωῆς 209, 6. 376
 ζώμασιν 259
 ζῶντα 144
 ζωόν 468, 3
 ἢ 60. 255, 5
 ἦβης 375
 ἠβήσασα 319
 ἠβῶσα 189, 5
 ἠγαγεν 284
 ἠγίζον 65
 ἠδωνίδας 65
 ἠκομεν 201, 1
 ἠλθε 186. 383
 ἠλιος 202, 5. ἠλιος 305, 4
 ἠλίου 44. 177
 ἠλιζον 184, 6
 ἠμαρτε 190, 3
 ἠμείβομεν 347
 ἠμενος 323, 3
 ἠμέρα 256
 ἠμέρα 374
 ἠμερῶν 165, 1
 ἠμίκυρες 211
 ἠμίπορον 93
 ἠμορίς 171
 ἠμῶν 281, 4
 ἦν 60. 189, 3. 279. 456
 ἠνείχετο 307
 ἠνεσαν 310
 ἠνίκα 306, 7
 ἦξει 157
 ἦξεις 206, 1. 209, 2. 210, 1
 ἠρα 346
 ἠρας 56
 ἠρεθισμένον 456
 ἠρι 306, 4
 ἠριγένεια 418
 ἠρωσιν 56
 ἦσαν 38
 ἠσσονας 189, 1
 ἠραιστοτυκῆς 71
 ἠφρευμένος 308, 4
 θαλάσσης 202, 2
 Θάνατε 271
 θάνατον 314
 θάνατος 92. 168, 1. 376
 θανόντας 281, 1
 θανόντι 243
 θανόντος 281, 5
 θανόντων 243
 θάρσει 313
 θεαῖσιν 180
 θεῖον 184, 5
 θέλεις 281, 1
 θέλη 163
 θέμιν 363
 θέντων 44
 θέωιε 354

- θεοῖς 315
 θεός 163. 367. 370
 θεοφιλεῖς 184, 3
 θεοφύρων 239, 1
 θερμαῖς 202, 7
 θεσπίσματα 87
 θεῶν 168, 1. 169, 1. 377
 θεωρός 334
 θήσει 210, 8
 θήσονται 6, 1
 θήσω 308, 2
 θνός 431
 θνήσκει 323, 2
 θνητή 216
 θοίγη 184, 7
 θούρος 210, 2
 θρασύν 306, 3
 θρηνεί 359
 θύνηος 307
 θύνηος 307
 θύσας 308, 6
 θύων 168, 2
 θυώνη 238
 θώσθαι 48
 θώψεις 248
 λάματα 350
 λαμβίς 78
 λατρός 271
 Ἰδαίαν 170
 Ἰδαῖον 169, 2
 Ἰθης 165, 3
 ἰδόντα 145
 ἰδοῦ 320
 ἰδών 210, 6
 ἱεράν 326
 ἱερᾶς 71, 7
 ἱερεῖτιν 90
 ἱερόν 22. 202, 1
 ἰή 134
 ἰήκοπον 134
 ἰθύνοι 212
 ἰκμάς 243
 ἰκουσι 6, 4
 ἰκταρ 63
 Ἰμέραν 35
 Ἰνάχον 180
 ἱππακῆς 208
 ἱππαλεκτρυνών 137
 ἱππογνώμονα 255
 ἵπποι 38
 ἵπποις 38
 ἵππων 202, 6. 205
 ἱροπῶτις 396
 ἴσον 229
 Ἰστρος 161. 207
 ἰσχαίνων 128
 ἰσχός 340
 ἰταμαῖς 459
 ἴτηλον 43
 ἴτινγα 419
 Ἴφον 20
 ἰχθύων 224
 ἰῶ 438
 καθαίρομαι 46
 καθήκε 282
 καθημένῳ 364
 καθήρασθαι 316
 Κάϊκε 135
 Καῖικον 148
 καιρία 221
 καιρόν 367
 κακά 308, 7. 438
 κάκαλα 172
 κακοί 373
 κακοῖς 438
 κακοῖσι 315
 κακόν 363
 κακοποιεῖν 116
 κάκοσμον 190, 2
 κακουργεῖν 281, 2
 κακῶν 271. 306, 1. 314
 κακῶς 376. 380
 κακῶσαι 163
 καλεῖν 310
 καλοῖσι 35
 καλόν 187. 371
 καλῶς 380
 κάμακες 175

- κάμακος* 158
κάματον 58. 202, 6
καμίνου 303, 1
κάμνοντι 370
καμπήν 33
κάνδαρος 247
κανθύλας 232
Καπανεύς 17
κάπηλα 338
καπνοῦ 374
κάρα 176. 189, 3
κάρρα 190, 3
κάρτα 311. 328
καρτερωτέρα 340
κάρφει 24
Κασωλάβα 89
καταιγίζοντα 209, 3
καταιδαλώσω 167
καταλείπεται 17
κατασθρακώσομαι 303, 4
καταπίνει 93
καταστάξας 197
καταναεῖν 312
καταφαγᾶς 387
καταφθίμενον 467, 2
κατέκτα 234
κατέκτας 191
κατευθός 122
κατιλλώψας 240
κάτοπτρον 368
κάτω 308, 7
κεῖται 327
κέκραγα 303, 5
κεκτημένων 365
κελεύθου 347
κελεύθων 347
κενόν 256
κέντημα 176
κέντροισιν 456
κέρρασι 195
κερανίας 326
κέρδος 199
κεῦθει 467, 1
κεχρηματίσθαι 420
κηδεία 174
κηλῖς 456
κημούς 129
Κηναίου 33
κήρυξ 337
Κιθαριών 178
κιχλίσσεται 324
κίκυς 243
Κίλιξ 288
κίρκου 306, 5
κισσεύς 358
Κισσίαν 300
κλαίεσκον 309, 3
κλαίων 142
κλέος 377. 468, 3
κλήρον 325
κλής 378
κλίνας 462
κλισίας 133
κνοῦς 251
κόγχοι 31
κοινόν 365
κοκκίς 329
κόνων 468, 4
κόπον 134
κόραϊς 44
Κόραξ 258
κόρης 177
κόροις 44
κορών 183
κοσσάβιος 189, 4
κότον 281, 5
κότταβος 189, 3
κοτύλαις 58, 5
Κόντος 58
Κουρήτα 310
Κραναά 403
κράσιν 56
κραταπίλος 452
κρείσσον 376
κρείττονας 9
κρεμαστά 265
κρηνιάσιν 180
Κρής 198

- νεαίτερον* 344
νέας 255. 306, 6
νεβρίδας 65
νεβρόν 39
Νεϊλος 305, 2
νεκρός 38
νεκροῦ 271
νεκρῶ 38
νέμεσις 281, 4
νέμω 56
νεοκράτας 432
νεοσφαγής 360
νεφέλην 210, 7
νηθύος 290, 2. 306, 6
Νηρήδων 183
νηριτοτρόφος p. 411
νω 306, 8
νίπτρα 239
νιφάδι 210, 7
νόμοισι 44
νόσσον 117
νόσων 184, 2
νοτίζοντος 45, 6
νότου 327
νοῦ 368
νυκτέρων 309, 3
νυκτός 71
Νύμφαις 180
νύμφη 335
νυμφίους 44
ξανθῆ 306, 7
ξένῳ 249
ξίφος 83. 84. 318
ξουθός 137
ξύλον 22
ξύμπαντα 184, 3
ξυωρίς 340
ὄβρια 47
ὄβρικαλα 47
ὄδε 190, 1
ὀδοιπόρων 127
ὀδόν 165, 1
ὀδοῦ 99. 347. 427
ὀδυνοσπάδος 322
οἴγειν 88
οἶδα 210, 2
οἰδματόεντα 71, 5
οἰκίος 1
οἴκοι 380
οἶκος 442
οἰκτερεῖ 210, 6
οἶμος 252
οἰνηρούς 101
οἰνοπλήγες 463
οἶνος 368
Οἶος 149
οἶστρος 161
ὀκόρονος 270
ὀκτώπας 154
ὀκτώπηχης 154
ὀκτώπους 154
ὀμαρτεῖν 317
ὀμβρος 45, 3
ὀμίλιαν 142
ὀμίγματα 410
ὀμμα 177. 307
ὀμοίως 456
ὀμοκλάν 58, 4
ὄνθῳ 290, 2
ὄνομα 6
ὄνων 205
ὄξους 102
ὄξυγλύκειαν 329
ὀπηδεῖ 364
ὀπισθοβοριθές 421
ὀπλιτοπάλας 464
ὄπλων 146
ὀπώρας 306, 7
ὄρξς 364
ὄργανα 58
ὄργεών 148
ὄργης p. 412
ὄρεια 58
ὄρειασιγόνοιςιν 180
ὄρέξεται 122
ὄρθόν 212
ὄρκοι 369
ὄρκων 369

- ὄρνιθα 99
 ὄρνιν 306, 3
 ὄρον 111
 ὄρωμένην 364
 ὄρων 335
 Ὀσσεΐαν 468, 4
 ὄστίων 390
 ὄστρακουμένη 190, 4
 ὄστράκων 336
 ὄστρεια 31
 ὄσφυαλοῦς 322
 ὄτοβει 58, 5
 Οὔδαίος 401
 οὔθεις 282
 οὔθέν 189, 1. 271. 374. 456.
 οὔνεκα 352
 οὔρανῆν 190, 2
 οὔραυζέτω 411
 οὔρανός 45, 1. 379
 οὔρανοστεγῆ 309, 2
 οὔρανοῦ 45, 3
 οὔρανῶ 166, 1. 229
 οὔς 130
 οὔτινα 210, 4
 οὔτως 456
 ὄφειλεται 362. 377
 ὄφθαλμός 255
 ὄχητα 205
 ὄψις 51
 ὄψομαι 303, 2
 ὄψον 308, 3
 πάγον 169, 2
 πάγους 306, 10
 παθεῖν 362
 πάθος 201, 3
 παῖ 97
 Παιάν 271
 παιᾶνα 184, 4
 παιῖδα 184, 9. 191
 παῖδες 309, 1
 παιδός 306, 6
 παισίν 180
 παιωνίαις 148
 παιωνίζεται 168, 3
 παλαγμοῖς 197
 παλαιόν 290, 4
 παλαιῶ 24
 παλαιῶν 77
 Παλάμυθος 450
 Παλικούς 6
 Παλικῶν 6
 πάλιν 6
 παλτό 16
 παμπήδην 163
 Πάν 454
 πᾶν 165, 4
 Πανίας 103
 πάντα 104. 325. 379
 παντευχία 306, 3
 παντόπτας 202, 5
 παντοτρόφον 202, 4
 παραβαλῶν 307
 παραίτιος 45, 7
 παραπαίων 311
 παρασπιστής 333
 παρασχῶν 459
 παρείρας 303, 3
 παρεκπερῶν 32
 παρηγορήμασιν 435
 παρθένοισ 255. 310
 παρθένους 161
 παροῦσα 83
 παρών 184, 7
 πᾶς 210, 5
 πᾶσα 305, 5. 455
 πάσχοντα 376
 πάτερ 354
 πατήρ 87
 πατρί 242
 πατρίδα 468, 2
 πατρός 68. 71. 213. 309, 2
 πατρόςου 169, 3
 παῦε 321
 Πάφρον 325
 πεδίον 156
 πεδοίκου 52
 πέδον 165, 4
 πέδω 193

- πεζοφόροις 259
 Πειθαί 168, 4
 πείσομαι 73
 πελάθει 134
 πέλας 88. 106
 Πελειάδες 309, 4
 πέλεται 468, 3
 πέλλυτρα 283
 Πέλωρος 401
 πέμφιγα 193
 πέμφιγι 209, 4
 πέμφιξ 177. 209, 6
 πενθήσεις 219
 πεντήκοντα 183
 πεπαίτερος 279
 πεπλεγμένην 223
 πέπλοις 434
 πεποικίλωκε 306, 2
 πέπονθα 456, 1
 πεπρωμένον 323, 4
 πέπρωται 210, 3
 περίσθητε 339
 περῶντι 363
 πεσών 45, 3
 πετραίαν 305, 5
 πετραίον 306, 3
 πέτρων 210, 7
 πεύκης 175
 πεφρασμένος p. 412
 πεφυκέναι 376
 ηλοπλάστου 216
 πῆμα 456
 ημονάς 282
 πικρά 209, 6
 πικροῖς 456, 3
 πίμπλησι 58, 3
 πίπτει 166, 2
 πίσσα 218
 πισσοκωνήτω 124
 πίστις 369
 πιστόν 374
 πίτυος 265
 πλάστιγξ p. 412
 πλέκειν 351
 πλεκτάνην 303, 3
 πλευρά 223
 πλέω 80
 πληγείσα, 190, 4
 πληγέντα 145, 2
 πλήξει 290, 2
 πληρουμένη 305, 6
 πλόκαμος 310
 πλουτοῦντα 256
 πνέουσα 190, 5
 πνευμάτων 305, 3
 πνοάς 209, 2. 327
 πόαν 28
 πόας 29
 ποδαπός 61
 ποδί 406
 ποδός 267. 268
 ποδώκες 363
 ποδώκη 282
 ποδῶν 176, 1. 239
 ποία 340
 ποιῶ 99
 πόλει 460. p. 412
 πολλά 194. 272. 282. 308, 7. 323,
 1. 366
 πολλοῖς 199
 πολλῶν 314
 πολυηλακάτους 10
 πολυκοίρανε 97
 πολύν 71, 5
 πολυξένη 242
 πολύρρηγον 468, 2
 πολύς 137
 πονηρᾶς 376
 πονηροῦ 92
 πόνον 319
 πόνος 137
 πόνου 256. 313. 377
 πονοῦντι 377
 ποντίου 290, 3
 πόντου 156
 πόνων 179. 205. 350. 381
 πονῶν 247
 πόρον 71, 6

- ποταμέ 266
 ποταμού 148. 180
 ποταμῶν 416
 πότερα 301
 πότμος 166, 1
 πότμου 122
 Ποιτιάδων 347
 ποτώμενος 290, 1
 πούς 271
 πράγματος 334
 πράσσει 281, 5
 πράσσοντα 380
 πράσσοντες 373
 πρεμενείς 44
 πρεμενής 91
 πρίψαι 413
 πρόγονον 291
 πρόδομος 355
 Προμηθεῦ 201, 2
 Προμηθείως 249
 προςβάλη 209, 5
 προςβεβλημένοις 195
 προςδέχεται 177
 προςφέρων 338
 προςφωνεῖ 166, 2
 προςφθίας 361
 προφυγῶν 71, 7
 προχοαῖς 202, 8
 πρύτανιν 250
 πρῶτη 272
 πρώτιστα 209, 1
 πρώτων 40. 56
 πρώτος 148
 πτεροῖς 145
 πτερόν 306, 4. 462
 πτέρυξ 306, 8
 πτερώματος 145, 3
 πτύοις 223
 πυδμήν 27
 πυκνῶν 141
 πυραύστου 328
 πυρί 124. 308, 5
 πυρίφλεκτοι 175
 πυρός 1. 321. 339
 πυροφόροιο 467, 2
 πυρσοκόρησον 115
 πυρφόροισιν 167
 πυρωπός 305, 4
 πυρώσω 303, 4
 πῶλοι 342
 πῶλους 343
 ῥαδίως 210, 9
 ῥέπει 255
 Ῥήγιον 324
 Ῥίπαι 68
 ῥόαν 329
 ῥοδοῦντι 308, 2
 ῥυθμοῖς 76
 ῥῦμα 314
 ῥυομένους 468, 2
 Ῥύπας 326
 ῥύπου 80
 ῥῶπον 278
 σάλα 414
 σάρκας 267
 σάς 14
 Σάτυροι 36
 σαύρας 151
 σάφα 210, 2
 σαφής 320
 σε 186. 197. 209, 3. 5. 210, 3. 284.
 290, 2
 σέβας 141
 σέβειν 166, 3
 σέλας 303, 1. 339. 348
 σεμνά 58
 σεμνοῦς 6
 σῆς 186
 σήψει 290, 4
 σθένει 62
 σιγή 199
 σιγῶν 221
 Σίτυλον 170
 σισύρηης 113
 Σίσυφος 186
 σῖτον 192, 2
 σιτουμένην 223
 σκαιόν 307

- Σκάμανδρος** 457
σκάφη 239
σκενοθηκῶν 292
σκιά 374
σκοπός 189, 4
σκορπίου 176
σκότου 6
Σκόθαι 208
σκύμνον 460
σκυψώματα 194
σκωπευμάτων 77
σμίνθος 241
σοί 13, 243
σούς 201, 2
σοφά 371
σοφιστής 311
σοφοίσι 174
σοφός 366
σοφοῦ 366
σοφούς 174
σοφῶν 315
σοφώτερος 366
σπαθητοῖς 331
σπανίζειν 102
σπαραγμός 176
σπείρω 165, 1
σπέρμα 374
σπέρματος 216
Σπερχιεῖ 286
σπίδιον 427
σπονδάς 432
σταδέρου 294
σταθμοῦχος 240
στάζει 137
στάσιω 1
στάχυν 305, 7
στάχυς 306, 7
στέγαστρον 390
στέγη 128, 323, 3
στέγην 303, 4
στείχοντι 364
στέλλειν 87
στέμβω 433
στεναγμοί 350
στενόστομον 112
στέρνοις 323, 1
Στερνόφθαλμοι 211
στέφανος 249
στέφος 249
σιτική 306, 8
στόμα 209, 5, 316, 353, 372, 383, 386
στόματος 40, 129, 272
στόμια 195
στόμις 386
στομωτόν 268
στρατάρχας 192, 1
στρατόν 210, 1, 9
στρατοῦ 104
σύ 219, 240, 271, 312, 331
συγκλινές 84
σύγκωον 317
συζυγοῦσι 340
συμβολάς 347
συμφορᾶς 456
συντρέχοι 323, 2
Σύρων 288
συσπεύδειν 370
συστρέφας 209, 4
σφαλείς 282
Σφήγγα 250
σφιν 169, 4
σφύρας 307
σχελίδας 402
σχιστιῆς 347
σχωῖσι 303, 1
σώζοις 148
σῶν 142
σωτήρος 56
τάδε 133, 145
ταξιάρχας 192, 1
ταυρόφθογοι 58, 7
ταῦρος 360
ταύρων 205
ταῦτα 87
τάφον 162
τάφρος 457
ταχέως 93

- τάχιστα 87
 Τεγίας 150
 τέθνηκεν 196
 τεθνηκόσω 162
 τεθνηκότος 144
 τεθροίπων 430
 τεθυμῶσθαι 315
 τέκνοις 162
 τέκνωμα 377
 τεκτόνων 319
 τέλεια 346
 τέλειος 45, 7
 τέλος 157
 τέλους 349
 τέμνει 206, 4
 τεοῦ 71
 τέρμα 323, 2
 τέρμονα 201, 5
 τέσσαρας 343
 τεταγμένον p. 412
 τέτταρα 147
 τευχέων 190, 5
 τεῦχος 112
 τέχνη 184, 6
 τεχνήματα 338
 τήκει 305, 5
 τήνδε 209, 1
 τί 6. 96. 187
 τίκτεσθαι 381
 τίκτεται 45, 5
 τιμᾶ 367
 τινα 303
 τίνος 191
 τίομεν 291
 τις 66. 83. 301
 τιτῆναι 289
 τλήμονες 468, 4
 τόδε 6, 4. 201, 3. 467, 1
 τοιαύτας 161
 τοιοῦδε 334
 τοιοῦτων 372
 τόνδε 308, 2. 6. 339
 τόνοι 218
 τόξα 265
 τοξικῆ 145, 2
 τόξον 83
 τόπον 306, 9
 τόρνον 58, 2
 τосαῦτα 337
 τοῦδε 73. 290, 3. 308, 3
 τοῦςδε 129. 201, 2. 468, 1
 τοῦτο 128. 213. 282
 τοῦτον 234. 306, 1. 380
 τράγος 219
 τραύματα 323, 1
 τρέπουσα 308, 8
 τρέφειν 460
 τριγώνους 76
 τριμιτίνους 331
 τρίοσον 347
 τρίπους 1
 τρισόζυος 428
 τρισόζοος 428
 τρίτα 192, 3
 τρίτον 56
 τριχορρούς 290, 4
 τριῶν 347
 Τροία 455
 τρόποις 460
 τρόπον 72. 282
 τροχίλατον 347
 τρώσαι 45, 1
 τύμβον 33
 τυπάνου. 58, 9
 τύρβα 308, 8
 Τυρρηγόν 465
 τυτθόν 336
 τύχας 184, 3
 τυχεῖν 45, 2
 τύχη 365
 τύχης 455
 τῶνδε 77. 179. 306, 9. 340. 379
 ὕβριζε 189, 2
 ὕβρισμός 189, 2
 ὕδατηρούς 101
 ὕδατος 202, 7
 ὕδωρ 321
 ὕμεις 339

- ἄμνων 184, 7
 ἄος 308, 6
 Ὑπερήνωρ 401
 ἑπερτενή 441
 ἑπερτέρα 281, 4
 ἑπερτερον 379
 ἑπερφυής 241
 ἑπέρχεται 176
 ἐπήγη 27
 ἐπηρετεῖν 460
 ἐπογαίου 58, 9
 ἐπομυκῶνται 58, 7
 ἐπόξυλος p. 411
 ἐποσχίσιον 151
 ἐπόσκιον 210, 8
 ἐπόσκοπον 422
 ἐποσχών 210, 7
 ἕστερον 364
 ἐφάσασιν 331
 ἐψηλόν 319
 ἐψίκλημον 35
 ἐψόθεν 290, 1
 ἐψοῦ 157, 2
 Ὑψώ 225
 φάβα 223
 φαγέδων 267
 φαγών 28
 φαίδιμε 133
 φαίνοντι 306, 4
 φανῆ 306, 5
 φανήσεται 301
 φαντασμάτων 309, 3
 φάος 6. 44
 φαρμακοποιόν 465
 φαρμάκων 137
 φᾶρος 229
 Φᾶσιον 201, 5
 φάτις 6
 φατνώματι 76
 φέρειν 239
 φερέσβιον 305, 7
 φέρεται 58
 φέρουσι 206, 5
 φέρουσιν 39
 φεύγει 323, 4
 φθιμένων 468, 3
 φθιτούς 281, 3
 Φθιώτα 134
 φθόνος 157, 1
 φιλεῖ 104. 370
 φιλημάτων 141
 φίλην 284
 φιλοξενώτατον 206, 2
 φίλτατον 213
 φιῶ 143
 φιμοῖσιν 343
 φλέβες 243
 φλέγων 255
 φοβεροί 58, 8
 Φοίβου 184, 5
 φουκώπεδον 202, 1
 φορεῖν 282
 φόρημα p. 412
 φορηγόν 278
 φρενῶν 282
 φρήν 439
 φρονεῖ 374
 φύει 163
 φύλαξ 378
 φυλάσσω 1
 φυξίμηλον 384
 φυσᾶς 312
 χαῖρε 148
 χαίρειν 242. 281, 3
 χαλκίρητοι 432
 χαλίμας 405
 χαλκήλατος 239
 χαλκοδέτοις 58, 5
 χαλκοκέρανον 202, 3
 χαλκόν 441
 χαλκός 368
 χαρᾶ 272
 Χάρων 258
 χειλώμασιν 290, 2
 χειμάμωνα 388
 χειμάρροον 303, 4
 χεῖρ 189, 5
 χελιδονίζειν 404

- χειλιδόνος* 52
χέλιον 311
χέομεν 40
χέρα 422
χειροῖν 197
χειροί 253
χειρσίν 58
χεῦμα 202, 2
χείματος 294
χθόνα 45, 1. 170. 210, 8
Χθόνιος 401
χθονός 201, 4. 278
χίονα 305, 5
χιτών 330
χλήθρον 16
χλιδῶν 310
χλούνης 60
χοιροκτόνου 197
χοῖρον 308, 1. 6.
χοῖρος 308, 5
χράναι 197
χρή 372. 380. 460
χρημάτων 196
χρήσιμα 366
χρόνος 313
χρόνου 120
χρόνω 128
- χρυσᾶ* 195
χρυσότευκτα 194
χρῶτα 202, 6
χυτρίζειν 126
χώρα 288
χωρίς 190, 5
χωρίτης 127
χῶρον 165, 2
χῶρος 210, 5
ψαλμός 58, 6
ψευδόδεικτα 272
ψευδῶν 367
ψιλήτος 395
ψοθοίου 80
ψόλω 24
ψυκτηρίοις 151
ψυχῆν 456
ὡθε 211
᾽Ωκεανῶ 202, 3
ὠκύ 282
᾽Ωλενον 357
ᾠλεσεν 468, 1
ὠμολίνου 218
ὦν 334
ὠνομασμέναι 309, 1
ὠρα 45, 6
ὠραίου 56

INDEX SCRIPTORVM AD FRAGMENTA.

- Aelianus h. an. (VII. 47) 47. (IX. 42) 307. (XII. 5) 241. (8) 328
 Aeschines in Tim. (§ 142) 141
 Aeschylī vita p. 314. fr. 160. 467
 Alciphrou (III. 48) p. 370
 Ammonius (γῆμασι) 13. (p. 68) 334
 Anthologia Palatina (VII. 255) 468
 Antigonus Carystius (115) 255
 AESCHYLUS I.
- Apostolius (VI. 94) 351. (VIII. 30) 269. (X. 38) 307. (XVI. 96) 328. (XIX. 19) 374
 Arati vita 32
 Argumentum Aeschylī Agamemnonis p. 370. Persarum p. 319. 379. Euripidis Bacch. p. 355. p. 360. Med. fr. 50. Sophoclis Phil. 263
 28

- Aristides** (I. p. 17) 355. (239) 298. (II. 292) 333. (335. 336. 345) 305
- Aristophanes**
 Ach. (853) 193
 Av. (277) 62. (800) 137. (808) 145. (1246) 167
 Eccl. (391) 144
 Ran. (716) p. 412. (913) fr. 461. (942) 160. (959) 457. (961) 302. (962) 137. (968) 458. (1023) 133. (1040) 139. (1294) 84. (1295) 134. (1297) 291. (1302) 97. (1305) 88. (1319) 250. (1327) 459. (1385) 180. (1392) 168. (1430) 266. (1447) 147. (1450) 38. (1478) 460
 Thesm. (134) 61
 Vesp. (577) p. 355
- Aristoteles**
 eth. Nic. (III. 2) 86
 h. an. (IX. 49) 306
 poet. (18) p. 351. (22) fr. 267. (24) 150
- Arrianus per. ponti Eux.** (19) 201
- Arsenius** (p. 230) 269
- Athenaeus** (II. E) 192. (17. C) 190. (21. E) 276. (37. F) 1. (51. C) 120. 279. (67. C) 224. (67. F) 391. (86. B) p. 411. (87. A) fr. 31. (99. B) 392. (177. A) 93. (303. B) 307. (316. B) 1. (362. F) 393. (373. D) 99. (375. C) 308. (394. A) 223. 264. (402. B) 273. (421. F) 272. (424. D) 70. (427. F) 368. (428. F) 98. (447. B) 128. (469. F) 71. (476. C) 195. (479. B) 58. (491. A) 309. (499. A) 194. (503. C) 151. (528. C) 310. (573. B) p. 412. (584. D) p. 324. (600. A) fr. 45. (601. A) 141. (602. E) 141. (627. C) 467. (629. F) 77. (632. C) 311. (667. C) 189. (674. D) 214. 249. (690. C) 14. (782. E. XI. c. 22) 189. (diss. de Nilo p. 163 Dind.) 305
- Athenagoras leg.** (p. 22) 184
- Bachmanni Anecdota** (I. 322) 411. (II 75) 453. (375) 13
- Bekkeri Anecdota** (5, 21) 30. (6, 13) 435. (6, 16) 436. (20, 13) 437. (23, 12) p. 412. (23, 22) fr. 192. (43, 20) 438. (73, 10) p. 383. (102, 14) fr. 116. (109, 22) 117. (115, 3) 101. (116, 7) 217. (321, 19) 143. (337, 8) 439. (344, 8) 287. (346, 9) 72. (347, 22) 28. (347, 26) 29. (347, 32) 440. (349, 6) 359. (351, 4) 256. (353, 9) 441. (353, 15) 159. (360, 30) 7. (363, 17) p. 412. (368, 29) fr. 442. (372, 8) 443. (382, 29) 444. (382, 30) 91. (383, 31) 445. (402, 25) 298. (419, 12) 196. (421, 5) 446. (439, 12) 304. (450, 4) 447. (450, 28) 424. (450, 30) 448. (456, 1) 237. (457, 21) 273. (458, 18) 435. (464, 9) 299. (467, 9) 449. (857, 9) 225
- Boissonadi Anecdota** (III. 263) 13
- Choeroboscus** (p. 232) 450. (237) 451. (Cram. Anecd. Ox. II. 318) 452
- Cicero Tusc. disp.** (II. 10) 203
- Clemens Al. strom.** (II. 15) p. 341. (II. 15, 63) fr. 456. (IV. p. 211) 252. 377. (IV. 5, 27) 378. (V. 11, 132) p. 412. (V. 14, 116) fr. 379. (VI. 1, 7) 380
- Crameri Anecdota Oxoniensia** (I. 62, 10) 91. (119, 10) 455. (288, 22) 434. (II. 318, 5) 452. (414, 12) 360. 443, 8) 5. (443, 10) 242. (456, 4) 338. (III. 295, 13) 229. (IV. 61) 190. (315, 25) 361
- Anecdota Parisina** (I. 399) 255. (IV. 12, 13) 190. (35, 18) 243. (61, 18) 433
- Dio Chrysostomus** (LII) 263
- Diogenes epist.** (5) 180
- Diogenes Laertius** (VII. 28) 173
- Diogenianus** (IV. 35) 351. (88) 269
- Dionysius Hal. ant. Rom.** (I. 41) 210
 arte rhet. (6) 252

- Draco (35, 11) 229
 Epiphanius Ancor. (p. 108) 219
 Eratosthenes catast. (22) 274. (24) 23
 Erotianus (p. 86) 107. (118) 244. (192)
 63
 Etymologicum Gudianum (85, 44) 433.
 (125) 13. (227, 37) 5. (227, 39) 242.
 (298, 8) 338. (316, 30) 225. (321,
 55) 243. (378, 38) 434. (587, 34)
 188. (585, 14) 428
 Etymologicum M. (31, 4) 198. (93, 49)
 423. (118, 23) 316. (149, 56) 337.
 (151, 47) 424. (161, 15) 425. (182,
 56) 426. (209, 47) 255. (250, 4) 27.
 (271, 18) 427. (279, 15) 428. (341,
 5) 17. (346, 56) 429. (409, 46) 430.
 (450, 36) 431. (474, 43) 255. (490,
 10) 338. (537, 47) 432. (595, 40)
 179. (674, 20) p. 412. (805, 10)
 fr. 405
 Eudocia (p. 335) 274
 Eusebius praep. eu. (XIII. 3) 163. 184.
 (p. 681) 379
 Eustathius (48, 37) 397. (186, 43) 367.
 (203, 11) 287. (211, 16) 279. (242,
 22) 192. (274, 24) 27. (305, 34)
 325. (352, 33) 196. (364, 42) 275.
 (415, 7) 219. (437, 20) 157. (440,
 25) 398. (480, 43) 367. (515, 11)
 395. (600, 43) 215. (641, 58) 341.
 (699, 30) 296. (706, 49) 342. (740,
 10) 1. (744, 2) 168. (746, 45) 70.
 (772, 53) 60. (827, 31) 399. (882,
 58) 427. (916, 24) 206. (917, 62)
 195. (927, 39) 39. (978, 24) 45.
 (994, 51) 307. (995, 2) 63. (1084,
 2) 147. (1157, 34) 343. (1183, 17)
 197. (1254, 24) 120. (1266, 37)
 296. (1282, 60) 58. (1292, 53) 310.
 (1304, 8) 328. (1343, 62) 160. (1358,
 4) 192. (1397, 19) 147. (1432, 4)
 192. (1471, 2) 432. (1471, 3) 405.
 (1464, 47) 301. (1464, 50) 288.
 (1539, 50) 386. (1625, 44) 344.
 (1665, 38) 161. (1705, 53) 244.
 (1748, 57) 265. (1775, 22) 194.
 (1791, 42) 192. (1828, 27) 190.
 (1833, 4) 192. (1851, 26) 7. (1872,
 4) 273. (1923, 59) 400. (1940, 64)
 160. (1965, 48) 398
 Eustratius (40 A.) 86. (40 B.) 467
 Galenus (V. 395 Lips.) 145. (XVII.
 879 s.) 177. 209. (XVII. 860) 193
 Gellius (XIII. 18) 221
 Harpocratio Θεολόγια 354. μαλακίσο-
 μεν 406. ὀργεῶνας 148. ὄρον 111.
 προπεπωκότες 133. χλῆθος 16
 Herbaestio (p. 7) 161
 Herodianus (π. μον. λ. 35, 19) 224.
 (36, 20) 229
 π. διχρόνων 229
 Herodotus (II. 156) 382
 Hesychius ἄγαις 85. ἀγαστά 286.
 ἄγρεμον 138. ἄδασμος 64. ἀδίο-
 πον 287. ἄελπτοι 226. ἀήτους 2.
 ἀθερής 441. ἀθήρ 159. αἰγί-
 ζειν 65. αἰμοί 7. αἰλαῖος 415.
 ἄμαλα 227. ἄμβανες 107. 245.
 ἀμφιδεξίους 253. ἀμφίδρομος 66.
 235. ἀμφιμήτορες 74. ἀμφί-
 ωπον 41. ἀναξίαν 8. ἀναροῖδοι
 230. ἀνηκίδωτοι 298. ἀνήρης 231.
 ἀνούτατος 131. ἀνταῖα 236. ἄνω
 ποταμῶν 416. ἀολήσω 55. ἀπαι-
 ὄλη 196. ἀπαρτί 3. ἀπεψύχη 108.
 ἰποκορσωσαμέναις 262. ἀπό-
 σκημμα 18. ἀποστάς 12. 79.
 ἀποφύλιοι 304. ἀρίχνον 125.
 ἀρείφατον 152. ἀρειθόσανοι 215.
 ἄροτον 285. ἀσκεύους p. 412.
 ἄσσιστα fr. 67. ἄστερχα 237.
 ἀτίσεις 109. ἀτόπαστον 121.
 αἰλωτοί 343. ἀτριβάτας 299.
 αὐτορέγγμονος 122. αὐτόφορβος
 118. ἀφοίβαντον 153. βραζιού-
 σης 4. διαπεφρούρηται 280. διάρ-
 τασον 337. δίτρα ὄψις 51. δι-
 πολοι 222. δρώπειν 293. ἔγκου-

- ράδες* 140. *ιδανούς* 417. *ελλόμενον* 25. *εισαφίσματα* 204. *ἐκλογον* 232. *ἐμμέλεια* 19. *ἐναροφόρος* 157. *ἐνηλύσια* 17. *ἐπάσω* 228. *ἐπιγλωσσῶ* 75. *ἐπιξενοῦσθαι* 123. *ἐπιστροφαί* 288. *ἐπώζειν* 162. *εὐληματεῖ* 110. *εὐφήμοις γόοις* 42. *ζυγώσω* 119. *ἡμίσιος αὐλός* 93. *ἡμορίς* 171. *ἡριγένεια* 418. *θρώσκων κνώδαλα* 15. *θῶσθαι* 48. *θῶψεις* 248. *ιαμβίς* 78. *ἱερέϊτων* 90. *ἴτηλον* 43. *ἴττυγα* 419. *καθαίρομαι γήρας* 46. *κάκαλα* 172. *κανθύλας* 233. *Κασωλάβα* 89. *κεχηρηματῖσθαι* 420. *κροῦς* 251. *κρείττονας* 9. *κωνῆσαι* 124. *λαμπουρίς* 408. *λεόντειος δορά* 113. *μεθυστάδες* 463. *Ξιφίρον λιμὴν* 34. *ὀκρόνους* 270. *ὀκτώπας* 154. *ὀμίγματα* 410. *ὀστράκων* 336. *Πανίας βήσσας* 103. *πεδοίκου χελιδόνος* 52. *πεζοφόροις ζώμασιν* 259. *πεφρασμένος* 412. *πισσοκονήτω πυρί* 124. *Ψύπας* 326. *σάλα* 414. *σαυροβριθὲς ἔγχος* 421. *τιμαλφῆς* 57. *τιτῆναι* 289. *ὑπόσκοπον χέρα* 422. *χαλιμάδες* 405. *χειμάμυνα* 388.
- Hyginus p. astr. (II. 6) 210. (12) 274. (15) 214. 220. (37) 21
- Ioannes Lydus de mag. (p. 116) 11
- Ioannes Siceliota schol. ad Hermog. (VI. 225 W.) 303
- Libanius epist. (175. 351. 611) 381
- Longinus (3) 303. (15) 59
- Lucianus amor. (54) 142
 enc. Dem. (13) 169
- Macrobius Saturn. (I. 18) 358. (V. 19) 6. (20) 135. (22) 87
- Manuel Philes carm. (V. 464) 328
- Maximus Tyrius (XIII. p. 241) 271
- Menandri monosticha 371
- Orio etym. (26, 4) 335
- Papyrus Parisiensis 456
- Pausanias (I. 14. 5) 467. (II. 24, 4) 385. (VIII. 6, 6) 180. (37, 6) 382. (IX. 22, 6) 26. (X. 4, 5) 27
- Periplus ponti Eux. et Maeot. pal. 201
- Philes carm. (V. 464) 328
- Philo (II. p. 467. M.) 22
- Philostratus v. Ap. (IV. 5) 174
 imag. (I. 18) p. 355
- Photius (8, 4) 64. (47, 10) 53. (52, 19) 430. (55, 8) 119. (117, 8) 9. (118, 3) 43. (125, 4) 172. (177, 8) 9. (188, 20) 407. (206, 18) 408. (228, 22) 114. (246, 22) p. 412. (275, 19) fr. 279. (286, 8. 17) 409. (314, 23) 47. (326, 9) 270. (326, 19) 154. 176. (331, 2) 410. (335, 17) 336. (344) 148. (349, 18) 111. (353, 15) p. 359. (353, 17) fr. 336. (361, 11) 411. (377, 17) 103. (405, 15) 259. (409, 10) 177. (427, 9) 412. (430, 24) 124. (447, 11) 115. (447, 14) 413. (492, 10) 326. (497, 14) 414. (527, 6) 77. (534, 1) 294. (655, 12) 80
- Planudes (Bachm. Anecd. II. 75) 453
- Plato (108. A) 252. (180. A) 141. (380. A) 163. (381. D) 180. (383. A) 184. (391. E) 169. (522. D) 192. (550. C) p. 412. (563. B) fr. 383
- Plinius h. n. (XXV. 5) 465. (XXXII. 11) 69
- Plutarchus Alcib. (4) 462. comp. Dem. et Cic. (2) 464. Demetr. (35) 312. Pelop. (29) 462. Pomp. (1) 213, Thes. (29) 54
 Mor. (16. F) 296. (17. B) 163. (18. E) 184. (36. B) 313. (81. D) 255. (86. F) 219. (98. C) 205. (106. C) 314. (109. F) 271. (116. B. C) p. 355. (116. F) fr. 315. (293. A) 384. (317. E) 464. (334. D) 464. (358. E) 316. (389. A) 317. (434. A)

318. (454. E) 319. (476. B) 269.
 (603. A) 165. 166. (604. F) 467.
 (625. D) 320. (628. E) 466. (632.
 F) 102. (640. A) 464. (751. C) 141.
 (757. D) 212. (762. F) 462. (763.
 B) 393. (767. B) 255. (778. B) 165.
 166. (827. C) 312. (950. E) 321.
 (964. F) 205. (979. E) 307. (1057.
 F) 322. (1065. E) 163. (1087. F)
 268
- de vita Hom. (t. V. 3. p. 1196.
 Wyt.) 323
- Pollux (II. 100) 386. (125) p. 412. (196)
 fr. 283. (223) 190. (IV. 109) 132.
 (130) 296. 297. (V. 47) 258. (VI.
 23) 101. (40) 387. (46) 279. (80)
 329. (161) 93. (VII. 35) 49. (40)
 239. (51) 259. (60) 330. (61) 388.
 (78) 331. (91) 283. (122) 76. (167)
 332. (177) 389. (VIII. 131) 278.
 (IX. 136) 114. (156) p. 369. (180)
 fr. 390. (X. 10) 292. (20) 240. (44)
 190. (46) 332. (64) 218. (68) 112.
 (77. 78) 239. (117) 175. (175) 106.
 (190) 390. (186) 113
- Porphyrius de abst. (III. 18) 205
- Priscianus (p. 562) 161
- Proclus ad Hes. O. et D. (156) 216
- Procopius hist. Goth. (IV. 6) 201
- Regulae prosod. (p. 444) 229
- Schol. Aeschyl. Prom. (94) 220. (437)
 160. (513) 200
- Eum. (27) 178
- Schol. Aphthonii (II. p. 12 W.) 145
- Schol. Apollonii Rhodii (I. 105) 20.
 (473) 405. (636) 238. (773) 261.
 (III. 846) 295. (IV. 269) 305. (284)
 207. (1348) 356
- Schol. Aristidis (p. 501 Dind.) 199
- Schol. Aristophanis
- Ach. (75) 403. (331) 254. (883) 183
 Av. (277) 62. (800) 137. (808) 145.
 (1246.) 167. (1256) 136. (1420)
 146. (1679) 404
- Eccl. (392) 144
- Eq. (361) 402. (1065) 225. (1147)
 129. (1318) 50
- Lysistr. (1259) 353
- Nub. (1128) 351. (1367) 352
- Pac. (73) 247. (1177) 137
- Ran. (942) 160. (962) 137. (1023)
 133. (1155) p. 370. (1294) fr. 84.
 (1295) 134. (1297) 291. (1302) 97.
 (1305) 88. (1319) 250. (1385) 180.
 (1430) 266. (1447) 147. (1576) 40
- Thesm. (134) 61. (142) p. 316
- Vesp. (288) 126. (577) p. 355
- Schol. Dionysii perieg. (10) 201
- Schol. Euripidis
- Alc. (56) 168
- Andr. (1) 284
- Phoen. (159) 164. (209) 156. (942)
 401. (1229) 38.
- Rhes. (36) 454
- Schol. Hephaestionis (p. 163 G.) 135
- Schol. Hermogenis (t. V. p. 486) p. 411
- Schol. Homeri
- II. (II. 114) 367. (381) 192. (862)
 275. (IV. 319) 191. 234. (V. 9)
 395. (VIII. 70) 296. (IX. 158) 168.
 (535) 60. (593) 257. (XI. 754) 427.
 (XIII. 6) 206. (198) 39. (XIV. 200)
 339. (404) 83. (XVI. 183) 10. (380)
 139. (542) 340. (XVIII. 486) 309.
 (XIX. 87) 396. (XXII. 34) 58. (210)
 296. (351) 285. (XXIII. 10) 350
- Od. (I. 98) 339. (II. 20) 192. (IV.
 366) 225. (XI. 145) 290. (XIV. 12)
 265
- Schol. Lycophronis (778) 190
- Schol. Nicandri Ther. (288) 24
- Schol. Oppiani Hal. (IV. 504. 525)
 307
- Schol. Pindari
- Pyth. (I. 152) 35. (II. 18) 345. (39)
 94. (III. 27) 44. (IV. 303) 100
- Nem. (praef.) 155. (IV. 51) 362. (VI.
 85) 158. (X. 31) 346

- Isthm. (VI. 10) 56
 Schol. Platonis (p. 370 Bekk.) 37
 Schol. Sophoclis
 Ai. (134) 81. (191) 186. (722) 96.
 (815) 82. (833) 83
 El. (139) 168. (286) 350
 Oed. Col. (674) 130. (793) 87. (1047)
 348. (1049) 349. (1248) 68
 Oed. R. (733) 347
 Schol. Theocriti (II. 36) 355. (IV. 62)
 36. (X. 18) 60. (XV. 48) 351
 Scriptor diss. de Nilo 305
 Sextus antiscept. 367
 Stephanus Byzantius Ἄβιοι 206. Αἰ-
 γυπτος 351. Αἴνηθος 394. Αι-
 θυρηνοί 330. Μύλασσα 105. Οἶος
 149. Παλική 6. χώρα 127. Ὡλε-
 νος 357
 Stobaeus
 ecl. phys. (I. 3, 24) 362. (26. 27)
 363. (28) 364. (III. 7, 10) 365
 serm. (II. 7) 163. (III. 1) 366. (IV.
 15) 282. (16) p. 412. (19) fr. 282.
 (IX. 23) 367. (XI. 8) 185. (XVIII.
 13) 368. (XX. 13) p. 412. (XXVII.
 2) fr. 369. (XXIX. 21) 370. (24)
 371. (XXXIV. 5) 372. (XXXIX.
 14) 380. (XLV. 14) 373. (LI. 26)
 104. (XCVIII. 49) 374. (CVIII. 43)
 315. (CXV. 10) 375. (CXVIII. 1)
 168. (CXX. 12) 271. (CXXI. 16)
 92. (17) 376. (23) 187. (CXXII. 2)
 73. (CXXV. 7) 281
 Strabo (p. 33) 202. (73) 211. (276)
 210. (VII. 299) 211. (338) p. 320.
 (396) fr. 324. (461) 208. (524) 325.
 593) 326. (603) 327. (686) 33. (721)
 58. (870) 165. 169. 170. (916) 135.
 (XV. 728) 300
 Suidas ἀβδέλυκα 143. αἰγίζεω 65.
 αἰμούς 7 ἀμφιμήτωρ 74. ἀναξ
 335. ἀν' οὐς ἔχων 130. ἀποφώ-
 λιοι 304. δεινοί 351. ἐνθ' οὔτε
 μίμναι 269. Ἡδωνὰ ἱμάτια 65.
 ἦη 134. κάπηλος 338. κνθάζεται
 96. λεοντεία δορά 113. μουσό-
 μαντις 62. ἐκτάπον 176. ὀρ-
 γεῶνες 148. ὄρον 111. πάγκουρος
 168. πυραύστου μόρον 328. στα-
 θερόν 294
 Themistius (IV. p. 52) 383
 Theo ad Ar. phaen. (75) 210
 Theophilus ad Autol. (II. 53. 54) 362.
 363. 364
 Theophrastus h pl. (IX. 15) 465
 Tzetzes schol. in Hermog. 190
 schol. in Lycophr. (1247) 354
 Zenobius (III. 37) 351. (V. 79) 328.
 (VI. 14) p. 412
 Zonaras (p. 8) 143. (69) 7. (165) 423.
 (1332) 434

COMPARATIO VERSVVM.

SVPLICES.

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.	HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
5	6	5	6	130	154	139	147
10	11	10	11	135	159	144	153
15	16	15	16	140	164	149	158
20	21	20	21	145	170	154	164
25	26	25	26	150	176	160	169
30	31	30	31	156	182.3	166	175
35	36	35	36	162	184	173	176
40	41	40	41	170	192	181	184
45	47	46	47	175	197	186	189
50	53	51	52	180	202	191	194
55	60	57	58	185	207	196	199
60	66	62	64	190	212	201	204
65	74	67	70	193	218	207	210
70	79	72	76	194	216	205	208
75	86	77	82	195	215	204	207
80	91	82	87	200	221	210	213
85	99	88	94	205	226	215	218
90	106	94	100	210	231	220	223
95	112	99	105	215	236	225	228
100	117	104	111	220	241	230	233
105	123	110	117	225	246	235	238
110	131	118	125	230	251	240	243
115	139	126	132	235	256	245	248
120	144	131	137	240	261	250	253
125	149	135	143	245	266	255	258

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.	HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
250	271	260	263	445	471	457	462
255	276	265	268	450	476	462	467
260	281	270	273	455	481	467	472
265	286	275	278	460	486	472	477
270	291	280	283	465	490	476	481
275	296	285	288	470	495	481	486
280	301	290	293	475	500	486	491
285	306	296	300	480	505	491	496
290	311	301	305	485	510	496	501
295	316	306	310	490	515	501	506
300	320	310	314	495	520	507	511
305	324	315	319	500	525	511	516
310	329	320	324	505	530	516	521
315	334	325	329	510	535	521	526
320	339	330	334	515	540	526	531
325	344	335	339	520	545	531	536
330	349	340	344	525	550	536	541
335	354	345	349	530	555	541	545
340	360	350	355	535	560	546	551
345	365	355	360	540	565	551	556
350	370	360	365	545	570	556	561
355	375	365	370	550	575	561	566
360	380	370	375	555	580	566	571
365	385	375	380	560	584	571	576
370	390	380	385	565	589	576	581
375	395	385	390	570	594	581	586
380	400	390	395	575	599	586	591
385	405	395	400	580	604	591	596
390	410	400	405	585	609	596	601
395	415	405	410	590	614	601	606
400	420	410	415	595	619	606	611
405	426	415	420	600	624	611	616
410	432	420	425	605	629	616	621
415	438	426	431	610	634	621	626
420	445	432	437	615	640	626	632
425	451	437	442	620	648	631	640
427	454	440	445	625	654	636	646
428	453	439	444	630	662	641	655
434	460	446	451	635	668	646	660
435	462	448	453	640	673	651	665
436	463	449	454	645	679	656	671
437	461	447	452	650	684	661	676
440	466	452	457	655	691	666	682

HERM. STANL. WELL. DIND.

660	696	671	687
665	703	676	695
670	708	681	700
675	713	686	705
680	718	691	710
685	723	696	715
690	728	701	720
695	733	706	725
700	738	711	730
705	743	716	735
710	748	721	740
715	753	726	745
720	758	731	750
725	763	736	755
730	767	741	760
735	772	746	765
740	777	751	770
745	781	755	774
750	786	760	779
755	792	766	785
760	798	772	791
765	803	777	796
770	808	782	801
775	813	787	806
780	818	792	811
785	824	797	817
790	829	802	822
796	834	807	827
800	837	810	830
805	843	816	836
810	850	823	843
815	855	828	848
820	860	833	853
825	865	838	855
830	870	843	863
835	876	848	869
840	881	853	875
845	887	857	880
850	892	862	885
855	897	867	890
860	902	872	895
865	906	876	899
870	911	881.2	904

HERM. STANL. WELL. DIND.

871.2	916.7	883.4	909.10
873	914.5	885.6	907
874.6	912.3	887.8	905.6
876	918	889	911
880	922	893	915
885	925	896	918
890	930	901	923
895	935	906	928
900	940	911	933
901	945	916	938
905	949	920	942
910	954	925	947
912	956	927	949
913	957	928	950
914	941	912	934
917	944	915	937
918	958	929	951
920	960	931	653
925	965	936	958
930	970	941	963
935	975	946	968
940	981	952	974
944	982	953	975
950	988	959	981
955	993	964	986
960	998	969	991
965	1003	974	996
971	1008	979	1001
975	1012	983	1005
980	1017	988	1010
985	1022	993	1015
990	1026	999	1020
995	1032	1005	1025
1000	1038	1011	1031
1005	1042	1017	1035
1010	1047	1022	1040
1015	1051	1028	1044
1020	1056	1033	1049
1025	1061	1039	1054
1030	1066	1044	1059
1035	1072	1050	1065
1040	1078	1056	1071

PROMETHEVS.

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.	HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
170	169	169	169	480	478	477	479
180	179	179	179	485	483	482	484
190	188	188	188	490	488	487	489
200	198	198	198	495	493	492	494
210	208	208	208	500	497	496	498
220	218	218	218	505	502	501	503
230	228	228	228	510	507	506	508
240	238	238	238	515	512	511	513
250	248	248	248	520	517	516	518
260	258	258	258	525	522	521	523
270	268	268	268	530	528	527	530
280	278	278	278	535	535	533	535
290	288	288	288	540	542	539	541
300	298	298	298	545	549	546	545
310	308	308	308	550	554	551	551
320	318	318	318	555	559	557	559
330	328	328	328	560	565	562	563
340	338	338	338	565	570	567	568
350	348	348	348	570	575	572	573
360	358	358	358	575	578	577	576
370	368	368	368	580	583	582	581
380	378	378	378	585	587	587	585
390	388	388	388	590	592	592	590
400	399	398	400	595	596	597	594
405	404	403	404	600	601	602	600
410	410	408	410	605	605	607	604
415	415	413	415	610	610	612	609
420	420	418	420	620	620	622	619
425	425	423	425	630	630	632	629
430	430	428	430	640	640	642	639
435	433	432	435	650	650	652	649
440	438	437	439	660	660	662	659
445	443	442	444	670	670	672	669
450	448	447	449	680	680	682	679
455	453	452	454	690	689	691	689
460	458	457	459	695	694	697	695
465	463	462	464	700	699	702	700
470	468	467	469	705	704	707	705
475	473	472	474	710	709	712	710

PROMETHEVS.

443

HERM. STANL. WELL. DIND.				HERM. STANL. WELL. DIND.			
715	714	717	715	895	892	895	893
720	718	721	719	900	897	900	897
725	723	726	724	905	901	904	902
730	728	731	729	910	905	908	907
740	738	741	739	920	915	918	916
750	748	751	749	930	925	928	926
760	758	761	759	940	935	938	936
770	768	771	769	950	945	948	946
780	778	781	779	960	955	958	956
790	788	791	789	970	965	968	966
800	798	801	799	980	975	978	976
810	808	811	809	990	985	988	986
820	818	821	819	1000	995	998	996
830	828	831	829	1010	1005	1008	1006
840	838	841	839	1020	1015	1018	1016
849	847	850	848	1030	1025	1028	1026
855	852	855	853	1040	1035	1038	1036
860	857	860	858	1050	1045	1048	1046
865	861	864	862	1060	1055	1058	1056
870	866	869	867	1070	1065	1068	1066
875	871	874	872	1080	1075	1078	1076
880	876	879	877	1090	1085	1088	1087
885	882	885	883	1095	1090	1093	1091
890	887	890	888				

PERSAE.

HERM. STANL. WELL. DIND.				HERM. STANL. WELL. DIND.			
20	19	19	19	160	161	157	161
30	29	29	29	170	171	167	171
40	39	39	39	180	181	177	181
50	49	49	49	190	191	187	191
60	59	59	59	200	201	197	201
70	69	69	69	210	211	207	211
80	79	79	90	220	221	217	221
90	89	89	90	230	231	227	231
100	99	99	96	240	241	237	241
110	111	111	111	250	251	247	251
120	121	120	121	255	256	252	256
130	131	129	131	260	264	257	265
140	141	137	141	265	270	262	270
150	151	147	151	270	275	267	275

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.	HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
275	280	272	280	645	645	634	642
280	285	277	285	650	649	639	647
290	295	287	295	655	654	644	652
300	305	297	305	660	659	649	657
310	315	307	315	665	666	653	664
320	325	317	325	670	672	657	670
330	335	327	335	675	676	660	674
340	345	337	345	680	681	665	679
350	355	347	355	685	686	670	684
360	365	357	365	690	691	675	689
370	375	367	375	700	701	685	699
380	385	377	385	710	711	695	709
390	395	387	395	720	721	705	719
400	405	397	405	730	731	715	729
410	415	407	415	740	741	725	739
420	425	417	425	750	751	735	749
430	435	427	435	760	761	745	759
440	445	437	445	767	768	752	766
450	455	447	455	768	770	754	768
460	465	457	465	770	772	756	770
470	475	467	475	775	777	761	775
480	485	477	485	777	769	753	767
490	495	487	495	780	781	765	779
500	505	497	505	790	791	775	789
510	515	507	515	800	801	785	799
520	525	517	525	804	805	789	803
530	535	527	535	810	810	794	808
540	545	537	545	820	820	804	818
550	555	547	555	830	830	814	828
560	565	557	565	840	840	824	838
565	569	561	569	850	850	834	848
570	573	564	572	855	855	839	852
575	577	568	576	860	863	846	861
580	579	570	578	865	872	851	870
585	584	574	582	870	881	856	879
590	589	579	587	875	890	861	887
595	594	584	592	880	899	866	897
600	599	589	597	885	909	872	906
610	609	599	607	890	915	876	912
620	619	609	617	895	918	879	915
630	629	619	627	900	923	884	920
635	634	624	632	905	928	889	925
640	640	629	637	910	933	894	930

HERM. STANL. WELL. DIND.

915	939	899	936
920	948	905	942
925	954	911	949
930	960	917	955
935	966	922	961
940	971	928	966
945	976	933	971
950	982	939	976
954	987	943	982
960	993	949	987
965	1000	955	994
970	1004	960	999
975	1009	965	1004
980	1014	970	1009

HERM. STANL. WELL. DIND.

985	1019	975	1014
990	1025	979	1020
995	1030	984	1025
1000	1036	988	1029
1005	1041	993	1036
1010	1046	998	1041
1015	1051	1003	1046
1020	1056	1008	1051
1025	1061	1013	1055
1030	1067	1019	1062
1035	1073	1025	1068
1040	1078	1030	1073
1045	1079	1031	1074

SEPTEM ADVERSVS THEBAS.

HERM. STANL. WELL. DIND.

92	93	91	94
95	98	95	97
100	105	100	105
105	113	105	110
110	120	111	117
115	125	116	123
120	129	120	127
125	137	125	135
130	145	130	144
135	152	135	150
140	159	140	155
145	164	144	159
150	171	149	165
155	178	155	171
160	184	161	179
165	190	166	184
175	200	176	194
185	210	186	204
190	214	190	208
195	218	195	213
200	223	198	217
205	228	204	222
215	238	214	232
225	248	224	242

HERM. STANL. WELL. DIND.

235	258	234	252
245	268	244	262
255	278	254	272
265	288	264	282
275	298	274	292
285	309	285	303
290	314	290	309
295	320	296	314
300	325	301	319
305	330	306	324
310	334	310	328
315	339	315	333
320	344	320	338
325	348	324	342
330	354	330	348
335	359	335	353
340	364	341	358
345	370	346	364
350	375	351	369
360	385	361	379
370	395	371	389
380	405	381	399
390	415	391	409
400	425	401	419

HERM. STANL. WELL. DIND.

410	435	411	429
420	445	421	439
430	455	431	449
440	465	441	459
450	475	451	469
460	485	461	479
470	495	471	489
480	505	481	499
490	515	491	509
500	525	501	519
510	535	511	529
520	545	521	539
530	555	531	549
540	565	541	559
550	575	551	569
560	585	561	579
570	595	571	589
580	605	581	599
590	615	591	609
600	625	601	619
610	635	611	629
620	645	621	639
630	655	631	649
640	665	641	659
650	675	651	669
660	685	661	679
670	695	671	689
680	705	681	699
690	715	691	709
700	725	701	719
710	735	711	729
720	745	721	739
730	755	731	749
740	765	741	759
750	775	751	769
760	785	761	779
770	795	771	789
780	805	781	799
785	810	786	820
786	812	788	806
788	814	790	808
789	827	803	821
790	816	792	810

HERM. STANL. WELL. DIND.

791	811	787	805
792	817	793	811
793	815	791	809
794	818	794	812
795	819	795	813
800	824	800	818
802	828	801	822
805	831	807	825
810	836	812	830
815	841	817	835
820	846	822	840
825	851	827	845
830	856	832	850
835	863	839	857
840	868	845	863
845	874	850	868
850	878	854	872
855	893	859	876
860	888	864	885
865	895	871	889
870	900	876	894
875	906	882	900
880	911	887	905
885	916	893	910
890	921	898	915
895	925	902	919
900	932	908	926
905	936	912	929
910	942	918	936
915	948	923	941
920	954	928	947
925	959	932	952
930	966	938	959
935	971	944	964
941	974	950	966
945	977	953	969
950	981	958	974
955	984	961	976
960	988	965	980
965	991	970	984
970	995	975	988
975	1000	980	992
980	1005	988	998

AGAMEMNO.

447

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.	HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
985	1009	992	1001	1040	1062	1046	1054
990	1014	997	1006	1045	1067	1051	1059
1000	1024	1007	1016	1050	1072	1056	1064
1010	1034	1017	1026	1055	1077	1061	1069
1020	1044	1027	1036	1060	1081	1065	1074
1030	1054	1037	1046	1065	1086	1070	1078
1036	1059	1042	1051				

AGAMEMNO.

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.	HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
105	106	105	105	250	303	286	295
110	112	111	111	290	313	296	305
115	120	118	118	300	323	306	315
120	127	123	124	310	333	316	325
125	133	129	130	320	343	326	335
130	142	136	138	330	353	336	345
135	147	141	143	340	363	346	355
140	154	146	150	350	373	356	365
145	162	151	156	355	378	361	370
150	169	156	161	360	383	366	376
155	175	161	166	365	389	371	381
160	180	166	172	370	394	376	386
165	186	171	178	375	400	381	392
170	190	176	183	380	405	386	397
175	196	181	188	385	410	391	401
180	201	186	193	390	417	396	408
185	206	191	198	395	422	402	413
190	211	195	202	400	427	407	418
195	215	201	207	405	434	412	423
200	221	206	213	410	439	417	429
205	226	211	217	415	444	423	434
210	232	216	223	420	449	428	440
215	237	221	228	425	454	433	445
220	242	226	234	430	459	438	450
225	247	231	240	435	464	443	455
230	251	236	244	440	469	448	461
235	257	241	250	445	474	453	465
240	263	246	255	450	479	458	471
250	273	256	265	455	483	463	476
260	283	266	275	460	489	468	481
270	293	276	285	465	495	473	486

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.	HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
470	501	478	492	780	822	787	813
480	511	488	502	790	832	797	823
490	521	498	512	800	842	807	833
500	531	508	522	810	852	817	843
510	541	518	532	820	862	827	853
520	551	528	542	830	872	837	863
530	561	538	552	840	882	847	873
540	571	548	562	850	892	857	883
550	581	558	572	860	902	867	893
560	591	568	582	865	907	872	898
570	601	578	592	866	910	875	901
580	611	588	602	867	909	874	900
590	621	598	612	868	908	873	899
600	631	608	622	869	911	876	902
610	641	618	632	870	912	877	903
620	651	628	642	890	922	887	913
630	661	638	652	890	932	897	923
640	671	648	662	900	942	907	933
650	681	658	672	910	952	917	943
660	691	668	682	920	962	927	953
665	696	673	686	930	972	937	963
670	702	678	693	940	982	947	973
675	708	683	699	945	987	952	978
680	713	688	705	950	992	956	983
685	719	693	710	955	997	961	988
690	725	698	716	960	1003	966	993
695	730	703	721	965	1007	970	998
700	735	708	725	970	1013	976	1003
705	740	713	731	975	1019	982	1010
710	745	718	735	980	1026	986	1014
715	752	723	743	985	1032	994	1023
720	757	728	747	990	1038	1000	1029
725	764	733	755	995	1045	1006	1036
730	769	738	760	1005	1055	1016	1046
735	774	743	765	1015	1065	1026	1056
740	781	748	771	1025	1075	1036	1066
745	787	753	777	1035	1085	1046	1076
750	793	758	784	1045	1095	1056	1086
755	799	764	790	1055	1105	1067	1096
761	804	769	795	1065	1115	1077	1106
765	808	773	799	1075	1125	1087	1116
770	813	778	804	1085	1135	1097	1126
776	818	783	809	1095	1145	1107	1136

HERM. STANL. WELL. DIND.				HERM. STANL. WELL. DIND.			
1105	1155	1117	1146	1420	1466	1432	1457
1115	1165	1127	1156	1427	1467	1438	1459
1125	1175	1138	1166	1430	1471	1441	1462
1135	1185	1149	1176	1435	1476	1446	1467
1145	1195	1159	1186	1440	1481	1451	1472
1155	1205	1169	1196	1450	1491	1461	1482
1162	1213	1176	1204	1460	1501	1471	1492
1163	1212	1177	1203	1470	1511	1483	1502
1170	1220	1184	1211	1480	1521	1493	1512
1180	1230	1194	1221	1488	1529	1501	1520
1190	1240	1204	1231	1489	1532	1504	1523
1200	1250	1214	1241	1495	1537	1510	1529
1210	1260	1224	1251	1500	1542	1515	1533
1220	1270	1234	1261	1505	1547	1520	1538
1230	1280	1244	1271	1510	1553	1524	1543
1240	1290	1254	1281	1515	1559	1529	1550
1243	1299	1257	1290	1519	1563	1533	1554
1244	1293	1258	1284	1525	1567	1539	1558
1250	1300	1264	1291	1530	1572	1544	1563
1260	1310	1274	1301	1535	1577	1549	1568
1262	1313	1276	1304	1540	1582	1554	1573
1263	1312	1277	1303	1545	1586	1559	1577
1270	1320	1284	1311	1555	1596	1569	1587
1280	1330	1294	1321	1565	1606	1579	1597
1290	1339	1303	1330	1575	1616	1589	1607
1300	1349	1313	1340	1585	1625	1599	1616
1310	1359	1323	1350	1595	1635	1609	1626
1320	1369	1333	1360	1605	1645	1619	1636
1330	1379	1343	1370	1615	1654	1629	1645
1340	1389	1353	1380	1625	1663	1639	1654
1350	1399	1363	1390	1626	1665	1641	1656
1360	1409	1373	1400	1627	1664	1640	1655
1370	1418	1383	1409	1628	1673	1649	1664
1380	1428	1393	1419	1629	1666	1642	1657
1390	1437	1403	1428	1635	1672	1648	1663
1400	1447	1413	1438	1636	1674	1650	1665
1410	1456	1422	1447	1640	1678	1654	1669
1415	1461	1427	1452				

CHOEPHORI.

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.	HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
10	8	10	10	225	228	228	230
20	18	20	20	226	227	225	227
25	23	25	25	227	229	229	231
30	29	31	31	229	230	230	232
35	34	36	36	230	231	231	233
40	40	42	42	240	241	241	243
45	48	49	50	250	251	251	253
50	54	54	55	260	261	261	263
55	61	61	63	270	271	271	273
60	66	66	68	281	282	282	284
65	72	72	74	282	284	284	286
70	78	78	80	283	285	285	287
80	88	88	90	284	286	286	288
90	98	98	100	285	283	283	285
94	102	102	104	286	287	287	289
95	104	104	106	290	291	291	293
96	105	105	107	300	301	301	303
97	106	106	108	310	311	311	313
98	103	103	105	320	321	320	322
100	107	107	109	330	332	331	335
110	117	117	119	340	342	340	344
114	121	121	123	350	352	349	354
115	163	163	165	360	363	360	365
116	122	122	124	370	373	369	375
120	126	126	128	380	382	379	384
124	129	129	131	390	393	389	395
130	135	135	137	400	403	399	405
140	145	145	147	410	413	409	415
150	155	154	156	420	423	419	425
159	162	162	164	430	433	429	435
160	164	164	166	440	444	439	445
170	174	174	176	450	454	449	456
180	184	184	186	460	464	459	466
185	188	188	190	470	474	469	476
195	197	197	199	480	484	479	486
205	207	207	209	490	494	489	496
215	217	217	219	500	504	499	506
223	226	226	228	504	509	504	511
224	225	227	229	505	508	503	510

HERM. STANL. WELL. DIND.

510	514	509	516
520	524	519	526
530	534	529	536
546	550	545	552
547	552	547	554
548	551	546	553
549	553	548	555
560	564	559	566
570	574	569	576
580	584	579	586
590	594	589	596
595	601	594	602
600	607	600	607
605	612	605	614
610	618	611	620
615	623	616	625
620	628	621	630
625	633	626	635
630	638	631	640
635	645	637	647
640	652	643	654
650	662	653	664
660	672	663	674
670	682	673	684
680	692	683	694
681	694	685	696
682	695	686	697
683	693	684	695
684	696	697	698
690	702	693	704
700	712	703	714
710	722	713	724
715	727	718	729
720	731	722	733
730	741	732	743
740	751	742	753
750	761	752	763
760	771	762	773
770	781	772	783
775	785	776	787
780	791	782	793
785	795	786	797

HERM. STANL. WELL. DIND.

790	800	791	802
795	804	795	806
800	811	800	813
805	816	805	818
810	821	810	823
815	829	816	829
820	835	822	835
830	844	831	844
840	854	841	854
850	864	851	864
852	865	852	865
860	873	860	873
870	882	869	882
880	892	879	892
890	902	889	902
900	912	899	912
910	922	909	922
920	932	920	932
930	942	930	942
940	952	940	952
942	954	942	954
950	955	950	955
955	961	955	961
960	966	960	966
965	971	965	971
970	976	970	976
976	982	976	982
977	997	991	997
980	1000	994	1000
984	1004	998	1004
985	983	977	983
990	988	982	988
998	996	990	996
999	1005	999	1005
1000	1006	1000	1006
1010	1015	1010	1015
1020	1024	1020	1024
1030	1034	1030	1034
1040	1044	1040	1044
1050	1053	1049	1053
1060	1063	1059	1063
1070	1073	1069	1073

EVMENIDES.

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.	HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
25	24	24	24	355	361	340	360
35	34	34	34	359	368	345	367
45	44	44	44	365	369	351	373
55	53	53	53	368	373	354	376
65	63	63	63	369	379	355	377
75	72	72	72	375	386	361	383
85	82	82	82	380	391	366	388
95	92	92	92	385	396	371	393
105	102	102	102	390	401	376	398
115	112	112	112	400	411	386	408
125	122	120	122	410	421	396	418
135	132	127	132	420	431	406	428
145	142	137	142	430	441	416	438
155	152	147	152	440	451	426	448
165	163	157	163	450	461	436	458
175	175	167	175	460	471	446	468
180	181	172	181	470	481	456	478
190	191	182	191	480	490	465	487
200	201	192	201	490	500	474	497
210	211	202	211	500	510	483	507
220	221	212	221	510	520	492	517
230	231	222	231	520	530	501	527
237	239	230	239	530	542	511	539
238	238	229	238	535	548	516	545
240	241	232	241	540	554	521	551
250	251	242	251	545	559	526	556
255	258	248	258	550	564	531	561
260	263	253	263	560	574	541	571
265	268	258	268	565	578	545	575
270	273	263	273	575	588	555	585
280	283	273	283	585	598	565	595
290	293	283	293	595	608	575	605
300	303	293	303	605	618	585	615
310	313	303	313	615	628	595	625
320	323	312	322	625	637	604	634
330	333	319	332	635	647	614	644
340	343	326	342	645	657	624	654
345	348	329	347	655	667	634	664
350	356	335	355	660	671	638	668

HERM. STANL. WELL. DIND.

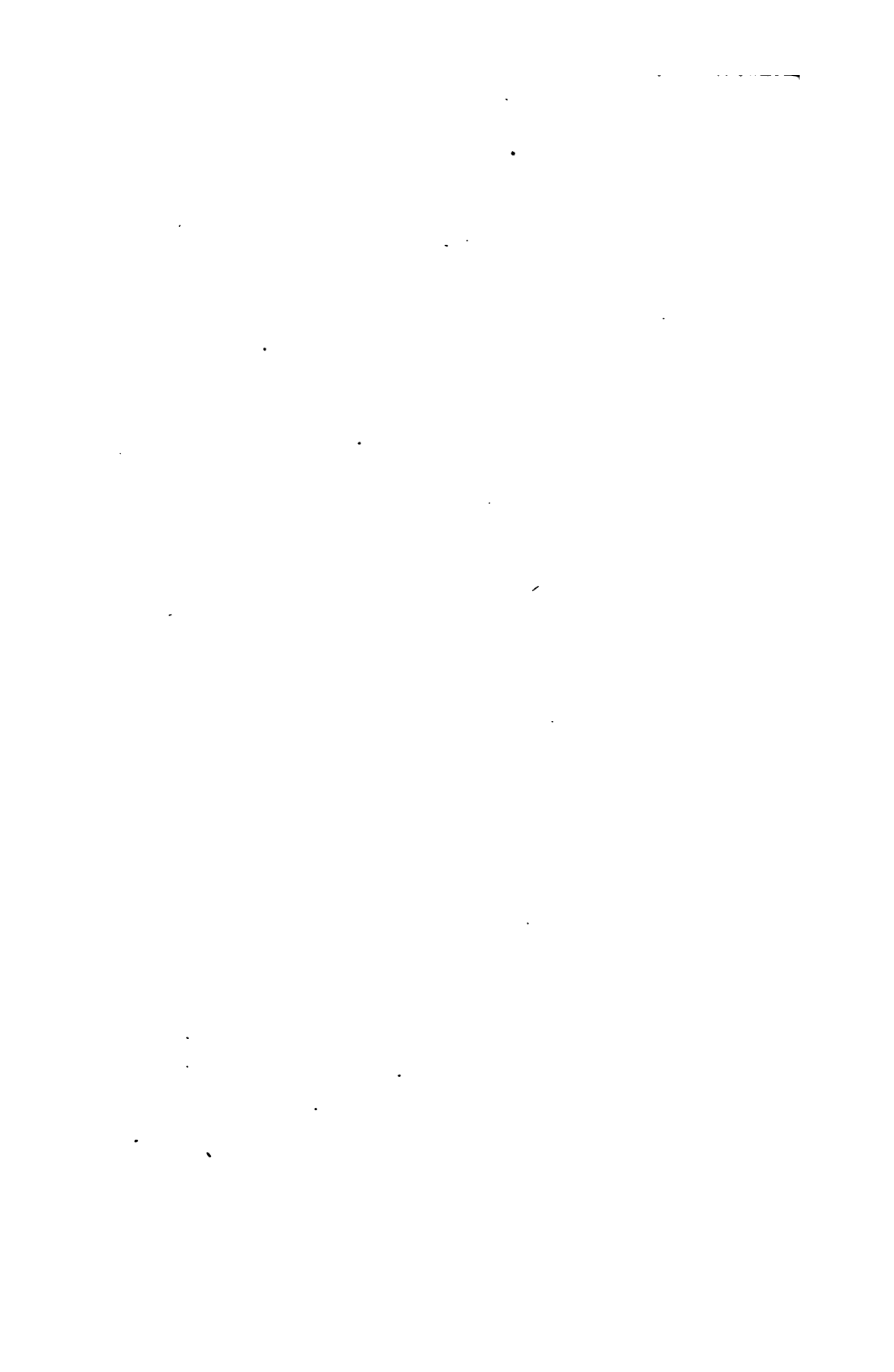
670	681	648	678
674	685	652	682
675	707	674	704
676	708	675	705
677	709	676	706
678	686	653	683
680	688	655	685
690	698	665	695
698	706	673	703
699	710	677	707
710	721	688	718
720	731	698	728
730	741	708	738
740	751	718	748
750	761	728	758
760	771	738	768
770	781	748	778
780	791	757	789
785	799	763	796
795	809	773	806
805	819	782	816
810	827	788	824
820	837	798	834

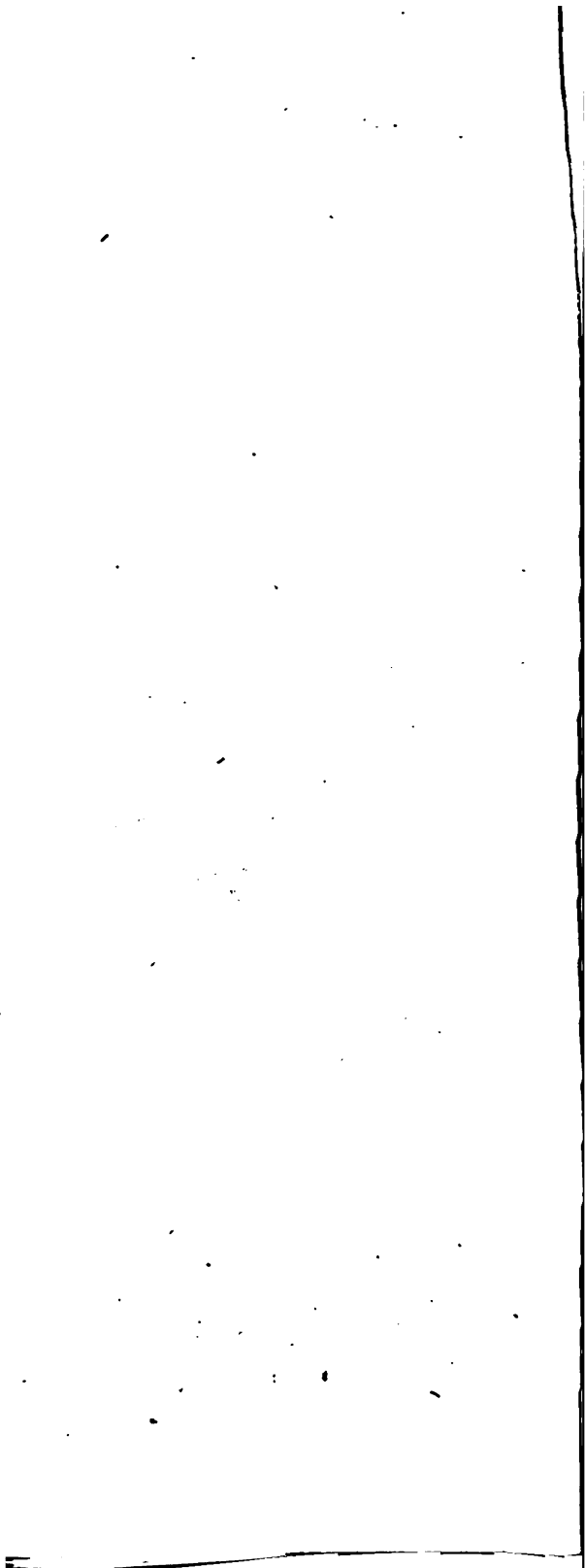
HERM. STANL. WELL. DIND.

830	845	806	842
835	852	811	849
845	861	820	858
855	871	830	868
865	880	838	867
870	886	843	863
880	896	853	893
890	906	863	903
900	916	873	913
905	921	878	918
915	931	888	928
925	941	898	938
935	951	908	948
945	961	917	958
955	973	927	970
965	984	936	981
975	995	947	992
985	1006	957	1003
995	1016	967	1013
1005	1026	977	1023
1015	1036	987	1033
1025	1048	997	1045

C O R R I G E N D A.

Suppl. 49. τόποις 80. πάντα 636. 639. μηδ' 644. νέμοιτο · 731.
 σιάχον. *Prom.* 128. ἄδε 277. ταυτά σοι 397. δέ τᾶν 544. τίς
 678. ἀκτὴν · 858. οἷ δ' 904. μηδέ τοῦ με 1001. δρα νυν *Pers.* 223.
 ὦν σοι 298. στυφλοῦς 301. Τενάγων τ', ἀριστέυς B. 331. ἐμβολαίς;
 660. ἰκοῦ 725. ὦδ' ἔχει · 733. Βακτρίων 735. ἔρημον φασίν
 779. ἕβδομος δ' 792. μηδ' 907. *delenda hypostigme.* 956. Μεγα-
 βάτα, 985. οὐ; 987. οὐκ; 990. τόνδε τ' 1016. γοεδνός 1026.
 1031. γοεδνά. 1040. Περσίς *Sepi.* 13. ὦραν ἔχονθ' 71. πρέμνοθεν
 208. ὦδ' 405. ἄλλος, 434. νιν 442. ἐμβριωμένως 504. δαίμο-
 νος, 565. μητρός τε 575. ἐξ ἧς 594. πάλιν 649. οὐδ' 903. τεκ-
 νογόνοι 919. ἀλαθῆ. 932. κατακτανών. 944. σακρυτέ 1026. τάδε
Ag. 6. *delenda hypostigme.* 100. τοτὲ 112. ἀργῆς 217. εὐχᾶν
deleta hypostigme. 325. ἀνθαλοῖεν 391. τάδ' 540. ἐσθημάτων,
 602. ἀνῆρ 603. αὐτός 729. μέτα 1031. ὄτοτοτοῖ 1052. εὐρις
 1305. *post* ὦμοι *delenda hypostigme,* *ponenda post* αὐθις 1316. οἷ
 1324. κρατεῖ 1357. ὄδε, 1462. 1486. ἀνελεύθερον, 1572. ῥα-
 φεύς · 1582. φόνον; *Choeph.* 44. πάνοιζος 227. ἰσοῦ 339. παῖαν
 441. δίκην 460. ὦ 461. ἄτας 612. νιν 684. ζάλης 929. θεό-
 δεν 936. ἐτητύμως 940. ἐχθροῖς 997. θιγοῦσ' *Eum.* 45. μεγαστο-
 σωφρόνως 152. παῖ 308. ἀμά. 309. εὐθυσδίκατοι δ' 522. ἄλλ'
 827. *delendum punctum.* 851. πόλεμος, 885. πρόπαντος 892. *post*
ἀήματα εἰ 894. *delenda hypostigme.* *pag.* 326. v. *ultimo* φησίν, — ἔ-
 ταρ 359. v. 12. *Idem* XI. cap. 22. p. 782. E. 368. v. 27. γενησόμενον)
 ἀθάνατον, οὕτως *Indici vocabulorum addendum* τιμαλφής 57.
Tomo II. p. 220. v. 18. omittit Par. L. p. 611. v. 1. εὐ καὶ φρενῶν

DEC 16

~~BUENOS AIRES~~

AUG 27 1935 H
~~CANCELLED~~

Ga 9.179
Tragoediae.
Widener Library

002763118

3 2044 085 080 497